

Del Collegio de la Comp^a de

C. IVLII

HYGINI, A. V. 9593

GUSTI LIBERTI,
FABVLARVM LIBER, AD

OMNIUM POETARVM LECTIONEM
mirè necessarius, & nunc denuò excusus.

EIVSDEM POETICON
Astronomicon Libri quatuor.

Quibus accesserunt similis argumenti,

PALÆPHATI *De fabulosis narrationibus Liber I.*

F. EVLGENTII *Placidi episcopi Carthaginensis
Mythologiarum Libri III.*

EIVSDEM *De vocum antiquarum interpretatione Liber I.*

PHORNTI *De natura deorum sine poeticarum fabularum allegoriis, speculatio.*

ALBRICI *Philosophi De deorum imaginibus Liber.*

ARATI *φαινομένων φαινομένων, Germanico Casare interprete.*

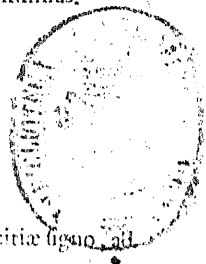
EIVSDEM *Phenomena græcè, cū interpretatione Latina.*

PROCLI *De sphaera libellus, Græcè & Latine.*

APOLLODORI *Biblioth. sive de Deorum origine.*

LILII. G. Giraldi. *De Musis Syntagma.*

INDEX rerum Sententiarum, & fabularum, in his
omnibus scitu dignarum, copiosissimus.

PARISIIS,

Apud Gulielmum Iulianum, sub amicitia signi, ad
collegium Cameraense.

M. D. LXXVIII.

Del Collegio de La Comp^a de

C. IVLII

HYGINI, A. V. 9593

G V S T I L I B E R T I,

F A B V L A R V M L I B E R, AD

OMNIUM POETARUM LECTIIONEM
mirè necessarius, & nunc denuò excusus.

E I V S D E M P O E T I C O N

Astronomicon Libri quatuor.

Quibus accesserunt similis argumenti,

PALÆPHATI *De fabulosis narrationibus Liber I.*

F. FVLGENTII *Placidi episcopi Carthagenensis*

Mythologiarum Libri III.

EIVSDEM *De vocum antiquarum interpretatione Liber I.*

PHORNTII *De natura deorum sive poeticarum fabularum allegoriis, speculatio.*

ALBRICI *Philosophi De deorum imaginibus Liber.*

ARATI *φαινομένων fragmentū, Germanico Casare interprete.*

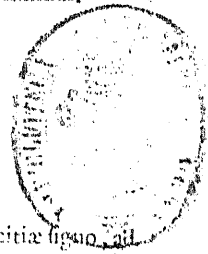
EIVSDEM *Phænomena græcè, cū interpretatione Latina.*

PROCLI *De sphaera libellus, Græcè & Latine.*

APOLLODORI *Biblioth. sive de Deorum origine.*

LILII. G. *Cyraldi. DE Musis Syntagma.*

INDEX rerum Sententiarum, & fabularum, in his
omnibus scitu dignarum, copiosissimus.

PARISIIS,

Apud Gulielmum Iulianum, sub amicitia signo, ad
collegium Cameracensè.

M. D. LXXVIII.

TYPOGRAPHVS

LECTORI.

 In his temporibus Cædidissime Lector, Iulij Hygini opera, ac quorundã authorum tractatus ad omniũ poctarum lectionem apprimè necessarios, vt Palæphati de Fabulosis narrationibus, Fulgentij de Vocũ antiquarũ interpretatione, Phurnuti de natura Deorũ, siue poëticarũ fabularum allegoriis, Albrici de Deorũ imaginibus, Arati ^{quorundã} fragmentũ ac Procli de sphaera libros graccè & latinè denuò excudere curarẽ: mihi in mentem venit Apollodori bibliothecam siue de Deorũ origine, ac L. I. Gyraldi de musis syntagma eiusdem esse argumenti, & studiosis maximèq; poësin affectantib. multũ conducere posse: ob idq; postquã hos omnes autores doctis quibusdam viris visendos, emendandos ac multis mēdis repurgãdos & scholiis amplificandos tradidissẽ, vt aliqua in parte studiosorũ laborem subleuare possẽ simul coniungere volui: quapropter te obsecro, vt si tuæ ac posterorum vtilitati consuluerim, illud tibi gratum ac acceptum esse possit.

Vale.

NOBILI AC GENEROSO

DO. OTHONI TRVCHSES A

VVALBURG SPIRENSIS ECCLESIAE

*Canonico, Domino suo, Iacobus
Micyllus S. D.*

M pro humanitate, nobiliss. Orho, qua tum, cum primùm in conspectum tibi venissem, abs te acceptus fui, eximiam quandam de tua excellenti virtute spem concepissem: ex eo iamdiu cogitare cœpi, quo pacto eidem tibi, ita vt dignum erat, ita que vt meritis esses, commendare me possem. Nam cum vbiq̃ plurimum prodest eorum hominum fauorem ac gratiam emereri, qui quòd genere ac opibus reliquis præstant, eò aliorum studia atque conatus prouehere possunt: tum hoc tempore in primis circumspicere omnes nos meritò decet, vt contemptis & profligatis hisce nostris studiis, patronos ac defensores passim paremus. Ad eò enim loco suo (sive hoc ira deorum aliqua, sive nostra potius culpa factum esse dicendum est) præclaræ illæ literæ, & à veteribus solæ humanitatis vocabulò prædicatæ, iterum reciderunt, vt si vnquam magnorũ atque potentum hominum auxilio opus habuerunt, hoc certè iniquiss. tempore, illorum opem maximè implorare videantur. Atque ea quidem tum eruditio, tum virtus tua est, vt non immeritò omnia illa quæ à summo atque optimo quòque expectari debent, de tua præstantia ipsè mihi polliceat. Qui primùm eo genere natus, atque iis imaginibus clarus es, vt nemini superiorum, aut etiam p̃fcorum hominum, nobilitate facillè cedas. Deinde au-

NVN CVPATORIA.

tem tanta cura ac diligentia in bonis literis iamdiu versatus & exercitus es, vt quod ad veram ac solidam virtutem attinet, id omne labore ac studio tuo tibi comparâris. Ex qua re etiam eò maiorem laudem consecutus es, quòd discendi laborem, quem plerique vestrorum hominum contemptu, alij autem ignauia etiam quadam declinant ac vitant, cum tu in tanta generis atque maiorum claritudine suspiciendum ac persequendum tibi putasti: & quod rarò ista ætate contingere videmus, cum summo genere summam doctrinam coniunxisti. Cæterum vt in excellentibus picturis etiam colorum splendor & harmonia, gratiæ non parum addit, totumque ipsum argumentum & artificis virtutem illustriorem quodammodo reddit: ita ipsam virtutem quoque videmus, si cum generis ac vitæ nobilitate coniuncta, & externis illis fortunæ doribus illustrata sit, nescio quo pacto excellentiorem simul & admirabiliorem videri. Non enim Stoici, opinor, illi audiendi sunt, qui vt nudam omnino per se virtutem spectandam esse, ita externam fortunam, vt nihil ad parandam illam conferre, sic etiam nocere sæpenumerò, & ob id reiiciendam esse contendunt. Quorum doctrina vt ab Aristotele, ac aliis quibusdam iam olim confutata atque explosa est, ita mihi certè videtur, imò & exemplis quotidie comperimus, vbi vtrunque horum cum altero, hoc est, cum fortuna virtus coniuncta ac sociata fuerit, egregium ac singulare quiddam elucere, ac tum demum *εὐδαιμονίαν* illam, quam in hac vita quarimus, omnibus suis numeris absolutam ac plenam esse. Proinde cum superiore anno Genealogias deorum, perinde vt à Bocatio ante annos aliquot collectæ fuerant, hortatu amici nostri Ioannis Heruagij relegissem, & easdem ab innumeris mendis, quibus editio prior inuoluta atque obruta erat, castigatas, excudendas dedissem: atque idem nuper alium quendam vetustum ac manu scriptum codicem, in quo per capita eadem res, atque idem argumentum ab Hygino (sic enim inscriptus liber is erat) tractabatur, visendum, & quoad eius fieri posset, emendandum quoque & restituum dedissem: ego, qui non paruam aut contemendam laboris partem in eo opere posuissem, videremque librum illum qualemcunq̃ studiosis adoles-

uentibus non inutilem aut ingratum fore, volui laborem hunc meum excellentiæ tuæ clariss. Otho dedicare, cuiusque nominis auspicio in lucem prodire. Simul ut eo munere commendatum me tibi facerem: simul ut esis, cuius tanquam præsidio ac patrocinio quodam liber hic, & hæc studia nostra ab iniuria aliorum atque indoctorum hominum defenderetur. Ut enim amuleta quædam infantes, ex quorum collo suspensa sunt, contra invidiam ac fascinoem malorum tueri creduntur: ita confido eos quoque, qui tuum huic libro præfixum nomen ac titulum legent, à carpendo & obloquendo citius absterre-ri possent. Neque verò dubito, ne non animo lubenti ac grato munus hoc nostrum accepturus sis. Tamen enim planè exiguum ac leuidensè, ut vulgò dicitur, vocari queat, (quid enim aliud quàm fabulis, iisque verustis ac obsolescentis constat?) ab eiusmodi tamen animo profectum ac datum est, qui tibi studio ac voluntate sua meritò probari debet. Nam si Artaxerxes illum magnum Persarum regem pono, quod ab homine rustico dono oblatum acceperat, ideo oblectarum esse memorant, quòd, quæ propria & preciosa maximè habuerat, ille donasset: has quoque fabulas eodem nomine commendatioribus tibi esse decet, ut quæ & ipsæ possessionum mearum propriæ maximè, & tanquam ex fundo nostro profectæ sunt, quibusque ipse cognoscendis ac percolendis meliorem aut reacta vitæ partem fermè collocarim. Quanquam etiam si vel ad ipsum librum, vel ad operam, quam in castigando sumpsimus, aspicere voles, ea quoque non paruum commendationis pondus habent. Est enim hic autor, ut quidem non ita purus atque elegans, adeò ut in quibusdam parum etiam latinus videri queat, ita vetus tamen, & à reliquis Hygini scriptis, quæ quidem ad nos perueniunt, non omnino ab similibus aut abhorrens: præcipuè autem utilis iis, qui in humanioribus hisce studiis multum ac diligenter versantur. Ex hoc enim non pauca quæ tum apud Ovidium, tum apud alios plerisque poetas minimè hæcenus, aut certè perperam intellecta sunt, intelligi & explicari tandem posse videntur: multaque hæc plana iam atque expedita reperias, quæ dudum magnos atque eruditos quoque viros variè ac misèrè torserunt. Quam

quidem ob rem, sat scio, Grammatici nostri non minus sibi mox applaudent, quàm gemma aut margarita aliqua preciosiore inuenta, negotiatores interdum gestire solent: ut possis vel eo nomine gratulari tibi, quòd sub tuo titulo, hominibus iis, quales te amare scio, & quorum studiis ipse quoque interdum oblectaris, tantam mox gaudij atque voluptatis parietur. Præcipuè cum ipse quoque poëticis rebus, ut audio, deditus ita sis, ut nonnunquam ad exemplum veterum, carmen aliquod cum multa laude componas. Et quanquam non ausim affirmare, omnino eum Hyginum hunc esse, cuius A. Gellius Noctium Atticarum libro primo, capite 21. mentionem facit, quem ipse quidem commentaria in Vergilium edidisse tradit: Volaterranus autem, etiam cum eo qui tēporibus Quintiliani vixit, librosque de re Astronomica quatuor illos (sive is vnus porius perpetuus dicendus est) quos eodem hoc volumine, & ipsos longè quàm antea emendatioribus, cum reliquis eiusdem generis scriptoribus coniunximus: itemque alium Grammaticon, hoc est, de rebus castrensibus inscriptum reliquit, eundem esse arbitratur, propterea quòd & Plinius Hyginum quendam crebrò citat: & fieri frequenter solet, ut eodem nomine plures appellerentur: multa tamen verisimilia concurrunt, quæ me ad dubitandum impellunt. Nam & ipsum opus eiusmodi est, ut hominem grammaticum, & Græcorum imitantem facile agnoscas: & quod ad dictionem attinet, videas illum eum cæteris Hygini scriptis omnino similem ac parem esse. Interdum etiam ipsas loquendi formas velut inde reperitas præ se ferre. Huc accedit, quòd in Astronomicorum opere ipse Hyginus genealogiarum à se scriptarum meminit: quarum certè aut fragmenta hæc, aut epitome, à studioso aliquo ex illius libris excerpta & abbreviata videri potest. Porro quantum laboris in emendando ac restituendo illo obeundum, atque adeò exantlandum nobis fuerit, vel hinc coniecturam facere licet, quòd primùm ipse liber (qui beneficio excellentiss. D. Ioannis Vneyer Augustani, Frisingensis ecclesiæ Canonici, ac M. Io. Chrumeri, Canonici apud diuum Andream Frisingensem, notarij integerrimi, necnon & Viti Chrumeri, ibidem bonas literas non sine laude do-

à nij

EPISTO. NVNCVPATORIA.

centis, nobis communicatus est: quibus & sua gratia debetur, quòd studia promouere, si qua datur occasio, non negligunt) is inquam liber, externis ac Longobardicis notis scriptus erat: in qua tamen re non nihil adiuuit nos is, qui prior illum latinè describendum ceperat, cuius nos exemplum principio ceu filum quoddam, securi sumus. Deinde quòd ipsa verba pleràque inter se ita impedita ac perturbata erant, vt alia nobis diuidenda, alia aliis abolenda: quorundam principium cum sine precedentium, & rursus precedentium quorundam finis cum principio sequentis coniungendus esset. Vt omittam, quàm multa vetustate oblitterata, expuncta atque corrosa fuere: quorum alia, æstimationem & coniecturas secuti restitimus: alia, vbi certum aliquid quod sequi possemus, non erat, prorsus intacta reliquimus. Omnino autem nihil, de quo non certò vel ex Græcis vel ex Latinorum poetis constaret, immutatum, aut loco motum est, adeò vt in quibusdam etiam diuersam lectionem, iuxta alteram atque priorem adnotasse satis putârim. Non enim mihi placet quorundam emendandi ratio, qui omnino temerè, & vt quicque posse videtur, continuo mutant, aliàque subinde pro veris ficta supponunt. Quibus vt nihil aliud, illud certè acceptum referre debemus, quòd pleròque autores minus integros & mutilatos magis habemus. Hanc igitur operam nostram, nobilissime Orho, si, quod spero, grato animo acceperis, & illud vti que facies, vt quod iam inde à principio optaui, tibi commendatus vt essèm, hinc iam consecutus esse videar: & hoc quoque addas, vt ad reliquas horum studiorum partes deinceps capeffendas & persequendas, alacriorem me reddas.

Vale.

A V T O R E S Q V O R V M

TESTIMONIO HYGIVS

vitur, sunt hi:

<i>Aratus.</i>	<i>Herodot. Milesius.</i>
<i>Amphis.</i>	<i>Hegesianax.</i>
<i>Aglaosthenes.</i>	<i>Hegesias.</i>
<i>Anacreon.</i>	<i>Heracles Ponticus.</i>
<i>Aeschylus.</i>	<i>Hermippus.</i>
<i>Aclepiades.</i>	<i>Ister, sive Hystrus.</i>
<i>Alexander.</i>	<i>Leon.</i>
<i>Aristonicus, sive Aristomachus.</i>	<i>Mnaseas.</i>
<i>Cleostratus Tenedius.</i>	<i>Musæus.</i>
<i>Callimachus.</i>	<i>Ovidius.</i>
<i>Cicero.</i>	<i>Parmeniscus.</i>
<i>Comon Samius.</i>	<i>Pherecydes.</i>
<i>Diogenes Erithiacus.</i>	<i>Petellides Gnossius.</i>
<i>Eumelus Corinth.</i>	<i>Paryasis.</i>
<i>Eratosthenes.</i>	<i>Polyzenus Rhodius.</i>
<i>Euripides.</i>	<i>Pylandrus.</i>
<i>Euemerus.</i>	<i>Pindarus.</i>
<i>Eubulus.</i>	<i>Philarchus.</i>
<i>Hesiodus.</i>	<i>Sophocles.</i>
<i>Homerus.</i>	<i>Sositheus tragicus.</i>
	<i>Thales.</i>

Q V I B V S F V L G E N T I V S

V T I T V R.

<i>Antidamas.</i>	<i>Anaximenes.</i>
<i>Apuleius.</i>	<i>Aristoph. Athenensis.</i>
<i>Ansonius.</i>	<i>Africanus.</i>
<i>Apollophanes.</i>	<i>Barridas.</i>
<i>Antiphon Philocrus.</i>	<i>Beatissus augur.</i>
<i>Artemon.</i>	<i>Bebius Macer.</i>
<i>Anaximander Lampiscenus.</i>	<i>Corn. Tacitus.</i>
<i>Anacreon.</i>	<i>Calpurnius Comicus.</i>
<i>Aristoxenus.</i>	<i>Crispinus.</i>
	<i>Callimachus.</i>

M. Cornutus.
Cincius Alimerus.
Diophantes Laced.
David psalmista.
Dromocrides.
Democritus.
Demosthenes.
Euxemenes.
Epicharmus comicus.
Euripides.
Ennius.
Felix Capella.
Q. Fabius Lucullus.
Fonteinus.
Fenestella.
Galbius Bassus.
Homerus.
Hermes trismegistus.
Hesiodus.
Iuba.
Iuuenalis.
Lucanus.
Lucretius comicus.
Leopantes Heraclio-
polites.
Labco.
Liuius.
Mintanor musicus.
Memor tragicus.
Mnaseus.
Menander.
Melissus Euboicus.
Martialis.

Mariandes.
Manilius Crastus.
Numa Pompilius.
Nicagoras.
Neuius.
Ouidius.
Orpheus.
Plautus.
Pacunius.
Paminatius.
Petronius Arbitr.
Pisander Physicus.
Porphyrus.
Plato.
Rubrius.
Rutilus Geminus.
Succius comicus.
Syrophanes Aegyptius.
Serapion Ascalantes.
Salomon.
Sosicrates Cyzicenus.
Sofides Atticus.
Sutrius comicus.
Stesimbrotus Thasius.
Tertullianus.
Terentius.
Thales Milesius.
Theocritus historicus.
Theophrastus.
Tages.
Tyberianus.
Varro.
Virgilius.

QVIBVS ARATI COMMEN-
 tarius vitur.

Amphis comicus.
Agosthenes.
Aglaosthenes.

Artemidorus.
Aristomachus.
Amphianus tragicus.

Aristoteles.
Antisthenes.
Anaximander.
Archibius.
Crates comicus.
Callimachus.
Cesar.
Diodorus.
Eratothenes.
Euripides.
Epimenides.
Eufchemis.
Herodotus.
Hesiodus.
Homerus.
Isidorus.

Museus.
Mnaseus.
Nigidius.
Ouidius.
Philo comicus.
Pammastis.
Philistus.
Perandrus Rhodius.
Pherecydes Athenaeus.
Sophon.
Sophocles.
Sosithenus.
Varro.
Virgilius.
Zenodotus.

FABVLARVM HYGINI
 PER CAPITA INDEX.

T Hemisto.	1	Stymphalides.	20
Ino.	2	Phryxi filij.	21
Phryxus.	3	Aeta.	22
Ino alia Euripidis.	4	Abfyrus.	23
Athamas.	5	Iafon.	24
Cadmus.	6	Medea.	25
Anriope.	7	Medea exul.	26
Eadem Euripidis.	8	Medus.	27
Niobe.	9	Othus & Ephialtes.	28
Chloris.	10	Alcumena.	29
Niobidæ.	11	Herculis athla.	30
Pelias.	12	Parerga eiusdem.	31
Ino.	13	Megara.	32
Argonautæ.	14	Centauri.	33
Lemniades.	15	Nellus.	34
Cyzicus.	16	Iole.	35
Amycus.	17	Deianira.	36
Lycus.	18	Æthra.	37
Phineus.	19	Thesei labores.	38

Dædalus.	39	Tireſias.	75
Paſiphaë.	40	Reges Thebani.	76
Minos.	41	Leda.	77
Theſeus apud Minotaurum.	42	Tyndareus.	78
Adriane.	43	Helena.	79
Cocalus.	44	Caſtor.	80
Philomela.	45	Helenaë proci.	81
Erichtheus.	46	Tantalus.	82
Hippolytus.	47	Pelops.	83
Reges Athenienſes.	48	Oenomaus.	84
Æſculapius.	49	Chryſippus.	85
Admetus.	50	Pelopidæ.	86
Alceſtis.	51	Ægiſthus.	87
Ægina, Mirmydones.	52	Atreus.	88
Aſteria.	53	Laomedon.	89
Thetis.	54	Priami filii & filia.	90
Ticius.	55	Paris.	91
Bufiris.	56	Iudicium Paridis.	92
Sthenobœa, Bellerophon.		Caſſandra.	93
57		Anchiſes.	94
Smyrna.	58	Vlyſſes.	95
Phyllis.	59	Achilles.	96
Sifyphus & Salmoneus.	60	Qui ad Troiam, & quot nauibus ierunt.	97
Salmoneus.	61	Iphigenia.	98
Ixion.	62	Auge.	99
Danaë.	63	Teuthras.	100
Andromeda.	64	Telephus.	101
Alcyonë.	65	Philoctetes.	102
Laius.	66	Proteſilaus.	103
Oedipus.	67	Laodamia.	104
Polynices.	68	Palamedes.	105
Adrastus.	69	Hector.	106
Reges ſeptem Thebas profecti.	70	Armorum iudicium.	107
Epigoni.	71	Equus Troianus.	108
Antigona.	72	Iſione.	109
Amphiaraus, Eriphyle, & Alcæon.	73	Polyxena.	110
Hypſipyle.	74	Hecuba.	111
		Prouocantes.	112
		Quem quis occidit.	113

Graci quot occiderunt.	114	Typhon.	152
Troiani quot occiderunt.	115	Deucalion & Pyrrha.	153
Nauplius.	116	Phaeton Heſiodi.	154
Clytemneſtra.	117	Iouis filii.	155
Proteus.	118	Solis filii.	156
Oreſtes.	119	Nepruni filii.	157
Iphigenia Taurica.	120	Vulcani filii.	158
Chryſes.	121	Martis filii.	159
Alces.	122	Mercurii filij.	160
Neoptolemus.	123	Apollinis filii.	161
Reges Achiuorum.	124	Herculis filii.	162
Odyſſea.	125	Amazones.	163
Vlyſſis agnitio.	126	Athenæ.	164
Telegonus.	127	Marſyas.	165
Augures.	128	Erichthonius.	166
Oeneus.	129	Liber.	167
Icarus, Erigone, & Canis.		Danaus.	168
130		Amymonë.	169
Nyſus.	131	Filiae Danai quæ quos occiderint.	170
Lycurgus.	132	Althæa.	171
Hammon.	133	Oeneus.	172
Tyrrheni.	134	Qui ad aprum Calidoniũ ierunt.	173
Laocoon.	135	Meleager.	174
Polydus.	136	Agrius.	175
Merope.	137	Lycæon.	176
Philyria.	138	Calyſtho.	177
Curetes.	139	Europa.	178
Python.	140	Semele.	179
Sirenes.	141	Phoroneus.	180
Pandora.	142	Diana & canũ nomina.	181
Phoroneus.	143	Oceani filia.	182
Prometheus.	144	Equorum Solis, & Horarum nomina.	183
Niobe, ſiue Io.	145	Pentheus & Agaue.	184
Proſerpina.	146	Atalanta.	185
Curus Triptolemi.	147	Melanippe.	186
Vulcanus, Harmonia.	148	Alope.	187
Epaphus.	149	Thecophanc.	188
Titanomachia.	150		
Ex Typhone & Echidna geniti,	151		

Procris.	189	concubuerint.	226
Theonoe.	190	Quæ cum Apolline.	227
Rex Midas.	191	Quæ cum Neptuno.	228
Hydon, Hyas, alii.	192	Quæ cum Mercurio.	229
Harpalycus.	193	Quæ cum Libero.	230
Arion.	194	Quæ cum Marte.	231
Orion.	195	Quæ cum Aquilone.	232
Pan.	196	Quæ immortales cum im-	
Venus.	197	mortalibus concubue-	
Nisus.	198	runt.	233
Scylla altera.	199	Qui patres suos occide-	
Chione.	200	runt.	234
Autolycus.	201	Qui matres suas occide-	
Coronis.	202	runt.	235
Daphne.	203	Qui fratres suos occide-	
Nyctimene.	204	runt.	236
Arge.	205	Patres qui filios suos occi-	
Harpalyce.	206	derunt.	237
Macareus.	207	Qui filias suas occiderunt.	
Rhodos.	208		238
Cyrene.	209	Matres quæ filios interfe-	
Hecatea.	210	cerunt.	239
Herse.	211	Quæ coniuges suos occi-	
Endymion.	212	derunt.	240
Atys.	213	Qui coniuges suas occide-	
Narcissus.	214	runt.	241
Hermaphroditus.	215	Qui se ipsi interfecerunt.	
Eurydice.	216		243
Maleas.	217	Quæ se ipsæ interfecerunt.	
Hyacinthus.	218		242
Archelaus.	219	Qui cognatos suos occide-	
Cura.	220	runt.	244
Septem Sapientes.	221	Qui soceros & generos oc-	
Septem Lyrici.	222	ciderunt.	245
Septē opera mirabilia.	223	Qui filios in epulis con-	
Qui facti sunt ex mortali-		sumperunt.	246
bus immortales.	224	Qui à canib. consumpti	
Qui primi templa deoram		sunt.	247
constituerint.	225	Qui ab apro percussi, inte-	
Quæ mortales cum Ioue		rierunt.	248

Faces sceleratæ.	249	Minerva.	265
Quadrigæ quæ rectores		Qui ab Apolline perierūt.	
suos perdiderunt.	250		266.
Qui ab inferis redierūt.	251	Quæ bellicosissimæ fue-	
Qui lacte ferino nutriti		runt.	267
sunt.	252	Qui fortissimi Heroes fue-	
Quæ contra fas concubue-		runt.	268
runt.	253	Qui amplissimi fuerunt.	
Quæ piæ fuerunt, vel qui			269}
pij.	254	Qui formosissimi fuerunt.	
Quæ impiæ fuerunt.	255		270
Quæ castissimæ fuerūt.	256	Qui ephēbi formosissimi	
Qui inter se amici & con-		fuerunt.	271
iunctissimi fuerunt.	257	Iudicia particidarum, qui	
Atreus & Thyestes.	258	in Arcopago causam di-	
Lyncus.	259	xerunt.	272
Eryx.	260	Qui primi ludos fecerunt,	
Agamemnon, qui Dianæ		visque ad Æneam quin-	
ceruam ignarus occidit.		tum decimum.	273
	261	Qui quid inuenerint.	274
Noctua.	262	Oppida qui quæ condide-	
Ceres.	263	runt.	275
Qui fulmine icti sunt.	264	Insulæ maximæ.	276
Qui à Neptuno perierunt,		Rerum inuenciores primi.	
vel à Mercurio, vel à			277.

FINIS.

ERRATA LIBRI.

- Folio. I. Pag. 2. lin. 3. euagoreis leg. euagoreus.
lin. 13. diomene. leg. dynomene.
lin. 22. sthenno. leg. sthenyo.
- fo. 4. pag. 2. lin. 18. eubenum. leg. eubenum.
lin. 22. redij. leg. redit.
- fo. 47. pag. 1. lin. vltima. melicerto. leg. pselicerte.
- fo. 48. pag. 2. lin. 8. carnem. leg. canem.
- fo. 49. pag. 1. lin. 32. dades. leg. danaides.
- fo. 50. pag. 2. lin. 18. legnorum. leg. lignorum.
- fo. 76. pag. 1. lin. 16. iaque. leg. itaque.
- fo. 115. pag. 2. lin. 11. durato. leg. durateo.
- fo. 122. pag. 2. lin. 12. pheras. leg. pheres.
- fo. 146. pag. 1. lin. 31. φαλλα μείνν. leg. φαλλο μείνν.
- fo. 164. pag. 1. lin. 6. κρονον. leg. κρονον.
- fo. 176. pag. 2. lin. 16. conuersam. leg. conuersum.
- fo. 187. pag. 1. lig. 21. criminissam. leg. criminissam.
eodem. lin. 23. chrysomellus. leg. chrysomallus.
- fo. 223. pag. 1. li. 4. Casiopeia. leg. Casiopeia.
- fo. 254. pag. 1. lin. 30. dinamene. leg. dynomene.
- fo. 311. pag. 1. lin. 26. ilisio. leg. ilisso.

Indicis errata.

Lege talus pro talis. lege danao interfecti pro interfecto. lege amphion. lege Athenis Iouis nutrix pro Athenis. echidna pro echinna. lege Pyladi nupta pro Iyladi. lege cumolpus pro cumolpas. lege Ilione in patrem pro ilione. in fine litere r. lege in astra pro in orta constitutus. lege labyrinthus. fabricatur pro fabricantur. lege lyncus in lyncem animal conuersus. lege Midas asininis auriculis donatus. lege Neptunus circa liquid. versus pro versas. lege nisi cum eurycalo amici. lege Polyboetes pro Phyl. lege satur. indi. de comp. curae pro curas. lege satyri m. dic. pro seyri ibid. lege cum caprinis cornibus pro coranibus. lege stenelus pro stencelus & inde ibid. lege capanei pro sipanci F. lege in lite. v. venerantes pro verentes. lege Achil. arm. adiud. pro adiud. in lit. z. lege zethus & amp. anstruxerint thebarum muros.

C. I V L L I I H Y -
G I N I A V G V S T I L I -
B E R T I F A B V L A R V M
L I B E R .

X CALIGINE, CHAOS.
Ex Chao & Caligine, Nox,
Dies, Erebus, Æther.
Ex Nocte & Erebo fatum,
senectus, mors, lethum, con-
tinentia, somnus, somnia: id
est, Lyfimeles, Epiphron,
Dumiles, * Porphyrion, Epap-
phus, discordia, miseria, petu-
lantia, Nemesis, Euphrosyne,
amicitia, misericordia, Styx,

Ouidius,
Morphea,
Icelen, & P
Phantofum
appellat.

Æte, Hesper
tusa & Are
tusa ab aliis
dicuntur.

† Egestus,
polus.

Caus * O-
phion fortas-
sis, de quo
Orph. apud
Apollonium
lib. 1.

† Eriolas.
Memphis,
Apis fortas-
se.

Parca tres: id est, Clotho, Lachesis, Atropos: Hesperides, Ægle, * Hesperie, Aërica.

Ex athere & Die terra, coelum, mare.

Ex athere & terra, dolor, dolus, ira, luctus, mendacium, insurandum, vltio, intemperantia, altercatio, obliuio, socordia, timor, superbia † ingestum, pugna, oceanus, Themis, tartarus, pontus & Titanes, Briareus, Gyges, Steropes, Atlas, Hyperiou, & * Prolus, † Saturnus, Ops, Moneta, Dione, Furia tres, id est, Alecto, Megera, Tisiphone.

Ex terra & tartaro, Gigantes, Enceladus, † Coemse, Lentesmophius, Astræus, Pelorus, Pallas. † Emphitus, Phorcus, Ienios agrus * Alemonè * Ephialtes † Erylus, Estra * Corydon, * Pheomis, Theodamas, Orhus, Typhon, Polibætes, Menephiarus, * Abfeus, * Colophomus, Iapetus.

Ismenus.

Ex ponto & mari piscium genera, Oceanitides, Hestyaæ,
Melia, Ianthæ, Admeto, Siluæ, * Pafiphe, Polyxo, Eury-
nome, Euagoreis, Rhodope, Lyricitria, † Tefchinoeno,
Clitemniste, * Piccus, Menippe, Argia. Eiusdem fe-
minis flumina, Strymon, Nilus, Euphrates, Tanius,
Iadus, Cephifus, † Ifmarus, Axenus, Achelous, Si-
mois, Inachus, Alpheus, Thermoodon, Scaman-
drus, Tigris, Meandrus, Orontes.

Ex ponto & terra Thomas* Tusciuerfus, Cepheus.

Ex Nereo & Doride Nereides quinquaginta, Glauce,
Thalia, Cymodoce, Nefæa, Spió, Thoe, Cymo-
thoea, Actæa, Lymnoria, Melite, Iæra, Amphithoe,
Agauc, Doto, Prothio, Pherufa, Dyomene, Dexam-
ene, Amphinome, Callianaffa, Doris, Pœnope, Gala-
thea, Nimertis, Apfeudes, Clymene, Ianira, Panopæa,
Ianaffa, Mara, Orythya, Æmathia, Drimo, Xan-
thio, Ligea, Phyllodoce, Cydippe, Lycorias, Cleio, Be-
roe, Ephyre, Opis, Afia, Deiopea, Archufá, Clyme-
ne, Crenis, Eurydice, Leucothoe.

Ex Phorcó & † Teroa, Phorcides, * Pamphede, Enyo,
Cherfus. Pro hac vltima, Dino alij ponunt.

Ex Gorgone, & Ceto, Sthenno, Euryale, Medufa.

Ex Polo & Phœbe: Latona, Afferic, * Aphirape, Perfeis,
Pallas.

Ex Iapeto & Clymene, Atlas, Epimetheus, Prometheus.

Ex Hyperione & Æthra, Sol, Luna, Aurora.

Ex Saturno & Ope, Vefia, Ceres, Iuno, Iupiter, Pluto,
Neprunus.

Ex Saturno & Philyra, Chiron, Dolops.

Ex Afereo & Aurora, Zephyrus, Boreas, Notus, Fa-
uonius.

Ex Atlante & Pleione, Maia, Calypfo, Alcyone, Merope,
Electra, Celano.

Ex Pallante gigante & Styge, Scylla, vis, inuidia, potestas
victoria, fontes, lacus.

Ex Nepruno & * Amphitrione, Triton.

Ex Dione & Ioue, Venus.

Ex Ioue & Iunone, Mars.

Ex Iouis capite, Minerva.

Ex Iunone sine patre, Vulcanus.

*Cete fortas-
se sic enim
Hesiodus ha-
bet.*

Memphale.

Hæc tota pa-

gina in vet.

exemplari ita

vetustate.

obliterata est

corrupta erat

vt præter

vestigia li-

terarum pro-

penodum ni-

hil deprehen-

di cer-

b to poffet.

Amphitri-

te.

Ex Ioue & Eurynome, Gratia.

Ex Ioue rufus & Iunone, Iuuentus, Libertas.

Ex Ioue & Themide, Hora.

Ex Ioue & Cerere Proferpina

Ex Ioue & Moneta, Mufa.

Ex Ioue & Luna, Pandion.

Ex Venere & Marte Harmonia & formido.

c Ex Acheloo & Melpomene, Sirenes, * Teles; Raidne;
Molpheres. * Tione.

Ex Ioue & Climene, Mnemosyne.

Ex Ioue & Maia, Mercurius.

Ex Ioue & Latona, Apollo & Diana.

Ex * & terra Python draco diuinus.

d Ex Thaumante & * Iris, Harpyia, Caleno, Ocy-
pete, Podarce.

Ex Sole & Perfa Circe, Pafiphae, Æeta, Perfes.

Ex Æeta & Clytia, * Medea.

Idya.

Ex Sole & Clymene, Phaethon & Phaethontides, * Me-
rore, Helie, Etherie, Dioxippe.

Ex Typhone & Echidna, Gorgon, Cerberus, Draco, qui
pellem auream arietis Colchis feruabat: Scylla, quæ fu-
periozem partem feminae, inferiozem canis habuit,
quam Hercules interemit: Chimæra, Sphinx, qui fuit
in Bœotia: Hydra ferpens qui nouem capita habuit,
quam Hercules interemit: & draco Hesperidum.

Ex Nepruno & Medufa Chryfaor, & equus Pegafus.

Ex Chryfaore & Callirhoe, Gerion trimembris.

a Ex Iliados 6. & Vergilij quint. nomina, ex Hesiodo au-
tem numerum transtulit. Panopæiam vero & Clymentem repe-
tit, numerum explenda gratia. Nam apud Hesiodum quin-
quaginta, sed tamen alijs nominibus recensentur.

b In vetusto exemplari legebatur, ex Pallante gigante, Scyl-
la, Stygia vis: quæ verba ex Hesiodo nos transtulimus.

c Commentarius in Odyffea 6. Tolchieam, Anglophenem;
Pifnonem, & Lygiam vocat, quatuorque eas facit.

d Electra fortassis adendum sic enim Hesiodus habet.

AThamas Æoli filius, hahuit eic Nebula vxore filium Phrixum, & filiam Hellen: & ex Themisto Hypsei filia, filios duos, Sphincium & Orchomenum. Et ex Ino Cadmi filia, filios duos, Learchum & Melicertem. Themisto, quod se Ino coniugio priuasset, filios eius interficere voluit. Itaque in regia latuit clam & occasione ꝑ nacta, cum putaret se inimicæ natos interfecisse, suos imprudens occidit, à nutrice decepta, quod eis vestem perperam iniecerat. Themisto cognita re, ipsa se interfecit.

uenta.

I I . Ino.

INo Cadmi & Harmoniæ filia, cum Phrixum & Hellen ex Nebula natos interficere voluisset, iniit consilium cum totius generis marronis, & coniurauit, vt fruges in sementem quas daret, torrerent, ne nascerentur. Ità vt eith sterilitas & penuria frugum esset, ciuitas rota partim fame, partim morbo interiret. De ea re Delphos mittit Athamas satellitem. Cui Ino præcepit, vt falsum responsum ita referret: Si Phrixum immolasset Ioui, pestilentia fore finem. Quod cum Athamas se facturum abnuisset, Phrixus vltro ac libens pollicetur se vnum ciuitatem ærumna liberaturum. Itaque cum ad aram cum insulis esset adductus & pater Iouem comprecari vellet, satelles misericordia adolescentis, Inus Athamanti consilium parefecit. Rex facinore cognito, vxorem suam Ino, & filium eius Melicertem Phrixo dedit necandos. Quos cum ad supplicium duceret, Liber pater ei caliginem iniecit, & Ino suam nutricem eripuit. Athamas postea ab Ioue insania obiecta, Learchum filium interfecit. At Ino cum Melicerte filio suo in mare se præcipitauit. Quam Liber Leucotheam voluit appellari: nos matrem Matutam dicimus: Melicertem autem Deum Palamonem, quem nos Portunum dicimus. Huic quinto quodque anno ludi gymnici sunt, qui appellantur, *iodpala*.

I I I . Phrixus.

Phrixus & Helle, insania à Libero obiecta, cum in sylua errarent, Nebula mater eò dicitur venisse, & arietem inauratum adduxisse Neptuni & Theophanes filium, cumque natos suos ascendere iussit, & Colchos ad regem Ætæam Solis filium transire, ibique arietem Marti immolare. Ita dicitur esse factum. * Quò cum ascendissent, & aries eos in pelagus detulisset, Helle de ariete decidit, ex quo Hellespontum pelagus est appellatum. Phrixum autem Colchos detulit. Ibi matris præceptis arietem inamolauit, pellémque eius inauratam in templo Martis posuit. Quam seruante dracone Iason Ælonis & Alcimedes filius dicitur petisse. Phrixum autem Ætæa libens recepit, filiamque ꝑ Calliopen dedit ei vxorem. Quæ postea liberos ex eo procreauit. Sed veritus est Ætæa, ne se regno eicerent: quod ei reponsum fuit ex prodigis, Ab aduena Æoli filio mortem caueret. Itaque Phrixum interfecit. At filij eius, Argus, Pharonis, Melas, ꝑ Cylindrum, in ratem conscenderunt, vt ad auum Athamantem transirent. Hos Iason cum pellem pereret, naufragos ex insula Dia sustulit, & ad ꝑ Calliopen matrem reportauit. Cuius beneficio ad sororem Medeam est commendatus.

*Chalciope
ita enim ferè
omnes sorore
Medeæ no-
minant.*

Chorus alij.

Chalciope.

I I I I . Ino Euripidis.

AThamas in Thessalia rex cum Inonem vxorem, ex qua duos filios peperisse putaret, duxit nymphæ filiam Themistonem vxorem, ex ea geminos filios procreauit. Postea rescit Inonem in Parnaso esse, ꝑ quæ bacchationis causa eò peruenisse. Misit qui eam adducerent. Quæ adductam celauit. Rescit Themisto eam inuentam esse, sed quæ esset nesciebat. Cœpit velle filios eius necare. Rei consciam, quam capiuam esse credebat, ipsam Inonem sumpsit, & ei dixit, vt filios suos candidis vestimentis operiret, Inonis filios nigris. Ino suos candidis, Themistonis pullis opposuit. Tunc Themisto decepta, suos filios occidit. Id vbi rescit, ipsa se necauit. Athamas autem in venatione per insaniam Learchum maiorem filium suum interfecit. At Ino cum minore filio Melicerte in mare se deiecit, & dea est facta.

atque.

H Y G I N I

V. Athamas.

Semele, quod cum Ioue concubuerat, ob id Iuno toti generi eius fuit infesta. Itaque Athamas, Æoli filius, per insubiam in venatione filium suum interfecit sagittis.

VI. Cadmus.

Cadmus Agenoris & Agrifopes filius, ira Martis, quod draconem fontis Castalij custodem occiderat, suorum prole interempta, cum Harmonia Veneris & Martis filia vxore sua in Illyria regionibus, in dracones sunt conuersi.

VII. Antiopa.

Antiopa Nyctei filia, ab Epaphio per dolum est stuprata. Itaque à Lyco viro suo ciecta est. Hanc viduam Iupiter compressit. At Lycus Dyrceen in matrimonium duxit, cui suspicio incidit, virum suum clam cum Antiopa concubuisse. Itaque imperauit famulis, ut eam in tenebris vinculam clauderent. Cui postquam partus instabat, effugit ex vinculis Iouis voluntate, in montem Cytheronem. Cumque partus premeret, & quereret ubi pareret, dolor eam in ipso biuio coegit partum edere: * Quos pastores pro suis educarunt, & appellarunt Zeton, ἀπὸ τοῦ ζῆτιν ὄρειον. Alterum autem Amphionem, ὄτι ἐν δίοδος, ἢ ὄτι ἀμφὶ δόξιν αὐτὸν ἔκειν, id est, quoniam in biuio eum edidit. Qui postquam matrem agnouerunt, Dyrceen ad taurum indominum deligatam vita priuarunt. Ex cuius corpore in monte Cytherone fons est natus, qui Dirceus est appellatus, beneficio Liberi, quod eius baccha fuerit.

VIII. Eadem Euripidis, quam scribit Euius.

Nyctei regis in Beona fuit filia Antiopa. Eius formæ bonitate Iupiter adductus, grauidam fecit. Quam pater cum punire vellet propter stuprum, minitans periculum, Antiopa effugit. Casu in eodem loco, quo illa peruenerat, Epaphus Sicyonius stabat. Is mulierem adæctam domo, matrimonio suo iunxit. Id Nyctæus regis ferens, cum moeretur, Lyco fratri suo per obsecrationem mandat, cui tum regnum relinquebat, ne impune Antiopa ferret. Huius post mortem Lycus Sicyonem venit, interfecto Epapho, Antiopam vinculam adduxit in Cytheronem: parit geminos,

& reliquit. Quos pastor educavit, Zetum & Amphionem nominavit. Antiopa Dyrce vxori Lyci data erat in cruciatum, ea occasione nacta, fugæ se mandauit. Deuenit ad filios suos. Ex quibus Zetus existimans fugitiuam, non recipit. In eundem locum Dyrce per bacchationem Liberi illuc delata est: ibi Antiopam repertam, ad mortem extrahebar. Sed ab educatore pastore adulescentes certiores facti, eam esse matrem suam, celeriter consecuti matrem, eripuerunt. Dyrceen ad taurum crinibus religatam, necant. Lycum cum occidere vellent, veniuit eos Mercurius, & simul iussit Lycum concedere regnum Amphioni.

IX. Niobe.

Amphion & Zetus Iouis & Antiopes Nyctei filij, iussu Apollinis Thebas niuro circum cinxerunt vsque ad * Sentedustum, Latiumque Labdaci regis filium in exilium eiecerunt. Ipsi ibi regnum obtinere ceperunt. Amphion in coniugium Niobam Tantalij & Dionij filiam accepit. Ex qua procreauit liberos septem, totidemque filias. Quem partum Niobe Latoniam anteposuit, superbiusque locuta est in Apollinem & Dianam: quod illa cincta viri cultu esset, & Apollo vestem deorsum, atque crinibus, & se numero filiorum Latoniam superare. Ob id Apollo filios eius in sylua venantes, sagittis interfecit in monte Siplyo. Et Diana filias in regia sagittis interemit, præter Gloridem. At genetrix liberis orba, flendo lapidea facta esse dicitur in monte Siplyo. Eiusque hodie lachrymæ manere dicuntur. Amphion autem cum templum Apollinis expugnare vellent, ab Apolline sagittis est interfectus.

X. Chlois.

Chloris in vrbe Seti Amphionis filia, quæ ex septem superauerat. Hanc habuit in coniugem Neleus * Hippocoontis filius. Ex qua procreant liberos, masculos duodecim. Hercules cum Pylum expugnaret, Neleum interfecit, & filios eius decem, undecimus autem Periclymenes, beneficio Neptuni aui in aquilæ effugium commutatus, mortem effugit. Nam duodecimus Nestor in Ilio erat, qui tria secula vixisse dicitur beneficio Apollinis. Nam quos annos Chlo-

inedificatum
fortasse.

Videtur deos
se, haberet,
aut simile ver-
bum.

Homerus ta-
men non hu-
ius, sed alio-
rius Amphio-
nis, qui fuit
Lalij, filiam
videtur face-
re, Odyss. A

A iiii

Argyropes, ita
à Pherecyde
dicitur.

Epopeo, ut in
Corinth. &
Paus.

Videtur de-
esse, peperit-
que gemellos,
aut simile.

Epopeus.

ris & fratrum, Apollo eriperat, Nestori concessit.

X I. Niobide.

Lerta, Tantalus, Ismenus, Eupinus, Phædimus, Sippulus, Chiade, Chloris, Astrygratia, Siboe, Sictorius, Eudoxa, Archenor, Ogigia. Hi sunt filij & filia Niobæ vxoris Amphionis.

Nou modò corrupta hæc sed etiam transposita nomina videntur, sic enim ab alijs recensentur: filiorum scilicet, Archemorus, Tantalus, Ismenius, Epimicus, Phædimus, Sippulus, & Damasciton: filiarum autem, Chloris, Astrygratia, Pelopia, Neera, Cleodoxe, Ogygia, & Clytia. Et erant quoque in vetusto exemplari crassa quadam tera, & proijs. lia ab indocto, vt apparet, quosdam reposita.

X I I. Pelias.

Peliæ Cretei & Tyrus filio responsum erat, vt Neptuno sacrum faceret. Et si quis monocrepis, id est, vno pede calciatus superuenisset, tum mortem eius appropinquare. Is cum annua sacra faceret Neptuno, Iason Æsonis filius, fratris Pelia, cupidus sacra faciendi, dum flumen Euchenium transiret, calciamentum reliquit: quod vt celeriter ad sacra veniret, neglexit. Id Pelias inspiciens, memor sortium præcepti iussit eum pellem arietis, quam Phryxus Marti sacrauerat, inauratam, Cœlebis ab rege Æera hoste petere. Qui conuocatis Græciæ ducibus, Colchos est profectus.

X I I I. Iano.

Ivano cum ad flumen † Euchenium in animum se conuertisset, & staret ad hominum mentes tentandas, vt se flumen Euchenium transferrent. Et id nemo velleret, Iason Æsonis & Alcimedus filius eam transtulit. Ea autem irata Pelia, quod sibi sacrum intermiserat facere, effecit vt Iason vnam crepidam in limo relinqueret.

X I I I I. Argonautæ conuocati.

Iason Æsonis filius & Alcimedus Climeni filia, & Theſſalorum dux, Orpheus Oeagri & Calliopes Musæ filius, Thrax, vrbe * Fleuia, quæ est in Olympo monte, ad flumen Enipeum, Martis citharista. Asterion † Pyremi filius, matre Antigona Pheretis filia, ex vrbe Pelme. Alij aiunt Prisci filium, vrbe Pireſia, quæ est in radicibus Phyllai montis, qui est in Theſſalia.

Apollonijs Anauri vocat eum flumi.

Pymplæa fortassis: sic enim Apollon. Comete alij, vt Apoll. & Orph.

Quo loco duo flumina, Apidanus & Enipeus, separatim proiecta, in vnum conueniunt. Polyphemus, Elati filius, matre Hippea Antippi filia, Theſſalus, ex vrbe Larissa, pedibus tardus. Iphiclus Phylaci filius, matre † Periclymene Minyæ filia, ex Theſſalia, auunculus Iasonis. Admetus Pheretis filius, matre Periclymene, * Minois filia, ex Theſſalia, monte Calcedonio, vnde oppidum & flumen nomen traxit. Huius Apollinem pecus pauisse ferunt. Eurytus & Echion, Mercurij & † Antreatæ Mereti filia filius, ex vrbe Alope, quæ nunc vocatur Ehelus. Quidam autores, Theſſalos putant. Ethalides Mercurij & Eupolemiæ Mirmydonis filia filius. Hic fuit Larissæus, vrbe Gyrtone, quæ est in Theſſalia. Hic ostendit nullo modo Centauros ferro se posse vulnerare, sed truncis arborum in cuneum adactis. * Cæneus Elati filius, Magnesijs, hunc nonnulli foeminam fuisse dicunt. Cui petenti, Neptunum propter connubium optatum dedisse, vt in iuuenem speciem conuersus, nullo ictu interfici posset. quod est nunquam factum, nec fieri potest, vt quisquam mortalium non posset ferro necari, aut ex muliere in virum conuerti. Mopsus Ampyci & Chloridis filius. Hic augurio doctus ab Apolline, ex Oechalia, vel vt quidam putant, * Lyparentis. Eurydamas Iri & Demonassæ filius. Alij aiunt Ctimeni filium, quia iuxta lacum Xenium * Dolopeidem urbem inhabitabat. Theſeus Ægei & Æthra Pythæi filia filius, a Træzene: alij aiunt ab Athenis. Pirithous Ixionis filius, frater Centaurorum, Theſſalus. Menæcius Actoris filius, * Amponitus, * Eribores Teleontis filius. * Amelcon. Eurytion, Iri & Demonassæ filius. Ixition ab oppido * Cerintho, Oileus Leodaci & Agrianomes Perſeonis filia filius, ex vrbe Naricca. † Alij aiunt ex Eubœa.

Clytijs, & Iphitus, Euryti & Antiopes Pylonis filia filius, reges Oechaliæ. Hic concessa ab Apolline sagittarum scientia, cum autore muneris contendisse dicitur. Huius filius * Clytijs ab Æera interfectus est. Peleus & Telamon Æaci & Præneidos * Ceptonis filia filij, ab Ægina insula. Qui ob caedem Phoci fratris, relictis sedibus suis, diuersas petierunt domos: *Titaresius, sic enim Apoll. Apud Apoll. Dolopeis gentile est, proprium autem Ctimene. Cautus, vt Apollonijs. b*

Clymene Ita quidem vetustè exemplar habet, sed arbitror subditium, pro Minyæ esse, et à proximo repetitum. Laotioes, sic enim Orpheus.

Titaresius, sic enim Apoll. Apud Apoll. Dolopeis gentile est, proprium autem Ctimene. Cautus, vt Apollonijs.

Eurytus, vnde Apollonijs li. i. Flaccus, non Clytijs, sed Iphitum in Colchis petiisse tradit.

*Endeidos,
Chironis alij.*

*Apoll. Ave
stors filium
facit.*

*Alis autem
Phlias dicitur
ex matre
cheorophyle.*

*Asterius Phe
recides habet.*

† Alai habet.

Apoll.

** Eleus ma-*

trēm aut alij

Hymenien

vocant.

Apoll. autē

Polyphemum

vocat. Hy-

perasiq Ap.

Peleus Phthiam, Telamon Salaminam, quam Apollonius Rhodius * Athida vocat. Butes Telconis & Zeuxipes Eridani fluminis filia filius, ab Athenis. Phaleros Alcontis filius ab Athenis. Typhis Phorbantis & Hymanes filius, Boetius, is fuit gubernator navis Argo.

Argus Polybi & Argia filius, alij aiunt Danai filium: hic fuit Argivus pelle taurina lanugine adoperatus. is fuit fabricator navis Argo. Phliasus Liberi patris, & Ariadnes Minois filia filius, ex vrbe Phliunte, qua est in Peloponneso, alij aiunt Thebanum. Hercules Iouis & Alcmena Electryonis filia filius, Thebanus. Hyllas Theodomantis & Menodices nymphæ, Oreonis filia filius, ephæbus, ex Oechalia: alij aiunt ex Argis comitem Herculis. Nauplius Neptuni & Amymones Danai filia filius; Argivus. Idmon Apollinis & † Cyrenes nymphæ filius, quidam Abantis dicunt, Argivus.

Hic augurio prudens, quamvis prædicentibus aurbus, mortem sibi denunciari intellexit, fatali tamen militia non defuit. Castor & Pollux Iouis & Ledæ Thestij filia filius Lacedæmonij, alij Spartanos dicunt, utque imberbis. His eodem quoque tempore stella in capitibus ut viderentur, accessisse scribitur. Lynceus & Idas Aphareï & Arenæ Bibali filia filij, Messenij ex Peloponneso. Ex his Lynceus sub terra quæque læticia vidisse dicitur, neque vlla calligine inhibebatur. alij aiunt Lynceum noctu nullum vidisse. Idem sub terra solitus cernere dictus est ideo, quod aurifodinas norat: is cum descendebat, & aurum subito ostendebat, ira rumor sublatus, eum sub terra solitum videre. Item Idas

acer, ferox. Periclymenus Nylei & Chloridis Amphionis & Niobes filia filius; hic fuit Pylius. Amphidamus & Cepheus † Egei & Cleobules filij de Arcadia: Ancaeus Lycurgi filius, alij nepotem dicunt, Tegeates. Augeas Solis & Naupidames, Amphidamantis filia filius, hic fuit * electus. Asterion & Amphion † Yperacti filij, alij aiunt Hipasi, ex * Pellene. Euphemus Neptuni & Europes † Tityi filia filius; Tanaarius. Hic super aquas sicco pede cucurrisse dicitur. Ancaeus alter Neptuni filius, matre Alta Ca-

thefti filia, ab Imbraso insula, qua Parthenia appellata est, nunc autem Samos dicitur Erginus Neptuni filius, à Milero: quidam Periclymeni dicunt, Orchomeuius, Meleager Oenei & Altheæ Thestij filia filius, quidam Martis putant, Calydonius. Laocoon Porthaonis filius, Oenei frater, Calydonius. Iphiclus alter Thestij filius, matre Leucippe, Altheæ frater, ex eadem matre, Lacedæmonius. Hic fuit Arcas † cursor, iaculator. Iphitus Nauboli filius, Phocensis: alij Hippasi filium, ex Peloponneso fuisse dicunt. Zetes & Calais Aquilonis venti & Orithyia Erichthei filia filij. Hi capita pedesque pennatos habuisse feruntur, crinesque carulos, qui pernio aere vsi sunt. Hi aues Harpyias tres Thaumantis & † Ozomencis filias, Alopion Acholocu, * Ocypten fugaverunt, à Phinco Argenoris filio, eodem tempore quo Iasoni comites ad Colchos proficisciebantur. Quæ inhabitabant insulas Strophadas in Aegeo mari, qua Ploræ appellantur. Hæ fuisse dicuntur capitibus gallinaceis, pennata, alâque & brachia humana, vnguibus magnis, pedibusque gallinaceis, pectus album, feminaque humana. Hi autem Zethes & Calais ab Hercule telis occisi sunt. Quorum in tumulis superpositi lapides statibus paternis moventur. Hi autem ex Thracia esse dicuntur. † Foccus & Priasus Caneï ex Magnesia Eurymedon Liberi patris & Ariadnes Minois filia filius, à Phliunte. Palæmonius Lerni filius, Calydonius. Aëtor Hippasi filius ex Peloponneso. Terfanon * Solis & Leucothoes filius ex Andro. Hippalcimos * Pelopis & Hippodamiae Oenomai filia filius, ex Peloponneso à Pisis. Asclepius Apollinis & Coronidis filius, Atriacha * Thestij filia, Argivus. Mileus Hippocoontis filius, Pylius. Iolous Iphicli filius, Argivus. Deucalion Minois & Pasiphaes Solis filia filius, ex Creta. Philoëtes Perantis filius, à Mœlibœa. Ceneus alter Coronis filius, Coryna. Acastus Pelia & Anaxabiae Dymantis filia filius, ex Iolcho, duplici pallio cooperitus. Hic voluntarius Argonautis accessit; sponte sua comes Iasonis. Hi autem omnes Minya sunt appellati, vel quod plurimos eorum filia Minya pepererunt, vel quod Iasonis mater Clymeni † & Minya filia erat. Sed ne-

*Credo legendum,
aristocifus, aut simile quiddam.*

Electre Elestod.

Celeno Apol.

Phocia.

Alcimede,

Clymenes

que sunt, Minya filia vocat.

Apoll.

H Y G I N I

que Colchos omnes peruenerunt neque in patriam regressum habuerunt. Hylas enim in Mœsia, à Nymphis iuxta Cion, fluménque Ascanium raptus est, quem dum Hercules & Polyphemus requirunt, vento rapta nauí deserti sunt. Polyphemus ab Hercule quòque relictus condita in Mœsia ciuitate, perit apud Chalybas. Tiphys autem morbo absumptus est, in Marian-
dinis in Propontide, apud Lycum regem, pro quo nauem rexít Colchos. Ancæus, Neptuni filius. Idmon autem Apollinis filius ibi apud Lycum cum stramentatum exisset, ab apro percussus decidit. vltor Idmonis fuit Idas Apharei filius, qui aprum occidit. Butes Teleontis filius, quamuis cantibus & cithara Orphica * vocabatur, victus tamen est dulcedine Sirenum, & natus ad eas in mare se præcipitauit. Eum Venus delatum fluctibus † Lilybæo seruauit. Hi sunt qui non peruenerunt Colchos. In reuersione autem perierunt Euribates Teleontis filius, & † Canrus Ceriontis filius interfecti sunt, in Lybia à pastore Cephalione Nasamonis fratre, filio Tritonidis nymphæ & Amphitemidis, cuius * fuisse pecus depopulabantur. Mopsus autem Amyci filius ab serpentis morfu in Africa obiit. Is autem in itinere accesserat comes Argonautis, Amyco patre occiso. Item accesserunt ex insula Dia Phrixi & Calciopes Medæ sororis filij, Argus, Melas, Phrontides, † Cylinderus. vt alij aiunt vocitatos, Phronius, Demoleon, Autolycus, Phlogius. Quos Hercules cum eduxisset habiturus comites, dum Amazonum balteum petiit, reliquit terrore percussos, † à Dascylo qui regis Manuaden * filia. Hi autem cum exirent ad Colchos, Herculem ducem facere voluerunt. Ille abnuí, sed potius Iasonem fieri oportere, cuius opera exirent omnes: dux ergo Iason regnauit. Faber Argus Danay filius, cuius post mortem rexít nauem Ancæus Neptuni filius proreta, nauigauit Lynceus Apharei filius, qui multum videbat. Tutarchi autem fuerunt Zetes & Calais Aquilonis filij, qui pennas & in pedibus habuerunt. Ad proram & remos sederunt Peleus & Telamon. ad * pilulum sederunt, Hercules ad Idas. Cæteri ordinem seruauerunt. Celeuma dixit Orpheus, Ocagri filius. Post, relicto eo ab Hercule, loco

al. ad Lily-
baum.

Canethienim
filium facit
Apol. eumque
cum Mopso
in Libyan de
latum, ibique
perisse dicit.
Cytorus alij.

à Dascylo re-
gis Marian-
dyni filio.

etius sedit Peleus Æaci filius. Hæc est nauis Argo, quam Minerva in sideralem circulum relulit, ob hoc quod ab se esset ædificata. ac primùm in pelagus deducta est hæc nauis, in astris apparens à gubernaculo ad velum. Cuius speciem ac formam Ciccr. in Phæn. exponit his ver-
sibus:

*At canis ad caudam serpens prelabitur Argo,
Conuersam præ se portans cum lumine puppim
Non aliæ naues vt in alto ponere proras
Ante solent rostris Neptunia prata secantes.
Sicut cum captant tutos contingere portus,
Obuertunt nauem magno cum pondere nauæ,
Aduersamque trahunt optata ad littora puppim:
Sic conuersa vetus super athera labitur Argo.
Inde gubernaculum tendens † à puppe † volante
Clari postiora canis vestigia † tangit.*

Hæc nauis habet stellas in puppe quatuor, in gubernaculo dextro quinque, in sinistro quatuor, consimiles inter sese omnino tredecim.

Diuerso lu-
mine fulgens,
al. condit.

a Videntur hæc corruptè legi, Et ad sequentem potius Cæneum referri debere. Sic enim Apollon. ex quo huc multa aduerbū etiam trāsata reperias. καίνια γὰρ ζῶόν περιέτι κλειούσιν κείνοι κενώρουσιν ὀλίθουσι, ὅτι σφικας οἶον ἀπ' ἄλλων ἤλας ἀριστίων, οἷδ' ἐμπαλιν ὀρμηθέντες, οὔτε μιν ἐγκλίνας προτέρω σθένον, οὔτε δαίξαι. ἀλλ' ἄρηνος, ἀκαμπτος ἐλνύστω νεόδοι γαίης θειόμυθος σίβαρῖσι καταιγῆν ἔλαττοι. Et de eodem in commentario serè eadem verba sequuntur, quæ hic de Neptuno & munere eius citantur. Quamquam Apollon. non ipsum Cænea, sed Cænei filium Cæronum cum Argonautis profectum dicit. b Apollonius non hunc, sed Canthum ex Eubœa venisse ait. videtur ergo transposita clausula hæc esse à librario. c Comment. Apollonij Astyphaleæ Phœniæ filia. ceterum Apollonius non vocat Imbrasiam insulam proprio nomine, sed epitheto, ab Imbraso flumio, qui postea Parthenius dictus est (vt Commēt. ibidem ait) eo quod iuxta eum Iuno cum virgo etiam esset, nutrita fuerit. Hæc enim verba sunt: ὅδ' ἰμβρασίης, ἴδος ἦεν, παρθένου ἀγκυῖος.

X V. Lemniada.

I N insula Lemno mulieres Veneri sacra aliquot annos non fecerant, cuius iram viri carum Thersilas vxo-

res duxerunt, & priores spreterunt. At Lemniades eiusdem Veneris impulsu coniuratae, genus virorum omnem quod ibi erat interfecerunt, praeter Hypsipylen, quae patrem suum Thoantem clam in nauem imposuit, quem tempestas in insulam † Tauricam derulit, interim Argonautae praenaugantes, Lemno accesserunt. Quos ut vidit Iphinoe, custos porta, nunciauit Hypsipyla reginae, cui Polixo aetate constituta dedit consilium, ut eas laribus hospitalibus obligaret, hospitioque inuiteret. Hypsipyle ex Iasone procreauit filios Eunaeum & † Deiphilum. Ibi cum plures dies retenti essent, ab Hercule ob iurgati discesserunt. Lemniades autem postquam scierunt Hypsipylen patrem suum seruasse, conati sunt eam interficere, illa fugam se mandauit. Hanc praedones exceptam Thebas deportarunt, & regi † Lyco in seruitium venderunt. Lemniades autem quaecunque ex Argonautis conceperunt, eorum nomina filiis suis imposuerunt.

Oenaeam Apollon. habet.

Thoantē, Statim.

Lycurgo alij.

Apoll. Aenii filium facit, Eufori autē ex filia nepotem.

XVI. Cyzicus.

Cyzicus † Eufori filius rex in insula Propontidis Argonautas hospitio liberali excepit. Qui cum ab eo discessissent, totumque diem nauigassent, nocte tempestate orta ad eandem insulam ignari delati sunt. Quos Cyzicus hostes Pelasgicos arbitrans esse, cum eis noctu in littore arma contulit, & ab Iasone est interfectus. Quod postero die cum prope litus appropinquasset, & vidisset se regem interfecisse, sepulturae eum tradidit, atque filius regnum tradidit.

XVII. Amycus.

Amycus Neptuni & Melies filius, Bebryciae rex. In huius regna qui venerat, castis coegebat secum contendere, & deuictos perdebat. Hic cum Argonautas pronocasset ad castus, Pollux cum eo contendit & eum interfecit.

XVIII. Icyus.

Icyus rex insulae Propontidis, Argonautas recepit hospitio, in honorem, eo quod Amycum interfecerant, quod eum saepe † iniuriaretur. Argonautae dum apud Lycum morantur, & extra * venatum essent, Idmon ab apro percussus interiit. In cuius dum diutius sepultura morantur, Iphis Phibantius filius moritur, tunc

Argonautae Ancæo Neptuni filio nauem Argo gubernandam dederunt.

XIX. Phineus.

Phineus Agenoris filius Thrax, ex Cleopatra habuit filios duos. Hi a patre nouerca crimine excecati sunt. Huic etiam Phineo Apollo augurium dicitur dedisse. Hic deorum consilia cum enunciaret, ab Ioue est excecatus, & apposuit ei Harpyias, quae Iouis canes esse dicuntur, quae escam ab ore eius afferrent. Huc cum Argonautae deuenissent, & cum iterum demonstraret rogarent, dixit se demonstraturum, si cum poena liberarent. Tunc Zetes & Calais, Aquilonis ventii & Orithiae filij, qui pennas in capite & in pedibus habuisse dicuntur, a Harpyias fugauerunt in insulas Strophadas, & Phineum poena liberarunt. Quibus monstrauit quomodo Symplegadas transirent, ut columbam mitterent: quae petrae cum concurrissent, in recessu earum, illi retrò refugerent. Argonautae beneficio Phineum Symplegadas transierunt.

a Videtur et hic locus corruptus esse. vale enim consilium Phineum fuit, ut columbam emitterent: quae si salua per petras transisset, ipsi quoque sequerentur: sed inter transuolandum perisset, retrò fugerent, cederentque deorum monitis.

XX. Symphalides.

Argonautae cum ad insulam Diam venissent, & aues ex pennis suis eos conficerent pro sagittis, cum multitudini animi resistere non possent, ex Phineum monitu clypeos & hastas sumpserunt, exque more Curetum sonitu eas fugarunt.

XXI. Phrixi filij.

Argonautae cum per Cyaneas cautes, quae dicuntur Petrae Symplegades, intrassent mare quod dicitur Euxinum, & errarent, voluntate Iunonis delati sunt ad insulam Diam. Ibi inuenerunt naufragos nudos atque inopes Phrixi & Calciopes filios, Argum, Phrontiden, Melam, Cyclindram. Qui cum casus suos exposuissent Iasoni, se cum ad anum festinarent Athamata iue, naufragio facto ibi esse ciectos, quos Iason receptos auxilio iunxit: qui Iasonem Colchos perduxerunt, per flumen Thermodontē, & cum iam non longè essent à Colchis, insleunt nauem in occulto collocati, & venerunt ad matrem

Calcyopem Medeæ sororem, indicantque Iasonis beneficia, & cur venisset. Tunc Calcyope de Medea indicat; perducitque eam cum filiis suis ad Iasonem. Quæ cum eum vidisset, agnovit quem in somnis adamauerat, Iunonis impulsu, omniâque ei pollicetur, & perducunt eum ad templum.

XXII. Aetæ.

Aetæ Solis filio erat responsum, tam diu eum regnum habiturum, quandiu ea pellis quam Phrixus consecraverat, in fano Martis esset. Itaque Aetæ Iasoni hanc * similitudinem constituit, si vellet pellem auratam auferre, tauros æripedes qui flammam naribus spirabant, iungeret adamanteo iugo, & araret, dentisque draconis ex galea fereret: ex quibus gens armatorum statim enascerentur, & se mutuo interficeret, Iuno autem Iasonem ob id semper voluit seruatum, quod cum ad flumen venisset, volens hominum mentes tentare, animum se simulavit, & rogavit ut se transferret. Cum ceteri qui transferant, despexissent, ille transtulit eam: itaque cum sciret Iasonem sine Medeæ consilio imperata perficere non posse, perit à Venere ut Medeæ amorem iniceret: Iason à Medeâ Veneris impulsu amatus est. eius opera ab omni periculo liberatus est. Nam cum tauris arasset, & armati essent enati, Medeæ monitu lapidem inter eos abiecit: illi inter se pugnantes, alius alium interfecerunt, draconem autem venenis sopito, pellem de fano sustulit, in patriamque cum Medea est perfectus.

XXIII. Absyrtus.

Aetæ ut rescit Medeam cum Iasone profugisse, nunc comparata misit Absyrtum filium cum satellitibus armatis ad eam persequendam. Qui cum in Adriatico mari in Histria eam persecutus esset, ad Alcinoi regem, & velle armis contendere, Alcinoi se inter eos interposuit, ne bellarent: quem iudicem sumpserunt, qui eos in posterum distulit. Qui cum tristior esset, & interrogatus esset à coniuge Arete, quæ causa esset tristitiæ, dixit, se iudicem sumptum à duabus diuersis civitatibus, inter Colchos & Arginos. Quem cum interrogaret Arete, quidnam esset iudicaturus: respondit Alcinoi, Si virgo fuerit Medea, parenti redditurum: sin

autem

autem mulier, coniugi. hoc cum audiuit Arete à coniuge, mittit nuncium ad Iasonem, & is Medeam noctu in antro deuirginavit. Postero autem die cum ad iudicium venissent, & Medea mulier esset inuenta, coniugi est tradita. nihilominus cum profecti essent, Absyrtus timens patris præcepta, persecutus est eos in insulam Minervæ: ibi cum sacrificaret Minervæ Iason, & Absyrtus interuenisset, ab Iasone est interfectus. Cuius corpus Medea sepulturæ dedit atque inde profecti sunt. Colchi qui cum Absyrto venerant, timentes Aetam, illic remanserunt, oppidumque condiderunt. quod ab Absyrti nomine abforin appellarunt. Hæc autem insula posita est in Histria contra Pola, iuncta insulæ Cantæ.

XXIV. Iason Peliades.

Iason cum Pelieæ patris sui iussu tot pericula adisset, cogitare cœpit, quomodo eum sine suspitione interficeret. hoc Medea se facturam pollicetur. Itaque cum iam longè à Colchis essent, nauem iussit in occulto collocari. & ipsa ad Pelieæ filias pro sacerdote Dianæ venit, eis pollicetur se patrem earum Peliam ex sene iuuenem facturam. Idque Alcestis maior filia negavit fieri posse. Medea quo facilius eam perduceret ad suam voluntatem, caliginem eis obiecit, & ex venenis multa miracula fecit, quæ verisimilia esse viderentur, arietemque vetulum in ahenum coniecit, unde agnus pulcherrimus profuisset visus est, eodemque modo unde Peliades, id est Alcestis, Pelopia, Medusa, Iphidocæ, Hippothoe, Medæ impulsu patrem suum occisum in aeneo coxerunt: cum se deceptas esse viderent, à patria profugerunt, at Iasonem signo à Medea accepto, regia est potius. Acastoque Pelieæ filio fratri Peliadum, quod secum Colchos ierat, regnum paternum tradidit, ipse cum Medea Corinthum profectus est.

XXV. Medea.

Medea Aetæ & Idyæ filia cum ex Iasone iam filios

*Memorū & Phœnem
Pausanias
Cō
vint. vocat.*

† Marcerum & Feretum procreasset, summamque concordiam viuere, obiciebatur ei, hominem tam fortis, ac formosum, nobilem uxorem aduenam, atque veneticam habere. Huic Creon Menœci filius rex Corinthus filiam suam minorem † Glaucem dedit uxorem. Medea cū vidit, se erga Iasonem bene merentem, tanta conuulsiōnem

B

esse affectam, coronam exiens secit auream, eamque muneri iussit filios suos noueræ dare. Creusa munere accepto, cum Iasone & Creonte conflagrauit. Medea ubi regiam ardere vidit, naros suos ex Iasone Maceum & Feretum interfecit, & profugit Corintho.

XXVI. Medea exul.

Medea Corintho exul, Athenas ad Aegeum Pandionis filium deuenit in hospitium, eique nupsit. Ex eo natus est Medus: postea sacerdos Diana: Medeam exagitare cepit, regique negabat sacra castè facere posse, eò quòd in ea ciuitate esset mulier venefica & scelerata. tunc iterum exulatur. Medea autem iunctis draconibus, ab Athenis Colchos redit: quæ in itinere Absoridem venit, ubi frater Absyrtus sepultus erat. Ibi Absoritani serpentium multitudini resistere non poterant. Medea autem ab eis rogata, lectas eas in tumulum fratris coniecit, quæ adhuc ibi permanentes, si qua autem extra tumulum exit, debitum natura persoluit.

XXVII. Medus.

Persi Solis filio, fratri Aetæ respõsum fuit, ab Aetæ progenie mortem cauere, ad quem Medus dũ matrem persequitur, tempestate est delatus, quem satellites cõprehensum ad regem Persen perduxerunt. Medus Aegei & Medæ, filius, ut vidit se in inimici potestate venisse, Hippoten Creontis filium se esse mentitus est. Rex diligentius quærit, & in custodiã eum conici iussit ubi sterilitas & penuria frugum dicitur fuisse. Quò Medea in curru iunctis draconibus cum venisset, & regi se sacerdotè Dianæ emẽtita esset, dixit sterilitatẽ se expiare posse. Et cũ a rege audisset, Hippoten Creontis filium in custodia haberi, arbitrans eũ patris iniuriam exequi venisse, ibique imprudens filium prodidit. Nam regi persuadet, eũ Hippoten non esse, sed Medũ Aegei filium, à matre missum ut regem interficeret: peritque ut interficiendus sibi traderetur, astimans Hippoten esse. Itaque Medus cum productus esset, ut mendacium morte puniretur, & illa aliter esse vidit quàm putauit, dixit se cum eo colloqui velle, atque enscum ei tradidit, iussitque aui sui iniurias exequi. Medus se audita Persen interfecit, regnumque auitũ possedit, ex suo nomine terrã Medea cognominauit.

XXVIII. Othos & Ephialtes.

Othos & Ephialtes Aloï & * Hiphimedes Neptuni filia filij, mira magnitudine dicuntur fuisse. hi singulis mensibus nouem digitis crescebant. Itaque cum essent annorum nouem, in cœlum ascendere sunt conati, qui aditum sibi ita faciebant. montem enim Ossa super Pelion posuerunt, vnde etiam * Pelion Ossa mons appellatur, aliosque montes construebant, qui ab Apollinẽ * nacti sunt interfeciti. Alij autem aurores dicunt Neptuni & Hiphimedes filios fuisse atrotos. Hi cum Dianam comprimere voluissent, quæ cum non posset viribus eorum resistere, a pollo inter eos ceruam misit: quã illi furore incensũ, dum volunt iaculis interficere, alius alium interfecerunt. Qui ad inferos dicuntur hanc pœnam pati: ad columnam, auersi alter ab altero, serpentibus sunt deligati. Est styx inter columnam sedens, ad quã sunt deligati.

XXIX. Alcumena.

Amphitryon cum abesses ad expugnandum * Oechalam, Alcumena astimans Iouem coniugem suum esse, euni thalamis recepit. Qui cum in thalamos venisset, & ei referret, quæ in * Oechalia gessisset, ea credens coniugem esse, cum eo concubuit, qui tam libens cum ea concubuit, ut vnum diem vsurparct, duas noctes congeminaret, ita ut Alcumena tam longam noctem ammiraretur. Postea cum nunciaretur ei, coniugem victorem adesse, minimè curauit, quòd putabat se coniugem suum vidisse. Qui cum Amphitryon in regiam intrasset, & eam videret negligẽtiũ securam, mirari cepit & queri, quòd se aduenientem non excepisset: cui Alcumena respondit, Iam pridem venisti, & mecum concubuisti, & mihi narraisti quæ in Oechalia gessisses. Quæ cum signa omnia diceret, sensit Amphitryon numen, aliquod fuisse pro se, ex qua die cum ea non concubuit. Quæ ex Ioue compressa, peperit Herculem.

XXX. Hercules a thla duodecim ab

Furytheo imperat.

Infans cum esset, dracones duos duabus manibus necauit, quos Iuno miserat, vnde primigenius est dictus. Leonem Nemeum, quem Luna nutrebat in auro

Iphimedis.

*Pelion.
auro fortasse
legendum.*

Retoliam

Actolia.

*Apud Mo-
lorchum for-
tasse.*

*Alij aprum
Erimanthœū
à monte Ar-
cadia vocāt.
immissō*

*Podarg^{us}, vel
Podarces.
Hippolytem
aly.*

Iuppiter.

Amphriso ac * tropum necauit, cuius pellem pro tegumento habuit. Hydram Lernæam Typhonis filiam cum capitibus nouem ad fontem Lernæum interfecit. Hæc tantam vim veneni habuit, ut afflatu homines necaret: & si quis eam dormientem transferat, vestigia eius afflabat, & malorum cruciatus moriebatur. Hanc Minerva monstrare, interfecit, & exenterauit, ex quæ eius felle sagittas tinxit. Itaque quicquid postea sagittis fixerat, mortem non effugiebat, vnde postea & ipse periit. Aprum in Phrygia * Erimachum occidit. Ceruum velocem in Arcadia cum cornibus aureis viuum in conspectum Eurysthei regis adduxit. Aues Styphalides in insula Martis, quæ emissis pennis suis iaculabantur, sagittis interfecit. Augei regis stercus bouile vno die purgauit, maiorem partem Ioue adiutore, flumine. † Amisso rotum sterces abluuit. Taurum cum quo Pasiphae concubuit, ex Creta insula Mycenæ viuum adduxit. Diomedem regem Thraciæ & equos quatuor eius, qui carne humana vesciebantur, cum Abdero famulo interfecit. Equorum autem nomina † Podarius, Lampon, Xanthus, Diuus. Hippolytæ Amazonam, Martis & Ouiræ regiæ filiam: cui regiæ Amazonis balteum detraxit, tum † Antiopam captiuam Theseo donauit. Geryonem Chrysaoris filium, trimembrem, vno telo interfecit. Draconem immanem Typhonis filium, qui mala aurea Hesperidum seruare solitus erat, ad montem Atlantem interfecit, & Eurystheo regi mala attulit. Canem Ceberum Typhonis filium ab inferis, regi in conspectum adduxit.

XXVII. Parerga eiusdem.

Amtæum Terræ filium in Libya occidit. Hic cogebat hospites sectam luctari, & delassatos interfecit. hunc luctando necauit. Busiridem in Ægypto, qui hospites immolare solitus erat, huius legem cum audit, passus est se cum insula ad aram adduci. Busiris autem cum vellet Deos imprecari, Hercules cum claua ac ministris sacrorum interfecit. Cygnum Martis filium armis superatum occidit, quod cum Mars venisset, & armis propter filium contendere vellet cum eo, * Iouis inter eos fulmen misit atque ita eos distraxit. Cerum, cui Hesiōne fuit apposta, Troiæ occidit. Laomedonta patrē Hesiōnis, quod

eam non reddebat, sagittis interfecit. † Actonem aquilam quæ Prometheo cor excedebat, sagittis interfecit. Lycū Neptuni filium, quod Megaram Creontis filiam vxorē eius, & filios Teremachū & Ophiten occidere voluit, interfecit. Achelous fluuius in omnes figuras se immutabat. Hic cū Hercule propter Deianiræ coniugiū cum pugnaret, in taurum se conuertit, cui Hercules cornu detraxit, quod cornū Hesperidibus, siue nymphis donauit. Quod Deæ pomis repleverunt, & cornu copix appellarunt. Neleum Hippocoontis filium cū decem filiis occidit, quoniam is eum purgare siue lustrare voluit, tūc cum Megarā Creontis filiam vxorem suā, & filios Theremachum & Ophitē interfecerat. Eurytum, quod Iolem filiam eius in coniugium petiit, & ille eum repudiavit, occidit. Centaurum Nesium, quod Deianiram violare voluit, occidit. Eurytionem centaurum, quod Deianiram Dexamenis filiam separatam suam vxorem petiit, occidit.

XXXII. Megara.

Hercules cum ad canem tricipitem esset missus ab Eurystheo rege, & Lycus Neptuni filius putasset eum perisse, Megaram Creontis filiam vxorem eius & filios Teremachum & Ophiten interficere voluit, & regnum occupare. Hercules eō interuenit, & Lycū interfecit: postea ab Iunone infania obiecta, Megaram & filios Theremachā & Ophiten interfecit. Postquam suæ mentis cōpos est factus, ab Apolline petiit dari sibi respōsum, quomodo scelus purgaret. Cui Apollo sortem quod reddere noluit, Hercules iratus de fano eius tripodem sustulit, quem postea Iouis insu reddidit, & nolentem sortem dare iussit. Hercules ob id à Mercurio Omphalæ regiæ in seruitutem datus est.

XXXIII. Centauri.

Hercules cum in hospitium ad Dexamenum regem venisset, eiusque filiam Deianiram deuirginasset, fidemque dedisset, se eam vxorem ducturum, post discessum eius Eurytion, Ixionis & Nubis filius centaurus petiit Deianiram vxorem, cuius pater vim timens, pollicitus est se daturum. die constituto, venit cum fratribus ad nuptias. Hercules interuenit, & Centaurum interfecit, suam speratam abduxit. Item aliis in nuptiis Perithous

Hippodamiam Adraſti filiam cum vxorem duceret, vi-
no pleni Cētauri conati ſunt rapere vxores Lapithis, eos
centauri multos interfecerunt, ab * ipſis interierunt.

XXXVIII. Neſſus.

Neſſus Ixionis & Nubis filius, Centaurus, rogatus
ab Deianira vt ſe flumen Eubenum transferret,
quam ſublata, in flumine ipſo violare voluit. Hoc
Hercules, cum interuiſſet, & Deianira cum fidem eius
imploraſſet, Neſſum ſagittis confixit. Ille moriens cum
ſciret ſagittas Hydre Lerneę felle tinctas, quantā vim ha-
berent veneni, ſanguinem ſuum exceptū Deianirę dedit,
& id philtrum eſſe dixit, ſi vellent ſe coniunx ſperneret,
eo iuberet veſtem eius perungi. Id Deianira credens,
conditum diligenter ſeruauit.

XXXIX. Iole.

Hercules cum Iolen Euryti filiam in coniugium pe-
tiſſet, ille cum repudiaſſet, Oechaliam expugna-
uit. Qui vt à virgine rogatur, parentes eius coram ea in-
terficere velle cœpit. Illa animo pertinacior, parſes ſuos
ante ſe necari eſt perpeſſa, quos omnes cum interfeciſ-
ſet, Iolem captiuam ad Deianiram pramiſit.

XL. Deianira.

Deianira Oenei filia Herculis vxor, cum vidit Io-
len virginem captiuam eximę formę eſſe addu-
ctam, verita eſt ne ſe coniugio priuaret. Itaque memor
Neſſi præceptis, veſtem tinctam centauri ſanguine, Her-
culi qui ferret, nomine Licham ſamulū miſit, inde pau-
lulum quod in terram deciderat, & id ſol attingit, ardere
cœpit, quod cū Deianira vidit, aliter eſſe ac Neſſus dixe-
rat, intellexit: & qui vocaret, eū cui veſtē dederat, miſit.
Quā Hercules iā induerat, Itarūq; ſlagrare cœpit. Qui
cum ſe in flumen conieciſſet, vt ardorē extingueret, ma-
ior flamma exibat. Demere autem cum vellent, viſcera ſe-
quebantur. Tunc Hercules Licham qui veſtem attule-
rat, rotatum in mare iacularus eſt, qui quo loco cecidit,
petra nata eſt, quę Lichas appellatur. Tunc dicitur Phi-
loctetes Peacis filius pyram in monte Oeteo conſtruxiſ-
ſe Herculi, cum quę aſcendiſſe ¶ mortalitatē. Ob id bene-
ficiū Philocteti Hercules arcus & ſagittas donauit. Deia-
nira autem ob factum Herculis ipſa ſe interfecit.

† Et cœſiſſe,
forſitan, aut
ſimile quid
deceſt.

XXXVII. Aethra.

Neptunus & Aegeus Pandionis filius, in ſano Mi-
neruę cum Aethra Pithei filia vna nocte concu-
buerunt. Neptunus quod ex ea natum eſſet, Aegeo con-
ceſſit. Is autem poſtquam à Troezenē Athenas redibat,
enſem ſuum ſub lapide poſuit, & præcepit Aethrę, vt
tunc eum ad ſe mitteret, cum poſſet eum lapidem alle-
uare, & gladium patris tollere, ibi fore iudicium cogni-
tionis filij. Itaque poſtea Aethra peperit Theſeum.

Qui cum ad puberem ætatem perueniſſet, mater præ-
cepta Aegei indicat ei, lapidēque oſtendit vt enſem
tolleret, & iuberet eum Athenas ad Aegeum proficiſci, *
eolque qui illic tum itineri inſectabantur, omnes oc-
cidit.

XXXVIII. Theſei labores.

Corynetem Neptuni filium armis occidit: Pitho-
campem, qui iter gradientes cogebat, vt ſecum ar-
borem pinum ad terram ſecterent: quam qui cum eo
prenderat, ille eam viribus miſſam faciebat, ita ad ter-
ram grauiter elidebatur, & peribat, hunc interfecit. Pro-
crumem Neptuni filium, ad hunc hoſpes cum veniſſet,
ſi longior erat, minori lecto propoſito, reliquam corpo-
ris partem præcidebat: ſin autem breuior Itatura erat, le-
cto longiori dato, in eudibus ſuppoſitis extendebat eum,
vique dum lecti longitudinem æquaret: hunc interfecit.
Scironem, qui ad mare loco quodā prurupto ſedebat, &
iter gradiebatur, qui cogebat eum ſibi pedes lauare, & ita
in mare præcipitabat: hunc Theſeus pari lecto in mare de-
iecit, ex quo Scironis petre ſunt dictę. Cercionem Vulca-
ni filium armis occidit. Aprum qui fuit Cremonę, inter-
fecit. Taurum qui fuit Marathone, quem Hercules à
Creta ad Euryſthem adduxerat, occidit. Minotaurum
oppido Gnoſi occidit.

XXXIX. Dædalus.

Dædalus * Euphemi filius, qui fabricam à Miner-
ua dicitur accepſiſſe, Perdiciem ſororis Iuxæ filium
propter artificij inuidiam, quod is primum ſerram inue-
nerat, ſummo tecto deiecit, ob id ſcelus in exilium ab A-
thenis, Cretam ad regem Minoem abiit.

XL. Paſiphæ.

B iij

Pasiphae.

Fuerunt hoc loco in veteri exemplari e-rosa quedam & alia super indacta, ut dubium non sit quin verbis his mendis aliquod insit.

Pasiphae Solis filia, vxor Minois, sacra deæ Veneris per aliquot annos non fecerat. ob id Venus amorem infandum illi obiecit, vt taurum, quem ipsa amabat, alia amaret. * In hoc Dædalus exul cum venisset, petiit ab ea auxilium. is ei vaccam ligneam fecit, & veræ vaccæ corium induxit, in qua illa cum tauro concubuit. ex quo compresso, Minotaurum peperit, capite bubulo, parte inferiore humana. tunc Dædalus Minotaurum Labyrinthum inextricabili exitu fecit, in quo est conclusus. Minos re cognita, Dædalum in custodiam coniecit. At Pasiphae cum vinculis liberavit. Itaque Dædalus pennas sibi & Icaro filio suo fecit, & accommodauit, & inde auolarunt. Icarus altius volans, a sole cera calefacta decidit in mare, quod ex eo Icarium pelagus, est appellatum. Dædalus peruolauit ad regem Cocalum in insulam Siciliam. alij dicunt, Theseus cum Minotaurum occidit, Dædalum Athenas in patriam suam reduxit.

XLI. Minos.

Minos Iouis & Europæ filius, cum Atheniensibus belligerant, cuius filius Androgeus in pugna est occisus, qui postea quam Athenienses vicit, vectigal Minois esse cœperunt. Instituit autem, vt anno vnoquoque septenos liberos suos Minotaurum ad epulandum mitterent. Theseus posteaquam à Træzene venerat, & audit quanta calamitate ciuitas afficeretur, voluntariè se ad Minotaurum pollicitus est ire. Quem pater cum mitteret, prædixit ei vt si victor reuenteretur, vela candida in nauem haberet. Qui autem ad Minotaurum mittebatur, velis atris nauigabant.

XLII. Theseus apud Minotaurum.

Theseus posteaquam Cretam venit, ab Ariadne Minois filia est adamans, adeo vt fratrem proderet, & hospitem seruaret: eam enim Theseo monstrauit Labyrinthi exitum. Quò Theseus cum introisset, & Minotaurum interfecisset, Ariadnes monitu licium reuoluendo, foras est egressus, eamque, quòd fidem illi dederat, in coniugio secum habiturus, auxit.

XLIII. Ariadne.

Theseus in insula Dia tempestate retentus, cogitans si Ariadnem in patriam portasset, sibi opprobrium futurum: itaque in insula Dia dormientem reliquit. quam Liber amans, inde sibi in coniugium abduxit. Theseus autem cum nauigaret, oblitus est vela atra mutare: itaque Aegeus pater eius credens Theseum à Minotaurum esse consumptum, in mare se præcipitavit, ex quo Aegeum pelagus est dictum. Ariadnes autem sororem Phaedram Theseus duxit in coniugium.

XLIII. Cocalus.

Minos, quòd Dædali opera multa sibi incommoda acciderant, in Siciliam est cum persequutus, petiit à rege Cocalo vt sibi redderetur. Cui cum Cocalus promississet, & Dædalus rescisset, ab rege filiabus auxilium petiit, illæ Minoem occiderunt.

XLV. Philomela.

Tereus Martis filius Thrax, cum Progen Pandionis filiam in coniugium haberet, Aeneas ad Pandionem socerum venit rogatum, vt Philomelam alteram filiam sibi in coniugium daret: Progen, suum diem obisse dicit. Pandion ei veniam dedit, Philomelamque & custodes cum ea misit: quos Tereus in mare iccit, Philomelamque inuentam in monte compressit. Postquam autem in Thraciam redit, Philomelam mandat ad Lynceum regem, cuius vxor Lathusa, quòd Progne fuit familiaris, statim pellicem ad eam deduxit. Progne cognita sorore, & Terei impium facinus, * pari consilio machinari cœperunt regi talem gratiam referre. Interim Tereo ostendebatur in prodigijs, Ity filio eius mortem à pro-pinqna manu adesse: quo responso audito, cum arbitraretur Driantem fratrem suum filio suo mortem machinari, fratrem Driantem in fontem occidit. Progne autem filium Itym ex se & Tereo natum, occidit, patrique in epulis apposuit, & cum sorore profugit. Tereus, facinore cognito, fugientes cum insequeretur, deorum misericordia factum est, vt Progne in hiru-dinem commutaretur, Philomela in lusciniam: Tereum autem accipitrem factum dicunt.

XLVI. Erichtheus.

Erichtheus Pandionis filius, habuit filias quatuor, quæ inter se coniurarunt, si vna earum mortem obisset, cæteræ se interficerent. In eo tempore Eumolpus Neptuni filius, Athenas venit oppugnaturus, quod patris sui terram Atticâ fuisse diceret. Is victus cum exercitu cû esset ab Arheniisibus interfectus, Neptunus ne filij sui morte Erichtheus læraretur, ex postulauit, vt eius filia Neptuno immolaretur. Itaque Orionia filia cum esset immolata, cæteræ, fide data, se ipsæ interfecerunt. Ipse Erichtheus ab Ioue, Neptuni rogatu, fulmine est ictus.

XLVII. Hippolytus.

Phædra Minois filia, Thesei vxor, Hippolytum principium suum adamauit. Quem cum non poruisset ad suam perducere voluntatem, tabellas scriptas ad suum virum misit, se ab Hippolyto compressam esse, seque ipsa suspensio necauit, & Theseus re audita, filium suum manibus ꝑ excidere iussit, & optauit à Neptuno patre filio suo ꝑ exitum. Itaque cum Hippolytus equis iunctis vheretur, repente è mari taurus apparuit: cuius mugitu equi expauesciti, Hippolytum diltraxerunt, vitæque priuarunt.

XLVIII. Reges Atheniensium.

Cecrops Terræ filius, Cephalus ꝑ Deiones filius, Agoreus Pandionis filius, Pandion Erichthonij filius, Theseus Aegei filius, Erichthonius Vulcani filius, Erichtheus Pandionis filius, ꝑ Dedophon Thesei filius.

XLIX. Aesculapius.

Aesculapius Apollinis filius, Glauco Minois filio vitam reddidisse, sine Hippolyto dicitur, quem Iupiter ob id fulmine percussit. Apollo quod Ioui nocere non potuit, eos qui fulmina fecerunt, id est Cyclopes interfecit. Quod ob factum Apollo datus est in seruitutem Admeto regi Thesaliæ.

L. Admetus.

Alcestim Pelei filiam cum complures in coniugiū ꝑeterent, & Pelias cum multis eorum repudiaret, ꝑ simultatem his constituit, ei se daturum, qui feras bestias ad currum iunxisset. Is quam veller * aucheret. Itaque Admetus ab Apolline petiit, vt se adiunaret. Apollo

Hanc infra Colophoniam vocat.

Excedere. Exitum.

Deiones

Demophon.

Simultatem pro certamine accipit, vt est

sum ab eo esset liberaliter tractatus, cum in seruitium fuit ei traditus, aprum & leonem ei iunctos tradidit, quibus ille Alcestim in coniugium auexit.

LI. Alcestis.

Alcestim Pelia & Anaxobies Diamantis filia filiam complures proci petebant in coniugium. Pelias vitans eorum condiciones, repudiavit, & simultatem constituit ei se daturum qui feras bestias ad currum iunxisset, & Alcestim in coniugio auexit. Itaque Admetus ab Apolline petiit, vt se adiunaret. Apollo autem quod ab eo in seruitutem liberaliter esset acceptus, aprum & leonem ei iunctos tradidit, quibus ille Alcestim auexit. Et illud ab Apolline accepit, vt pro se alius voluntarie moreretur, pro quo quum neque pater, neque mater mori voluissent, vxor se Alcestis obtulit, & pro eo vicaria morte interit, quâ postea Hercules ab inferis reuocauit.

LII. Aegina.

Iupiter cum Aeginae Asopi filiam veller comprimere, & Iunonem vereretur, detulit eam in insulam * Delon, & gravidam fecit, vnde natus est acacus. Hoc Iuno cum rescisset, serpentem in aquam misit, quæ eam venenauit: ex qua qui biberat, debitum naturæ soluebat. * Quod cum amissis sociis acacus præ paucitate hominum mori non posset, formicas intuens, petiit ab Ioue vt homines in præsidio * sibi daret. tunc Iupiter formicas in homines transfigurauit, qui Myrmidones sunt appellati, quod graece formicæ myrmices dicuntur. Insula autem Aegina nomen possedit.

LIII. Asterie.

Iouis * cum Asterie Titanis filia amaret, illa eum contempnit, à quo in auem * Ortygiam commutata est, quâ nos coturnicæ dicimus * eamque in mare abiicit, & ex ea insula est enata, quæ Ortygia est appellata. Hæc mobilis fuit: quod postea Latona ab Aquilone vtero delata est, insula Iouis, tunc eam Python persequeretur. ibique oleam tenens Latona peperit Apollinem & Dianam. Quæ insula postea Delos est appellata.

LIIII. Thetis.

Thetidi Nereidi factum fuit, qui ex ea natus esset, fortiorem fore quam patrem. Hoc præter

Et infra. Fortasse legendum, Estis quod veller, aucheretur.

Orionem

Vbi fontis, vel quo loco.

Pro Iupiter, vt est in se quantibus. Ortygiam. Est.

Erichtheus Pandionis filius, habuit filias quatuor, quæ inter se coniurarunt, si vna earum mortem obisset, cæteræ se interficerent. In eo tempore Eumolpus Neptuni filius, Athenas venit oppugnaturus, quod patris sui terram Aticâ fuisse diceret. Is victus cum exercitu cū esset ab Atheniënsibus interfectus, Neptunus ne filij sui morte Erichtheus lætaretur, ex postulavit, ut eius filia Neptuno immolaretur. Itaque Orionia filia cum esset immolata, cæteræ, fide data, se ipsæ interfecerunt. Ipse Erichtheus ab Ioue, Neptuni rogatu, fulmine est ictus.

XLVII. Hippolytus.

Phædra Minois filia, Thesei vxor, Hippolytum primum suum adamavit. Quem cum non potuisset ad suam perducere voluntatem, tabellas scriptas ad suum virum misit, se ab Hippolyto compressam esse, seque ipsa suspensio necavit. & Theseus re audita, filium suum manibus ꝑ excidere iussit, & optavit à Neptuno patre filio suo ꝑ exitum. Itaque cum Hippolytus equis iunctis veheretur, repente è mari taurus apparuit: cuius mugitu equi expauescunt, Hippolytum distraherunt, vitæque priuarunt.

XLVIII. Reges Atheniensium.

Cecrops Terræ filius, Cephalus ꝑ Deiones filius, Agoreus Pandionis filius, Pandion Erichthonij filius, Theseus Aegei filius, Erichthonius Vulcani filius, Erichtheus Pandionis filius, ꝑ Dedophon Thesei filius.

XLIX. Aesculapius.

Aesculapius Apollinis filius, Glauco Minois filio vitam reddidisse, sine Hippolyto dicitur, quem Iupiter ob id fulmine percussit. Apollo quod Ioui nocere non potuit, eos qui fulmina fecerunt, id est Cyclopes interfecit. Quod ob factum Apollo datus est in servitutem Admeto regi Thesaliæ.

L. Admetus.

Alcestim Pelei filiam cum complures in coniugiū peterent, & Pelias cum multis eorum repudiaret, ꝑ similitudinem his constituit, ei se daturum, qui feras bestias ad currum iunxisset. Is quam vellet aueheret. Itaque Admetus ab Apolline petiit, ut se adiunaret. Apollo

cur ab eo esset liberaliter tractatus, cum in servitium fuit ei traditus, aprum & leonem ei iunctos tradidit, quibus ille Alcestim in coniugium auexit.

LI. Alcestis.

Alcestim Pelia & Anaxobies Diamantis filia filiam complures proci petebant in coniugium. Pelias vitans eorum conditiones, repudiavit, & similitudinem constituit ei se daturum qui feras bestias ad currum iunxisset, & Alcestim in coniugio auexit. Itaque Admetus ab Apolline petiit, ut se adiunaret. Apollo autem quod ab eo in servitutem liberaliter esset acceptus, aprum & leonem ei iunctos tradidit, quibus ille Alcestim auexit. Et illud ab Apolline accepit, ut pro se alius voluntarie moreretur, pro quo quum neque pater, neque mater mori voluissent, vxor se Alcestis obtulit, & pro eo vicaria morte interit, quâ postea Hercules ab inferis reuocauit.

LII. Aegina.

Iupiter cum Aeginam Asopi filiam vellet comprimere, & Iunonem vereretur, detulit eam in insulam * Delon, & gravidam fecit, unde natus est Acacus. Hoc Iuno cum rescisset, serpentem in aquam misit, quæ eam venenauit: ex qua qui biberat, debitum naturæ soluebat. * Quod cum amissis locis Acacus præ paucitate hominum mori non posset, formicas intuens, petiit ab Ioue ut homines in præsidio * sibi daret. tunc Iupiter formicas in homines transfigurauit, qui Myrmidones sunt appellati, quod græce formicæ myrmices dicuntur. Insula autem Aegina nomen possedit.

LIII. Asteris.

Iouis * cum Asterien Titanis filia amaret, illa eum contempnit, à quo in auem * Ortygiam commutata est, quâ nos coturnicæ dicimus * eamque in mare abiecit, & ex ea insula est euata, quæ Ortygia est appellata. Hæc mobilis fuit, quod postea Latona ab Aquilone vëto delata est, insula Iouis, tunc cum eam Python persequeretur. ibique oleam tenens Latona peperit Apollinem & Dianam. Quæ insula postea Delos est appellata.

LIIII. Theseus.

Theridi Nereidi fatum fuit, qui ex ea natus esset, fortio rem fore quam patrem. Hoc præter

*Et infra.
Fortasse lo-
gendum, Et
is quod vellet,
aueheretur,*

Deionem

*Vbi fortassis,
vel quo loco.*

*Pro Iupiter,
ut in se
quantibus,
Ortygem.
Euse.*

*Hanc infra
Colophoniam
vocat.*

*Excedere.
Exitium.*

Deiones

Demophon.

*Similitudinem
pro certamine
accipit, ut et*

Prometheum cum sciret nemo, & Iouis vellet cum ea concumbere, Prometheus Ioui pollicetur se eum praemonitutum, si se vinculis liberasset. Itaque fide data, monet Iouem ne cum Thetide concumberet, ne si fortior nasceretur, Iouem de regno deiiceret, quemadmodum & ipse Saturno fecerat. Itaque datur Thetis in coniugium Peleo Aeaci filio, & mittitur Hercules ut aquilam interficiat, quae eius cor exedebat: eaque interfecta, Prometheus post triginta annos de monte Caucaaso est solutus.

L V. Tytius.

LAtona quod cum Ioue concubuerat, Iuno Tytio Terrae filio immani magnitudine iusserat, ut Latonem afferret: qui cum conatus esset, à Ioue fulmine est interfectus, qui nouem iugeribus ad inferos exporrectus iacere dicitur, & serpens ei appositus est, qui iecur eius ex esset, *quod cum Luna recrefcit.

LVI. Busiris.

Thraasius. **I**N Aegypto apud Busiridem Neptuni filium cum esset sterilitas, & Aegyptus annis nouem siccitate exaruisset, ex Graecia augures conuocauit. † Thasius Pigmalionis fratris filius Busiridi monstrauit, immolato hospite venturos imbres, pr omisitque fidem ipse immolatus exhibuit.

LVII. Stenoboea.

Ioabatam **B**ellerophon, cum ad Praetum regem exul in hospitium venisset, adamat' est ab vxore eius Stenoboea: qui cum concumbere cum ea noluisset, illa viro suo mentita est, se ab eo compellatam. At Praetus re audita, conscripsit tabellas de ea re, & mittit eum ad † Diobatan regem, patrem Stenoboeae: quibus lectis, talem virum interficere noluit, sed ad Chimeram eum interficiendum misit, quae tripartito ore flammam spirare dicebatur, idem prima leo, postrema draco, media ipsa chimera: hanc super Pegalum sedens, interfecit: & decidisse dicitur in campos † alienos, vnde etiam coxas cecidisse dicitur. At rex virtutes eius laudans, alteram filiam dedit ei in matrimonium. Stenoboea re audita, ipsa se interfecit.

lege Alcior.

LVIII. Smyrna.

Smyrna Cinyrae Assyriorum regis, & Cenechreidis, filia cuius mater Cenechreis superbius locuta, quod

filiae suae formam Veneri anteposuerat: Venus matris poenas exequens, Smyrnae infandum amorem obiecit, adeo ut patrem suum amaret: quae ne suspendio se necaret, nutrix interuenit, & patre nesciente per nutricem cum eo concubuit, ex quo concepit: id quae ne palam fieret, pudore stimulata, in syluis se abdidit. cui Venus postea miserta est, & in speciem arboris eam commutauit, vnde myrrha fuit, ex qua natus est Adonis, qui matris poenas à Venere est insequitur.

Hæc Latinis Myrrha dicitur.

LIX. Phyllis.

Demophon Thefei filius in Thraicam ad Phyllidem in hospitium dicitur venisse, & ab ea esse amatus. Qui cum in patriam vellet redire, fidem ei dedit, se ad eam rediturum. Qui die constituta cum non venisset, illa eo die dicitur nouies ad litus cucurrisse, quod ex ea Enneados graece appellatur. Phyllis autem ob desiderium Demophontis spiritum emisit. Cui parentes cum sepulchrum constituisent, arbores ibi sunt natae, quae certo tempore Phyllidis mortem lugent, quod folia arescunt & distillant. Cuius ex nomine folia graece Phylla sunt appellata.

LX. Sisyphus & Salmoneus.

Sisyphus & Salmoneus Aeoli filij inter se inimici fuerunt. Sisyphus petiit ab Apolline, quomodo posset interficere inimicum, id est fratrem. Cui responsum fuit, si ex compressu Tyronis Salmonei fratris filiae procreasset liberos, fore virores: quod cum Sisyphus fecisset, duo sunt filij nati: quos Tyro mater eorum, sorte audita, necauit. At Sisyphus ut rescit, * qui nunc dicitur saxum propter impietatem, aduersus montem ad inferos ceruicibus voluere, quod cum ad summum verticem perduxerit, rursus deorsum post se reuoluatur.

Videtur deesse aliquid.

LXI. Salmoneus.

Salmoneus Aeoli filius. Sisyphi frater, cum tonitrua & fulmina imitaretur Iouis, † sedens quadrigam facies ardetes in populum mitteret, & ciues, ab Ioue fulmine est ictus.

Et ascendis, videtur legendum esse.

LXII. Ixion.

Ixion † Leontei filius, conatus est Iunonem comprimere. Iuno Iouis iussu nubem supposuit, quam

Iblegye alij.

Ixion Iunonis simulacrum esse credidit, ex ea nati sunt Centauri. At Mercurius Iouis iussu, Ixionem ad inferos in rota constrinxit, quæ ibi adhuc dicitur verti.

LXIII. Danae.

Danae Acrisij & Aganippes filia. huic fuit fatum, ut quod peperisset, Acrisium interficeret. Quod timens Acrisius, eam in muro lapideo præclusit. Iouis autem in imbrem aureum conuersus, cum Danae concubuit, ex quo compressus natus est Perseus. Quam pater ob stuprum, inclusam in arca cum Perseo in mare deiecit. Ea voluntate Iouis delata est in insulam Seriphum, quam piscator Dictys cum iuuenisset, effracta ea, vidit mulierem cum infante, quos ad regem Polydectem perduxit, qui eam in conjugio habuit, & Perseum educavit in templo Minervæ: quod cum Acrisius rescisisset eos ad Polydectem morari, repetitum eos profectus est. * quod cum venisset, Polydectes pro eis deprecatus est. Perseus Acrisio auro suo fidem dedit, se cum nunquam interfectorum. Qui cum tempestate retineretur, Polydectes moritur. Cui cum funebres ludos facerent, Perseus disco misso, quem ventus distulit in caput Acrisij, & eum interfecit, ita quod voluntate sua noluit deorum factum est. Sepulto autem eo, Argos profectus est, regnâque auita possedit.

LXIII. Andromada.

Cassiope filia suæ Andromadæ formam Nereidibus Canteposuit, ob id Neptunus expostulavit, ut Andromada Cephei filia cæto obiceretur. Quæ cum esset obiecta, Perseus Mercurij talaribus volans eò dicitur venisse, & eam liberasse à periculo. Quam cum ꝑ adducere veller Cepheus, pater cum Agenore, cuius sponsa fuit, Perseum clam interficere voluerunt. Ille cognita re, caput Gorgonis eis ostendit, omnisque ab humana specie sunt informati in saxum. Perseus cum Andromada in patriam redit. Polydectes siue Proetus * vidit Perseum tantam virtutem habere, pertinuit, eumque per dolum interficere voluit. Quare cognita Perseus, caput Gorgonis ei ostendit, & is ab humana specie est immutatus in lapidem.

Quo: sic eni
suprà po-
situm erat.

al. abducere

Videtur de-
esse, ubi, vel
postquã, vel
simile.

LXIV. Alcyon.

Ceyx Hesperii siue Luciferi & Philonidis filius, cum in naufragio periisset, Alcyone Æoli & Egyales filia, vxor eius, propter amorem ipsa se in mare præcipitavit: qui deorum misericordia ambo in aues sunt mutati, quæ Alcyones dicuntur. hæ aues nidum, oua, pullos in mari septem diebus faciunt hyberno tempore: mare his diebus tranquillum est, quos dies nauæ Alcyonia appellant.

LXVI. Laius.

Laius Labdacis filio ab Apolline erat responsum, de filij sui manu mortem ut caveret. Itaque Iocasta * Menyci filia vxor eius, cum peperisset, * iussit exponi. hunc Peribœa Polybi regis vxor cum vestem ad mare laualet, expositum sustulit, Polybo sciens, quod orbi erant liberis, pro suo educauerunt: eumque quod pedes transectos haberet, Oedipum nominauerunt.

LXVII. Oedipus.

Postquam Oedipus Laij & Iocastes filius ad pubertatem peruenit, forissimus præter ceteros erat: eique per inuidiam æquales obiciebant, eum subditum esse Polybo, eo quod Polybus tam clemens esset, & ille impudens: quod Oedipus sensit non falso sibi obici. Itaque Delphos est profectus sciscitatum de in prodigijs ostendebatur mortem ei adesse de nari manu. idem cum Delphos iret, obuiam ei Oedipus venit, quem satellites cum viam regi dari iuberent, neglexit. Rex equos immisit, & rota pedem eius oppressit. Oedipus iratus, inscius patrem suum de curru detraxit, & occidit. Laius occiso, Creon * Menyci filius regnum occupavit. Interim Sphinx Typhonis in Bœotiam est missa, quæ agros Thebanorum vexabat. Ea regi Creonti similitudinem constituit, si carmen quod posuisset aliquis interpretatus esset, se inde abire: si autem datum carmen non soluisset, eum se consumpturam dixit, neque aliter de sinibus excessuram. Rex re audita, per Græciam edixit, qui Sphinx carmen soluisset, regnum se & Iocastem sororem ei in conjugium daturum promisit: cum plures regni cupidine venissent, & à Sphinge essent consumpti, Oedipus Laij filius venit, &

al. Menetij.
* Natu, aut
simile quid
videtur de-
esse.

Deesse ali-
quid videtur.

al. Menetij.

al. Sphinxie.

carmen est interpretatus. Illa se precipitavit, Oedipus regnum paternum, & Iocastam matrem inscius accepit uxorem, ex qua procreavit Eteoclen & Polynicen, Antigona, & Ismenam. Interim Thebis sterilitas frugum & penuria incidit, ob Oedipodis scelera. interrogatusque Tiresias, quid ira Thebæ vexarentur, respondit: Si quis ex Draconteo genere superesset, & pro patria interiisset, pestilentia liberaturum. tum † Menycus Iocastæ pater se de muris precipitavit. Dum hæc Thebis geruntur, Corintho Polybus decedit. quo audito, Oedipus molestè ferre cœpit, astimans patrem suum obisse, cui Peribœa de eius suppositione palam fecit: id Itemales senex, qui eum exposuerat, ex pedum cicatricibus & talorum agnoui Laij filium esse. Oedipus re audita, postquam vidit se tot scelera nefaria fecisse, ex veste matris fibulas detraxit, & se luminibus priuavit, regnumque filiis suis alternis annis tradidit, & à Thebis Antigona filia duce profugit.

L X V I I. Polynices.

Polynices Oedipodis filius, anno peracto, regnum ab Eteocle fratre reperit. Ille cedere noluit: itaque Polynices, Adrastu rege adiuvante, cum septem ductoribus Thebas oppugnatum venit. ibi Capaneus, quod contra Iouis voluntatem Thebas se capturum diceret, cum murum ascenderet, fulmine est percussus: Amphiarus terra est deuoratus: Eteocles & Polynices inter se pugnantes alius alium interfecerunt. His cum Thebis parentaretur, etsi ventus vehemens esset, tamen fumus se nunquam in vnam partem conuertit, sed alius aliò seducitur. Cateri cum Thebas oppugnarent, & Thebani regibus suis diffiderent, Tiresias † Eurij filius augur præmonuit, si ex Dracontea progenie aliquis interiisset, oppidum ea clade liberari. * Menycus cum vidit se vniuium salutem posse redimere, muro se precipitavit, Thebani victoria sunt portæ.

L X I X. Adrastus.

Adrastus, Talai & Eurynomes filius, responsum ab Apolline fuit, cum filias suas Argiam & Deiphilam apro & leoni daturum in coniugium. Sub eodem tempore Polynices Oedipodis filius expulsus ab Eteocle fratre,

fratre, ad Adrastum deuenit, & Tydeus simul Oencij & Peribœa captiua filius, à patre quod fratrem Menalippum in venatione occiderat, ferè sub eodem tempore venit. Quod cum satellites Adrasto nunciassent, duos iuvenes incognita veste venisse, vnus enim aprinea pelle * opertus, alter leonina. Tunc Adrastus memor sortium suarum, iubet eos ad se perducere: atque ita interrogauit, quid ira hoc cultu in regna sua venissent. Cui Polynices indicat se à Thebis venisse, & idcirco se † pellem leoninam operuisse, quod Hercules à Thebis genus duceret, & insignia gentis suæ secum portaret. Tydeus autem dicit se Oenei filium esse, & à Calydone genus ducere, ideo pelle aprinea se opertum, significans aprum Calydonium. Tunc rex responsi memor, Argiam maiorem dat Polynici, ex qua nascitur Thersander: Deiphilam minorem dat Tydeo, ex qua nascitur Diomedes, qui apud Troiam pugnavit. At Polynices rogat Adrastum, vt sibi exercitum commodaret, ad paternum regnum recuperandum à fratre: cui Adrastus non tantum exercitum dedit, sed etiam ipse cum aliis ducibus profectus est, quoniam Thebæ septem portis clauderantur. Amphion enim qui Thebas muro cinxit, septem filiarum nomine portas constituit. Hæ autem fuerunt, Thera, Cleodoxe, Astynome, Astycratia, Chias, Oggygia, Chloris.

L X X. Reges septem Thebas profecti.

Adrastus Talai filius ex Eurynome Iphiti filia, Argius. Polynices Oedipodis filius ex Iocasta, Menocij filia, Thebanus. Tydeus Oenei filius ex Peribœa captiua, Calidonijs. Amphiarus Oeclei, vel, vt alij autores dicunt, Apollinis ex Hypermetra Theslij filia, Pylus. Capaneus Hipponoi filius ex Astynome Talai filia, sorore Adrasti, Argius. Hippomedon Nesimachi filius ex Mithidice Talai filia, sorore Adrasti. Parthenopæus, Meleagri filius, ex Aralaura Iasij filia, ex monte Partheno, Arcas. Hi omnes duces apud Thebas perierunt, præter Adrastum Talai filium: is enim equi beneficio ereptus est, qui postea filios eorum armatos ad Thebas expugnandas misit, vt iniurias paternas vindicarent, eo quod insupulsi iacuerant Creontis insu, qui

* pelle leonina.

† Menycus vero aliter de portis Thebanis, quem vide in Bœotica.

al. Menecius

Eurimi, ita infra quoque. Menecius.

Thebas occuparat, fratris Iocastes.

LXXI. *Septem Epigoni, id est filij.*

A Egialeus Adraſti filius ex Demoanſa, Argiuis. hic ſolus perijt ex ſeptem qui exierant, quia pater exuperauerat, pro patre vicariam vitam dedit, ceteri ſex victores redierunt. Therſander Polynicis filius ex Argia Adraſti filia, Argiuis. Polydorus Hippomedontis filius, ex Euanippe Elati filia, Argiuis. Alcmaon, Amphiarai filius, ex Eriphyle Talai filia, Argiuis. Theſimenes Parthenopæi filius ex Clymene nympha, Nyſius. * Polynices Oedipodis filius, anno peracto regnum ab Eteocle fratre Adraſto Talai filio adiutore repetit, cum ſeptem ductoribus, & Thebas oppugnarunt. Ibi Adraſtus beneficio equi profugit. Capaneus contra Iouis voluntatem, Thebas ſe capturum dixit: & cum murum aſcenderet, fulmine ab Ioue eſt percuſſus. Amphiaras etiam quadriga terra eſt deuoratus. Eteocles & Polynices inter ſe pugnantes, alius alium interfecerunt. His inferiæ communes cum ſunt, Thebis fumus ſeparatur, quod alius alium interfecerunt; reliqui perierunt.

LXXII. *Antigona.*

Creon Menœtij filius edixit, ne quis Polynicen aut qui vnâ venerunt, ſepulturæ traderent, quod patriâ oppugnatum venerint: Antigona ſoror & Argia coniunx, clam noctu Polynicis corpus ſublatum, in eadem pyra, qua Eteocles ſepultus eſt impoſuerunt: quæ cum à cuſtodibus deprehenſæ eſſent, Argia profugit, Antigona ad regem eſt perducta, ille eam Hæmoni filio, cuius ſponſa fuerat, dedit interficiendam. Hæmon amore caprus, patris imperium neglexit, & Antigona ad paſtores demandauit: ementisſque eſt, ſe eam interfeciſſe. Quæ cum filium procreaſſet, & ad puberem ætatem veniſſet, Thebas ad ludos venit. Hunc Creon rex quod ex Draconte genere omnes in corpore inſigne habebant, cognouit. Cum Hercules pro Hæmone deprecaretur, vt ei ignoſceret, non impetrauit. Hæmon ſe & Antigona coniugem interfecit. At Creon Megaram filiam ſuam Herculi dedit in coniugium: ex qua nati ſunt Theremachus, & Ophites.

LXXIII. *Amphiarus, Eriphyla, & Alcmaon.*

*Videtur de-
eſſe nonnihil.*

Amphiarus Oeclei & Hypermeſtræ Theſtij filia filius augur, † qui ſciret ſi ad Thebas oppugnatum iſſet, ſe inde non rediturum: iraque celauit ſe, conſcia Eriphyle coniuge ſua, Talai filia. Adraſtus autem vt eum inueſtigaret, monile aureum ex gemmis fecit, & muneris dedit ſorori ſuæ Eriphylæ: quæ doni cupida, coniugem prodidit. Amphiarus Alcmaoni filio ſuo præcepit; vt poſt ſuam mortem pœnas à matre exquererent, qui poſtquam apud Thebas terra eſt deuoratus, Alcmaon memor patris præcepti, Eriphylen matrem ſuâ interfecit, quem poſtea furia exagitarunt.

LXXIII. *Hypſipyle.*

Septem ductores qui Thebas oppugnatum ibant, deuenerunt in Nemeam, vbi Hypſipyle Thoantis filia in ſeruitute puerum Archemorum ſiue Ophiten Lyci regis filium, nutriebat. Cui reſponſum erat, ne in terra puerum deponeret, antequam poſſet ambulare: ergo ductores ſeptem qui Thebas ibant aquam quærentes, deuenerunt ad Hypſipylen: eamque rogauerunt, vt eis aquam demonſtraret. Illa timens puerum in terram deponere, * apium altiſſimum erat ad fontem, in quo puerum depoſuit, quæ dum aquam eis tradit, draco fontis cuſtos puerum exedit. At draconem Adraſtus & ceteri occiderunt, & Lycum pro Hypſipyle deprecari ſunt, ludosque puero funebres inſtituerunt, qui quinto quodque anno ſunt, in quibus victores apiciam coronam accipiunt.

LXXVI. *Tireſus.*

In monte Cyllenio Tireſias Eurimi filius, paſtor dracones venerantes dicitur baculo percuſſiſſe, aliàs calcæſſe, ob id in mulieris figuram eſt conuerſus: poſtea monitus à ſortibus, in eodem loco dracones cum calcæſſet, redit in priſtinam ſpeciem. Eodem tempore inter Iouem & Iunonem fuit iocoſa altercatio, quis magis de re venerea voluptatem caperet, maſculus an femina: de qua re Tireſiam iudicem ſumpſerunt, qui vtrunque erat expertus. Is cum ſecundum Iouem iudicaſſet, Iuno irata, manu auerſa cum excecavit, at Iouis ob id fecit, vt ſeptem ætates viueret, vateſque præter ceteros mortales eſſet.

*Venerantes
pro coeuntes
videtur po-
ſuiſſe, à Fe-
nere deducto
verbo.*

LXXVI. Reges Thebanorum.

Cadmus Agenoris filius, Amphion Iouis, Polydorus Cadmi, Laius Labdaci, Pentheus Echionis, Creon Menœtij, Oedipus Laij, Polynices Oedipi, Lycus Neptuni, Eteocles Oedipi Zetus Iouis, Labdacus Polydori.

LXXVII. Leda.

Iupiter Ledam Thestij filiam, in cygnum conuersus, ad flumen Eurotam compressit, † & ex eo peperit Pollucem & Helenam, ex Tindareo autem Castorem & Clytæmnestram.

LXXVIII. Tyndareus.

Tyndareus Oebali filius, ex Leda Thestij filia procreauit Clytæmnestram & Helenam. Clytæmnestram Agamemnoni Atrei filio dedit in coniugium. Helenam propter formæ dignitatem, complures ex ciuitatibus * in coniugium proci petebant. Tyndareus cum * repudiaret filiam suam Clytæmnestram, & ab Agamemnone vereretur, timeretque ne quid ex eare discordiæ nasceretur, monitus ab Vlyxe, inreiuorando se obligauit, & arbitrio Helenæ posuit, vt cui vellent nubere, coronam imponeret, † Menclao imposuit, vt cui Tyndareus ea dedit vxorem, regnumque moriens Menclao tradidit.

LXXIX. Helena.

Helens Ægei & Æthra Pithei filia filius, cum Piritho Ixionis filio Helenam Tyndarei & Ledæ filiam virginem, de fano Dianæ sacrificantem rapuerunt, & detulerunt Athenas in pagum Atticę regionis. † Quod Iouis eos cum vidisset tantam audaciam habere, vt se ipsi ad periculum offerrent, in quiete eis imperauit, vt peterent ambo à Plutone, Pirithoo Proserpinam in coniugium. Qui cum per insulam Taurariam ad inferos descendissent, & de qua re venissent indicarent Plutoni, à furiis * strati, diúsque lacerati sunt. quò Hercules ad canem tricipitem ducendum cum venisset, illi fidem eius implorarunt. Qui à Plutone impetrauit, eosque incolumes eduxit ad Helenam: Castor & Pollux fratres beligerarunt, & Æthram thesei matrem & * Phisadiem Pirithoi sororem ceperunt, & in seruitutem forori dederunt.

Pro quare Iupiter.

prostrati.

Thisadiem, vt infra vocat.

LXXX. Castor.

IDas & Lynceus Apharçi filij, ex Messenis habuerunt sponsas Phœben & † Lairam Leucippi filias. Hæ autem formosissimæ virgines cum essent, & esset Phœbe sacerdos Mineræ, † Laira Dianæ, Castor & Pollux amore incensi eas rapuerunt. Illi amissis spõsis, arma tulerunt, si possent eas recuperare. Castor Lynceum in prælio interfecit. Idas amisso fratre omisit bellum & Ipsonam, coepitque fratrem sepelire. Cum ossa eius collocaret in pila, interuenit Castor, & prohibere coepit monumentum fieri, quòd diceret se eum quasi foeminam superasse. Idas indignans, gladio quo cinctus erat Castori inguina traiecit. Alij dicunt, quemadmodum ædificabat pilam super Castorem impulsisse, & sic interfectum: quod cum annunciaisset Polluci, accurrit & Idam vno prælio superauit, corpusque fratris recuperatum sepulture dedit. Cum autem ipse Itellam ab Ioue accepisset, & fratri non esset data, ideo quòd diceret Pollucem Iouis, Castorem semine Tyndarei & Clytemnestræ natos: ipsum autem & Helenam Iouis esse filios. Tunc deprecatus Pollux, vt liceret ei munus suum cum fratre communicare: cui permisit, ideoque dicitur alterna morte redemptus. Vnde etiam Romani seruant institutum, cum desultorem mittunt, vnus duos equos habet, pileum in capite, * equo in equum transilit, quòd ille sua & fratris vice fungatur.

LXXXI. Proci Helens.

Antiochus †, Ascalaphus, Ajax Oileus, Antimachus, Accæus, Blanirus, * Agapenor, Ajax Telamonius, Clyrius Cyanæus, Menclaus, Patroclus, Diomedes, Peneleus, Phemius, Nireus, Polypætes, Elephemor, Eumelus, Stenelus, Tlepolemus, Protefilus, Podalirius, Eurypilus, Idomeneus, † Teleotes, † Tallius, Polyxenus, † Protus, Menestheus, Machaon, Thoas, Vlysses, Philippus, Meriones, Meges, Philoctetes. Alia veteres*.

LXXXII. Tantalus.

Tantalus Iouis & † Plytones filius, procreauit ex † Diane Pelopen. Iupiter Tantalos concedere sua consilia solitus erat, & ad epulum deorum admittere, quæ Tantalus ad homines renunciauit, ob id dicitur ad inferos in * aquam media sine corporis itare, semperque si-

Lairam.

Laira.

Antiochus.

Leonteus.

Talpius.

Pirithoi.

πλοντὸς τα-

bet κομῆ. in

Odyss. λ.

Τάγγετα, αὐτῶν

ἀγνῶν.

tire: & cum haustum aquæ vult sumere, aquam recedere. Item poma ei super caput pendent: quæ cum vult sumere, rami vento moti recedunt. Item saxum super caput eius ingens pendet, quod semper timet ne super se ruat.

LXX XIII. *Pelops.*

Pelops Tantalus & Diones Atlantis filius, cum esset in epulis deorum à ratalo cæsus, brachium eius Ceres consumpsit, qui à deorum numine vitam recepit: cui cum cætera membra vt fuerant coissent, humero non perpetuo, eburneum eius loco Ceres aptauit.

LXX XIII. *Oenomaus.*

Oenomaus Martis & Asteropes filius, habuit in coniugio Euareten Acrisij filiam, ex qua procreauit Hippodamiam virginem eximie formæ, quam nulli ideo dabat in coniugium, quod sibi responsum fuit, à genero mortem cauere. Itaque cum complures eam peterent in coniugium, simultatem constituit, se ei daturum, qui secum quadrigis certasset, victorque exisset, (quod is equos Aquilone velociore habuit) victus autem interficeretur. Multis interfectis, nouissimè Pelops Tantalus filius cum venisset, & capita humana super halbas fixa vidisset, eorum qui Hippodamiam in vxorem petierant, pœnitere cum cœpit, regis crudelitatem timens. Itaque Myrtilo aurigæ eius persuasit, regnumque ei dimidium pollicetur, si se adiuuaret: fide data Myrtilus currum iunxit, & clauos in rotas non coniecit: itaque equis incitatis currum defectum Oenomaus equi distraxerunt. Pelops cum Hippodamia & Myrtilo domum victor cum rediret, cogitauit sibi opprobrium futurum, & Myrtilo fidem præstare noluit, eumque in mare precipitauit, à quo Myrtilou pelagus est appellatum. Hippodamiam in patriam adduxit iuam, quod Peloponnesum appellatur. ibi ex Hippodamia procreauit Hippalcum, * Atreum, Thyesten.

LXX XIV. *Chrysiptus.*

Laius Labdaci filius Chrysiptum Pelopis filium natum propter formæ dignitatem Nemeæ ludis rapuit. quem ab eo Pelops bello recuperauit, hunc Atreus & Thyestes matris Hippodamie impulsu interfecerunt, Pelops cum Hippodamiam argueret, ipsa se interfecit.

LXXXVI. *Pelopide.*

Thyestes Pelopis & Hippodamie filius, quod cum Aeropa Atrei vxore concubuit, à fratre Atreo de regno est eiectus. At is Atrei filium Plisthenem, quem pro suo educauerat, ad Atreum interficiendum misit: quem Atreus credens fratris filium esse, imprudens filium suum occidit.

LXXXVII. *Aegisthus.*

Thyesti Pelopis & Hippodamie filio responsum fuit, quem ex filia sua Pelopia procreasset, eum fratris fore vltorem: quod cum audisset, * puer est natus, quem Pelopia exposuit, quem inuentum pastores capræ subdiderunt, ad nutriendum: Aegisthus est appellatus, ideo quod Græcè capra æga appellatur.

Videtur abesse aliquid.

LXXXVIII. *Atreus.*

Atreus Pelopis & Hippodamie filius, cupiens à Thyeste fratre suo iniurias exequi, in gratiam eo rediit, & in regnum suum eum reduxit, filiosque eius infantes Tantalum & Plisthenem occidit, & epulis Thyesti apposuit. qui cum vesceretur, Atreus imperauit brachia & ora puerorum afferri: ob id scelus etiam sol currum auertit. Thyestes scelere nefario cognito, profugit ad regem Theoprotum, vbi lacus Auerus dicitur esse. Inde Sicyonem peruenit, vbi erat Pelopia filia Thyestis deposita. ibi casu nocte cum Mineræ sacrificaret, interuenit: qui timens ne sacra contaminaret, in luo deliruit. Pelopia autem cum choræas ducit, lapsa, vestem ex cruore pecudis inquinauit: quædam ad flumen exit sanguinem abluere, tunicam maculatam deponit, capite obducto Thyestes à luo profiliuit, * & ea compressione gladium de vagina ei extraxit Pelopia, & rediens in templum sub acropodio Mineræ abscondit. Postero die rogat regem Thyestes, vt se in patriam Lydiam remitteret. Interim sterilitas Mycenis frugum ac penuria oritur ob Atrei scelus. Ibi responsum est, vt Thyestem in regnum reduceret. Qui cum ad Theoprotum regem isset, altimâs Thyestem ibi morari, Pelopiam aspexit: & rogat Theoprotum, vt sibi Pelopiam in coniugium daret, quod putaret eam Theoproti esse filiam Theoprotus ne qua suspicio esset, dat ei Pelopiam,

Videtur esse hic nominis sententia deesse.

quæ iam conceptum ex patre Thyeste habebat Aegisthum. Quæ cum ad Atreum venisset, parit Aegisthum: quem exposuit. At pastores capræ supposuerunt: quem Atreus iussit perquiri, & pro suo educari. Interim Atreus mittit Agamemnonem & Menelaum filios ad quarendum Thyestem: qui Delphos petierunt suscitatum. Casu Thyestes eò venerat ad sortes tollendas de vitione fratris. comprehensus ab eis ad Atreum perducitur: quem Atreus in custodiam conuici iussit, Aegisthumque vocat, æstimans suum filium esse, & mittit eum ad Thyestem interficiendum. Thyestes cum vidisset Aegisthum, & gladium quem Aegisthus gerebat, cognouisset quem, in compressione perdidderat, interrogat Aegisthum unde illum haberet. Ille respondit matrem sibi Pelopiam dedisse: quam iubet accersiri. cui respondit, se in compressione nocturna, nescio cui eduxisse, & ex ea compressione Aegisthum concepisse. Tunc Pelopia gladium arripuit, simulans se agnoscere, & in pectus sibi derudit. quem Aegisthus è pectore matris cruentum tenens, ad Atreum attulit. Ille æstimans Thyestem interfectum, lætatur: quem Aegisthus in littore sacrificantem occidit, & cum patre Thyeste in regnum autum redit.

LXXXIX. *Laomedon.*

NEptunus & Apollo dicuntur Troiam muro cinxisse. his rex Laomedon vouit, quod regno suo pectoris eo anno natum esset, immolaturum. Id vorum auaritia fefellit. Alij dicunt, parum eum promississe: ob eam rem Neptunus ceruam misit, qui Troiam vexaret. Ob quam causam rex ad Apollinem misit consultum. Apollo iratus ita respondit: si Troianorum virgines cento religatæ fuissent, finem pestilentiaæ futuram. Cum complures consumptæ essent, & Hesionè fors exisset, & petris religata esset, Hercules & Telamon cum Colchos Argonauitæ irent, eodem venerunt, & ceruam interfecerunt. Hesionèque patri, pactis legibus reddunt, vt cum inde redissent, secum in patriam eam abducerent, & equos qui super aquas & aristas ambulabant. Quod & ipsum Laomedon fraudauit, neque Hesionè reddere voluit. Itaque Hercules ad eos nauibus comparatis, vt Troiam expugnaret, venit, & Laomedontem necauit, & Pa-

daci filio eius infanti regnum dedit, qui postea Priamus est appellatus, & τὸ πρῶτον. Helionem recuperatam Telamoni cōcessit in coniugiū, ex qua natus est Teucer.

X C. *Priami filij & filia, numero 54.*

HEctor, Deiphobus, Geryones, Polydorus, Helenus, Alexander, Hippolidus, Antinous, Agathon, Diastor, Lyfide, Polymena, Ascanius, Chirodamas, Euagoras, Drypon, Astynomus, Polymetus, Laodice, Ethionome, Phegea, Henicea, Demnosia, Cassandra, Philomela, Polipes, Troilus, Palamon, Briflonius, Gorgition, Protodamas, Atreus, Dolon, Chroæfusus, Curyfolaus, Demofthea, Doricops, Hippafus, Hyperifcus, Lyfianassa, Iliona, Nereis, Euader, Proneus, Aromachus, Itilagus, Axio, Biates, Hippotrochus, Diophites, Medusa, Hero, Creusa.

DE LIBERIS PRIAMI.

In hoc capite, quia omnia propè miris scè corrupta sunt, ipsiū quidem intactum reliquimus. Nominata verò liberorum Priami, quæ partim Ioan. Boccacius ex variis autoribus collegit, partim apud Pausaniam in piclura Polygneti reperitur, huic adnotauimus, vt, qui voluit, ad horum exempla, illa emendet. Sunt autem hæc; filiarum: Creusa, Cassandra, Iliona, Laodice, Lycaste, Medesicasta, Polyxena, Clymene, Aristonuche, Xenodice, Deimone, Metioche, Pisis, Cleodice & Medusa. Filiorum autem, Paris, Hector, Helenus, Chiron, Troilus, Deiphobus, Polydorus primus, Polydorus secundus, Iycæon, Aescius, Antiphilus, Iphus, Cebryones, Phorbis, Doryclius, Pampho, Antiphonus, Agatho, Hippothous, Agæus, Nestor, Iphates, Teftorius, Timetes, Polites, Teucer, Democoones, Echemo, Chroæfusus, Gorgitio, Axio, Astynomus, Pelis, Eioneus, Admetus, Agenor. Quæquam de his vitimis quinque, non ausim certò affirmare, Priami liberorū nomina esse, neque enim id liquet Pausanias indicat: sed tantū inter reliquos, qui circa Priamū occisi sunt, reperit additur et à Calabro Teftiphonus.

X C I. *Alexander Paris.*

Priamus Laomedontis filius, cum complures liberos haberet ex concubitu Hecubæ Critici, siue Dymanthis filia, vxor eius prægnans in quiete vidit se facem ardentem parere, ex qua serpentes plurimos exisse, id visum omnibus coniectoibus cum narratum esset, impe-

rant quicquid parere necaret, ne id patriæ exitio foret. Postquam Hecuba peperit Alexandrum, datur interficiendus, quem satellites misericordia exposuerunt, eum pastores pro suo filio repertum educarunt, eumque Parim nominauerunt. Is cum ad puberem ætatem peruenisset, habuit taurum in delitiis: quò cum satellites missi à Priamo ut taurum aliquis adduceret venissent, qui in arthlo funebri quod ei fiebat poneretur, ceperunt Paridis taurum abducere. Qui persecutus est eos, & inquisiuit, quò eum ducerent, illi indicant, se eum ad Priamum adducere, qui vicisset ludis funebribus Alexandri, ille amore incensus tauri sui, descendit in certamen, & omnia vicit, fratres quoque suos superauit. Indignans, Deiphobus, gladium † ad eum strinxit, at ille in aram Iouis Hercæi insiluit: quod cum Cassandra vaticinaretur eum fratrem esse, Priamus eum agnouit, regiæque recepit.

al. adeursus.

XCII. Paridis iudicium.

Diuitiis fortasse.

Iouis cum Thetis Peleo nuberet, ad epulum dicitur omnes deos conuocasse, excepta Eride, id est discordia, quæ cum postea superuenisset, nec admitteretur ad epulum, ab ianua missi in medium malum, * dicit quæ esset formosissima attolleret. Iuno Venus, Minerva formam sibi vendicare ceperunt inter quas magna discordia orta. Iouis * imperat Mercurio, ut deducat eas in Ida monte ad Alexandrum Paridem, eumque iubeat iudicare. Cui Iuno, si secundum se iudicasset, pollicita est in omnibus terris eum regnaturum † diuitem præter ceteros præstaturum. Minerva, si inde victrix discederet, formosissimum inter mortales futurum, & omni artificio † scium. Venus autem Helenam Tyndarei filiam formosissimam omnium mulierum se in coniugium dare promisit. Paris donum posterius prioribus anteposuit, Veneremque pulcherrimam esse iudicauit, ob id Iuno & Minerva Troianis fuerunt infestæ Alexander Veneris impulsu Helenam à Lacedæmone hospite Menelao Troiam abduxit, eamque in coniugio habuit cum ancillis duabus Aethra & † Thistadiæ, quas Castor & Pollux captiuas ei assignarant, aliquando reginas.

Suprà Phisaduen vocauit.

XCIII. Cassandra.

Cassandra Priami & Hecubæ filia in Apollinis funo ludendo lassâ obdormisse dicitur. Quam Apollo cum vellet comprimere, corporis copiam non fecit, ob quam rem Apollo fecit, ut cum verâ vaticinaretur, fidem non haberet.

XCIII. Anchisa.

Venus Anchisam Assaraci filium amasse, & cum eo concubuisse dicitur, ex quo procreauit Aeneam: eique præcepit, ne id apud homines enuncicaret. Quod Anchises inter sodales per vinum est elocutus, ob id à Ioue fulmine est ictus. quidam dicunt eum sua morte obisse.

XCIV. Vlyxes.

Agamemnon & Menelaus Atrei filij, cum ad Troiam oppugnandam coniuratos duces ducerent, in insulam Ithacam ad Vlyxem Laertis filium venerunt: cui erat responsum, si ad Troiam illet post vicessimum annum, solum, sociis perditis, egenam domum redituum. Itaque cum sciret ad se oratores venturos, insaniam simulans, pileum sumpsit, & equum cum boue iunxit ad aratrum. Quem Palamedes ut vidit, sensit simulare, atque Telemachum filium eius, cuius sublatum aratro ei subiecit, & ait, Simulatione deposita inter coniuratos veni. Tunc Vlyxes fidem dedit se venturum, ex eo Palamedi infestus fuit.

XCV. Achilles.

Thetis Nereis, cum sciret Achillem filium suum, quem ex Peleo habebat, si ad Troiam expugnandam illet, periturum, cõmendauit eum in insulam Scyro ad Lycomedem regem, quem ille inter virgines filias habitu fœmineo seruabat, nomine mutato, nam virgines Pyrrham nominarunt, quoniam capillis flauis fuit, & Græcè rufum pyrrhon dicitur. Achivi autem cum rescissent ibi eum occultari, ad regem Lycomedem oratores miserunt, qui rogarent, ut eum adiutorium Danais mitteret. Rex cum negaret apud se esse, potestatem eis fecit, ut in regia quærerent, qui eum intelligere non possent, quis esset eorum, Vlyxes in regio vestibulo munera fœminea posuit, in qui-

bus clypeum & hastam, & subito tubicinam iussit canere, armorumque crepitum & clamorem fieri iussit. Achilles hostem arbitrans adesse, vestem muliebrem dilaniavit, atque clypeum & hastam arripuit, ex hoc est cognitus, suamque operas Argiuis promisit, & milites Mirmydones.

*XCVII. Quae ad Troiam expugnatum ierunt,
& quot naues.*

Agamemnon Atrei & Aepes filius Mycenis, nauibus centum. Menelaus frater eius, Mycenis nauibus lx. Phoenix Amynthoris filius Argiuis, nauibus l. Achilles Pelei & Thetidis filius, insula Scyro nauibus lx. Automedon auriga Achillis, Scyro nauibus x. Paroclus Meneij & Pilomellæ filius, Phthia nauibus x. Ajax Telamonis ex Eryboea filius, Salamine nauibus xij. Teucer frater ex Hefiona Laomedontis filia, nauibus xij. Ulysses Laertæ & Anticliæ filius Ithaca nauibus xij. Diomedes Tydei & Deiphilæ Adrausti filia filius, Argis nauibus xxx. Schenelus Capanei & Euadneus filius, Argis nauibus xxv. Ajax Oilei & Rheneus nymphæ filius, Locrus, nauibus xx. Nestor Nelei & Chloridis filia filius, Pylius, nauibus xc. Thrasymedes frater ex Eurydice, Pylius, nauibus xv. Antilochus Nestoris filius, Pylius, nauibus xx. Eurypylus Euæmonis & Opis filius, Orchomeno nauibus xl. Machaon Asclepij & Coronidis filius, Attica nauibus xx. Podalirius frater eius nauibus ix. Tlepolemus Herculis & Astyocheus filius, Mycenis nauibus ix. Idomeneus Deucalionis filius, à Creta nauibus xl. Meriones Moli & Melphidis filius à Creta, nauibus xl. Eumelus Admeti & Alceftis Pelia filia filius, à Perrhebia nauibus viij. Philoctera Pœantis & Demonassa filius, Melibœa nauibus vij. Penelus Hippalci & Asteropes filius, Bœotia nauibus xij. Pithus Laereti & Cleobules filius, ex Bœotia nauibus xij. Chronius frater eius, ex Bœotia nauibus ix. Arcefilaus Lyci & Theobulæ filius ex Bœotia nauibus x. Prothœnor frater, ex Hastipia nauibus viij. Ialmenus Lyci & Pernidis filius, Argis nauibus xxx. Ascalaphus frater eius, Argis nauibus xxx. Schedius Iphiti & Hippollytes filius, Argis nauibus xxx. Epistrophus frater eius itidem nauibus x. Elephenor Cal-

*Hanc matrem
Medontis
Homerus
facit.*

*Leitus.
Clonius.
Thespia.
Martis &
Astyocheus*

chodontis & Imenaretes * filius, Argis nauibus xxx. * Menœæ filius, Athenis nauibus l. Agapenor Ancæi & Iotis * filius Arcadia nauibus lx. Amphimachus Creati filius, Elea nauibus x. Eurychus * Pallantis & Diomedæ filius, Argis nauibus xv. Amarunceus Onesimachi filius, Mycenis nauibus xix. Polyfenes, Astionis & Pelorides filius, Aetolia nauibus xl. Mege Phylei & Eustyocheus filius à Dulichio nauibus lx. Thoas Andremonis & Gorgidis filius * Tyto * nauibus xv. Podarces frater eius itidem nauibus x. Prothous Tenthredonis filius, Magnesia nauibus xl. Cycnus * Ociti & Auropites filius, Argis nauibus xij. Nireus Charopi & * nymphæ filius, Argis nauibus xvj. Antiphus Mnefyli & Chalciopes filius Thessalus, nauibus xx. Polybœtes Pirithoi & Hippodamiae filius Argis nauibus xx. * Leophites Chroni filius, à Sicyone nauibus xix. Calchas Thestoris filius Mycenis angur, Phocus Danaï filius architectus, Eurybates & Talthybius internuncij, Diaphorus iudex, Neoptolemus Achillis & Deidamiae filius ab insula Scyro, hic idem Pyrrhus est vocitatus à patre Pyrrha. Summa naues. 245.

a Videntur hic & omiffa quedam esse que ad naues Thoantis pertinent: & quod hic Tyto ponitur, Ithone legi debere, & ad Protefilaum, cuius nomen hic deest, referendum esse. Ita enim ex Podarce, qui sequitur, colligi potest, quem Homerus Protefilai fratrem, non Thoantis facit. b Vide 2. Iliad. Nam hic haud scio an nomina transposita sint, & legendum Antiphus Thessali & Chal. fil. Misyro nauibus 30. c Neque hic locus absque vitio esse videtur, cum ceteri omnes de mille nauibus mentionem faciant.

XCVIII. Iphigenia.

Agamemnon cum Menelao fratre * Asiae delectis Fortasse legendum, uisif-
ducibus, Helenam uxorem Menelai, quam Alexander Paris auexerat, repetitum ad Troiam cum irent in Aulide tempeftas eos ira Dianæ retinebat, quod Agamemnon in uenando ceruam eius uolauit, superbiusque in Dianam est locutus. Is cum aruspices conuocasset, & Calchas se * respondisset, aliter expiari non posse nisi Iphigeniam filiam Agamemnonis immolasset: re

*Homerus
Videtur deesse aliquid,
intelligit autem Aine-
sthea.
† Polyxenus,
Agasthenis.
a
Aglares, ut
Homerus.
b
Leonteus,
Coroni.*

audita Agamemnon recusare coepit, tunc Vlysses cum cōsiliis ad rem pulchram transtulit, idem Vlysses cum Diomede ad Iphigeniam missus est adducendam. Qui cum ad Clytæmnestram matrem eius venissent, einentitur Vlysses eam Achilli in coniugiū dari, Quam cū in aulidē adduxisset, & parens eā immolare vellet, Dianā virginem miserata est, & caliginem eis obiecit, cervūque pro ea supposuit: Iphigeniāque per nubes in terram tauricā detulit, ibique templi sui sacerdotem fecit.

XCIX. *Auge.*

Avge Alci filia ab Hercule compressa, cum partus adesset, in monte Parthenio peperit, & ibi eum exposuit. Eodem tempore Aralante Iasj filia, filium exposuit ex Meleagro natum, Herculis autem filium cerua nutriebat, hos pastores inuentos sustulerunt, atque nutrierunt, quibus nomina imposuerunt, Herculis filio Telephum, quoniam cerua nutrierat: Athalantes autem Parthenopæum, quoniam virgine simulante in monte Parthenio eum exposuerat. Ipsa autem Auge patrem suum timens, profugit in Mœsiam, ad regem Teuthrantem: qui cum esset orbis liberis, hanc pro filia habuit.

C. *Teuthras.*

Teuthrantem regem in Mœsia Idas Apharei filius regno priuare voluit: quò cum Telephus Herculis filius ex responso quærens matrem cum comite Parthenopæo venisset, huic Teuthras regnum & filiam Augem in coniugium daturum promisit, si se ab hoste * turalset. Telephus conditionem regis non prætermisit, cum Parthenopæo Idam vno prælio superauit: cui rex pollicitam fidem præstitit, regnūque & Augem matrem inscientem in coniugium dedit: quæ cum mortalem neminem vellet suum corpus violare, Telephum interficere voluit, inscia filium suum. Itaque cum in thalamum venissent, Auge, ensē sumpsit, vt Telephum interficeret. Tum deorum voluntate dicitur draco immani magnitudine inter eos exisse: quo visō, Auge ensē proiecit, & Telepho inceptum patefecit. Telephus re audita inscius matrem interficere voluit: illa Herculem violatorem suum implorauit, & ex eo Telephus matrem

out atus esset

agnouit, & in patriam suam reduxit.

C I. *Telephus.*

Telephus Hercules & Auges filius, ab Achille in pugna Chironis hasta percussus dicitur. Ex quo vulnere cum in dies tetro cruciatu angeretur, petiit sortem ab Apolline, quod esset remedium: responsum est, ei neminem mederi posse, nisi eandem hastam qua vulneratus erat. Hoc Telephus vbi audiuit, ad regem Agamemnonem venit, & monitu Clytæmnestræ Orestem infantem de cunabulis rapuit: mimitans se eum occisurum, nisi sibi Achivi mederentur. Achivis autem quod responsum erat, sine Telephi ductu Troiam capi non posse, facile cum eo in gratiam redierunt, & ab Achille petierunt, vt eum sanaret. Quibus Achilles respondit, se artem medicam non posse, tunc Vlysses ait: Non te dicit Apollo, sed autorē vulneris hastam nominat: quam cum rasissent, remediatus est. a quo cum peterent, vt secum ad Troiam expugnandam iret, non impetrarunt, quòd is Laodicen Priami filiam vxorem haberet, sed ob beneficium quòd eum sanarunt, eos deduxit: locos autem & iuicra demonstrauit, inde in Mœsiam est profectus.

C II. *Philoctetes.*

Philoctetes Pœantis & Demonassæ filius, cum in insula Lemno esset, columber eius pedem percussit, quæ serpentem Iuno miserat, irata ei ob id, quia solus præter ceteros ausus fuit Herculis pyram construere, cum humanum corpus est exutum, & ad immortalitatem traditum. ob id beneficium Hercules suas sagittas diuinas ei donauit. sed cum Achivi ex vulnere terrum odorem ferre non possent, iussu Agamemnonis regis, in Lemno expositus est cum sagittis diuinis, quem expositum pastor regis Actoris, nomine Phimachus * Dolophionis filius nutriuit. Quibus postea responsum est, sine Herculis sagittis Troiam capi nō posse. Tunc Agamemnon Vlysem & Diomedem exploratores ad eum misit. Cui persuaserunt, vt in gratiam rediret, & ad expugnandam Troiam auxilio esset, cumque secum sustulerunt.

CIII. Proteſilaus.

Achiuis fuit reſponſum, qui primus litora Troiā-
norum attingiſſet, periturum. Cum Achiui claſſes
applicuiſſent, cæteris cunctantibus, Iolaus Iphicli &
Diomedæ filius primus è nauī proſiliuit, qui ab Hecto-
re conſeſſim eſt interfectus: quem cuncti appellarunt
Proteſilaum, quoniam primus ex omnibus perierat.
Quod vxor Laodamia Acaſti filia cum audiſſet eum
periſſe, flens petit à diis, vt ſibi cum eo tres horas collo-
qui liceret: quo impetrato, à Mercurio reductus, tres
horas cum eo colloquuta eſt. * quod iterum cum obiſ-
ſet Proteſilaus, dolorem pati non potuit Laodamia.

CIII. Laodamia.

Laodamia Acaſti filia, amiſſo coniuge, cum tres
horas conſumpſiſſet, quas à diis petierat, ſerum &
dolorem pati non potuit. Itaque fecit ſimulacrum æ-
reum ſimile Proteſilai coniugis, & in thalamis poſuit,
ſub ſimulatione ſacrorum, & cum colere cœpit, quod
cum ſamulus matutino tempore poma ei attuliſſet ad ſa-
crificium, per rimam aſpexit, viditque eam ab amplexu
Proteſilai ſimulacrum tenentem, atque oſculantem: eſti-
mans eam adulterum habere, Acaſto patri nunciavit.
Qui cum veniſſet, & in thalamos irrupiſſet, vidit effi-
giem Proteſilai: quæ ne diutius torqueretur, iuſſit ſi-
gnum & ſacra, pyra facta, comburi: quod ſe Laodamia,
dolorem non ſuſtinens, immiſit, atque uſta eſt.

CV. Palamedes.

Vlyſſes, quod Palamedis Nauplij dolo erat dece-
ptus, indies machinabatur, quomodo eum inter-
ficeret. Tandem inito conſilio ad Agamemnonem, mi-
litem ſuum miſit, qui diceret ei, in quiete vidiffē vt ca-
ſtra vno die moterentur. Id Agamemnon verum exi-
ſtimans, caſtra vno die imperat moueri. Vlyſſes autem
clām noctu ſolus magnum pondus auri, vbi tabernacu-
lum Palamedis fuerat, obruit: item epistolam conſcri-
ptam Phrygi captiuo, ad Priamum dat perferendam,
militemque ſuum priorem mittit, qui cum non longè à
caſtris interficeret. Poſtero die cum exercitus in caſtra
rediret, quidam miles epistolam quam Vlyſſes ſcripſerat
ſuper cadauer Phrygis poſitam, ad Agamemnonem ac-
tulit:

Quare for-
taſſis, vt ſu-
pra quoque.

tulit: in qua ſcriptum fuit, Palamēdi à Priamo miſſa:
tantumque ei auri pollicetur, quantum Vlyſſes in taber-
naculum obruerat, ſi caſtra Agamemnonis, vt ei conue-
nerat, proderet. Itaque Palamedes cum ad regem eſſet
productus, & factum negaret, in tabernaculum eius ie-
runt, & aurum effoderunt: quod Agamemnon vt vidit,
verè factum eſſe credidit. Quo factō Palamedes dolo
Vlyſſis deceptus, ab exercitu vniuerſo innocens occi-
sus eſt.

CVI. Hectoreis lytra.

Agamemnon Briſeidam, Briſæ ſacerdotis filiam, ex
Mœſia captiuam, propter formæ dignitatem, quæ
Achilles ceperat, ab Achille abduxit, eo tempore, quo
Chryſeida Chryſi ſacerdoti Apollinis † Zminti reddidit.
quam ob iram Achilles in prælium non prodibat, ſed ci-
thara in tabernaculo ſe exercebat. Quod cum Argiui
ab Hectore fugarentur, Achilles obiurgatus à Patro-
clo, arma ſua ei tradidit: quibus ille Troianos fuga-
uit, æſtimans Achillem eſſe. Sarpedonemque Iouis
& Europæ filium occidit. poſtea ipſe Patroclus ab
Hectore interficitur, armæque eius ſunt detracta Patro-
clo occiſo. Achilles cum Agamemnone redit in gra-
tiam, Briſeidamque ei reddidit. tum contra Hectorem
cum inermis prodiffet, Thetis mater à Vulcano arma ei
impetrauit, quæ Nereides per mare attulerunt. Quibus
armis ille Hectorem occidit, aſtrictumque ad currum
traxit circa muros Troianorum, quem ſepeliendum cum
pari noller dare, Priamus Iouis iuſſu, duce Mercurio, in
caſtra Danorum venit, & filij corpus auro repenſum ac-
cepit, quem ſepulturæ tradidit.

Smyrthei.

CVII. Armorum iudicium.

Hectore ſepulto, cum Achilles circa moenia Troia-
norum vagaretur, ac diceret ſe ſolum Troiam ex-
pugnafſe: Apollo iratus, Alexandrum Parin ſe ſimu-
lans, talum, quem mortalem habuiſſe dicitur, ſagitta
percuſſit, & occidit. Achille occiſo, ac ſepulturæ tradi-
to, Ajax Telamonius, quod frater patuelis eius fuit, po-
ſtulauit à Danais, vt arma ſibi Achillis darent: quæ ira
Mincruæ † abiurgata ſunt ab Agamemnone & Menelao

ab iudicata.

& Vlyssi data. Aiax furia accepta, per insaniam pecora sua & seipsum vulneratum occidit, eo gladio quem ab Hectore muneri accepit, dum cum eo in acie contendit.

CVIII. *Equus Troianus.*

Achivi cum per decem annos Troiam capere non possent, Epeus monitu Mineræ equum miræ magnitudinis ligneum fecit, eoque sunt collecti, Menelaus, Vlysses, Diomedes, Thestæander, Sthenelus, Acamas, Thoas, Machaon, Neoptolemus. Et in equo scripserunt, Danaï Mineræ dono dant: castraque transtulerunt † Tenedo. Id Troiani cum viderunt, arbitrati sunt hostes abisse. Priamus equum in arcem Mineræ duci imperavit, feriatque magno opere ut essent, edixit. Id uates Cassandra cum vociferaretur, iussit hostes, fides ei habita non est. Quem in arcem cum staurissent, & ipsi noctu lusu atque vino lassī obdormissent, Achivi ex equo, aperto à Sinone, exierunt & portarum custodes occiderunt, sociosque signo dato, receperunt, & Troia sunt potiti.

Tenedum.

CXI. *Ilioa.*

Priamo Polydorus filius ex Hecuba cum esset natus, Ilioa filia suæ dederunt cum educandum, quæ Polymnestori regi Thracum erat nupta, quem illa pro filio suo educavit. Deiphilum autem quem ex Polymnestore procreauerat, pro suo fratre educavit, ut si alteri eorum quid foret, parentibus præstaret. Sed cum Achivi Troia capta, prolem Priami extirpare vellent, Astyanacta Hæctoris & Andromacha filium de muro deiecerunt: & ad Polymnestorem legatos miserunt, qui ei Agamemnonis filiam nomine Electram pollicerentur in coniugium, & auri magnam copiam, si Polydorum Priami filium interfecisset. Polymnestor legatorum dicta non repudiavit, Deiphilumque filium suum imprudens occidit, arbitrans se Polydorum filium Priami interfecisse. Polydorus autem ad oraculum Apollinis de parentibus suis sciscitatum est profectus, cui responsum est, patriam incensam, patrem occisum, matrem in seruitute teneri. Cum inde rediret, & vidit aliter esse ac sibi responsum fuit, se Polymnestoris esse

filium, ab sorore Ilionea inquisiuit, quid ita aliter fortes dixissent? cui soror, quid veri esset patefecit, & eius consilio Polymnestorem luminibus priuavit, atque interfecit.

CX. *Polyxena.*

Danaï victores cum ab illio classem conscenderent, & vellent in patriam suam quisque reuertī, & prædam quisque sibi duceret, ex sepulcro vox Achillis dicitur prædæ partem expostulasse. Itaque Danaï Polyxenam Priami filiam, quæ virgo fuit formosissima, propter quam Achilles cum eam peteret, & ad colloquium venisset, ab Alexandro & Deiphobo est occisus, ad sepulcrum eius eam immolauerunt.

CXI. *Hecuba.*

Vlysses Hecubam Cissei filiam, vel, ut alij auctores dicunt, Dimantis, Priami uxorem, Hæctoris matrem, in seruitutem cum duceret, illa in Hellespontum mare se præcipitavit, & canis dicitur facta esse, vnde & * Cynæum est appellatum.

Cynosseta:

CXII. *Prouocantes inter se, qui cum quo dimicauerunt*

Menelaus cum Alexandro, Alexandrum Venus eripuit: Diomedes cum Ænea, Æneam seruauit Venus. Idem cum Glauco, in hospitio cognito discesserunt: idem cum Pandaro & Glauco alio: Pandarus & Glaucus occiduntur. Aiax eum Hectore donificantes discessere: Aiax Hæctori donauit balteum, vnde est tractus: Hæctor Aiaci gladium, vnde se interfecit. Patroclus cum Sarpedone, Sarpedon occiditur. Menelaus cum Euphorbo, Euphorbus occiditur, qui postea Pythagoras est factus, & meminit suam animam in corpora transisse. Achilles cum Astropeo, Astropeus occiditur. Idem cum Hectore, Hæctor occiditur: idem cum Ænea, Æneas fugatur: idem cum Agenore, Agorem seruauit Apollo: idem cum Penthesilea Amazone Martis & Otreræ filia, Penthesilea occiditur: Antilochus cum Memnone, Antilochus occiditur: Achilles cum Memnone, Memnon occiditur: Philoctetes cum Alexandro, Alexander occiditur: Neoptolemus cum Eurypylo, Eurypylos occiditur.

CXIII. *Nobilem quem quis occidit.*

D ij

AChillem apollo Alexandri figura. Hector Protefilaum, idem Antilochum: Agenor Helenorem, idem Chlonium: Deiphobus Ascalaphum, idem Antonum: aiax Hippodamum, idem Chlonium: agamemnon Hippodamantem, idem Glaucum: Aiax Locrus Carcanum, idem Gaium: Diomedes Dolonem, idem Rhesium: Eurypylos Nireum, idem Machaonem: Sarpedon Tlepolemum, idem Antippum: Achilles Troilum: Menelaus Deiphobum: Achilles Astynomum, idem Pylachantum, * Neoptolemus Priamum.

CXIII. Achivi qui quot occiderunt.

AChilles numero 71. Antilochus numero 2. Protefilaus numero 4. Peneleus numero 2. Eurypylos numero 1. Aiax Oilei numero 14. Thoas numero 2. Linus numero 20. Thrasymedes numero 2. Agamemnon numero 16. Diomedes numero 18. Menelaus 8. Philoctera numero 3. Meriones numero 7. Vlysses numero 12. Idomeneus numero 13. Leonteus numero 5. Aiax Telamonijs numero 28. Patroclus numero 54. Polycetes numero 1. Teucer num. 30. Neoptolemus 6. fit numerus 362.

CXV. Troiani qui quot occiderunt.

HEctor numero 31. Alexander numero 3. Sarpedon numero 2. Panthous numero 4. Gargafus numero 2. Glaucus numero 4. Polydamas numero 3. Aeneas numero 28. Deiphobus numero 4. Clytus numero 3. Athamas numero 1. Agenor numero 2. fit numerus 88.

CXVI. Nauplius.

ILio capto, & diuisa praeda, Danai cum domum redirent, ira deorum quod sana spoliauerant, & quod Cassandram aiax Locrus a signo Palladio arripuerat, tempestate & flatibus aduersis ad saxa Capharea naufragium fecerunt, in qua tempestate aiax Locrus fulmine est a Minerua ictus, quem fluctus ad saxa illiserunt, unde aiacis petrae sunt dictae. caeteri noctu cum fidem deorum implorarent, Nauplius audiuit, sensitque tempus venisse ad persequendas filij sui Palamedis iniurias. Itaque tanquam auxilium eis afferret, fascem ardentem eo loco exulit, quo saxa acuta & locus periculosissimus erat. Illi credentes humanitatis causa id factum, naues eo duxerunt. quo facto, plurimae eorum constrictae sunt, mi-

litaeque plurimi cum ducibus tempestate occisi sunt, membraque eorum cum visceribus ad saxa illisa sunt: si qui autem potuerunt ad terram natate, a nauplio interficiebantur. At Vlysem ventus detulit ad Marathonem in Aegyptum, agamemnon cum Cassandra in patriam peruenit.

CXVII. Clytemnestra.

Clytemnestra Tyndarei filia, agamemnonis vxor, cum audisset ab Oeace, Palamedis fratre, Cassandram sibi pellicem adduci, quod euentus est, ut fratris iniurias exequeretur: tunc Clytemnestra cum Aegistho filio Thyestis cepit consilium, ut agamemnonem & Cassandram interficeret, quem sacrificantem securi cum Cassandra interfecerunt. At Electra agamemnonis filia, Orestem fratrem infantem sustulit, quem demandauit in Phocide Strophio, cui fuit Apsychoea agamemnonis soror nupta.

CXVIII. Proteus.

IN Aegypto Proteus senex marinus diuinus dicitur fuisse, qui in omnes se figuras conuertere solitus erat. Quem Menelaus Idotheae filiae eius monitu, catena alligauit, ut sibi diceret quando domum repetitionem haberet: quem Proteus edocuit iram deorum esse, quod troia esset deuicta, ideoque id fieri debere, quod Hecatomben Graece dicitur, cum centum armenta occiduntur. Itaque Menelaus Hecatomben fecit, tunc demum post octauum annum, quam ab Ilis decesserat, cum Helena in patriam redit.

CXIX. Orestes.

Orestes agamemnonis & Clytemnestrae filius, postquam in puberem aetatem venit, studebat patris sui mortem exequi. itaque consilium capit cum Pylade, & Mycenae venit ad matrem Clytemnestram, dicitque se acollum hospitem esse, nunciatque Orestem esse mortuum, quem Aegisthus populo necandum demandauerat. Nec multo post Pylades Strophij filius ad Clytemnestram venit, vnamque secum affert, dicitque esse Orestis condita esse, quos Aegisthus laetabundus hospitio recepit. qui occasione capta, Orestes cum pylade, noctu Clytemnestram matrem & Aegisthum interficiunt.

quem Tyndareus cum accusaret, Orestis, à Mycenensibus fuga data est propter patrem, quem postea furia maris exagitarunt.

CXX. *Iphigenia Taurica.*

Orestem furia cum exagitarent, Delphus sciscitatum est profectus, quis tandem modus esset arumarum? responsum est, ut in terram Taurinam ad regem Thoantem, patrem Hypsipyles irer, indeque de templo Dianæ signum Argos afferret: tunc finem fore malorum. Sorte audita, cum Pylade Strophij filio sodale suo nauem conscendit, celeriterque ad Tauricos fines deuenerunt. Quorum fuit institutum, ut qui intra fines eorum hospes uenisset, templo Dianæ immolaretur, ubi Orestes & Pylades cum in spelunca se tutarentur, & occasionem captarent, à pastoribus deprehensi, ad regem Thoantem sunt deducti. Quos Thoas suo more iunctos in templum Dianæ, ut immolarentur duci iussit, ubi Iphigenia Orestis soror fuit sacerdos: eosque ex signis atque argumentis qui essent, quid uenissent, postquam resciuit, & abiectis ministeris, ipsa cepit signum Dianæ auellere. Quo rex cum interuenisset & rogitarer, cur id faceret: illa ementita est, dicitque eos sceleratos signum contaminasse: quod impij & scelerati homines in templum essent adducti, signum expiandum ad mare ferre oportere, & iubere eum interdiceret ciuibus, ne quis eorum extra urbem exiret. Rex sacerdoti dicto audiens fuit. Occasionem Iphigenia nata, signo sublato, cum fratre Oreste & Pylade in nauem ascendit, ventoque secundo ad insulam † Zminteum ad Chrysen sacerdotem Apollinis delati sunt.

CXXI. *Chryses*

Agamemnon cum ad troiam irer, & Achilles in Mœsiam uenit, & Chryseidam Apollinis sacerdotis filiam adduxit, eamque Agamemnoni dedit in coniugium. Quod cum Chryses ad Agamemnonem deprecandum uenisset, ut sibi filiam redderet, non impetravit, ob id Apollo exercitum eius partim fame * prope totum consumpsit. Itaque Agamemnon Chryseidam grauidam sacerdoti remisit. Quæ cum diceret se ab eo

Sayntben.

Videtur deesse partim pesti.

intactam esse, suo tempore peperit Chrysen iuniorem, & dixit se ab Apolline concepisse. Postea Chryses Thoanti eos cum reddere uellet, Chryses audiit senior, Agamemnonis Iphigeniam & Orestem filios esse, qui Chrysi filio suo quid veri esset patefecit, eos fratres esse, & Chrysen Agamemnonis filium esse: Tum Chryses recognita cum Oreste fratre Thoantem interfecit, & inde Mycenæ cum signo Dianæ incolumes peruenerunt.

CXXII. *Aletes.*

Ad Electram Agamemnonis & Clytæmnestræ filiã, sororem Orestis, nuncius falsus uenit, fratrem cum Pylade in Tauricis Dianæ esse immolatos. Id Aletes Aegisthi filius cum rescisset, ex Atridarum genere neminem superesse, regnum Mycenæ obtinere cepit. At Electra de fratris nece Delphos sciscitatum est profecta. Quo cum uenisset, eodem die Iphigenia cum Oreste uenit eò, idem nuncius qui de Oreste dixerat, dixit Iphigeniam fratris interfectricem esse. Electra ubi audiuit id, truncum ardentem ex ara sustulit, uoluitque inscia sorori Iphigeniæ oculos euere, nisi Orestes interuenisset, cognitione itaque facta, Mycenæ uenerunt. & Aletem Aegisthi filium Orestes interfecit, & Erigonam ex Clytæmnestra & Aegistho natam uoluit interficere: sed Diana eam rapuit, & in terram Atticam sacerdotem fecit. Orestes autem Neoptolemo interfecto, Hermionem Menelai & Helenæ filiam adductam coniugem duxit. Pylades autem Electram Agamemnonis & Clytæmnestræ filiam duxit.

CXXIII. *Neoptolemus.*

Neoptolemus Achilles & Deidamiæ filius, ex Andromacha Eetionis filia, captiua, procreauit Amphialum. Sed postquam audiuit Hermionem sponsam suam Orestis esse datam in coniugium, Lacedæmonem uenit, & à Menelao sponsam suam perit. Cui ille fidem suam infirmare noluit, Hermionemque ab Oreste adduxit, & Neoptolemo dedit. Orestes iniuria accepta, Neoptolemum Delphis sacrificantem occidit, & Hermionem recuperauit, cuius ossa per fines Ambraciæ sparsa sunt, quæ est in Epiri regionibus.

CX XVIII. Reges Achiuorum.

Phoroneus Inachi filius, Argus Iouis filius, Peranthus Argi filius, triops Peranthi filius, Pelasgus Agenoris filius, Danaus Beli filius, rantalus Iouis filius, Pelops rantali filius, atreus Pelopis filius, remenus Aristomachi filius, rhyestes Pelopis, Agamemnon Atrei, Ægisthus rhyestis, Orestes Agamemnonis, Clytus remenci filius, Aletes Ægisthi, risamenus Orestis, Alexander Eurysthei.

CX XV. Odyssa.

Vlysses cum ab illio in patriam Ithacam rediret, tempestate ad Ciconas est delatus, quorum oppidum Ithamar expugnauit, prædãque sociis distribuit. Inde ad Lothophagos, homines minime malos, qui Loton ex foliis flore procreatum edebant, idque ciuibus tantam suauitatem præstabat, vt qui gustabant, obliuionem caperent domi reditionis. Ad eos socij duo missi ab Vlyssẽ, cum gustarent herbas ab eis datas, ad naues obliui sunt reuerti, quos vincetos ipse reduxit. Inde ad Cyclopem Polyphemum, Neptuni filium. huic responsum erat ab augure telemo Euryimi filio, vt caueret, ne ab Vlyssẽ excæcicaretur. Hic media fronte vnũ oculum habebat, & carnẽ humanã epulabatur. Qui postquã pecus in speluncã redegerat, molem faxeã ingentem ad ianuam opponebat. Qui Vlyssẽ cum sociis inclusit, sociosque eis consumere cepit. Vlysses cum videret eius immanitati atque feritati resistere se non posse, vino quod à † Marathone acceperat, cum inebriauit, seque Vtim vocari dixit. Itaque cum oculum eius trunco ardenti exureret, ille clamore suo cætero. Cyclophas conuocauit, eiúsque spelunca præclusa dixit, Vris me excæcat. Illi credentes eum deridendi gratia dicere, neglexerunt. At Vlysses socios suos ad pecora alligauit, & ipse se ad arietem, & ita exierunt ad Acolum Hellenis filium, cui ab Ioue ventorum potestas fuit tradita. is Vlyssẽ hospitio liberẽ accepit, follesque ventorum ei plenos muneri dedit: socij verò aurum argentũque credentes, cum accepissent, & secum partiri vellent, folles clam soluerunt, ventique euolauerunt. Rursum ad Acolum est delatus, à quo eiectus est, quod vidẽ-

M. M. M.

batur Vlysses numen deorum infestum irabere. Ad Læstrygonas, quorum rex fuit Antiphates * deuorauit, nauẽque eius undecim confregit, excepta nauẽ * quae sociis eius consumptis, euasit in insulam Ænariam ad Circeam Solis filiam, quae potionẽ data homines in feras bestias commutabat. ad quam Eurylochum cum viginti duobus sociis misit, quos illa ab humana specie immutauit. Eurylochus timens, qui non intrauerat, inde fugit, & Vlyssi nunciauit, qui solus ad eam se contulit: sed in itinere Mercurius ei remedium dedit, monstrauitque quomodo Circeam deciperet. Qui postquã ad Circeam venit, & poculum ab ea accepit, remedium Mercurij monitu coniecit, * ensẽque strinxit, minarus nisi socios sibi restitueret, se eam interfecurum. Tunc Circe intellexit, non sine diuina voluntate deorum id esse factum: itaque fide data se nihil tale commissuram, socios eius ad pristinam formam restituit, ipsa cum eodem concubuit, ex quo filios duos procreauit, † Naufiphoum & relegonum. Inde proficiscitur ad lacum Auernum, ad inferos descendit, ibique inuenit Elpenorem socium suum, quem ad Circeam reliquerat, interrogauitque eum quomodo eò peruenisset. cui Elpenor respondit, se ebrium per scalam cecidisse, & ceruices fregisse: & deprecatus est eum, cum ad superos redisset, sepulturã traderet, & sibi in tumulo gubernaculum poneret. Ibi & cum matre Anicia est locutus de sine errationis suae. Deinde ad superos reuersus, Elpenorem sepeiuuit, & gubernaculum, ita vt rogauerat, in tumulo ei fixit. Tum ad Sirenas Melpomenes musæ & Acheloi filias venit, quae partem superiorem muliebrem habebant, inferiorem autem gallinaceam. Harum satum fuit tandem viuere, quandiu earum cantum mortalis audiens, nemo præteruectus esset. Vlysses monitus à Circe Solis filia, sociis cera aures obturauit, seque ad arborem malum constringi iussit, & sic præteruectus est. Inde ad Scyllam typhonis filiam venit, quae superiorem corporis partem muliebrem, inferiorem ab inguine piscis, & sex canes ex se nato habebat: eaque sex socios Vlyssis, nauẽ abreptos, consumpsit. In insulam Siciliam ad Solis pecus sacrum vene-

Videtur ali-
quid deesse.

Nauis hoĩ,

Videntur hic
corrupta que
dam, quod

etiā transpo-
sita esse, no-
luimus tamē
quicquam à
vetsio exē-
plari recede-
re.

* a

rat, quod focij eius cum coquerent in aheno, mugiebat: monitus id ne attingeret, ab Tiresia, & à Circe monitus Vlysses: itaque multos focios ob eam causam ibi amisit. Ad Charybē inque perlatus † ter die obforbebat, tēque emicabant: eō monitu Tiresia: prateruectus est. sed ira Solis, quod pecus eius erat violarum, cum in insulam eius venisset, & monitu Tiresia: vetuerit violari, cum Vlysses condormiret, focij inuolarunt pecus: itaque cum coquerent, carnes ex aheno dabant balatus, ob id Iouis nauem eius fulmine incendit. Ex his locis errans naufragio facto, focijs amissis enatauit in insulam * Acaam. vbi Calypso Atlantis filia nympha, quæ specie Vlyssis capta, anno toto eum retinuit, neque à se dimittere voluit, donec Mercurius Iouis iussu denūciauit Nymphæ, vt eum dimitteret. Et ibi facta rate Calypso omnibus rebus ornatum eum dimisit, cāmque ratem Neptunus fluctibus disiecit, quod Cyclopem filium eius lumine priuauerat. ibi cum fluctibus iactaretur, Leucothoe, quam nos matrem Matutam dicimus, quæ in mari exigit æuum, baltheum ei dedit, quo sibi pectus suam vinciret, ne pessum abiret, quod cum fecisset, enatauit. Inde in insulam Phæacum venit, nudusque ex arborum foliis se obruit, quâ Nauſicaa Alcinoi regis filia, vestem ad flumen lanandum tulit, ille crepsit è foliis, & ab ea petit vt sibi opem ferret, illa misericordia mota, pallio eum operuit, & ad patrem suum eum adduxit. Alcinoi hospitio liberaliter acceptum, donisque decoratum, in patriam Ithacam dimisit. ira Mercurij iterum naufragium fecit. post vicesimum annum, focijs amissis, solus in patriam redit, & cum ab hominibus ignoraretur, domumque suam attingisset, procos qui Penelopem in coniugium perebant, obsidentes vidit regiam, seque hospitem simulauit: & Euryclia, nutrix ipsius, dum pedes ei lauat, ex cicatrice Vlysses esse cognouit. postea procos Minerua adiutrice, cum Telemacho, filio & duobus seruis interfecit sagittis.

*Hæc in veteri exemplari in margine annotata erant,
Deionæus genuit Cephalum, Cephalus Archium, Archius
Laertē, Laertes Vlysses, Vlysses ex Circe Telegonum, ex Pe-
nelope Telemachū: Telegonius ex Penelope Vlyssis coniuge Ita-*

*lum, qui Italiam ex suo nomine appellauit: è Telemacha La-
tinius, qui Latinā linguam ex suo nomine cognominauit. Fla-
merus pro Arthio Laerti patre, Arcesum habet. Ouid. tamen
non Cephalū, sed Iouis filium Arcesum facit. † a Homerus
hanc insulā Ogygiā vocat, et erant quoque in vetusto exempla-
ri quedā erasa, & pro iis Acaā ad indocto aliquo superinductū.*

C X X V I. Vlyssis cognitio.

Vlysses ab Alcinoo rege Nauſicaæ patre cum esset muneribus dimissus, naufragio facto nudus Ithacam peruenit, ad quandam calam suam, vbi erat nomine Eumæus sybotes, hoc est subulcus pecoris, quem canis cum agnosceret, & ei blandiretur, Eumæus eum non recognoscebat: quoniam Minerua eum, & habitum eius commutauerat. Eumæus cum rogauit, vnde esset, & ille ait, se naufragio huc peruenisse, quem cum pastor interrogaret, an Vlysses vidisset: dixit se comitem eius esse, & signa & argumenta cœpit dicere, quem mox Eumæus causa recepit, cibo potūque animauit. quo cum venissent famuli, missi solito more pecora petiit, & ille interrogasset Eumæum qui essent: ait, post Vlyssis profectionem, cum iam tempus intercederet, proci Penelopem in coniugium petentes venerūt, quos illa conditione ita differt, Cum telam detexuero, nubam, quam interdum detexebat, & sic eos differebat, nunc autem illi cum ancillis Vlyssis discumbunt, & pecora eius consumunt. Tunc Minerua effigiem suam ei restituit. Subito sybotes vt vidit Vlysses esse, tenens amplectensque lachrymari cœpit præ gaudio, & admirari quid esset illud quod eum immutauerat. Cui Vlysses ait, Crastino die perduc me in regiam ad Penelopem. Quem cum duceret, Minerua ei iterum faciem mendici transformauit. Quæ cum Eumæus ad * mnesteras perduxisset, & cum auentibus discumberent, ait ad illos: Habetis ecce alterum mendicum, qui est Iro vos delectet. Tunc * Melanthius vnus ex mnesteribus ait: Imò inter se luctentur, & victor accipiet ventriculum farsum & hardudinē, vnde victū ei ciar: qui eum luctari esset, & Vlysses * iterū apposisset, atque eum eiieisset, Eumæus in mendici persona Vlysses ad Euryclia nutrice perduxit, dicensque eum focium Vlyssis fuisse, & cui eum velle, * Vlysses ei os cœpiellit, atque Penelopē & eam præmonuit, vt acū & sagittas

mnesteras.

Animou.

in terram

eius daret procis, ut qui ex iis eum intendisset, eam uxorem duceret, quæ cum fecit * inter se certarent, & nemo possit. † post intendere. Eumæus ait deridendi gratia, demus * non pateretur Melanthius qui erat * Eumæus arcum seni tradidit. Ille omnes procos confixit, excepto Melanthio seruo, is clam procis deprehensus est, cui nares & brachia & reliquas partes membrorum minutatim secuit, atque † domum suam cum coniuge potitus est. ancillas autem suas iussit corpora eorum ad mare deferre, in quas rogatu Penelopes post eadem procorum Ulysses animaduertit.

CXXVII. Telegonus.

Telegonus Ulyssis & Circes filius, missus à matre ut genitorem quæreretur, tempestate in Ithacham est delatus: ibique fame coactus, agros depopulari cœpit. Cum quo Ulysses & Telemachus ignari arma contulerunt. Ulysses à Telegono filio est interfectus: quod ei responsum fuerat, ut à filio caueret mortem. Quem postquam cognouit qui esset, iussu Mineruæ, cum Telemacho & Penelope in patriam redierunt, in insulam † Aecam ad Circeem Ulysses mortuum deportauerunt, ibique sepultura tradiderunt. eiusdem Mineruæ monitu Telegonus Penelopen, Telemachus Circeem duxerunt uxores. Circe & Telemachonatus est Latinus, qui ex suo nomine Latinæ linguæ nomen imposuit. ex Penelope & Telegono natus est Italus, qui Italiam ex suo nomine denominauit.

CXXVIII. Augures.

Polyphida, ut apud Homer. Odyss. 6. Theonoe Proci filia, legendum puto, ex Helena Euripidis. Fabule quæ hinc ad Atarfyam usque, hoc est, ad ca-

Amycus Elati filius, Mopsus Ampyci filius, Amphiarus Oeclei vel Apollinis filius, Tiresias Euryimi filius, Manto tyrestæ filia, Polyidus Cœrani filius, Helenus Priami filius, Cassandra Priami filia, Calchas thestoris filius, Theoclimenus † thestoris filius, † telemus Proci filius, telemus Euryimi filius, Sibylla Samia, alij Cymeam dixerunt.

CXXIX. Oeneus.

Liber cum ad Oeneum Parthoenis filium in hospitium venisset, Althæam thestij filiam, uxorem Oenei adamauit. quod Oeneus ut sensit, voluntate sua ex vrbis excessit, simulatque se sacra facere. at Liber cum

Althæa concubuit, ex qua nata est Deianira. Oenco autem ob hospitium liberale muneri vitem dedit, monstrauitque quomodo sereret: fructumque eius ex nomine hospitii Oenon ut vocaretur, instituit.

CXXX. Icarium & Erigone.

Cum Liber pater ad homines esset profectus, ut suorum fructuum suauitatem atque iucunditatem ostenderet, ad Icarium & Erigonam in hospitium liberali deuenit. iis vitem plenum vini muneri dedit, iussitque, ut in reliquis terras propagarent. Icarium plantro onerato cum Erigone filia & cane Mera in terram Atticam ad pastores deuenit, & genus suauitatis ostendit. Pastores cum immoderatus biberent, ebrii facti, conciderunt: qui arbitantes Icarium sibi malum medicamentum dedisse, sustibus eum interfecerunt. Icarium autem occisum canis vlulans Mera, Erigonam monstrauit, ubi pater insepultus iaceret. quò cum venisset, super corpus parentis in arbore suspendio se necauit. ob quod factum Liber pater iratus, Atheniensium filias simili poena afflixit. De ea re ab Apolline responsum petierunt: quibus responsum est, quòd Icarij & Erigonæ mortem neglexissent. Quo responso, de pastoribus supplicium sumpturunt, & Erigonam diem festum oscillationis, pestilentia, causa instituerunt, & ut per vindemiam de frugibus Icario & Erigonam primum † deliberarent, qui deorum voluntate in astrorum numerum sunt relati. Erigone signum virginis, quam nos iustitiam appellamus: Icarium arcturus in sideribus est dictus. Canis autem, Mera canicula.

CXXXI. Nisus.

Liber cum in Indiam exercitum duceret, Niso nutricio suo dum ipse inde rediret, regni thebani potestatem tradidit: sed posteaquam inde reuersus est Liber, Nisus regno cedere noluit. Liber cum nutricio contendere noluit, passusque est eum regnum obtinere, dum occasio sibi regni recuperandi daretur. Itaque post annum tertium cum eo redit in gratiam. simulatque in regno se sacra facere velle, quæ trieterica dicuntur, quoniam post tertium annum faciebat, militibusque muliebris ornati pro Bacchis introduxit; & Nisum cepit, regnum

pi. 65. sequitur, capi. suis, & numero inscripte non erant in veteri exemplo, quæ nos tamè ad indicè restitimus.

deliberarent

que suam recuperavit.

CXXXII. *Lycurgus.*

Lycurgus Driantis filius, Liberum de regno fugavit: quem cum negaret Deum esse, vinumque bibisset, & ebrius matrem suam violare voluisset, tunc vites excidere est conatus, quod diceret illud malum medicamentum esse, quod mentes immutaret, qui insania ab Libero obiecta, vxorem suam & filium interfecit, ipsumque Lycurgum Liber pantheris obiecit in Rhodope, qui mos est Thraciæ, cuius imperium habuit. Hic traditur vnum pedem sibi pro vitibus excidisse.

CXXXIII. *Hammon.*

Liber in India cum aquam quereret, nec inuenisset, subito ex harena aries dicitur exiisse, quo duce Liber, cum aquam inuenisset, petit ab Ioue ut eum in astro- rum numerorū referret, qui adhuc hodie æquinoctialis aries dicitur. In eo autem loco ubi aquam inuenerat, templum constituit, quod Iouis Hammonis dicitur.

CXXXIIII. *Tyrreni.*

Tyrreni qui postea Tusci sunt dicti, cum pyratiam facerent, Liber pater impubis in nauem eorum conscendit, & rogat eos, ut se Naxum deferrent, qui cum eum sustulissent, atque vellent ob formam constuprare, Acerus gubernator eos inhibuit, qui iniuriam ab eis passus est. Liber ut vidit in proposito eos permanere, remos in thyrsos commutauit, vela in pampinos, rudentes in hederam, deinde leones atque panthera profiluerunt: qui, ut viderunt, timentes in mare se precipitauerunt, † quod & in mari in aliud monstrum transfigurauit, nam quisquis se precipitauerat, in delphini effigie transfiguratus est: unde delphini Tyrreni sunt appellati, & mare Tyrrenum est dictum, numero autem fuerunt duodecim, his nominibus: † Erhalides, Medon, Lycabas, Libys, Opheltes, † Melas, Alchimedon, Epopeus, Dictys, Simon, Accetes. Hic gubernator fuit, quem ob clementiam Liber seruaui, † & Proteus.

† Hic in vetere exemplari omissus erat, quemadmodum apud Ouid. contra Simonis nulla mentio sit.

CXXXV. *Laocoon.*

Laocon Acœtis filius † Anchisæ frater, Apollinis sacerdos, contra voluntatem Apollinis, cum vxorem duxisset, atque liberos procreasset, sorte ductus ut sacrum faceret Neptuno ad litus: Apollo occasione data, à Tenedo per fluctus maris dracones misit duos, qui filios eius Antiphantem & Thymbræum necarent, quibus Laocoon cum auxilium ferre vellet, ipsum quoque nexum necauerunt. Quod Phryges idcirco factum putarunt, quod Laocoon hastam in equum Troianum miserit.

CXXXVI. *Polyidus.*

Glaucus Minois & Pasiphaæ filius, dum ludit pila, cecidit in dolium melle plenum, quem cum parentes quererent, Apollinem sciscitati sunt de puero. Quibus Apollo respondit: Monstrum vobis natum est, quod si quis soluerit, puerum vobis restituit. Minos sorte audita cepit monstrum à suis querere, cui dixerunt natum esse vitulum, qui ter in die colorem mutaret per quater- nas horas, primum album, secundò rubrum, deinde nigrum. Minos autem ad monstrum soluendum augures conuocauit, qui cum non inuenirentur, Polyidus Cœræni filius * Bizanti monstrum demonstrauit, cum arbori moti similem esse, nam primum album est, deinde rubrum, cum permaturauerit nigrum: tunc Minos ait ei, Ex Apollinis responso filium mihi oportet restituas, quod Polyidus dum auguratur, vidit noctuam super cellam vinariam sedentem, atque apes fugantem, augurio accepto, puerum exanimem de dolio eduxit. Cui Minos ait, Corpore inuento, nunc spiritum restitue, quod Polyidus cum negaret posse fieri, Minos iubet eum cum puero in momento includi, & gladium poni, qui cum inclusi essent, draco repente ad corpus pueri processit, † quod Polyidus æstimans eum velle confunere, gladio repente percussit, & occidit altera serpens patrem querens, vidit eam interfectam, & progressa herbam attulit, atque eius tactu serpenti spiritum restituit. Idemque Polyidus fecit qui cū inus vociferarentur quidam, præteriens Minoi nunciauit, qui monumentum iussit aperiri, & filium in columbæ recuperavit, Polyidum eum multis muneribus in patriam remisit.

CXXXVII. *Merope.*

Quod pro-
quare, ut su-
pra quogue.

*Erhalion
At elionibus.
sic Ouid. li. 4.*

*Credo eundem esse qui à pau-
sa. Deiphon-
tes dicitur. vi
de latius in-
fra in Pen-
theo.*

Polyphontes Messeniae rex, Cresphontem Aristomachi filium cum interfecisset, eius imperium & Mcropem vxorem possedit.

CXXXVIII. *Philyra, quae in
tiliam versa est.*

Saturnus Iouem cum quereret per terras, in Thracia cum Philyra Oceani filia, in equum conuersus concubuit, quae ex eo peperit Chironem centaurum, qui artem medicam primus inuenisse dicitur. Philyra postquam inuitatam speciem se peperisse vidit, petit ab Ioue, ut se in aliquam speciem commutaret: quae in arborem Philyram, hoc est tiliam, commutata est.

CXXXIX. *Curetes.*

Postquam Opis Iouem ex Saturno peperit petit Iuno ut sibi eum concederet, quoniam Saturnus Orcum sub Tartara deiecerat, & Neptunum sub undas: quod sciret, si quis ex eo naus esset, se regno priuaret. Qui cum Opem rogaret, ut esset quod illa peperisset, illa lapidem inuolutum ostendit, cum Saturnus deuorauit. Quod cum sensisset, coepit Iouem quaerere per terras. Iuno autem Iouem in Cretensi insula detulit. Adamantaea pueri nutritrix eum in cunis in arbore suspendit, ut neque celo, neque terra, neque in mari inueniretur. & ne pueri vagitus exaudiretur, impuberes conuocauit, cisque clypeola aenea & hastas dedit, & iussit eos circum arborem euntes crepare, qui Graece Curetes sunt appellati. alij Corybantes dicuntur, hi autem Lares appellantur.

CXL. *Python.*

Python Terrae filius, draco ingens, hic ante Apollinem ex oraculo in monte Parnasso responsa dare solitus erat. huic ex Latonae partu inieritus erat fato futurus. eo tempore Iouis cum Latona Poli filia concubuit. hoc cum Iuno rescitit, facit ut Latona ibi pareret, quod Sol non accederet. Python ubi sensit Latonam ex Ioue grauidam esse, persequi coepit, ut eam interficeret. At Latonam Iouis iussu uentus Aquilo sublatam ad Neptunum pertulit. ille eam tutatus est: sed ne rescinderet Iuonis factum, in insulam eam Ortygiam detulit, quam insulam fluctibus cooperuit. Quod cum Python eam non inuenisset, Parnassum rediit. At Neptunus insulam Ortygiam

Ortygiam in superiorem partem retulit, quae postea insula Delus est appellata. ibi Latona oleam tenens, parit Apollinem & Dianam, quibus Vulcanus sagittas dedit donum post diem quartum quam essent nati, Apollo matris poenas executus est. nam Parnassum venit, & Pythonem sagittis interfecit, inde Pythius est dictus: ossaque eius in cortinam coniecit, & in templo suo posuit, ludosque funebres ei fecit, qui ludi Pythia dicuntur.

CXLI. *Sirenes.*

Sirenes Acheloi fluminis & Melpomenes Musae filiae, Proserpinae raptu aberrantes ad Apollinis terram uenerunt, ibique Cereris uoluntate, quod Proserpinae auxilium non tulerant, uolaticae sunt factae. His responsum erat, tam diu eas uicturas, quoad cantantes eas audiens nemo esset praeruectus: quibus fatalis fuit Ulysses, astutia enim sua cum praerinauigasset scopulos, in quibus morabantur, praecipitarunt se in mare: a quibus locus Sirenes cognominatur, qui est inter Siciliam & Italiam.

CXLII. *Pandora.*

Prometheus Iapeti filius, primus homines ex luto finxit. postea Vulcanus Iouis iussu ex luto mulieris effigiem fecit: cui Minerva animam dedit, ceterisque dii alius aliud donum dederunt, ob idque Pandoram nominarunt. ea data in coniugium Epimetheo fratri: inde nata est Pyrrha, quae mortalis dicitur prima esse creata.

CXLIII. *Phoroneus.*

Innachus Oceani filius, ex Archia sorore sua procreauit Phoroneum, qui primus mortalium dicitur regnasse. Homines ante secula multa sine oppidis legibusque vitam exegerunt, una lingua loquentes, sub Iouis imperio. Sed postquam Mercurius sei mones hominum interpretatus est, unde Hermeneutes dicitur esse interpres (Mercurius enim Graece Hermes uocatur: idem nationes distribuit) tum discordia inter mortales esse cepit, quod Ioui placitum non est. Itaque exordium regnandi tradidit Phoroneo, ob id beneficium quod Iuonis sacra primus fecit.

CXLIII. *Prometheus.*

Homines antea ab immortalibus ignem petebant, neque in perpetuum seruare sciebant: quod postea Prometheus in ferula detulit in terras, hominibusque monstravit quomodo cinere obrurum seruarent. Ob hanc rem Mercurius Iouis iussu deligauit eum in monte Caucaſo ad saxum clauis ferreis, & aquilam apposuit, quæ cor eius exesset. quantum die ederat, tantum nocte crescebat. hanc aquilam post triginta annos Hercules interfecit, eumque liberauit.

CXLV. Niobe, sine Io.

Phoroneo, sic enim ex Paus. colligitur legendum esse, qui Argum φωνέως θυγάτρι δούη vocat. Phoroneo, sic: ἄργου δὲ πέλαστος γίνεται καὶ φόβας, φόβας δὲ τριόπας, τριόπας δὲ ἰάσος καὶ ἀχίνωας. ἰά μὲν οὐ ἰάσος θυγάτρι. Vide in Argolic.

EX† Thronio & Cinnanati Apis & Nioba, hanc hanc Iupiter mortalem primam compressit, ex ea natus est Argus, qui suo nomine Argos oppidum cognominauit. ex Argo & Euadne Crinus, Piranthus, & Bafus nati ex† Pirandho Callirhoc, Argus, Aristorides, Triopas hic * ex hoc Eurisabe Anthus, Pelasgus, Agenor. ex Triope & Oreaside Xanthus & Inachus, ex Pelasgo Laris, ex Inaeho & Argia Io. Hanc Iupiter dilectam compressit, & in vaccæ figuram conuertit, ne Iuno eam cognosceret. id Iuno cum resciauit, Argum, cui vndique oculi refulgebant, custodem ei misit. hunc Mercurius Iouis iussu interfecit. at Iuno formidinem ei misit, cuius timore exagitata, coegit eam vt se in mare præcipitaret, quod mare Ionium est appellatum. inde in Scythiâ tranſiuit, vnde Bosphorus fines sunt dictæ. inde in Ægyptum, vbi parit Epaphum. Iouis cum sciret suapte propter opera tot eam ærumnas tulisse, formam suam ei propriam restituit, deamque Ægyptiorumque esse fecit, que Isis nuncupatur.

CXLVI. Proserpina.

Pluton petit ab Ioue, vt Proserpinam filiam eius & Cereris, in coniugium daret. Iouis negauit Cere rem passuram, vt filia sua in Tartaro tenebrioso sit: sed iubet eum rapere eam, flores legentem in monte Ætna, qui est in Sicilia. in quo Proserpina dum flores eum Venere & Diana & Minerua legit, Pluton quadrigis venit, & eam rapuit. quod postea Ceres ab Ioue impetrauit, vt dimidia parte anni apud se, dimidia apud Plutonem esset.

CXLVII. Triptolemus.

Cum Ceres Proserpinam filiam suam quæreret, deuenit ad† Eleusium regem, cui vxor† Corhonea puerum Triptoleum pepererat, seque nutricem lactantem simulauit. Hanc regina libens nutricem filio suo recepit. Ceres cum vellet alumnum suum immortalem reddere, interdium lacte diuino alebat, clam in igne obruebat. Itaque præterquam solebant mortales, crescebat. & sic fieri cum mirarentur, parentes eam obseruauerunt: cum Ceres eum vellet in ignem mittere, pater expauit. Illa irata Eleusium exanimauit, ad Triptolemo alumno suo æternum beneficium tribuit. nam fruges propagati * currum draconibus iuctum tradidit, quibus vehens orbem terrarum frugibus obſeruit. Postquam domum rediit† Pelus cum pro benefacto interfici iussit. sed re cognita iussu Cereis Triptolemo regnum dedit, quod ex patris nomine† Eleusium nominauit: fierique sacrum instituit, quæ Thesmophoria Græcè dicuntur.

Celeus, vel Cephæus, vt Boccatius. Nisi quis malit Lyncum intelligere, de quo Ouidius.

CXLVIII. Vulcanus.

Vlcanus cum resciauit Venere cum Marte clam concumbere, & se virtuti eius obſistere non posse catenam ex adamante fecit, & circum lectum posuit, vt Martem astutia deciperet. Ille cum ad constitutum venisset, concidit cum Venere in plagas, adeo vt se exolvere non posset. id Sol cum Vulcano nunciaſset, ille eos nudos cubantes vidit, deos omnes conuocauit, * viderunt ex eo Martem, id ni faceret, pudor terruit. Ex eo conceptu nata est Harmonia, cui Minerua & Vulcanus velle sceleribus tinctam muneri dederunt: ob quam rem progenies eorum scelerata exitit. Soli autem Venus ob iudicium ad progeniem eius semper fuit inimica.

CXLIX. Epaphus.

Iupiter Epaphum, quem ex Io procreauerat, Ægypto Ioppida communit, ibique regnare iussit. Is oppidum primum Memphis, & alia plura constituit: & ex Castiopeia vxore procreauit filiam Libyen, à qua terra est appellata.

CL. Titonomachus

Eleusium. Metanira hæc à Paus. dicitur, Triptolemi autem pater Celeus.

Eleusium

Postquam Iuno vidit Epapho ex pellice nato tantam regni potestatem esse, curat in venatu, vt Epaphus necetur: Titanosque hortatur, Iouem vt regno pellant, & Saturno restituant. Hi cum conarentur in cœlum ascendere, eos Iouis cum Minerva & Apolline & Diana præcipites in Tarrarum dicitur. Atlanti autem, qui dux eorum fuit, cœli fornem super humeros imposuit, qui adhuc dicitur cœlum sustinere.

CL I. Ex Typhone & Echidna nati.

EX Typhone gigante & Echidna Gorgon, canis Cerberus tricaps, draco qui mala Hesperidum trans oceanum seruabat, Hydra: quam ad fontem Lernæum Hercules interfecit: Draco qui pellem arietis Colchos seruabat: Scylla, quæ superiorem partem mulieris inferiorem canis, & canes sex senatos habebat: Sphinx, quæ in Bœotia fuit: Chimæra in Lycia, quæ priora partem leonis figuram, posteriorem draconis habebat, media ipsa Chimæra, ex Medusa Gorgonis filia & Nepruno nati sunt, Chrysaor, & equus Pegafus: ex Chrysaore & Callirhoc, Geryon trimembriis.

CL II. Typhon.

Tartarus ex Tartara procreauit Typhonem immani magnitudine, specièque portentosa, cui centum capita draconum ex humeris enata erant, hic Iouem prouocauit, si vellet secum de regno certare. Iouis fulmine ardenti pectus eius percussit, cui cum flagraret, non tamen Ætnam, qui est in Sicilia, super eum imposuit: qui ex eo adhuc ardere dicitur.

Phaeton Solis & Clymenes filius, cum clam patris curram conscendisset, & altius à terra esset elatus, præ timore decidit in flumen Eridanum. Hunc Iupiter cum fulmine percussisset, omnia ardere cœperunt. Iouis, vt omne genus mortalium cum causa intericeret, simulavit id velle extinguere: amnes vndique irrigauit, omnesque genus mortalium interiit, præter Pyrrham & Deucalionem. at sorores Phaethontis, quod equos iniussu patris inxerant, in arbores populos commutata.

CL III. Deucalion & Pyrrha.

Cataclysmus, quod nos diluuium vel irrigationem dicimus, cum factum est, omne genus humanum

interiit, præter Deucalionem & Pyrrham, qui in montem Ætnam, qui altissimus in Sicilia esse dicitur, fugerunt. Hi propter solitudinem cum viuere non possent, petierunt ab Ioue, vt aut homines daret, aut eos pari calamitate afficeret. Tum Iouis iussit eos lapides post se iactare, quos Deucalion iactauit, viros esse iussit: quos Pyrrha, mulieres. ob eam rem Laos dicitur: Las enim Græcè lapis dicitur.

CL IIII. Phaeton Hesioidi.

Phaeton Clymeni Solis filij & Meropes nymphæ filius, quam Oceanidem accepimus, cum indicio patris auum Solem cognouisset, imperatris curribus male vsus est. nam cum esset proprius terram vectus, vicino igni omnia consummavit: & fulmine ictus, in flumen Padum cecidit. hic amnis à Græcis Eridanus dicitur, quem Pherecydes primus vocauit. Indi autem quod calore vicini ignis sanguis in atrum colorem versus est, nigri sunt facti. Sorores autem Phaetonis dum interitum desierunt fratris in arbores sunt populos versæ. Horum lachrymæ, vt Hesiodus indicat, in electrum sunt duratæ: Heliades tamen nominantur. sunt autem, Merope, Helie, Aegle, Lampetie, Phœbea, Echerie, Dioxippe, Cygnus autem rex Liguria: qui fuit Phaetonti propinquus, dum desierit propinquum, in cygium conuersus est. is quoque moriens flebile cauit.

CL V. Iouis filij.

Liber ex Proserpina, quem Titanes carperunt: Hercules ex Alcmena, Liber ex Semele Cadmi & Harmonia, Castor & Pollux ex Leda Thestij filia, Argus ex Nioba Phoronei filia, Epaphus ex Io Inachus filia, Perseus ex Danae Acrisij filia, Zethus & Amphion ex Antiope Niçeti filia: Minos, Sarpedon & Rhadamantus ex Europa Agenoris filia, Helena ex Pyrrhe Pimeri filia, Ethalion ex Protogenie Deucalionis filia, Dardanus ex Electra Atlantis filia, Lacedæmon ex Taygete Atlantis filia, Tantalus ex Plutone Himantis filia, Acæus ex Aegina Alope filia, † Aegippam ex capra Bœotis * Arcada ex Calisto Lycaonis filia. † Etolus ex Protogenia Deucalionis filia, Pirithous ex Dia Oenei filia.

CL VI. Solis filij.

*Aegippam,
Aclus, sic
Pausaniam
Eneis.*

ad. Terra

*Hoc caput in
iudice non
numeratur.*

Circe ex Perfide Oceani filia, Pasiphae ex Clymene Oceani filia, Phaeron, Lampetie, Aegle, Phoebe.
Videntur deesse quadam.

CLVII. Neptuni filij.

Antas, ut est apud Pausaniam in Bœot.

Bœtus † & Hellen ex Antiopa Aeoli filia, Agenor & Bellerophon ex Eurynome Nyfi filia, Leuconoe Themistho Hipsei filia, † Rias ex Alcyone Atlantis filia, Abas ex Arethusa Herilei filia, Ephocœus * ex Alcyone Atlantis filia: Belus, Actor, Dictys ex Agamede Augei filia: Euadne ex Lena † Leucippi filia, Megareus ex Oenope Epopei filia, Cygnus ex Calyce Hecatonis filia, Erichonœus & Antheus ex Astiphile Phœnicis filia, Neleus & Pelias ex Tyro Salmonei filia, Euphemus & Lycus & Nyctæus ex Celæno Ergei filia, Peleus Arpites, * Ancaeus, Mœpus ex Chioua Aquilonis filia. Amcœmone * item. Cyclops Euphemus, Metus ex Melite Bufiris filia.

a Alij Bœotum et Aeolum vocant, matrē autem Menalipam. b Calchinia habet Pausanias in Corinth. sed ex ea non Euadnem, sed Peratum natum dicit.

CLVIII. Vulcani filij.

Philamnon, Cecrops, Erichthonius, Corynetes, Cercion, Philoctus * Pinther.

CLIX. Martis filij.

Alij ex Harpina. Pausanias. Steropen Oenomaï coniugem vocat.

Oenomaus ex † Asterope, Harmonia ex Venere, Leodoce ex Ce * Lycus, Diomedes, Thrax, Alcalaphus, Ialmenus, Cycnus, Dryas.

CLX. Mercurij filij.

Priapus, Echo, Antian, * Eurytus, Cephalus ex Creusa Erichthæi filia, Euretus, * Apralc, * Libyc ex Libie Palamedis filia.

CLXI. Apollinis filij.

Ovid. Chionem vocat, et Dædalio.

Delphus, Aesclepius ex Coronide Phleggyæ filia, Euripides ex Cleobula, Ilius ex Vrea Neptuni filia, Argeus ex Eubea Macaræi filia, Philammon ex * Leuconoe Luciferi filia, Lycoreus ex nympha, Linus ex Vrania musa, Aristeus ex Cyrene Penei filia.

CLXII. Herculis filij.

Hillus ex Deianira, Tlepolemus ex Astyoche, Leucites Telephus ex Auge Alei filia, Leucippus Theoromachus, † Leontiades, Archelous, Ophites, Deucalion, Euhenus, Lydus, & duo decim Thespiades, quos ex Thespij regis filiabus procreauit.

nis filiam Luciferi neptem Creantiades

CLXIII. Amazones.

Ocyale, Dioxippe, Iphinome, Xanthe, Hippothœce, Orthrepte, Antioche, Laomache, Glauce, Agæue, Thecis, Hippolyte, Clymene, Polydora, Penthesilea.

Otrere

Apud Calabrum quoque in prima duodecim numerantur, sed diuersis nominibus.

CLXIII. Athene.

Inter Neptunum & Mineruam cum esset certatio, qui primus oppidum in terra Attica conderet, Iouem iudicem sumpserunt, Minerua quod primum in ea terra oleam seuit, quæ adhuc dicitur stare, secundum eam iudicatum est. At Neptunus iratus, in eam terram cepit irrigare velle. quod Mercurius Iouis iussu id ne faceret prohibuit, itaque Minerua ex suo nomine oppidum Athenas condidit, quod oppidum in terris dicitur primum esse constitutum.

Neque hæc duo in indice signantur.

Orpheus Eurydicem nympham amauit, quam sono citharæ mulcens uxorem duxit. Hanc Aristeus pastor dum amans sequitur, illa fugiens in serpentem incidit, & mortua est: postque maritus ad inferos descendit & legem accepit, ne eam conuersus aspiceret. quam conuersus aspiciens, iterum perdidit. Myrrha cum patrem suum amaret, inebriauit, & sic cum eo concubuit. Quod pater relucens, vtero plenam cepit euaginato persequi gladio. illa in arborem myrrham est conuersa: quam pater gladio feriēs, Adonis exinde natus est, quem Venus diligens. *

Desunt reliqua.

CLXIV. Marsus.

Minerua tibias dicitur prima ex ossē ceruino fecisse, & ad epulum deorum cantatum venisse. Iuno & Venus cum eam iriderent, quod & causa erat, & buccas inflauer, sed a visa, & in cantu irrita, in Idam syluā ad fontē venit: ibique cantās in aqua se apexit, & vidit

Satyrus, fortasse legendum.

fermerito irrisam: unde tibias ibi abiecit, & imprecata est, ut quisquis eas sustulisset, graui affice retur supplicio. quas Marfyas Oeagri filius pastor vnus ex turis inuenit, quibus assidue commelctando, somnum suauitorem indies faciebat, adeo ut Apollinem ad citharæ cantum in certamen prouocaret: quod ut Apollo venit, Musas iudices sumpserunt, & cum iam Marfyas inde victor discederet Apollo citharâ versabat, idemque sonus erat: quod Marfya tibiis facere non potuit. iraque Apollo victum Marfyan ad arborem religatum Scythæ tradidit, qui eum membratim separauit, reliquum corpus discipulo Olympo sepulturæ tradidit, è cuius sanguine flumen Marfyan est appellatum.

CLXVI. Erichthonius.

Vulcanus Ioui cæterisque diis solcas aureas ex adamante cum fecisset, Iuno cum sedisset, subito in aere pendere cæpit. quod cum ad Vulcanum missum esset, ut matrem quam ligauerat solueret, iratus quod de cælo præcipitatus erat, negat se matrem ullam habere. Quem cum Liber Pater ebrium in concilio deorum adduxisset, pietati negare non potuit, tum optionem à Ioue accepit, si quid ab iis petisset impetraret. tunc ergo Neptunus, quod Mineruæ erat infestus, instigauit Vulcanum, Mineruam petere in coniugium. Qua re impetrata, in thalamum cum venisset, Minerua, monitu Iouis, virginitatem suam armis defendit, interque luctandum ex semine eius quod in terram decidit, natus est puer, qui inferiorem partem draconis habuit: quem Erichthonium ideo nominarunt, quod ἔρις græcè certatio dicitur, χθών autem terra dicitur. quem Minerua cum clam nutrirer, dedit in cistula seruandum Auglaurro Pandroso & Herse Cæropis filiabus. Hæ cum cistulam aperuissent, cornix indicauit, illa à Minerua insania obiecta, ipsa se in mare præcipitauerunt.

CLXVII. Liber.

Liber Iouis & Proserpine filius à Titanis est distractus, cuius cor contritum Iouis Semele dedit in portionem. ex eo pragnans cum esset facta, Iuno in Becroen nutricem Semeles se commutauit, & ait: Alumna,

pete à Ioue, ut sic ad te veniat, quemadmodum ad Iunonem, ut scias quæ voluptas est; cum dea concumberet. illa autem instigata petit ab Ioue, & fulmine est icta. ex cuius utero Liberum exiit, & Nyso dedit nutriendum, unde Dionysus est appellatus, & Bimater est dictus.

CLXVIII. Danaus.

Danaus Beli filius ex pluribus coniugibus, quinquaginta filias habuit, toridemque filios. frater Ægyptus, qui Danaum fratrem & filias eius interficere voluit, ut regnum paternum solus obtineret, filii uxores à fratre poposcit. Danaus re cognita, Minerua adiutrice, ex Africa Argos profugit. tunc primum dicitur Minerua nauem fecisse biporam, in qua Danaus profugeret. At Ægyptus ut rescit Danaum profugisse, mittit filios ad persequendum fratrem: & eis præcepit, ut aut Danaum interficerent, aut ad se non reuerterentur. Qui postquam Argos venerunt, oppugnare patrum cœperunt. Danaus ut vidit se eis obsistere non posse, pollicetur eis filias suas uxores, ut pugna abisterent. impetratas sorores patruales acceperunt uxores, quæ patris iussu viros suos interfecerunt. Sola Hypermetra Lynceum seruauit. ob id cætera dicuntur apud inferos in dolium pertusam aquam ingerere. Hypermetra & Lynceo sanum factum est.

CLXIX. Amymone.

Amymone Danaï filia, dum studiosè in sylua venatur, Satyrum saculo percussit: eam Satyrus voluit violare. Illa Neptuni fidem implorauit. quod Neptunus cum venisset, Satyrum abegit, & ipse cum ea concubuit. ex quo conceptu nascitur Nauplius. Id in quo loco factum est, Neptunus dicitur fuscina percussisse terram, & inde aquam profluxisse, qui Lernaus fons dictus est, & Amymonium flumen.

Amymone Danaï filia missa est à patre aquam petiturum ad sacrum faciendum: quæ dum quærit, lassitudine obdormit: quam Satyrus violare voluit, illa Neptuni fidem implorauit, quod cum Neptunus fuscinam in Satyrum misisset, illa se in petram fixit. Satyrum Neptunus fugauit. qui cum quæreret in solitudine à puella, illa se aquarum missam esse dixit à patre: quam Neptunus

Repetita est hæc fabula. nam in indice semel tantum notatur.

compressit. Pro qui beneficiū ei tribuit, iussitque eius fascino de petra educere. quæ cū eduxisset, & tres silani * sunt secuti, qui ex Amymonis nomine Amymonius fons appellatus est. ex qua compressione natus est Nauplius. Hic autem fons Lernæus est postea appellatus.

C L X X. *Filie Danaï que quas occiderunt.*

Idea Antimachum, Philomela Panthium, Scylla Proctum, Phicomone Plexippum, Euipe Agenorem, Demoditas Chrysipum, Hyale Perium, Tritæ Enceladum, Damone Amyntorem, Hyppothoe Obrimum, Myrmidone Mineum, Euridice Canthum, Cleo Asterium, Arcania Xanthum, Cleopatra Metalcem, Philea Philinam, Hyparete Protheonem, Chrysothemis Asteriden, Pyraute Athamantem, Armoasbus * Glaucippe Niauium, Demophile Pamphilum, Antodice Clytum, Polyxena Ægyptum, Hecabe Dryantem, Achamantis, Echominum, Arsalte Ephialtem, Monuste Eurysthenem, Amymone Midamum, Helice Eüideam, Amoeme Polydectorem, Polybe Ilronomum, Helicta Cassium, Electra Hyperantum, Eubule Demarchum, Daplidice Pugnorem, Hero Andromachum, Europome Atitem, Pyrantis Plexippum, Critomedia Antipaphum, Pyrene Dolichum, Eupheno Hyperbium, Themistagora Podasimum, Palæno Aristonon, Itca Antiochum, Erate Eudæmonem, Hypermestra Lynceum seruauit: qui, cum Danaus perisset, primusque Abas ei nunciaisset, Lynceus circumspiciens in templo quid ei muneri daret, casu conspexit clypeum quem Danaus consecrauerat Iunoni, quem in iuuenta gesserat; refixit, & donauit Abanti, ludosque consecrauit, qui quinto quoque anno aguntur, qui appellantur Alps in Argo. è quibus ludis cursoribus corona non datur, sed clypeus. At Danaides post patris interitum, viros duxerunt Argiuos, è quibus qui nati, sunt appellati.

C L X X I. *Althæa.*

Cum Althæa Thestij filia vna nocte concubuerunt Oeneus & Mars: ex quibus cum esset natus Meleager, subito in regia apparuerunt Paræ, Clotho,

Lachesis, Atropos. Cui fata ita cecinerunt. Clotho dixit, eum generosum futurum, Lachesis fortem. Atropos titionem ardentem aspexit in foco, & ait: Tandiu hic viuit, quam diu hic titio consumptus non fuerit. Hoc Althæa mater cum audisset, exiuit de lecto, atque titionem extinxit, & eum in regia media obruit fatalem, ne ab igni obrueretur.

C L X X I I. *Oeneus.*

Oeneus Porthaonis filius, Ætolia rex, cum omnibus diis annua sacra fecisset, & Dianam præterisset: ea irata, aprum immani magnitudine, qui agrum Calydonium vastaret, misit. tunc Meleager Oenci filius se pollicetur cum delectis Græciæ, ducibus ad eum expugnatum iturum.

C L X X I I I. *Qui ad aprum Calydonium ierunt.*

Castor & Pollux Iouis filij, Verustus * Mercurij, Parthecion * Mercurij Thebis, † asculapius Apollinis, Iason æsonis, Thebis. Alcon Martis, Thracia. Euphemus Nepuni, Iolaus Iphicli, Lynceus & Idas apharei, Peleus acaci, Telamon acaci: admetus Pheretis, Laerta † Arcippa, Deucalion Minois, Thefeus ægei, Plexippus: Ideus, Lynceus, Thestij filij, fratres Althææ: Hippotas Geryonis, * Cæneus Elati, Mopsus amyçi, Meleager Oenci, Hyppallus Euryçi, Anæus Lycurgi, Phœnix amyntoris, Dryas Iapeti † Euatimus, Alcon, Denuxippus, Hippocoön amyçi, * Atlantes Pondæi. Quæ ciuitates auxilium miserunt Oeneo, † Tenerdos, Iolcos, Sparta, * Teurone, Messæ, Perrhæbia, Phthia, Magnesta, * Salamin, Calydon, Theffalia, Oechalia, Ithaca, Tegæa, Greta, Dolopea, athena, Magnesia & Arcadia.

a Legendum fortassis, Enefimus Hippocoontis, Leucippus, Amycle, Atalanta Schœneri.

C L X X I I I I. *Meleager.*

Althæa Thestij filia ex Oeneo peperit meleagrū. Ibi in regia dicitur titio ardēs apparuisse. huc parez venerūt, & meleagro fata cecinerūt, cū tādū victurū, quāndū is titio esset incolumis. Hunc Althæa in arca clausum diligenter seruauit. Interim ira Dianæ, quia Oeneus sacra

Amphiarus?
Arceus?
Alij duos tantum fratres Althææ fecerunt, Plexippum & Teuroneum, quem hic corruptè puto Lynceū dici.
Thebe, Argos, Pleuron.

annua ei non fecerat, aprum mira magnitudine qui agrū Calydonium vastaret, misit, quem Meleager cum delectis iuuenibus Græciæ interfecit, pellémque eius ob virtutem Atalantæ virgini donauit, quam Ideus, Plexippus, Lynceus Althææ fratres eripere voluerunt. Illa cum Meleagri fidem implorasset, ille interuenit, & amorem cognitioni anteposuit, auunculósque suos occidit. Id Althæa mater audiuit, filium suum tantum facinus esse autum: memórque Parcarum præcepti, Titionem ex arca prolatum in ignem coniecit. Ita dum fratrum pœnas vult exequi, filium interfecit. At sorores eius, præter Gergon & Deianiram, flendo, deorum voluntate in aues sunt transfigurata, quæ Meleagrides vocantur. At cõiunx eius Alcyone mœrens in luctu decessit.

CLXXV. *Agrius.*

Agrius Parthaonis filius, vt vidit Oeneum fratrem orbum liberis factum, egentem regno expulit, atque ipse regnum possedit. Interim Diomedes Tydei filius & Deiphiles, Ilio deuicto, vt audiuit auum suum regno pulsum, peruenit in Ætoliã cum Sthenelo Capanei filio, & armis cõtendit cum † Opora Agrij filio, quo interfecto, Agrium egentem è regno expulit, atque Oeneo auo suo regnum restituit, postquæ Agrius regno expulsus, ipse se interfecit.

CLXXVI. *Lycaon.*

AD Lycaonem Pelasgi filium † Iouis in hospitium venisse dicitur, & filiam eius Calysto compressisse, ex quo natus est Arcas, qui ex suo nomine terræ nomen indidit, Sed Lycaonis filij Iouem tentare voluerunt, deus ne esset: carnem humanam cum cætera carne commiscuerunt, idque in epulo ei apposuerunt. Qui postquam sensit, iratus mensam euertit: Lycaonis filios fulmine necauit, eo loco postea Arcas oppidum communiuit, quod Trapezos nominatur. patrem Iupiter in Lupi figuram mutauit.

CLXXVII. *Calysto.*

Calysto Lycaonis filia vrsa dicitur facta esse, ob iram Iunonis, quod cum Ioue concubuit. Postea † Iouis in stellarũ numero retulit, quæ Septentrio appellatur.

tur. quod signum loco non mouetur, neque occidit. Thetis enim Oceani vxor, nutrix Iunonis, prohibet eam in Oceanum occidere. Hic ergo septentrio maior, de qua in Creticis versibus:

*Tuque Lycaonia mutata semine nympha
Quam gelido raptam de vertice Nonacrina
Oceano prohibet semper se tingere Thetis,
Ansa suæ quis sit quondam succumbere alumne.*

Hæc igitur vrsa à Græcis ἑλίξ appellatur. hæc habet stellas in capite septem non claras, in vtraque aure duas, in armo vnã, in pectore clarã vnã in pede priore vnã in extrema, in extrema coxa clarã vnã, in femine posteriori duas, in pede extremo duas, in cauda tres, omnes numero viginti.

CLXXVIII. *Europa.*

Europa † Agriopes & Agenoris filia, Sidonia: hanc Argynopes. Iupiter in taurum conuersus, à Sidone Cretam transportauit: & ex ea procreauit Minoem, Sarpedonem, Rhadamanthum. Huius pater Agenor suos filios misit, vt sororem reducerent, aut ipsi in suum cõspectum non redirent. Phœnix in Africã est profectus, ibique remansit: inde Afri Pœni sunt appellati. Cilix suo nomine Ciliciæ nomen indidit. Cadmus cum erraret, Delphos deuenit: ibi responsum accepit, vt à pastoribus bouem emeret, qui Lunæ signum in latere haberet, eumque ante se ageret, vbi decubisset, ibi fatum esse, eum oppidum condere, & ibi regnare. Cadmus forte audita, cum imperata perfecisset, & aquam quæreret, ad fontem Castalium venit, quem Draco Marris filius custodiebat: qui cum socios Cadmi interfecisset, à Cadmo lapide est interfectus: dentesque eius, Minerva monstrante, sparsit & arauit, vnde Spartæ sunt enati. Qui inter se pugnarunt ex quibus quinque superfuerunt, id est, Chthonius, Vdaus, Hyperenor, Pelorus, & Echion. ex boue autem quem secutus fuerat, Bœotia est appellata.

CLXXIX. *Semele.*

Cadmus Agenoris & Agriopes filius ex Armonia Marris & Veneris filia procreauit filias quatuor, Semelem, Ino, Agauë, Autonoeam, & Polydorum filium.

Epopœa.

Iupiter.

Iupiter.

Iupiter Iouis cum Semele voluit concumbere. Quod Iuno curri refciit, specie immutata in Beroen nutricem, ad eam venit, & persuasit, ut peteret ab Ioue, ut eodem modo ad se, quomodo ad Iunonem veniret: Ut intelligas, inquit, quæ sit voluptas cum deo concumbere. Itaque Semele petit ab Ioue, ut ita veniret ad se. Qua re impetrata, † Iouis cum fulmine & tonitribus venit, & Semelem conflagrauit. ex vtero eius Liber est natus, quem Mercurius ab igne ereptum; Niso dedit educandum. & græcè Dionysus est appellatus.

CLXXX. *Actæon.*

Actæon Aristei & Autonoes filius, pastor Dianam lauante[m] speculatus est, & eam violare voluit. Ob id irata Diana fecit, ut ei cornua in capite nascerentur, & à suis canibus consumeretur.

CLXXXI. *Diana.*

Diana cum in valle opacissima, cui nomen est Gargaphia, æstiuo tempore fatigata ex assidua venatione, se ad fontem, cui nomen est Parthenius, perleret, Actæon Cadmi nepos, Aristei & Autonoes filius, eundem locum perens ad refrigerandum, se & canes quos exercuerat, feras persequens, in conspectum deæ incidit: qui ne loqui posset, in ceruam ab ea est conuersus. Ita pro ceruo laceratus est à suis canibus, quorum nomina, masculi, Melampus, Ichnobates, Echnobas, * Pamphagos, Dorceus, Oribasus, Nebrophonos, Lepaps, Theron, Pterelas, Hylæus, Nape, Ladon, Pœmenis, Therodanapis, * Aura, Lacon, Harpyia, † Elion, Dromas, Thous, Canachè, Cyprius, Sticte, Labros, Arcas, Agriodus, Tigris, Hilactor, Alce, Harpalus, Lycisca, Melaneus, Lachne, Leucon. Item tres qui cum Gnosius † cõsumpserunt, scæminæ, Melanchætes, Agre, Therodamas, Orestrophos. Item alij autores tradunt hæc nomina: Acamas, Syrus, Acon, Stilbon, Agrius, Charops, Aethon, Coran, † Boreas, Draco, Eudromus, Dromius, Zephyrus, Lampus, Hemon, Cyllopotes, Harpalicus, Machinus, Ichneus, Omelympus, * Ocydromus, Borax, Ocythous, Pachitos, Obrinus: scæminæ, Aigo, Aretusa, Vrania, Therope, Dinomache, Dioxippe, Echione, Gorgo, Cylo, Arpyia, Lyncaste, Lea-

Arallo

ne, Lacena, Ocyptoc, Ocydrome, Oxyroc, Orias, Sagnos * Theriphone, Volatos, * Chedietros *.

CLXXXII. *Oceani filie.*

Oceani filie, Idothea, Althæa, Adrasta, alij dicunt Melissi filias esse, Iouis nutrices, quæ nymphæ Dodonides dicuntur. alij Naiades vocant: quarum nomina, Cisseis, Nyfa, Erato, Eriphia, Bromie, Polyhymno: hæ in monte Nyfa † munere alumni potita: sunt, qui Medeam rogauerat, & deposita senectute in iuuenes mutata: sunt, consecrata:que postea inter sidera, Hyades appellantur. alij tradunt vocitatas, Arifine, Ambrosie, Bromie, Cisseis, Coronis.

a Videntur huic loco quadam deesse, scilicet ex quibus intelligatur, Bacchum ab his nutritum esse, & eundem postea Medeam rogasse, ut nutrices suas ex vetulis in iuuenes mutaret. cuius rei etiam Ouid. meminit lib. 7. Metam.

CLXXXIII. *Eguorum Solis & Horarum nomina.*

Eos, † per hunc cœlum verti solet: † Aethyops, quasi flammatus est, concoquit fuges. Hi funales sunt mares: scæminæ, Locarie, Broute, quæ nos tonitrua appellamus, Sterope, qua fulgitura. Huic rei autor est Eumelus Corinthius. Item quos Homerus tradit, Abrax, Aello, * Therbeo. * Item quos Ouidius, Pyrois, Eous, Aethon & Phlegon. Horarum verò nomina hæc sunt, Iouis Saturni filij & Themidis filie, Titanaide, Auxo, Eunomia, Pherusa, Caria, Odice, Euporie, Irene, Orestie, Thallo. Alij autores tradunt decem his nominibus, Auge, Anatole, Musia, Gymnasia, Nymphes, Mesembria, Sponde, Elere, Acte, & Hecypris, Dysis.

CLXXXIII. *Pentheus & Agæus.*

Pentheus Echionis & Agæus filius, Liberum negavit deum esse, nec mysteria eius accipere voluit. Ob hoc eum Agæus mater cum sororibus Ino & Autonoe, per insaniam à Libero obiectam membratim lanauit. Agæus, ut suæ mentis compos facta est, & vidit se Liberi impulsu tantum scelus admisisse, profugit ab Thebis, atque extrabunda in Illyriæ fines deuenit, ad Licoterfen Regem, quam Licoterfes excepit. Cum qua Polyphontes, occiso Crelphonte, regnum occu-

Eous.

Aethon.

Hunc postea ex insidiis occidit, ut infra ca. cxxl.

pauit. filium autem eius infantem Merope mater, quem ex Cresphonte habebat, absconse ad hospitem in Aetoliam mandauit. Hunc Polyphontes maxima cum industria quarebat, aurumque pollicebarur, si quis eum necasset. Qui postquam ad puberem aetatem venit, capit consilium, vt exequatur patris & fratrum mortem. Itaque venit ad regem Polyphontem, aurum petiturum, dicens se Cresphontis interfecisse filium & Meropis, Telephontem. Interim rex eum iussit in hospitio manere, vt amplius de eo perquireret. qui cum per lassitudinem obdormisset, senex qui inter matrem & filium interueniens erat, fens ad Meropem venit, negans eum apud hospitem esse, nec comparere. Merope credens esse filij sui interfectorem, qui dormiebat, in Chalcidicum cum securi venit, inscia vt filium suum interficeret, quem senex cognouit & matrem ab scelere retraxit. Merope postquam ¶ venit occasionem sibi datam esse, ab inimico se vliscendi, redit cum Polyphonte in gratiam. Rex laetus cum rem diuinam faceret, hospes falso simulauit se hostiam percussisse, eumque interfecit, patriumque regnum adeptus est.

videt

a De Cresphonte ac Merope, Et aliis, consimilia narrat Pausanias in Messeniis, qui illum Messenie, non Illyrici regem facit. Et supra quoque Messenie regem Polyphontem Hyginus vocat.

C L X X X V. Atalanta.

Schoeneus Atalantam filiam virginem formosissimam dicitur habuisse, quæ virtute sua cursu viros superabat. ea petiit à patre, vt se virginem seruaret. Itaque cū à pluribus in coniugium peteretur, pater eius simultatem constituit, qui eam ducere vellet, prius in certamine, cursu cum ea contenderet, termino constituto, vt ille inermis fugeret, hæc cum relo insequeretur: quem infra finem termini constituta * fuisset, interficeret, cuius caput in stadio fieret. Pleròque cum superasset, & occidisset, nouissimè ab Hippomene Megarei & Meropes filio victa est. Hic enim à Venere mala tria insignis formæ acceperat, edoctus quis vsus in eis esset. Qui in ipso certamine iactando puellæ impetum alligauit. illa enim

enim dum colligit, & ammiratur aurum, declinauit. & iuueni victoriam tradidit. Cui Schoeneus ob industriam libens filiam suam dedit vxorem. Hanc cum in patriam duceret, oblitus beneficio Veneris se vicisse, gratias ei non egit. Irata Venere in monte Parnasio cum sacrificaret Ioui victori, cupiditate incensus, cum ea in fano concubuit, quos Iupiter ob id factum in leonem & læam conuertit, quibus dij concubitum Veneris denegauit.

C L X X X V I. Melanippe.

Melanippen Desfontis filiam, siue Aeoli, vt alij poëtæ dicunt, formosissimam Neptunus compressit, ex qua procreauit filios duos. Quod cum Desfontes rescisset, Melanippen excacauit, & in munimetho conclusit: cui cibum atque potum exiguum præstari iussit, infantes autem feris proiici. Qui cum proiecti essent, vacca lactans veniebat ad infantes, & vbera præstabat. Quod cum armentarij vidissent, tollunt eos vt educarent. Interim Metapontus rex Icarie à coniuge Theano petebat, vt sibi liberos procrearet, ¶ vt regno cederet, illa timens mittit ad pastores, vt infantem aliquem explicarent, quem regi subderet. qui miserunt duos inuentos, ea regi Metaponto pro suis supposuit. Postea autem Theano ex Metaponto peperit duos. Cum autem Metapontus priores valde amaret, quod formosissimi essent, Theano quarebat vt eos tolleret, & filiis suis regnum seruaret. Dies aduenerat, vt Metapontus exiret ad Dianam Metapontinam ad sacrum faciendum. Theano occasionem nacta, indicat filiis suis eos suppositicios priores esse. Itaque cum in venatione exiret, eos cultris * interficite. Illi autem matris monitu cum in montem exissent, prælium inter se commiserunt. Neptuno autem adiuuante, Neptuni filij vicerunt, & eos interfecerunt, quorum corpora cum in regia allata essent, Theano cultro venatorio se interfecit. Vltores autem Boëtus & Aeolus ad pastores, vbi educati essent, confugerunt. Ibi Neptunus eis indicat, ex se esse natos, & matrem in custodia teneri. Qui ad Desfontem perueniunt, eumque interfecerunt, & matrem custodia liberarunt, cui Neptunus lumen restituit. eam filij perduxerunt in Icariam ad Metapontini regem, &

Melanippe ab alijs dicitur.

aut

interficere iubet.

indicant ei perfidiam Theanus. Postquam Metapontis duxit coniugio Melanippen, eosque sibi filios adoptauit, qui in Propontide ex suo nomine condiderunt, Boetus Boetiam, Aeolus Aeoliam.

CLXXXVII. *Alope.*

Alope Cercyonis filia, formosissima cum esset, Neptunus eam compressit: quae ex compressione peperit infantem, quem inscio patre nutrici dedit exponendum. Qui cum expositus esset, equa venit, & ei lac praestabat. quidam pastor equam persequutus, vidit infantem, atque eum sustulit. qui veste regia indutum cum in castrum tulisset, alter compastor rogauit, ut sibi eum infantem donaret. Ille ei donauit sine veste. cum autem inter eos iurgium esset, quod qui puerum acceperat, insignia ingenuitatis reperceret, ille autem non daret contententes ad regem Cercyonem venerunt, & contendere coeperunt. Ille autem qui infantem donatum acceperat, repetere insignia coepit, quae cum allata essent, & agnosceret Cercyon ea esse ex veste scissae filiae suae: Alopes nutrix timens regis iudicium, fecit infantem eum Alopes esse, qui filiam iussit ad necem includi, infantem autem proici. Quem iterum equa nutriebat, pastores iterum inuentum infantem sustulerunt, sentientes eum deorum numine educari, atque nutrierunt, nomenque ei imposuerunt Hippothoum. Theseus cum ea iter faceret a Troezen, Cercyonem interfecit. Hippothous autem ad Theseum venit, regnaque auita rogauit, cui Theseus libens dedit, cum sciret Nepruni filium esse, unde ipse genus ducebat. Alopes autem corpus Neptunus in fontem commutauit, qui ex nomine Alopes est cognominatus.

CLXXXVIII. *Theophane.*

Theophane Byfaltidis filia, formosissima virgo. Hanc cum plures proci peterent a patre, Neptunus sublatam transtulit in insulam Crumissam, quod cum proci eam scissent ibi morari, naue comparata Crumissam contendere coeperunt. Neptunus ut eos deciperet, Theophanem in ouem commutauit formosissimam, ipse autem in arctem, ciues autem Crumissenses in pecora. quod cum proci venissent, neque vllum hominem

*Hippothoon,
vt Paus. in
Acti.*

*Crumisse
Crumissam*

inuenirent, pecora mactare coeperunt, atque ea victu consumere. Hoc Neptunus ut vidit, in pecora commutatos consumi, procos in lupos conuertit: ipse autem ut erat aries, cum Theophanie concubuit: ex quo natus est aries Chrysomallus, qui colchos Phryxum vexit, cuius pellem Aeta in luco Martis habuit positam, quam Iason sustulit.

CLXXXIX. *Procris.*

Procris Pandionis filia. Hanc Cephalus Deionis filius habuit in coniugio: qui cum mutuo amore tenerentur, alter alteri fidem dederunt, ne quis cum alio concumberet. Cephalus autem cum studio venandi teneretur, & matutino tempore in montem exisset, Aurora Tichoni coniunx eum adamauit, petique ab eo concubitum: cui Cephalus negauit, quod Procri fidem dederat. Tunc Aurora ait: Nolo ut fallas fidem, nisi illa prior fecerit. Itaque commutat eum in hospitis figuram, atque dat munera speciosa quae Procri deferret, quod cum Cephalus venisset, immutata specie munera Procri dedit, & cum ea concubuit. tunc ei Aurora speciem hospitis abstulit. Quae cum Cephalum vidisset, sensit se ab Aurora deceptam, & inde profugit in Cretam insulam, ubi Diana venabatur. Quae cum Diana conspexisset, ait ei: Mecum virgines venantur, tu virgo non es, recede de hoc * tu. cui Procris indicat casus suos, & se ab Aurora deceptam. Diana misericordia tacta, dat ei iaculum, quod nemo euitare possit: & canem Laepem, quae nulla fera effugere possit: & iubet eam ire, & cum Cephalo * conuocare. Ea capillis demptis, iuuenili habitu Diana voluntate ad Cephalum venit, eumque prouocauit: quem in venatione superauit. Cephalus, ut vidit tantam potentiam canis atque iaculi esse, petit ab hospite, non aestimans coniugem suam esse, ut sibi iaculum & canem venderet. illa negare coepit. regni quoque partem pollicetur: illa negat. Sed si utique, ait, peritas id possidere, da mihi id quod pueri solent dare. Ille amore iaculi & canis incensus, promisit se daturum. qui cum in thalamos venissent, Procris tunicam leuauit, & ostendit se foeminam esse, & coniugem illius, cum qua Cephalus, muneribus acceptis, redit in gratiam. nihilominus illa timens Auroram, matutino

Cetero fortasse legendum.

contendere

tempore secuta eum, ut obseruaret, atque inter virgulta deliuit. quæ virgulta cum Cephalus moueri vidit, iaculum inuitabile misit, & Procrin coniugem suam interfecit. ex qua Cephalus habuit filium * Archium, ex quo nascitur Laertes, Ulyssis pater.

*Arceium,
ut Homer.
Et Ouid.*

CXC. *Theonoe.*

Thestor mantis habuit Calchantem filium, & Leucippen filiam, & Theonoen, quam ludentem à mari piratæ rapuerunt, & detulerunt in Cariam, quam rex Icarus sibi in concubinarum emit. Thestor autem filia amissa inquisitum profectus est, qui naufragio in terram Cariam venit, & in vincula est coniectus, ibi ubi & Theonoe morabatur. Leucippe autem patre & sorore amissa, Delphos petit * an eorum foret inuestigatio. Tum Apollo respondit: Pro meo sacerdote per terras vade, & eos reperies. Leucippe sorte audita capillos torondit, atque pro iuvene sacerdote circum terras exit inuestigatum. Quæ cum in Cariam deuenisset, & Theonoe eam vidisset, æstimans sacerdotem esse in amorem eius incidit, iubetque ad se perducere, ut cum eo concumberet. Illa autem quia foemina erat, negat id posse fieri. Theonoe irata, iubet sacerdotem includi in cubiculum, atque aliquem ex ergastulo venire, qui sacerdotem interficeret. quem ad interficiendum mittitur senex Thestor, imprudens ad filiam suam, † quam Theonoe non agnouit, daturque ei gladium, & iubet cum sacerdotem interficere. Qui cum intrasset, & gladium teneret, Thestorem se vocitari dixit, duabus filiis Leucippe & Theonoe amissa: ad hoc exitum venisse, ut sibi scelus imperaretur, quod ille in se cum conuertisset, & vellent ipsum se interficere, Leucippe audito patris nomine, gladium ei extorsit. Quæ ad reginam interficiendam ut ve daret, patrem Thestorem in adiutorio vocauit. Theonoe patris nomine audito, indicat se filiam esse eius. Icarus autem rex agnitione facta, cum muneribus eum in patriam remisit.

CXCI. *Rex Midas.*

Midas rex Mygdonius, filius Matris Deæ, à Timolo * sumptus eo tempore quo Apollo cum Marsya vel Pane fistula certauit, quod cum * Timolus vi-

*Videtur non
nihil deesse.*

Storiam Apollini daret, Midas dixit Marsyæ potius dandam, tunc Apollo indignatus, Midas dixit: Quale cor in iudicando habuisti, tales & auriculas habebis, quibus auditis effecit, ut a sininas haberet aures. Eo tempore Liber pater cum † exceptum in Indiam duceret, Silenus aberrauit, quem Midas exercitum hospitio liberaliter accepit, atque ducem dedit, qui eum in comitarum Liberi deduceret. At midas Liber pater ob beneficium, deoprandi dedit potestatem, ut quicquid vellent pereret à se. Quo Midas petiit, ut quicquid tetigisset, aurum fieret. quod cum impetrasset, & in regiam venisset, quicquid tetigerat, aurum fiebat. Cum iam fame cruciaretur, perit à Libero, ut sibi speciosum donum eriperet. Quem Liber iussit in flumine Pactolo se ablucere, cuius corpus aquam cum tetigisset, facta est colore aureo. Quod flumen nunc Chrysothoas appellatur in Lydia.

CXCII. *Hyas.*

Atlas ex Pleione siue * Oceanitide duodecim filias habuit, & filium Hyantem: quem ab apro vel leone occisum dum lugent sorores, ab eo luctu consumptæ sunt, ex his quinque primæ inter sidera relatae, locum habent inter cornua tauri, Phæsyta, Ambrosia, Coronis, Eudora, Polyxo. quæ à fratris nomine appellantur Hyades, eadem Latine Sucas vocant: quidam aiunt in modum Y literæ positas, inde Hyadas dici. Nonnulli, quod cum orientur, pluias efficiant, est autem Græcè † hyin pluere. Sunt qui existiment ideo has in sideribus esse, quod fuerint nutrices Liberi patris, quas Lycurgus ex insula Naxo ediderat. Ceteræ sorores postea luctu consumptæ, sidera facta sunt: & quia plures erant Pleiades dictæ, nonnulli existimant ita nominatas, quia inter se coniunctæ quod est † plesion, † ideo autem confertæ sunt, ut vix numerentur: ita nec vnquam vilius oculis certum est, sex an septem existimetur. Earum nomina hæc sunt, Electra, Alcyone, Celæno, Merope, Sterope, Taygeta & Maia: ex quibus Electræ negant apparere, propter Dardanum amissum, Troiamque sibi ereptam. alij existimant Meropen † conspiciere erubescere, quia mortalem virum acceperit, cum ceteræ deos haberent, ob camque rem de choro sororum expulsa, mærens crinem

Timolus

exercitum

*Legendū sor-
tassis ex Ae-
thra Oceani-
tide. ita enim
Græcus aut or
Timachus ha-
bet.*

† eiv

*πλησιον
ita*

conspici

Solutum gerit, quæ cometes appellatur: siue * longodes quia in longitudinem producit: siue xiphax, quia gladij mucronis effigiem producit, ea autem stella luctum portendit.

a λογξάδης fortasse, à specie hastæ seu lanceæ, quales à Plinio Acrotia dicuntur.

CXCIII. *Harpalicus.*

Harpalicus rex Amyrneorum Thrax cum haberet filiam Harpalicen, amissâ matre eius vaccarum equarumque eam vberibus nutriuit, & crescentem armis exercuit, habiturus successorem regni sui, postmodum nec spes paternas puella decepit, nam tantum bellatrix euasit, vt etiam saluti fuerit parenti. Nam reuertens à Troia Neoptolemus, cum expugnaret Harpalicum, grauique eum vulnere affecisset, illa periturum patrem imperu facto conseruauit, fugauitque hostem. Sed postea Harpalicus per seditionem ciuium interfectus est. Harpalice grauius tum ferens patris mortem, contulit se in syluas: ibique vastando iumentorum stabula, tandem concursu pastorum interit.

CXCIII. *Arion.*

Arion Methymneus, cum esset arte citharæ potens, rex * Pyranthus Corinthius eum dilexit: qui cum à rege petiisset, per ciuitatem artem suam illustrare, & magnum patrimonium acquisisset, consenserunt famuli cum nautis, vt eum interficerent, cui Apollo in quietem venit, etque dixit, vt ornatu suo & corona decantaret, & eis se traderet, qui ei præsidio venissent, quem cum famuli & nautæ vellent interficere, petit ab eis, vt antè decantaret. cum autem citharæ sonus & vox eius audiretur, delphini circa nauem venerunt, quibus ille visis, se præcipitauit, qui eum sublatam attulerunt Corinthum ad regem Pyranthum, qui cum ad terram exisset, cupidus viæ, delphinum in mare non protulit, qui ibi exanimatus est. Qui cum casus suos Pyrantho narraisset, iussit Pyranthus delphinum sepeliri, & ei monumentum fieri. Post paucum tempus nunciatur Pyrantho, nauem Corinthum delatam tempestate, in qua Arion vectatus fuerat. Quos cum perduci ad se imperasset, & de Arione inquireret, dixerunt cum obisse, & eum sepulturæ tradidif-

Gellius & Herodotus Perianthum hunc vocant.

se. Quibus rex respondit, Craffino die ad delphini monumentum iurabitur, ob id factum eos custodiri imperauit, atque Arionem iussit ita ornatum quomodo se præcipitauerat in monumento delphini mane delitescere. Cum autem rex eos adduxisset, iussissetque eos per delphini manes iurare Arionem obisse, Arion de monumento prodit. Quod illi stupentes, qua diuinitate seruatus esset, obmutuerunt, quos rex iussit ad delphini monumentum crucifigi. Apollo autem propter artem citharæ Arionem & Delphinum in astris posuit.

CXCIV. *Orion.*

Iouis *, Neptunus, Mercurius in Thraciam ad † Byrseum regem in hospitium venerunt: qui ab eo cum liberaliter essent excepti, optionem ei dederunt, si quid peteret. Ille liberos optauit, Mercurius de tauro quem Hercules * Ypseo ei immolarat, corium protulit. Illi in * cum vrinam fecerunt, & in terram obruerunt, vnde natus est Orion. Qui cum Dianam vellet violare, ab ea est interfectus, postea ab Ioue in stellarum numerum est relatus, quam stellam Orientem vocant.

Iupiter Hyreum. Apparet non-nihil deesse.

id

CXCV. *Pan.*

Dij in Ægypto cum Typhonis immanitatem metuere, Pan iussit eos vt in feras bestias se conuerterent, quo facilius eum deciperent, quem * Iouis postea fulmine interfecit. Pan deorum voluntatè, quod eius monitu vim Typhonis euitant, in astrorum numerum relatus: & quod se in capram eo tempore conuerterat, inde Ægocerus est dictus, quem nos Capricornum dicimus.

Iupiter

CXCVII. *Venus.*

In Euphratem flumen de cœlo ouum mira magnitudine cecidisse dicitur, * quem pisces ad ripam euoluerunt: super quod columbæ confederunt, & excelsatum exclusisse, Venerem quæ postea dea Syria est appellata, & iusticia & probitate cum cæteros exuperasset, & ab Ioue optione data * pisces in astrorum numerum relati sunt: ob Id Syri piscis & columbas ex deorum numero habent, non edunt.

quod

CXCVIII. *Nisus.*

F iij

Nifus Martis filius, siue ut alij dicunt Deionis filius. rex Megarenfium, in capite crinem purpureum habuisse dicitur. Cui responsum fuit, tam diu eum regnaturum, quam diu eum crinem custodisset. Quem Minos Iouis filius oppugnatum cum venisset, à Scylla Nisi filia, Veneris impulsu, est amatus. quem ut victorem faceret, patri dormienti fatalem crinem præcidit. Itaque Nifus victus à Minoe est. Cum autem Minos Creram rediret, eum ex fide dara rogauit, ut secum anheret. Ille negauit Creten sanctissimam tantum scelus recepturam. illa se in mare præcipitauit, ne pefequeretur. Nifus autem dum filiam persequitur, in auem halieton, id est aquilam marinam conuersus est. Scylla filia in piscem Cirim quem vocant, hodiè que si quando ea auis eum piscem natantem conspexerit, mittit se in aquam, rapinamque vnguibus dilaniat.

CXCIX. *Scylla altera.*

Alij, inter quos etiã Homer^{us} est, Scyllam à matre Craspeda vocant.

Scylla Cratetis fluminis filia virgo formosissima dicitur fuisse. Hanc Glaucus amauit, Glaucum autẽ Circe Solis filia, Scylla autem cum afflueta esset in mari lauari, Circe Solis filia propter Zelum, medicamentis aquam inquinauit, quò Scylla cum descendisset, ab inguinibus eius canes sunt nati, atque ferox facta, quæ iniurias suas executa est. nam Vlysem præ nauigantem locis spoliauit.

CC. *Chione.*

Cvm Chione, siue, ut alij poetæ dicunt, Philonide Dædalionis filia Apollo & Mercurius vna nocte concubuisse dicitur. ea peperit ex Apolline Philammonem, ex Mercurio Autolycum, quæ postea in venatione in Dianam est locuta superbius. Itaque ab ea sagittis est interfecta. at pater Dædalion vnicam filiam flendo, ab Apolline est conuersus in nauem dædalionem, id est accipitrem.

CCI. *Autolycus.*

Mercurius Autolyco, ex Chione quem procreauerat, muneri dedit, ut furacissimus esset, nec deprehenderetur in furto: ut quicquid surripuisset, in quamcumque effigiem veller, transmutaretur, ex albo in nigrum, vel ex nigro in album, in cornutum ex mutilo, in muti-

lum ex cornuto. is cum Sisyphi pecus assidue inuolaret, nec ab eo posset deprehendi, sensit eum furtum sibi face- re, quòd illius numerus augebatur, & suus minuebatur. qui ut eum deprehenderet, in pecorum vngulis notam imposuit, qui cum solito more inuolasset, & Sisyphus ad eum venisset, & pecora sua ex vngulis deprehendit, quæ ille inuolauerat, & abduxit. qui cum ibi moraretur Sisyphus Anticliam Autolyci filiam compressit, quæ postea Laertæ dux est coniugium, ex qua natus est Vlysses: idèo nonnulli autores dicunt † Ypsipylon. ob hoc vlysses versutus fuit.

CCII. *Coronis.*

Apollo cum Coronida Phlegyæ filiam grauidam fecisset, coruum custodem ei dedit, ne quis eam violaret. cum ea & † Chylus Elati filius concubuit: ob id ab Ioue fulmine est interfectus. Apollo Coronidem grauidam percussit, & interfecit, cuius ex vtero exectum Alecteum educauit: at coruum qui custodiam præbuerat, ex albo in nigrum commutauit.

Sisyphium
Ischys ab alijs hic dicitur.

CCIII. *Daphne.*

Apollo Daphnen Penei fluminis filiam, cum virginem persequeretur, illa à terra præsidium petiit, quæ eam recepit in se, & in arborem laurum commutauit. Apollo inde ramum fregit, & in caput imposuit.

CCIII. *Nyctimene.*

Nyctimene † Epopei regis Lesbiorum filia, virgo formosissima dicitur fuisse. hanc Epopeus pater amore incensus compressit, quæ pudore tacta syluis occultabatur, quam Minerva miserata, in noctuam transformauit, quæ pudoris causa in lucem non prodit, sed noctu patet.

Hyacinti alijs.

CCV. *Arge.*

Arge venatrix cum ceruum sequeretur, ceruo dixit se fertur: Tu licet Solis cursum sequaris, tamen te consequar. Sol iratus, in ceruam eam conuertit.

CCVI. *Harpalice.*

Clymenus Schoenei filius, rex Arcadiæ amore captus, cum Harpalice filia sua concubuit, ea cum peperisset, in epulis filiam apposuit patri. Clymenus pater re cognita, Harpalicem interfecit.

CCXIX. Archelaus.

*Desideratur
hoc loco capi-
tu duodecim,
vt ex indice
apparet.*

Archelaus Timeni filius exul, à fratrib. eiectus, in Macedoniam ad regem Cisseum venit. qui cum à finitimis oppugnaretur, Archelao regnum & filiam in coniugium dare pollicetur, si se ab hoste tutatus esset Archelaus, qui ab Hercule esset oriundus. nam Timenus Herculis filius fuit, qui * hostes vno praelio fugauit, & ab rege pollicita perit. ille ab amicis dissuasus, fidem fraudauit eumque per dolum interficere voluit, itaque foueā iussit fieri, & multos carbones eò incendi, & super virgulta tenuia poni. quò cum Archelaus venisset, vt decideret, hoc regis seruus Archelao patefecit. qui re cognita dicit, se cum rege colloqui velle secreto, arbitris semotis Archelaus regem arreptum in foueam coniecit, atque ita eum perdidit, inde profugit ex responsò Apollinis in Macedoniam capra duce, oppidumque ex nomine capræ, *Ægeas* constituit. ab hoc Alexander magnus oriundus esse dicitur.

CCXX. Cura.

Iupiter

**. cui*

Iupiter

Iupiter

CVra cum quendani fluuium transiret, vidit cretosum lutum: sustulit cogitabunda, & cepit fingere hominem. Dum deliberat secum, quid nam fecisset, interuenit † Iouis: rogat eum Cura, vt ei daret spiritum. quod facile ab Ioue impetrauit. † qui cum vellet Cura nomen suum imponere, * Iouis prohibuit. suumque nomen ei dandum esse dixit. Dum de nomine Cura & * Iouis disceptarent, surrexit & Telus suumque nomen ei imponi debere dicebat, quandoquidem corpus suum præbuisset: sumpserunt Saturnum iudicem, quibus Saturnus secus videtur iudicasse. Tu * Iouis quoniam spiritum dedisti, corpus recipito: Cura quoniam prima eum finxit quam diu vixerit, Cura quam possideat. sed quoniam de nomine eius controuersa est, homo vocetur, quoniam ex humo videtur esse factus.

CCXXI. Septem sapientes.

Pittachus Mitylenæus, Periander Corinthius, Thales Milchius, Solon Atheniensis, Chilon Lacedæmonius, Cleobulus Lindius, Bias Prieneus, sententiæ eorum sunt:

*Optimus est, Cleobulus ait, modus, incola Lindi,
Ex Ephyra Periandre doces, cuncta Et meditanda,
Tempus nosce, inquit Mitylenis Pitacus ortus.
Plures esse malos, Bias autumat ille Prieneus.
Milefisque Thales sponsori clamma minatur.
Nosce, inquit, tete, Chilon Lacedæmone cretus.
Cecropusque Solon, nequid nimis, induperabit.*

CCXXII. Septem Lyrici.

CCXXIII. Septem opera mirabilia.

EPhefi Dianæ templum, quod fecit Amazon Otrira Martis coniunx. Monumentum regis Mausoli, lapidibus lychnicis altum pedes 80, circuitus pedes 1340. Rhodi signum solis æneum, id est colossus, altus pedibus 90. Signum Iouis Olympij, quod fecit Rhodias ex ebore & auro sedens, pedes 60. Domus Cyri regis in Ec-batanis, quam fecit Memnon lapidibus variis & candidis, vinctis auro. Murus in Babylonia, quem fecit Semiramis Dercetis filia, latere cocto & sulphure, ferro vinctum, latum pedes 25, altum pedes 60. in circuitu stadiorum. 300. * pyramides in Ægypto, quarum vmbra non videtur, alta; pedes 60.

CCXXIII. Qui facti sunt ex mortalibus immortales.

Hercules Iouis & Alcumenæ filius, Liber Iouis & Semelæ filius, Castor & Pollux Helenæ fratres, Iouis & Leda; filij. Perseus Iouis & Danaes filius, in stellas receptus. Arcas Iouis & Calysto filius in stellas relatus. Ariadnem Liber pater liberam appellauit, Minois & Pasiphæ filiam. Calysto Lycæonis filia in septentrionem relata. Cynosura Iouis nutrix, in alterum septentrionem, Aesclepius Apollinis & Crodonis filius, pan Mercurij & Penelopes filius, † Crotonanis & Euphemes filius, conlactius musarum in stellam sagittarium: Icarus & Erigone Icarij filia in stellas, Icarus in arcturi, Erigone in virginis signum: Ganymedes Astaraci filius, in aquario duodecim signorum. Ino Cadmi filia in Leucothoam, quam nos Matrem Matutam dicimus. Melicertes Athamantis filius

*Plinius in cir-
cuitu passivū
fuisse
60000. scri-
bit, quæ sta-
diis constitu-
unt. 480.*

Croton

in deum Palæmonem, Myrtilus Mercurij & Theobules filius in Heniochon.

CCXXV. Qui primi templa deorum constituerunt.

AEdem Ioui Olympo primū fecit Pelægus Triopæ filius in Arcadia, Theſſalus templum quod est in Macedonia Iouis Dodonæi in terra Molossorum. Eleuther primus simulacrum Liberi patris constituit, & quemadmodum coli deberet ostēdit. Phoroneus Inachi filius, templum Argis Iunoni primus fecit. Otrira Amazon Martis coniunx templum Dianæ Ephesi prima fecit, quod postea à rege * restituerunt. Lycaon Pelægi filius templum Mercurio Cylleio in Arcadia fecit. Pierius.

CCXXVIII. Qui filias suas occiderunt.

AGamemnon Atrei filius, Iphigeniam, quam Diana seruaui, id est * Callisthenem Eubœæ filiam ex fortibus pro patriæ salutē. Climenus † Oenei filius, Harpalicem, quod ei filium suum in epulis apposuit. Hyacinthus Spariantidem * filiam ex responso pro Atheniensibus. Erichtheus Pandionis filius, Colophoniam ex fortibus pro Atheniensibus. Reliquæ ipsius sorores ipsæ se præcipitauerunt. Cetyon Vulcani filius, Alopem propter incestum cum Nepruno: Aeolus Canacem propter incestum cum fratre Macareo admissum.

CCXXXIX. Matres que filios interfecerunt.

MEdea Ætæ filia, Macareum & Pheretum filios ex Iasone: Progne Pandionis filia, Iryn ex Tereo Martis: Ino Cadmi filia, Melicerten ex Athamante Aeoli filio, dum cum fugit: Althæa Theſtij filia, Melæagrū ex Oeneo Parthaonis filio, quod is auunculos suos occiderat. Themisto Hypſei filia * Plinthium & Orchomenum ex Athamante Aeoli filio impulsu Inus Cadmi filia. Tyros Salmonei filia duos ex Sisypho Aeoli filio ex responso Appollinis. Agaue Cadmi filia, Pentheum Echionis filium, impulsu Liberi patris. Harpalice Clymeni filia propter impietatem patris, quod cum eo inuita concubuerat, ex eo quem conceperat interfecit.

CCXL. Que coniuges suos occiderunt.

CLytæmnestra Theſtij filia Agamemnonem Atrei filium. Helena Iouis & Leda filia Deiphobum Priami filium. Agaue Lycorherſen in Illyria, ut regnum Cadmo patri daret. Deianira Oenei filia Herculem Iouis & Alcumenæ filium impulsu Nessi. Iliona Priami filia Polymnestorem regem Thracum. Semiramis Ninum regem in Babylonia.

CCXLI. Qui coniuges suas occiderunt.

Heracles Iouis filius, Megaram Creontis filiam, per Hinfaniam: Theſeus Aegæi filius, Antiopam Amaronam Martis filiam, ex responso Apollinis: Cephalus Deionis siue Mercurij filius, Procridem Pandionis filiam imprudens.

CCXLII. Qui se ipsi interfecerunt.

AEgeus neptuni filius in mare se præcipitauit, unde Ægeum pelagus est dictum: Eubenus Herculis filius in flumen Lycormam se præcipitauit, quod nunc Chryſorrohoas appellatur. Aiax Telamonis filius, ipse se interfecit propter armorum iudicium. Lycurgus Dryanris filius obiecta infania à Libero, ipse se interfecit. Macareus Aeoli filius propter Canacem sororem, id est spōsam, ipse se interfecit. Agrius Parthaonis filius expulsus à regno à Diomede, ipse se interfecit. Caneus Elati filius ipse se interfecit. † Menicus locastes pater se de muro præcipitauit * Athenis, propter pestilentiam. Nisus Martis filius, crine fatali amisso ipse se interfecit. Clymenus Caneis filius rex Arcadiæ ipse se interfecit, quod cum filia concubuerat. Cinyras Paphi filius rex Assyriorum, quod cum Smyrna filia concubuerat. Hercules Iouis filius ipse sese in ignem misit, Adrastus & Hipponous eius filius ipsi se in ignem iecerunt, ex responso Apollinis. Pyramus in Babylonia ob amorem Thyſbes ipse se occidit. Oedipus Laij filius propter Iocastem matrem ipse se occidit, ablatis oculis.

CCXLIII. Que se ipse interfecerunt.

Hecuba Cissei filia, siue Dimantis, vxor Priami, in mare se præcipitauit, unde Cynaum mare est dictum, quoniam in canem fuerat conuersa. Ino Cadmi filia in mare se præcipitauit cum Melicerto filio, Anticlia

Desunt hic duodecim capita, ut ex indice videre licet.

Fortasse legendum, Callisthenes Eubœam filiam, &c.

Schemæ, ut supra quæ.

Hunc supra Sphincium vocauit.

Menicus Thebis

Autolyçi filia, mater Vlyſſis, nuncio falſo audito de Vlyſſe, ipſa ſe interfecit. Sthenobea Iobaris filia, vxor Proeti, propter amorẽ Bellorophontis. Euaðne Philaci filia, propter Capaneum coniugem qui apud Thebas perierat, in eandẽ pyram ſe coniecit. Æthra Pithei filia propter filiorum mortem ipſa ſe interfecit. Deianira Oenei filia propter Herculem decepta à Neſſo quod ei tunicam miſerat, in qua conflagrauit. Laodamia Acaſti filia propter deſiderium Proteſilai mariti. Hippodamia † Oenei filia, vxor Pelopis, quod eius ſuaſu Chryſippus occiſus eſt. Megæra Autolyçi filia propter Hippothoi filij mortem. Alceſtis Pelei filia propter Admetum coniugem vicaria morte obiit. Iliona Priami filia propter caſus parentum ſuorum. Themifto Hypſei filia impulſu Iouis, quod filios ſuos occidit, Erigone Icarĩ filia propter interitum patris ſuſpendio ſe necauit. Phædra Minois filia propter Hippolytum priuignum ſuum ſuſpendio ſe necauit, ob amorẽ. Phyllis propter Demophonta Theſei filium, ipſa ſe ſuſpendio necauit. Cauace Acoli filia propter amorẽ Macareĩ fratris, ipſa ſe interfecit. Byblis Mileti filia propter amorẽ Cauni fratris ipſa ſe interfecit. Calypſo Atlantis filia propter amorẽ Vlyſſis ipſa ſe interfecit. Dido Beli filia, propter Æneæ amorẽ ſe occidit. Iocaftha Menecĩ filia propter interitum filiorum & neſas. Antigona Oedipodis filia propter ſepulturam Polynices. Pelopea Thyefſtis filia, propter ſcelus patris. Thiſbe Babylonia propter Pyramum, quod ipſe ſe interfecerat. Semiramis in Babylonia equo amiſſo in pyram ſe coniecit.

CCXLIII. *Qui cognatos ſuos occiderunt.*

Perſei.

Theſeus Aegei filius, Pallantem filium Nilei fratris. Amphitryon Electryonem † Perſi filium. Meleager Oenei filius auunculos ſuos Plexippum & Agenorem, propter Athlantam Schœnei filiam. Telephus Hercules filius Hippothoum & Nerca auicæ ſuæ filios. Ægiſthus Atreum & Agamemnonẽ Atrei filios, Oreſtes Ægiſthũ Thyefſtis filium. Megapenthes Proeti filius, Perſeum Iouis & Danaes filium propter patris mortem. Abas propter patrem Lynceum Magapenthem occidit.

Phegeus Alpei filius, Alpheſibœæ filia ſuæ filiam. Amphion Tercei filius, aui ſui filios. Atreus Pelopis filius, Tantalum & Plifthenem Thyefſtis filios infantes in epulis Thyefſti appoſuit. * Phyllus Hercules filius, Schœnelum Electryonis proauĩ ſui fratrem. Medus Aegei filius, Perſen Ætææ fratrem Solis filium. Dædalus Eupalami filius, Perdicea ſororis ſuæ filium, propter artiſcij inuidiam.

CCXLV. *Qui ſoceros & generos occiderunt.*

Iaſon Æſonis filius Phlegionam, * Pelops Tantalĩ filium, Oenomaum Martis filium.

Qui generos ſuos occiderunt.

Plegeus Alpei filius, Alcmaonem Amphiarai filium. Idem & Eurypyllum, Ætæa Solis filius Phryxum Athamantis filium.

CCXLVI. *Qui filios ſuos in epulis conſumpſerunt.*

Tereus Martis filius ex progne Iſtyn. Thyefſtes Pelopis ex Ærope, Tantalum & Plifthenem. Clymenus Schœnei filius ex Harpalice filia, filium ſuum.

CCXLVII. *Qui à canibus conſumpti ſunt.*

Actæon Ariſteĩ filius, * Thaſius, Deloami ſacerdotis Apollinis filius, ex eo Delo nullus canis eſt. Euripides tragicædiarum ſcriptor, † in templo conſumptus eſt.

Thaſius, vt apud Ouid. in Ibin.

CCXLVIII. *Qui ab apro percufſi interierunt.*

Adonis Cinyræ filius, Ancaus Lycurgi filius à Calydonio. Idmon Apollinis filius, qui extra metram exierat cum Argonautis apud Lycum regem. * Hyon ab apro vel leone, Atlantis & Pleonũ filius.

Hyon.

CCXLIX. *Faces ſeclerata.*

Facem, quam ſibi viſa eſt parere Hecuba Ciffei filia, ſiue Dymantis. Nauplii, ad ſaxa Capharæa, cum naufragium Achui fecerunt. Helena, quam de muris offendit, & Troiam prodidit. Althæa, quæ Meleagram occidit.

CCL. *Quæ quadrigæ rectores ſuos prodiderunt.*

Phaeronta Solis filium ex Clymene. Laomedonta Ili filium ex Leucippe. Oenomaum Martis filium ex Aſterie, Atlantis filia. Diomedem Atlantis filium, ex eadem. Hippolytum Theſei filium ex Antiope Amazone.

Amphiarum Oiclei filium ex Clytæmnestra, Thestij filia. Glaucum Sisyphi filium ludis funebribus, Pelian * equæ suæ confumperunt. Iasonem Iouis filium ex Electra Atlantis filia. Salmoneus, qui fulmina in quadrigas sedens imitabatur, cum quadriga fulmine ictus.

CCLII. Quæ licentia Parcarum ab inferis redierunt.

Ceres Proserpinam filiam suam quærens. Liber pater ad Semelem matrem suam Cadmi filiam descendit. Hercules Iouis filius ad carnem Cerberum educendum. Asclepius apollinis & Coronidis filius. Castor & Polux Iouis & Ledæ filij alterna morte redeunt. Proteus Iouis filius, propter Laodamiam casti filiam. Alceste Pelei filia, propter admetum coniugem. Theseus Ægei filius, propter Pirithoum. Hippolytus Thesei filius, voluntate Dianæ, qui postea virbius est appellatus. Orpheus Oeagri filius, propter Eurydicem coniugem suam. Adonis Cinyræ & Zmyrna filius, voluntate veneris. Glaucus Minois filius, restitutus à Polydo Carani filio. Vlysses Laertæ filius, propter patrem. Æneas Anchisæ filius, propter patrem. Mercurius Maiæ filius, assiduo itinere.

CCLIII. Quæ lacte ferino nutriti sunt.

Telephus Herculis & Auges filius ab cerua. Ægisthus Thyestis & Pelopiæ filius ab capra. Aeolus & Boetus Neptuni & Menalippes filij, à vacca. Hippothous Neptuni & Alope filius, ab equa. Romulus & Remus Martis & Ilia filij, ab lupa. Antilochus Nestoris filius expositus in Ida monte, ab cane. Harpalice Harpalici regis Amynteorum filia, à vacca & equa. Camilla Metabi regis volscorum filia, ab equa.

CCLIII. Quæ contra suos concubuerunt.

Iocaste cū Oedipo filio. Pelopea cum Thyeste patre. Harpalice cum Glymeno patre. Hipponamia cum Oenomaio patre. Procris cum Erichtheo patre, ex quo natus est Aglaurus. Nictymene cum Epopeo patre, rege Lemnorum. † Menophrus cum Cyllene filia in arcadia, & cum Bliade matre sua.

CCLIII. Quæ piissima fuerunt, vel piissimi.

Antigona Oedipi filia, Polynicion fratrem sepulcræ dedit. Electra Agamemnonis filia, in fratrem

trem Orestem. Iliona Priami filia, in fratrem Polydorum, & parentes. Pelopea Thyestis filia in patrem, & eum vindicaret. Hypsipyle Thoantis filia patri, cui vitam concessit. Calcioppe filia patrem non deseruit, regno amisso. Harpalice Harpalici filia, in bello patrem seruauit, & hostem fugauit. Erigone Icarj filia, patre amisso, suspendio se necauit. Agave Cadmi filia, in Illyrica Lycothersen regem interfecit, & patri suo regnum dedit. Xantippe † Myconi patri in cluso carcere, lacte suo alimentum vitæ præstitit. Tyro Salmonei filia, propter patrem filios suos necauit. In Sicilia cum Æthna mons primum ardere cepit, Damon matrem suam ex igne rapuit. Item † Pythia patrem. Æneas item in Ilia Anchisem patrem humeris, & Ascanium filium ex incendio eripuit. * Cleops & Bitias Cidippe filij. Cidippe sacerdos Iunonis Argiuæ, cum boues in pastionem mississet, neque ad horam qua sacra in monte ad templum Iunonis duci & fieri deberent, apparerent, & essent mortui, quæ nisi ad horam sacra facta essent, sacerdos interficiebatur, inter quam trepidationem Cleops & Bitias pro bobus sub iugo se iunxerunt, & ad sanum sacra, & matri Cidippen in plastro duxerunt: sacrificiisque peracto, Cidippe precata est Iunonem, si sacra eius caste colisset, si filij aduersus eam pij fuissent, ut quicquid bonum mortalibus posset contingere, id filiis eius contingeret. Precatione peracta plastrum & matrem filij domum reduxerunt, & fessi somno acquieuerunt. At Cidippe diligenter agnouit nihil esse melius mortalibus quam mori: & ob hoc obiit voluntaria morte.

CCLIV. Quæ impia fuerunt.

Scylla Nisi filia patrem occidit. Ariadne Minois filia fratrem & filios occidit. Progne Paudionis filia filium occidit. Daides coniuges suos patruelis occiderunt. Lemniades in Lemno insula patres & filios occiderunt. Harpalice Clymeni filia, filium quem ex patris concubitu pepererat, occidit. Tullia Romanorum super parentis corpus curru duxit, unde vicus sceleratus est dictus.

CCLVI. Quæ castissima fuerunt.

G

Cimonis, vt in vulgatis codicibus Valerij legitur lib. 5. cap. 4. Anapias fortissis, Et Amphinonius intelligendi, de quibus idem Valerius lib. 5. Cleobis & Biton ab Herodoto vocantur vide libro primo.

Menophron, vt Ouid. 7. Met.

Penelope Icarij filia vxor Vlyffis, Euadne Philacia filia coniunx Capanei, Laodamia Acasti filia coniunx Protefilai, Hecuba Ciffei filia vxor Priami, Theonoe Theftoris filia vxor Admeti. Romanorum Lucretia Lucretij filia, coniunx Collatini.

C C L V I I. Qui inter se amicitia iunctissimi fuerunt.

Pylades Strophij filius cum Orefte Agamemnonis filio. Pirithous Ixionis filius cum Thefeo Aegi filio. Achilles Pelei filius cum Patroclo Menoerij filio. Diomedes Tydei filius cum Sthenelo Capanei filio. Peleus Aeaci filius cum Phœnice Amyntoris filio. Hercules Iouis filius cum Philocteta Pæantis filio. Armodius & Aristogiton more fraterno. In Sicilia Dionifius tyrannus crudeliffimus cum efferet, fuosque ciues cruciatibus interficeret, Mœrus tyrannum voluit interficere: quem satellites cum deprehendissent, armatum ad regem perduxerunt. qui interrogatus, respondit se regem voluisse interficere. quem rex iussit crucifigi. à quo Mœrus petiit tridui commeatum, vt sororem suam nuptui collocaret, & daret tyranno. Selinuntium amicum suum & sodalem, qui sponderet eum tertio die venturum. cui rex indulfit. commeatum ad sororem collocandam, dicitque rex Selinuntio, vt nisi ad diem Mœrus veniret, eum eandem poenam passurum, & dimitti Mœrum. Qui collocata sorore, cum reuerteretur, repente tempestate, & pluuia orta, flumen ita increuit, vt nec transiri nec transnari possit. ad cuius ripam Mœrus confedit, & flere cepit, ne amicus pro se periret. Phalaris autem Selinuntium crucifigi cum iuberet, ideo quod horæ sex tertij iam diei essent, nec veniret Mœrus, cui Selinuntius respondit, diem adhuc non præterisse. Cùmque iam horæ nouem essent, rex iubet duci Selinuntium in crucem. Qui cum duceretur, vix tandem Mœrus liberato flumine, conuenit carnificem, exclamatque à longè: Sustine carnifex, adsum quem spondesti. Quod factum regi nunciatur, quos rex ad se iussit perducere, rogauitque eos, vt se in amicitiam reciperent, Armodius & Aristogiton, vitamque Mœro concessit. idem in Sicilia eundem Phalarim Armodius cum vellet interficere, simulationis causa

scropham porcellos habentem occidit, & venit ad Aristogitonem amicum suum ense sanguinolento, dicitque se matrem interfecisse, rogatque eum vt se celaret: qui cum ab eo celaretur, rogauit Aristogitonem, vt progredere, rumoréque qui essent de matre sibi renunciarerent * nullos esse rumores: qui vespere ita litem contraxerunt, vt alius alio potiora ingererent: nec ideo Aristogiton voluit obicere, eum matrem interfecisse. Cui Armodius patefecit, se scropham porcellos habentem interfecisse, & ideo matrem dixisse. cui indicat se regem velle interficere: rogatque eum, vt sibi adiutorio esset. qui cum ad regem interficiendum venissent, deprehensi sunt à satellitibus armati, & cum perducerentur ad tyrannum, Aristogiton à satellitibus effugit. Armodius autem solus cum perductus esset ad regem, quærentque ab eo quis ei fuisset comes, ille, ne amicum proderet, linguam dentibus sibi præcidit, eamque regis in faciem inspuit. Nisus cum Eurialo suo, pro quo & mortuus est.

a Eadem de Damone & Pythia Valer. lib. 4. cap. 7. refert. Quamquam haud scio an hic quoque in propriis nominibus erratum sit, quemadmodum supra quoque.

C C L V I I I. Atreus & Thyestes.

Atreus & Thyestes germani cum in dissensione sibi nocere non possent, in simulatâ gratiam redierunt, qua occasione Thyestes cum fratris vxore concubuit. Atreus verò ei filium epulando apposuit: quæ sol ne pollueretur, aufugit. Sed veritatis hoc est: Atreum apud Mycenæ primùm solis eclipsim inuenisse: cui inuidens frater, ex vrbe discessit.

C C L I X. † Lynceus.

Lynceus rex * Siciliae fuit, qui missum à Cerere Triptolemum, vt hominibus frumentum monstraret, susceptum hospitio, vt in se gloriam tantam migraret, interimere cogitauit. Ob quam rem irata Ceres, eum conuertit in lyncem varij coloris, vt ipse variae mentis extiterat.

C C L X. Eryx.

Eryx Veneris & Butæ filius fuit, qui occisus ab Hercule est: monti ex sepultura sua nomen im-

Lynceus alij. Scythia fortasse sic enim Et Boccatius legit.

posuit, in quo Æneas Veneris templum constituit. in hoc autem monte dicitur etiam Anchises sepultus, licet secundum Catonem ad Italiam venerit.

CCLXI. Agamemnon, qui ignarus Dianæ cervam occidit.

Cum de Græcia ad Aulidem Danaï venissent, Agamemnon Dianæ cervam occidit ignarus: unde dea irata, status ventorum remouit. Quare cum nec navigare possent, & pestilentiam sustinerent, consulta oracula dixerunt, Agamemnonio sanguine esse placandam Dianam. Ergo cum ab Vlyxe per nuptiarum simulationem, adducta Iphigenia in eo esset ut immolaretur, numinis miseratione sublata est & cerua supposita, & translata ad Tauricam ciuitatem, regi Thoanti tradita est, sacerdosque facta, * ductum ne Dianæ secundum consuetudinem statutam, humano sanguine numen placaret, cognouit fratrem Orestem, qui accepto oraculo carendi * sororis causa, cum amico Pylade Colchos petierat, & cum occiso Thoante simulacrum sustulit, absconditum fasce legnorum, (unde & fascelis dicitur, notandum à face cum qua pingitur, propter quod & lucifera dicitur) & Ariciam detulit. Sed cum postea Romanis sacrorum crudelitas displiceret, quantum ferui immolarentur, ad Laonas Diana translata est, vbi sacrificij consuetudo adolescentum verberibus seruabatur, qui vocabantur Bomonicæ, quia * auri superpositi contendebant, qui plura posset verbera sustinere. Orestis verò ossa de Aricia Romam translata sunt, & condita ante templum Saturni, quod est antecium Capitolinum iuxta Concordiæ templum.

Hic iterum desunt octo capita, vt videre est in indice.

Iouis & Europæ filius, Cygnus alter Martis filius, quem idem Hercules occidit.

CCLXX. Qui formosissimi fuerunt.

Iason * Illichij filius, quem Ceres dicitur amasse, quod ipsum historiis creditur. Cinyras Paphi filius rex Assyriorum. Anchises Assaraci filius, quem Venus amauit. Alexander Paris Priami filius & Hecubæ, quem Helena secuta est. Nireus Charopis filius. Cephalus Pandionis filius, quem Aurora amauit. Tithonus

Laomedontis filius, Auroræ coniunx, Parthenopæus Meleagri & Atalantes filius, Achilles Pelei & Thetidis filius, Patroclus Menœtij filius, Idomeneus qui Helenam amauit. Theseus Ægæi & Aethræ filius, quem Ariadne amauit.

CCLXXI. Qui ephēbi formosissimi fuerunt.

Adonis Cinyræ & Smyrnæ filius, quem Venus amauit. Endymio Ætoli filius, quem Luna amauit. Ganymedes Erichthonij filius, quem * Iouis amauit. Hyacinthus Oebali filius, quem Apollo amauit. Narcissus cephisti fluminis filius, qui se ipsum amauit. Atlantius Mercurij & Veneris filius, qui Hermaphroditus dictus est. Hylas Theodamantis filius, quem Hercules amauit. Chrysipus Pelopis filius, quem Theseus ludis rapuit.

Deest caput CCLXXII. De iis qui in Arcopago causam dixerunt.

CCLXXIII. Qui primi ludos fecerunt, vsque ad Æneam quintum decimum.

* * *

Quinto loco Argis, quos fecit Danaus Beli filius, filiarum nuptiis cantu, unde Hyemeneus dictus. Sexto autem iterum Argis, quos fecit Lynceus Ægypti filius, Iunoni Argiæ, qui appellantur *ἄνωγοι*: quibus ludis qui vicit, accipit pro corona clypeum, ideo quod abas Lyncei & Hypermestæ filius nunciauit, Danaum parentibus perisse, cui Lynceus de templo Iunonis, Argiæ detraxit clypeum † quod Danaus in iuuenta gesserat, & Iunoni sacrauerat, & Abanti filio muneri dedit. In his ludis qui semel vicit, & iterum descendit ad certamen, vt nisi iterum vincat, sæpe descendat. Septimo autem loco Perseus Iouis & Danaes filius, funebres Polydectæ nutritori suo in insula Seripho, vbi cum luctatur, percussit acrisium autem suum, & occidit. Itaque quod sua voluntate noluit, in deorum factus est numero. Octauo loco fecit Hercules Olympiæ genuicos, Pelopi Tantali filio, in quibus ipse contendit, pammachum quod nos pancratium vocamus, cum achæo. Nono loco facti sunt in Nemea Archemoro Lyci & Eurydiceus filio,

G. ij

Suprà Deionis filium dixit.

Iupiter

quæ

Videtur deesse aliquid.

aris

Coriti. d. ij. aly. Aimois.

quos fecerunt septem duces qui Thebas ibant oppugnatum. in quibus ludis postea vicerunt cursu Eunæus & Deiphylus Iasonis & Hypsipyles filij. his quoque ludis Pythaulus, qui Pythia cantauerunt, septem habuit palliatos: qui voce cantauerunt, vnde postea appellatus est Choraulus. Decimo Isthmia Melicertæ Athamantis filio & Inus, fecisse dicitur Eratoeles, alij poetæ dicunt Theſeum. vndecimo fecerunt Argonautæ in Propontide Cyzico regi vnâ cum filio, quem Iason imprudens noctu in litore occiderat, saltu, luctatione, & iaculo. Duodecimo autem Argiuis, * quos fecit Acastus Pelei filius, his ludis vicerunt, Zethus Aquilonis filius dolichodromo, Calais eiusdem filius diaulo, Castor Iouis filius stadio, Pollux eiusdem filius cestu, Telamon Æaci filius disco, Pelus eiusdem luctatione, Hercules Iouis filius pammacho, Meleager Oenci filius iaculo, Cygnus Martis filius armis occidit Pilum Diodoti filium, Belletrophontes vicit equo. Quadrigis autem vicit Iolaus Iphicli filius. Glaucum Sisyphi filium, quem equi mordici distraxerunt. Eurytus Mercurij filius sagittis, Cephalus Deionis filius funda, Olympus Marjæ discipulus tibiis, Orpheus Oeagri filius cithara, Linus Apollinis filius cantu, Eumolpus Neptuni filius ad Olympi tibus voce. Tertiodecimo fecit in Ilio Priamus cenotaphium Paridi, quem natum iusserat interfici, gymnicos, in quibus † certati sunt cursu, Nestor * Nerei filius, Helenus Priami filius, Deiphobus eiusdem, Polites eiusdem, Telephus Herculis filius, Cygnus Neptuni filius, Sarpedon Iouis filius, Paris Alexander pastor Priami ignarus filius. vicit autem Paris, & inuentus est esse Priami filius. Quartodecimo Achilles Patroclo funebres, in quibus Atax vicit lucta, & accepit lebetem aureum munus. deinde Menelaus vicit iaculo, & accepit muneri iaculum aureum. dimisso spectaculo eodem, Phrygas captiuas duodecim in rogam Patrocli & equum & canem coniecit. Quintodecimo fecit Æneas veneris & Anchisæ filius, in Sicilia ad Acesten Crinisi fluminis filium, hospitem. Ibi Æneas patris ornauit exequias, ludicrâque certamine honores

certarunt.

debitos manibus soluit, in quibus primum nauale certamen fuit de * Mnestheo, nauis, Pistris Gyas, nauis Chimææ: Sergeſtus, nauis Centaurus. Vicit autem cum Cloanthus nauis Scylla, & accepit præmium talentum argenti, aurata m clamydem ex purpura intextum Ganymeden. Mnestheus loriam adeptus est, Gygas abstulit lebetas, cymbiaque argento caelata. Sergeſtus captiuam cum duobus filiis nomine Pholoen. Secundo deinde certamine † cursu, Nisus, Euryalus, Dioreas, Salius, Helimus, Panopes. vicit Euryalus, accepit præmium equi phalaris insignem, secundo Helimus Amazoniam pharetram, tertio Dioreas galeam Argolicam, Salius exuias leonis donauit, Niso clypeum opus Didymaonis. Tertio deinde certamen cestibus Dares & Entellus. vicit Entellus, accepit præmium taurum, Dareti galeam & enses tribuit. Quarto deinde certarunt sagitta, Hypocoön, Mnestheus, Acestes, Eurytion, qui accepit muneri galeam, quis iudicis * propter omne Acestæ honore cecidit. Quinto Ascanio puero duce luserunt pueri Troiani.

scilicet certarunt

CCLXXIII. Quis quid inuenierit.

Nomine Cerastus vinum cum Acheloo flumine in Aetolia miscuit, vnde miscere *κεραστα* est dictum. Antiqui autem nostri in lectis triclinaribus in † pulchris capitibus vitæ alligata habuerunt, significantes * suauitatem inuenisse. Caper autem vitem quam præroserat, plenius fructum protulit, vnde etiam potationem inuenierunt. Pelethronius frenos & stratum equis primus inuenit. Bellona prima acum reperit, quæ Græcè belone appellatur. Cadmus agenoris filius ex Thebis primus inuentum condidit. † Sacus Iouis filius in Panchaia in monte Taſo aurum primus inuenit. † Indus rex in Scythia argentum primus inuenit, quod Erichthonius Athenas primum attulit. Elide, quæ vrbs est in Peloponneso, certamina quadrigarum primum instituta sunt. Midas rex, Cybeles filius Phryx, plumbum album & nigrum primus inuenit. Arcades res diuinas primi diis fecerunt. Phoroneus Inachi filius arma Iunoni primus fecit, qui ob eam causam primus regnandi potestatem habuit. Chiron Centaurus Saturni filius, artem medicinam chirurgicam ex herbis

fulcris

Cæcus, vt Polydorus de inuentoribus reris. quâuis ille Cæco non auri, sed argenti inuentum tribuit, vt etiam Cæmo non es, sed aurum.

† *Egens fortasse.*

primus instituit. Apollo artem oculariam medicinam primus fecit. Tertio autem loco Aesclepius Apollinis filius, clinicen reperit. Antiqui obstetrices non habuerunt, unde mulieres verecundia ductæ interierant. Nam Athenienses cauerant, ne quis seruus aut femina artem medicinam disceret. Agnodice quædam puella virgo concupiuit medicinam discere, quæ cum concupisset, demptis capillis, habitu virili, se Hierophilo cuidam tradidit in disciplinam. quæ cum artem didicisset, & feminam laborantem audisset, ab inferiore parte veniebat ad eam: quæ cum credere se nolisset, æstimans virum esse, illa tunica sublata, ostendebat se feminam esse: & ita eas curabat. Quod cum vidissent medici, se ad feminas non admitti, Agnodicen accusare cœperunt, quod dicerent eum glabrum esse, & corruptorem earum, & illas simulare imbecillitatem. † Quod cum Areopagitate confedissent, Agnodicen damnare cœperunt, quibus Agnodice tunicam alleuauit, & se ostendit feminam esse. Et validius medici accusare cœperunt, quare * cum feminæ principes ad iudicium conuenerunt, & dixerunt: Vos coniuges non estis, sed hostes: quia quæ salutem nobis inuenit, eam damnatis. Tunc Athenienses legem emendarunt * vt ingenuæ artem medicinam discerent. Perdix Dædali sororis filius * & circinum & ferram ex piscis spina reperit. Dædalus Eupalami filius, deorum simulacra primus fecit. Euhadnes, qui in Chaldaea de mari exisse dicitur, astrologiam interpretatus est. Lydi furculis * lanam fecerunt, postea idem semen * Pan fistulæ cantum primus inuenit. In Sicilia frumentum Ceres prima inuenit. Tyrrhenus Hercules filius tubam primus inuenit, hac ratione, quod cum carne humana comites eius vescerentur, ob crudelitatem incolæ circa regionem diffugerunt. tunc ille quia ex eorum * decesserat, concha pertusa buccinauit, & pagum conuocauit, testatque sunt se mortuum sepultura dare, nec cõsumere. Unde tuba Tyrrhenum melos dicitur. Quod exemplum hodie Romani seruant: & cum aliquis decessit, tubicines cantant, & amici conuocantur, testandi gratia, cum neque veneno, neque ferro interisse. Cornicines autem classici inuenerunt. Afri & Ægyptij pri-

pro Quare

mum fustibus dimicauerit, postea Belus Neptuni filius gladio belligeratus est, unde bellum est dictum.

CCLXXXV. *Oppida qui quæ condiderunt.*

Iouis in India Thebas Thebaidas, nomine nutricis suæ: quæ Hecatompylæ appellantur, ideo quod centum portas habent. Minerva in Chalcide Athenas, quæ ex suo nomine appellauit. Epaphus Iouis filius in Ægypto Memphis. Arcas Iouis filius, in Arcadia Trapezūta. Apollo Iouis filius Arnas * Eleusinus Mercurij filius, Eleusinem. Dardanus Iouis filius, Dardaniam. Argus Agenoris filius Argos, quæ * Cadmus Agenoris filius Thebas Heptapylas, quæ septem portas habuisse dicitur. Perseus Iouis filius Perseida. Castor & Pollux Iouis filij Dioscorida. Medus Aegei & Medæ filius, in Ecbatanis Medam. Nilus Solis filius, Carmentum * Liber in India Hammonem. Ephyre nymppha Oceani filia Ephyren, quam postea Corinthum appellarunt. Sardo Scheneli filia Sardis. Cynaras Paphi filius, filia suæ nomine Smyrnam. Perseus Iouis filius Mycenæ. Semiramis Dercetis filia in Syria Babylonem.

CCLXXXVI. *Insula maxime.*

Mauritania posita ad solis occasum in circuitu stadia lxxvj. Ægyptus in sole & austro posita, quem Nilus circumlauat, circuitu stadia * Sicilia in triscelo * posita, circuitu stadia xxxdlxx. * Sardinia in circuitu stadia xcc. Creta in longitudine * & oppida vtraque parte centum possidet circuitu stadia xxc. Cyprus posita est inter Ægyptum & Africam, similis scuto Gallico * circuitu stadia xlic. Rhodos in rotundo posita, circuitu stadia xxc. Eubœa consimilis arcui circuitu stadia xxxc. Corcyra, ager bonus, circuitu stadia xxc. Sicyon ager bonus, circuitu stadia mille centum. Tenedos insula contra Ilium circuitu stadia mccc. Corsica, ager pessimus, circuitu stadia mxxx. Cyclades insulae sunt nouem, id est Andros, † Micos, Delos, † Tenedos, Naxos, Seriphus, Gyarus, † Tardos, † Rhene.

CCLXXXVII. *Rerum inuentores primi.*

Arca Clorho, Lachesis, Atropos, inuenerunt literas græcas septem A. B. H. T. I. V. * Alij dicunt Mercuri-

*Mycenas,
Tenos, Paros
Rhenim vocat
Strabo
libro decimo.*

rium, ex gruam volatu: quæ cum volant, literas expriment. Palamedes autem Nauplij filius inuenit æquæ literas vndecim * Simonides literas æquæ quatuor † ω. ε. ζ. φ. Epicharmus Siculus literas duas † π & ς. Has autem Græcas Mercurius in Ægyptum primus detulisse dicitur, ex Ægypto Cadmus in Græciam, quas Euandrus profugus ex Arcadia in Italiam transtulit, quas mater eius Carmenta in Latinas commutauit numero xv. * Apollo in cithara, cæteras adiecit: idem Mercurius & palæstram mortales primus docuit. Ceres fruges serere, boues domare, & alumno suo Triptolemo fruges serere demonstrauit, qui cum seruisset, & sus, id est porcus, quod feuerat effodisset, suam comprehendit, & duxit ad aram Cereris: & frugibus super caput eius positis, eidem Cereri immolauit. Inde primum inuentum est, super hostias molam salfam imponere. Velificia primum inuenit Isis, nã dum quærit Harpocratem filium suum, rate velificauit. Minerva prima nauem biproram Danao ædificauit, in qua Ægyptum fratrem profugit.

alij ω. η. ζ. φ.
alij θ. & χ.

Desunt nonnulla.

FINIS.

CLARISSIMI VIRI,

C. IULII HYGINI, AVGVSTI

LIBERTI POETICON ASTRO-

nomicon, Libri quatuor.

DE MVNDI ET SPHAERAE AC

utriusque partium declaratione, Liber primus.

PRO O E M I V M,

HYGINVS M. Fabio S. P. D.

STI studio Grammaticæ artis inductum, non solum versum moderatione, quam pauci peruiderunt, sed historiarum quoque varietate, qua scientia rerum perspicitur, præstare video, facilius etiam scriptis tuis perspicere potest, desiderans potius scientem quam liberalem iudicem: tamé quo magis exercitatus & nonnullis etiam sapius in his rebus occupatus esse videar, & ne nihil in adolescentia laborasse dicerer, & imperitorum iudicio desidia subirem crimen, hoc velut rudimento scientiæ nissus, scripsi ad te. Non ut imperito monstrans, sed ut scientissimum commonens. Sphæræ figurationem, circularumque qui in ea sunt notationem: & quæ ratio fuerit, ut non æquis partibus diuideretur. Præterea terræ marisque diffinitionem, & quæ partes eius non habitantur, ut multis iustissime de causis hominibus carere videantur, ordine exposuimus. Rursusque redeuntes ad sphærâ, duo & 40. signa nominatim pernumerauimus. Exinde vniuersumque signi historias, causamque ad sidera perlationis ostendimus. Eodem loco nobis utile visum est persequi eorum corporum deformationes, & in his numerum stellarum. Nec prætermisimus ostendere ad septem circularum notationem, quæ corpora aut partes corporum peruenirent, & quemadmodum ab his diuiderentur. Diximus

etiam in æstiu circuli diffinitione, quærentes quare non idem hyemalis vocaretur: & quid eos fefellerit, qui ita senserint. Et quid in ea parte spheræ solis efficiat cursus. Præterea quare circulos in octo partes diuideremus, ordine exposuimus. Scripsimus etiam quo loco circulus æquinoctialis foret constitutus, & quid efficeret ad eum perueniens sol. In eiusdem circuli demonstratione ostendimus, quare Aries inter sidera celerimus diceretur. Paucæ præterea de hyemali circulo diximus. Exinde Zodiacum circulum diffiniuimus, & eius effectus: & quare potius 12. signa quam 11. numerentur: quid etiam nobis de reliquis circulis videretur. His præpositis rebus, ad id loci venimus, vt exponeremus vtrum mundus ipse cum stellis verteretur, an mundo stante vagæ stellæ ferrentur, & quid de eo nobis & compluribus videretur, quaque ratione ipse mundus verteretur. Præterea quare nonnulla signa celerius exorta, serius occiderent: nonnulla etiam tardius cæteris exorta, citius ac occasum peruenirent. Quare etiam quæ signa pariter orientantur, non simul occidant. Eodẽ loco diximus, quare non essent in spherâ, superiora interioribus hemicycli æqualia, & quot modis stellas videre non possimus, præterea scripsimus in 12. signorum ortu, quæ de reliquis corpora exoriri, & quæ eodem tempore occidere viderentur. Deinde scripsimus vtrum sol cum mundo fixus verteretur, an ipse per se moueretur: & cum ipse per se moueatur, & contra 12. signorum ortus eat, quare cum mundo exoriri & occidere. Deinde protinus de Lunæ cursu pauca proposuimus, & vtrum suo an alieno lumine vteretur. Ecilpsis solis & lunæ quomodo fieret: quare luna per eundem circulum iter faciens, celerius sole currere videatur: & quid fefellerit eos qui ita senserint. Quinque stellæ quantum habeant interuallum, & vtrum quinque an septem sint? & vtrum quinque certæ errent, an omnes: & quinque quomodo currant. Diximus etiam qua ratione priores Astrologi non eodem tempore signa & reliquas stellas reuerti dixerint, & quare metam diligentissimè obseruasse videantur: & quid reliquos fefellerit in eadem causa. In his igitur tam multis & variis rebus nõ erit mirum aut pertimescendum, quod tantum numerum

versum scripserimus: neque enim magnitudinem voluminis, sed rerum multitudinem per nos conuenit spectare. Quòd si longior in sermone visus fuero, non mea facunditate, sed rei necessitate factum existimato: nec si breuius aliquid dixerò, minus idem valere confidito, quàm si pluribus esset audiendum verbis. Etenim præter nostram scriptionem spheræ, quæ fuerunt ab Arato dicta obscurius, persecuti planius ostendimus, vt penitus id quod cœpimus exquisisse videremur. Quòd si vel optimis optimis vltus authorib. effeci, vt neque verius, neque breuius diceret quispiam, non immeritò fuerim laudari dignus à vobis, quæ vel amplissima laus hominibus est doctis. Si minus, non deprecamur in hac confectio- ne nostram scientiam ponderari. Ideòque maioribus etiam niti laboribus cogitamus, in quibus & ipsi exerceamur, & quibus volamus nos probare quid possimus. Etenim necessariis nostris hominibus scientissimis maximas res scripsimus, non leuibus occupati rebus, populi captamus existimationem: sed ne diutius de eo quod negligimus loquamur, ad propositum veniemus, & initium rerum demonstrabimus.

De mundo & Sphæra.

MVNDVS appellatur is qui constat ex sole & luna & terra, & omnibus stellis. Spheræ est species quædam in rotundo conformata, omnibus ex partibus æqualis apparens, vnde reliqui circuli finiuntur. Huius autem neque exitus, neque initium potest definiri. Ideo quòd in rotundo omnes tractus & initia & exitus significari possunt.

De Centro.

CENTRUM est, cuius ab initio circumductio spheræ terminatur, ac terræ positio constituta declaratur.

De Axi.

DIMENSIO quæ totius ostenditur spheræ est, cum ex vtriusque partibus eius ad extremam circumductionem recta, vt virgulæ perducuntur, quæ dimensio à compluribus axis est appellata, huius autem cacumina,

quibus maximè sphaera nititur, Poli appellantur: quorum alter ad aquilonem spectans, Boreus: alter adpositus Austro, Notius est dictus.

De Significationibus.

Significationes quaedam in circunductionem sphaerae circuli appellantur, è quibus paralleli dicuntur, qui ad eundem polum constituti finiuntur. Maximi autem sunt, qui eodem centro quo sphaera continentur. Horizon appellatur is, qui terminat ea quae perspicere aut non videri possunt. Hic autem in certa ratione diffinitur, quod modò polo subiectus; & circulis his qui paralleli dicuntur, modò duobus extremis & aequalibus nixus, modò aliis partibus adiectus terra peruidetur ita, ut cunq̄ fuerit sphaera collocata:

De Polo.

Polus is qui Boreus appellatur, peruideri potest semper. Notius autem, ratione dissimili semper est à conspectu semotus. Naturalis autem mundi statio physice dicitur. ea est enim Boreo polo finita, ut omnia è dexteris partibus exoriri, in sinistris occidere videantur. Exortus enim est subita quaedam species obiecta nostro conspectui. Occasus autem pari de causa, ut erepta ab oculis visa.

De figuratiōe circulorum sphaerae.

In finitione mundi circuli sunt paralleli quinque, in quibus tota ratio sphaerae consistit, praeter eum qui Zodiacus appellatur, qui quòd non ut ceteri circuli certa dimensione finitur, & inclinatio alii videtur, loxos à Graecis est dictus. Quinque autem, quos supra diximus, sic in sphaera meritantur. initio sumpto à polo qui Boreus appellatur, ad eum qui Notius & Antarcticus vocatur. In 30. partes unumquodque hemisphaerium diuiditur, ita uti dimensio significari videatur in tota sphaera per 60. partes factas. Deinde ab eodem principio Boreo sex partibus, ex utraque finitione sumptis, circulus ducitur, cuius centrum ipse est polus finitus, qui circulus arcticus appellatur, quod intra eum arcturi simulacra, ut inclusa perspicuntur: quae signa à nostris vrsarum specie, ficta, septentriones appellantur. Ab hoc circulo de reliquis partibus quinque sumptis eodem centro quo supra

diximus circulus ducitur, qui therinos tropicos appellatur. Ideo quòd sol cum ad eum circulum peruenit, aetatem efficit eis qui in aquilonis finibus sunt: hyemem autem, eis quos austris statibus appositos ante diximus. Praeterea quòd ultra eum circulum sol non transit, sed statim reuertitur, tropicos est appellatus. Ab hac circuli significatione quatuor de reliquis partibus sumptis ducitur circulus aequinoctialis, à Graecis isemerinos appellatus, ideo quòd sol cum ad eum orbem peruenit, aequinoctium perficit. hoc circulo factò, dimidia sphaera pars constituta perspicitur. E contrario item simili ratione à Notio Polo sex partibus sumptis, ut supra de Boreo diximus, circulus ductus antarcticus vocatur: quòd contrarius est circulo, quem arcticum supra ei diffinimus. Hac diffinitione Sphaerae centroque poli, qui Notius dicitur, quinque partibus sumptis circulus chimerinus tropicus instituitur, à nobis hyemalis, à nonnullis etiam brumalis appellatus. ideo quòd sol cum ad eum circulum peruenit, hyemem efficit his qui ad aquilonem spectant, aetate autem his qui in Austris partibus domicilia constituerunt. Quanto enim abest longius ab illis qui in aquilonis habitant finibus, hoc hyeme maiore consistantur, aetate autem hi quibus sol appositus peruidetur. Itaque Aethiopes sub utroque orbe necessario fiunt. Ab hoc circulo ad aequinoctiale circulum, reliquae sunt partes quatuor. Ita ut sol per octo partes sphaerae currere videatur. Zodiacus autem circulus sic vel optime diffiniri poterit, ut signis factis, sicut postea dicemus, ex ordine circulus perducatur. Qui autem Lacteus vocatur, contrarius aequinoctiali, ibi oportet ut eum medium diuidere, & bis ad eum pertinere videatur, semel in eo loco ubi aquila constituitur, iterum autem ad eius signi regionem quod procyon vocatur. Duodecim signorum partes sic diuiditur. quinque circuli, de quibus supra diximus, ita finiuntur, ut unusquisque eorum diuidatur in partes duodecim, & ita ex eorum punctis linea perducatur, quae circulos significat factos, in quibus duodecim signa describatur. Sed à nonnullis imperitioribus queritur, quare non equis partibus circuli finiatur, hoc est, ut de 30. partibus quinque pares diuidatur, & ita circuli pari ratione ducatur. Id facillime defendi

glin

posse confidimus, Cum enim media sphaera diuisa est, eius circuli nullus potest aequalis esse, † qui quamuis proximè etiam accedat, tamen minor esse videatur. Itaque qui primum sphaeram fecerunt, cum vellent omnium circulorum aequas rationes esse, pro rata parte voluerunt significare, vt quanto magis à polo discederetur, hoc minorem numerum partium sumerent in circulis metiendis, quo necesse his erat maiorem circulum definire. Quod etiam ex ipsa sphaera licet intelligere. Quanto magis à polo discedes, hoc maiores circulos fieri, & haere minorem numerum duci, vt pares eorum videantur effectus. Et si non in 30. partes vnumquodque hemisphaerium diuidatur, sed in alias quotlibet finitiones, tamen eo ratio peruenit eius ac si 30. partes fecisset.

De Zodiaco circulo.

Zodiacus circulus tribus his subiectus, de quibus supra diximus, ex quadam parte contingit aëstiuum & hyemalem circulum, aequinoctialem autem medium diuidit. Itaque sol per Zodiacum circulum currens, neque extra eum transiens, necessàriò cum signis his, quibus innixus iter conficere videtur, peruenit ad eos quos supra diximus orbis, & ita quatuor tempora definit. Nam ab Ariete incipiens, ver ostendit: & taurum & geminos transiens idem significat. Sed iam capitibus geminorum circulum aëstiuum tangere videtur: & per cancrum & leonem transiens & virginem, aëstatem efficit. Et rursum à virginis extrema parte transire, ad aequinoctialem circulum perspicitur. In libra autem aequinoctium conficit, & autumnum significare incipit ab hoc signo transiens ad scorpium & sagittarium. Deinde protinus incurrit in hyemalem circulum, & capricorno, aquario, piscibus hyemem transigit. Itaque ostenditur non per tres ipsos circulos currere, sed Zodiacum transiens ad eos peruenire. Sed quoniam de his rebus diximus, nunc terræ positionem definimus, & mare quibus locis interitusum videatur, ordine exponemus.

De Terra & Mari.

Terra mundi media regione collocata, omnibus partibus aequali distans interuallo, centrum obtinet sphaerae. Hanc mediam diuidit axis in dimensione totius

tius terra. Oceanus autem regione circūduktionis sphaerae profusus, propè totius alluit fines. Itaque & signa occidentia, in eundem decidere existimantur. Sic igitur & terra contineri, poterimus explanare. Nam quaecunque regio est, quæ inter arcticum & aëstiuum finem collocata est, ea diuiditur trifariam, è quibus vna pars Europa, altera Africa, tertia Asia vocatur. Europam igitur ab Africa diuidit mare ab extremis Oceani finibus. & Herculis columnis. Asiam verò & Libyam cum Aëgypto determinatos Nili fluminis, quod Canopicon appellatur. Asiam ab Europa Tanais diuidit, bifariam se coniciens in paludem, quæ Meotis appellatur. Hac igitur definitione facillè peruidetur, mare omnibus obiectum finibus terræ. Sed ne videatur nonnullis mirum, cum sphaera in sexaginta partes diuidatur, vt antè diximus, quare definiuimus ab aëstiuo circulo ad arcticum finem duntaxat habitari, sic vel optimè defendimus. Sol enim per mediam regionem sphaerae currens, nimium his locis efficit feruorem. Itaque quæ finis est ab aëstiuo circulo ad hyemalem, ea terra à Græcis *Δακτυλιμένη* vocatur, quòd neque fruges propter exustam terram nasci, neque homines propter nimium ardorem durare possunt; extremæ autem regiones sphaerae duorum circulorum, quorum alter Boreus, alter Notius vocatur, sine arctici circuli, & eius qui antarcticus vocatur, non habitantur, ideo quòd sol est semper ab his circulis longè, ventūque assiduus habet flatus. Quamuis enim sol perueniat ad aëstiuum circulum, tamen longè ab arctico videbitur sine, id ita esse, hinc quoque licet intelligere. Cum enim sol peruenit ad eum circulum qui hyemalis vocatur, & efficit nobis qui prope eum sumus constituti nimium frigus, qui arbitratur eis locis frigoris esse, qui longius etiam absunt à nobis? Quod cum in hac parte sphaerae fiat, idem in altera parte definitum putabimus: ideo quòd similes eius sunt effectus. Præterea hinc quoque intelligimus illic maximum frigus, & in aëstiuo circulo calorem esse, quòd quæ terra habitatur, eos videmus qui proximè sunt arcticum finem, vt braccis, & eiusmodi vestitu vestiuntur. Qui autem proximi sunt aëstiuo circulo, eos Aethiops & perusto corpore esse. Habitat autè sic temperatissimi

caelo, cum inter æstiuum circulum & arcticum finē hæc perueniat temperatio, quod ab arctico circulo frigus, ab æstiuo feruor exortus in vnum concurrens, mediam efficit finem temperatam, quæ habitari possit. Itaque cum sol ab eo loco discessit hyeme necessariò conficiamur, quòd ventum exorientem non reuerberat sol. Quod cum veniat in hac diffinitione, illud quod fieri posse videmus, vt hyemali circulo quoque aut ad arcticum finem habitari possit, quòd pares eodem proueniāt casus, certum quidem esse nemo contendit: neque peruenire eò potest quisquam propter interiectum terræ, quæ propter ardorem non habitatur. Sed cum videmus hanc regionem spheræ habitari, illam quoque in simili causa posse constitui suspicamur.

CLARISSIMI VIRI,

C. IULII HYGINI, AVGVSTI

LIBERTI, DE SIGNORVM

caelestium historiarum. Liber II.

ED quoniam quæ nobis de terræ positione dicenda fuerunt, & spheram tam rotam definiuimus: nunc quæ in ea signa sunt, nominabim⁹ sigillatim. E quibus igitur primum duas arctos & draconem, deinde arctophylaca cū corona dicemus. Cæterum qui engonalim vocatur, exinde lyram cū Olore & Cepheo & eius vxore Cassiopeia, filaque Andromeda & genero Perseo. Dicemus etiam protinus aurigam, à Græcis *ἄριον* appellatam. Ophiuchum præterea cum sagitta, & aquila, paryóque delphinc. Inde equum dicemus, cum eo sidere quod Deltotum vocatur. His corporibus enumeratis, ad duodecim signa perueniemus. Ea sunt hæc: aries, taurus, gemini, deinde cancer cum leone & virgine. Præterea libra, dimidia pars scorpionis, & scorpius cum sagittario, & capricorno. Aquarius verò cum piscibus reliquas habet partes. His cōnumeratis suo ordine, est cærus cum Eridano flumine & lepore. Deinde

Orion cum cane, & eo signo quod procyon dicitur. præterea est Argo cum Centauro & ara. Deinde hydra cum pisce qui notius vocatur. Horū omnium non inutile videtur historias proponere, quæ certè aut vtilitatem ad sciētiam, aut iucunditatem ad delectationem afferent lectori.

Arctos maior.

IGitur, vt supra diximus, initium est nobis arctos maxima. Hanc autem Hesiodus ait esse Calysto nomine, Lycaonis filiam, eius qui in Arcadia regnavit, eamque studio venationis inductam, ad Dianam se applicuisse, à qua non mediocriter esse dilectam propter vtriusque consimilem naturam, Postea autem ab Ioue compressam, veritatem Dianæ suam dicere euentum, quod diutius celare non potuit. Nam iam vtero ingrauescente propediem partus, in flumine corpus exercitatione defessum cum recrearet, à Diana cognita est non seruasse virginitatem: cui dea pro magnitudine suspicionis non minorem retribuit pœnam. Erepta enim facie virginalli, in vrsæ speciem est conuersa, quæ Græcè arctos est appellata. In ea figura corporis Arcada procreauit. Sed vt ait Amphiscædæarum scriptor, Iupiter simulatus effigiem Dianæ, cum virginem venientem vt adiurans persequeretur, amotam à conspectu cæterarum compressit. quæ rogata à Diana, quid ei accidisset, quòd tam grædi vterio videretur, illius peccato id euenisse dixit. Itaque propter eius responsum in quam figuram supra diximus, eam Diana conuertit. Quæ cum in sylua vt fera vagaretur, à quibusdam Ætolorum capta, ad Lycaonem pro munere in Arcadiam cum filio est deducta. Ibi dicitur infæcia legis in Iouis Lycei templum se coniecisse, quam confestim filius secutus est. Itaque cum eos Arcades insidiis interficere conarētur, Iupiter memor peccati, ereptā Calysto cum filio inter sidera collocauit. Eamque Arctum, filium autem Arctophylaca nominauit, de quo postea dicemus. Nonnulli etiam dixerunt, cū Calysto ab Ioue esset compressa, Iunonem indignatam in vrsam eam conuertisse: quam Diana venanti obuiam factam, ab ea interfecit, & postea cognitam inter sidera collocatam, sed alij dicunt: Cū Calystonē Iupiter esset in sylua persecutus, Iunonem suspicatham, illud quod

euenit, contendisse, vt eum manifestò diceret deprehendisse. Iouem autem quò facilius suum peccatum tegeretur, in vrsæ speciem conuersam reliquisse. Iunonem autem in eo loco pro virgine vrsam inuenisse, quam Dianæ venanti vt eam interficeret demonstrasset: quod factum vt perspiceretur, Iouem agrè tulisse, effigiem vrsæ stellis figuratam constituisse. Hoc signum, vt plures dixerunt, non occidit. & qui volunt aliqua de causa esse institutum, negant Therin Oceani vxorem id recipere, cum reliqua sidera eò perueniant in occasum: quòd Thetis Iunonis sit nutrix, Cui Calysto succubuerit vt pellex.

Aratus.

† Arietus autem Tegeates historiarum scriptor, non Calysto, sed Megisto dicit appellatam: & non Lycaonis, sed Catei filiam, Lycaonis neptam, Praterea Cateia ipsum Engonasin nominari. Reliqua verò superioribus conueniunt. Quæ res in Nonacri monte Arcadiæ gesta narratur.

Arctos minor.

Hanc Aglaosthenes qui Naxica conscripsit, ait Cynosuram esse, vnam de Iouis nutricibus, ex Idaeis nymphis, ab eius quoque nomine & vrbe quæ Hestiera vocatur, à Nicostrato & sodalibus eius constitutam: & portum qui ibi est, & agri maiorem partem, Cynosuram appellatam. Hanc autem inter Cureras fuisse, qui Iouis fuerunt administræ. Nonnulli & Helicæ & Cynosuram nymphas esse Iouis nutrices dicunt, & hac re etiam pro beneficio in mundo collocatas, & vtrasque Arctos nuncupatas, quas nostri Septentriones dixerunt. Sed maiore arctum complures plaustrum similem dixerunt, & ἡ μάστα Græcè appellarunt. Cuius hæc memoria prodita est causa. Initio qui sidera peruiderunt, & numerum stellarum in vnaquaque specie corporis constituerunt: quod non arctum, sed plaustrum nominauerunt, ex septem stellis duæ quæ parites & maximè in vno loco viderentur, probobus haberentur, reliquæ verò quinque figuram palustri simularent. Itaque & quod proximum huic est signum, Bootem nominari voluerunt: de quo posterius plura dicemus. Aratus quidem non hac re Bootem, nec illud plaustrum dicit appellari: sed quòd arctum videatur vt plaustrum circum polum, qui boreas appellatur,

versari, & Bootes agitare eam dicatur. In quo non mediocriter videtur errare. Postea autem de vij. stellis, vt Parmeniscus ait, † quinque sunt à quibusdam astrologis cõstitutæ, vt vrsæ species non septem stellis perficeretur. Itaque & ille qui antea plaustrum sequès Bootes appellabatur, Arctophylax est dictus. Et iisdem temporibus quibus Homerus fuit, hæc arctos est dicta. De septentrionibus enim ille dicit, hanc vtroque nomine & arctum & plaustrum nominari. Bootis autem nusquam meminit Arctophylax dici. Incidit etiam compluribus erratio, quibus de causis minor arctos Phœnicæ appellaretur. & illi qui hanc obseruant, verius & diligentius nauigare dicantur: & quare si hæc sit certior quàm maior, non omnes hanc obseruent, qui non intelligere videntur, de qua historia sit profecta ratio, vt Phœnicæ diceretur. Thales enim qui diligenter de his rebus exquisiuit, & hæc primus arcton appellauit, natione fuit Phœnix, vt Herodotus Milesius dicit. Igitur omnes qui Peloponnesum incolunt, priore vtuntur arcto. Phœnices autem quã à suo inuentore acceperunt, obseruant, & hanc studiosius perspicendo, diligentius nauigare existimantur, & verè eã ab inuentoris † nomine Phœnicem appellant.

Quinque & viginti.

Serpens.

Serpens.

Hic vasto corpore ostenditur inter duas arctos collocatus, qui dicitur aurea mala Hesperidum custodisse, & ab Hercule interfectus, à Iunone inter sidera collocatus, quòd illius opera Hercules ad eum est perfectus, qui hortum Iunonis tueri solitus existimatur. Ait enim Pherecydes, Iunonem cum duceret Iupiter vxorem, Terram inuenisse ferentem aurea mala cum iamis. Inde Iunonem adiuuatam perisse à terra vt in suis hortis fereret, qui erant vsque ad Atlantem montem. Cuius filia cum sapius de arboribus mala decerperet, Iuno dicitur hunc ibi custodè posuisse, hoc etiam signi erit, quod in sideribus supra eum draconem Herculis simulacrum ostenditur, vt Eratosthenes demonstrat: quare quoduis licet intelligere, hunc maximè draconem dici. * Nonnulli enim dixerunt hunc draconem à Gigantibus Mineræ obiectum esse, cum eos oppugnaret: Mineruam verò arreptum draconem contortum ad sidera iecisse, &

ad ipsum axem cœli fixisse. Itaque adhuc eum implicato corpore videri, vt nuper ad sidera perlatum.

Arctophylax.

Ouid. videtur Lycaona ipsam pro Boote accipere lib. 6. Fastrorum. sic enim inquit:

Tertia post nonas remouere Lycaona Phæbe fertur, & à tergo non habet vrsæ metum.

DE hoc fertur, quod sit Arcas Calystonis & Iouis filius, quem dicitur Lycaon cum Iupiter ad eum in hospitium venisset, cum alia carne concisum pro epulis apposuisse. Studebat enim scire, si Deus esset, qui suum hospitium desideraret. Quo facto non minori pœna est affectus, nam statim Iupiter mensa proiecta, domum eius fulmine incendit. Ipsum autem in figuram lupi conuertit. At pueri membra collecta & composita in unum, dedit cuidam Ætolorum alendum, qui adolescens factus, in syluis cum venaretur, inscius vidit matrem in vrsæ speciem conuersam: quam interficere cogitans, persecutus est in Iouis Lycei templum: quod & qui accessisset, mors pœna erat Arcadam lege. Itaque cum vtrunque necesse esset interfici, Iupiter eorum miseratus, ereptos inter sidera collocauit, vt antè diximus. Hic autem è facto sequens vrsam perspicitur, & arctum seruans Arctophylax est appellatus. Nonnulli hoc dixerunt Icarium, Erigones patrem, cui propter iustitiam & pietatem existimatur. Liber pater vinum & vitem & vnam tradidisse, vt ostenderet hominibus quomodo sereretur, & quid ex eo nasceretur: & cum esset natum id, quomodo vti oporteret, qui cum leuisset vitem, & diligentissime administrando floridam falce fecisset, dicitur hircus in vineam se coniecisse: & quæ ibi tenerrima folia videret, decerpisse, quo facto, Icarium animo irato tulisse, eumque interfecisse, & ex pelle eius vitem fecisse, ac vêtoto plenum præligasse, & in medium proiecisse, suosque sodales circa eum saltare coegisse. Itaque Erato si bene ait, *Ἰκαρίου πρῶτα πρὸς σπέρτων ἐρχόμενον*. Alij dicunt, Icarium cum à Libero patre vinum accepisset, statim vitres plenos in plautum imposuisse. Hac re etiam Bootem appellaturam, qui cum per ambulans Atticorum fines, pastoribus ostenderet, nonnulli eorum auaritate pleno nouo genere potus induci, somno consopitur. Atq; vt alij alia in se partem reiciunt, vt semimortua membra iactantes, alia ac decebat loquebatur: reliqui coru arbitari venentium ab Icario datum pastoribus, vt coru pecora abi-

Bootes.

geret in suos fines, Icarium interfectum in puteum deiecerunt: sed, vt alij demonstrant, secundum arborem quandam defoderunt. Qui autem obdormierant, ex-perrecti, cum se nunquam melius quiesse faterentur, ac requirerent Icarium, vt pro beneficio muneretur, interfectores eius animi conscientia permoti statim se fugamandauerunt, & in insulam Ætolorum peruenerunt: à quibus vt hospites recepti, domicilia sibi constituerunt. At Erigone Icarij filia permota desiderio parentis, cum eum non redire videret, ac persequi eum conaretur, carnis Icarij, cui Mera fuerat nomen, vlulans vt obitum domini lacrymari videretur, redit ad Erigonem: cui non minimam cogitata mortis suspicionem ostendit. Neque enim puella timida suspicari debebat nisi patrem interfectum, qui tot dies ac menses abesset. At canis vestem eius tenens dentibus, perducit ad cadaver, quod filia simul ac vidit, desperata spe, solitudine ac pauperie oppressa, multis miserata lacrymis, in eadem abore, sub qua parens sepultus videbatur, suspendio mortem sibi consciiuit: cui mortuæ carnis spiritu suo parentauit. Nonnulli hunc in puteum se deiecisse dixerunt, Anigrum nomine: quare postea neminem ex eo puteo bibisse, memoriæ tradiderunt. Quorum casum Iupiter miseratus, in astris corpora eorum deformauit. Itaque complures Icarium Bootem, Erigonem virginem nominauerunt, de qua posterius dicemus. Canem autem sua appellatione & specie Caniculam dixerunt, quæ à Græcis quod ante maiorem canem exoritur, Procyon appellatur. Alij hos à Libero patre figuratos inter sidera dicunt. Interim cum in finibus Atheniensium multæ virgines sine causa suspendio sibi mortem consciscerent, quod Erigone moriens erat precata, vt eodem leto filix Atheniensium afficerentur, quo ipsa foret obitura, nisi Icarij mortem persecuti, & cum forent vlti. Itaque cum id euenisset, vt antè diximus, perentibus eis, Apollo dedit responsum: Si vellent euentu liberari, Erigonæ satisfacerent. Qui quod ea se suspenderat, instituerunt, vt tabula interposita pendente fumibus se iactarent, vt qui pendentes, vento mouerentur. Quod sacrificium solemne in-

Aleride.
 stituerunt: itaque & priuatim & publicè faciunt, & id Aleridas appellant, quòd eam patre patrem persequen-
 tem cum cane, vt ignotam & solitariam oportebat, mendicam appellabant, quas Græci aleridas nominant. Præterea canicula exoriens æstu eorum loca & agros fructibus orbabat, & ipsos morbo affectos pœnas Icario cum dolore sufferre cogebat, quòd latrones recepi-
 sent. quorum rex Aristeus Apollinis & Cyrenes filius, Aetæonis tempore petiit à parente, quo pacto calamitate ciuitatem posset liberare, quem deus iubet multis hostiis expiare Icarij mortem, & ab Ioue petere, vt quo tempore canicula exoriretur, dies quadraginta ven-
 tum daret, qui æstum caniculæ mederetur. Quod ius-
 sum Aristeus confecit, & à Ioue impetrauit, vt Etesias flarent. quas nonnulli Etesias dixerunt, quòd quotan-
 nis certo tempore exoriuntur: Græcè enim ἔτες, annus Latinè est. Nonnulli etiam Etesias appellauerunt, quòd exoptulatae sunt ab Ioue, & ita concessa. Sed hoc in medio relinquatur, ne nos omnia præripuisse existimemur. Sed vt ad propositum reuertamur. Her-
 mippus qui de sideribus scripsit, ait Cererem cum Iasione Electræ & Coryti filio concubuisse: quamobrem fulmine percussum, complures cum Homero dixerunt. Ex his, vt Perellides Gnosius historiarum scriptor demon-
 strat, nascuntur filij duo, Philomelus & Plutus, quos negant inter se conuenisse. Nam Plutus qui di-
 rior fuit, nihil fratri suo de bonis concessisse: Philome-
 lum autem necessariò adductum, quodcunque habuit, eò boues duos emisse, & ipsum primum plaustrum fabri-
 carum esse. Itaque arando & colendo agros ex eo se aluisse: cuius matrem miratam inuentum, vt arantem eum inter sidera constituisse, & Bootem nominasse. Ex hoc autem Paracenta demonstrat natum, qui de suo nomine Pari & oppidum Parona appellauit.

Corona.

HÆc existimatur Ariadnæ fuisse, à Libero patre in-
 ter sidera collocata. Dicitur enim in insula Dia cum Ariadne Libero nubere, hanc primum muneri ac-
 cepisse à Venere & Horis, cum omnes dij in eius nuptiis

dana conferent: sed (vt ait qui Cretica conscripsit) quo tempore Liber ad Minoa venit, cogitans Ariadnem com-
 primere, hanc coronam ei muneri dedit: qua delectata, non recusauit conditionem stupri. Dicitur etiam à Vul-
 cano facta ex auro & Iudicis gemmis, per quas Theseus existimatur de tenebris labyrinthi ad lucem venisse, quòd aurum & gemmæ in obscuro fulgorem lumi-
 nis efficiebant. Qui Argolica scripserunt, hanc as-
 ferunt causam, quòd Liber cum impetrasset à paren-
 te, vt Semelem matrem ab inferis reduceret, & quæ-
 rens ad eos descensionem, ad Argiuorum fines per-
 uenisset, obuium ei quendam factum, nomine Hy-
 polipnum, hominem dignum eius seculi? qui petenti Libero, descensionem monstrauit. Hunc autem cum
 vidisset Hipolipnus puerum ætate miranda, corporis
 pulchritudine reliquis præstantem, mercedem petiisse
 ab eo, quæ sine detrimento eius daretur. Liberum au-
 tem matris cupidum, si eam reduxisset iurasse, quod
 vellent se facturum, ita tamen quòd Deus homini impu-
 denti iuraret, pro quo Hypolipnus descensum monstra-
 uit, Igitur cum Liber ad eum locum venisset, & vel-
 let descendere, coronam quam à venere acceperat de-
 posuit in eo loco, qui Stephanus factus appellatus.
 Noluit enim secum ferre, ne immortale donum mor-
 tuorum tactu coinquinaretur: qui cum matrem inco-
 lumem reduxisset, coronam dicitur in astra collocas-
 se, vt æterna memoria nominis efficeretur. Alij di-
 cunt hanc coronam Thesei esse, & hac re propter eum
 collocatam. Nam qui dicitur in aëtris Engonasin, is
 Theseus esse existimatur: de posterius plura dicemus.
 Dicitur enim, cum Theseus Cretam ad Minoa cum
 septem virginibus & sex pueris venisset, Minoa de
 virginibus Peribœam quandam nomine, candore
 corporis indictum, comprimere voluisse. quod cum
 Theseus passurum se negaret, vt qui Neptuni filius es-
 set, & valeret contra tyrannum pro virginis incolumi-
 tate decertare. * Itaque cum non iam de puella, sed
 de Thesei genere controuersia facta fuisset, verum is
 Neptuni filius esset, nec ne, dicitur Minos annulum
 aureum de digito sibi detraxisse, & in mare proiecis-
 se:

referre iubet Thesea, si vellet se credi Neptuni filium esse. Se enim ex Ioue procreatum facile posse declarare. Itaque comprecatus patrem petiit aliquid, ut satisfaceret se ex eo natum: statimque tonitrum & fulgorem cœli, indicium significationis fecisse. Simili de causa Theseus sine ulla præfatione, aut religione parentis, in mare se proiecit: quem confestim delphinum magna multitudo mari prouoluta, lenissimis fluctibus ad Nereidas perduxit: à quibus annulum Minois, & à Theide coronam quam nuptiis à Venere muneri acceperat, retulit, compluribus lucentem gemmis. Alij autem à Neptuni vxore accepisse dicunt. Coronam Ariadnæ Theseus dono dicitur dedisse, cum ei propter virtutem & animi magnitudinem vxor esset concessa: hanc autem post Ariadnes mortem, Liberum inrer sidera collocasse.

Erigonasir.

Hunc Eratosthenes Herculem dicit, supra draconem collocatū, de quo antè diximus, eumque paratum ut ad decertandum, sinistra manu pellem leonis, dextera clauam tenentem. Conatur interficere draconem Hesperidum, qui nunquam oculos aperuisse somno coactus existimatur, quo magis custos esse demonstratur. De hoc etiam Panyasis in Heraclea dicit. Horum igitur pugnam Iupiter admiratus, inter astra constituit. Habet enim draco caput erectum, Hercules autem dextro genu nixus, sinistro pede capitis eius dextram partem opprimere conatur, dextera manu sublata ut feriens, sinistra proiecta cum pelle leonis, ut is quam maximè dimicans appareat. & si sit, qui negat hic, (ut Aratus) quicquam posse demonstrari, tamen conabimur ut aliquid verisimile dicamus. Aratus autem, ut supra diximus, hunc Cerea Lycaonis filium, Megistus patrem dicit esse, qui videtur ut lamentans filiam in vrsa figuram conuersam, genu nixum palmas aduersas tendere ad cœlum, ut eam sibi Dij restituant. Hegefianax autem Thesea dixit esse, qui Trœzene factum extollere videtur, quod existimatur Ægeus sub co saxo Pelopium ensē posuisse, & Ethræ Thesei matri prædixisse, ne antè eum Athenas mitteret, quam lapide sublato sua virtute poruisset gladium referre.

Itaque niti videtur, quam altissimè potest, ut extollar. Hac etiam de causa nonnulli lyram, quæ proxima est ei signo collocata, Thesei esse dixerunt, quod ut eruditus omnium artium, lyram quoque didicisse videbatur. Id quoque Anacreon dicit, ἀρχὴ θησεὺς ἔσο λυρῆν. Alij dicunt Thaminin à Musis excæcatum, ut supplicem ad genua iacentem: dicunt alij, Orphea à Thracijs mulieribus interfici, quod viderit Liberi patris initia. Æschylus autem in fabula quæ inscribitur Prometheus Lyomenos, Herculem ait esse non cum dracone, sed cum Liguribus depugnantem. Dicit enim, quo tempore Hercules à Geryone boues abduxerit, iter fecisse per Ligurum fines, quos conatos ab eo abducere pecus, manus contulisse, & quam plures eorum sagittis confixisse. Sed postquam Herculi tela deficerent, multitudine barbarorum & inopia armorum defessum, se ingeniculasse, multis iam vulneribus acceptis. Iouem autem miserum filij, curasse ut circa eum magna copia lapidum esset, quibus se Herculem defendisse, & hostes fugasse. Itaque Iouem in similitudinem pugnantis inter sidera constituisse. Hunc etiam nonnulli Ixiona brachijs vinctis esse dixerunt, quod vim Iunoni voluerit afferre. Alij Promethea in monte Caucafi vinctum,

Lyra.

Lyra autem inter astra constituta est, hac, uti Eratosthenes ait, de causa, quod initio à Mercurio facta de restitudine, Orpheo est tradita, qui Calliopes & Oeagri filius fuit, eius rei maximè studiosus. Itaque existimatur suo artificio feras etiam ad se audiendi causa allucisse, qui querens vxoris Euridices mortem, ad inferos descendisse existimatur, & ibi descendisse existimatur, & ibi deorum progeniem suo carmine laudasse, præter Liberum patrem: hunc enim obliuione ductus prætermisit, ut Oeneus in sacrificio Dianam, postea igitur Orpheus, ut etiã plures dixerunt, in Olympo monte, qui Macedonia diuidit à Thracia, sed ut Eratosthenes ait, in Pangeo sedens, cum cantu delectaretur, dicitur ei Liber bacchas obiecisse, quæ corpus eius deciperent intercepti. Sed alij dicunt, quod initia Liberi sit

De his campis lapide copulatis etiam Cato in Originibus, et Metela lib. 26 Ceog. meminit.

speculatus, id ei accidisse. Musas autem collecta membra sepulturæ mandasse: & lyram quo maximè potuerunt beneficio, illius memoriæ causa figuratam stellis inter sidera constituisse: Apollis & Iouis voluntate, quòd Orpheus Apollinem maxime laudaret. Iupiter verò filio beneficium concessit. Alij autem dicunt Mercurium, cum primum lyram fecisset, in Cyllène monte Arcadiæ, septem chordas instituisse ad Atlantidum numerum, quod Maia vna ex illarum numero esset, quæ Mercurij est mater. Deinde cum postea Apollinis bonos abegisset, deprehensus ab eo, quo sibi facilius ignosceret, petenti Apollini vt liceret sibi se dicere inuenisse lyram, concessit, & ab eo virgulam quandam muneris accepit: quam manu tenens Mercurius, cum proficeretur in Arcadiam, & vidisset duos dracones, inter se coniuncto corpore, alium appetere, vt qui dimicare inter se viderentur, virgulam inter vtrunque proiecit. Itaque discesserunt: quo facto, eam virgulam pacis causa dixit esse constitutam. Nonnulli etiam cum faucibus caduceos, duos dracones implicatos virgula faciunt, quod initium Mercurio fuerat pacis. Eius exemplo, & athletæ in reliquis eiusmodi certationibus virgula vtuntur. Sed vt ad propositum reuertamur. Appollo lyra accepta dicitur Orpheam docuisse: & postquam ipse citharam inuenerit, illi lyram concessisse. Nonnulli dixerunt Venerem cum Proserpina ad iudicium Iouis venisse, cui earum Adonem concederet, quibus Calliopen à Ioue datam iudicem, quæ musa Orphei est mater. Itaque iudicasse, vti dimidiam partem anni earum vnaquæque possideret. Venerem autem indignatam, vt non sibi proprium concessisset, obiecit omnibus quæ in Tracia sunt mulieribus, vt Orpheam amore inductæ, ita sibi quæque appeteret, vt membra eius, discerperent, cuius caput in mare de monte perlarum, fluctibus in insulam Lesbos est reiectum: quod ab his sublatum, & sepulturæ est mandatum. pro quo beneficio ad musicam artem ingeniosissimi exultantur esse. Lyra autem à Musis (vt autè diximus) in astra constituta est. Nonnulli aiunt, quòd cum Orpheus primus puerilem antorem induxerit mulie-

ribus, visum contumeliam fecisse, & hac re ab eis interfectum.

Olor.

HVnc Græci Cygnum appellant: quem complures propter ignotam historiam illis, communi genere auium Ornin nominauerunt. de quo hæc memoriæ prodita est causa. Iupiter cum amore inductus, Nemesin diligere cœpisset, neque ab ea vt secum cubaret impertrare potuisset, hac cogitatione amore est liberatus. Iubet enim Venerem aquilæ simulatam se sequi, ipse in olorem conuersus, vt aquilam fugiens ad Nemesin fugit, & in eius gremio se collocauit. quem Nemesis non aspernata, amplexum tenens, somno est consopita: quam dormientem Iupiter compressit. Ipse autem auolauit, & quia ab hominibus altè volans cælo videbatur, inter sidera dictus est esse constitutus. quod ne falsum videretur, Iupiter è facto cum volantem & aquilam consequentem collocauit mundo. Nemesis autem, vt quæ auium generi esset iuncta, mensibus actis, ouum procreauit. quod Mercurius auferens detulit Spartam, & Ledæ sedenti proiecit in gremium: ex quo nascitur Helena, cæteris corporis specie præstans, quam Leda suam filiam nominauit. Alij autem cum Leda Iouem concubuisse in olorem conuersum dixerunt, de quo in medio reliquimus.

Cepheus.

HVnc Euripides, cum cæteris Phœnicis filium, Æthiopum regem esse demonstrat, Andromedæ patrem, quam cetero propositam notissimæ historiæ dixerunt. Hanc autem Perseum, à periculo liberatam, vxorem duxisse: itaque vt totum genus eorum perpetuò maneret, ipsum quoque Cepheam inter sidera superiores numerasse.

Cassiopeia.

DE hac Euripides & Sophocles & alij plures dixerunt, vt gloriata sit, se forma Nereidas præstare: pro quo facto inter sidera sedens, in siliquaastro constituta est: quæ propter impietatem, vertente se mundo, resupinata capite ferri videtur.

Andromeda.

HÆc dicitur Mineruæ beneficio inter astra collocata propter Persei virtutem, quod eam ceto propositam à periculo liberarat: nec enim ab ea minorem animi beneuolentiam pro beneficio accepit. Nam neq; pater Cepheus, neque Cassiopeia mater, ab ea potuerunt impetrare quin parentes ac patriam relinquens, Persea sequeretur. sed de hac Euripides hoc eodem nomine fabulam commodissimè scribit.

Perseus.

Hic nobilitatis causa, & quod inustrato genere concubitionis esset natus, ad sidera dicitur peruenisse. qui missus à Polydecte Magnetis filio ad Gorgonas, à Mercurio, qui eum dilexisse existimatur, talaria & petasum accepit. Præterea galeam, qua indutus ex aduerso non poterat videri. Itaque Græci & *Ios* galeam dixerunt esse, non ut quidam inscientissimè interpretantur eum Orci galea vltum, quæ res nemini docto potest probari. Fertur etiã à Vulcano falcem accepisse ex adamante factam, qua Medusam Gorgonam interfecit, quod factum nemo conscripsit. Sed, ut ait Aeschylus Tragediarum scriptor in Phœrcis, Græcæ fuerunt Gorgonum custodes; de quo in primo libro Genealogiarum scripsimus, quæ utraq; vno oculo vsæ existimantur. Et ita suo quæque tempore accepto oculo vigilias egisse. Hunc Perseus vnâ earum tradente exceptum, in paludem Tritonida proiecit. Itaque custodibus excæcatis, facile Gorgonam somno consopitam interfecit. Cuius caput Minerua in pectore dicitur habere collocatum. Euthemerus quidem Gorgonam à Minerua dicit interceptam. De qua alio tempore plura dicemus.

Heniochus.

Hunc nos aurigam Latine dicimus nomine Erichthonium, ut Eratosthenes monstrat quem Iupiter cum vidisset primum inter homines equos quadrigis iussisse, admiratus est ingenium hominis, ad Solis inuenta accessisse, quod princeps quadrigis inter deos est vsus. sed Erichthonius & quadrigas, ut antè diximus, & sacrificium Mineruæ, & templum in arce Atheniensem,

primus instruit. de cuius progenie Euripides ita dicit Vulcanum Mineruæ pulchritudine corporis inductum, petisse ab ea, ut sibi nuberet, neque impetrasse: & cepisse Mineruam sese occultare in eodem loco, qui propter Vulcani amorem Hephæstius est appellatus. quò persecutum Vulcanum, ferunt cepisse ei vim afferre. & cum plenus cupiditatis ad eam ut complexui se applicaret ferretur, repulsus, effudit in terram voluptatem.

Quò Minerua pudore permota, pede puluerem iniecit. Ex hoc autem nascitur Erichthonius anguis, qui ex terra & eorum dissensione nomen possedit. Eum dicitur Minerua in cistella quadam, ut mysteria contentum ad Erechthei filias deulisse, & his dedisse seruandum: quibus interdixit, ne cistulam aperirent. Sed ut hominum est natura cupida, ut eò magis appetant quò interdicatur sapius, virgines cistellam aperuerunt, & anguem viderunt. Quo facto, insania à Minerua iniecta, de arce Atheniensem se præcipitauerunt. Anguis autem ad Mineruæ clypeum confugit, & ab ea est educatus. Alij autem anguina tantum crura habuisse Erichthonium dixerunt, eumque primo tempore adolescentiæ ludos Mineruæ Panathænea fecisse, & ipsum quadrigis ecurrisse, pro quibus factis inter sidera dicitur collocatus. Nonnulli qui de sideribus scripserunt, hunc natione Argeum, Orsilochum nomine, primum quadrigarum inuentorem esse dixerunt, & pro inuentione siderum locum possedisse. Alij autem hunc Mercurij filium ex Clytia natum, nomine Myrtylum Oenomai aurigam distinuerunt, cuius post notam omnibus mortem parens corpus in mundo constituisse existimatur. Huius in humero sinistro capra instare, & in manu sinistra hœdi videntur formati: de quibus nonnulli ita dicunt. Olenum quendam fuisse nomine Vulcani filium. Ex hoc duas nymphas Aega & Aelicem natas, quæ Iouis fuerunt nutrices. Alij autem ab eis etiam vrbes quasdam appellari dixerunt. & Olenon in Aulide, Aelicem autem in Peloponneso, & Aegam in Aemonia nominari, de quibus Homerus in Iliados secundo dicit. Parmeniseus autem ait Melissa quendam fuisse Cretæ regem, ad cuius

filias Iouem nutriendum esse delatum: quæ quòd læ non habuerint, capram ei admiffisse, Amaltheam nomine, quæ dicitur eum educaffe. Hanc autem geminos hædos folitam effe procreare, & ferè eo tempore peperiffie, quo Iupiter nutriendus effe allatus. Itaque propter beneficium matris & hædos quoque dicitur inter fidera collocaffe. hos autem hædos Cleoftratus Tenedius dicitur primus inter fidera oftendiffie, † Mufæus autem dicit Iouis nutrices Athemidem & Amaltheam nymphas, quibus eum mater Ops tradiffie exiftimatur. Amaltheam autem habuiffie capram quandam, vt in deliciis, quæ Iouem dicitur aluiffie. Nonnulli etiam Aegam Solis filiam dixerunt, multo candore corporis prætantem, cui contrarius pulchritudini horribilis afpectus exiftibat, quo Titanes perterriti, petierunt à Terra vt eius corpus obfcuraret: quam terra fpecu quodam celafie dicitur in infula Creta, quæ poftea * Iupitris fuiiffe nutritrix, vt antè oftendimus, demonftratur. Sed cum Iupiter fens adolefcentia, bellum contra Titanas appararet, refonfum effe ei, fi vincere vellet, vt Aegos pelle tectus & capite Gorgonis bellum adminiftraret, quam Aegida Græci appellarunt. Itaque factò eo quod fuprà declarauimus, Iupiter Titanas fuperans regnum effe adeptus, & reliqua offa ægos caprina pelle contecta anima donauit, & ftellis figuratam memoriæ commendauit: & poftea quibus ipfe vicerat tectus, Mineruæ conceffit. Eumerus ait Aegam quandam fuiiffe Panos vxorem, eam compressam à Ioue peperiffie, quem viri fui Panos diceret filium. Itaque puerum Ægyptiana, Iouem verò Aegiochum dictum: qui, quòd eum diligebat plurimum, inter aftra capræ figura memoriæ caufa collocauit.

Ophiuchus.

Ophiuchus, qui apud nostros fcriptores Anguitenès dictus effe, fuprà Scorpionem conftitutus, tenens manibus anguem, medium corpus eius implicantem. Hunc complures Carnubutam dixerunt nomine, Getarum regem, qui fuit in Myfia regione, fuiiffe, qui eodem tempore regno effe potitus, quo primùm femina frugum mortalibus tradita effe exiftimantur. Ceres enim cum fua beneficia largiretur hominibus, Triptolemum, cuius

ipfa

ipfa fuerat nutritrix, in curru draconum collocautum: qui primus hominum vna rota dicitur vffus, nec curfu moraretur, iuffit omnium nationum agros circum: untem femina partiri, quo facilius ipfi pofterifque eorum à fero victu fegegarentur, qui cum perueniffet ad eam, quem fuprà diximus Getarum regem, ab eo primùm hofpitaliter acceptus, deinde non vt beneficiis aduena & innocens, fed vt crudelifsimus hofis infidiis captus, aliorum dum paratus effe producere, fua penè perdidit vitam. Carnubutæ enim iuffu, cum draco vnus eorum effet in interfectus, ne cum Triptolemus feniffet infidias fibi parari, currus præfidium fibi conftituere fperaret, Ceres eò veniffe, & erepto adolefcenti currum, dracone altero fubiecto, reddiffie: regem autem pro cepto maleficiæ pœna non mediocri affeciffie, narratur. Hegefianax dicit, Cererem memoriæ hominum caufa, ita Carnubutam fideribus figuraffe, manibus tenentem, vt interficere draconem exiftimetur, qui ita vixerat acerbe, vt iocundiffimam fibi confciferet mortem. Alij autem Herculeum effe demonftrant, in Lydia apud flumen Sagarim, anguem interficientem, qui & homines complures interficiebat, & ripam frugibus orbabat. Pro quo factò à regina Omphale quæ ibi regnabat, multis ornatum muneribus Argos remiffum. Ab Ioue verò propter fortitudinem inter fidera collocautum. Nonnulli etiam Triopam Theffalorum regem dixerunt effe, qui cum fuum domicilium regere conaretur, Cereris ab antiquis collocautum diruit templum. Pro quo factò à Cerere fame obiecta, nunquam poftea frugibus vllis fatuari potuiffie exiftimatur. Nouiffimè propè ad terminum vitæ, dracone obiecto mala plurima perpeffus, aliquando mortem adeptus, in aftra Cereris voluntate effe conftitutus. Itaque adhuc videtur eum draco circumplexus, æterna merentem afficere pœna. Polizeus autem Rhodius hunc Phoibanta nomine demonftrat, qui Rhodijs auxilio maximo fuiiffe demonftratur. Nam cum eorum infulam ferpentium multitudine occupatam, ciues Ophiufam appellaffent, & in ea multitudine ferarum, draco fuiffet ingenti magnitudine, qui plurimos eorum interfeciffet, & patria denique deferta eum

I

*Mnafæas, a-
lij fic legunt:
Mnafæas di-
cit Iouem nu-
tritrix à The-
mite & A-
malthea nym-
pha.*

Iouis

Hiscilla

HYGINI POET. ASTRON.

retere coegisset: dicitur Phorbas Triopæ filius ex Æ Hyocla Mirmidonis filia natus, eò tempestate delatus, omnes feras & cum draconem interfecisse: qui cum maxime Apollini dilectus esset, locatus in cælo interficiens draconem, laudis & memoriæ causa videtur. Itaque Rhodij quotienscumque à litore longius prædeunt clafses, prius sacrificant Phorbantis aduentui, vt illis talis euentus inopinata virtutis accidat ciuibus, qualis inscium Phorbanta futuræ laudis ad sidera gloriæ pertulit casus. Complures etiam astrologi hunc Aesculapium finxerunt, quem Iupiter Apollinis causa inter astra collocavit. Aesculapius enim cum esset inter homines, & tantum medicina cæteris præstaret, vt non satis ei videretur hominum dolores leuare, nisi etiam mortuos reuocaret ad vitam, nouissimè fertur Hippolytum, qui iniquitate noueræ & inscitia parentis erat interfectus, sanasse. ita Eratosthenes dicit. Nonnulli Glaucum Minoos filium, eius opera reuixisse dixerunt: pro quo, vt peccato, Iouem domum eius fulmine incendisse. Ipsum verò propter artificium & Apollinem eius patrem inter sidera anguem tenentem constituisse, vt quidam dixerunt, hæc de causa anguem tenere dicitur, quòd cum Glaucum cogere'tur sanare, conclusus quodam loco secreto, bacillum tenens manu, cum quid ageret, cogitaret; dicitur anguis ad bacillum eius arrepsisse. quem Aesculapius mente commotus interfecit bacillo, fugientem feriens sapius. Postea fertur alter anguis eodem venisse, ore ferens herbam, & in caput eius impositisse: quo facto, loco fugisse, quare Aesculapium vsam eadem herba, & Glaucum reuixisse. Itaque anguis & in Aesculapij tutela, & in astris dicitur collocatus: qua consuetudine ducti posterì eius tradiderunt, vt reliqui medici anguibus vterentur.

Sagitta.

Hanc vnam de Herculis telis esse demonstrant, quæ Aquilam dicitur interfecisse, quæ iecinora Promethei fertur exedisse: de quo pluribus verbis dicere, non videtur inutile. Antiqui cum maxima cerimonia deorum immortalium sacrificia administrarent, soliti sunt

LIBER II.

66

totas hostias in sacrorum consumere flamma. Itaque cum propter sumptus magnitudinem sacrificia pauperibus non contingerent, Prometheus, qui propter excellentiam ingenij miram, homines finxisse existimatur, recusat: tunc dicitur ab Ioue impetrasse, vt partem hostiæ in ignem proicerent, partem in suo consumerent vsu. Idque postea consuetudo firmavit: quod cum facile à deo, non vt ab homine auaro, impetrasset, ipse Prometheus immolat tauros duos, quorum primum iecinora cum in ara posuisset, reliquam carnem ex utroque tauro in vnum compositam, conio bubulo texit. Ossa autem quæ circum fuerunt, reliqua pelle coniecta, in medio collocavit: & Ioui fecit potestatem, vt quam vellet eorum consumeret partem. Iupiter autem, etsi non pro diuina fecit cogitatione nec vt Deum licebat, omnia qui debuit antè prouidere, sed (quoniam credere institimus historicis) deceptus à Prometheo, vtrunque putans esse tantum, delegit ossa pro sua dimidia parte.

Itaque postea in solennibus & religiosis sacrificiis carne hostiarum consumpta, reliquias, quæ pars fuit deorum, eodem igni combuunt. Sed vt ad propositum reuertamur, Iupiter cum factum rescisset, animo permoto mortalibus eripuit ignem, ne Promethei gratia plus deorum potestate valeret, ne ve carnis vsus utilis hominibus videretur, cum coqui non posset. Prometheus autem conuictus insidiat, sua opera ereptum mortalibus ignem restituere cogitabat. Itaque cæteris remotis, venit ad Iouis ignem: quo dimiuuro & in ferulam coniecto, lætus vt volare non currere videretur, ferulam iactans, ne spiritus interclusus vaporibus exstingueret in angustia lumen. Itaque homines adhuc plerumque, qui læticia finit nunciij, celerrimè veniunt. Præterea totum à certatione ludorum cursoribus instituerunt ex Promethei consuetudine, vt currerent lampadem iactantes. Pro quo Iupiter factò mortalibus parem gratiam referens, mulierem tradidit his, quam à Vulcano factam deorum voluntate omni munere donauit. Itaque Pandora est appellata. Prometheum autem in monte Scythiæ, nomine Caucaò, ferrea catena vinxit:

notum

quem alligatum ad triginta milia annorum Aeschylus tragicædiarum scriptor dixit. Præterea admittit ei aquilam, quæ assidue noctu renascentia iocinora excuset. Hanc autem aquilam nonnulli ex Typhone & Echidna natam: alij ex Terra & Tartaro complures à Vulcano factam: Polyzeus autem Vulcani factam manibus demonstrat, animamque ei ab Ioue traditam dicunt. Sed eius de solutione hanc memoriæ proditam esse causam. Cùm Iupiter Theridis connubium pulchritudine corporis inductus peteret, neque à timida virgine impetraret, neque ea re minus efficere cogitaret, illo tempore Parca cecinisse feruntur fata, quæ perfici natura voluit rerum: dixerunt enim, quicumque Theridis fuisset maritus, eius filium patria fore laude clariorem, quod Prometheus non voluntate, sed necessitudine vigilans, auditum Ioui nuntiauit, qui verius, ne id quod ipse Saturno patri fecisset, in simili causa patris regno priuatus cogereretur, destitit Therim velle ducere uxorem, & Prometheo pro beneficio meritam retulit gratiam, cùmque vinculis liberauit: neque quod illi fuerat iuratus remisit, vacuum omni alligatione futurum. Sed memoriæ causa ex vtraque re, hoc est lapide & ferro sibi digitum vincire iussit, qua consuetudine homines vsi, quo satisfacere Prometheo viderentur, annulos lapide & ferro conclusos habere cœperunt. Nonnulli etiam coronam habuisse dixerunt, vt se victorem impudè peccasse diceret. Itaque homines in maxima læticia victoresque coronas habere constituerunt. Id in exercitationibus & conuiuiis perspicere licebit: sed opinio est, ad initium & interitum aquilæ reuertamur. Hercules missus ab Eurystheo ad Hesperidum mala, nescius viæ deuenit ad Promethea, quem in Caucaso monte vinctum supra diximus. A quo via demonstrata, partaque victoria ad eum iter facere contendit, vt & draconem, de quo antè diximus, interfectum diceret, & gratiam pro beneficio redderet. Nam confestim honorem quem potuit reddidit merenti. * Qua dimissa, homines instituerunt vt hostiis immolatis iocinora consumerent in deorum altaribus, vt saturare eos per viscera visceribus Pro-

Deest, & aquila qua iocinora

methei viderentur. Vt Eratosthenes autem de sagitta demonstrat, hac Apollo Cyclopes interfecit, qui fulmen Iouis fecerunt, quo Æsculapium interfectum complures dixerunt. Hanc autem sagittam in Hyperboreo monte Apollinem defodisse, cum autem Iupiter ignoueret filio, ipsam sagittam vento ad Apollinem perlata, cum frugibus quæ eo tempore nascebantur, hanc ergo ob causam inter sidera demonstratur.

De Aquila.

Aquila hæc est, quæ dicitur Ganymedem rapuisse, & amanti Ioui tradidisse. Hanc etiam Iupiter primus ex auium genere delegisse sibi existimatur, quæ sola tradita est memoriæ, contra solis orientis radios contendere valere. Itaque super aquarium volare videtur. Hunc enim complures Ganymedem esse finxerunt. Nonnulli etiam dixerunt Meropen quendam fuisse, qui Coam insulam tenuerit regno, & à filia nomine Coon, & homines ipsos à se Meropas appellaret. Hunc autem habuisse uxorem nomine Ethemcam, genere Nympharum procreatam: quæ cùm desideret colere Dianam, ab ea sagittis figi cœpit. Tandem à Proserpina viuam ad inferos arreptam esse. Meropen autem desiderio vxoris permotum, mortem sibi consciscere voluisse. Iunonem autem miseram eius, in aquilam corpus eius conuertisse, & inter sidera constituisse: ne, si hominis effigie eum collocaret, nihilo minus memoriam tenens, coniugis desiderio inereret. Aglaosthenes autem qui Naxica scripsit, ait, Iouem Creta surreptum, Naxam delatum, & ibi esse nutritum: qui postquam peruenerit ad virilem ætatem, & voluerit bello lacerasse Titanas, sacrificanti ei aquilam auspiciatam: quo auspicio usum esse, & eam inter astra collocasse. Nonnulli etiam dixerunt Mercurium, alij autem Anapladem pulchritudine Veneris ductum, in amorem incidisse: & cum ei copia non fieret, animum, vt contumelia accepta, defecisse: Iouem autem miserum eius, cum Venus Acheloo flumine corpus ablueret, misisse aquilam quæ locum eius in Ægyptiæ Amithonia delatum Mercurio traderet, quem persequens Venus, ad cupientem sui peruenit: qui copia facta, pro beneficio aquilam in mundo collocauit.

Amithonia

Delphin.

Hic qua de causa sit inter astra collocatus, Erato-
sthenes ita cum cæteris dicit. Neptunum quo tem-
pore voluerit Amphitritem ducere uxorem, & illa cupiens seruare virginitatem, fugerit ad Arlanta, complures eò quaesitum dimississe. In his & Delphina quendam nomine, qui peruagatus insulas, aliquando ad virginem peruenit, eique persuasit vt nubere Nepruno, & ipse nuptias eorum administrauit. Pro quo facto inter sidera delphini effigiem collocauit. Et hoc amplius, qui Nepruno simulacrum faciunt, delphinum aut in manu, aut sub pede eius constitutere videmus: quod Nepruno gratissimum esse arbitrantur. Aglaosthenes autem qui Naxica conscripsit, Tyrrenos ait fuisse quosdam nauicularios, qui Liberum patrem puerum receptum, vt Naxum cum sociis suis comiribus transfuectum, redderent nutricibus nymphis, à quibus eum nutritum, & nostri in progenie deorum & complures Græci dixerunt. Sed vt ad propositum reuertamur, nauicularij spe prædæ inducti, nauem auertere voluerunt. quod Liber suspicatus, comites suos iubet symphonia canere: quo sonitu inaudito Tyrreni cum vsque eò delectarentur, vt etiam in saltationibus essent occupati, cupiditate se in mare inscij proiecerunt, & ibi delphini sunt facti, quorum cogitationem cum liber memoriam hominum tradere voluisset, vnus effigiem inter sidera collocauit. Alij autem dicunt, hunc esse delphina, qui Ariona citharædum ex Siculo mari Tænarum transevit: qui, cum cæteros artificio præstaret, & circum insulas quaesitus causa vagaretur, sciuli eius arbitrati, plus in perfidiosa libertate commodi, quam in placida seruitute esse, cogitare cœperunt, vt in pelagus domino proiecto, bona eiu. inter se partirentur, qui cum cogitationem eorum fecisset, perit non vt dominus à seruis, sed vt innocens ab improbi, vt parens a filiis, vt se liceret ornatum, quæ sepe fuerat veste, quoniam nemo esset alius, vt ipse, qui suum quaesitum prosequeretur euentum. Quod cum impetisset, cithara sumpta, suam cœpit dædere mortem: quo sonitu ducti delphines, è toto mari pronant ad Arionis cantum. Itaque deorum immortalium pote-

*Canere, vel
sunt verbi
deest.*

state inuocata, super eos se deiecit. quorum vnus Ariona exceptum pertulit ad Tænarium litus. in cuius memoriam causam, quæ ibi statua est Arionis, in ea delphin simulacrum affixum videtur, pro qua re inter sidera ab antiquis astrologis est figuratum. Serui autem qui se putarant seruitute elapsos, tempestate Tænarum perducti, à domino comprehensi, non mediocri supplicio sunt affecti.

Equus.

HVnc Aratus & alij complures Pegafum, Neptuni & Medusæ Gorgonis filium, dixerunt, qui in Helicoue Bœotia monte vngula saxum feriens, fontem aperuit, qui ex eius nomine Hippocrene est dictus. Alij dicunt: Quo tempore Bellerophontes ad Prærum Abantis filium Argiuorum regem deuenit, Antiam coniugem regis, hospitis amore inductam, petiisse ab eo vt sibi copiam faceret, promittens ei coniugis regnum, quæ cum impetrare non potuisset, verita ne se ad regem criminaretur, occupat, eum sibi vim asserere voluisse Præto dicit, qui quòd cum dilexerat, noluit ipse supplicium sumere: sed quod æquum esse sciebat, mittit eum ad Iobaram Antia reginae patrem, quam alij Sthenobocam dixerunt, vt ille filia pudicitiam defendens, Bellerophontem obiceret Chimeræ, quæ eo tempore Lyciorum agros vastabat flamma: vnde victor profugiens post fontis inuentionem, cum ad cælum contenderet euolare, neque longè iam abesset, despiciens ad terram, timore permotus decidit, ibique perisse dicitur. Equus autem subuolasse inter sidera ab Ioue constitutus existimatur. Alij non criminatum ab Antia, sed ne scipius audiret quod noller, aut precibus eius moueretur, profugisse Argis dixerunt. Euripides autem in Menalippa, ipsam Menalippen Chironis Centauri filiam, Thetin antea appellatam dicit: quæ cum aleretur in monte Pelio, & studium in venando maximum haberet, quodam tempore ab Æolo Hellenis filio Iouis nepote persuasam concepit. cumque iam partus appropinquaret, profugis: in syluâ, ne patri cum virginè speraret, nepotem procreasse videretur. Itaque cum patrem eam persequeretur, dicitur petiisse à deorū potestate, ne paries à patre

conspiceretur. quæ deorum voluntate, postquam peperit, in equam conuersa, inter astra est constituta. Nonnulli eam vatem dixerunt esse: sed quod deorum consilia hominibus sit enuciare solita, in equam esse conuersam. Gallimachus autem ait quod desierit venari, & colere Dianam, in quam speciem supra diximus eam Dianam conuertisse. Hęc dicitur etiam hac re non esse in conspectu Centauri, quem Chirona esse nonnulli dixerunt: & etiam dimidiam apparere, quod noluerit scire se foeminam esse.

Delotum.

Hoc sidus velut litera est Græca in triangulo posita: itaque appellatur, quod Mercurius supra caput Arietis statuisse existimatur, ideo vt obscuritas Arietis huius splendore, quo loco esset, significaretur, & Iouis nomine Græcè Dios primam literam deformaret, Nonnulli Ægypti positionem. Alij quæ Nilus terminaret Æthiopiæ esse & Ægyptum dixerunt. Alij Siciliam figuratam putauerunt. Alij, quod orbem terrarum superiores trifariam diuiserunt, tres angulos esse constitutos dixerunt.

Aries.

Hic existimatur esse qui Phryxum transtulisse & Hellen dictus est, per Hellepontum: quem Hesiodus & Pherecydes ait habuisse auream pellem, de qua alibi plura dicemus. Sed Hellen decidisse in Hellepontum, & à Neptuno compressam Pæona procreasse complures, nonnulli Edonum dixerunt. Præterea Phryxum incolumen ad Ætæam peruenisse, & arietem Ioui immolasse, pellem in templo fixisse, arietis ipsius effigiem ab Ioue inter sidera constitutam, habere tempus anni quo frumentum feritur, ideo quod ortum seuerit, antè, quæ maximè fugæ fuit causa. Et Eratosthenes ait, arietem ipsum sibi pellem auream detraxisse, & Phryxo memoria causa dedisse, ipsum ad sidera peruenisse: quare, vt supra diximus, obscurius videatur. Hunc autem nonnulli dixerunt in oppido Orchomeno, quod est in Bœotia, natum. Alij in Salonum Thesaliæ finibus procreatum. Alij dicunt Crethea & Athamantem cum alijs pluribus, Æoli filios fuisse. Nonnulli etiam Athamantis fi-

lium, Salomon esse Æoli nepotem dixerunt. Crethea autem habuisse Demodicem vxorem, quam alij Biadicen dixerunt. Hanc autem Phrixi Athamantis filij corpore inductam in amorem incidisse: neque ab eo, vt sibi copiam faceret, impetrare potuisse. Itaque necessario coactam criminari eum ad Crethea cœpisse, quæ diceret ab eo vim sibi penè allatam, & horum similia mulierum consuetudine dixisse. Quo factò, Crethea, vt vxoris amâtem per mortum Athamanti, vt de eo supplicium sumeret, persuasisset. Nubem autem interuenisse, & eripsum Phryxum & Hellen eius sororem in ariete posuisse: & per Hellepontum quàm longissimè posset, per fugere iussisse: Hellen decidisse & ibi debitum naturæ reddidisse. Ex huius nomine Hellepontum appellatum. Phryxum Colchos peruenisse, & antè diximus, arietis intercepti pellem in templo fixisse. Ipsum autem à Mercurio ad Athamantem reductum, qui patri eius satisfecerit, cum innocentia confusum profugisse. Hermippus autem dicit, quo tempore Liber Africam oppugnauerit, deuenisse cum exercitus in eum locum, qui propter multitudinem pulueris Ammodes est appellatus. Itaque cum in maximum periculum deuenisset, quod iter necessariò facere videbatur, accessit eò, vt aquæ maxima penuria esset. quo factò exercitus ad defectionem maximam venire cogebatur: qui quid agerent dum cogitant, aries quidam fortuito ad milites eorum errans peruenit, quos cum vidisset, fuga sibi præsidium parauit. Milites autem qui eum fuerunt conspicati, etsi puluere & æstu pressi vix progrediebantur, tamen vt prædam ex flamma petentes, arietem sequi cœperunt vsque ad eum locum, qui Iouis Ammonis postea templo constituto est appellatus. Quo cum peruenissent, arietem qui consecuti fuerant, nusquam inuenire potuerunt. Sed quod magis hic fuerat optandum, aquæ magnam copiam in eo loco nacti sunt: corporibusque recuperatis, Libero statim nunciauerunt, qui gauisus ad eos fines exercitum deduxit, & Iouis Ammonis templum cum arietinis cornibus simulachro factò constituit. arietem inter sidera figurauit, ita vt cum Sol in eius foret signo, omnia nascencia recrearentur, quæ veris tempore fiunt, hæc re maximè, quod illius fuga

Liber recreauit exercitum. Præterea 12. signorum principem voluit esse, quod ille optimus exercitui fuerit ductor. Sed de Ammonis simulacro Leon, qui res Ægyptias conscripsit, ait: Cum Liber Ægyptum, & reliquos fines regno teneret, & omnia primus hominibus ostendisse diceretur, Ammonem quidam ex Africa venisse, & pecoris multitudinem ad Liberum adduxisse, quo facilius & eius gratia vteretur, & aliquid primus inuenisse diceretur. Itaque pro beneficio ei Liber existimatur agrum dedisse, qui est contra Thebas Ægyptias, & qui simulacra faciunt Ammonis, eum capite cornuto institutum, vt homines memoria teneant, eum primum pecus ostendisse. Qui autem Libero factum voluerunt assignare, quod non petierit ab Ammone, sed vltro ad eum sit adductus, simulacra illi cornuta faciunt, & arietem memorie causa inter sidera fixum dicunt,

*Sic Ouid. 5.
Fast.*

Hoc alij signum Phæniadixere inueniam. Quæ bos ex homine est, ex bove sacra dea.

Hesiodus quinque tantum Hyades numerat.

Νύμφαι χαίρεισιν, ὁμοίαι, φαεινὴν ἡδὲ κούριον, εὐσεφάνος τε κλέσια φάων ἱμῶδες αὐκαὶ ἐνδύουται ὑπὲρ τοῦ νύμφαι. ὅς ἔσται καλὸς εὖ φῶν ἄνθρωπος.

Taurus.

Hic dicitur inter astra constitutus, quod Europam incolumem transiit Cretam, vt Euripides dicit. Nonnulli autem cum Io in bouem sit conuersa, vt Iupiter ei satisfacere videretur, inter sidera constituisse, quo eius prior pars apparet, vt tauri, sed reliquum corpus obscurius videatur. Spectat autem ad exortum solem, cuius oris effigiem quæ continent stellæ, Hyades appellantur. Has autem Pherecydes Atheniensis Liberi nutrices esse demonstrat numero septem, quas etiam autem nymphas Dolonidas appellatas. Harum nomina sunt hæc: Ambrosia, Eudora, Pedile, Coronis, Polisso, Phyleto, Thyene. Hæ dicuntur à Lycurgo fugatæ, & præter Ambrosiam omnes ad Thetym profugisse, vt ait Asclepiades. Sed vt Pherecydes dicit, ad Thebas Liberum perlatum, Iunoni tradiderunt. Quam ob causam ab Ioue gratia eis est relata, quod inter sidera sunt constitutæ. Hyades autem appellatæ sunt, vt ait Musæus, quod ex Atlante & Plarone Oceani filia, sunt quindecim filiarum procreatæ, quarum quinque Hyadas appellatas demonstrat, quod earum Hyas fuerit frater à sororibus plurimum dilectus: qui cum venans à leone esset interfectus, quinque, de quibus supra diximus, lamentationibus assiduis permotæ dicuntur interuisse: quare eas

quod plurimum de eius morte laborarent, Hyadas appellatas. Reliquas verò decem sorores deliberasse de sororum morte, & earum septem sibi mortem conscisse: quare quod plures idem fenserunt, Pleiadas dictas. Alexander autem Hyadas ait dictas, quod Hyantis & Bœotiarum sunt filiarum. Pleiadas autem, quod ex Pleione Oceani & Atlante sint natæ. Hæ numero septem dicuntur. Sed nemo amplius quàm sex videre potest. Cuius causa proditur hæc, quod de septem sex cum immortalibus concubuerunt: tres cum Ioue, duæ cum Neptuno, vna cum Marte. reliqua autem Sisyphi vxor demonstratur. Quarum ex Electra & Ioue Dardanum, ex Maia Mercurium, ex Taygete Lacedæmonia procreatum, ex Alcyone autem & Neptuno Hyrea, ex Celæno Lycum & Nyctea natum. Martem autem ex Sterope Ocnomaum procreasse, quam alij Ocnomai dixerunt vxorem. Meropem autem Sisypho nuptam, Glaucum genuisse, quem complures Bellerophonis patrem esse dixerunt. Quare propter reliquas sorores eius, inter sidera constitutam. Sed quia homini nupsit, stellam eius obscuratam. Alij dicunt Electram non apparere, ideo quod Pleiades existimentur choream ducere stellis. Sed postquam Troia fuit capta, & progenies eius quæ à Dardano fuerit, sit euersa, dolore permotam, ab his se remouisse, & in circulo qui arcticus dicitur, constituisse, ex quo tam longo tempore lamentantem capillo sparso videri. Itaque è facto cometem esse appellatam. Sed has Pleiadas antiqui Astrologi seorsum à Tauro deformauerunt, vt antè diximus, Pleionis & Atlantidis filias: quæ cum in Bœotiam cum puellis iter facerent, Oriona conatum voluisse eis vim afferre, illas fugere coepisse. Oriona autem secutum esse annis 12. neque eas inuenire potuisse. Iouem autem puellarum miserum, inter astra constituisse, & postea à nonnullis astrologis caudam tauri appellatam. Itaque adhuc Orion fugientes eas ad occasum sequi videtur. Eas stellas Vergilius nostri dixerunt, quod post ver exoriuntur. & hæc quidem ampliorè cæteris habent honorem: quod earum signo exoriente ætas significatur, occidentem autem hyems ostenditur, quod alijs non est traditum signum.

Pleiades.

Vergilic.

Gemini.

HOS complures astrologi Castorem & Pollucem esse dixerunt, quos demonstrant omnium fratrum inter se amantissimos fuisse: quia neque de principatu contenderunt, neque ullam re sine communi consilio gesserunt. Pro quibus officiis eorum Iupiter inter notissima sidera eos constituisse existimatur. Neptunum autem pari consilio eos munerasse. Nam equos his quibus vtuntur donauit, & dedit potestatem naufragiis saluari esse. Alij dixerunt Herculem esse & Apollinem: nonnulli etiam Triptoleum, quem supra diximus, & Iasion, à Cerere dilectos, & ad sidera perlaros. Sed qui de Castore & Polluce dicunt, hoc amplius addunt, vt Castor in oppido Ariadnis sit occisus, quo tempore Lacedæmones cum Atheniensibus bellum gesserunt. Alij autem, cum oppugnarent Spartam Lynceus & Idas, ibi periisse dixerunt. Pollucem ait Homerus concessisse fratri dimidiam vitam. Itaque alternis diebus eorum quenque lucere.

Cancer.

Hic dicitur Iunonis beneficio inter astra collocatus, quod cum Hercules contra hydram lernaam constitisset, ex palude pedem eius mordicus arripuisset: qua de re Herculem perterritum, eum interfecisse. Iunonem autem inter sidera constituisse, vt esset cum duodecim signis, quæ maximè solis cursu continentur. In eius deformationis parte sunt quædam qui asini appellantur, à Libero in testa cancri duabus stellis figurati. Liber enim à Iunone furore obiecto, dicitur mente captus fugisse per Thespriam, cogitans ad Iouis Dodonæi templum peruenire: vnde peteret responsum, quod facilius ad pristinum statum mentis perueniret. sed cum venisset ad quandam paludem magnam, quam transire non posset, de quibusdam duobus asellis obuiis factis, dicitur vnu deprendisse eorum, & ita esse transuectum, vt omnino aquam non terigerit. Itaque cum venisset ad templum Iouis Dodonæi, statim dicitur à furore liberatus, & asellis gratiam retulisse, & inter astra eos collocasse. Nonnulli etiam dixerunt asino illi quo fuerat vectus, vocem humanam dedisse. Itaque postea cum Priapo deo

naturæ contendisse, & victum ab eo interfectum, pro quo Liberum eius miserum in sideribus annuerasse. Et vt sciretur id pro deo, non pro homine timido (quia Iunonem fugerit) fecisse, supra cancrum constituit, qui deæ beneficio fuerat affixus astris. Dicitur etiam alia historia de asellis, vt ait Eratosthenes, quo tempore Iupiter bello gigantibus indicto, ad eos oppugnandos omnes deos conuocauit, venisse Liberum patrem, Vulcanum, Satyros, Silenos asellis vectos: qui cum non longè ab hostibus abessent, dicuntur aselli pertimuisse, & ita pro se quisque magnum clamorem & inauditum gigantibus fecisse, vt omnes hostes eorum clamore in fugam se conuerterent, & ita sint superati. Huius similis est historia de buccina Tritonis. Nam hic quoque fertur, cum concham inuentam excauasset, se cum ad gigantes tulisse, & ibi sonitum quendam inauditum per concham misisse. Hostes autem veritos, ne quæ esset inmanis fera ab aduersariis adducta, cuius esset ille mugitus, fugæ se mandasse: & ita victos, in hostium potestatem peruenisse.

Leo.

Hic dicitur à Ioue constitutus, quod omnium ferarum princeps esse existimatur. Nonnulli etiam hoc amplius dicunt, quod Herculis prima fuerit hæc certatio, & quod eum inermis interfecit. De eo Pisandrus & complures alij scripserunt, cuius simulacrum proximum est virgini. * Sed aliæ 7. stellæ ad caudam leonis in triangulo collocatæ, quas crines Beronices esse Conon Samius mathematicus & Callimachus dicit. Cum Ptolemæus Beronice, Ptolemæi & Arfinoes filiam sororem suam duxisset vxorem, & paucis post diebus Asiam oppugnatam profectus esset, nouisse Beronice, si victor Ptolemæus redisset, se detonsuram criminem, quo voto damnatum crinem in Veneris Arfinoes * *Quidam Zephyritidis* Cononididis posuisse templo, eumque postero die non *legunt. Ego malim Chrydixit crinem inter sidera videri collocatum, & quædam stellas. Nam vacuas à figura septem stellas ostendit, quas esse crinem & Plin. temfingeret. Hanc Beronice nonnulli cum Callimacho di-*

*Sunt.**plum Arsi-*

noes aureum
vocatam di-
cit libro 37.
ca. 8: Decri-
ne autem Be-
ronices apud
eundem est,
lib. 2. ca. 70.

xerunt equos alere, & ad Olympia mittere consuetam; Alij dicunt hoc amplius Prolamæum Beronicis patrem, multitudine hostium perterritum, fuga salutem petisse, filiam auream sæpe consuetam insulisse in equum, & reliquam exercitus copiam construisse, & complures hostium interfecisse, reliquos in fugam coniecisse, pro quo etiã Callimachus eam magnanimam dixit. Eratosthenes autem dicit virginibus Læbiis dotem, quam cuique relictam à parente nemo solueret, iussisse reddi, & inter eos constituisse petitionem.

Virgo.

Hanc Hesiodus Iouis & Theridis filiam dicit. Aratus autem Ascræi & Auroræ filiam existimat, quod eodem tempore fuerit, cum aurea secula hominum, & eorum principem fuisse demonstrat, propter diligentiam & aquitarem, Iustitiam appellatam: neque illo tempore ab hominibus exteris nationes bello lacesitas esse, neque nauigio quenquam usum esse, sed agris colendis vitam agere consueuisse. Sed post eorum obitum qui sint nati minus officiosos, magis auaros cœpisse fieri: quare minus iustitiam inter homines fuisse conuersatam. Denique eam peruenisse vsque eò, dum diceretur, Heu heu genus hominum * natum. Itaque iam non potuisse pati amplius, & ad sidera euolasse. Sed hanc alij Fortunam, alij Cererem dixerunt, & hoc magis non conuenit inter eos, quod caput eius nimium obscurum videtur. Nonnulli etiam Ergonem Icaij filiam dixerunt, de qua supra diximus. Alij autem Apollinis filiam ex Chriothemi natam, & infantem Parthenon nomine dictam: eamque quod parua interierit, ab Apolline inter sidera collocatam.

Scorpius.

Hic propter magnitudinem membrosum in duo signa dividitur, quorum vnus effigie nostri libram dixerunt: Sed omnino totum signum hac de causa statuerunt assignatum, quod Orion cum venaretur, & in eo exercitatissimum se esse consideret, dixisset etiam Dianæ & Latonæ, se omnia quæ ex terra oriuntur, interficere valere: quare terram permotam, scorpionem eduxisse, qui cum interficere demonstratur. Iouem autem vtrius-

que animum admiratum, scorpionem inter astra collocasse: vt species eius hominibus documento esset, ne quis eorum de aliqua se sibi consideret. Dianam autem propter studium Orionis petisse à Ioue, vt idem illi beneficium daret petenti, quod terræ vltro tribuisset. Itaque eum constitutum, vt cum scorpio oriatur, Orion occidat.

Sagittarius.

Hunc complures Centaurum esse dixerunt. Alij autem hac causa negauerunt, quod nemo Centaurus sagittis sit vsus. Hic autem quaeritur, cur equinis cruribus sit deformatus, & caudam habeat vt Satyri. Dicunt enim nonnulli, hunc esse Crotum nomine, Euphemes Musarum nutricis filium, vt ait Sostheus tragicædiarum scriptor, eum domicilium in monte Helicone habuisse, & cū Musis solitum delectari, nonnunquam etiam studio venationis exerceri. Itaque pro merita diligentia magnam laudem assecutum. Nam & celerissimum in syluis, & acutissimum in Musis factum esse: pro quo studio petisse Musas ab Ioue, vt in aliquo astrorum numero deformaretur. Itaque Iouem fecisse, vt cum omnia illius artificia vno corpore vellet significare, crura eius equina fecisse, quod equo multum sit vsus: & sagittas pro ingenio adiunxisse, vt ex his & acumen & celeritas esse videretur. Caudam satyricam in corpore finxisse, quod non minus hic Musis, quam Liber Satyris sit delectatus. Ante huius pedes stellæ, sunt paucae in rotundo deformatæ, quas coronam eius, vt ludentis abiectam nonnulli dixerunt.

Capricornus.

Huius effigies similis est Ægipani, quem Iupiter, quod cum eo erat nutritus, in sideribus esse voluit: vt capram nutricem, de qua ante diximus. Hic etiam dicitur, cum Iupiter Titanas oppugnaret, primus obiecisse hominibus timorem, qui Panicus appellatur, vt ait Eratosthenes. hac etiam de causa huius inferiorem partem piscis esse formationem, quod muricibus, id est maritimis conchylis hostes sit iaculatus, pro lapidum iactatione. Ægyptij autem sacerdotes, & nonnulli pœtæ dicant, cum plures dij in Ægyptum conuenissent, repente venisse eodẽ Typhona acerrimum

malum

giganta, & maxime deorum inimicum: quo timore permotos, in aliam figuram se conuertisse. Mercurium factum esse Ibin: Apollinem auem, quæ Threicia auis est, & grus dicitur: Dianam cato simulatam. quibus de causis Ægyptios ea genera violari non finire demonstrant, quod deorum imagines dicantur. Eodem tempore Pana dicunt in flumen se deiecessisse, & posteriorem partem corporis effigiem piscis, alteram verò hirci fecisse, & ita à Typhone profugisse: cuius cogitarum Iouem admiratum, effigiem eius inter sidera fixisse.

Aquarius.

Hunc complures Ganymedem esse dixerunt. Quem Iupiter propter pulchritudinem corporis creptum parentibus deorum ministrum fecisse existimatur. Itaque ostenditur, ut aqua aliquò infundens. Hegefanax aurem Deucaliona dicit esse, quod eo regnante tanta vis aquæ se de cælo profuderit, ut cataclysmus factus esse diceretur. Eubulus autem Cecropem demonstrat esse, antiquitatem generis commemorans, & ostendens antequam vinum traditum sit hominibus, aqua in sacrificiis deorum vfos esse, & antè Cecropem regnasse, quam vinum sit inuentum.

Pisces.

Diogenites Brithracus ait, quodam tempore venerem cum Cupidine filio in Syriam ad flumen Euphratem venisse, & eodem repente Typhona giganta, de quo supra diximus, apparuisse. Venerem autem autem cum filio in flumen se proiecessisse, & ibi figuram piscium forma mutasse: quo facto, periculo esse liberatos. Itaque postea Syros, qui in his locis sunt proximi, destituisse pisces esitare, quod vereantur eos capere, ne simili causa deorum præsidia impugnare videantur, aut eos ipsos captare. Eratothenes autem ex eo pisce natos homines dicit: de quo post dicemus.

Cetus.

De hoc dicitur, quod à Neptuno missus sit, ut Adromedam interficeret, de qua antè diximus. Sed à perseo fit interfectus, propter immanitatem corporis, & illius virtutem inter sidera collocatus.

Eridanius.

Hunc

Hunc alij Nilum, complures etiam Oceanum esse dixerunt. Qui autem Nilum volunt vocari, propter magnitudinem eius & vtilitatem æquissimum esse demonstrant. præterea quòd infra eum quædam stella sit clarius cæteris lucens, nomine Canopos appellata. Canopos autem insula flumine alluitur Nilo.

Lepus.

Hic dicitur Orionis canem fugere venantis. Nam cū ut oportebat, eum venatorem finxissent, voluere etiam hoc significare aliqua de causa. Itaque leporem ad pedes eius fugientem finxerunt, quem nonnulli à Mercurio constitutum dixerunt, eique datum esse præter cætera genera quadrupedum, ut alios pareret, alios haberet in ventre. Qui autem ab hac causa dissentiunt, negant tam nobilem & tam magnum venatorem, de quo & antè in Scorpionis signo diximus, oportere fingi leporem venari. Callimachum quoque accusari, quod cum Dianæ scriberet laudes, eam leporum sanguine gaudere, & eos venari dixisset. Itaque Oriona cum tauro decertantem fecerunt. Leporis autem hanc historiam memoriæ prodiderunt. Apud antiquos insula † Lero nullum leporem fuisse, sed ex eorum ciuitate adolescentium quendam studio generis inductum, ab exteris finibus leporem feminam prænantem attulisse, & ad eius partum diligentissimè ministrasse. Itaque cum peperisset, compluribus eius ciuitatis studium incidisse, & partim precio, partim beneficio mercatos omnes lepores alere cœpisse. Itaque non longo interuallo tantam multitudinem leporum procreatam, ut tota insula ab his occupata diceretur, quibus cum ab hominibus nil daretur, in semina eorum impetu facto, omnia comederunt. Quo facto incolæ calamitate affecti, cum fax forent oppressi, communi cōsilio totius ciuitatis, vix denique eos abegisse ex insula dicuntur. Itaque leporis postea figuram in astris constituisse, ut homines meminissent, nil esse tam exoptandum in vita, quin ex eo plus doloris quam lætitiæ capere postea cogentur.

*Plinius in
Ithaca leporis
mollos vi-
uere scribit.*

Orion.

K

HVnc Hesiodus Neptuni filium dicit, ex Euryale Minois filia natum, concessum autem ei, vt super fluctus curreret, & in terra: quemadmodum Iphiclo datum dicitur, vt supra aristas curreret, nec eas infringeret. † Aristonicus autem dicit, quendam Hyrea fuisse Thebis. Pindarus autem in insula Chio. Hunc autem cum Iouem & Mercurium hospitio recepisset, petisse ab eis, vt sibi aliquid liberorum nasceretur. Itaque quò facilius petium impetraret, bouem immolasse, & his pro epulis apposuisse. quod eum fecisset, poposcisse Iouem & Mercurium, quod corium de boue fuisset detractum, & quod fecerant vrinæ, in corium infudisse, & id sub terra poni iussisse: ex quo postea natum puerum, quem Hyreus è facto Vriona nomine appellauit. sed vestitate & consuetudine factum est, vt Orion vocaretur. Hic dicitur Thebis Chium venisse, & Oenopionis filiam Meropen per vinum cupiditate incensus compressisse: pro quo facto ab Oenopione excacatus, & de insula ciectus, existimatur Lemnum ad Vulcanum peruenisse, & ab eo sanatus, vt se vlcisceretur, Chium reuertisse. Oenopiona autem à ciuibus sub terra custoditum esse: quem postquam se inuenire posse desperaret Orion, in insulam Cretam peruenisse, & ibi venari cœpisse cum Diana, & ei polliceri quæ supra diximus: & ita ad sidera peruenisse. Nonnulli autem aiunt, Oriona cum Oenopione propè nimia cōiunctum amicitia vixisse, & quòd ei voluerit suum studium in venando probare, Dianæ quo que pollicitum, quæ supra diximus, & ita interfectum. Alij dicunt cum Callimacho, cum Dianæ vim voluerit afferre, ab ea sagittis esse confixum, & ad sidera propter venandi consimile studium deformatum. Ister autem dicit, Oriona à Diana esse dilectum, & penè factum, vt ei nupisset existimeretur. Quod Apollo cum ægrè ferret, & sæpe eam obiurgans, * hoc fecisse, natantis Orionis longè caput solum videri conspicatus, contendit cum Diana, eam non posse sagittam mittere ad id quod nigrū in mari videretur. quæ cum veller in eo studio se maximè

Aristonachus.

Deesse, nihil proficeret, vel simile, videtur.

artificem dici, sagitta missa caput Orionis traiecit. Itaque cum fluctus interfectum ad litus adiecisset, & se cum Diana percussisse plurimum doleret, multis eius obitum prosecuta lachrymis, inter sidera statuisse existimatur. Sed quæ post mortem eius Diana fecerit, in eius historis dicemus.

Canis.

Hic dicitur ab Ioue custos Europæ appositus esse, & ad Minoa peruenisse. Quem Procris Cephali vxor laborantem dicitur sanasse, & pro eo beneficio canem munere accepisse, quòd illa studiofa fuerit venationis, & quòd cani fuerat datum, ne vlla fera præterire eum posset. post eius obitum canis ad Cephalum peruenit, quòd Procris eius fuerat vxor: quem ille ducens secum, Thebas peruenit, vbi erat vulpes, cui datum dicebatur omnes canes effugere posse. Itaque cum in vnum peruenissent, Iupiter nescius quod faceret (vt * Histrius ait) vtrumque in lapidem conuertit. Nonnulli hunc canem Orionis esse dixerunt: & quòd studiosus fuerit venandi, cum eo cane quoque inter sidera collocatum. Alij † autem Icarij canem esse dixerunt, de quo antè diximus, quæ multa propolita suos habent auctores. sed canis habet in lingua stellam vnam, quæ ipsa Canis appellatur. In capite autem alteram, quam Isis suo nomine statuisse existimatur: & Sirion appellasse propter flammæ candorem, quòd eiusmodi sit, vt præter cæteras lucere videatur. Itaque quò magis ea cognoscere, Sirion appellasse.

Procyon.

Hic ante maiorem canem exoriri videtur, sed à nonnullis Orionis esse existimatur. Hac etiam de causa Procyonem appellatum, sed iisdem omnibus historiis quibus superior canis annumeratur.

Argo.

Hanc nonnulli propter celeritatem Argo dixerunt græcè appellatam. Alij, quòd Argus fuerit iuuentor. Hanc autem primam in mari fuisse complures dixerunt, & hac re maximè stellis esse figuratam. Hanc nauim factam Pindarus ait in Magnesia oppido, cui Demetrias nomen est. Callimachus autem in iisdem

k ij

Ouid. à Diana accepisse ait.

Ister

Vt Lucianus in Dialogo, Lemnum ecclesia.

finibus ad Apollinis Actij templum, quod Argonautæ proficiscentes statuisse existimantur, in eo loco qui Pagasæ vocatur, ideo quod naus Argo ibi primum compacta dicitur, quod est græcè *παγῶσα* Homerus hūc eundem locum in Thesſalia: finibus esse demonstrat. Æschylus autem & nonnulli aiunt à Minerua quandam materiam loquentem eodem esse coniunctam. sed huius non tota effigies inter astra videtur: diuisa enim est à puppi vsque ad malum, significans ne homines nauibus fractis pertimescerent.

Centaurus.

Hic dicitur nomine Chiron Saturni & Philyræ filius esse, qui non modò ceteros Centauros, sed homines quoque iustitia dicitur superasse. Æsculapium & Achillem nutritis existimatur. pietate igitur & diligentia effecit, vt inter astra numeraretur. Apud hunc, Hercules cum diuerteretur, & simul cum Chirone sedens sagittas cōsideraret, fertur vna eorum decidisse supra pedem Chironis, & ita eum interfecisse. Alij autem dicunt Centaurum miratum, quod tam breuibus sagittis, tam magna corpora Centaurorum interfecerit, ipsam contendere arcum conatum. Itaque ex eius manu sagittam prolapsam in pedem eius incidisse, pro qua re Iupiter eius miseratus, inter sidera eum constituit cum hostia quam supra aram tenens immolare videtur. Hunc alij Pholon esse Centaurum dixerunt, cūmque aruspicio præter ceteros plurimum † valere. Itaque ad aram cum hostia venire Iouis voluntate figuratur.

*al. valuisse.**Ara.*

In hac primùm dij existimantur sacra & coniurationē fecisse, cum Titanas oppugnare conarentur: eam autem Cyclopas fecisse, ab ea consuetudine homines dicuntur instituisse sibi, vt cum aliquam rem efficere cogitarent, prius sacrificarent, quam agere cœpissent.

Hydra.

In hac coruus insidere positus existimatur, de qua hanc habemus memoriæ proditam causam. Coruus

Apollinis tutela vsus, eo sacrificante missus à fonte aquam puram petiit, vidit arbores complures sicorum immaturas: eas expectans; dum matureſcerent, in arbore quadam earum confedit. Itaque post aliquot dies coctis ficibus, & à coruo pluribus earum comestis, expectans Apollo coruum, vidit eum cum cratera pleno volare festinantem. quo pro admissio eius dicitur, quod diu moratus sit Apollinem, qui coactus mora corui, alia aqua est vsus, hac ignominia eum affecisse, vt quamdium ficus coquerentur, coruus bibere non posset, ideo quod guttur habeat pertusum illis diebus. Itaque cum vellet significare sitim corui, inter sidera constituit crateram, & supposuit hydram, quæ coruum sitientem moraretur. Videtur enim rostro caudam eius extremam verberare, vt tanquam non sinat se ad crateram transire. † Histrus autem & complures dixerunt, Coronida Phlegyæ filiam fuisse, hanc autem ex Apolline Æsculapium procreasse. Sed postea Ischyn Elati filium cum ea concubuisse, quod cum videret coruus, Apollini nunciassè: qui cum fuerit antea candidus, pro incommodo nuncio, eum nigrum fecisse, & Ischyn sagittis confixisse. De cratera autem hanc historiam Philarchus scribit. In Cherfoneso quæ confinis est Troiæ, vbi Protefilai sepulchrum statutum complures dixerunt, vrbs Phlagusa nomine dicitur, in qua Demiphon quidam cum regnaret: incidit eorum finibus repentina vastitas, & ciuium internecio miranda: quare Demiphonta per motum ferunt misisse ad Apollinis oraculum, remedium quaerens vastitatis. responso autem dato, vt quotannis vna de nobilium genere virgo diis penatibus eorum immolaretur: Demiphon omnium filias præter suas sorte ductas interficiebat, vsque dum cuidam ciuium loco nobilissimo eorum nato perdoluit inceptum Demiphontis: qui negare cœpit de sua filia se passurum fortiri, nisi eodem regis filia coniecta essent. quo facto rex permotus, illius filiam sine sorte ductam interfecit, quod Mastusius nomine, virginis pater, instanti tempore simulauit se patriæ causa non ferre agrè factum, potuisse enim postea sorte ducta nihilominus interficere, quod paulatim dies regi in obliuionem perduxit. Ita-

al. Ister.

que cum se propè amicissimum regi pater virginis ostendisset, solenne sacrificium se habere dixit, eumque filias eius ad id conficiendum inuitavit. qui nihil aliter futurum suspicatus, filias antè misit, ut ipse occupatus in re ciuili postea veniret. Quod cum exoptanti Mastusio accidisset, filias eius interfecit, & sanguinem eorum cum vino in cratere mixtum aduenienti regi proportionè dari iussit. qui cum filias desideraret, & quid his factum esse rescisset, Mastusium cum cratere in mari proici iussit. quo factò, mare quo ille proiectus est, memoriæ causâ, Mastusium vocatum, portus autem adhuc crater dicitur: quam antiqui Astrologi stellis deformauerunt, ut homines meminissent, maleficium neminem temerè lucrari posse, neque obliuionem inimicitarum fieri solere. Nonnulli cum Eratothene dicunt, eum cratera esse quo Icarus sit vltus, cum hominibus ostenderet vinum. Alij autem dolium esse, quo Mars ab Octo & Ephialte sit coniectus.

a Ouid. 2. Fast. addit coruum vna attulisse hydram quoque & culpam mora in illum recessisse, tumque qui se remoratus fuisset.

b In alijs legitur Mastusium, nos ex Plinio Mastusium legendum duximus, vide lib. viij. cap. xxi.

Piscis, qui Notius appellatur.

Hic videtur ore aquam excipere à signo aquario, qui laborantem quondam Ithm seruasse existimatur: pro quo beneficio simulacrum piscis, & eius filiorum, de quibus antè diximus, inter astra constituit. Itaque Syri complures pisces non esitant, & eorum simulacra aurata pro diis penatibus colunt. De hoc Hegeffias scribit.

De quinque stellis.

Reliquum est nobis de stellis quinque, quas complures, ut erraticas, ita planetas Græci, id est vago dixerunt. Quarum vna est Iouis, nomine Phæron, quem Heraclides Ponticus ait, quo tempore Prometheus homines finxit, hunc pulchritudine corporis

reliquis præstantem fecisse, cumque suppressere cogitaret, ut certum redderet Cupidinem Ioui nunciassè. quo factò missum Mercurium ad Phæronta, persuassè, ut ad Iouem veniret, & immortalis fieret. Itaque eum inter astra collocatum. Secunda stella dicitur Solis, quam alij Saturni dixerunt. Hanc Eratothenes à Solis filio Phærontem appellatam dicit: de quo plures scripserunt, ut patris inscienter curru vectus incenderit terras: quo factò, ab Ioue fulmine percussus, in Eridanum deiectus, à Sole inter sidera sit perlatus. Tertia est stella Martis, quam alij Herculis dixerunt, Veneris sequens stellam, hac, ut Eratothenes ait, de causâ, quòd Vulcanus cum uxorem Venerem duxisset, & propter eius obseruantiam Marti eius copia non fieret, ut nihil aliud assequi videretur, nisi suam stellam, Veneris fidus persequi, à Venere impetrauit. Itaque cum vehementer cum amore incenderet, id significans, è factò stellam Pyroenta appellauit. Quarta stella est Veneris, lucifer nomine, quam nonnulli Iunonis esse dixerunt. Hunc eundem Hesperum appellari, multis traditum est historiis. Hic autem omnium siderum maximus esse videtur. Nonnulli autem hunc Aurora & Cephalii filium esse dixerunt, pulchritudine multis præstantem, ex qua re etiam cum Venere dicitur certasse, ut etiam Eratothenes dicit: eum hac de causâ Veneris appellari, ex oriente sole & occidente videri, quare, ut antè diximus, iure hunc & Luciferum & Hesperum nominatum. Quinta stella est Mercurij nomine Stilbon, sed hæc est breuis & clara. Hæc autem Mercurio data existimatur, quòd primus menses instituerit, & præuiderit siderum cursus. Euhemerus autem, primam ait Venerem astra constituisse, & Mercurio demonstrasse.

K iij

PRæterea ostenditur circulus quidam in sideribus candido colore, quem Lacteum esse nonnulli dixerunt. Eratosthenes autem, Mercurio dicit infanti puero insciam Iunonem dedisse lac: sed postquam re-scierit eum Maïæ filium esse, reiecit eum à se. Ita lactis profusi splendorem inter sidera apparere. Alij dixerunt dormienti Iunoni Herculem suppositum, & experrectam ei quod supra diximus fecisse. Alij autem, Herculem propter nimiam auiditatem, multitudinem lactis appetisse, neque in ore continere potuisse: quod ex ore eius profusum, circulum signasse. Alij dicunt, quo tempore Ops Saturno lapidem pro partu attulit, iussisse ei lac præbere, quæ cum pressisset mammam, profuso lacte circulum deformatum, quem supra demonstrauimus. Nos autem omnium corporum deformationem dicere instituemus.

CLARISSIMI VIRI,

C. IULII HYGINI, AVGVSTI

LIBERTI, DE DESCRIP-
tionibus formarum cœlestium,

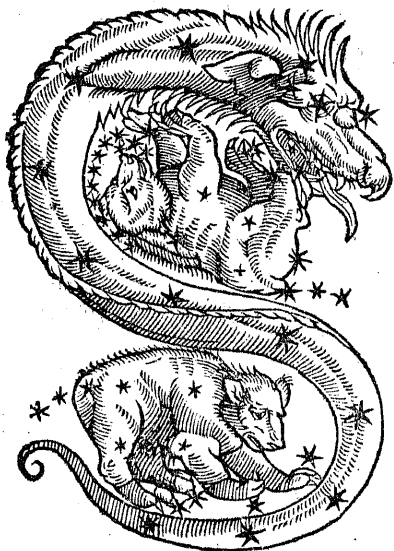
LIBER III.

Arcti.

IGITVR incipiens à polo Boreo protinus dicere, quo utraq; Arcti nixē vehuntur Arctico circulo clausa: & ita collocata, vt alterius vniquæque carum resupinata caput alterius regere videatur: ita tamen, vt caput eius quæ superior fuerit, ad caudam inferiorem contendat. Harum maior in extremo circulo pedes habet fixos. Præterea habet in capite stellas septem, omnes obscuras, in virisque auribus binas. In humero claram vnã, in pede de posterioribus nouissimo duas. In summo interscapilio vnã. In crure de posterioribus primo vnã, in pede priore duas. In cauda ipsa tres. Ita totius sideris stellæ sunt omnino 21. Minor autem habet in stationis vnoquoque loco stellas singulas clarè lucentes, & super caudam tres, omnino septem: sed in prioribus caudæ stellis vnã, à qua polus appellatur, vt Eratosthenes dicit, per quem locum ipse mundus existimatur versari. Reliquæ autem duæ *χρῆστῆ* dicuntur, quòd circulum polum versantur.

Vrsu maior habet quinque secunde magnitudinis, & sex tertie magnitudinis. Reliquæ sunt quarte aut quinte magnitudinis.

Vrsu minor habet duas secunde magnitudinis, & stellam polarem tertie magnitudinis.

Draco inter duas arctos collocatus videtur, corporis finu facto, arcton minorem ita concludere, ut penè pedes eius tangere videatur: cauda autem flexa caput maioris attingere suo capite tanquam reducto, circulum arcticum attingens, corpus ut in Ipharam complicari: & si quis diligentius attenderit, videre poterit caput Draconis ad maioris vrsæ regionem caudæ collocari. Hic habet in utroque tempore stellas singulas: in oculis singulas, in mento vnam, & toto corpore reliquo passim claras decem, ita omnino sint stellarum quindecim.

Bootes, sive Arctophylax.

Bootes super humerum sinistrum, & super coxam dextram, & in crure sinistro habet stellas tertie magnitudinis. Reliquæ sunt aut quartæ aut quintæ magnitudinis.

Huius manus sinistram circulum arctici includit, ita ut neque occidere, neque exoriri videatur. Ipse enim positus ab arctico circulo ad æstiuum deflectitur in clinatus in longitudinem dextro pede

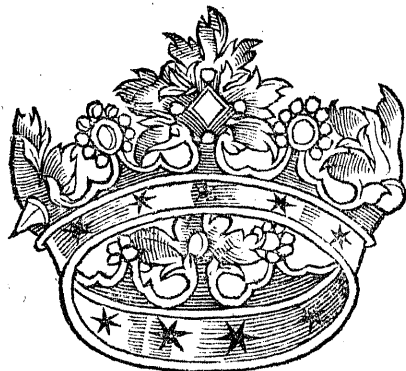

æstiuo circulo nixus. huius humeros pectus à reliquo corpore diuidit circulus, qui per utrosque polos transiens tangit arietem & chelas. hic quidem cum tauro & geminis & cancro & leone occidit, ideo serò occidere dicitur, magis & quod actus à pedibus peruenit ad terram. At exorians citius quam chelæ videtur. Habet autem in sinistra manu stellas quatuor, quæ occidere nunquam videntur. In capite stellam vnam. In utroque humero singulas, in vtraque manu singulas, sed clariorem dextram, & sub ea alteram obscuram, & in cubito dextro claram vnam. In Zona vnam clarius cæteris lucentem. hæc stella Arcturus appellatur, in utrisque pedibus singulas, quæ omnino sunt 14.

Corona.

Corona septentrionalis octo habet stellas, quæ ferè omnes quarta sunt magnitudinis, præter Alphetam, quæ secunda est magnitudinis.

Draco sub
H est. Bootes
sub III
& P

riri perspicitur. Habet autem stellas notem in rotundo dispositas, sed ex his tres clarius cæteris lucentes.

Engonasin, siue Hercules.

Hercules insigniores stellas habet in capite, in humero dextro & super adiutorium dextrum, & super humerum sinistrum, quæ singulæ tertiæ sunt magnitudinis: reliquæ ferè omnes sunt quartæ & sextæ magnitudinis.

Engonasin. Hic positus inter duos circulos arcticum & æstiuum, utriusque pedibus & dextro genu, quem antè diximus, arcticum circulum finit. Ita tamen ut dextro pede prioribus digitis circulum terminet, sinistro autem toto caput draconis opprimere conetur. Humeris autem velut sustinens circulum æstiuum, & manu dextra proiecta tangens. Laeva autem è regione ad sinistrum

Coro nam humero sinistro propè contingere - Arcto - phylax videtur, quæ engonasin dextri pedis calce coniungit. hæc cæcro & leone ex oriente occidere, cum scorpione exo-

genu porrigens, æqua si interuallo circuli æstiu & genu finistri. Hic occidès capite prius quam reliquo corpore deuenit ad terram: qui cum totus occidit * ut pendere pedibus ex arctico circulo videatur, ex oriens antè pedib⁹ quæ reliquis mèbris. Habet autem

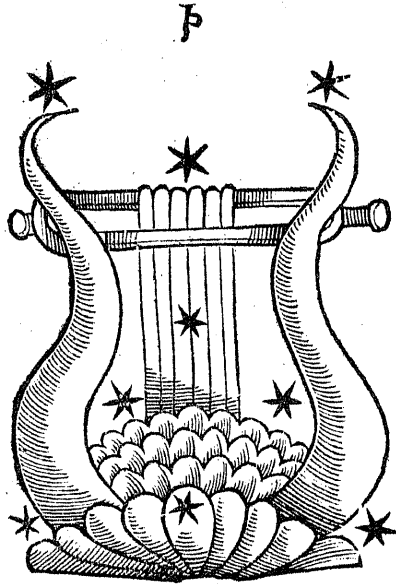

Ita figuratur
& cat. vel simile quid deesse videtur.

in capite stellam vnam. In sinistro brachio vnam. In utroque humero singulas clarè lucentes. In manu sinistra vnam, in dextro cubito vnam. In utroque latere singulas: sed clariorè in sinistro. In dextro fœmore duas. In genu vnam. In poplite vnam, in crure duas, in pede vnam quæ dicitur clara. * In sinistra manu quatuor, quas pellem leonis nonnulli esse dixerunt. Ita sunt omnino decem & nouem.

Lyra.

Lyra, quæ & vultur cadens, habet stellas decem, quarum insignior est Vega prima magnitudinis.

LYra. Hæc posita est contra regionem ei⁹ loci qui est inter genu & manum sinistræ cui En-gonasin vocatur, cuius ipsa testudo spectat ad arcticū circulum. Summum autē cacumen ad polum No-tium contendere videtur. hæc Lyra virgine exoriente occidere

videtur, & cum sagittario exoriri perspicitur: habet autem in ipsis testudinis lateribus singulas stellas. In summis cacuminibus eorū quæ in testudine ut brachia sunt coniecta, singulas in mediis, iisdem quas humeros E-ra-tosthene fingit singulas, in scapulis ipsius testudinis duas: in ima Lyræ, quæ & basis totius videtur, vnam: & omnino sunt 9.

Olor.

Cygnus habet vnam insignem stellam secunde magnitudinis in cauda, vocaturque Deneb adigege, & vnam tertie magnitudinis in ala dextra, & vnam eiusdem magnitudinis in extremitate ale sinistra, reliquæ sunt quartæ magnitudinis.

OLor. Hui⁹ vna ala est ad circumductionem huius circuli qui arctos vocatur, contingens extremum pedē sinistrum eius qui En-gonasin vocatur. Sinistram autē habet alam paululum extra circum-lum æstiuum, penè coniungēs pedibus Pe-gasi, æstiuus autem circulus rostrum eius à reliquo corpore diuidit. Cauda iungitur extrema cum capite Cephei, hic cum virgine & chelis occidens prius capite quàm reliquis membris deuenit ad terram: exoritur autem cum Capricorno. Hic habet in capite stellam clarè lucentem vnam. In collo alteram pari fulgore, in vtriusque pennis quintas. Supra caudam vnam omnino habet stellas 12.

Cepheus.

Cepheus omnes stellas quas habet, sunt quartæ & quintæ magnitudinis, præter vnam Alderaminum in dextro brachio, quæ est tertie magnitudinis.

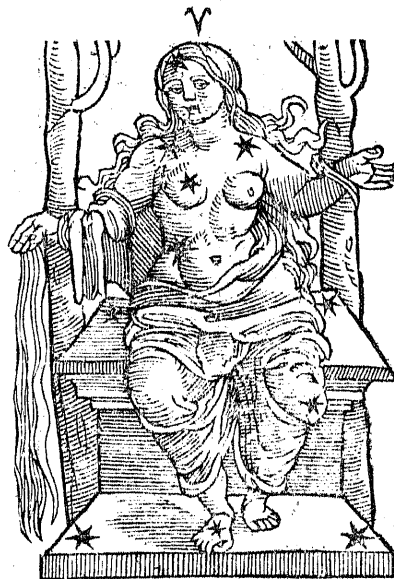
ratus, tanto diffidet interuallo à pedibus arcti minoris, quantum spacium inter pedes Cephei videtur. huius caput scorpione exorto occidere, cum sagittario exoriri videtur. Hic autem habet in capite stellas duas, in manu dextra vnam, in cubito obscuram vnam, in sinistra manu & in humero singulas. In dextro humero vnam. In Zona quæ medium eius diuidit corpus, tres stellæ claræ videntur. In latere dextro obscuram vnam, in sinistro genu duas. In vtrisque pedibus singulæ, supra pedes stellæ quatuor. hic totus omnino stellarum numerus 19.

Cassiopeia.

Cassiopeia.

Cassiopeia vnam habet ceteris insigniorem stellam tertie magnitudinis, & in pectore positam, Scheder nomine. Habet etiam vnam in coxis, atque vnam in medio sedis, & vnam in genibus tertie magnitudinis, reliquæ sunt quartæ magnitudinis.

Cassiopeia sedens in siliquattro collocata est, cuius sedilis & ipsius Cassiopeia pedes positi in ipsa circumductione circuli qui arcticos vocatur. effigies autem corporis ad æstiuum circulum peruenit, quem capite & dextra manu tangit. Hanc propè

mediam diuidit circulus, is qui lacteus appellatur, proxime Cephei signum collocatum. Hæc occidens cum scorpione capite, cum sedili resupino ferri perspicitur, exoriri autem cum sagittario. Huius in capite stella ostenditur vna, in vtroque humero vna, in mamilla dextra clara vna. In lumbis magna vna, in sinistro femore duæ, in genu vna, in pede ipsius dextro vna, in quadrato quo sella deformatur vna, in vtrisque angulis singulæ clarius cæteris lucentes. Hæc igitur est omnino stellarum 13.

L

Andromeda.

Andromeda habet septem stellas tertie magnitudinis, vnā scilicet in capite, & quatuor in brachio sinistro, & vnā in palma dextra.

Andromeda propè cassiopeiā, super caput Persei, breui intervallo dissidente perspicitur collocata, manibus diuersis vincta, vt antiquis historicis est traditū: cuius caput equi Pegasi v̄etri cōiungitur. Eadē enim stella & vmbilicus Pegasi & Andromedæ

caput appellatur. huius medium pectus & manū sinistram circulus æstiuus diuidit. Occidit autem cum pisce de duobus secundo, quem Andromedæ subiectum brachio supra diximus. Ex oriente Libra & scorpione, capite prius quā reliquo corpore peruenit ad terram. Exoritur autem cum Piscibus & Ariete, hæc, vt supra diximus, habet in capite stellam clarè lucentem vnā, in vtroque humero vnā, in cubito dextro vnā, in ipsa manu vnā, in sinistro cubito vel in brachio vnā, in

manu altera vnā, in zona tres, super zonā quatuor, in vtroque genu vnā, in pedibus autem binas. Itaque omnino est stellarum numerus 20.

Perseus.

Perseus inter insigniores stellas habet vnā in dextro latere secunde magnitudinis nomine Algenib, & quatuor in sinistro genu & crure tertie magnitudinis, habet & vnā secunde magnitudinis, in Ras dalgoi, hoc est, in capite Medusæ, quod capite sinistro tenet, reliquæ sunt quartæ & quintæ magnitudinis.

H Vius

sinistrū crus & humerū læuum, circulus æstiuus à reliquo corpore diuidit. Ipse manu dextra arcticum circulū tangit, dextro pede caput aurigæ premere velut currēs videtur. Idem occidens sagittario & capricorno exorto inclinatur ad caput versus: cum ariete & tauro rectus exoritur. Habet autem in vtroque humero stellam vnā, in manu dextra clarè lucentem vnā, qua falcem tenere dicitur, quo telo Gorgonam interfecit.

cit. In sinistra alteram, qua caput Gorgonis tenere existimatur. habet præterea in ventre stellam vnã, in lumbis alteram, dextro femore vnã, ad genu vnã, in tibia vnã, in pede vnã obscuram, in sinistro femore vnã, in genu alteram, in tibia duas: in sinistra manu, quod Gorgonis caput vocatur, stellas quatuor. omnino est stellarum numerus decem & septem. Caput eius & falx sine sideribus apparent. hunc Aratus cum diceret inter sidera ceconismeno figuratum, acciperunt complures eum puluerulentum dicere, quod minime conuenit posse inter sidera etiam puluerulentum accipere. Quod si esset, dignior erat Orion cui idem ascriberetur. primum quod assidue est venatus, & semper in terra fuit. denique adhuc inter sidera venari videtur. Perseus autem qui assidue volabat, non potest puluerem habere. Quid igitur est, cum vellet Aratus eum currentem obscure significare, vsus Ætolorum consuetudine ceconismenon dixit. Ætoli enim cum volunt aliquem decurrere significare, κεκομισσιν dicunt. id quod Aratus voluit demonstrare, non vt illum volantem assidue puluerulentum dicat. Quod à multis perperam est intellectum.

κεκομισσιν.

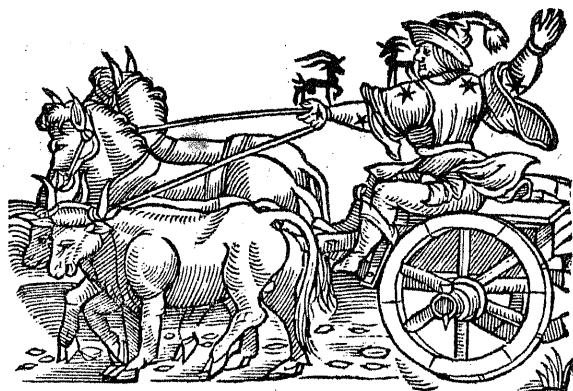
Versus Arati hi sunt.

καὶ οἱ δεξιτέρη μὲν ὅτι κλισμὸν τεταύσσει
πεντεεὶς διφοροῖ. τὰ δ' ἐν ποσὶν οἷα διάκειναι
ἵχνια μηκύνει κεκομισσιν ἐν δὲ πατρὶ.

Auriga.

Auriga vnã insignem habet stellam primæ magnitudinis, nomine Alhioth iuxta capram, & vnã in spatula dextra secunde magnitudinis, vnã in cauilla sinistra, & vnã in cauilla dextra tertie magnitudinis, reliquæ sunt quartæ & quintæ magnitudinis.

II

HEniochus autem circulo æstiuo genuum sine, præterea humero sinistro vsque ad Zonam diuiditur ab eo, quem supra Lacteu orbem diximus. Huius dexter pes tauri cornu sinistro stella coniungitur, idem vna manu vt lora tenens figuratur. Cuius in humero sinistro capra. In manu autem duo hœdi stellis formati dicuntur. Totus autem pedibus Persei subiectus, caput habens contra visæ maioris aspectum, hic occidere sagittarij & capricorni exortu videtur. Exoriri autem, Ophiucho & engonasin occidente. Habet præterea stellam vnã in capite. In vtroque humero vnã, sed in sinistro clariorem, quæ vocatur capra, in vtroque cubito vnã: in manu duas, quæ hœdi appellantur, stellis præ occidentibus formati. Ita omnino sunt numero 7.

Serpentarius.

Serpentarius habet quoque stellas tertie magnitudinis, vnã scilicet in capite, quæ vocatur Ras alauque, alteram in palma sinistra, & tertiam post illam, quartam in genu dextro, & quintam in genu sinistro. reliquæ sunt quartæ & quintæ magnitudinis.

L iij

♏ ♄

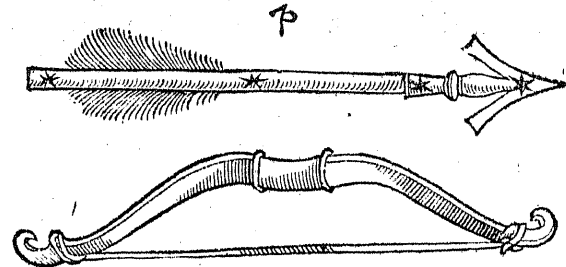
Ophiuchus inclinatur a capite, ut qui resupinari videtur, manibus anguem tenere figuratus est. huius autem humeri ab æstiuo circulo diuiduntur à reliquo corpore. Ipse genuum sine ab æquinoctiali terminatur circulo. Pede sinistro premens oculos, dextro autem testudini scorpionis innixus. Anguis autem qui ab eo tenetur,

propè extremo ore coronam contingens, medium præcingit Ophiuchum, cauda breuior quam superiore corpore, qua manu sinistra ipsius signi figuratur, ita tamen ut extrema cauda circuli æquinoctialis cum aquilæ cauda iungat. Occidens autem exortu geminorum Cancris & leonis peruenit ad terram, exoriens autem cum scorpione & sagittario apparet. Hic habet in capite stellam unam, in utroque humero singulas, in sinistra manu tres, in dextera manu quatuor, in lumbis duas, in utroque genu singulas, in dextro crure unam, in utroque pede singulas, sed clariorem in dextro: itaque est omnino stellarum numerus sexdecim. Anguis autem habet in summo capite stellas duas, sub capite tres, vno loco omnes, ad manum ipsius Ophiuchi sinistram duas, sed quæ maxi-

mè ad corpus eius accedit, clariorem. Et in dorso anguis ad ipsam corporis coniunctionem quinque, & in prima curuatura caudæ quatuor. In secunda, caput versus, habet stellas sex. Ita est omnino stellarum numerus 23.

Sagitta.

In sagitta, una est quarta magnitudinis, tres quinte, & una sexta.

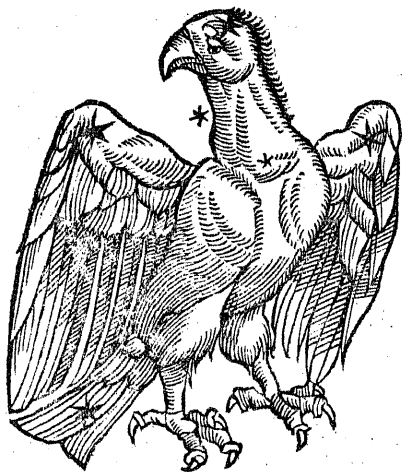

Sagitta inter duos circulos æstiuum & æquinoctialem, signo aquilæ superposita, diuiditur ab eo circulo, qui utroque polo subiectus ad cancerum & capricornum peruenit. huius cacumen ad æquipedum regionem spectat, altera pars ad humeros Ophiuchi tendit. hæc occidit Virginis ortu. Oritur autem cum scorpione. Habet omnino stellas quatuor: quarum una in principio materiæ, altera in medio, duæ reliquæ in eo loco quo ferrum solet affigi, diuersè videntur.

L iij

Aquila.

Aquila vnam habet in capite secundæ magnitudinis, atque vnam inter duas spatulas eiusdem magnitudinis, duas in spatula sinistra tertie magnitudinis, atque vnam super col- lum secundæ magnitudinis, relique sunt quintæ magni- tudinis.

Aqui-
la
ala dextra
non mul-
tum extra
circulum
æquino-
ctialem
prodire,
sinistra
autem nõ
lõgè à ca-
pite O-
phiuchi fi-
gurata vi-
detur.

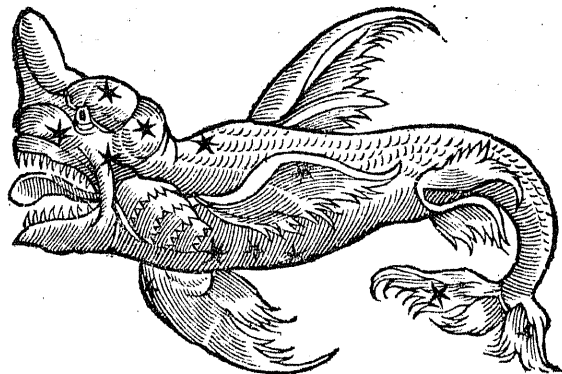
Præterea
rostrum
eius à reli-
quo cor-

pore diuidit circulus, quem supra diximus à cancro ad capricornum peruenire. Media autem finitur ab eo quem supra Laeteum orbem demonstrauius esse, hæc exorto leone occidit. Exoritur autem cum capricorno: habens in capite stellam vnam, in vtraque penna vnam, in cauda vnam. Itaque omnino sunt quatuor.

Delphin.

Delphin habet quinque stellas tertie magnitudinis, vnam scilicet in cauda, & reliquas in lumbo. Habet etiam duas quartæ magnitudinis in cauda, relique sunt sextæ magni- tudinis.

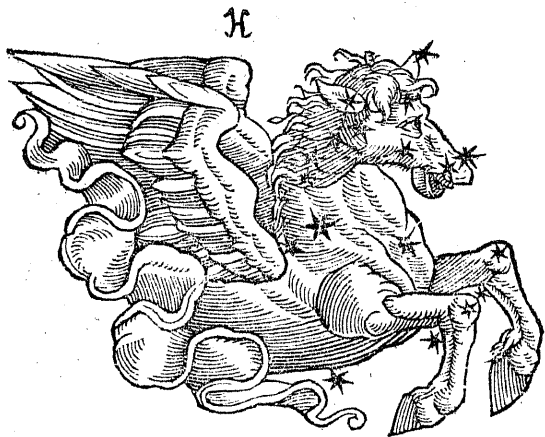
H

Delphin non longè ab aquilæ signo figuratur, in curuatione caudæ nouissimæ æquinoctialis circuli circunductionem tangit. capite propè contingens equi Pegasi rostrum. hic exoritur cum sagittarij posteriore parte. Occidit autem, cum virgo exorta est à capite. habet autem in capite stellas duas, supra caput ad verticem duas alias, ad ea quæ in ventre velut pennæ videntur, habet stellas tres, in scapulis vnam, in cauda duas. Itaque omnino sunt stellæ numero decem.

Pegasus.

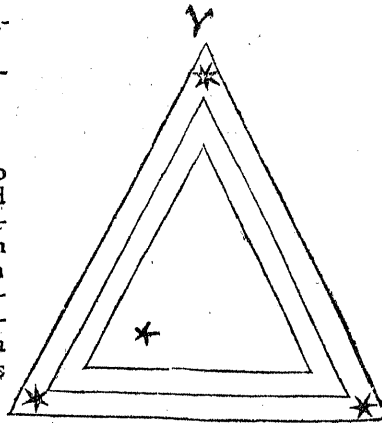
Equus alatus habet quatuor stellas secundæ magnitudi- nis, scilicet super renes, super humerum dextrum, & inter duas spatulas. Habet & tres tertie magnitudinis, nempe in genu dextro, vnam in pectore, & quæ reliquas præcedit in collo. Reliquæ sunt quartæ magnitudinis.

EQuus arcticum circulum spectans, pedibus æstiuo orbe niti, extremo ore caput delphini tangere videtur. Aquarij manum dextram ceruicæ sua coniungens, & vtrisque piscibus clausus, quos in 12. signis postea demonstrabimus. Huius in stellis corpus apparet vsque ad vmbilicum deformatum. Qui occidit, cum pisce de duobus primo, qui supra tergum eius est fixus. exoritur cum Aquario toto, cum pisce, cum quo occidit, & manu Aquarij dextra. hic habet in rostro stellam duas obscuras, in capite vnam, in maxilla vnam, in vtrisque auribus singulas, in ceruicibus quatuor obscuras: sed maximè lucet quæ capiti proxima apparet. in humero claram vnam, in pectore vnam, in scapilio vnam, in vmbilico nouissimam vnam, quæ Andromedæ vocatur, in genibus vtrisque singulas, in vtrisque poplitibus singulas. ita sunt omniño numero 23.

Trianguli tres stelle sunt tertie magnitudinis, quartæ quartæ, quæ extra angulum inuenitur.

DEltorõ autem vt in triangulum deformatur, æquis quodammodo lateribus duobus, vno breuiore, sed propè æquali reliquis, in ter æstiuum & æquinoctialem circulum supra caput Arietis non longè ab Andromedæ dex-

tro crure, & Persei manu sinistra collocatum, cum Ariete toto occidens: exoritur autem cum eiusdem dimidia priore parte. habet autem stellam in vnoquoque angulo vnam.

Omnes Arietis stelle sunt quartæ & quintæ magnitudinis, præter duas in cornu, quæ sunt tertie.

NVnc protinus duodecim signorum figurationem dicemus. Quorum est princeps Aries, in æquinoctiali circulo consistens. caput ad exortum habens conuersum. Occidens à primis pedibus, & exoritur caput infra triangulū, quod supra diximus, tenens collocatū, pedibus propè cōiungens caput Pistricis. Habet autē

in capite stellam vnā, in cornibus tres, in ceruice tres, in pede priore de primis vnā, in interscapilio quatuor, in cauda vnā, sub ventre vnā, in lumbis tres, in pede posteriore vnā. quæ sunt omnino numero octodecim.

Taurus.

Taurus vnā habet stellam primæ magnitudinis, vocaturque Aldebaran, seu oculus tauri: in pectore, supra nares, & in vno extremo cornu habet stellas tertie magnitudinis, habet & congeriem stellarum quintæ magnitudinis quas Pleiades vocant, haud procul ab ore, aut secundum alios in dorso.

TAurus ad exortum signorum dimidia parte collocatus, vt incipere genu ac desigere ad terram videatur, caput eodem habens attentum. Genua eius reliquo corpore diuidit circulus æquinoctialis. cornu sinistro, vt supra diximus, coniungitur cum sinistro pede eius qui Auriga appellatur. inter huius finitionem corporis & arietis caudam stellæ sunt, quas Vergilias nostri, Græci autem Pleiadas appellauerunt. Hic auesus occidit & exoritur. habet in cornibus singulas stellas,

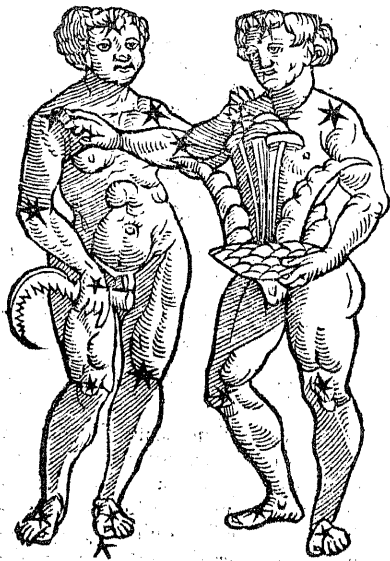

sed in sinistro clariorem, vtrisque oculis singulas, in fronte media vnā. ex quibus locis cornua nascuntur, singulas: quæ septem stellæ Hyades nuncupantur. Est nonnulli quas duas diximus nouissimas stellas, negauerint esse, vt omnino Hyades essent quinque. Præterea in sinistro genu priore habet stellam vnā. Et super vngulam, vnā: in dextro genu vnā, & interscapilio tres, nouissimam earum ceteris clariorem, in pectore vnā: quæ sunt omnino, præter Vergilias, quatuordecim.

Gemini.

Gemini duas habent stellas secundæ magnitudinis in capitibus, quarum vna vocatur Ras algensè, habent aliquot tertie magnitudinis in genibus & cœxis, & multas quartæ & quintæ magnitudinis.

Gemini ab Aurigæ parte dextra supra Orionem collocari videntur, ita tamen, vt Orion inter taurum & geminos sit constitutus. capita eorum diuiduntur à reliquo corpore, circulo eo qui æstiuum diffinit

suprà est dictus. Ita ut complexa corpora inter se tenentes, occidunt directi à pedibus. Exoriantur autem inclinari ut iacentes. Sed is qui Cancro est proximus, habet in capite stellam unam claram, in utrisque humeris singulas claras, in dextro cubito unam, in genibus utrisque singulas, in

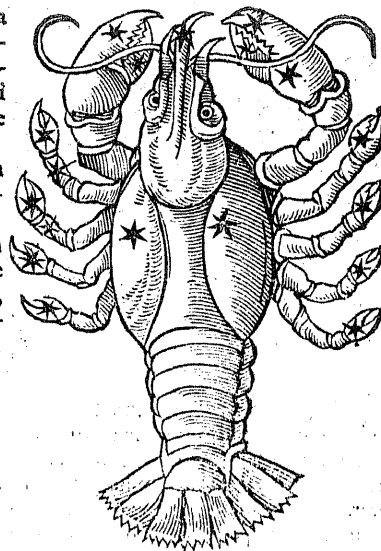
pedibus utrisque singulas, alter autem in capite unam, in sinistro humero unam, in dextro alteram, in utrisque manibus singulas, in dextro genu unam, in sinistro genu alteram, in pedibus utrisque singulas: & infra sinistram pedem unam, quæ propus appellatur: & sunt octodecim.

Cancer.

Cancer nullam habet insignem stellam, sed omnes sunt vel quartæ vel quintæ magnitudinis.

Hunc medium diuidit circulus æstiuus, ad leonis exortus spectantem, paululum supra caput hydrae collocatum, occidentem & exorientem posteriore cor-

poris parte. Hic autem habet in ipsa testa stellas duas, quæ asini vocantur, de quibus antè diximus: in pedibus dextris singulas obscuras, in sinistro pede primo duas, in secundo duas obscuras, in tertio unam, in quarto primam unam obscuram, in ore unam: in ea quæ chela dexterior dicitur, tres similes, non grandes, in sinistra similes duas. Et ita est omnino stellarum numerus decem & octo.

Leo.

Leo habet duas stellas primæ magnitudinis, quarum una vocatur Cabalezet, id est cor Leonis: alia Denebalez et, hoc est cauda leonis. Habet tres secundæ magnitudinis, duas in cervice, & unam in dorso. reliquæ sunt tertie, quartæ, quintæ & sextæ magnitudinis.

Leo spectans ad occasum supra corpus hydrae à capite quæ cæcer iustat, usque ad mediâ partem eius constitutus medius æstiuo circulo diuiditur, ut sub orbe priores pedes habeat collocatos, occidens à capite & exortus. hic habet

in capite stellas tres, in cervicibus duas, in pectore vnam, in interscapilio tres, in media cauda vnam, in extrema alteram magnam, sub pectore duas, in pede priore vnati claram, in ventre claram vnam, & infra alteram magnam vnam, in lumbis vnam, in posteriore genu vnam, in pede posteriore claram vnam. Et ita est omnino numerus stellarum 19.

Virgo.

Virgo vnam habet stellam primæ magnitudinis, vocaturque ea *Azimech*, id est, spica virginis, habet deinde sex tertiæ magnitudinis, tres in ala sinistra, vnam in latere dextro, vnam in manu dextra, & vnam sub ala dextra, reliquæ sunt quartæ, quintæ & sextæ magnitudinis.

Virgo infra pedes Bootæ collocata, capite posterioriorem partem leonis, dextra manu circulum æstivalem tangit, ac inferiorem partem corporis supra coruum & hydræ caudam habere perspicitur. Occidens capite

capite prius quam reliquis membris, huius in capite est stella vna obscura, in vtrisque humeris singulæ, in vtrisque pennis binæ: quarum vna stella quæ est in dextra penna ad humerum defixa, protrygeter vocatur. Preterea habet in vtrisque manib' singulas stellas,

quarum vna quæ est in dextra manu, maior & clarior conspicitur: in veste autem habet passim stellas septem, in vtrisque pedibus singulas. Omnino stellarum numerus 16.

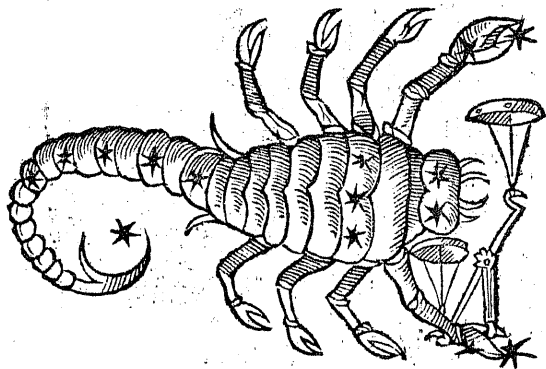

αζιμεχ

Scorpius.

Scorpius vnam habet insignem stellam secundæ magnitudinis, quæ scorpij vocatur, habet & multas tertiæ magnitudinis, quatuor scilicet in fronte, duas in corpore, quinque in spondilibus, & vnam in spina, reliquæ sunt quartæ & quintæ magnitudinis.

M

Scorpis prior pars, quæ Chelæ dicitur, ita premitur ab æquinoctiali circulo, ut cum sustinere videatur. Ipse autem pedibus Ophiuchi, de quo supra diximus, subditus, extrema cauda circulum hyemalem contingere videtur; neque longè est ab eo quod pro hostia centauri ferre prospicitur: Occidit autem inclinato capite, exoritur erectus à chelis: hic habet stellas in his quæ chelæ dicuntur, in vnaquaque earum binas, ex quibus prima sunt clariotes. Præterea habet in fronte stellas tres, quarum media est clarissima: in interscapilio tres, in ventre duas, in cauda quinque, in acumine ipso quo percutere existimatur, duas. Omnino stellarum 19.

Sagittarius.

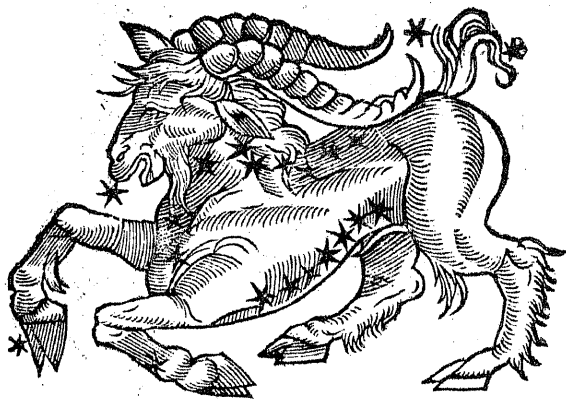
Sagittarius duas habet stellas secunde magnitudinis, in pede scilicet sinistro, & sub cavilla eius, habet præterea multas tertie magnitudinis, vnam scilicet in hasta sagitte, vnam in manubrio, duas in arcu, vnam sub axilla, vnam sub cavilla dextra, &c. relique sunt quartæ & quintæ magnitudinis.

Sagittarius autem spectans ad occasum Centauri corpore figuratur velut mittere sagittas incipiens, à pedibus vsque ad humeros in hyemali circulo collocatus, ita ut caput eius solum extra eum circulum quem supra diximus, apparere videatur: cuius arcus lacteo circulo medius diuiditur. ante pedes eius est quædam corona stellis effecta, de qua prius diximus. Hic præceps occidit, exoritur directus. Habet autem in capite stellas duas, in arcu duas, in sagitta vnâ, in dextro cubito vnam, in manu priori vnam, in ventre vnam, in interscapilio duas, in cauda vnam, in priori genu vnam, in pede vnam, in inferiori genu vnam, in pollice vnam. Omnino est stellarum quindecim. Corona autem Centauri est stellarum septem.

Capricornus.

Capricorni omnes stelle sunt quartæ & quintæ magnitudinis, præter duas in cornu posteriori, & alias duas in spina dorsi, quæ sunt tertie magnitudinis, quæ propior est caudæ, vocatur Deneb algedi, hoc est, caudæ Capricorni.

Capricornus ad occasum spectans, & totus in zodiaco circulo deformatus cauda & toto corpore, medius diuiditur ab hyemali circulo, suppositus aquarij manui sinistrae. occidit autem præceps, exoritur autem directus: sed habet stellas in naso vnâ, infra ceruicem vnâ, in pectore duas, in priore pede vnâ, in priore eodem alteram. in interscapilio habet stellas septem, in ventre septem, in cauda duas. & est numerus stellarum viginti & vna.

Aquarius.

Aquarius habet stellam vnâ secundæ magnitudinis sub axilla, & aliquot tertie magnitudinis in vtroque brachio. habet & vnâ primæ magnitudinis, nomine Fomahant in fine fusione aque. relique sunt aut quartæ aut quintæ magnitudinis.

Aquari⁹ habet pedes in hyemali circulo fixos, manû autem sinistrae vsque ad Capricornum porriges tergum, dextra iubâ Pegasi propè contingens, spectans ad exortum: qui cum ita sit figuratus, necesse est eum corpore propè resupinato videri. Effusio aquæ peruenit ad

eum pisces qui solitarius figuratur, de quo posterius dicemus. Sed Aquarius & occidit & exoritur capite prius quàm reliquis membris. Hic habet in capite stellas duas obscuras, in vtrisque humeris singulas magnas, in sinistro cubito vnâ grandem, in manu priori vnâ, in vtrisque mammis singulas obscuras, in lumbo interiorè vnâ, in vtrisque genibus singulas, in dextro crure vnâ, in vtrisque pedibus singulas: omnino est stellarum quattuordecim. Effusio aquæ cum Aquario ipso est stellarum triginta. Sed in his omnibus prima & nouissima clara.

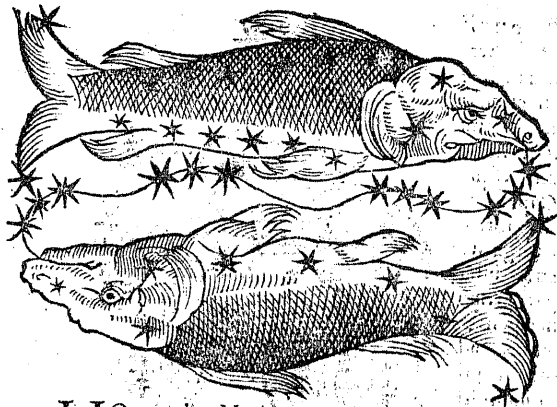
Pisces.

Omnes stelle piscium sunt quartæ, quintæ aut sextæ magnitudinis, præter duas tertie magnitudinis, quæ in reflexione piscium inueniuntur.

Pistrix.

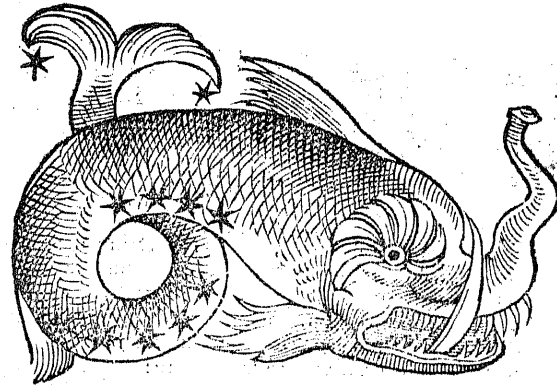
Cetus habet stellas secundæ magnitudinis: videlicet unam in ventre, quæ venter ceti nominatur: & duas in cauda, habet & multas tertie magnitudinis; quarum insigniores sunt *Mev Kar*: & una in medio oris, reliquæ sunt quartæ & quintæ magnitudinis.

Υ

Horum alter Norius, Boræus alter appellatur; ideo quod vni equum qui Boræus dicitur, inter æquinoctialem & æstivum circulum sub Andromeda brachio collocatus, & arcticum polum spectans constituitur, alter autem in Zodiaco circulo extremo sub scapulis equi, non longe ab æquinoctiali circulo collocatus, spectans ad occasum. Hi pisces quibusdam stellis, in lineola ab arietis pede primo conjunguntur, quorum inferior autè occidere & exoriri videtur. Habet decem & septem, & Boræus omnino duodecim. Coniunctio eorum habet ad Aquilonem spectas stellas tres, ad alteram partem tres, ad exortum tres. In commissa tres, omnino duodecim; horum coniunctionem quæ a pede arietis primo notatur, Aratus Græcè *ὀνδραμον ὑπὸ γαρον*, Cicero nodum cœlestem dicit: qui utrunque voluit significare, eum nodum non solum piscium, sed etiam totius Ipharæ esse, quo loco enim circulus ab arietis pede Melebrinos dicitur, qui meridiem significet: & quo loco is circulus Melebrinos coniungitur, & transit æquinoctialem circulum, in ipsa coniunctione circulorum nodus piscium significatur: quare cum non modò nodum piscium, sed etiam cœlestium nodum appellarunt.

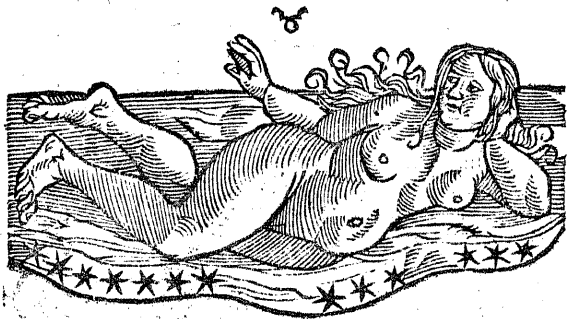
Sic enim nostri codices habent, tametsi alij ὑπεράνωιον malint legere. versus Arati sunt: καὶ τὰ μὲν εἰς ἄνω ἐπέχει καλὸς τὸ μέγας τε, ὃν ἔατε καὶ ὀνδραμον ὑπογάρον καλέουσι.

Pistrix à media cauda diuiditur ab hyemali circulo, spectans ad exortum, rostro propè posteriorem arietis pedem iungens, huius priorem partem corporis qui spectat ad exortum, propè alluere flumen Eridani videtur, hæc cadit exorto cancro & leone, exoritur autem cum Centauro & geminis. sed habet in extrema cauda stellas duas obscuras, ab eo loco vsque ad reliquam corporis curuaturam quinque, sub ventre sex, omnino sunt 13.

M iij

Fluvius Eridanus habet unam stellam nomine Acarnar prima magnitudinis, sed quæ in nostra regione vix videri potest, tantum declinat ad austrum: habet quatuor tertia magnitudinis, & multas quarta magnitudinis.

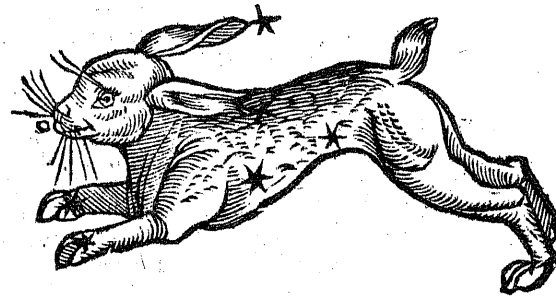

Eridanus à sinistro pede profectus Orionis, & perueniens vsque ad pisticem, rursus diffunditur vsque ad leporis pedes, & protinus ad antarcticum tendit circulum. Huius figuratorem circulus hyemalis diuidit ab eo loco quo propè coniungitur ceto. hic scorpione & sagittario exorto occidere, exoriri autem cum geminis & cancro videtur. habet autem stellas in prima curuatura tres, in secunda tres, item in tertia vsque ad nouissimam septem, omnino est stellarum numerus tredecim.

Lepus.

Habet lepus unam in medio corporis & unam sub ventre tertia magnitudinis, reliquæ sunt quarta & quinta magnitudinis.

II

Lepus autem in sinistrum pedem Orionis per hyemalem circulum fugiens, ab eo inferiore parte corporis diuisus. occidit sagittario exorto, oritur cum leone. Habet autem stellas in vtrisque auribus singulas. In corpore passim dispositas duas, in pedibus prioribus singulas. Et ita est omnino stellarum sex.

Orion.

Orion pulcherrima constellatio, habet duas prime magnitudinis, unam scilicet in humero dextro, quæ Bedalgenze vocatur: & alteram in pede sinistro, quæ Regalalgenze appellatur. in cingulo habet tres secunde magnitudinis, & unam in humero sinistro. in brachio sinistro & in ense habet aliquot tertia magnitudinis, super genu dextrum habet quoque unam eiusdem magnitudinis, quæ in fuste inueniuntur, sunt quinta magnitudinis.

Orion, Hunc à Zona & reliquo corpore æquinoctialis circulus diuidit cum tauro decertantem collocatum, dextra manu clauam tenentem, incinctum ense, spectantem ad occasum, & occidentem exorta

II 66

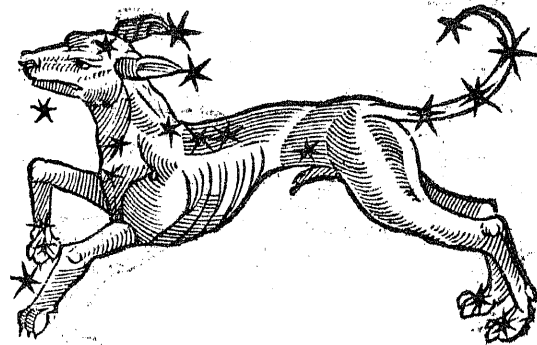
scorpionis posteriori parte, & sagittario ex oriente, cum cancro autem toto corpore pariter exurgentem. hic habet in capite stellas tres claras, in utrisque humeris singulas, in cubito dextro obscuram unam. In manu similem unam, in Zona tres, in eo quo gladius eius deformatur, tres obscuras. In utrisque genibus singulas claras, In pedibus sin-

gulas obscuras. Omnino sunt decem & septem.

Laelaps.

Canis maior habet unam in capite primae magnitudinis, nomine Alhabor, splendidissimam stellam. Veneri ferè similem. Habet deinde quoque tertiae magnitudinis unam in pede dextro, alteram in coxa sinistra, tertiam inter duas coxas, quartam in extremitate caudae, & quintam in extremitate pedis dextri, reliquae in auribus, collo, pectore & genibus sunt quartae & quintae magnitudinis.

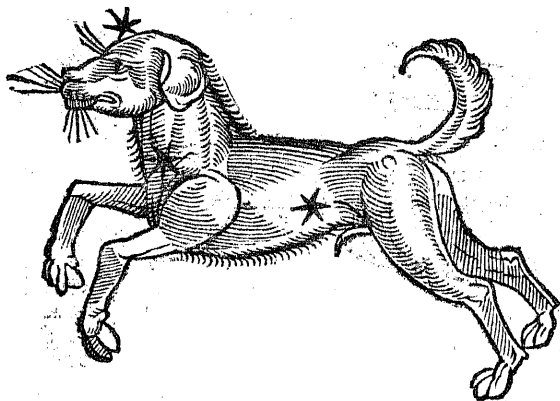
66

Canis leporem fugientem consequens, posterioribus pedibus diuiditur ab hyemali circulo, pedem dextrum Orionis pendè suo capite coniungens, capite ad occasum spectans; sed caput ad æquinocetialem circulum tendit, occidens oriente sagittario, exoriens autem cum cancro, habet in lingua stellam unam quae Canis appellatur, in capite autem alteram, quam nonnulli Siron appellant, de quo prius diximus. Praeterea habet in utrisque auribus obscuras singulas. In pectore duas, in pede priore tres, inter scapulas tres, in sinistro lumbo unam, in pede posteriore unam. In pede dextro unam, in cauda quatuor. omnino sunt decem & nouem.

Procyon.

Canis minor duas dumtaxat habet stellas, unam primae magnitudinis in ventre, quae Algoncisa vocatur, & aliam quartae magnitudinis in collaris. Sunt qui quoque unam ponunt in capite.

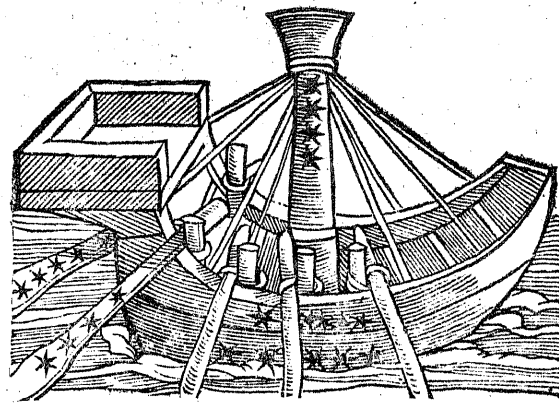

Procyon . Hic in Lacteo circulo defixis pedibus æquinoctialem circulum tangit . Spectat ad occiduum , vt inter geminos & cancrum constitutus : qui, quod ante maiorem canem exortitur, Procyon est appellatus . Hic autem occidit exortu capricorni , exortitur cum leone , & habet vnam stellam in capite , & aliam in pectore . In lumbo vnam : sed omnino stellarum numerus 3.

Nauis.

Nauis vnam habet primæ magnitudinis , qui Canopus vocatur , poniturque in præcipuo remo , sed quæ longe deflectit ad austrum . Habet sex secundæ magnitudinis , vnam in transtro , aliam in sectione transtri , &c. habet quoque multas tertie , & item multas quartæ magnitudinis : quæ in malo ponuntur , sunt quartæ magnitudinis .

ARgo . Huius puppis hyemalem circulum , & maioris canis caudam contingens inferiore parte , no-

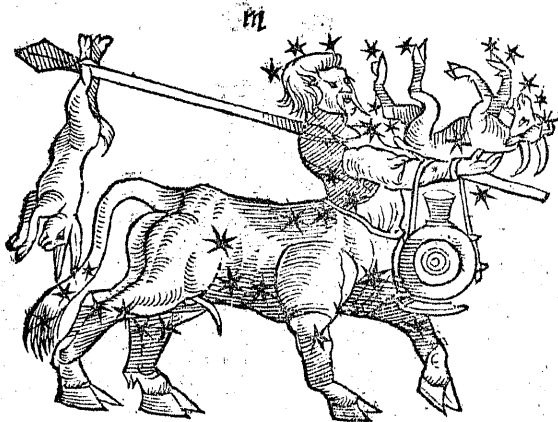

nissimè nauis inclinata Antarcticum circulum tangit . Occidens sagittario & capricorno exorto , vt in mari collocata , exoriens cum virgine & chelis . Hæc habet in puppi ad singula gubernacula , ad primum stellas quinque , ad alterum quatuor , circum carinam quinque , & sub reiectum quinque , ad malum quatuor : in tota est stellarum viginti trium . Quæ quare non sit tota in mundo collocata , prius diximus .

Phillyris.

Centaurus in pede dextro duas habet stellas primæ magnitudinis , in pede vero sinistro habet vnam secundæ magnitudinis , similiter super cosam dextram , & sub venire , atque super calcaneum pedis dextri , & super genu sinistro . habet & multas tertie , quartæ , & quintæ magnitudinis .

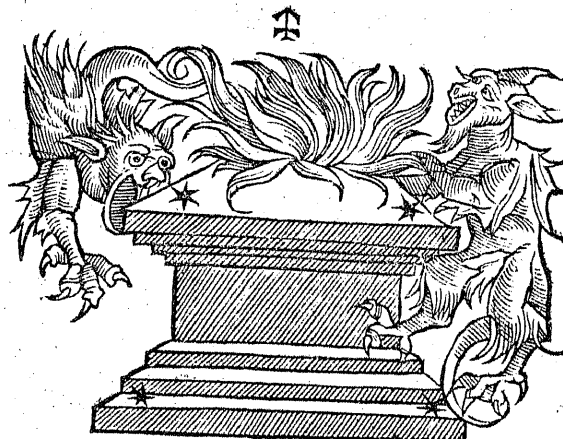
Centaurus . Hic ita figuratur , vt in antarctico circulo niti pedibus , humeris hyemalem sustinere vi-

deatur, capite propè caudam hydræ coniungens, hostiam dextra manu tenens supinam, quæ pedibus & extremo ore circulum hyemalem tangit, inter eum & antarcticum orbem collocata. Centauri autem crura à reliquo corpore diuidit circulus, qui Lacteus appellatur. Hic spectans ad ortus signorum, totus occidit aquario & piscibus exortis: exoritur autem cum scorpione & sagittario. habet autem stellas supra caput tres obscuras, in vtrisque humeris singulas claras, in cubito sinistro vnam, in manu vnam, in medio pectore equino vnam, in prioribus poplitibus vtrisque singulas, in interscapilio quatuor, in ventre duas claras, in cauda tres, in lumbis equino vnam, in genibus posterioribus singulas, in poplitibus singulas. omnino sunt 24. Hostia autem habet in cauda duas, in pede de posterioribus primo vnam, in vtrisque pedibus vnam, in interscapilio vnam claram, & in priore parte pedum vnam, infra alteram, in capite tres dispositas. Omnino sunt numero 10.

Ara.

Ara habet septem stellas, ex quibus quinque sunt quartæ magnitudinis, & duæ quintæ.

Ara antarcticum circulum propè tangens, inter hostiæ caput & scorpionis caudam extremam collocatur, occidens arietis exortu, exoriens cum capricorno. Hæc habet in summo cacumine circuli vbi formatur, stellas duas, & in imo alteras. Et ita est omnino stellarum quatuor.

Hydra.

Hydra habet vnam lucidam stellam, nomine Alphard, & est secundæ magnitudinis. Habet & tres teritiæ magnitudinis, reliquæ sunt quartæ & quintæ magnitudinis.

HYdra trium signorum longitudinem occupas, caucris, leonis & virginis, inter æquinoctialem circulum & hyemalem collocatur. Ita tamen, vt caput eius contendens ad signum, id quod Procyon vocatur, & totius hydræ propriè quarta pars inter æstiuana

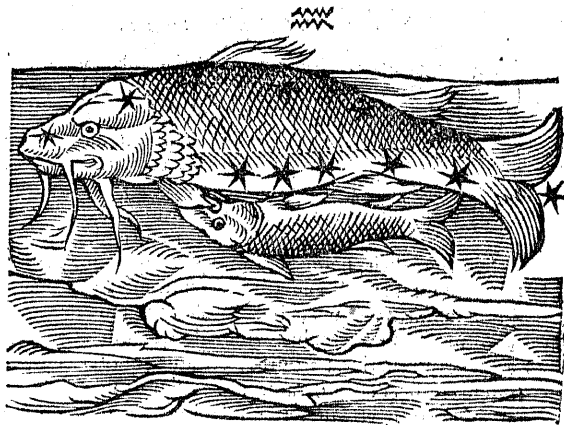
& equinoctialem circulum videatur. Cauda autem extrema penne Centauri caput teges, sustinet in dorso coruū rostro corpus eius tangentem, & toto corpore ad craterem tendentem: qui satis longo dissidente intervallo propè inter leonem & virginem

constitutus videtur, inclinatur ad caput hydræ, quæ occidit aquario & piscibus exortis. Oritur autem cum his signis, de quibus supra diximus. Habet autem in capite stellas tres, in prima capituli curvatura sex, secundarum novissimam claram, in secunda curvatura tres, in tertia quatuor, in quarta duas, in quinta usque ad caudam octo, omnes obscuras. ita fiunt vigintis sex. Corvus autem habet in gutture stellam unam, in penne duas, infra pennam, caudam versus, duas, in vtrisque pedibus singulas. omnino sunt septem. Supra primam hydræ curvaturam crater positus habet in labris stellas duas, infra autem ansas duas obscuras, in medio cratere duas, ad fundum duas. Omnino sunt octo.

Piscis.

Piscis.

Omnes stellæ piscis meridionalis, sunt quartæ, & quintæ magnitudinis.

Piscis autem qui Notius dicitur, inter hyemalem & antarcticum circulum media regione collocatus, spectare ad exortum videtur, inter capricornum & aquarium, ore excipiens aquam quæ funditur ab aquario, hic occidit oriente cancro, exoritur autem cum piscibus, sed est stellarum omnino duodecim.

Quæ ad figurationem siderum pertinent, ad hunc finem nobis erunt dicta: reliqua pro-
tinus dicemus.

N

CLARISSIMI VIRI,

C. IULII HYGINI, AVGVSTI

LIBERTI, DE QVINOVE

circulorum inter corpora cœlestia
notatione, &

Planetis, LIBER IIII.

Vobis iam in initio sphaeræ circuli quinque, quomodo efficerentur ostendimus, neque eos corpore siderum innotauimus, etsi duo nouissimi nihil ad solis cursum pertinent, hoc est arcticos & antarcticos, de medijs dicemus tribus. Sed quoniã aratus quatuor circulis sphaerã plurimum valere dicit, neque eorum apertè quẽquã demonstrat, voluntatẽ nostrã apertius ostendimus. Et quemadmodũ in initio fecimus, a boreo polo sumemus exordiũ.

Θεγνὸς τροπικῶν.

Igitur æstiuum circulum vnum de quatuor esse dicemus. qui therios tropicos vocatur, quo circulo æstatem confici demonstrauimus. & si non nemo dubitat, quare non vtrique circuli, hoc est æstiuus & hyemalis, vno nomine appellentur, ideo quod quem nos æstiuum diximus, nonnullis hyemalis fiat: & quo circulo hyemem confici diximus, eo circulo alius æstas fit. Quod si voluerint intelligere id ad nostras collationes mundi esse demonstratum, qui inter æstiuum circulum & arcticum sumus constituti, non ad illorum sphaeram qui ab hyemali circulo antarcticum habitantes nobis antipodes dicuntur, facilius ad nostrum accesserint voluntatem. Si quis enim voluerit eorum quos antipodas diximus, qui inferiore a nobis circulo constituti videntur, sphaerã facere, non immeritò nostrum hyemalem sibi æstiuum circulum finxerit. Aut si quis scriptorum eorum mentionem faciens, obscure voluerit antipodas demonstrare, & dixerit quibus in capricorno æstas summa, aut in cancro hyems maxima fiat, non imperita ratione acutissime dixisse videbitur. Quodcunque enim nostris circulis contrarium dixerit, id illis erit rectum. Sed ne lon-

giore sermone præter consuetudinẽ vtamur, ad inceprum reuertamur.

De tropico cancri.

IN æstiuo circulo, de quo primũ dicere instituimus, hæc signa, siue partes eorum perspiciuntur. Capita geminorum, aurigæ genu vtrunque, † vel sinistrum Persei crus, & humerus sinister. Andromeda autem a pectore, sed manu sinistra diuiditur. Atque ita euenit, vt caput eius cum toto pectore & manu dextra videatur esse inter æstiuum & æquinoctiale circuli, reliquũ autem inter æstiuum & arcticum sinem. Præterea in eodem æstiuo circulo, pedes equi Pegasi videntur positi, & caput a reliquo corpore diuiditur oris, & ala sinistri oris, vt volantis pars non magna. Ophiuchus humeris, vt circulum sustinere videtur: virgo propè hunc contingens a capite. Inter hunc & æquinoctialem circulos collocata est, vt fulgens ad austrum. leo a pectore ad lumbos diuiditur, vt caput eius & corporis superior a cruribus pars, inter hunc & arcticum circulum videatur. Inferior autem pars, inter æstiuum & æquinoctialem circulum. Cancer autem sic diuiditur medius, vt inter duos oculos eius, circulus traiectus existimetur. In his signis & hoc, vt antè diximus, circulo cum velitur sol, euenit nobis, qui hac inclinatione mundi vtimur, vt sint dici de partibus octo, partes quinque, noctis autem tres. Neque ita tamen, vt ex horologijs, sed ex sphaeræ ratione. cum enim sphaeram ita constitueris, vt circulus is qui arcticus vocatur, semper appareat, nunquam autem antarcticus exoriat, atque ita sphaera est constituta: si voles circulum æstiuum diuidere in partes octo; ex his inuenies partes 5. in sphaera apparere, tres autem infra tantquam sub terra esse. At aliquis dixerit, cur sphaeræ circulos diuidamus in partes octo potius quàm duodecim, aut quot libuerit alias partes; hic non sphaeram, sed se fallere, hac ratione inuenietur porro arbitror. Si enim ita fecerit ex æstiuo circulo partes duodecim, ex his partes 7. & dimidium partis apparere, quatuor autem & dimidium sub terra inueniet esse. Itaque euenit, vt cum ad octo partes addita dimidia sit, simili ratione ad partes quatuor accedat pars dimidia, & fiant supra terram partes septem & dimidium partis: reli-

Signa quæ in circulo æstiuo perspicuntur.

*Cur sphaera in octo partes diuidenda. **

quod est.

H Y G I N I D E S I G . C O E L . C I R C .

quum autem sub terra † quidem pars quatuor & dimidium . Igitur oportet intelligere , vt non in minutis partibus & dimidiis fiat , sed certis numeris conficiatur , vt euenit in partibus octo . Præterea quoniam sphaera diuisa in partes 30 . euenit , vt ab æstiuo ad hyemalem sint partes octo , nimirum certè eos circulos diuidemus in partes octo . Præterea quoniam ab æstiuo circulo ad æquinoctialem sunt quatuor de 30 . Et rursus ab æquinoctiali circulo ad hyemalem de partibus 30 . partes quatuor . & ita nihilominus æquinoctialis ipse per se circulus medius diuiditur , vt dimidia pars eius sit sub terra , de partibus octo partes quatuor , & totidem supra , & tota ratio ad octauam partem perueniat , non dubium est quin rectè diuidatur in partes octo . Præterea cum sol per hos circulos currens iter annuum conficere videatur , & ab omnium signorum octaua parte , vt posterius dicemus , incipiat exoriri , & ad aliud signum transire , neque vlla alia parte signi vtatur , rectè ipsi quinque circuli diuiduntur in partes octo . Præterea seprem sidera ad eundem statum reuertantur , quibusdam placuit , vt cuiusmodi dies hodiernus fuerit in solis aut lunæ tempestate , eiusmodi octauo anno sit futurus , verè sphaera quoque diuidetur in partes octo . Præterea cum videamus octauo quoque die eiusdem sideris horam primam , aut quamlibet denique esse , vt cuius hodie fuerit hora prima , eiusdem octauam quoque futuram verissimum est , ipsam quoque sphaeram vnde horæ sumuntur , diuisi in partes octo . Sed ne reliqua prætermittamus , in hoc occupati , ad propositum reuertamur .

Æquinoctialis.

Secundus ab æstiuo æquinoctialis est circulus , in quo hæc signa & partes eorum perspici possunt . Arius totus omnibus pedibus innixus videtur . Hunc autem Aratus omnium siderum celerrimum esse demonstrat : etiam minori arcto , quæ breui spacio vertitur , præstare : id quod velit esse , sic poterimus vel facillimè intelligere . Cum sit enim maximus circulus æquinoctialis in sphaera , in eoque aries , vt affixus videatur , quomodocumque fuerint figuræ corporum collocatæ , vt ad eundem cir-

L I B E R I I I I .

99

culum perueniant , necesse est semel verti sphaerā . Quod cum fiat , & aries in maximo circulo , & eodem tempore ad locum quo sidera reliqua perueniant , necesse est eum celerrimum dici : sed nos ad circuli † effectiōnem veniemus , & reliqua dicemus . In eodem tauri genua , vt fixa perspiciuntur , etsi nonnulli ita sinxere , vt vno genu , hoc est dextro nixus , sinistro propè pedes contingere videatur . De hoc in medio relinquemus . Sed in eodem circulo zona Orionis , vt ipso circulo præcinctus existimetur . Hydra flexu à capite primo , vt cervicibus erectis cancrum contingere videatur , ex inferiore corpore hydre crater cum coruo velut fixus esse circulo conspicitur . Item pauca stellæ chelarum , eodem adiunguntur . Ophiuchi genua eodem circulo à reliquo corpore diuiduntur . Aquila sinisteriore penna penè eum contingens figurata est : eodemque circulo caput Pegasi cum cernicibus nititur . His corporibus signorum æquinoctialis circulus finitur . Quo sol cum peruenerit , bis vno anno conficitur æquinoctium : hoc est , in ariete & chelis . In hac enim parte sphaeræ & ver & autumnus cõfici existimatur , ita vt ver sit in ariete , autumnus in priore parte scorpionis .

Quod signum nonnulli libram dixerunt : per hunc circulum transiens sol ab ariete ad chelas , efficit sex mensium diem , his locis qui intra arcticum videntur orbem : noctem autem his , qui antarctico circulo sunt clausi .

Quare magis his locis nemo potest durare . Et rursus ab autumno vsque ad ver , hoc est , à chelis vsque ad arietem perueniens , efficit his locis sex mensibus perpetuis diem , in quibus antè noctem demonstrauimus . Econtrariò autem noctem his , qui boreo polo sunt proximi . Sed de hoc antè diximus . Neque enim mirum est , hæc collatione sphaeræ id euenire . Erecto enim boreo polo , neque vnquam occidente euenit , vt corpora queque quæ ei proxima sunt circulo , serò occidere videantur . Id ex hoc intelligere licebit . Cum in his partibus sphaeræ habitetur , quæ pars est ab æstiuo circulo ad orbem qui arcticus vocatur , & de arctico circulo , hoc est de duab⁹ vr̄sis & dracone , caput draconis maximè niti ipso circulo videatur , ita vt is qui engonasin vocatur , inter æstiuum & arcticum locatus , caput draconis premere intelliga-

effectiōnem.

tur: quicumque, vt antè diximus, ad ipsum caput draconis habitant, ita longo die vtuntur, vt eis ne tertia quidem horæ pars in vnaquaque nocte obtingat. Itaque Aratus ait.

*Κείνη πρὸ κεφαλῆ τῆ νήχεται ἤχι περ ἀκραί
μίσθοναι δύσιές τε καὶ ἀντολαὶ ἀλλήλοισι.*

Item Cicero dicit: Quod caput hic paulum sese subitòque recondit.

Ortus vbi atque obitus parte admiscuntur in vna. De hoc Homer. quoque in Odyssæa, qui ita breuè noctem esse dicit, vt pastores cum alij exigant, alij reducant pecus, possint alius alium audire, cum vnus propter noctem pecus reducat, alter propter lucem exigat. Sed nos ad propositum reuertamur.

Tertius ab æstiuo circulo qui hyemalis vocatur, his corporibus & eorū partibus finitur. Nam medium capricornum diuidens, & pedes Aquarij, per caudam pisticis, vt traictus videtur. Diuidit etiam leporem fugientē à cruribus, & quadā parte corporis, & canis sequētis pedes, & nauis ipsius puppim. Centauri que ceruices à reliquo corpore diuidit. Scorpionis extrema cauda, quod acumen vocatur, eodē circulo coniungitur. Sagittarij arcus eodē orbe deformatur. Huius orbis infra terrā sunt, de partibus octo, partes quinq;, supra terram autem tres: itaque, it breuior dies nocte, vt antè demonstrauimus.

Quartum circulum zodiacum esse, Aratus demonstrat, de quo antè diximus, & posterius dicemus. Sed Aratus non, vt reliqui Astrologi, ab ariete duodecim signa demonstrat, hoc est vere incipiente, sed à cancro, hoc est ipsa æstate. Nos autem quoniam ab ariete incipimus, ita prorsus dicemus. In hoc enim circulo sic duodecim signa figurantur, Ariet, Taurus, Gemini: in his tribus signis ver demonstratur, & æquinoctium vernum. Cancer, Leo, Virgo: in his signis maximè æstas conficitur. Sed Sol incipit à Virgine iam transire ad æquinoctium autumnale. Chelæ, Scorpis, Sagittarius: in his tribus signis autumnus efficitur, & æquinoctium autumnale. Capricornus, Aquarius, Pisces: in his tribus signis sol hyemem conficere demonstratur.

Et si nulla sunt signa 12. sed 11. ideo quòd Scorpio magnitudine sui corporis duorum locum occupat signorum, E quibus prior pars Chelæ, reliquā autem Scorpio vocatur. Priores enim astrologi cum omnes res ad duodecim partes reuocaret, vt menses, & horas, & latitudinem signorum: itaque & signa, per quæ res omnes significuntur, duodecim esse voluerunt.

Sed quoniam septem circulis in procæmio propositis, de quatuor circulis mentionem fecimus, ne septem ex ordine demonstratis, aliquid à nobis obscurius dictum videatur, de septem superant 3. arcticos, antarcticos, & ille qui Lacteus vocatur. Itaque de his dicere incipiemus. Arcticon igitur orbem sustinet caput draconis cum reliqua corporis parte. Cepheus autem pectore suo circulum iungit. eodem orbe nituntur & pedes maioris visæ. Præterea sedile Cassiopeia: cum pedibus eius nititur ipsi circulo, & de dextro pede genitque sinistro, & pedis prioribus digitis eius, qui engonastu vocatur, & manus sinistra Bootis exteriori parte circuli peruenit cōiuncta. Ad antarcticon autem circuli peruenit extrema nauis Argo, pedesque Centauri posteriores adiunguntur. Priores autem propè cōtingere, & ara videtur propè affixa, Eridanijque fluminis extrema significatio.

Reliquum est nobis distingere, quem supra Lacteam orbem demonstrauimus. Ipse enim diuidit coloris extremā sinistram pennam, quæ extra æstiuum peruenit finem. Præterea transit manum dextram Persæi, & ab humero sinistro aurigæ perueniens sub manū eius dextram: & geminorū genua, & pedes eius signi quod Procyon vocatur. Hic diuidens æquinoctialem & æstiuum circulum, tangit extremum finem mali, qui in Argo nauē defixus videtur. Deinde rursus reuertens, genua Centauri diuidit à reliquo corpore: & extremā caudam terminat scorpionis, & arcum medium Sagittarij, & aquilæ dimidiam partem per eius transiens pennas.

Quoniam de hisce rebus exposuimus ordine, mundi rationem, & quemadmodum moueatur procius dicemus, & in duodecim signorum exortu quæ deinde corpora consequantur, & quæ perueniant ad occasum. Conuenit nobis mundum ab exortu ad occasum

conuerti, ideo quòd videmus stellas exorientes ad occidentem conuerti. Sic enim primùm poterimus scire quid sit exortus, & quid occasus. Si quis enim nostrum aliquis astitit contra exorientem solem, necesse est arctos nobis à sinistris partibus esse. Cum id ita fiat, illud quoque necesse est, vt omnia è dextris partibus exorta, in sinistris occidere videantur, de quo & antè diximus. Igitur cum videamus stellas exoriri, & occidere, necesse est mundum quoque cum stellis verti. Sed nonnulli aiunt, nihilominus id euenire posse, vt sic stante mundo, stellæ & exoriantur & occidant: quod fieri non potest. Si enim stellæ vagæ feruntur, neque mundus ipse voluitur, non possunt corpora stellis figurata incolumia & certa permanere. Illud enim videmus in toto mundo stellas erraticas esse, neque horum cursum quenquam posse diffinire. Aratum ipsum quoque negare se difficiles eorum cursus interpretari posse. Quomodo igitur cum quinque stellas nemo possit obseruare, tot millia quisquam possit peruidere: nisi qui permittat hoc, cursus stellarum posse esse, & nihilominus figuras corporum permanere. quod si non est, tota sphaera ad irritum reuocabitur. Quicumque enim sphaeram fecerit, non poterit efficere, vt sphaera stante, nihilominus stellæ versentur. Illud etiam videmus in extrema cauda draconis stellam esse, quæ in se versatur, & in eodem loco constet. Quòd si omnes stellæ vagæ feruntur, hanc quoque loco moueri necesse est: quod non euenit. Igitur necesse est mundum quoque, non stellas, verti. Quoniã ostendimus mundum cum stellis potius quàm stellas per se verti: nunc reliqua dicemus.

Cum enim traditum sit nobis, prius noctem quàm diem ferri, noctem dicemus vmbra terræ esse, eamque obstare lumini solis. Et si nonnulli dixerunt in solis cursu euenire, vt cum peruenerit ad eum locum vbi occidere dicatur, ibi motum magnitudine à nobis lumen auerti solis, & ita noctem videri. Quod si ita sit, nimirum eclipsim solis verius quàm noctem diximus. Sed aliter esse, ex ipsa sphaera licebit intelligere.

Horizon enim diuidens ea quæ videntur, & quæ non apparent, ita diffinit sphaeram, vt semper sex

signa de duodecim in hemisphaerio videantur super terram, sex autè signa sicut infra sub terra. Igitur cum in vno eorum sol nixus ferri videatur, ab eo circulo qui horizon vocatur, exoritur. itaque incipit lucere, cum nihilominus ipse mundus vertatur cum reliquis signis. Sed quò facilius intelligatur, ponamus solem esse in Ariete, à quo duodecim signa instituiamus numerare. Igitur cum sol sit in Ariete, eo exoriens dies est: qui cum vertente se mundo peruenit ad eum circulum, qui Mesembrinos vocatur, efficit diei partem dimidiam. Sed sic etiam facilius intelligitur, & rursus ab eodem ariete incipiemus. Cum aries est exortus, præter eum signa sunt in superiore hemisphaerio: Pisces, Aquarius, Capricornus, Sagittarius, Scorpio. Horum cum tria signa occiderint, hoc est, Scorpius, Sagittarius, Capricornus, exorta sunt tria quæ arietem sequuntur, hoc est, Taurus, Gemini, Cancer: tum fieri dimidium diem necesse est, & arietem peruenire ad eum quem Mesembrinum esse circulum, supra diximus. Cum autem cum reliquis signis ipse aries occidit, & exortus est leo, virgo, tum chelæ exoritur, & in superiore hemisphaerio ariete occidente vehuntur. Quæ cum occiderint, rursus aries exortus efficiet lucem. Sed ne in dubium veniat, cum ariete occidente dixerimus chelæ exoriri, quid de reliquis signis siue sphaera possit intelligi, sic inuenietur. In quocunque signo sol fuerit exoriens, quocunque ab eo signo septimo loco fuerit, id noctu primùm exorietur, & ita conficiet cursum. Mundus enim ipse semel in die ac nocte verti videtur. Itaque euenit, vt ipsa signa 12. semel in die ac nocte videri possint. Sed ne solis cursus, de quibus postea sumus dicturi, potius quàm quod antè cœpimus, enumerauerimus, ad inceptum reuertemur. Diximus enim principium mundi esse noctem, deinde diem. Inter noctem & diem præter vmbra terræ nihil interesse arbitramur. Sed quoniam signorum supra & corporum exortus instituiamus, ad hoc perueniemus.

Igitur vertente se mundo per vtrosque polos & axem, quem supra dimensionem sphaeræ diximus esse, & ita sphaera collocata, vt vnus polus semper sit supra terram, aliter nunquam exoriatur necesse est. Arctus quoque, &

reliqua corpora quæ sunt in arctico circulo nunquã occidere, reliqua autẽ omnia exoriri & occidere, q̄ inferiora sunt ab eo circulo, quẽ nũc occidere diximus. Id enim posse fieri, hæc edocet causa. Videmus apud extremum draconis, quod maximẽ arcticon extra circulũ prouidet, quod quodã tempore ita occidere existimatur, vt exortus cũ occasu permisceatur, vt & antẽ diximus. Si autẽ pars aliqua occidere, de summo circulo videtur, necesse est omnia quæ sunt exoriri & occidere. Igitur cõuenit nobis, sidera vertente mũdo occidere & exoriri. Præterea hæc inclinatione cœli, cũ vnus circulus ita sit erectus, vt nunquã occidat: alter ita sit terræ subiectus, vt nunquã exoriat: quicunq; circuli fuerint in sphæra, hoc est, ab æquinoctiali ad polum, qui Boreus appellatur, nullus erit eorũ qui nõ maiorem partẽ circũductionis habeat supra terrã. Qui autem ab æquinoctiali fuerint circulo ad cũ polum qui Notius appellatur, omnes inferiorẽ partem maiorẽ habebunt q̄ superiorem: & quãto magis ad polum notiũ accesserint, hoc maiorẽ partẽ sub terra habere perspicientur. Et quãto magis ad boreũ finem venerint, hoc maiorẽ partem circuli supra terrã tenere videbũtur. Quõ enim erectior ipse polus fuerit, hoc magis & circuli eius erectiores videbuntur. Quod cum ita sit, si duo sidera simul fuerint orta, vnum ab arctico, alterũ ab antarctico circulo, serius occidet id sidus quod ab arctico circulo fuerit exortum: ideo quõd maiorem habet circũductionẽ sphæræ, quã quod a notio polo est ortum. Si autem simul occiderint, serius exorietur id signum quod ab antarctico fuerit exortum, ideo quõd tota illa collatio mundi maiorem partem habet sub terra, quã illa pars quæ in boreo polo est finita. Et non modõ signa quæ sunt ad arcticum finem collocata, præstantibus corporibus aut serius occidunt, aut antẽ exoriantur quã ea quæ notio polo depinximus: sed ipsa quoque corpora inter se dissentiant, vt si quod inferius sit signum, & id cum superiore exoriat, tamen serius occidat. E' contratio itaque si qua sunt signa ab æquinoctiali circulo ad notium polum figurata, horum si qua signa pariter exorta fuerint, citius occident quẽ proximẽ polum accedant. Euenit etiam, vt nõ modõ

quæ simul sint exorta sidera, ex his serius occidant, quæ proximẽ arcticum circulum sunt collocata: sed etiam si qua eorum antẽ exorta fuerint, quæ sunt ad notium polum finita, tamen antẽ occidant, quã ea corpora quæ in boreo polo figurata esse suprã demonstrauimus: ideo quõd maiore circũductione sphæræ vrantur ea corpora, quæ æquinoctiali circulo ad arcticum finem sunt cõstituta. Igitur ostendimus qua inclinatione mundi sphæra sit cõstituta, Nunc ad duodecim signa reuertemur: & quorũ exortu quæ de reliquis corporibus occidant, aut orientur, cõmemorabimus, & initium ab ariete faciemus.

Arietis exortu, sinistra pars Andromedæ prouenire, Ara autem occidere videtur. Cum sidere eodem exoritur & Persei caput vsque ad vmbilicum: vt dubium fore videatur, Zona eius vtrum vsque extremum Ariete, an tauro primũ exorientẽ prodeat ad lucem. Tauro autem exorto, quæ prius dubia fuerint, omnia sunt certa. Nam & Ara omnino occidit, & Perseus totus est ortus: & aurigæ caput cũ reliquo corpore dũtaxat ad sinistrũ pedẽ videtur & pistrix à cauda exorientis prospicitur. Hoc signo primũ occidere Bootes videtur & si cũ quatuor signis occidit, neque tamen totus ad terrã potest venire. Nam manus eius sinistra circulo arctico cõclusa, neque oritur, neque occidit. Geminis exorientibus tota iam pistrix, & fluminis Eridani prior pars apparet, & Orion exortu videtur. Occidit autem Ophiuchus à pedibus, genuum sine. Cancer exorientis obscurat dimidiam partem coronæ, pistricisq; caudam, & notium piscem, & caput cum reliquo corpore ad vmbilicum eius qui Engonasin vocatur. Ophiuchum à genibus ad humeros, & anguem totum præter caput & ceruicem, quæ ex æstiuo circulo tendit ad coronam. Bootem propõ totum, terra tenet relictum. Exoritur autem & Orionis corpus ad Zonam, & Eridanus totus apparet. Exortu leonis reliqua pars occidit, coronæ cum capite & ceruicibus anguis, & Ophiucho. Engonasin autem qui vocatur, eius præter sinistrum genu & pedem nihil apparet, & Bootes totus obscuratur. Exoritur autem caput hydræ cum lepore toto, & Procyon cum pedibus prioris canis, & aquila tota. Virgo autẽ exorientis, non pauca sidera

*Aries.**Taurus.**Gemini.**Cancer.**Leo.**Virgo.*

obscurat. Nam statim Lyra occidit cum sagitta & delphino, & oloris à capite corpus vsque ad caudam propè occidit, & fluminis prior pars, & equi caput cum ceruicibus. Exoritur autem hydra sine crateris, & canis totus, & nauis Argo sine totius veli. Chelis exorientibus, videtur & Bootes exoriens totus, & tota nauis apparet Argo, hydræque, præter cacumen extremū caudæ, quod est sub terra. Exoritur etiam genu & sura eius dextra, qui engonasin vocatur. Hunc eadem nocte occidere & exoriri licet videre. Reliquum autem corpus, cum scorpionis & sagittarij provenit parte. Præterea cum Chelis exoritur caudā centauri. Occidit reliquum Pegasi corpus, & oloris extrema cauda, & Andromedæ caput cum umbilico Pegasi, & pistris reliquo corpore ad ceruices, vt caput eius solum videatur, & caput Cephei pendens ad pistris occasum, cum manibus & humeris peruenit ad terram. Scorpione exoriente, duæ partes fluminis occidunt, & reliquum corpus Andromedæ cum capite Cephei. Occidit etiam Cepheus capite ad humeros, quæ pars est extraracticum circulum constituta: obscuratur etiam Cassiopeia, resupinata occidens. Exoritur autem corona, quæ ante centauri pedes iacere existimatur: & hydræ reliquum, quod caudam esse suprâ diximus. Prouenit etiam & corpus centauri, quod equina figura videtur, & ipsius hominis caput, & hostiam quam tenere eum suprâ diximus. Denique ad id corpus quæ sine pedes eius sunt priores. Ophiuchi autem duntaxat caput exoritur, & ipsius anguis caput, quod est contra cancrū.

Libra.

Scorpio.

Sagittarius.

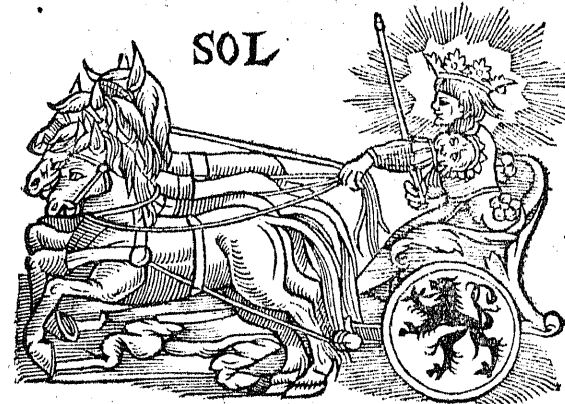
Capricornus.

Sagittarium exorientem Ophiuchus totus exoriens insequitur, & anguis qui ab eo tenetur, caput eius qui engonasin vocatur. Et sinistra manus eiusdem. Denique lyra tota cum Cephei capite & humeris exit ad lucem. Occidit autem canis maior cum Orione toto & lepore, & auriga superiore parte corporis. Præterea caput & pedes eius. Occidit etiam totus Perseus, præter crus & pedem dextrum. Argo autem puppim solam relinquens, peruenit ad terram. Capricornus exoriens, hæc sidera ad terram premere videtur, reliquam figuram nauis, & signum quod Procyon vocatur. Eodem tempore & reliquum corpus occidit Persei. Exoritur autem olor cum

aquila & sagitta, & ara, quam proximam esse notio polo diximus. Aquarius exoriens, ad dimidiam partē corporis equi pedes secum de terra ducit, & caput cum ceruice Pegasi. At etiam centaurus à cauda ad humeros virilis corporis occidit, cum hydræ capite, & cernicibus. Piscibus exorientibus occidit reliquum hydræ corpus & ipse Centaurus. Exoritur autem piscis qui notius vocatur, & Andromedæ dextra pars corporis.

*Aquarius.**Pisces.**De Sole, & Luna, & cæteris planetis.*

Sic igitur exorientibus duodecim signis, reliqua corpora occidere & exoriri videntur. Sed vt antè diximus, nunc protinus de solis cursu dicemus. Necessè est enim solem, aut ipsum per se moueri, aut cū mūdo verti vno loco manentem. Quòd si maneret, necessè erat eodem loco occidere & exoriri, quo pridie fuerit exortus,

quemadmodum signa eodem loco semper oriuntur & occidunt. Præterea si ita esset, necessè erat dies & noctes omnes æquales esse: vt quam longus hodiernus dies fuerit, tam longus semper sit futurus. Item nox simili ratione semper æqualis permaneret. Quod quoniam non est, illud quoque necessè est, cum videamus esse dies in-

æquales, & solem alio loco hodie occasurum, & alio heri occidisse. Si igitur aliis locis oritur & occidit, necesse est eum moueri, non stare. Solem autem contra mundi motum currere, sic possumus intelligere: euenit enim, ut duabus ex causis sidera non possumus videre. Quorum vna est, cum abierint infra terram: nostrum quod effugere conspectum, ita ut inferius hemisphærio ostenditur. Altera autem est ratio, quod propter fulgorem solis & vim maximam luminis sidera obscurantur: siue quod stellis obstitit, ne candor earum ad nostros perueniat aspectus: siue sua magnitudine luminis officit oculis nostris, ne præter eius ignem aliam rem superiorem perspiciamus. Quod magis verisimile videtur. Neque enim solis ignem eiusmodi videmus, cuiusmodi reliquos ignes intelligimus: sed ita lumen auertit nostrum, ut ipse quoque nobis non igneus, sed albus esse videatur. Præterea in vnaquaque nocte, ¶ duodecim signa necesse est apparere. Ideo quod vno signo sol ipse nixus, iter conficere videtur, cuius figuram corporis ipse suo lumine obscurat. Cum eo enim signo & occidere & exoriri videtur. nonnulli dicunt nos ¶ vndecim signa duntaxat hac ratione perspicere posse, si in eius signi prima nouissimaque parte consistat. Habent enim duodecim signa partes eiusmodi, ut vnumquodque eorum in longitudine habeat partes 30. in latitudine autem partes duodecim. Itaque euenit, ut in longitudine signorum annus sit, in latitudine autem singuli dies sint. In prima parte signi nihilominus nos reliquum corpus eius signi videre posse, nonnulli dicunt. Simili ratione & si fuerit in extrema parte signi, quod fieri non potest. Nam cum sol sit in qualibet parte signi, & exoritur, ita magnum videtur habere fulgorem, ut omnia sidera obscurat. Illud tamen potest euenire, ut cum sol sit in prima parte signi, & occidat, reliquum corpus eius signi appareat. Sed certius & verius est, vndecim signa quam duodecim apparere posse. Præterea quaeritur, quare Sol contra mundi inclinationem currens, videatur cum ipsa sua sphaera occidere & verti. Nam si Sol contra siderum occasum curreret, de ariete ad pisces, non ad taurum transiret. Exoriri etenim ante pisces quam aries & oc-

* Fort. esse die
ac nocte.
† Vndecim
aliq.
‡ Duodecim
aliq.

cidere perspiciuntur. & ita mundus verti videtur, ut prius pisces quam aries occidant. Itaque diebus 30. sol in ariete currens, & eius corpus obscurans, sic duntaxat apparet sol, ut ex eo loco quo aries exoriri videatur, & post triginta dies sol videatur ab eodem loco surgere, ex quo loco taurus ante exoriri videbatur: igitur apparet solem ab ariete ad taurum transire. Quod si ita est, necesse est eum contra mundi inclinationem currere. Quare autem euenit, ut ante diximus, quod videtur cum mundo sol verti, eius similis hæc causa est, ut si quis in nauiculæ rostro sedens, inquirat ad primum transire, & nihilominus ipsa nauis iter suum conficiat. Ille quidem videbitur contra nauiculæ cursum ire, sed tamen eodem perueniet quo nauis. Hoc autem sic etiam facilius intelligitur, si nauim diuiseris in partes 360. quemadmodum sol diebus 360. simul mundum transigit, eodem modo ut ante diximus sit diuisa, & in vna parte de 360. constituitur quilibet eorum. Nauis autem habet vnus dici cursum, ille quidem contra nauim ire, sed cum ea ad locum definitum peruenire intelligeretur. Non enim extra nauim est, quia rostro ad puppim transit, sed ipsa nauis continetur. Item sol cum per ipsum mundum iter conficiat, & eo contineatur, videtur contra mundum ire, sed cum eo peruenit ad occasum. Cum enim mundus trecenties & sexages se conuertit, tunc sol iter annum conficit.

*Est qui conspicuus super hos quæsiuit in astris,
Ausus habere Deum solem, cui tramite recto
Conditio imposta est vigilem tolerare laborem.*

Luna.

Quoniam de Sole quæ visa sunt nobis vtilissima esse, literis mandauimus, nunc de Luna dicemus, & si alta conati perscribere, ¶ velut natura voluminis ad hoc loci venimus, ne nonnullis incaute huius rationem relinquentes, aut propter magnum laborem defecisse, aut inscientia superati, non valuisse persiqui videamur. Nos autem non illorum existimationis timen-

Ut pro natura voluminis sit: hæc verba quidam addidit hoc loco.

dæ causa persequi instituimus: sed consuetudinis nostræ rationem demonstrasse. Sed quod alterius quarti volumen hoc perlecto non volumus, nec tam diu rem cogitatam scripto ad aliorum desiderium adducere: præterea cum reliqua omnia diligentissimè persecti fuerimus, alienam videtur esse, nos non eandem persequi causam.

Quare sicut antè diximus, ad inceptum reuertemur. & necessariò totidem verbis de Luna & Sole dicemus, ita: Lunam à Sole per alios exortus & occasus necesse est moueri, non stare. Idque facilius quàm de Sole licet intelligere. neque enim tam magnus ardor eius est, vt officiat oculis nostris, neque vt sol dies 30. vnoquoque signo vehitur, vt difficile sit intellectu, quanta particula luminis aut ipsius signi superesse videtur, cum ad aliud transferit signum. Lunam enim cum 12. signa diebus 30. percurrat, licet intelligere duobus diebus & sex horis in alio signo esse. Hanc autem cum à Sole lumen accipiat, & ita nobis lucere videatur, non est verisimile, de tam multis causis potius eam constare quàm moueri. Si enim suo lumine vteretur, illud quoque sequebatur, eam semper æqualem esse oportere: nec die tricesimo tam exilem, aut omnino nullam videri. Cum enim totum transegerit cursum, sola autem ad aliud transire signum intelliga-

intelligatur: præterea si suo lumine vteretur, huius nunquam eclipsin fieri oportebat. Sed ne dubium fiat, quare solis eclipsis fieri possit, qui vtrisque lumen dare supra sit dictus: Lunæ autem non facile fiat, cum alieno lumine vtatur: eius hæc verissima, vt arbitramur, est causa. Luna enim cum ex toto mundo & omnibus stellis maxime terræ proxima videatur, & ad acies nostras perueniat: & quodam tempore torrens perueniat ad eundem locum signi quo sol vehitur, obseruare lumen eius à nostro conspectu videtur. Hoc autem maxime euenit die nouissimo, cum Luna transferit iam in duodecim signa: & cum sol ad aliud signum transire videatur, & proxima fiet illi. Quod euenire, sic etiam potest intelligi, vt si quis alicui manum planam ad oculos admo-uerit: quanto magis sic fecerit, hoc minus ille videri poterit: & quanto longius ab eo discesserit, hoc magis illi omnia poterunt apparere, simili ratione, cum Luna ad solis locum peruenit, tunc proxima eius videtur esse, & radio eius obturare, vt lumen emittere non possit. Cum autem luna ab eo loco discesserit, tunc sol lumen eiicit, & ita ad nostra adiicit corpora. Lunæ autem eclipsis sic euenit, cum propè dimensione sit Luna, cum abierit sol sub terram, duntaxat hoc modo, vt per mediam terram si quod directum traieceris, contingere possit solem sub terram, Lunam autem supra terram. Quod cum ita euenit, necesse est solis radios propter magnitudinem terræ ita esse dimissos, vt lumen eius, quo luna lucet, non possit ad eam peruenire. & ita existimatur fieri eclipsis lunæ. Quæ si suo lumine vteretur, licebat ne apparere quidem nunquam solem, ideo quod luna nihilominus luceret, sic nunquam accipit lumen, vt luceat cum sol venerit per terras: sed non vt aliquem locum conclusiorem, totumque spaciū impleat lumine. Si quis nostrū steterit in eo loco, quo sol minimè lucet, reliquis partibus lumen à sole accipiens præbebit. Id in luna fieri inuenitur, eam solis lumine accepto lucere nonnulli existimant reuibratiōe, nonnulli existimant, cum dicitur Sol in arietem aut in quolibet signo esse, cum supra ipsas stellas arietis iter facere. Qui autem hac ratione vtuntur, longè à vera ratione errant. Nam neque sol neque Lu-

na proximè sidera apparent. Hac etiã de causã nonnulli septem stellas erraticas finxerunt, adiungentes eodem Solem & Lunam, quod cum quisque stellis feruntur: Luna enim proximè terram est. Itaque diebus 30. totum mundum existimatur transire. Id hac evenit ratione, si circulos quis intra zodiaci ambitum fecerit, eosque sic hoc interuallo finxerit, vt terra sit in medio, & vnã à terra ad Lunam mensuram fecerit, quam Græci *τρίων* appellauerunt. Hinc autem quia non certum spacium potuerunt dicere, tonon dixerunt, igitur abest Luna à terra tono vno. Hac igitur re, quod breuissimo circulo deuehitur diebus 30. ad primum peruenit † signum.

circulum

Denique cum Luna est, subleui splendet amictu:

Quum succincta iacet calamos, Latonia virgo est:

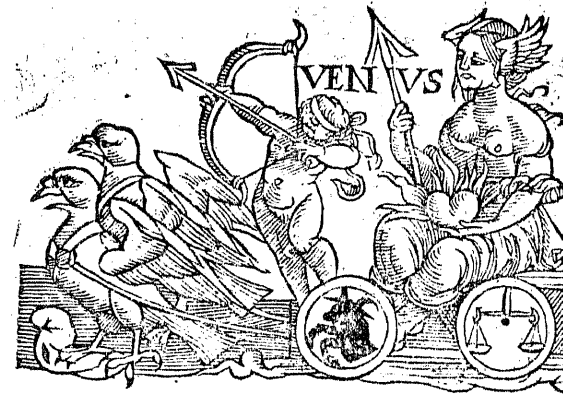
Quum subnixã sedet solio, Plutonia coniunx.

* Alij semitono:
† tono dimidio

Ab hoc circulo abest circulus * tononi dimidium, quo loco Mercurij sidus vehitur. Itaque diebus 30. ad alterum signum transiens tardius, ab hoc circulo abest † tonum dimidium, quo loco iter suum Veneris dirigit astrum, tardius quàm Mercurij stella conficiens cursum. Transiit enim ad aliud signum diebus 30. Supra huius stellam solis est cursus, qui abest ab Hespero, quæ est Veneris stella, medietate toni. Itaque cum inferioribus pariter peruolans vno anno, id est duodecim signa percurrit, tricesimo die ad aliud transiit signum. Supra solem igitur & eius circulum Martis est stella, quæ abest à Sole tono dimidio: itaque dicitur diebus 60. ad aliud signum transire. Hunc supra Iouis signo orbem est stella, quæ abest à Martis hemitono. Itaque vno anno ad alterum transiit signum. Nouissima stella Saturni, quæ maximo vehitur circulo: hæc autem tono distat à Ioue. Itaque annis 30. rz. percurrit signa. Ab ipsorum tamen siderum corporibus Saturnus abest tono vno & dimidio. Hac igitur ratione potes scire, neque solem, neque lunam contingetè stellas, & nihilominus per Zodiacum circulum verri. Hinc etiam possumus intelligere, lunam minorem esse sole. Omnia quæ proxima sunt nobis, maiora necesse est esse, quàm quæ longo dissidente interuallo videmus, Igitur Lunam videmus proximè nos esse. Neque eam maiorem nostro

aspectui esse, quàm solem. Illud quoque necesse est, cum sol non longè absit à Luna, & à nobis maior videatur, si propè accesserit, multo maiorem futurum. Præterea necesse est, vt antè diximus, aut nullam stellam erraticam esse, aut Solem pariter cum Luna, vt reliquas stellas, errare. Si enim quisquam mihi potest demonstrare quinque stellarum cursum, & dicere, quòd hodie quæque coram ad aliud transeat signum, quemadmodum de Sole & Luna fieri videmus, & nihilominus suum efficit cursum, non est erratica. Si autem dubium est, quòd hodie transeat, & aliud signum compari ratione cum Luna feratur, & suum circulum dirigat, quemadmodum stellæ quæ sunt dubiæ, necesse est has quoque errare: sed non euenit vt errent, præsertim cum suo tempore ad cursum reuertantur. Igitur ne stellæ quidem, cum certo tempore ad suum signum reuertantur, possunt errare, nisi fortè volumus accipere excusationem, quòd duo corpora magna facilius possunt obseruari, quàm singulæ stellæ, quæ non certos cursus conficientes videntur apparere.

De veneri

Sed stellas quinque nonnulli has aiunt esse, Veneris Mercurij, Iouis, Saturni, & Martis: è quibus esse

maximam colore candido, nomine Hesperum, & eam appellari Venerem. Hæc stella non abest à sole longius duobus signis, subter eius circulum collocata, sicut antè diximus. Apparens autem maximè noctu, sed toto mense non plus indeficiens potest videri. Sed totus Hesperus incertos efficit cursus, non eodem tempore ad præteritum transiens signum.

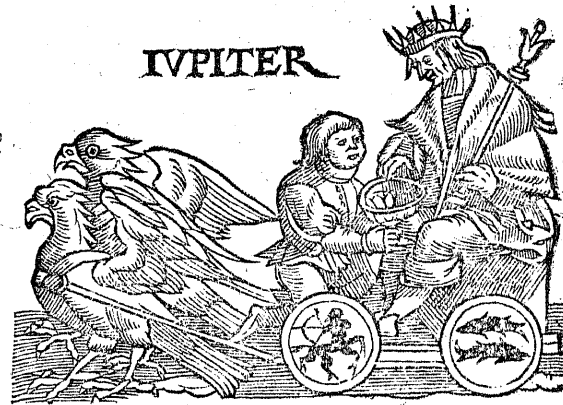
De Mercurio.

Secunda stella est Mercurij, nomine Stilbon, totus acuto lumine, sed in aspectum non magnus. hic autem à sole non longius abest signo vno. qui semper eodem cursus efficiens, modò nocte prima, modò autem ad solis exortus incipit apparere. nonnunquam etiam perpetuò signis quatuor est cum sole: rediens autem, cum sole non amplius est, quàm tertiam partem signi.

De Ioue.

IUPITER

IOuis autem stella, nomine Phæton, corpore est magnus. Figura autem similis Lyrae. hic autem duodecim signa annis totidem transire existimatur: & vnoquoque anno nusquam apparere dicitur, non minus dies triginta, non plus quadraginta: sed tunc maximè obscuratur, cum occidit cum sole. Exoriens autem apparet antè quàm sol

O iij

De Saturno.

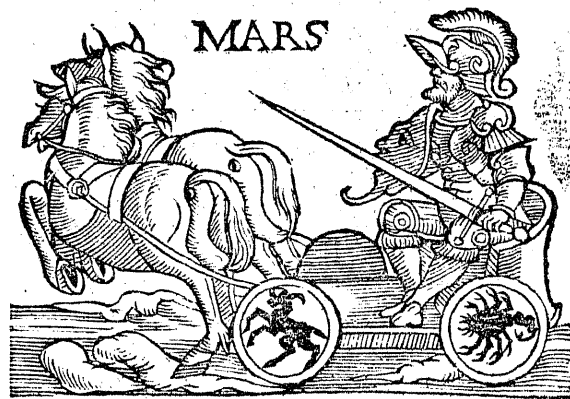
Saturni stella apud Ciceronem, de Nat. dier. l' honon dicitur.

Solis stella nomine Phaeton, corpore est magno, colore autem igneo, similis eius stellæ quæ est in humero dextro Orionis. Hic per 12 signa assidue ferri videtur nonnunquam etiam cum solis ipsius sideribus apparet, modo aliis partibus adiectis circuli. hanc stellam nonnulli Saturni esse dixerunt. Redire autem ad signum annis triginta, & quotannis non apparere, minus dies triginta, nec amplius quadraginta.

De Marte.

Reliquum est nobis de Martis stella dicere, quæ nomine Pirois appellatur. Hæc autem non magno est corpore, sed figura similis est flammæ, nonnunquam autem cum ipsius solis sideribus concurrens, omnia peruolat signa, sedens ad primum signum non longius biennio.

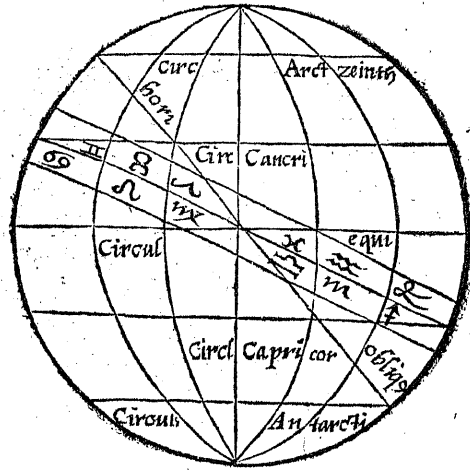
Quod ad quinque stellas attinet, huc usque satis arbi-

tratur dictum. nunc autem demonstrabimus, quibus de causis menses intercalentur. Quoniam tempus omne metimur die & nocte, mense & anno, sunt qui diem nobis diffinierunt, quamdiu sol ab exortu ad occasum perueniat. Noctis autem spaciū constituerunt esse, quamdiu sol ad occasum, rursus ad exortum reuertatur. Mensem autem, quamdiu luna zodiacum circulum perducit. Annum autem voluerunt esse, cum sol ab æstiuo circulo redit, & zodiacum ad id signum unde incipiebat peruenitur.

Reliqua desunt.

O iij

PALAEPHATI GRAECI

SCRIPTORIS, DE NON CRE-
DENDIS FAVLOSIS NAR-
rationibus opusculum, Philippo Pha-
siniano Bononiense
interprete.

*PHILIPPVS PHASINIA-
nus, Lectori.*

Palaphati huius à nobis de graeco in
latinum idioma translati, præter Eu-
sebium, autorem prouerbiorum Gre-
corum, & cæteros, mentionem & à
Suida in collectaneis ita fieri obser-
uauimus: Παλαίφατος πάριος, ἢ πρι-
νεὺς γεγονώς κατὰ Ἀρταξέρξην, ἀπίτων
βιβλία ε. τινὲς δὲ ταῦτα εἰς τὸν Ἀθηναίων ἀναφέρουσι. hoc

est, Palaphatus Parius, siue Prienensis tempore Arta-
xerxis fuit, incredibilium libros quinque scripsit, quidam
tamen hæc in Athenarum referunt. Celebratur quoque
alius quidam nomine Palaphatus Abydenus, historicus,
temporibus Alexandri Magni, qui inter cætera solutio-
nes, interpretationesque fabularum scripsisse traditur.
Item & tertius quidam eiusdem nominis poëta Athenis,
Palaphatus fuit, qui de situ orbis & de contentione Mi-
neruæ ac Neptuni scripsit, vt in monumentis Græcorum
habetur: de quibus tamen nihil est ad rem præsentem.
Huius Palaphati nostri auctoritate atque testimonio
Vergilium eo carmine ex Cyri ad Messalam vsu fuisse
tradunt, Docta Palaphatia testatur voce papyrus.
Hunc eundem Probus interpres Maronianus citat, su-
per expositione illius Vergilianæ carminis ex 3. Georg.
Frena Pelethronij Lapithæ, gyrósque dedere, &c. vbi
opinionem Palaphati de centauris, quemadmodum &
Seruius & alij quidam, probat. Ad mouendum est ta-
men lector, vt apud Probum, vbi passim legitur Pala-
phatus in libro Ariston, sciat legendum esse Apistou.
quando libri eius ita appellantur à Suida, βιβλία ἀπίτων,
id est libri incredibilium, seu incredulorum, vt quidam
exponunt: vel περὶ ἀπίτων ἱστοριῶν. id est de non creden-
dis historiis, vel falsis narrationibus: ita enim omni-
bus hisce nominibus ac titulis libri isti circumferuntur,
citanturque ab eruditis. Hunc autem Palaphatum, vt
ex Suidæ verbis colligimus, libros quinque scripsisse
apparet, quemadmodum quidam huius librum primum
vel secundum incredibilium citant, penes quos fortè om-
nes isti libri integri esse debent. quorum pauca hæc,
quæ ad manus nostras, iam decem anni sunt, opera Al-
di Manutij peruenerunt, fragmenta quædam verius esse,
quàm legitimum opus eius constat: quæ etiam corrupta
mutataque pluribus in locis ita sunt, & ea maxime in
parte vbi de Hercule agitur, vt vix percipi, eruditorum
etiam iudicio, possint, nisi pro captu ingenij curatius,
quid pauca illa, & alia quædam ambigua sibi velint.
Quæ omnia calamitati temporum (vt pleraque alia) ac-
cepta quidem referimus: quæ omnibus ferè bonis o-
peribus & latinis & græcis semper insidiata est. Vt plura

ad nos vel sine capite ac membris mutilata imperfectaque transmiserit, quorum reparationi ne ipse quidem Æsculapius, qui mortuos etiam ad vitam reuocabat, subuenire atque occurrere posset. Ego verò quantum in me fuit, in his transferendis operam dedi, vt culpa carerem, vtque fideliter magis, quam ornate interpretaret. Quibus si maior tamen diligentia requiretur, non mihi magis quam temporis, iniuriæ vitio detur. Atque adeò (vt quod sentio semel dicam) qui ab aliquo Græcorum hominum hæc Palæphati scripta interpolata suppressaque fuisse non vtique etiam credere possit? Etenim cum ipsi de mendacio iam pridem malè semper audiuerint, eorum vanitates, quod Palæphatus facit, testimonio quoque suorum detegi, atque redargui non sine graui molestia eos audire posse, nec non incredibiliù libros hosce mirandum in modum detestari contenderim. Sed vt seridò Græcos quandoque ipsos, cuius linguæ studiosus semper fui, ab iis etiam quæ sibi obiiciuntur, purgatos reddam, ne ve mendacio eis omnia ascribi pariar, & vt inepti nomine, sic mendacij vitio carere eos ostendam. Tale quippiam illos in fabulosis narrationibus suis obseruare voluisse crediderim, quale iurisperiti illi primi, quod Cicero cum alibi, tum in libris de Oratore memorat, obseruarunt, qui obtinendæ atque augendæ potentiæ causa, artem suam peruulgari nolabant, nisi Gn. Flautus primus eam propalasset, qui ob id cornicum oculos confixisse dictus est: ita res suas Græci sub cornice figmentisque fabulosis occultantes, idiotas homines à mysteriis suis arcere ac propulsare studebant. Quæ quidem Palæphatus ad Gn. Flauij instar (suos veluti prodens) diuulgare non dubitauit, fabulas omnes, quæ super veritate ipsa conscriptæ fuerant, neque fidem capiebant, ad historiæ sensum ac veritatem referens. Cui tamen (cum Græcus & ipse sit) dubium quibusdam, scio, videri posse, an fides eadem eius, quæ ceterorum Græcorum scriptis adhiberi debeat, quin idem quoque in taxandis aliorum mendaciis vanus ac mandax appareat, ne ve ex fabulis fabulas confingere, ac mendaciis mendacia adstruere voluisse videatur. Quam in re, ne tale quippiam de se crederetur, veritus, in præfatione

operis sui ad omne dubium propius tollendum ea se duntaxat scribere, quæ oculata fide viderit, quæ ve ab aliis qui ad ea videnda profecti essent, audiuerit, testatur. Quæ res magnam credulitatis fidem ei dubio procul arrogat, seque à labe illa mendacij planè eximit. Tantumque abest, vt Græcorum more vanus ipse esse, aut aliorum vanitates confouere velit, vt suorum etiam mendacia detegere, & in medium allata, suscepta etiam ad hæc videnda, vt Pausanias. Plinius, & alij factitarunt, peregrinatione, confutare non dubitet. Vtunque verò res sese habeat, æqui bonique lector consulat, rogamus.

PALÆPHATVS DE NON CREDENDIS FABVLOSIS Narrationibus.

P R A E F A T I O.

Æc quidem de incredibilibus conscripti. Hominum nanque alij, & ij maximè qui ab omni sapientia atque eruditione alieni sunt, omnibus illis quæ vtique dicantur, persuasi, fidem adhibere consueuerunt. Quiddam verò natura prudentiores, curiosisque magis, ac in rebus negociisque pluribus versati, omnia illa quæ traduntur, fieri vt penitus credant, adduci nequeunt. Mihi autem omnia, quæcunque dicta iam fuerint, fieri quoque videntur. Neque enim nomen duntaxat fuisse existimandum est: nullus alioqui super his sermo existeret. Veruntamen ea ipsa primum opera, resque fuerunt, ac sic demum sermo illis superinductus est. Quæcunque autem speciei & formæ dictæ fuerint, factæ quoque eadem tunc temporis sunt. Quæ verò nunc minimè extant figuræ, nullo vnquam tem-

*Suid. μέλισ-
σος ᾤετο τὸ
μὴ γενόμενον
οὐκ εἶχεν
ἀρχὴν. hoc
est: Melissus
putabat, ni-
hil quod fie-
ret, non ha-
bere princi-
pium. Sic etiā
Pausanias.*

pore fuerunt. Nam si hæc tunc quidem, & alio quoque tempore erant, nunc etiam existerent, rursumque foret. Quamobrem ipse sanè Melisium & Lamiscum Samium historiarum scriptores laudo, in principio quicquid olim fuerit, & nunc quoque esse, atque futurum deinceps asseuerantes: quæ autem facta quædam reuera fuerant, poetæ nugatorisque plerique, in incredibile magis atque admirabilius quodpiam conuerterunt, ut ista legentes homines in maximam admirationem perducerent. Ego verò talia minimè esse posse, qualia dicuntur, agnosco. Hoc vnum tamen comprehendì, quòd nisi aliquid super his factum fuisset, non quicquam utique diceretur. Accedens nanque ipse ad quàm plurimà loca, & diuersas mundi regiones peragrans, senioresque percunctatus, quid nam super vnoquoque eorum quæ dicerentur, audiuisset: quæ ab iis potissimum intellexi, quæ ve loca ipse vidi, & ut vnumquodque illorum sese habere comperi, in medium afferò. At hæc quidem non qualia falsò à poetis dicta olim fuerant, sed veluti ad ea oculata fide perspicienda profectus, agnoui: & historiam componens, in hunc modum perscripsi.

De centauris.

Centauri tanquam feræ quædam fuerunt, quæ equorum quidem speciem totam, excepto capite, habebant. Si quis est igitur, qui talem hanc feram fuisse credat, impossibilibus hic planè fidem adhibere persuadetur. Neque enim vllò pacto equi atque viri natura cõformis est, neque cibi eorum aliqua inter se similitudo existit, néve ratione aliqua potis est, quòd per os gutturque humanum equi cibus descendat. Atque adeò si talis forma tunc temporis erat, etiam nunc utique existeret. Veritas autem rei ita se habet. Ixione Thesaliæ rege existente in Pelio monte, taurorum armentum quoddam furore ita correptum, atque cestro exagitatum est, ut reliqua circumquaque montana loca inaccessa redderet. In domestica etenim cultaque loca cum imperu ingruentes tauri ipsi, arbores & fructus lædebant, aratæque corrumpebant. Præconio igitur publico nunciati Ixion iussit, quòd si quis esset, qui tauros hosce ca-

peret, huic sese diuitias perquam plurimas dono daturum esse. Adolescentuli autem nonnulli ex montano loco pagoque quodam qui Nephelæ, hoc est, nubes nuncupatur, equos domare tum primùm aggressi quomodo equites fessoresque dorso gestarent, illos docere excogitant. Prius etenim homines equis vehi nesciebant, verùm curribus duntaxat utebantur. sic autem equorum dorso impositi equites illi, ad ea loca, vbi tauri erant, agentes eos impellebant: & armento sese superiucientes, tauros feriebant. & quandoquidem ab impetu taurorum illos inuadentium iuuenes impellebantur, fugiebant statim: velociores enim erant equi. At quotienscumque tauri firmato gressu consistebant, vertentes sese iuuenes eos iterum feriebant, atque hoc pacto eos interfecerunt. Et nomen ipsum Centaurorum exinde Centauri sortiti sunt, eo quòd tauros catēcton, hoc est, pungentes feriebant: alioqui nihil tauri Centauris ipsis inest, sed equi atque viri species illa ex hac re tantum existit. Cum itaque tali pro re ab Ixione pecunias, donaque Centauri reportauissent, proque hoc facto valde exultarent, contumeliosi insuper ac superbi opibus ex illis facti, mala passim multa iam contra ipsum quoque Ixionem perpetrabant: qui quidem Ixion tunc temporis Larissam nuncupatam ciuitatem incolebat, qui verò regionem illam tunc tenebant, Lapithæ vocabantur. Inuitati autem cum ab his Lapithis fortè ad conuiuium Centauri essent ebrij facti, eorum mulieres diripuerunt: quas cum equos inscendere fecissent, domum illicò fugientes, quò imperus illos ferebat, secum asportarunt: sicque bellum aduersus Lapithas Centauri ob hanc rem geriebant, & nocturno tempore è montibus in planitiem descendentes, insidias illis struebant. Diurno verò tempore cum plura diripuissent, in fugam sese conuertentes, montana loca reperebant. Quibus ita recedentibus, equorum duntaxat caudæ, capitæque hominum à longè apparebant. Alienum itaque ac inuisitatum spectaculum hoc animaduertentes homines, dicere consueuerunt, Centauri nos quidem inuadentes ex Nephelæ, hoc est, Nube nuncupato loco, mala multa nobis inferunt. Atque ab hac utique sermonis forma, incredibilis fabula

Lapithæ primi equitem docuere sub armis Insultare solo. Pli. etiam in 7.

Nephelæ putans.

conficta formataque fuit, utpote quod ex Nephelē, loco ita dicto, equus & vir in monte congeniti fuissent.

De Pasiphae.

Pasiphaen tauri pascentis amore captam fuisse fabulantur. Nec non Dædalum ligneam vaccam fabricasse, & in eam Pasiphaen inclusisse, sicque taurum, eam inscendentem mulieri admixtum fuisse, quæ puerum ex hoc compressu viri quidem corpus & bouis caput habentem conceperit. Ego verò tale quidpiam minimè factum fuisse dico. Primum namque impossibile est, quòd vnus generis animal alterius ac diuersi generis animalis mutuo amore derineatur. Nec utique possibile est canem & simiā, lupumque & hyenā inter se, aut cū ceruo bubulū admisceri. Diuersi namque generis atque naturæ animalia existunt. Neque adeò mihi taurus cum vacca lignea sese miscuisse videtur: aut quòd etiā villo pacto ascendentem taurum mulier tolerare, vel conceptum cornua habentem in vterò ferre potuerit. Veritas autem fabulæ sic ergo sese habet. Minoæ dicunt cum circa pendenda morbo laboraret, à Crīde Pādionis curatum fuisse, per illud autem curationis tempus Minoen iuuenis quidam satis formosus Taurus nomine sequebatur. cuius cum Pasiphae amore capta fuisset, illi miscerit, puerumque ex illius complexu genuit. quod videns Minos, ac tempus quidem suppūans ex quo dolore pudendorū confictari cōperit, agnoscensque, quòd puer hic ex se natus esse non possēt, eo quòd per aliquod tempus cum Pasiphae vxore rem non habuisset, ex Tauro potius iuuenē puerum illum conceptum esse cognouit. Neque tamen ob id eum interimere volebat, quia sui ipsius filiorum frater quodammodo ob similitudinem aliquam esse videretur. In montem tamen quendam eum elegarum mittit, vt in seruitij parte atque officio cum pastoribus esset. Ille verò bubulcorum imperio sese subficere minimè volebat. quod cum Minos intellexisset, & ea quæ ab ipso fiebant, quæ ve aduersus eum dicebatur, ocyus illum comprehendere ac detineri, missis eò ciuibus suis, iussit: & si quidem sponte sequeretur, solum ad se accedere sinerent, mandauit: sin minus, ligatū

Taurus Minois scriba, cuius amore capta est Pasiphae. Seru.

perducerent. Quo intellecto adolescens ipse protinus inde abiit, seque in montes recepit. Vnde oues diripiens, vitam sic decebat. Verum cum Minos aliam quoque, & eam quidem maiorem turbam, ad eum comprehendendum misisset, iuuenis ille fossam sibi profundam faciens, intra eam sese ipsum conclusit, vbi Tauro sic existente, si à Minoe iniustus quispiam vir aliquando deprehensus fuisset, ad taurum protinus, ab eo interimendus, penamque illi daturus, mittebatur. Atque adeò cū Theseum olim Minos hostē cepisset, ad taurū eum misit, tanquam manib⁹ eius periturū. Qua re ab Ariadna cognita, ensē in carcerē, quo Minotaurum interfecit, ad eū præmisit.

De Actæone.

Actæona à propriis deuoratum canibus fuisse dicunt: quod quidem totum falsum est. Canum namque ca: p: opemodum peculiaris natura est, dominum in primis suum vel maximo amore prosequi, præsertimque venaticorum, qui cunctis hominibus adulescentes, cauda blandiuntur. Quidam tamen eius opinionis sunt, vt Actæonem ipsum dicant, cum à Diana in ceruum transformatus fuisset, à venatoribus quibusdam interfectum fuisse. Mihi verò Dianam ipsam, quòd volebat hac in re, efficere non potuisse videtur. Nanque verum nullo pacto est, ceruum ex homine, rursumque ex ceruo hominem factum fuisse. Hasce autem fabulosas fictiones ob id ipsum poëtæ formantes in medium adduxerunt, vt talia audientes cæteri homines, à contumelia superbiā, ue in diuinum numen vtenda abstinere debeant. Rei verò huius veritas ita sese habet. Actæon Arcadicus genere vir etat, venationis amator, qui quidem ob id multos canes alebat, & cum eis in montibus venabatur, bonarum rerum atque facultatis suæ negligens prorsus. Illo autem tempore omnes homines propriis manibus laborabant, operariisque per se erant. Neminē namque omnino seruum habebant, sed illi ipsi terrā ac rosque suos colebant: & sic quisque, qui terrā maximè colebat, ex hoc opere laboriosissimus diuissimūque euadebat. Actæoni vero rei domesticæ curam negligent, quoniam ventioni duntaxat intento, facultas omnis ac vita defecit. cū autē nihil amplius in bonis haberet, in illū homines

Intraabyrinthum Minotaurus.

Canis in dominum amor. Xenoph. & Plin.

μη ἰβγ' ἔωσθη δὲ τὸ θεῖον, ἀ contumelia in illos abstinentium.

Sine seruis gens præfecta.

dicebant, Heu miser Actæon, qui à propriis canibus cõsumptus es. nam & modò nunc lenocinium exercens infeliciter ages, dicere videlicet, putabant fore quoque, vt à meretricibus deuoratus esset. Atque ita tale quippiam de Actæone factum est.

De equis Diomedis homines comedentibus.

DE Diomedis quoque equis, quòd homines comederent, dicitur: quòd quidem ridiculum est. Animal etenim istud ordeo scenòque magis, quàm humanis carnibus delectatur. Veritas autem hæc est: Cum antiquiores illi homines primi per se operarij essent, ac cibum ob id, plurimamque substantiam possiderent, vt pote terram ipsam manibus suis colètes, equos pascere ipse Diomedes cœperat: & vsq; adeò equis ipsis tantisper delectatus est, quoad sua bona perdidit. Omnia nanque diuendens, in equorum nutrimentum consumpsit. Quæ ex re amici eius equos illos hominiuorans, hoc est humana carne vescentes, nuncupabant. Et sic tali ex facto fabulosus hic sermo in medium adductus est.

De Orione.

IOuis, Neptuni atque Mercurij filius Orion fuisse dicitur. Nam Hyrcus Neptuni & Alciones vnus Atlantidis filiarum in Tanagra Bœotix habitabat. Hospitalissimus autem cum esset, deos aliquando hospitio susceperat. Iupiter autem, Neptunus atque Mercurius cum fortè hospitio suscepti ab eo fuissent, ac benignitatem illius admisisissent: cum, vt quicquid veller peteret, exhortati sunt. Hic verò cum sine filiis esset, puerum sibi dari petiit. Quocirca dij tres illi cum bouis pellem ab eo in eorum honorem sacrificati accepissent, in eam vrinam veluti semen infundentes minxerunt, & sub terram illam occultari, ac mox post menses decem suscipi iusserunt. Quibus decem mensibus decursis, natus est Vrion, sic primùm quidem denominatus, eò quia dij tali pacto vrinam intra corium illud infuderant. postea verò propter bonum nominis sonum Orion dictus est. Cum autem hic simul cum Diana venaretur, eam violare velle aggressus est, quæ illi ob hoc indignata, scorpionem è terra in illum emisit: qui cum eum circa calcaneum pedis percussisset, interfecit. huius verò sic mortui miseratus

Bona præsepibus donauit Diomedes.

Iupiter hospitibus fauens.

Vrion.

Orion.

tus Iupiter, inter sidera ipsum collocauit.

De seminatis Gigantibus.

Dicitur etiam, quòd Cadmus, vt memorant, cum in Lerna draconem interfecisset, & dentes eius collegisset, eos in propria terra seminauit. ex quibus postea nati sunt viri armati. Quod si verum fuisset, nullus hominum nostri temporis aliud quippiam vnquam præterquam dentes draconis seminarit. huius tamen rei veritas ita sese habet. Cadmus genere Phœnicus erat, is Thebas aduersus fratrem Phœnicium bellum de regno gesturus, profectus est. Cum plura verò alia bona hic, vt qui rex erat, haberet, dentes inter cætera elephantis eburneos habebat. Thebanorum autem rex Dracon Martis filius erat, quem cum Cadmus interfecisset, eius regnum occupauit. Amici itaque Draconis bellum aduersus Cadmum gerebant, contra quem & Draconis quoque filij insurrexerunt: qui quidem omnes tam amici quàm filij posteaquam viribus inferiores facti, superatque ab eo fuerunt, Cadmi bona atque diuitias diripientes, præsertimque dentes ipsos eburneos, quò impetus illos ferebat, aufugiebant. Alij namque aliò dispersi disseminatiq; spargebantur, quidam in Atticam, nonnulli in Peloponnesum, plerique in Phocida, alij verò in Locrida peruenerunt: à quibus quidem mox locis venientes, Thebanis bellum inferebant. Difficilisque ac molesti admodum bellatores erant. Posteaquam igitur eburneos dentes, quos Cadmus habebat, diripientes aufugere, Thebani dicebant, quòd talia tamque horrenda mala hæc sibi ipsis Cadmus draconem necando, intulerat. Ex cuius quidem dentibus multi strenui, fortesque viri, hac & illac disseminati sparsiq; hoc est facti, illis ipsis bellum inferebant. quò quidem ex euento fabula hæc conficta est.

De Sphinge.

DE Cadmea Sphinge dicunt, quod fera quidem hæc fuit, quæ corpus canis habens, caput & faciem puellæ, alas verò auium, atque hominis vocem haberet. In Sphincio autem monte sedens hæc, ænigma quoddam vnique ex cuius proponerebat. Et quæcumque (illud soluere nescierem) interinebat. Quod cū soluere Oedipus

Bona plurima penes reges.

Nota, quòd Spartos quidam gentem fuisse sic dictam crediderunt, licet apud nos Satos significet.

Simile quiddam Apollonius de Tassane refert.

Sphincius mons.

pus propositum ænigma sciuisset, sese ipsam (vt quæ gratuato animo id ferebat) ex monte deiiciens, interfecit. Sermo autem hic incredibilis, ac res ipsa impossibilis est. Neque enim talis species, formæque fieri vlllo pacto potest. Atque adeo illud sanè perquam puerile admodum est, ænigma non soluente homines, ab ea tam facile interemptos iri solitos, vel eam à Thebanis feram ob id sagittis confossam non fuisse. Stultumque credere prorsus est, ciues suos, veluti hostes essent, ita à Thebanis contemptos fuisse, vt à fera illa deuorari permitterentur. Habet igitur sese hoc pacto veritas. Cadmus cum mulierem Amazonida, cui Sphinx erat nomen, secum haberet, Thebas peruenit. Cùmque Draconem interfecisset, huius ipsius regnum occupauit. Posthæc & Draconis sororem, cui Harmonia erat nomen, cepit. Intellegens autem Sphinx quòd Cadmus aliam duxisset uxorem, ac sibi persuadens multos ciues se abeuntem secururos esse, quamplurimas diuitias rapiens, secumque celerem canem ducens, quem Cadmus habebat, cum his omnibus in Sphingium montem nuncupatum peruenit, & exinde Cadmo bellum inferebat. incursiones autem insidiando, cum per ynumquenque ex illis montibus faceret, singulis horis plures homines interimebat. Vocant autem Thebani incursiones ipsas ænigmata. Diuulgabant hoc autem passim ciues in hunc modum, dicentes, Argiua Sphinx nos, ænigma quoddam proponens, diiipit. Quonam autem modo ænigma faciat, inuenire nemo nostrum potest. Publico itaque edicto nunciari Cadmus iussit, Sphingem interficenti cuiunque, diuitiarum perquam plurimum præmium esse propositum. Ad quam cum Oedipus Corinthius accessisset, vir equidem bellicus in rebus clarus, ac strenuus, cū equo veloci quem secum habebat, vnà cum Thebanis quibusdam, quos in societate sibi assumpserat, nocturno tempore, cum his montem versus accedens, Sphingem ipsam de medio sustulit. Pro quibus euentibus fabula hæc in medium adducta fuit.

De Vulpe.

DE Telmessa vulpe dicunt, quòd Thebanos hæc rapiens, deuorabat. Quod quidem omnino simplex

Sphinx Cadmi uxor.

Harmonia, non Harmonia, Cadmi coniunx. Mar. in 7. cap.

Ænigmata pro insidiis atque incursionibus.

Oedipus Corinthius.

ac fatuum est. Neque enim quodpiam aliud animal est, quod terrestre existens, hominem rapere atque asportare valeat. Vulpes insuper paruum animal ac debile est. Fuit autem quippiam tale. Thebanus vir quidam bonus, ac pulcherrimis admodum fuit, qui Alopix nomine, hoc est vulpes nominabatur. Hunc autem cum astutissimus esset, & omnes homines prudentia superaret, Thebanorum rex veritus ne sibi insidias aliquando strueret, è ciuitate expulit. Qui cum validissimum sibi exercitum comparasset, aliisque secum mercenarios milites adduxisset, Telmessum nuncupatum collem occupauit. vnde desiliens, Thebanos prædabatur. Dicebant itaque Thebani homines, Alopix, hoc est vulpes dictus, circūquaque decurrens nos subiugat. Ad hunc autem locum vir quidam Cephalus nomine, genere Atheniensis, qui magnum exercitum habebat, cum peruenisset, Thebanis auxilium ferens, Alopeca hunc, hoc est vulpem nominatum interfecit, atque eo ex loco exercitum eius omnem depulit.

De Niobe.

Niobe dum viueret, super filiorum suorum sepulchrum lapidem factam esse memorant. Quicunque autem ex lapide hominem, rursumque ex homine lapidem fieri posse credit, stultus hic quidem planè est. Verum autem hoc habet. Niobe mortuis sui ipsius liberis, cum lapideam imaginem sibi constituisset, eam supra natorum suorum sepulchrum posuit. Nòsque ipsi hanc vtique, qualis reuera esset, inspeximus.

De Lynceo.

Lynceum dicunt, quòd ea etiam quæ sub terra erant, prospiciebat: quod quidè falsum prorsus est. Nam veritas ita sese habet. Lynceus æs, argentum, cæteraque metalla primus inquirere cœpit. In qua quidem metallorum inquisitione, lucernas secum intra terræ penetralia circumferens, ibidem eas fortè relinquebat, ac sursum ipse æs, ferrumque reportabat. Quod factum videntes homines, dicere consueuerant, quòd Lynceus subterranea etiam prospiciebat, ob idque argentum inde sursum afferebat.

Alopix.

Alienavirtus tyrannis formidolosa.

Cephalus. De hac vulpe Aratus & Hyginus vbi de Syria agunt.

Statua Niobes in Siphnylo cur.

Metalla æris & argenti à Lynceo inuenta, aliter Pli. Lynceus trās parietes videbat. Diuus Hier.

De Cæneo.

CÆnea inuulnerabilem omnino fuisse aiunt. Quicumque autem hoc ad credendum suscipit, quod homo quispiam ferro inuulnerabilis existat, amens hic reputandus est. Veritas itaque sic se habet. Cæneus genere Thesalus vir erat bellicis in rebus strenuus ac potens, pugnandique scientia præditus. qui cum multis in bellis olim fuisset, nullo tamen unquam tempore vulneratus fuerat. Atque adeo cum Lapithis simul quandoque pugnans, à Centauris interfici nullo modo potuit: sed ab illis solum comprehensus cum fuisset, multitudine illorum obrutus est: sicque consumptus fuit. Eius itaque defuncti Lapithæ cadaver suscipientes, nullisque confossium vulneribus corpus inuenientes, dicere confucuerant: Cæneus cum aliâs toto suæ vitæ tempore inuulnerabilis fuerit, itidem sine vllis nunc quoque vulneribus mortuus est.

De Cygno.

Cygnus ferro inuulnerabilis, Ouid.

Idem quoque sermo de Cygno Coloniensi circumfertur. Illum nanque dicunt inuulnerabilem pariter fuisse, eò quòd cum puginator quoque is, scientiæque bellicæ peritissimus esset, ac Troiano in bello ab Achille lapide percussus fuisset, minimè vulneratus est. Eius cū itaque defuncti cadaver homines intuerentur, quòd inuulnerabilis quoque hic esset, diuulgabant: atque ita nomine quoque ipso inuulnerabilis nuncupatus est. Affertur hac in re mihi, meumque sermonem hunc affirmat & contestatur Ajax Telamonius. Namque & is quoque inuulnerabilis dictus est, qui vel seipsum ense proprio peremit.

De Dædalo & Icaro.

Dædalum vnâ cum Icaro filio, quandam ob causam in carcerem à Minoe inclusum fuisse aiunt. qui quidem Dædalus cum ficticias sibi pennas fabricaciendo aptasset, vnâ cum Icaro illinc exiuisse fertur. Scientiam verò hunc volantes homines facendi absque vlla machina, & artificio, pennasque præsertim ficticias habentes, calluisse, impossibile est. Tale igitur hoc erat quod ab eis dictum est. Dædalus cum in carcere esset, ac sese ipsum per fenestram quandam demi-

fisset, scapham mare sulcaturus inscendit, quod simulatq; Minos intellexit, quæ illum abeuntem nauigia insequerentur, mittit. Id autem Dædalus atque Icarus agnoscentes, persecutoresque à tergo instare animaduertentes, vento terribili ac vehementi cum impetu flante vsi, aduolantes, hoc est nauigantes circum pelagus vertebantur. Atque is ipse Dædalus in terram cum peruenisset, incolumis seruatus est. Icarus verò in mari periit, à cuius quidem nomine Icarium mare denominatum est. quò postea ab vndis in terram eiectus Icarus fuisset, à patre Dædalo sepulturæ demandatus fuit.

De Atalanta & Milanione.

DE Atalanta & Milanione hoc etiam referunt, quòd illa quidem in leonam commutata fuit, hic verò leo factus est. Veritas tamen rei huius talis est. Atalanta & Milanion cum simul in in venatione essent, Atalantæ puella, vt secum in coitu misceretur, Milanion persuadet: atque ob id in speluncam coiturus, eam perducit, simulq; conueniunt. Sed in eo fortè antro leonis atque leonæ cubile erat: qui cum illorū voces audissent, egressi cum impetu, Atalantem atque Milanionem dilaniarunt. Non multo autem tempore post leone ac leona ipsa exinde egredientibus, qui socij in venatione Milanionis erant, in huiusmodi animalia Atalantam atque Milaniona transformatos fuisse existimabant. Reuersique in ciuitatem ipsi talia passim de Atalanta & Milanione, quòd in leones mutati fuissent, diuulgabant.

De Callistone.

ET de Callistone talis quoque sermo existit, quòd venatrix cum hæc esset, vrsa facta est. Ego verò dico etiam hanc ipsam montes inhabitantem, vbi vrsa quædam fortè inerat, ab ea in venatione consumptam fuisse. Quicumque igitur in venatione cum ea erant, non illam amplius ex vrsæ cubili egredientem, sed solâ vrsam videtes, quòd Callisto puella vrsa facta esset, dictirabāt.

De Europa.

EVropam Phœnicis filiam, cum à tauro vecta fuisset, ex Tyro in Cretam mari peruenisse censent. Mihi verò longè fecius fuisse videtur, eò quòd neque taurus, aut equus tam profundum pelagus transfretare

Μηλόγιον, quò Milanion ab imperitis dicitur.

potuisse videatur: neque utique puellam Europam supra taurum tam ferum animal ascendere voluisse. Atque adeo si Iupiter Europam in Cretam accedere in animo habuisset, meliorem sanè viam, quam hæc erat, inuenire potuisset. Veritas rei hoc habet. Cretensis vir quidam, cui Taurus nomen erat, bellum in Tyrrihena regione gerebat. hic cum plures alias in eo loco puellas rapuisset, Europam præcipuè regis filiam, postremo captiuam abduxit. Qua ex re dicere homines solebant, Europam regis filiam Taurus asportauit: ob idque fabula hæc ficta fuit.

De Durato equo: & Troia.

A Chiuos ligneo in equo Ilium expugnauisse tradit, qui quidem sermo vanus utique ac fabulosus omni ex parte est. Veritasque ipsa hoc habet. Equum ligneum ita fabricarunt Græci, ut magnitudine sua portas urbis superemineret, ne portis recipi, aut intra mœnia duci villo pacto posset. Ductores verò iuxta ciuitatem ipsam concauo in loco quodam sedebant, qui in hunc utque diem Argiuorum insidiæ vocatur. Transfuga autem Sinon cum ad Ilium peruenisset, Iliensibus ipsis persuaderet, ut equum illum intra ciuitatem suam ducere omnino debeant: hoc ipsum addens quoque, fore scilicet, ut nullo pacto deinceps Græci aduersum eos accedere possent. Cui audientes Troiani cum fuissent, & portas quoque urbis deposuissent, equum ipsum introducentes admittunt. Prandētibusque mox ipsis cum securitate, ac nihil tale verentibus Troianis, imperu facto, eos adorti sunt Græci. Ac tali quidè pacto Troia capta est.

De Aeolo.

A Eolum ventorum regem fuisse aiunt, qui Vlyssi ventos in vire conclusos dedit. Quam quidem rem fieri impossibile esse, omnibus manifestum existimo. Verisimilius utique fuisset, id quod erat dixisse, Aeolum scilicet astrologum fuisse, qui Vlyssi tempora, quibus exortus flantium quorundam ventorum fierent, prædiceret. Mœnia insuper hic ciuitatis suæ ex ære circumdata habuisse traditur, quod etiam fallum omnino est. Armatos namque viros, ut reor, potius ille habebat, qui ciuitatem eius præsidio custodiebant.

Hum. Odyss. libro 10. Aeolus Hellenis filius ventorum rationem inuenit pro Plin. Polybio.

De Hesperidibus

Hesperidas mulieres quasdam fuisse tradunt, quibus mala aurea super malo arbore, quæ draco custodiebat, fuerant. Ad quæ quidem poma aurea Hercules expeditionem fecerit. Veritas tamen rei huiusmodi est. Hesperus vir quidem Milesius erat, qui in Caria habitabat, duasque filias habebat, quæ Hesperides nominabantur. Illique ipsi oues pulchræ atque fecundæ erant, quales & nunc in Mileto quoque sunt. quæ quidem ob id aureæ iam oues nuncupabantur, quoniam pulcherrimum omnium rerum aurum est, & illæ quoque pulcherrimæ erant. *μύλα* etenim ut poma, sic oues quoque apud Græcos vocantur. quæ quidè *μύλα*, hoc est oues, cū circa maris litus pascencia Hercules vidisset, ea abigendo comprehendens, nauis suæ imposuit, simulque earum pastorem nomine Draconem secum domum perduxit. & hoc non amplius Hespero iam ipso viuentem, sed eius duntaxat superstitibus filiabus. Dicebatur itaque homines, Aurea equidè mala vidimus, quæ ab Hesperidibus Hercules, Draconem quoque custodem interficiens, abduxit: sicque exinde fabulosus sermo confectus formatusque fuit.

De Cotto & Briareo.

DE Cotto & Briareo dicunt, quod cum viri essent, centum tamen manus illi habebant. Quod quidè velle dicere, quomodo non stultum profus est? Verum hoc autem in se habet. Ciuitati, in qua illi habitabant, Hecatontachiria, hoc est centimanus, nomen est. Erat autem ciuitas illa, quæ nunc Orestides vocatur. Dicebant itaque homines, Cottus, Briareus & Gyges Hecatontachirei, hoc est centimani, auxilium diis afferentes aduersus Titanas, ab Olympo eos expulerunt.

De Scylla.

DE Scylla etiam tradunt, quod in Tyrrihena regione fera quædam fuit, quæ mulier quidem vsque ad umbilicum esset, canū verò capita exinde ei nata sunt, ac reliquum corporis serpentis haberet. talem autem naturam credere, valde stultum est. Veritas nanque huiusmodi est. Tyrrenorum insulæ erant, quæ cuncta circum vicina Siciliæ Ionisq; sinus loca, atque regiones prædanda-

Milesia vel lera καλλιρον γὰρ ὁ χρυσός.

Mila oues & poma apud Varronem & Seruium. Draco pastor ab asperitate mori dictus.

Hecatontachiria ciuitas, Orestides, Stephanus de urbibus.

Scylla triremis.

bantur. Tunc temporis autem navis erat triremis veloci, cui Scylla erat nomen: quæ quidem ipsa triremis cætera nauigia comprehendens, cibum sæpius assequebatur, sermoneque ob id multus de ea erat. Hanc autem nauem, Vlysses vehementi & cum imperu flante vento, vsus effugit. Quod mox in Corcyra Alcinoos narrauit, quoniam scilicet pacto euaserat, & quomodo nauem illam effugerat, nauisque præterea eius formam descripsit. à quibus quidem rebus fabula conficta fuit.

Apud Homerum Odyssea xij.

De Dædalo.

Illud etiam de Dædalo narrant, quod statuas per se ambulantes fabrefaciebat. Ire verò sponte statuarum, impossibile mihi sanè videtur. verum autem hoc habet. Quicumque tunc temporis statuas virorum statuarij faciebant, imaginisque exornabant, iunctos adnexosque corpori pedes quibus inniterentur, habentes, viriles statuas faciebant. Dædalus verò ipse vno pede tantum clauto, sese vertentes statuas formabat. Quamobrem id videntes homines, statuas à Dædalo factas ambulare dicebant, ac non vt cæteras consistere. Quemadmodum nunc quidem etiam dicimus, quod picti sunt homines pugnantes, & vertentes sese equi, ac naues in vindis sese submergentes.

ἀνδραγαθοί.

ἀγαλματοποιοί.

De statuis his à Dædalo in Grecia corfictis Euf.

De Phineo.

Narrationibus quoque fabulosis de Phineo dicunt, quod Harpyiæ substantiam eius asportabant. existimant verò quidam, feras volatiles has fuisse, quæ cibaria ex Phinei mensa diriperent. Veritas tamen sic habet. Phineus Pæoniæ rex erat: qui cum ad senectutem peruenisset, videndi vsum prorsus amisit, simulque liberi eius mares mortui sunt. filia verò illi, Pyria & Erasia dictæ erant quæ paternam substantiam omnem destruebant, adeo vt Phineum miserum potest dicere cæperint, cuius bona Harpyiæ ita dilapidarent. Huius verò Phinei misericordia moti vicini eius Zethus & Calais, qui Boreæ viri non ignobilis filij erant, auxiliūque illi afferentes, filias eius è ciuitate expulerunt: ac diuitias bonaque illius dispersa in vnum congregantes, Thracensem quendam illorum custodia præfecerunt.

Phineus Pæoniae rex. Pyria & Erasia.

Zethus & Calais.

De Metra.

DE Metra Erifichthonis filia aiunt, quod quotienscunque pater suus vtrique voluisset, formam mutare cõsueuerat. quod quidem credere, ridiculum prorsus est. Quomodo enim quæso verisimile sit, ex puella bouem, rursusque canem vel auem fieri posse? Verum autem sic habet. Erifichthon vir Thessalus erat, qui consumptis facultatibus suis, pauper effectus est. huic verò filia pulchra & honesta, rarèque formæ erat, quæ Metra nominabatur. hanc quicumque vidisset, eius amore protinus detinebatur. argento autem illius temporis homines prociq; in sollicitandis mulieribus minimè vrebantur: sed dabant alij quidè equos, nonnulli boues, quidam oues, vel quodcunque ipsa tanquam sibi magis gratum, voluisset. quocirca Thessali hoc videntes, passim dicere confueuerant, congregatum scilicet Erifichthoni victum opera ac beneficio Metræ eius filia fuisse, quæ patri equos, boues, aliæque perquam plurima suppeditabat. quibus ex rebus fabula conficta fuit.

De Geryone.

Geryonem tria capita habuisse dicunt. quod totum planè impossibile est, corpus aliquod esse quod tria habeat capita: sed tale quid omninò fuit. Ciuitas in Euxino ponto est, Tricarinia, hoc est tricipitia nuncupata. Erat autem tempestate illa Geryon inter alios homines nomine famigeratus, vt qui diuitiis, multisque aliis rebus maximè excellebat, bouem inter cætera armatum perquam admirabile habebat: ad quod cum Hercules, vt boues abigeret, accessisset, sese illi opponentem Geryonem de medio sustulit: sicque boues abduxit, quæ omnibus eas, dum circumagerentur, inspicientibus, magnam admirationem incutiebant: mediocris nanque illis magnitudo quadam inerat. à capite quoque ad ilia vsque parua simæque erant, cornua prorsus non habebant, ossa verò & longa & lata quidem apparebant. Percunetantibus itaque hominibus, cuius nam boues illæ essent, eas Herculem Geryonis Tricarini, hoc est tricipitis existentes, abegisse nonnulli asseuerabant. ex quibus dictis Geryonem ipsum tria capita dubio procul habuisse quidam existimabant.

Hoc etiã Isacius Lycophronis inuerypre s. Erifichthon cur fame confectus apud Calim in hymnis. Metra. Argentū in vsu non erat antiquitus.

Tricarinia ciuitas. De Geryone Iustinus tres fratres cõcordes fuerunt.

Forma tricorporis vmbra, de Geryone apud poetam cur.

De Glaucō Sisyphi.

Glaucum quoque ab equis consumptum fuisse tradunt, ignorantem scilicet equorum nutritorem hunc etiam fuisse, qui domestica bona nulla in re curabat, quinimò sumptus perquam maximos cum quotidie magis ac magis faceret, consumptus est: sicque victus omnis, ac facultas postremò illi defuit.

De altero Minois Glaucō.

Et hæc ipsa quoque fabulosa narratio tota ridicula est, quòd Glaucum, cum is mel bibens periisset. Minos pater intra sepulchrum, & vnà cum eò Polyidum domini medicum viucentem adhuc, demersit. Qui quidem medicus, cum draconem quandam mortuo draconi cuiusdam herbam porrigentem, animaduertisset, qua illi ad vitam reuocabat. itidem ipse, eadem herba, in Glaucum facere orsus, eum ad vitam resurgere fecit, quod quidem nullo pacto fieri potest, impossibilèque omnino videtur. Quod verò factum fuit, tale quippiam est. Glaucus cum mel biberet, valde perturbatus est, plurimàque illi cholera vsque adeo mora est, vt animus illi prorsus defecerit. Ad hunc ira malè se habentem, quamplurimi alij medici, diuitias sese consequi posse sperantes, venerunt, Polyidusque præsertim, qui cum in memoria herba cuiusdam naturam haberet, quam à medico quodam qui nomine Draco dicebatur, perceperat, hac eadè vsus Glaucum protinus salutem pristina restituit. Dicebant itaque quidam hoc animaduertentes, Glaucum ex potu mellis mortuum, Polyidi curatione ad vitam reuocatum fuisse.

De Glaucō marino.

Canitur insuper, quòd & hic Glaucus, cum herbam olim quampiam comedisset, immortalis est factus, & nunc quoque in mari habitat. hoc autem credere, herbam hanc Glaucō duntaxat, neque alteri cuiquam vt alliqueretur, contigisse, hominèque in mari, vel aliud quodpiam terreste animal viuere, puerile admodum est. Hoc habet nanque in se veritas. Glaucus piscator vir erat, genere quidem Anthedonius, vrinatòque præ cæteris eximius, qui vel cunctos sui temporis natatores in vudis exuperabat. Contigit autem, quòd, cū

Nota quòd Polyidos herba, quam draconem vocat, hinc restituit, secundum Thalesum in pro verb.

De exitu Glauci interpres Apollonij & Thalesum in pro.

hic prope portum ante omnium conspectum, qui in ciuitate erant, nataret, ab omnibusque videretur, in locum quendam ei natate contigit, vt mox per aliquot dies visus ab amicis non fuerit, natansque mox ab eis iterum visus est. Quærentibus ergo domesticis eius, vbi nam locorum per ea tempora, quibus visus non fuerat, habitasset, in mari sese fuisse, falsò respondebat. Pisces præterea vnum in locum plures concludens & occultans aduectabat, vt hyemali tempore, quando reliqui pisces nullos capere pisces poterant, solus ipse haberet. Ciuibus ob id quoscunque pisces exoptassent, sese protinus allaturum esse pollicebatur: sicque & quos vtrique voluissent, eis statim afferbat. Glaucus ob id marinus vocitabatur. Qui mox cum in marinam feram incidisset, ab ea consumptus est. Quo è mari nusquam redeunte, Glaucum in mari viuere, atque ibi confidere, fabulati sunt.

De Bellerophonte.

Bellerophontem ab equo Pegaso, qui pennatus erat, gestari solitum fuisse tradunt. Mihi verò absurdum prorsus videtur, equum volitare posse, etiam si omnium auium pennas sibi adiunxisset. Atque adeò si quandoque tale animal fuit, nunc etiam vtrique existeret. Illum etiam Bellerophontem aiunt Amisodari chimaram interfecisse: quæ quidem bellua erat, vt dicitur, prima leo, postrema draco, media ipsa chimara. Quidam verò existimant, hanc feram fuisse tria capita habentem: quod impossibile est leonem scilicet similibus cum aliis animantibus cibus atque domesticis vti. Quòd verò mortalem naturam habuisse, ignemque eam ipsam spirasse dicitur, puerile est. Cui nam enim quæso potissimum ex illis tribus capitibus in reliquum corpus potestatem fuisse dicendum est? Verum ergo ita habet. Bellerophontes Phrygius vir erat, genere quidem Corinthius, bonus pulchèrque fatis. Hic cum nauigio sibi præparasset, maritima circumquaquæ loca depredabatur. nomen autem nauis Pegasus erat, vt nunc quoque suum cuiuslibet nauigio nomen est inditum. Nomen autem id Pegasi nauigio magis, quam equo aptum, fuisse videtur. Ea vero tempestate Amisodarus

Glaucus in mari Prouer. de his qui mortui viuere creduntur.

Amisodari Chimæra, Hom. carmè Iliad. n.

Bellerophontes.

Pegasus maris nomen.

*Nomina quo-
que sua na-
uib. sunt.*

*Amisforda-
rus rex.*

*Telmiffus
mons.*

*Chimæra
mons.*

rex ad Xanthum flumen habitabat, sub quo altus mons Telmissus nomine erat, ad quem duo ascensus per planitiem, pascuæque ab anteriori ciuitatis Xanthiorum parte erant. Tertius retrò à Caria, reliqua verò loca inculta inaccessibleque prorsus iacebant. horumque in medio hiatus terræ satis magnus erat, vnde vel ignis vtiq̃ue superascendebat: his autem mons alius Chimæra dictus adiacebat. Illo verò tempore, quemadmodum eius regionis incolæ narrant, ante planitiem illam habitatam leo quidam erat, retrò verò draco vnus, qui pastores ambo circumquaque ladebant. Ad quæ loca Bellerophon-tes accedens, montem expugnauit, & Telmissus ab eo simul concrematus est, feræque illæ sic perierunt. Dicebant itaque eius loci habitatores, Bellerophontem illuc cum Pegafo appulsum, Amisodari chimæram perdidisse, quo ex facto fabula conficta est.

De Pelope, & equis eius.

Pelopem cum alatis equis Pisam, vt Hippodamiam Oenomai filiam desponsaret, venisse dicunt. Ego verò eadem fermè de Pelope dico, qualia & de Pegafo quoque dixi. St enim Oenomaus Pelopis alatos equos vidisset, non vtiq̃ue illi filiam suam in vxorem, quæ talem curram ascenderet, præbere voluisset. Dicendum itaque potius fuit, quòd Pelops nauem impellens, quæ equis quibusdam alatis insculpta erat, ad Hippodamiam puellam rapiendam accessit: qua rapta fugiens vehabatur. Talisque super hac re fabula formata fuit.

De Phrixo & Helle.

Narrant insuper, Phrixo ab ariete prædictum fuisse, quòd pater Athamas cum maetare in animo habebat, quo audito, sorore sua Helle secum aduocata, arietem ipsum cum ea inscendit: marèque ambo sulcantes, in Euxinum pontum peruenerunt. quòd quidem, vt credi possit, perquam difficile est, quòd aries veluti nauigium quodpiam esset, mare pernatate tanto præsertim duorum hominum pondere onustus, potuerit. Et vbi nam quaslo alimenta cibi, potusque arietis, atque illorum in mari esse poterant? Absit enim, quòd eos vilo pacto impastos & absque cibo potusque tanto tempore manere potuisse dicamus. Illud post hæc absurdum

*Naves in-
sculpta, pi-
ctæ.*

est, quòd de Phrixo quoque dicitur, quòd salutis suæ autorem, seruatorémque arietem cum maetauisset, pellem ei detraxit, quam Ætææ muneris loco, vt filiam eius in vxorem haberet, dedit. Hic verò Æetes, Colchorum rex erat. Vide autem quomodo tunc temporis pelles huiusmodi arietinæ raræ apparebant, quæ regem quoque ad filiam propriam illi pro hoc dono, veluti eius dote in matrimonium dandam, impulerit. Licet eam vsque adeò magnificeret, vt nullius mariti connubio dignam hactenus existimasset. Iam verò quidam vt risum (quem pellis hæc mouere possit) effugiant: auream hanc pellem fuisse adiungunt, quæ si aurea quidem fuisset, tanto minus à rege capi, vt quam Phrixus ei peregrinus vir dabat, oportere videbatur. Dicitur quoque ad hoc vellus aureum Iasonem vnà cum Græciæ proceribus nauem Argo nuncupatâ impulsisse. Verum enimverò neque Phrixus mihi tam ingratus erga arietem benefactorem suum fuisse videtur, vt eum perdere velle sustinerit: neque etiam si splendidissimum, smaragdisque plenum vellus hoc fuisset, vel propter hoc solum nauem Argo illuc Iasonem nauigando impulsisse credendum est. Veritas itaque sic sese habet. Athamas Græcorum exercitus in Phrygia præfectus erat. huic autem diuitiarum suarum procurator, ac veluti custos erat vir quidam nomine Aries, quem præ cæteris fidelem sibi maximè existimabat. Is cum forè Athamantem de nece Phrixo paranda cogitare intellexisset, Phrixo id protinus significat, qui quidem hoc audito, nauem actutum præparauit & in ea diuitias per plures imposuit: simulque Pelopis matrem in eadem naui sibi adiungit, quæ Eos, hoc est Aurora dicebatur, hæc quoque suis ex opibus atque diuitiis imaginem auream cum sibi fecisset, eam naui imposuit. Quo facto, simul cum his bonis Phrixus, Helle & Aries, nauigantes abiere. Contigit autem, quòd in nauigatione illa Helle puella præ imbecillitate nimia deficiens, mortua est: à cuius nomine mare illud Hellesponti nomen hoc sortitum est. Illi verò cum ad Pharon peruenissent, sedes ibi posuerunt, vbi Phrixus Oetæ regis Colchorum filiam in matrimonium duxit: cui dotis nomine auream illam Auroræ imaginem potius,

*Var. lib. ij. de
Re rus.*

*Aries Atha-
mantis procu-
rator.*

& non pellem arietis auream dedit: hæcque veritas ipsa est.

De Phorcynis filiabus.

*Oculos exem-
piles etiam
Lamia ha-
bebat.*

DE filiabus quoque Phorcynis perquam ridicula narratio circumfertur, videlicet, quod Phorcys ipse tres filias habebat, quæ vicissim vno oculo, quem duntaxat inter omnes habebant, cum videre illis opus erat, utebantur. atque ita fiebat, vt quotienscunque ex illis vna oculo vti veller, capiti suo illum infertaret, sicque videret: quo quidem cum illa satis vsa fuisset, alius cum vicissim tradere consueuerat, ita vt omnes hoc pacto viderent. Cum autem Perseus ad illas fortè accessisset, atque eam quæ tunc oculum habebat, cunctanti gradu à tergo adortus esset, denudato ense, vt sibi Gorgona ostenderent, petiit, mortemque eis, nisi eam vtiqve manifestarent, minitatus est. Illæ verò mortem formidantes, eam protinus indicant. Cuius caput ipse cum amputasset, aëra volando inscendit, simulque hoc Polydectæ ostendens, in lapidem eum mutauit. Quod quidem omnino ridiculum est, viso defuncti capite, videntem hominem lapideum fieri posse. Quæ enim quæso ad hoc faciendum vis mortuo inest? fuit autem tale quippiam. Phorcys vir quidam Cyreneus fuit: Cyreni verò genere Æthiopes sunt, Cyrenemque insulam, extra Herculis columnas existentem, incolunt, Libyamque arant iuxta Aunona fluuium, propèque Carthaginem sunt valde diuites. hic Phorcys Herculis columnis, quæ tres sunt, imperans, quatuor cubitorum statuam auream Mineræ fieri fecit. Vocant enim Mineram Cyreni Gorgonem, veluti Dianam Thraces Bendiam, Cretenfes Dictynam, Lacedæmonij verò Vpim. Verùm antequam statuam ipsam Phorcys in templo consecrasset, moritur, tresque post se natas reliquit, Sthenonem videlicet, Euryalem & Medusam, quæ nemini in matrimonium sese coniungere vnquam voluerunt: sed vitam cœlibem degentes, substantiam omnem inter se diuisere, & quælibet vni ex tribus insulis imperabat, quæ sibi in bonis contingere. Gorgonem verò statuam illam auream Mineræ neque in templo sacratam ponere, neque di-

*ita de Cyrene vnde
fabulam, vide apud
Ius. in Trogi M.
fol. 61. p. 1. lib. 13.*

*Minerva
Gorgone,
Bendia, pro
Herodo. Di-
ctyna. Vpis
Diana à
Lacedæmo-
nis. Loc. Cal-
limachi in
hymno Dia-
ne.*

videre velle illis videbatur. Quinimo apud vnamquamque illarum eam ipsam vicissim, veluti thesaurum quandam depositam, retineri debere censuerunt. Phorcyni verò focus quidam honestus, bonusque vir erat, quo suis in rebus veluti oculo utebatur. Perseus autem ex Argo exul, secum nauigia roburque militare habens, maritima loca tunc populabatur, qui ratus Gorgonem hanc reginam mulierem quandam esse locuplerem quidem, sed quæ tamen viribus imbecilla esset, ad nauigatum primum in portum: & stationem ibi nauium faciens, ea loca quæ inter Cyrenem & Sardiniam erant percurrit: ab vnâque ad alteram earum descendens, oculum ipsum capit. Intellexerat enim ab earum vna, se nihil aliud ex illis locis præterquam Gorgonem, quæ magnam vim auri in se habebat, auferre posse. Puellæ igitur ipsæ postquam oculum amplius in parte, secundum sermonem prædictum, non habebant, in vnum conuenerant iurantes (nam altera alteram accusabat, quod oculum detineret.) Sed postquam sese profusus eum non habere cognouerunt, quid nam de eo vtiqve factum fuisset, valde admirabantur. Interim ad eas ira consternatas, Perseus nauigat, oculumque ab eis questum sese habere significat: quem tamen illis se nullo pacto daturum ait, nisi prius vbi nam Gorgo sit, ab eis edoctus fuerit. Minabatur ad hæc, nisi hoc manifestarent, eas interfectorum esse. Medusa non ostensuram se esse ait: verùm Stheno & Euryale ostendunt, quare Medusam ob id Perseus interfecit, illis verò duabus oculum restituit. Cum itaque Gorgonem accepisset, in partes eam plures dissecuit, & in trirème sua seruatum ab se caput eius reposuit, ipsique nauis nomen Gorgonis indidit, cum qua mox per nauigans, ab insularis circumquaque pecunias assequeretur, eo quod omnes qui aliquid ei contribuere recusarent, interimebat. Sic & à Seriphis, ad quos nauigando peruenit pecunias petiit. illi verò in vnum omnes sese, vt ei resisterent, primò congregarunt: rursusque cum ad eos in forum coactos Perseus accederet, Seriphon illi relinquentes abierunt, vt ipse neminem omnino ibi inuenerit hominem: sed lapides quidem factos, non autem viros am-

Seriphij in lapides mutati.

plius. quocirca insulanorum reliquis pecunias sibi tradere denegantibus, dicere Perseus adsueerat, Videte ne, quemadmodum Seriphij, Go rgonis caput videntes, in lapides & vos mutemini. Id namque malum ipsi passi sunt.

De Amazonibus.

DE Amazonibus talia prædicantur, quòd mulieres illæ quidem non erant, sed viri potius barbari, qui oblongas vestes, & ad talos vsque demissas ad instar Thracensium mulierum gerebant, comamque mitris continebant, ac barbas radebant: ob id autem ab hostibus in bello per contumeliam fœminæ vocitabantur. Amazones autem suapte natura sibi ingenta, strenui bellatores erant. Expeditionem verò mulierum istarum nunquam factam fuisse (quando & nunc quoque nulla apparet) credere verisimile est.

De Orpheo.

FALSUS quoque de Orpheo vate sermo vulgatur, quòd scilicet eum citharizantem quadrupedes, aues, atque arbores sequeretur. Id autem mihi tale quippiã fuisse videtur: quòd Bacchæ furentes fœminæ, erant quæ in Pieria ouium pascua dilaniabant, aliâque plura mala violentè perpetrabant. Quæ vè cum ad montana loca se recepissent, plures ibi dies se continuerunt: ibi cum diutius permanerent, ciues sibi iam ipsis suisque mulieribus ac filiabus mali aliquid ab eis timentes, qui Orpheum accirent, mittunt. Illùmque rogant, vt aliquid excogitando machinari velit, vt quoquo modo possit, furcites fœminas è montibus deduceret. qui quidem Orpheus, cum Bacchi sacra solennia ordinauisset, citharæ sono bacchantes illas demulcens, è montibus secum deduxit, ferulas quidem primùm habentes: sed quæ cum è montibus descenderent, diuersarum arborum ramos secum gerebant. Quod spectaculum videntibus hominibus incredibilem admirationem afferebat. Namque primo aspectu illo, deducta ab eis è montibus ligna, arbores, quæ reuera descenderent, esse videbantur. Quamobrem qui talia perspicerent, ita secum dicere consueverant: Orpheus citharâ pulsans, ex mōte syluam ad se ducit. Atque ex hoc tantum, fabula ipsa composita fuit.

De Pandora.

De Pandora.

NON tolerabilis de Pandora sermo diuulgatus est, quòd cum ipsa ex terra formata fuisset, aliis quoque fœminis similem ipsa formam dederit. Mihi quoque hoc potius sic fuisse videtur, quod Pandora mulier Græca fuerit valde diues, quæ quotiens domo exibat, sese plurimum exornare solebat, atque in primis pigmento quodam ex terra confecto sese perungens utebatur. Ræque ipsa omnino sic se habet, nec alio quopiam modo. Quamquam sermo hac de re factus, ad impossibilia quædam conuersus fuisse videatur.

De generatu ex fraxino.

ET quid quæso villus, magisque stultum est, quam primum genus hominum ex fraxino generatum esse dicere? Siquidem Melius vir potius quidam nomine fuit, à quo Meliæ fœminæ denominatæ fuerunt. Quem admodum ab Helleno Hellenes Græci, & Iones ab Iono dicti sunt. Ferreas insuper atque æneas, quòd dicitur, ætates tunc fuisse, nunquam omnino existimandum est.

De Hercule.

DICITUR quòd ex se ipso Hercules folia quædam habuit: ipse igitur Philyres dictus, & si priuatus humilisque sortis existeret, cogitans tamen quorsum illa Hercules gestaret, combussit: sicque ratio inde tracta est hoc modo.

De Ceto.

DE Ceto hæc quidem memorantur, quòd Troianos è mari exiens inuadebat. Et siquidem ei puellas aliquas Troiani obtulissent, ab eis recedebat: si minus, eorum rotam regionem deuastabat. Quàm verò id factum sit, credere Troianos filias proprias Ceto exponere solitos fuisse, quis non videt? Virum nanque potius magnum quempiam nomine Cetum hunc fuisse dicendum est: qui cum rex esset, multum roboris virumque habens, ac in re nauali valde potens, paludem quaidam in Asia, quam Troiani possidebant, circa mare subuertit. Tributumque ab eis sibi ob id persoluebatur, quod quidam Dasmion, hoc est vectigal vocant. Argento autem eius temporis homines minimè utebantur, sed valis

Pandora ex luto à Prometheus formata cur, apud Hesiodum.

Meliæ nymphæ apud interp. Apoll. & Hieron. in Homeliis. Aeneæ ferreæque ætates seu gentes nunquã fuerunt.

Dasmion tributum. Argen- tum in Asia peruenit. Dasmion tributum antiquis non erat.

Q

Cetor.
Cetor.

solum ac supellectile omni alia. Imperavit ideo rex ille, qui Cetor nomine dicebatur, ut ciuitates quædam tributum nomine equos sibi darent, alia verò puellas mitteret. Hunc verò regem, cui nomen erat Ceton, barbari Cetum vocabant. hic circumquaque loca illa adibat, & debito necessarii que tempore tributum ab iis promissum exigebat. Quòd si quæpiam ciuitates persolvere recusat, eorum regiones ac loca malè tractabat. Peruenit & is quoque ad Troiam eo potissimum tempore, quâdo Hercules illuc etiam exercitum Græcorum habens, venit. Unde Herculem tunc Laomedon rex in Troianorum presidium conduxit. Ceton verò exercitum suum cum impetu in eos duxit. Cui cum obuiam Hercules & Laomedon cum copiis suis facti essent, illum interfecerunt. Quo ex facto sermo fabulosus confectus est.

*Herculem in
auxilium
Troianorum
conducit.*

De Hydra.

Illud quoque super hydra dicitur, quòd Lernæus serpens erat, quinquaginta capita, unicùmque duntaxat corpus habens. Et postquam ex illius tot capitibus unum excisum fuisset, duo alia ibi capita repullulare solita fuisset. Cancrumque insuper illi aduersus Herculem hydram occupantem, auxiliatum fuisse. Si quis igitur sit, qui talia fuisse omnino persuadere sibi possit, fatuus hic quidè est. Verum nam que hoc habet, Lernus rex erat, habitabant autem omnes homines tunc temporis in pagis, & unicuique locorum istorum reges sui præerant. Sthenelus verò Persei filius, Mycenas locum maximum & hominum frequentia habitatum, tenebat. huic Lernus rex inimicè subici volebat, bellum ob id inuicem ambo gerebant. In ingressu autem regionis eius Lerni oppidulum quoddam fortissimum erat, quod quinquaginta viri, sortes sagittiferi custodiebant, quos intra turrim incluserat, ac diurno nocturnoque tempore pro presidio eius loci detinebat: nomen huic oppidulo Hydra erat. Ad hunc locum expugnandum Herculem Eurystheus misit, qui castellum ipsum expugnauit. In hac vero oppugnatione sagittiferi qui in turri erant, ignem in hostes demittebant, sagittasque è turri iaculabantur. Et quotiescunque euenerat, ut ex illis sagittiferis quispiam vulneratus caderet, duo statim alij in demortui vnius locum assurgebant:

Lernus rex.
In pagis ha-
bitantes ho-
mines.

Hydra ca-
stelli nomen.
Et Sophist.
apud Pla.

& hoc, quia fortissimus is esse credebatur, qui antea ceciderat. Postquam verò ab Hercule Lernus in bello viribus inferior premi se vidit, externi exercitus auxilium conducitur: Carcino duce quodam, qui vir magni roboris ac bellicosus, auxilium afferens, unà cum Lerni iunctis copiis suis in Hercule imperum fecit. cui quidè Herculi Iolaus Iphicli filius, atque ipsius Herculis nepos, Thebanorum exercitum habens, auxilium quoque tulit, sicq; cum ad turrim Hydræ oppiduli impetu facto accessisset, incendio illam concremavit: talique robore militari eos Hercules expugnauit, & Hydram ipsam diruit, omnem unà exercitum perdens. Qua ex re gesta sermo talis ab iis qui hydram serpentem fuisse scribunt, & fabulam huiusmodi confingunt, formatus fuit.

*Carcinus
dux.*

De Cerbero.

Cerberum canem fuisse tria capita habentem narrent. Manifestum tamen est, quòd & hic Cerberus, quemadmodum Geryones, à ciuitate Tricarinia, hoc est, tricripite nuncupata, denominatus est. Dicebant verò homines, Pulcher magnusque canis ille est Tricarinus. hoc est, triceps Cerberus, de quo illud quoque dicitur, quòd Hercules olim ipsum ab inferis deduxit. Sed tale potius quiddam fuit. Geryoni cum bobus suis canes magni ac iuuenes simul erant, quorum vni Cerberus nomen erat, alteri verò Orus. hinc Orum nuncupatum Hercules in Tricarinia ciuitate antequam boves ipsas abduceret, interemit. Cerberus verò solus boves sequebatur. Hunc cum Mycæneus vir quidam Molortus nomine, perciperet, primum quidem ab Eurystheo sibi illum dari petiit: eo verò nolente, pastores inducit, ut canem ipsum in Laconia iuxta Tanaron sub spelunca quadam retinere velint. Quòd cum fecissent, ex suis canes quasdam scæminas ad coitum cum illo mittit. Hoc eodem tempore Eurystheus Herculem ad Cerberum canis inuestigationem misit. Qui cum vniuersam Peloponnesum circumlustrasset, tandem ad locum vbi Cerberum canem esse sibi dictum fuerat, peruenit: vbi descendens, canem ex antro abduxit. Dicebant itaque homines, quòd Hercules per antrum

*Tricarinia
ciuitas.*

*Cerberus
vni ex canibus
Geryonis.*
*Mycæneus
Molortus.*
Molossi ex-
*nes apud
Suid.*

quoddam ad inferos descendisset, canemque ab inferis ad auras traxisset.

De Alceste.

TRagœdia dignus de Alceste sermo narratur, quod cum fortè moriturus Admetus esset, mortem sibi pro illo Alcestis elegit, quodque Hercules ea pietate motus, cum ab inferis rediisset, Admeto restituit. Mihi vero neminem, mortuum quempiam ad vitam reuocare posse videtur. Sed tale quiddam fuit. Posteaquam Peliam patrem filia interemerunt, Acastus eiusdem Pelia filius, illas persequatur: quas nullo tamen pacto comprehendere potuit. Alcestis etenim ad nepotem eius Admetum Pheras confugit. ad quem locum cum Acastus quoque venisset, qui eam persequatur, & ab Admeto, qui tum fortè ad ignem sedebat, eam dedititiam sibi dari petiisset, minimè tradere illi eam voluit. Quamobrem indignatus Acastus, validissimum exercitum, quem in Admetum sisteret, comparat, atque urbem eius oppugnat. Quod videns Admetus, multos secum ductores ac milites habens, extra ciuitatem, ut eis sese opponeret, egreditur. Sed accidit ut viuus nocturno tempore ab Acasto comprehenderetur, qui ei quoque captiuo mortem minabatur. Quam rem cum Alcestes intellexisset, quod Admeto propter eam mors immineret, egressa protinus sese ipsam Acasto vltro dedit. qua comprehensa, Admetum ille liberauit. Dicebant itaque homines, Virago Alcestis sponte quidem pro Admeto mortua est. Nihilque prorsus, quod fabulosè super hac re commentum sit, verum habetur. Atque adeo cum per illud tempus Hercules fortè Diomedis equas quodam ex loco duceret, per ea Thessalia loca iter fecit, hospitioque ab Admeto susceptus est. à quo lugente cum Hercules Alcestis calamitatem intellexisset, miseratione eius motus, Acasto sese opposuit, eiusque exercitum omnem deleuit: & quæcunque illi spolia abstulit, inter suos ipsius exercitus milites diuisit, Alcestemque recuperatam Admeto restituit. Dicebant itaque homines, quod Hercules vltro à morte Alcestin liberauerat, & ex hoc facto fabula formata fuit.

De Zero.

Alcestis Euripidis tragœdia.

Alkestis Euripidis, pro verb. Alcestis virago. De hac aliter Fulgentius.

Cum plerique alij, tum maximè Hesiodus tradit, quod Thebana mœnia Zetus & Amphion citharæ sono struxerunt. Existimant verò quidam illis ipsis citharantibus lapides sponte sua mœnia inscendere solitos fuisse. Reuera tamen hoc ita res habet. Citharœdi Zethus & Amphion perfecti erant, artemque suam mercede inuitati ostendebant: argentum autem illis temporibus homines cum minimè haberent, iubebant Amphion & Zethus, quod si quis eos citharizantes audire veller, pro premio ad murum construendum accedens in eo sese exerceret: neque enim lapides ibi citharæ sonum audiri stabant, nec sine ratione aliqua homines etiam dicere consueuerant, lyræ beneficio Thebanum murum constructum fuisse.

De Io.

EX muliere Io bouem factam esse, œstròque agitam ex Argo in Ægyptium mare peruenisse dicunt. Verù autè hoc habet. Io Argiuorum regis filia erat, huic ciues honorem hunc dederant, quod Argiæ Iunonis sacerdotem fecerant. Verùm cum prægnans facta esset, patrem & ciues verita, è ciuitate protinus aufugit. Argiui verò ad eam inquirendam vrbe exeuntes, & vbi eam inuenerunt, comprehendentes in vinculis habebant. Dicebant autem id videntes, quod Io tanquam bos furens in Ægyptum aufugit. vbi cum peruenisset, peperit, indèque fabula conficta est.

De Medea.

Medea, ut dicitur, seniores homines coquens, iuuenes cos faciebat. Fuit vero simile quid. Medea talis naturæ florem quandam prima inuenit, qui capillos albos nigros ve faciendi potestatem habebat. Quibuscunque igitur hominibus, qui ex canicie exire delectarentur, nigros capillos apparere faciebat. Prima quoque hæc experimentum calidi lauacri cuiusdam vim medicam habentis, inuenit, quo volentibus omnibus medebatur, atque hæc non in publico, sed clam quidem agebat, ne quis medicorum talia addiscere posset. Huic vero compositioni qua utebatur, nomè erat Parepsifis, hoc est decoctio. Quicumque igitur homines hac decoctione utebantur, agiliores prorsus, magisque sani fiebant. Ex hoc Medea præparatione hanc quicumque videbant, lebetes scilicet, ligna, & ignem,

Argentum in vsu non erat.

Pro Herodo to in primo.

Euseb. in x. præ par. eu. an gel. Medea ineburam capillorum prima excogitauit.

trag. Iust.

*Senis Pelia
mors.*

quòd homines Medea elixando coqueret, existimabant. Pelias verò homo senex, & imbecillus, hac decoctione cum vsus fuisset, quòd eam sustinere præ senectutis debilitate non potuit, consumptus est.

De Omphale.

*Herculis im-
perium.
Omphale.*

Quòd Omphalæ mulieri Hercules seruiuit, dicitur. qui quidem sermo stultus est, cum & ipsi Omphalæ, & cæteris super illam existentibus maioris conditionis hominibus Hercules imperare potuerit. Tale quipiam igitur factum fuit. Omphale Iordanis Lydiæ regis filia erat, quæ cum Herculis robur maximum audiuisset, ad eum amadum inducta est. ad quam cum appropinquasset Hercules, pari quoque modo formæ illius amore captus est, mixtisque simul sunt, atque ex illius complexu Laomedontem filium Omphale genuit. Latatus verò Hercules, & ex illa voluptatem capiens, eam loco sui imperare sinebat. Quod stulti videntes, Herculem Omphalæ seruire crediderunt.

De Cornu Amaltheæ.

*Amaltheæ
uergas. pro-
uerb.*

Cornu Amaltheæ secum Herculem ubique portare solitum fuisse aiunt, cuius beneficio quæcunque volebat, sibi fiebat. Veritas autem sic. Hercules cum ad Iolaum nepotem suum per Bœotiam iret, in Thespiis moratus est quodam in hospitio. ubi mulier formosa & honesta nomine Amalthea erat. Cuius forma delectatus cum Hercules esset, per aliquod ibi tempus hospitatus est. Quòd cum Iolaus grauius ferret, pecunias quasdam, quas ex lucro Amalthea faciebat, in cornu quodam accumulatas ei auferre excogitat. His etenim pecunias quæcunque Hercules volebat ei Amalthea emebat: peregrini itaque illuc simul diuertentes, Herculem cornu Amaltheæ habuisse dicebant, ex quo quæcunque voluisset, sibi ipsi emebat: atque inde fabula conficta est.

De Hyacintho narratio.

*De amalthea
hoc idem Sui-
das & En-
statius,
Homeri in-
terp.*

Hyacinthus adolescens Amyclæus erat, pulcher & honestus satis. Hunc Apollo quidem vidit, vidit & hunc Zephyrus, ambòque illius formæ amore capti sunt, in cuiusque gratiam & honorem certarim artes viæque suas illi exhibebat. Sagittabat namque Apollo, Zephyrus verò spirabat: sed ab illo cantus & voluptas venebat,

ab hoc verò timor non nisi ac perturbatio sibi erat. Itaque in Phœbi amorem sese iuuenis inclinat, ob idque Zephyrum præ zelotypia ad bellum armare fecit. post hæc quædam Hyacintho exercitamenta cum Apolline erant: in quibus cum sese exerceret, à Zephyro sibi maxime timendum erat, discòque præsertim: quem, cum adolescentis lusu deus præparasset, & ab illo iam descendisset, à pueroque mox leuaretur, Zephyri fraude in eum ipse decidit, qui ita mortuus est. Terra verò tantæ calamitatis memoriâ vilo modo desertam omittere non debuit, quin pro adolescentulo, quæ fecit, florem Hyacinthi nominis emitteret, in cuius quidem foliis eius ipsius Hyacinthi nominis principium inscriptum fuisse memorat.

De Marsyæ narratio.

Marsya vir agrestis erat, qui musicus tamen factus est. Nam cum Minerva tibias odio haberet, quòd de pulchritudine non nihil, cum eas inflabat, sibi auferrent, vt ex fonte qui imaginem ei suam reddebat, agnouit, illas abiecit: quas cum Marsya pastor accepisset, labris suis admouit. Illæ verò diuinum quendam sonum, etiam inuito illo qui eas inflabat, per se emittebant. Existimabat verò Marsyas, ex arte potius sua sonum illum fieri, quàm quòd diuina illis vis quædam inesset. Quare hac persuasione imbutus, Musas iam quoque ipsas, atque adeo etiam Apollinem ad certamen inuitabat: quos nisi sono tiliarum superasset, viuere se neuiquam velle amplius dicebat. Quare cum in certamen deus Apollo descendisset, Marsyas vincitur. simulque cum victoria pellem excoriatus deposuit. Vidique ego in Phrygia fluium ipsum Marsyam ab eius ipsius nomine dictum, cuius cursum ex Marsyæ sanguine fieri Phryges dicebant.

De Phaone.

Phaonis vita omnis circa nauigia, inque re maritima erat. portitor namque in mari fuit, quo in officio nullum vniquam delictum in quempiam perpetrauit. Modestusque adeo erat, vt à nemine portorium reciperet, qui soluendo non esset. Morum autem istius admiratio quædam apud Lesbios erat, simulque hunc deus laudauit. Deum autem Venerem vocant. quæ cum senescerit hominis, hoc est mulieris formam atque habitum induisset,

Q iij

*Disci lusus
apud Ouid.*

*Flores inscri-
pti nomina re-
gum. Ver. &
Ouid. in x.
Metamor.*

*Vide Anst.
Gel. lib. 14.
cap. 17. &
Plut. in vitæ
Alcibiad.*

*De hoc an-
ne Q. Curt.
in libro 7.*

*De Phaone
Aelianus: &
Lucianus in
quodam Dia-
logo.*

ad Phaonem accessit, deque navigatione verba cum ipso facit: ac ut eam nauis traiciat, petit, ille verò, in deseruendo ei, celeritate usus, quam primum illam traicit, præmiũque nullum ab ea petit. Quid igitur post hæc tali pro munere egit Venus? Phaonem certè ex sene formosum iuuenem illam fecisse dicunt. Atque hic quidem Phaon ille est, cuius amore cum capta Sappho esset, sese interi mens, amorem illum in sanguinem mærorèmq; conuertit.

De Ladone narratio.

Daphnem ex Ladone & Terra præmitam, apud interpres Lico. & Eustathium.

TERRÆ visum fuit cum Ladone fluuio ad coitum descendere: & posteaquam cum eo se miscuit, ex eius compressu concipiens, Daphnem gignit. Hanc Apollo Pythius amauit, verbâque amatoria ad illam faciebat. Sed cum ipsa castitatem seruare vcllet, illum minimè audire volebat: necessèque ei ob id erat puellam auersantem insequi, veluti sic illam denique persequeretur. quæ cum fugeret, denegare ei quicquam non prius ausa est, quam Terram matrem suam in auxilium aduocaret: à qua precibus petebat, ut sese iterum intra se admitteret, ac in eadem virginitatè talem, qualis nata erat, custodiret: quod & mater fecit. Daphnem namque intra se occultauit. Post verò tēpus illud è Terra egressa Daphne, arboreque facta, eodem in loco pullulabat, cuius ramis cum propter amoris impatientiam, deus inhaereret, illi quo minus in laurum cōmutaretur, resistere nullo modo potuit. Nam manus illius iam intra arboris truncum cōprehendi, caputque & reliqua corporis frondibus ornari cœpere: sine quibus lauri foliis, ut dicitur, tripos in Bœotia, vbi antrum erat, nullo modo erigi poterat.

De Iunone.

IVNONEM deam suorum habere patrociniũ, ac ciuitatis custodiam, Argiui existimant: propter quod publicum festum in eius honorem ritu atque ordine solenni concelebrant. Huius autem pompæ ordo erat, ut currum Iunonis colore albicantes boues ad templum traherent, in quo curru sacerdotem quoque esse oportebat. Templũque ipsum, vbi ei sacrificium fiebat, extra urbem erat. Quodam verò tempore, cum fortè ad hæc solennia sacra Iuno ferri deberet, ac propter albican-

Pro Ouid, in primo Metæ

Tripes sine lauro in Bœotia erigi non poterat.

tium bouum penuriam, ritus atque ordo ille solennis claudicans obseruari non posset, sacerdos illorum defectum ita emendauit. Nam cum filios quosdam adolescentem haberet ad instar bouum, Iunonis plaustrum eos subire fecit. Posteaquam igitur quæ à bobus fieri debebant, à filiis facta sunt, illorum mater sacerdos ante Iunonis deæ simulacrum supplex stans, laboris mercedem liberis suis à dea petit, quibus veluti data illis à Iunone condigna merces fuit. somnus namque, ut fertur, pro præmio illis datus est, qui vitæ quoque illorum finis extitit.

Palephati de fabulosis narrationibus.

FINIS.

**FVLGENTII, EPISCOPI
CARTHAGINENSIS, MYTHOLOGICARVM AD CATVM PRESBYTERVM Carthaginensem,**

LIBER I.

Vamuis inefficax petat studium res qua caret effectu, & vbi emolumētũ deest negocij, causa cesset inquiri: hoc videlicet pacto, quia nostri temporis ærumnosa miseria non dicendi petit studium, sed viuendi stert ergastulum, nec famæ assistendum poëtica, sed fami consulendum domesticæ. Citius nunc aut quod amiseris fleas, aut quod edas inquiras, quam quod dicas inuenias. Vacat hoc tempore potentibus opprimere, prioribus rapere, priuatis perdere, miseris flere. Quia soles Domine meas cachtinantes sapius nœnias lepore satyrico litas lubentius affectare, dum ludicro talia ventilans epigrammate comœdica † solita est, vernulitate mulcere. Additur quia & mihi nuper imperasse dignosceris, ut feriatas adfatim tuarũ aurium sedes lepido quolibet fufurto permulcẽ.

solitus es

Parumper ergo ausculta, dum tibi rugosam sulcis anilibus ordior fabulam, quam nuper Attica soporatamsal-sura, nocturna præfule lucerna commētus sum, ita somniali figmento delusam, quo non poëtam furentem aspicias, sed onirocritem soporis nugas ariolantem aduertas. Neque enim illas Heroidarum arbitreris lucernas meis præfules libris, quibus aut Sulpicillæ procacitas, aut Psy-ches curiositas declarata est: neque illam Phædrā, quæ maritum Phædriam in tumultum duxit, aut Leandricos natus intercepit, sed quæ nostrum academicum rhe-torem ita vsque ad vitalem circum tulit, quo penè dor-mientem Scipionem cœli ciuem effecerit. Verùm respu-blica videat, quid Cicero egerit. Me interim disceden-tem à te Domine, dum quasi vibans extorrem negociis ruralis ocij torpor astringeret, euitans ærumnosa cala-mitatum naufragia, quibus publicæ incessabiliter vexā-tur actiones, arbitrabar agrestem securè adipisci quietē, vt procellis curarum celantibus, quo in torporis vrbana tempestas exciderat, velut halcyone niduli, placitam serenitatem villatica semotione tranquillior agitassem, sopitisque in fauilla silentij raucifonis iurgiorum classi-cis, quibus me Galogetici quassauerant imperus, defeca-tam silentio vitam agere credidissem, ni me illuc quoque mœrorum improbior angina sequeretur, felicitatisque nouerea fortuna (quæ amarum quoddam humanis in-terferit semper negociis) me quasi pedissequa lætaretur. Nam tributaria in dies conuentio compullantium pedi-bus limen proprium triuerat, noua indictio-num ac mo-mentanea proferens genera, quasi Mida rex ex homine verteret, vt locupletes tactus rigeus auri materia seque-retur. Credo etiam Pactoli ipsius fluenta condictis fre-quentibus desiccasse. Nec hoc tantum miseriarum erga-stulum sat erat, addebatur his; quod etiam bellici fre-quenter incurfus pedum domi radicem infigere iusserāt, quo portarum nostrarum pessulos aranearum cassibus oppletos quispiam non videret. Agrorum enim dominiū gentes ceperant, nos domorum. Fructus enim nostros expectare licuit, non frui, merces quippe nobis fuerat ge-tilis, si vel ad manendum clausos relinquere. Sed quia nunquam est malum immortale mortalibus, tandem

domini regis felicitas, aduentantis solis crepusculum mundo tenebris deliscentibus, pauores absterfit. Et post torpentes incessus, quæ tum bellicum profligauerat in-terdictum, licuit tandem arua visere, limites circuire. Egreditur nautarum in morem, quos tempestatum flagi-tamento contractos exoprata reduces excipit ripa, velut parierum indumentis exuti post domesticas stationes ambulare potius discimus, quam progredimur, & Ma-ronio versui confimiles: Tandem liber equus campo potitur aperto. Intuemur arua, quibus adhuc impressæ bellantium plantæ muricatos (quod aiunt) sigillauerant gressus, & formidine menti nondum extersa, hostes in vestigiis pauebamus. Terrorem enim pro sui memo-ria miles hostis hæredem reliquerat. Sed Troadum in morem ostentabamus alterutrum loco, quorum recor-dationem aut internitio celebrior faciebat, aut præda. Tandem inter sentosa nemorum frutera, quæ agrestis olim deseruerat manus. nam intercapedinante pauoris prolixitate tam largo fumo lurida parietibus aratra pen-debant, & laborifera boum colla iugales in vaccinam molliciem diduxerant callos. Squallebat viduus sulcis ager, & herbidis sentibus oliuifero vertici minabatur. Ita enim nexili de syrmate mæandrico graminis labrusca coibat, quo septa herbosis radicibus tellus, Triptolemi-cum contumax abnueret dentem. Ego dum huiusmodi paliuræa prata incedente premerem planta, & rosçidos florulenti velleris colles spaciante metrem passu, defectū voluntas peperit egredientis studio, sed vtilitas ex labo-re successit. Diuertor arborei beneficium vmbra-culi præsumens, quo me erranti foliorum intextu Phœbi à tor-ridis defensaret obtutibus, & circumfluam ramorum vmbra-m, quam propriis radicibus præberet, mihi etiam concederet esse communem. Nam me auim quædam vernulitas, quæ fragili quadam dulcedine crispantes sibi-los corneis edunt organulis, ad hoc opus allegerat, & la-boris tam subita requies quoddam carminis expecta-bat melos.

<i>Theſpiades Hippocrene,</i>	<i>Himientis & recurſu</i>
<i>Quæ ſpumanti gurgite</i>	<i>Quam produxit vngula,</i>
<i>Irrorat loquaciſ nymbi,</i>	<i>Quicquid Aſcreus veterna</i>
<i>Tinclas hauſtu muſico,</i>	<i>Rupe paſtor cecinit,</i>
<i>Ferte gradum properantes</i>	<i>Quicquid ex Atlantis gurgis</i>
<i>De virectis collium,</i>	<i>Veſtra promunt horrea,</i>
<i>Vbi guttas florulente</i>	<i>Quod cecidit paſtorali</i>
<i>Manè vorat purpure,</i>	<i>Maro ſylua Mantua,</i>
<i>Humor algens, quem ſerenis</i>	<i>Quod Mæonius ranarum</i>
<i>Aſtra ſudant noctibus,</i>	<i>Cachinnauit pralio,</i>
<i>Verborum caſtra plenis</i>	<i>Parrhaſia candicanti</i>
<i>Reſerate ſtoſculis.</i>	<i>Dente byra concrepet,</i>
<i>Quicquid per virecta Tempe</i>	<i>Ad meum vetuſta carmens</i>
<i>Rapiat vnda proluens</i>	<i>Secla nuper conſuant.</i>

Hoc itaque ſacrificali carmine Gorgonei fontis aſpergine madidas & præpetis vngulæ riuo merulentas Pieridas abſtraxi. Aſtiterant itaque ſymate nebuloſo lucidæ ternæ viragines, hederæ largiore circumflua, quarum familiaris Calliope ludibundo palmulæ tactu, meū vaporans pectuſculum, poëtica pruriginis dulcedine ſpargit. Erat enim grauido (vt apparebat) pectore, crine neglecto, quem margaritis prænitens diadema conſtrinxerat, talo tenus bis tinctam recolligens veſtem. Quod credo & itineris propter difficultatem, & ne mæandricos tam ſubtilis elementi aliquatenus limbos aculeati herbarum vertices ſcinderent. Aſtiti propter ergo, erectus in cubitum, veneratus ſum verboſam viraginem, olim mihi poëtico vulgatam euidentius teſtimonio. Nec immemor cuius verboſas fabulas propter ſcholaribus rudimentis tumidas ferulis geſtaueram palmas: & quia non mihi euidenti manifeſtatione quæ nam eſſet, liquebat, cur veniſſet, inquirō. Tum illa: Vna, inquit, è virginali ſum Heliconiadum curia, Iouis albo conſcripta, quam olim Athenæum ciuem Romanus ordo colendam exceperat: vbi nouellos ita frutices edidi, quo eorū cacumina ſummis aſtris infererem. Ita vitæ famam linquentes hæredem, quo magis celebriorem obitum prorelarent. Aſt vbi me Romulæ arcis conuentu bellicus viduauit incurſus, Alexandriæ conciliabula vr̄bis exulata

poſſederā, variis dogmatum imbutamentis, laſciua Græcorum prætruens corda, poſtque Caronum rigores, Tullianāsque ſeueras inuectiones, & Varroniana ingenia, Apellæ genti enerues ſenſus, aut ſatyra luſeram, aut comœdico phafmate delectabam, aut tragica pietate mulcebam, aut epigrammatum breuitate condibam. Libebat me mea captiuitas: & licet noſtræ vacuiſſent induſtriæ, inueniebat tamen animus, quibus inter mala arri-deret, niſi me etiam exinde bellis crudelior Galieni curia excluſiſſet, quæ penè cunctis Alexandriæ ita eſt angiportis, quo chirurgicæ carnicinæ lanicna ꝑ plurior habitaculis numeretur: denique certando ita remittunt in mortem, quo ferant Charontem citius ſopiturum, ſi collegio non donetur. Hanc orationem riſus mollior terminabar. Iraque meis quod euerteret, culminibus impetraui. Tum illa: Non paues, inquit, muſicum tuis receptare dogma penatibus, cum barbarorum morem auſcultauerim, ita literarios mercatus penitus abdicare, vt hos qui primis elementorum figuris, vel proprium deſcripſerint nomen, caſſata inquisitione in carnicinam raptiſſent. Tum ego: Non ita eſt, inquam, vt audieras, ſed fama fuit. nam carmina noſtra Muſæ tantum valent inter Martia tela, quantum dulcis aquæ ſaliente ſitim reſtinguere riuo. Et vt ſuum me amplius familiarem reſciſſet, illud etiam Terentianum adieci: Olim iſti fuit generi quæſtus apud ſeculum prius. Nunc itaque literæ ſuos quicquid Helicon verbalibus horreis entechatum poſſederat, in ipſis poteſtatum culminibus hæreditario iure tranſſerre cantus extendunt. Illa exhilarata carminibus, vt pote quaſi Mæonium ſenem vt viſeret recitantem, laudatorio palmulæ tactu muſit meam caſariem: percullaque mollius ceruice, quàm decuit: Eia, inquit, Fabiana Creonticis iamdudum nouus initiatus es myſtes ſacris. Ne quid ergo meo tibi deſit tyrunculo, accipe parem dogmatis gratiam: & quatenus te noſtra ſatyra laſciuenti verborum rore percuffit, vadatūque te ſui retinet amoris illecebra, redde quod ſepioticon debes: & quicquid liber Niliacis exarare papyris, feriatis aurium ſedibus percipe. Nec deerit hiſtoricæ ei quilibet effectus, cuius viſceribus te interſtringi popoſceris. Tum ego: In-

dex libelli re fefellit generosa loquacitas, nō mihi cornū-
tus adulter arripitur, nec hymbre mendaci lusa Danae
virgo cantatur, dum suo iudicio sibi Deus prætulit pec-
udem, & hanc auro decepit, quam potestate nequiuit.
Non suillo canimus morfu depastū iuuenis femur, nec
in libellulis meis sub falsa alite puerilis pependit lasci-
uia. Non olorinis reptantem adulterum plumis oua
pulligera virginib. inculcantem, vel sermina puerigera
viscerib. infundentem, nec Lychnides puellas inquiri-
mus, & Hero atque Psyche poëticas garrulantes ine-
ptias. Dum hæc lumen querit extinctū, illā deslet in-
cessum, Psyche videndo perderet, & Hero non viden-
do perisset. Nec referam virginali sigmento Aricinam
lufam viraginem; dum quæreret Iupiter quod magis
esse velit quā fuerat. Mutatas itaque vanitates mani-
festare cupimus, non manifesta mutanda fuscamus, vt
senior Deus hinnitūs exerceat: & sol fulgoris igne de-
posito, malit anilib. exarari rugis, quā radiis. Cer-
tos itaque nos præstolamur rerum effectus, quos repul-
sos mendacis Græciæ fabuloso commento quid mysti-
cum in his sapere debeat, cerebrum agnoscamus. Tum il-
la: Vnde hæc tibi, inquit, homuncule tanta ignorantia
scientia? Vnde etiam ratum ordinem ignorandi? Dum
enim seculis intracta exquiris, ostendis te sapienter scire
quod nescis. Cui ego (si his quibus ignorare aliquid con-
gruit) ne ipsum quidem nescire suum, scire contigerit,
quanto satius eis erat etiam non nasci contingere, quā
nasci inefficaciter viuere, primum itaque ego scientiæ ve-
stibulum puto, scire quod nescias. Ad hæc illa: Tam se-
cretis mysticisq. rebus viuaciter pertractandis amplio-
ra sunt authoritatum querenda suffragia. Neque enim
quippiam ludicrum queritur, quo ludibundo pede me-
trica verborum commoda sarciamus. Sudor hic opus est
palæstrantis ingenij, ne tam magnifici assumpta moles
operis ipso ferè medio conaminis impetu viuacissimis
destituta vaneat tractatibus. Ergo erunt nobis Philo-
sophia atque Vrania cœlestis adiutrices operis ascenden-
dæ. Nec enim deerit tuis lasciuens amica solatiis, vt dum
te mysticæ artes anhelum tractando reddiderint, rure tua
satyra ludentem excipiat. Quæso inquam munifica lar-

gitas, ne tu istam tuam satyram, cuius me dudum vada-
tum amore prædixeras, temerè credas nostris penatibus.
Tam etenim libes zelo sortitus sum ex affectu coniugiū,
vt si hanc suis obluentem, vt pellicem voluptatibus do-
mo repererit, ita sulcatis vngue genis in Heliconem re-
mitrat necesse est, quo eius diluendis vulnibus Gorgo-
nei ipsius fontis nequaquam fluenta sufficiant. Tum illa
cachinnum quassans, fragile colliso bis terque pulsu pal-
mularum femore: Nescis, inquit, Fulgenti rudis accola Pic-
ridum, quantum satyram matronæ formident. Licet
mulierum verbalibus vndis & caudicibus cedant nec gram-
matici mutiant, rhetor taceat, & clamore præco com-
pescat: sola est quæ modum imponat furentibus; licet
Petroniana subit Albutia. hac etenim alludente, & Plau-
tinæ satyræ dominatus obdormit, & Sulpicillæ Auso-
nianæ loquacitas deperitur, Salustianæque symphonix,
quamuis præsens sit cantilena melos cantandi, raucescit.

*Soluerat igniuomus mundi regione peracta,
Quadrupes, gelidumque rotis tepescerat orbem
Rector, Et auratis colla spoliabat habenis.
Iam Phæbus disiungit equos, iam Cynthia iungit:
Quasque soror liquit, frater pede temperat vndas.
Tum nox stellato mundum circumlita peplo,
Cerulea rorigenis pigrescere infferat alis.
Aspigeratque nitens diademate luna bicornis,
Ballatum bingis conscenderat athera tauris,
Iam simulacra modis mentis fallentia plasticis,
Mollia falsidicis replebant strumina signis.*

& vt in verba paucissima conferam, nox erat. Cuius nō-
mē noctis iam dudum oblitus; vt insanus vates versi-
bus delirabam. Dum subito agrestis illa, quam dudum
videram, hospita oborto impetu cubicularias impulsu
fores irrupit, inopinanterque me iacentem repentiens
marcentia languore somni lepidō lumina, rapido atque
admodū splendescē intermicanti quodam sui vultus co-
ruscamine pepulit. Erat enim vltra solitū emines mor-
talitatis aspectū, denique pigre adhuc quietis indicij roratis
naribus ructuātem, repentina hostij crepitatione turbā-
uit. Hanc præibat florali lasciuens virguncula petulācia,

hyronicum

hædera largiore circumflua, improbi vulsus & ore contumeliarum sarcinis grauido: Cuius † hyronicum lumen tam timabunda vernulitate currebar, quo mentes etiam abstrusas temulentis inscriptionibus depinxisset. Musæ enim latera sarciebant altrinsecus duæ: quarum dexterior verecunda quadã maiestate subnixæ, elatæ stictis Polymnia, argenteis astrorum purgauerat margaritis: cuius phaleratum exotictis diadema carbunculis, corniculata lunæ sinuatio deprimebat, ac cærulenti peplo circumlita hyalinæ cavitatem spheræ osseo fastigatus sigillo versabat. Visus itaque luminis tam elata contemplatione cœlitus erigebatur intuitus, quo penè foribus superna intuens pollicem illisisset. Leuicomes lateris refugo quodam contemplatu secretior humanos intuitus velamine quodam arcano vitabat. huius ninguida canis albenribus nitebat cæsaries, rugæque crispato multiplici supercilio rancidum se quiddam consopiri promittebat. Tardior incessus erat, & ipsa ponderationis grauedine venerandus. Tunc Calliope prouinciam loquacitatis ingressa: Histe, inquit, Fulgenti turticibus sponderam largitum. Quarum sequax si fueris, celeriter raptum ex mortali cœlestem efficiet, astrisque, non vt Neronem poetictis laudibus, sed vt Platonem mystictis interferent rationibus. Neque enim illos de his expectas affectus, quos aut poëma ornat, aut deslet tragœdia, aut spumat oratio, aut cachinnat satyra, aut ludit comœdia: sed in quib. Carneadis resudat elleborum, & Platonis auratum eloquium, & Aristorelis syllogismaticum verbiloquium. Nunc itaque pande mentis cubiculum, & aureum fistulis audito nuncio mentibus intromitte quod excipis. sed enerua totum mortale quod tibi est, ne tam sacrati series dogmatis scrupulosi ritè nõ-resideat penetralibus. Ergo nunc de deorum primum natura, vnde tanta malæ credulitatis lues stultis mentibus inoleuerit, edicamus. Quamuis enim quidam sint, qui sprete capitis generositate, Atrictinis atque Arcadicis sensibus glandium quippiam sapiant, atque eorum altiori stultitiæ nubilo soporata caligentur ingenia: tamen nequaquam apud humanos sensus, nisi fortuitis compulsationibus moti nascuntur errores, vt etiam Chrysippus de fato scribens ait, compulsat-

compulsationibus lubricis voluntur incurfus. Itaque primum omisso circuitu, vnde idolum tractum sit, edicamus.

VNDE IDOLVM DICATVR.

DIophantes, Lacedæmonum autor, libros scripsit Antiquitatum 14. in quibus ait, Syrophanem Ægyptium familia substantiæque locupletem filium genuisse, quem voluit enormis substantiæ successorem ineffabili, vltra quam paternitas exi gebat, affectu erga filium deditum. Isque dum aduersis fortunæ incurfus raperetur, patri crudele geminæ orbitatis dereliquit elogium: & vt posteritati perpetuale suffragium denegasset, & substantiæ propagandæ subitam interceptionem obiiceret. Quid igitur faceret, aut fœcunda paternitas hac sterilitate damnata, aut felix substantia in successione curata? parum erat, non habere quod habuit, nisi etiam esset, qui obtineret quod reliquit. Denique doloris angustia, quæ semper inquit necessitatis solatium, filij sibi simulacrum in ædibus instituit. Dumque tristitiæ remedium quærit, seminarium potius doloris inuenit, nesciens quod sola sit medicina miseriarum obliuio. Fecerat enim ille, vnde luctus resurrectionis in dies acquireret, non in quo luctus solatium inueniret. Denique idolum dictum est *εἰδωλὸν*, quod nos Latine species doloris dicimus. Nanque vniuersa familia in domini adulationem, aut coronas plectere, aut flores inferre, aut odorama simulacro succendere consueuerat. Nonnulli etiam seruorum culpabiles domini furiam euitantes, ad simulacrum profugi veniam merebantur, & quasi salutis certissimo collatori, florum aut thuris offerebant munuscula, timoris potius effectu, quam amoris affectu. Denique huius rei non immemor & Petronius ait: Primus in orbe Deos fecit timor. Nam & Mintanor muscus in Chromatopion libro musicæ artis, quem scripsit, ait, Dominum doloris, quem prima cõpunctio humani finxit generis, exin inueteratus error, humanis pedetentim cõsertus disciplinis, barathro quoddam sæuæ crudelitatis prolabitur.

Saturnus.

Saturnus Pollucis filius dicitur, Opis maritus senior, velato capite falcem gerens: cuius virilia abscissa, & in mare proiecta, Venerem genuere. Itaque quid sibi de hoc philosophia sentiat, audiamus. Tum illa: Saturnus primus in Italia regnum obtinuit, hicque per annonæ prærogationem ad se populos attrahens à saturando dictus est Saturnus. Opis quoque vxor, eo quod opem esurientibus ferret, dicta est. Pollucis etiam filium, siue à pollendo, siue à pollucibilitate, quam nos humanitatem dicimus. Vnde & Plautus in comœdia Epidici ait, Bibite, pergræcamini pollucibiliter. Velato verò capite ideo fingitur, quod omnes fructus foliorum obnupti regantur vmbaculo. Filios verò suos comedisse fertur, quod omne tempus quodcumque gignit, consumit. Falcem etiam fert nō immeritò, siue quod omne tempus in se vergat, vt curuamina falcium: siue propter fructū, vnde etiam & castratus dicitur, quod omnes fructuum vires abscissa, atque in humoribus viscerum veluti in mare proiecta, sicut illic Venerem, ita & libidinem gignant necesse est. Nam & Apollonians in epico carmine scribit Saturnum quasi sacrum *ἄρ*, *ῥς* enim Græcè sensus dicitur: aut *ῥς*, quasi diuinū sensum creatē omnia, cui etiā quatuor filios subiiciunt, primum Iouem secundum Iunonem, tertium Neptunum, quartum Plutonē. & quasi Poli filium quatuor elementa gignentem, id est primum Iouem ignem: vnde & *ξεί*: Græcè dicitur, *ξεί* enim græca significatione, siue vita, siue calor dici potest: siue quod igne vitali animata omnia dicerentur, vt Heraclius vult: siue quod hoc elementū caleat, secundū Iunonem, quasi aerem, vnde *ἄρ* Græcè dicitur, & quanuis aerē masculum ponere debuerint, tamen ideo soror est Iouis, quod hæc duo elementa sibi sunt valde consocia. Ideo Iouis & cōiugē, quod maritatus aer igne feruiscat. Nā & Theopompus in Cypriaco carmine, & Hellenicus in Dios Philologia, quā descripsit, ait Iunonē ab Ioue vincitā catenis aureis, & degrauatā incudibus ferreis. Illud nihilominus dicere volentes, quod aer igni cœlesti cōiunctior, duobus deorsum elementis misceatur, id est aquæ & terræ, quæ elementa duobus superioribus grauiora sunt.

Neptunus.

Neptunum verò tertium aquarum voluere elementum: quem ideo Græci etiam Posidona nuncupant, quasi *ποσειδάειδον*, quod nos latinè facientem imaginem dicimus: illa videlicet ratione, quod hoc solum elementum imagines in se formet spectantiū, quod nulli alij ex quatuor competat elementis. Tridentem verò ob hanc rem ferre pingitur, quod aquarum natura triplici virtute fungatur, id est liquida, fecunda, potabili. hunc & Neptuno Amphitriten in coniugium deputant, *ἀμφί* enim Græcè circumcirca dicimus: eo, quod omnibus tribus elementis aqua conclusa sit, id est in cœlo, in aere, in nubibus, & in terra, vt sunt fontes & putei.

Pluton.

Quartum etiam Plutonem dicunt terrarum præfullem: *πλετος* enim Græcè, diuitiæ dicuntur, solis terris credentes diuitias deputari. hunc etiam tenebris additum dixere, quod sola terræ materia sit cunctis elementis obscurior: Sceptri quoque in manu gestat, quod regna solis competant terris.

Tricerberus.

Tricerberum verò canem eius subiiciunt pedibus, quod mortalium iurgiorum inuidiæ ternario consentur statu, id est naturali, causali, accidentali. Naturale est odium, vt canum, lepōrū, luporum, & pecudū, hominum, & serpentum. Causale est, vt amoris Zelus atque inuidiæ. Accidens est; quod aut verbis casualiter oboritur, vt hominibus: aut cōmestiones propter, vt iumentis:

Furie.

Hvic quoque etiam tres furias deseruire dicunt, quarum prima est Alecto: *ἀλεκτώ* enim Græcè impanfabilis dicitur. Alia Tisiphone: *τισιφώνη* autem, quasi *τέτων φωνή*, id est istarum vox. Tertia Megara: *μεγαρα* enim est, quasi *μεγάλη έρις*, id est magna contentio. Primum est ergo, non pausando furiam concipere, secundum est, in vocē erumpere: tertium, iurgii protelare.

Fata.

Tria etiam ipsi Plutoni destinant fata, quarum prima Clotho, secunda Lachesis, tertia Atropos. *κλωτώ* enim Græcè euocatio dicitur, *λάχαις* verò fors nuncu-

patur, ἀτροπος quoque sine ordine dicitur: hoc videlicet sentire volentes, quod prima sit natiuitatis euocatio: secunda vitæ fors, quemadmodum quis viuere possit: tertia, mortis conditio, quæ sine lege venit.

Harpia.

H Arpyias etiam tres inferis Vergilius deputat, quarum prima ἀέλλω, secunda ὠκυπέτη, tertia, κελαινώ. Harpyia enim Græcè rapina dicitur. Ideo virginces, quod omnis rapina arida sit & sterilis. Ideo plumis circumdata, quia quicquid rapina inuaserat, celat. Ideo volatiles, quod omnis rapina ad volandum sit celerrima. ἀέλλω enim Græcè quasi ἑλὼν ἄλλω, id est alienū tollens. Ocy-pete, id est citius auferens. Celænum verò Græcè nigrū. vnde & Homerus prima Iliados rhapsodia, ἀΐψά τοι αἶμα κελαινὸν ἐρώσει περὶ δ' ἄρ' ἰδ' : id est, statim niger tuus sanguis emanabit per meam hastam. Hoc igitur signare volentes, quod primum sit, alienum concupiscere: secundū, capita inuadere: tertium, celare quod inuadit.

Proserpina.

P Lutoni quoque nuptam volunt Proserpinam, Ceres filiam. Ceres enim Græcè gaudium dicitur, & ideo illam stumentum deam esse voluerunt, quod ubi plenitudo fructuum sit, gaudia semper superabundent necesse est. Proserpinam verò quasi segetem voluerunt, id est terram radicibus proserpentem, quæ & ἐκάτη Græcè dicitur: ἐκάτη enim Græcè centum sunt. & ideo hoc illi nomen imponunt, quia centuplicatum Ceres proferat fructum.

Ceres.

H Anc etiam mater cum lampadibus raptam quære-re dicitur, vnde & lampadum dies Cereri dedicatus est: illa videlicet ratione, quod hoc tempore cum lampadibus, id est cum solis feruore seges ad metendum cum gaudio requiratur.

Apollo.

A Pollinem solem dici volunt: ἀπόλλων enim Græcè perdes dicitur, quod feruore suo omnem succum virentium decoquendo perdat herbarum. Hunc etiam diuinationis Deum voluerūt, siue quod sol omnia obscura manifestat in lucem, seu quod in suo processu

& occasu eius orbita multimodos significationum monstrat effectus. Sol verò dicitur aut ex eo quod solus sit, au quod solitè per dies surgat & occidat. Huic quoque quadrigam adscribunt illam ob causam, quod aut quadripartitis temporum varietatibus anni circulum peragat: aut quod quadrifido limite diei metiatur spacium. vnde & ipsius equis condigna sic nomina posuerunt, id est Erythreus, Actæon, Lampos, Philogeus. Erythreus Græcè rubens dicitur, quod à matutino sol lumine rubicundus exurgat: Actæon splendens dicitur, quod tertiæ horæ momentis vehemens insistat: Lampos verò, quod lucidior fulgeat, dum ad umbilicum diei centratum conscenderit circulum. Philogeus Græcè terram amans dicitur, quod nona procliuior, vergens occasibus pronus incumbat.

Coruus.

I N huius etiam tutelam coruum ponunt, siue quod solus contra rerum naturam in mediis ipsis æstiuis feruoribus, ouiparos pullulet fœtus. Vnde & Petron.

Sic contra rerum nature numerata notæ,

Coruus maturis frugibus oua refert,

Siue quod in horoscopis libris secundum Anaximandrum, siue etiam secundum Pindarum, solus inter omnes aues significationes habet vocum,

Laurus.

I N huius etiam tutelam laurum ascribunt, vnde etiam Ieum amasse Daphnen dicunt, Penei fluminis filiam: & vnde laurus nasci possit, nisi de fluuiatibus aquis? Maxime quia & eiusdem Penei fluminis ripæ lauro abundare dicuntur. At verò amica Apollinis ob hanc rem vocitata est, quia illi qui de interpretatione somniorum scripserunt, vt Antiphon Philoctus, & Artemon, & Serapion Afcalonites, promittant in libris suis, laurum si dormientibus ad caput posueris, vera somnia esse visuros.

De nouem Musis.

H Vic etiam Apollini noue deputant Musas, ipsūque decimum Musis adiiciunt: illa videlicet causa, quod humana vocis decem sint modulamina. vnde cum decachorda Apollo pingitur cithara. Sed & lex diuina decachorda Apollo pingitur cithara. Sed & lex diuina

decachordon dicit psalterium. Fit ergo vox quatuor dentibus econtrā positis, quos lingua percudit: ē quibus si vno minus fuerit, sibilum potius quāam vocem reddat necesse est. Duo labia velut cymbala, verborum commoda modulantia: lingua, vt plectrum quæ curuamine quodā vocalem format spiritum: palatum, cuius profert sonum: gutturus fistula, quæ reteri meatum spiritalem præbet excursu: & pulmo, qui velut aceruus foliis concepta reddit ac reuocat. Habes ergo nouem Musarum vel Apollinis ipsius redditam rationem, sicut in libris suis Anaximander Lampfacenus, & Leophantes Heraeleopolites exponunt: & quod alij firmant, vt Pisander Physicus, & Euxemenes in libro *ὁμιλογεμένων*. Nos verò nouē Musas doctrinā atq; scientiæ dicimus modos. hoc est, prima Clio, quasi prima cogitatio discendi. *κλέος* enim Græcè fama dicitur: vnde & Homer. *ἤματι δὲ κλέος οἶον ἀπόμην. ἔπειτα ἴδμεν* id est, Nos verò solam famam audiuimus, neque quid scimus, & in alio loco, *τῆ κλέος ἐνρὸ καὶ ἑλλάσθαι καὶ μέσον ἄγρος*. Et quoniam nullus scientiam quaerit, nisi in qua famæ suæ protuler dignitatem, ob hanc rem prima *κλειώ* appellata est, id est cogitatio quaerendæ scientiæ, secunda, *ἑσπέρη*, quod nos latinè bene delectans dicimus, quod primum sit scientiam quaerere, secundum sit delectari quod quaeras. Tertia *μελπομένη*, quasi *μελέτην ποιεμένη*, id est medicationem faciens permanere: vt primum est velle, secundū desiderare quod velis, tertium instare meditādo ad id quod desideras, quarta *θάλεια*, id est capacitas, velut si dicatur *τῶν θάλειαν*, id est ponens germina: vnde & Epicharmus comicus in Deiphilo comœdia ait: *θαλόν, ὡς ἔβλεπει, βούλιμοι ἐπέταξιν*, id est, germē dum nō videt, fames consumit. Quinta *πολυμνησαῖα*, quasi *πολυμνήμων*, id est multā memoriā facientē dicimus, quia post capacitatē est necessāria. sexta *ἑρατώ*, id est, *ἑρῶν ὁμιον*, quod nos latinè inueniens simile dicimus: quia post scientiā & memoriā iustum est, vt aliquid simile & de suo inueniat. septima *τερψιχόρη*, id est, delectans instructione: vnde & Hermes in Pimandre libro ait: *ἡμεροβόφης καὶ κούφῃ σώματος*, id est, absque instructione escæ & vacuo corpore. Ergo post inuentionē oportet te etiam discernere ac diiudicare quod inuenias,

octaua *θρανία*, id est coelestis: post diiudicationē enim eligis quid dicas, quid despuas: eligere enim vtile, caducūmq; despuere, coeleste ingenū est. nona *καλλιόπη*, id est optimæ vocis: vnde & Homerus ait, *θεῖα δὲ πᾶ φωνοάσση*, id est deæ vocē clamantis. Ergo hic erit ordo: primum est, velle doctrinā, secundum est, delectari quod velis. tertium est, instare ad id quo delectatus es, quartum est, capere id quod instas, quintum est, memorari quod capis. sextum est, inuenire de tuo simile ad id quod memineris. septimum est, iudicare quod inuenias. octauum est, eligere de quo iudicas, nonum, bene proferre quod elegeris.

Phaeton.

Hic etiam cum Clymene nympa coiens, Phaetonta dicitur genuisse, qui paternos currus affectans, sibi atque mundo concremationis detrimenta conflauit. Semper ergo sol cum aqua coiens, aliquos fructus gignat necesse est, qui eo quod terris exilientes appareant, phanontes dicuntur: *φάντων* enim græcè apparens dicitur, qui quidem fructus ad maturitatem sui, solis ardorem quaerant necesse est: quo accepto, omnia feruoris incendio consumantur. Huius etiam sorores Arethusa, Lampetusa, quæ gemmeis ac translucentibus fraterna deplorant guttis incendia, succināque dirupris iaciunt inaurata corticibus. Soror etiam torius germinis arbor est, quæ vna eademque feruoris humorisque iugalitate gignuntur. Itaque istæ arbores, quæ succinum sudant, dum maturis fragibus solis feruor torrentibus ipsis Iunio Iulioque mensib. incendiofior cancri atque leonis retigerit metas, tunc istæ arbores actu valido fitis corticibus succū sui liquoris, in eridano flumine aquis durandū, emittunt.

De Typho, Sagittis, & Pythone.

His Typhum quoque Apollinis adiectunt, quod sol & præterita nouerit, & præsentia gerrat, & visus sit futura. Arcum verò huic sagittasque conseribunt, siue quod de circulo eius radij in modum sagittarum exiliant, seu quod suorum radiorum manifestatione omniū dubietatis scindat caliginem, vnde etiam Pythonē sagittis interemisse fertur: *πέλω* enim græcè credulitas dicitur, & quia omnis falsa credulitas (sicut serpentes) luce manifestante deprimitur, Pythonem cum interemisse dicunt.

Quare sine barba dicatur, cum pater dicatur.

Quia occidendo & renascendo semper est iuuenior, sic vt quod nunquam in sua virtute deficiat, vt luna quæ crescit & minuitur.

Mercurius.

Si furtis præfuerit dii, non erat opus criminibus iudice, ex quo culpæ habuere cœlestem autorem. Mercurium dicunt præfuisse negociis, virgam ferentem serpentibus nexam, pennatis quoque talaribus præditum. Hunc etiam internuncium, furatrumque deum. Quid sibi verò huius nominis atque imaginis significatio disserat, edicamus. Mercurium dici voluere quasi mercium curam. Omnis ergo negociator dici potest Mercurius.

Quare pennas.

Pennata verò talaria, quod negociantium pedes ubique pergendo quasi pennati sint.

Quare virgam.

Virgam verò serpentibus nexam ob hoc adiiciunt, quod mercatoribus det aliquando regnum, vt scriptum: & vulnus, vt serpentium.

Quare galeros, & gallum.

Galero enim cooperto capite pingitur, quod omne negocium sit semper absconditum. Gallum quoque in eius ponunt tutelam, siue quod omnis negociator semper inuigilet, seu quod ab eius cantu surgant ad peragenda negotia.

Quare Hermes.

Hermes quoque dicitur græcè, ab eo quod est ἐρμηνεύσας, quod nos latine disserere dicimus: illa videlicet causa, quod negociatori linguarum sit disseritio necessaria. vtraque enim regna perire dicitur, superna atque inferna: quod modo ventis in altum nauigans currat, modo demersus inferna tempestatibus appetat.

Quare fur, quare celer dicatur.

Hinc etiam deum & furti præfulem volunt, quod nihil intersit inter negociantis rapinam atque perurium, fur autemque deierationem ac raptum. Stellam verò, quæ *σίσβων* græcè nuncupatur, quam ei pagani ascribunt, ex quo etiam diei nomen inuenere, tanto celerior planetis omnibus currit, vt septima die suos per-

meet circulos, quod Saturnus xxxiii. annis, & Iupiter xij. possunt. vnde etiam Lucanus ait, Motuque celer Cyllenius hæret.

Quare Argum occidisse dicatur.

Denique etiam Argum luminum populositare conscriptum interemisse fertur, dum oculorum immensam vnus corporis segetem ubique viua circumspeditione florentem, singularis vulneris recursum falcifero messuisset curuamine. Quid sibi ergo tam fabulosum Græciæ commentum velit? nisi quod etiam centum custodes, totidemque astutos sine negotiatione vagos (vnde & ἀγρός græcè vagus dicitur) & furantis astutia, & negociantis circumuenit astutia, falsatæque cautela. Solet igitur alludere his speciebus & honestè mendax Græcia, & poetica garrulitas, semper de falsitate ornata phaleratior, vt & Danaë hymbre aurato corrupta est, non pluuia, sed pecunia.

Ganymedes.

Et raptum Ganymedem aquila non verè volucris, sed bellica præda. Iupiter enim, vt Anacreon antiquissimus autor scripsit, dum aduersus Titanas, id est Titani filios (qui frater Saturni fuerat) bellum allumeret, & sacrificium Cœlo fecisset, in victoriæ auspicio, aquila sibi adesse prosperum vidit volatum, pro quo tam felici omine, præsertim quia & victoriæ consecuta est, in signis bellicis sibi aquilam auream fecit, tutelæque suæ virtuti dedicauit. vnde & apud Romanos huiuscemodi signa tracta sunt. Ganymedem verò bellâdo his signis præuentibus rapuit, sicut Europam in tauro rapuisse fertur: id est, in naue tauri picturam habente. & is idem in vacca similiter, in naui huiuscemodi picturæ. Denique vt hoc certius esse cognoscas, nauigium Iſidis Ægyptus colit.

De Peryto & Gorgone.

Perſeum ferunt Medusæ Gorgonis interfectorem. Gorgones voluere dici tres: quarum prima Stheno, secunda Euryale, tertia Medusa: quarum quia fabulam Lucanus & Liuius scripserunt, poetæ grammaticorum scholaribus rudimentis admodum celeberrimi, hanc

fabulam referre superfluum duximus. Theocritus antiquitatum historiographus refert Phorcum fuisse regem, qui tres filias locupletes dereliquit. Quarum Medusa maior, quæ fuerat locuples, regnumque incolendo fructificandoque ampliauerat: vnde & Gorgon dicta est, quasi georgon, nam γεωργοί græcè agricultores dicuntur. Serpentino verò capite ideo dicta est, quod astutior fuerit. Cuius regnum opimum Perseus inuadens, ipsam quidem interemit. Ideo volaricus dicitur, quod nauibus venerit, cuius capite, id est, substantia ablata, ditior factus, non parua regna obtinuit. Denique & Atlantis regnum inuadens, quasi per Gorgonis caput, id est per substantiam eius, eum in montem fugere compulit. Vnde in montem conuersus dicitur esse. Tamen quid hac sibi tam subtili sub imagine ornatrix Græcia sentire voluerit, edicamus. Gorgonas dici voluerunt tres, id est tria terroris genera: primus quippe terror est, qui mentem debilitat: secundus, qui profundo quodam terrore mentem spargit: tertius, qui non solum mentis intentum, verum etiam caliginem ingerit visus. vnde & nomina tres Gorgones accepere: σθενὸ enim græcè debilitas dicitur, vnde & ἀσθένειαν infirmitatem dicimus. secunda Euryale, id est, lata profunditas, vnde & Homerus πόλιν εὐρυάγαν, id est Troiam latas vias habentem. Itaque Medusam, quasi μὴ ἰδῆσαν, quod videri non possit. Hos ergo terrores Perseus adiuuante sapientia interfecit. Ideo auersus volat, quod virtus terrorem nunquam aspicit. speculum ergo ferre dicitur, quod omnis terror non solum in corde, sed etiam in figura transeat. De sanguine eius nasci fertur Pegasus, in figuram famam constitutus. Virtus enim, dum terrorem amputauerit, famam generat: vnde volare dicitur, quia fama est volucris. vnde Tiberianus: Pegasus linniens transuolat æthram. Ideo & Musis fontem vngula sua rupisse fertur, quod Musæ ad describendum famam heroum, aut sequantur priorum, aut indicent antiquorum.

De Admeto & Alceste.

Sicut nihil benigna superius coniuge, ita nihil infesta crudelius muliere. Quanto enim sapiens pro vitæ

salute suam opponit animam pignori: tanto maligna ad mariti mortem etiam suam reputat nihili. Ergo coniunx, quantum iure coniunctior, tantum est aut morum dulcedine mellea, aut felle malitiæ toxica: est quippe aut perpetuale refugium, aut perenne tormentum. Admetus rex Græciæ Alcestem in coniugio petiit: cuius pater edictum proposuerat, vt si quis duas feras sibi dispares suo currui iungeret, ipse illam in coniugio accepisset. Is igitur Admetus Apollinem atque Herculem petiit, qui ei ad currum leonem & aprum iunxerunt. Itaque Alcestem in coniugio accepit. Cùmque in infirmitatem Admetus decidisset, & mori se comperisset, Apollinem deprecatus est. Ille vero dixit se ei aliquid nolle præstare, nisi si quis se de eius propinquis ad mortem pro eo voluntariè obrulisset, quod vxor fecit. Itaque Hercules dum ad tricerberum canem abstrahendum descenderet, etiam ipsam de inferis leuat. Admetum posuere in modum mentis, ideo Admetus nuncupatus est, quasi quem adire poterit metus. Hic itaque in coniugio Alcestem desiderat: ἀλλὰ ἐκ ἐπιβίης φρέσιν, ἔδ' ἐ τῆς ἀλυσῆς, non est aliqua virtus in mentibus, neque aliqua præsumptio. Ergo mens præsumptionem sperans, sibi coniungi duas feras suo currui subiungat, id est suæ vitæ duas virtutes asciscat, animi & corporis, vt virtutem animi: aprum, vt virtutem corporis. Denique & Apollinem & Herculem sibi propitiet, id est sapientiam & virtutem. Ergo præsumptio semet ipsam ad mortem pro anima obiicit, vt Alceste. quam præsumptionem quamuis in periculo mortis deficientem, virtus de inferis reuocat, vt Hercules fecit.

FVRRI PVBLII FVL-
GENTII MYTHOLOGICARVM

LIBER II.

STudens, mi Domine, tuo reverendo imperio, meam stultitiam velut naufrago commisi iudicio. bifida ambiguitate suspensus, vtrum ne lector quilibet laudet constructa, aut destruat laborata. Sed quia nullatenus hæc nostrum aut nomen extollunt, aut crimen officunt, illo videlicet pacto. quod si ab his lector melius sapit, deum præferat, qui meliora concessit. sin verò ab his minus aliquid desipit, ipsum præferat qui ista contribuit. ergo & hæc non nostra sunt, sed eius donum: & quæ ampliora eueniunt, non hominis, sed diuinum est largimentum. Sicut enim liuoris nota est, filere quod noueram: ita crimena non est, enarrare quod senseram. ergo si his amplius sapis, lauda mentem purissimam, quæ quod habuit, non negauit. sed si hæc antè nescieras, habes arenam nostri studij, vbi tui exerceas palæstram ingenij.

De iudicio Paradis.

PHilosophi tripartitam humanitatis voluerunt esse vitam, ex quibus primam theoreticam, secundam practicam, tertiam philargicam voluere: quas nos latinè contemplatiuam, actiuam, voluptariam nuncupamus, vt etiam Propheta ait: Beatus vir qui non abiit in concilio impiorum, & in via peccatorum non stetit, & in cathedra pestilentie non sedit: id est non abiit, non stetit, non sedit. Prima igitur contemplatiua est, quæ ad sapientiam & veritatis inquisitionem pertinet, quam apud nos episcopi, sacerdotes, ac monachi, apud illos philosophi gesserunt. Quos nulla lucri cupiditas, nulla furoris insania, nullum liuoris toxicum, nullus vapor libidinis: sed tantum indagandæ veritatis contemplandæque iusticiæ cura macerat, fama ornat, pascit spes. Secunda actiua est, quæ tantum vitæ commodis auxia, ornata petax, habendi insatiata, rapiendi cauta, seruandi sollicita

LIBER II.

135

geritur. Plus enim quod habeat cupit, quam quod sapiat querit: nec considerat quid expediat, vbi intercedit quod rapiat. Denique ideo non præstat stabile, quia non venit honestè. hanc enim vitam penes antiquos aliqui tyranni, penes nos mundus omnis gerit. Voluptaria verò vita est, quæ libidini tantummodò obnoxia, nullum honestum reputat bonum: sed solam vitæ appetès corruptelam, aut libidine mollitur, aut homicidiis cruentatur, aut rapina succenditur, aut liuoribus rancidatur. Sed hoc penes illos Epicurei ac voluptarij, penes verò nos huiusmodi vita natura, non crimen est: & quia bonum nemo gerit, nec nasci bonum licet. Id itaque considerantes poëta, trium dearum ponunt certamina, id est, Mineruam, Iunonem & Venerem, de formæ qualitate certantes. Ideo verò Iouem non posse de his iudicare dixere, siue quòd præfinitum mundi iudicium ignorabat, siue quia in libertate arbitrij constitutum hominem crederent. Quod itaque si velut deus Iupiter iudicasset damnando duas, vnã tantummodò terris vitam dimitteret. Sed ideo ad hominem iudicium transserunt, cui liberum deligendi debetur arbitrium. Sed bene pastor, quia non vt sagitta certus, & iaculo bonus, & vultu decorus, & ingenio sagacissimus. Denique bruti quidam desipuit, & (vt ferarum ac pecudum mos est) ad libidinem potius limaces visus intorsit, quam virtutem aut diuitias inquisiuit. Sed quid sibi tres deæ de tribus vitarum ordinibus vendicent, edicamus.

Minerva.

Primam vitam theoreticam, quam nos in contemplandæ sapientiæ honore dicimus. Ideo de Iouis vertice natam dicunt, quia ingenium in cerebro positum sit: ideo armatam, quòd munita sit. Gorgona etiam huic addunt in pectore, quasi terroris imaginem, vt vir sapiens terrorem contra aduersarios gesserit in pectore. Cristam cum galea ponunt, vt sapientis cerebrum & armatum sit, & decorum. Vnde & Plautus in Trinummio ait: Fungino genere est, capite se totum tegit. Triplici etiam veste subnixæ est, seu quòd omnis sapientia sit multiplex, seu etiam quòd celata. Longam etiam hastam fert, quòd sapientia longè vti vo peccuratur. Tripli-

ei etiam veste, quod omnis sapientia tecta extrinsecus rarius agnoscat. In huius etiam tutela noctuam volunt, quod sapientia etiam in tenebris proprium fulgorem possideat. Inde etiam & conditricem Athenarum eam volunt. Minerva denique & ἀθήνη græcè dicitur, quasi ἀθάνατος παρθένος: id est, immortalis virgo, quia sapientia nec mori poterit, nec corrumpi.

Iuno.

Iunonem verò actiuae præposuerunt vitæ. Iuno enim quasi à iuuando dicta est. Ideo & regnis præesse dicitur, quod hæc vita diuitiis tantum studeat: ideo etiam cum sceptro pingitur, quod diuitiæ regnis sint proxima. Velato enim capite Iunonem ponunt, quod omnes diuitiæ sint semper absconsa. deam etiam partus volunt, quod diuitiæ semper prægnaces sint, & nonnunquam abortiant. huius quoque in tutelam ponunt pauum, quod omnis vitæ potentia petax in aspectum sui semper quærat ornatus. Sicut enim pauus stellatum caudæ curuamen concauans, antierius faciem ornat, posterioraque turpiter nudat: vnde & Theophrastus ait in Moralibus, τὰ ἄλλα περιγυῖσθαι, id est, Reliqua considera: & Salomon, In obitu hominis nudatio operum eius. Huic etiam Irim quasi arcum pacis adiungunt, quod sicut etiam ille ornatus varios pingens arcuato curuamine momentaliter refugit: ita etiam fortuna quauis ad præfens ornata, tamen est citius fugitiua.

Venus.

Tertiam Venerem voluptariæ vitæ in similitudinem posuerunt. Venerem dici voluere, aut secundum Epicureos bonam rem: aut secundum Stoicos, vanam rem. Epicurei enim voluptatem laudant, Stoici voluptatem damnant. Isti libidinem colunt, illi libidinem nolunt, vnde & ἀφροδίτη dicta est, ἄφρος enim græcè spuma dicitur, siue ergo, quod sicut spuma libido momentaliter surgat, & in nihilum veniat: siue quod concitatio ipsa feminis spumosa sit. Denique ferunt poëta, quod ex ætate falce Saturni virilibus, atque in mare proiectis, exinde Venus nata sit. Illud nihilominus respondere volens poëtica vanitas, quod Saturnus græcè κρόνος dicitur, χροῖνος enim græcè tempus vocatur. Abscisæ ergo vires tem-

poris, id est fructus falce quam maximè, atque in humoribus viscerum velut in mare proiectæ, libidinè gignant necesse est. Saturitatis enim abundantia libidinem creat. Vnde & Terentius ait: Sine Cerere & Libero friget Venus. Hanc etiam nudam pingunt, siue quod nudos sibi affectatores dimittat, siue quod libidinis crimen nunquam celarum sit, siue quod non vnquam nisi nudis conueniat. Huic etiam rosas in tutelam adiiciunt. Rosa enim & rubent & pungunt, vt etiam libido. Rubet verecundiæ opprobrio, pungit etiam peccati aculeo, & sicut rosa delectat quidem, sed celeri motu temporis tollitur: ita & libido libet momentaliter, & fugit perenniter. In huius etiam tutelam columbas ponunt, illa videlicet causa, quod huius generis aues sint in coitu feruidæ. Huic etiam tres Charites adiiciunt, duas ad nos conuersas, vnã à nobis auersam, quod omnis gratia simplex eat, duplex redeat. Ideo sunt Charites, quia omnis gratia nescit subtilem, sed ornatum. Hanc etiam in mari natantem pingunt, quod omnis libido rerum patitur naufragia. Vnde & Porphyrius in Epigram, ait: Nudus, egens, Veneris naufragus in pelago. Concha etiam marina pingitur portari, quod huius generis animal toto corpore simul aperto in coitu miscetur, sicut Iuba in Physiologis refert.

De Hercule, & Omphale.

P Arcite quæso iudices humanis ardoribus, quid enim puerilis aut muliebris sensus in amore efficiat, ex quo in libidinis pugna Herculea defudat virtus. Mulieris enim illecebra maior est mundo: quia quem mundi magnitudo vincere non potuit, libido compressit. Inuasit ergo virtutem de crimine fœmina, quam mereri non potuit de natura. Hercules enim amauit Omphalem, quæ eum persuasit & coli delicatos eneruare contractus, & lasciuienti pollice fusi teretem rotare vertiginem. Hercules enim Ἡρακλῆς græcè dicitur: id est, ἀνδρῶν κλέος, quod nos latinè virorum fortium famam dicimus. Vnde & Homerus ait, κλέος οἶον ἀκρόμα, id est solam famam audiuimus. Ideo & Alcæi nepos dicitur. ἀλή enim græcè, præsumptio interpretatur. Nam & Alcemenam matrem habet, quasi ἀλμοδιστήαν, quod ὁ græcè Latine

delegatæ

falsugo dicitur. Nam ex igne igneus, vt ex Ioue: & ex præsumptione, vt ex Alcæo auo: & ex falsedine sapientie, vt ex Alcmena quid nascitur, nisi fortitudinis gloria, & ramen à libidine superatur. *δμφαλος* enim græcè dicitur vmbilicus. Libido enim in vmbilico dominatur mulieribus, sicut lex diuina dicit: Non est præcisus vmbilicus tuus, quasi diceret, non est peccatum tuum amputatum. Nam & matrix illic catenata constringitur, vnde & epinephridia eodem loco firmandis foetibus opponuntur. Ostenditur ergo, quod libido, quamuis etiam inuictam possit superare virtutem.

De Caco, & Hercule.

SI fumum fures eructuant, quis inuolantem dum negat agnoscat? ergo aut caliginem aut fumum obicit, ne agnosci possit: aut in fumum vanescit substantia, quæ furtiuè succedit. Cacus enim Herculis boues furatus esse dicitur, quos cauda in spelunca tractos abscondit, quem Hercules presso gutture interfecit. *κακόν* enim græcè, malum dicimus: Ergo omnis malitia fumum eructuat, id est, aut quòd contraria sit veritati, id est luci: aut quòd acerba sit videntibus, vt fumus oculis: aut quòd semper occultas obscurasque cauillationes obicit. Ideo autem & duplex, quòd multiformis malitia non simplex sit. Triplici etiam modo nocet malitia: aut in euidenti, vt potentior: aut subtiliter, vt falsus amicus: aut occultè, vt impossibilis latro. Ideo etiam subtractos boues transuersis ducit vestigijs, quòd omnis malignus aliena vt inuadat, transuersa defensionis vitur via. Ideo & bona Herculis concupiscit, quia omnis malignitas contraria est virtuti. Denique in spelunca abscondit, quia nunquam malignitas aperta liberiore fronte sit, sed virtus & malos interficit, & sua vindicat.

De Antæo, & Hercule.

ANtæus enim in modum libidinis ponitur: vnde & *ἀντίον* græcè, contrarium dicimus. Ideo & de terra natus, quòd sola libido de carne concipitur. Denique tacta terra, validior exurgebat. Libido enim quanto carni consenserit, tanto surgit iniquior. Denique à virtute gloriæ, quasi ab Hercule superatur. Nam denegato sibi terræ tactu moritur, aliusque cleuatus materna non potest

impotens

enim

tuit mutuari suffragia, quo euidentem suæ rei fabulam demonstrasset. Omnem enim mentem diuinæ virtutis in altum sustulerit, & carnalibus eam etiam denegauerit aspectibus, victrix statim exurgit. Ideo etiam & diu in certamine dicitur desudasse, quia tara est pugna, quæ cum concupiscentia vitis que congreddtur, sicut Plato in Moralibus ait: Sapientes viri maiorem cum vitis quàm cum inimicis pugnam gerunt. Nam & Diogenes Cynicus cum dolore ramicum torqueretur, & vidisset homines ad Amphitheatrum concurrentes, dicebat: Qualis hominum stultitia, currunt spectare feris homines repugnantes, & me prætereunt cum naturali dolore certantem.

Tiresias.

Tiresias duos serpentes concumbentes vidit, quos cum virga percussisset in fœminam conuersus est. Iterum post temporis seriem eos concumbentes vidit, similiterque percussis, iterum est in pristinam naturam conuersus. Ideoque dum de amoris qualitate certamen Iuno & Iupiter habuissent, eum quaesierunt. Ille dixit, tres vncias habere virum amoris, & nouem fœminam: Iuno irata ei lumen ademit, Iupiter verò ei diuinitatem concessit. Græcia enim quantum stupenda mendacior, tantum est admiranda commento. Tiresiam enim in modum temporis posuere, quasi *θεριναιον* id est æstiuæ perennitas: *θερος* enim dicitur æstas. Ergo ex veruo tempore, quòd masculinum est (quia eodem tempore clausura soliditasque est germinum) dum coeunt sibi affectu animalia viderit, cæque virga, id est feruoris æstu percussisset, in fœmineum sexum conuertitur, id est æstatis feruorem. Ideo verò æstatem posuere in modum fœminæ, quòd omnia patefacta eodem tempore suis emergant folliculis. Et quia concipiendi duo sunt tempora, veris & autumnii, iterum conceptu prohibito ad pristinam redit imaginem. Autumnus enim ita masculino corpora omnia constringit, quo contractis arborum venis vitalis succi commerciales transennas interius thungens, foliorum masculinam detundat caliditatem. Denique duobus dijs, id est duobus elementis abiter quaeritur igni atque aëri, de genuina amoris ratione certantem.

S

tibus. Denique iustum profert iudicium. In fructificandis enim germinibus dupla aëri quam igni materia suppetit. Aër enim & maritat in glebis, & producit in foliis, & grauidat in folliculis. Sol enim maturare tantum nouit in granis. Nam (vt hoc certum sit) cæcatur à Iunone illa videlicet causa, quod hyemis tempus aëris nubilo caligante nigrescat. Iupiter verò occultis vaporibus conceptionem statim ei futuri germinis subministrat, id est quasi præscientiam. Nam ob hanc rem Ianus bifrons pingitur, quod & præterita & futura respiciat.

Prometheus

NVlla quærantur vltra terris munimina, dum vsque in cælum peruenerint furta: aut quæ securitas erit argenti & auri, vbi flamma potuit inuolari? Prometheus aiunt hominem ex luto finxisse, quem quidem inanimatum atque insensibilem fecerat. Cuius opus Minerva mirata, spondit ei, vt si quid vellet de cælestibus donis, ad suum opus adiuuandum inquireret. Ille nihil se scire ait, quæ bona in cælestibus haberentur: sed si fieri posset, se vsque ad superos eleuaret: atque exinde, si quid suæ figulinæ congruum cerneret, melius iniret, id est propter septem liberales artes, vel propter septem planetas, qui in aere currunt, oculatus arbiter præsumpsisset. Illa inter oras septemplex clypei sublatum, cælo opificem detulit. Dùmque videret omnia cælestia flammatis animata vegetare vaporibus, clam ferulam phœbeas applicans rotis, ignem furatus est: quem pectusculo hominis applicans, animatum reddidit corpus. Itaque ligatum cum vulturi feræ iecur perenne præbentem, vt Nicagoras in Disthemithea libro, quem scripsit, primum illum formasse idolum refert, ex eo quod vulturi iecur præbeat, liuoris quasi pingat imaginem, vnde & Petronius arbiter ait: Cui vultur iecur vltimum pererrat, Et pectus trahit, intimasque fibras, Non est quem tepidi vocant poëtae. Sed cordis mala, liuor atque luxus. Nam & Aristoxenus in Epimetheiorum libro, quem scripsit, similia profert. Enimvero Prometheus quasi *πρωμίδειαν*, quod nos latine prouidentiam dicimus, ex dei prouidentia, & Minerva, quasi cælesti sapientia ho-

minem factum. Diuinum verò ignem, quem voluere, animam monstrant diuinitus inspiratam, quæ apud paganos dicitur de cælis tracta. Iecur verò Prometheus vulturi præbentem, quod nos cor dicimus, quia in corde aliquanti Philosophorum dixerunt esse sapientiam. Vnde & Iuuenalis ait: Si læua in parte papillæ Nil salit Arca dico iuueni. Denique vulturem in modum mundi posuere, quod mundus celeri quadam volucritate vesteretur: & cadaverum nascentium, occidentiumque perennitate depascitur. Itaque alitur ac sustentatur diuine prouidentia sapientia, quæ nec ipsa finiri nouit, nec mundus cessare ab eius elementis aliquatenus possit. Denique Pandoram dicitur formasse: pandora enim graecè omnium munus dicitur, quod anima munus sit omnium generale.

Adulterium Veneris

IVstè vel Sol Veneris depalat adulterium, quatenus Iuna solet eius celare secretum. Venus enim cum Marte concubuit: quam sol inueniens, Vulcano prodidit. Ille adamante catenas effecit, ambósque religans diis turpiter iacentes ostendit. Illa dolens quinque filias Solis amore succendit: id est enim, Pásiphaen, Medeam, Phædræ, Circeen, Dirceen. Quid sibi de hoc poëtica alludat garrulitas, inquiramus: perstant nunc in nostra de hac fabula vita, certa admodum testimonia. Nam virtus corrupta libidine, sole teste apparet. vnde Ouidius in Metamorphoseon ait: Videt hic deus omnia primus. Quæ quidem virtus corrupta libidine, turpiter catenata feruoris constructione tenetur. Hæc itaque quinque Solis filias, id est quinque humanos sensus luci ac veritati deditos, quasi solis sætus hac corruptela fuscet. ob hanc rem etiam huiusmodi nomina quinque ipsis Solis filiabus voluere. Primam Pásiphaen, vt visum, quasi *πασίφαιαν*, quod nos latine omnibus apparentem dicimus. Visus enim reliquos quatuor sensus inspicit, quia & cum qui clamat videt, & palpando notat, & degustando aspicit, & odorando intendit. Secundam Medeam, quasi auditum, hoc est *μηδία* *ἰδέαν*, quod nos latine nullam visionem dicimus. Quarta Phædra, quasi odoratus, velut si dicatur,

πασίφαια

φέρει δὲ ἴνῃ, quasi afferens suauitatem. Quinta Dirce, σαποῖς index, quasi δειρομένη, quod nos latinè acce iudicans dicimus.

De Vlyxi, & Sirenis.

Sirenes græcè tractatoriæ dicuntur. Tribus enim modis illecebra amoris trahitur, aut cantu, aut visu, aut consuetudine. Amantur enim quædam speciei venustate, quædam etiam lenocinante consuetudine. Quas Vlyxi s locij obrutatis auribus transeunt. Ipse vero religatus transit. Vlyxes enim græcè quasi ὄλων ἔξνος, id est omnium peregrinus dicitur. Et quia sapientia ab omnibus mundi rebus peregrina est. ideo astutior Vlyxes dictus est. Denique Sirenas, id est delectationum illecebras & audiuit & vidit, id est agnouit, & iudicauit, & tamen trãfit nihilominus. Ideo quia audita sunt, mortuæ sunt. In sensu enim sapientis omnis voluptatis affectus emoritur. Ideo volatiles, quia mentes amantium permeant celeriter. Inde gallinæcos pedes quia libidinis affectus omnia quæ habet, spargit. Denique & Sirenes dictæ sunt: ἀγῆα enim græcè traho dicitur.

Scylla.

Scyllam ferunt virginem pulcherrimam, quam Glaucus Antedonis filius amauit, quem Circe Solis filia diligebat: iratâque Scyllæ fontem, in quo lauari solita erat, venenis infecit. Vbi illa descendens ab inguine, lupis canibusque marinis inserta est. Scylla enim græcè quasi σκύλλιον dicta est, quod nos latinè confusionem dicimus. & quid confusio nisi libido est: quam libidinem amat: Glaucus, γλαυκός enim græcè lusciosus dicitur, vnde & glaucomata dicimus cæcitatem. Ergo omnis qui luxuriam amat, cæcusest. Nam & Antedonis filius dictus est. Antedon enim græcè, quasi antidon, quod latinè contraria videns dicimus: ergo lippitudo ex contraria visione nascitur. Scylla enim in modum ponitur meretricis: quia omnis libidinosa, canibus lupisque inguina sua necesse est misceat. Iustè ergo lupis & canibus mixta, quia nescit sua alienigenis deuotionibus saturare secreta. Sed hanc Circe odisse dicitur. Circe, vt antè dictum est, manus diiudicatio, vel operatio nuncupatur, quasi χειρῶν κριτὴ. La

borem enim manuum & operationem, libidino sa mulier non diligit, sicut Terentius ait: A labore procliuè ad libidinem: accipit conditionem, dehinc quæstum occipit. Hanc etiam Vlyxes innocuus transit, quia libidine sapientia contemnit.

De Mida rege, & Pactolo flumio.

Mida rex Apollinem petiit, vt quicquid terigisset, aurum fieret. Cùmque promeruisset, munus in vltionem conuersum est, cœpitque sui voti effectu torqueri. Nam quicquid terigerat, aurum statim efficiebatur. Erat ergo necessitas aurea, locuplèsque penuria, nam & cibus & potus rigens auri materia, marmorabat. Itaque Apollinem petiit, vt mala desiderata conuerteret. Responsòque accepto, tertio caput sub Pactoli fluminis vndas subderet. Quo facto, Pactolus deinceps arenas aureas, trahere dicitur. Sed euidenter potèe alluserunt avaritiam, illa videlicet causa, quod omnis appetitor avaritiæ, cum omnia pretio destinat, fame moritur: quod & Mida rex erat. Sed collecta pecuniarum summa, vt Sofiscrates Cigizenus in libris historiæ scribit, quod omni censu suo Mida rex Pactoli flumium (qui in mare currere solitus erat) per innumerabiles meatus ad irrigandam prouinciam deriuauit, suæque expensa avaritia fluum fertilem reddidit. Mida enim græcè quasi ἀνδὲν εἶστω, id est, nihil sciens. Auarus enim tantum stultus est, vt sibi prodesse non norit.

De Vulcano, & Minerva.

Vulcanus cum Ioui fulmen efficeret, ab Ioue promissum accepit, vt quicquid veller præsumeret. Ille Mineram in coniugium petiit. Iupiter impetrauit, vt Minerva armis virginitatem defendisset. Dumque cubiculum introirent, certando Vulcanus semen in pavimentum eiecit, vnde natus est Erichthonius. Ias enim græcè certamen dicitur, ἄδων χροὸς verò terra nuncupatur: quem Minerva in cista abscondit, draconèque custodè apposito, Aglauro & Pandora commendauit, qui prius curam reperit. Vulcanum dici voluere, quasi furia ignem: vnde & Vulcanus dicitur, veluti voluntatis calor, quasi βέλτερος. Denique Ioui fulgura facit, id est, furorem concitat. Ideo verò eum Mineræ con-

iungi voluerunt, quòd furor etiam sapientibus subrepat. Illa verò armis virginitatem defendit: hoc est, omnis sapientia integritatem morum contra furiam virtute animi vindicat, vnde quidem Erichthonius nascitur: *ἔρις* enim græcè certamen dicitur, *χθών* verò non solum terra, quantum etiam inuida dici potest. vnde & Thales Milesius ait, *ὁ χθών δόξῃς κοσμηῖς ἡ ἔρις*, id est inuidia mundanæ gloriæ consumptio. & quid nam aliud surripies sapientiæ furor generare poterat, nisi certamen inuidiæ? Quod quidem sapientia, id est, Minerva, abscondit in cista, id est in corde celat. ergo Minerva draconem custodem apponit, id est perniciem: quem quidem duabus commendat virginibus, id est Aglauro & Pandora. Pandora enim vniuersale dicitur munus. Aglauro verò quasi *ἀχάλαστος*, id est tristitiæ obliuio. Sapiens enim dolorem suum aut benignitati commendat, quæ omnium munus est: aut obliuioni, sicut de Cæsare dictum est: Qui obliuisci nihil amplius soles quam iniurias. Denique cum Erichthonius adolesceret, quid inuenisse dicitur? nihilominus currum, vbi inuidiæ semper certamen est, vnde Vergilius: Primus Erichthonius currus, & quatuor ausus iungere equos. Inspicite, quantum valeat cum sapientia iuncta castitas, cui flammaram non præualuit deus.

Dionysius.

Iupiter cum Semele concubuit, de qua natus est Liber pater. ad quam cum fulmine veniens, crepuit. Vnde pater puerum tollens, in femore suo misit, Maroni postea nutriendum dedit. Hic Indiam debellauit, & inter deos deputatus est. Itaque cum Semele quatuor foetores appellata sunt, Ino, Autonoe, Semele & Agaue. Quid sibi hæc fabula sentiat, exquiramus. Quatuor sunt ebriitatis genera, id est prima vinolentia, secunda rerum obliuio, tertia libido, quarta insania. Vnde & nomina hæc quatuor Bacchæ acceperunt. Bacchæ dictæ sunt, quasi vino vacantes. prima Ino, *οἶνο* græcè, latine vinum dicimus. secunda Autonoe, quasi *αὐτονοῦς*, id est seipsam non cognoscens: tertia Semele, quasi *σωμαλίσκος*, quòd nos latine corpus solurum dicimus: vnde & ipsa

genuisse Liberum patrem dicitur, id est de libidine nata ebrieras. quarta Agaue, quæ ideo insaniæ comparatur, quòd caput filij violenter abscidit. Liber verò patet dictus est, quia vini passio liberas mentes faciat. Indos verò vicisse, quòd hæc gens valde sit vino dedita, duobus scilicet modis: siue quia feruor solis eos faciat potare, siue quia ibi sit Seraptenum vinum, vel Meroitanum: cuius vini tanta virtus est, quo vix quilibet ebrius sextarium toto mense bibat. Vnde & Lucanus ait: Indomitum Meroe cogens spumare falernum. aqua enim omnino domari non potest. Maroni etiam Dionysius nutriendus datur, quasi Meroni. Mero enim omnis nutritur vinolentia. Hic etiam tigribus dicitur insidere, quòd omnis vinolentia feritati semper insistat. Siue etiam, quia vino efferatæ mentes mulcantur. vnde & Lyæus dicitur, quasi lenitatem præstans. Iuuenis verò ideo pingitur Dionysius, quia nunquam ebrietas matura est. Ideo etiam nudus, quia omnis ebriosus interuertendo nudus remaneat, aut mentis suæ secreta ebriosus nudet.

De Cygno, & Leda.

Quamuis in omnibus libidinis amor turpior sit, nunquam tamen deterior erit, quam se honorato miscuerit. Libido enim honestatis nouerca, dum quid expediat nescit, semper est maiestati contraria. Qualis enim diuinitas eius qui sit, quòd esse velit, ne quidem quòd fuerat esset, conuersus in cygnum, cum Leda concubuit, quæ peperit ouum, vnde nati sunt tres, Castor, Pollux, & Helena. Sed hæc fabula mystici saporem cerebri concipit. Iupiter enim in modum potentiæ ponitur. Leda verò dicta est, quasi *λοιδω*, quòd nos latine aut iniuriam, aut conuicium dicimus. ergo omnis potentia iniuriæ mixta, speciem suæ generositatis mutat. Ideo verò in cygnum conuersus dicitur, quòd ferunt physiologi: quàm maximè Melissus Euboicus, qui omnium physiologorum sententiis disputauit, huius generis auem conuiciis ita esse plenam, vt ipsa aue clamante, reliquæ aues taceant, quæ prelo fuerint: vnde & olor dictus

est, quasi ab oligora tractum, quod nos latine iniuriam dicimus. ergo quotiescunque nobilitas in iniuriam vergit, conuiciis misceatur necesse est. Sed quid ex hac re concipitur, videamus. Nihilominus ouum, quia sicut in ouo omnis sordities, quæ purgari potest in igne, continetur intrinsecus: ita etiam in effectu iniuriæ omnis est immunditia, sed ex hoc ouo generantur tres, Castor, Pollux, & Helena. Nihilominus feminarium scandali & discordiæ, sicut antea diximus, & geminum lucum concussit adultera mundo. Castorem verò & Pollucem, quasi in modum perditionis possunt, vnde & in mari Castorum signa dixerunt, quæ periculum creant. Nam ob hanc rem etiam ambos alternatim resurgere atque occidere dicunt: quod superbia nonnunquam viuat, nonnunquam occidat. Vnde & ἰππευφάτις græcè, superbia dicitur, sed ἰππευφάτις propriè superapparitio dicitur, quia in istis duobus signis quæ eorum vocabulo factum nuncupantur, vnus superapparet, alter vergat: sicut Lucifer, & Iuppiter. nam græcè Pollux, ἀπὸ τῆς ἀπόλλειν, id est à perdendo, & Castor quasi κακὸν ὕστερον, id est, malum extremum.

Ixion.

Qui plus querit quam liceat esse, minus erit quam est. Ixion igitur coniugum, Iyoniæ affectus, illa nubem ornauit in speciem suã, cum qua Ixion coiens, centauros genuit. Sicut nihil latina gratiosius veritate, ita nihil græca falsitate ornatius. Denique Ixionem dici volente, quasi axionem, ἄξιων enim græcè dignitas dicitur. Dea verò regnorum Iuno est, vt prius diximus. ergo dignitas regnum affectans nubem meretur, id est similitudinem regni. Regnum enim illud est, quod perenniter duraturum est. At verò cuius temporis fugitiua vis inuidet, pinnatifque celerissima rapibus momentaneæ felicitatis figuras potius quam veritatem ostendens, ventositatis inanem speciem præsumit. Denique Beatinius augur dicere solitus erat, dixeratam urbium honores ꝑ somnialiter peragi ꝑ urbicario: mimologo: & quamuis vtraque nihil agere dixerit, tamen hoc Romæ præstare visus est, quod ex parte quidem veros honores, sed risorios, sed citius fugitios.

*similiter
urbicario.*

Credo enim quod de Theophili philosophi sententia legerat, dicentis, μῖμος ὁ βίος: id est, mimos vita. Nunc ergo fabulam repetamus. Dromocrides in Theogonia scripsit. Ixionem in Græcia primum regni gloriam affectasse, qui sibi centum equites primus omnium acquisiuit. Vnde & Centauri dicti sunt, quasi centum armati. Denique Cenchippi dici debere, ex quo etiam equis mixti pinguntur, sed ideo centum armati: qui quidem Ixion paruo tempore celere regnum adeptus, dehinc regno expulsus est. Vnde & eum ad rotam damnatum dicunt, quod omnis rotæ vertigo, quæ superiora habet, modò deiciat. Ergo ostendere hic voluerunt, quod omnes qui per arma atque violentiam regnum affectant, subito elisiones sustineant, sicut rota, quæ stabile non habet aliquando cacumen.

Tantalus.

Tantalum dicunt in lacum inferni depositum, cui fallax aqua gustosis labia titillamentis attingit: potina quoque fugitiua cinerescencia tactibus desuper facientius apparent pendula. Ergo hic loquax visus & pauper effectus, ita se illa vnda fallax præbet, vt sitiat, ita se poma ingerunt, vt esuriant. Hanc fabulam Petronius breuiter exponit, dicens:

*Nec bibit inter aquas, nec poma patentia carpit
Tantalus infelix, quem sua vota premunt.
Dimitis hæc magni facies erit, omnia late
Qui tenet, & sicco concoquit ore simem.*

De Proserpina & Endymione.

Lnam ideo ipsam voluerunt etiam apud inferos Proserpinam dici, seu quod nocte luceat, seu quod humilior currat, & terris præsit, illo videlicet pacto, quod detrimenta eius & augmenta non solum terra, sed & lapides, vel cerebra animantium, & (quod magis incredibile fit) etiam lætamina sentiant, quas in lunæ clementis eiecta vermiculos parturunt, ortis ipsam etiam Dianam nemoribus volunt simili modo, quod arborum & fructuum succo augmenta inculcet. Denique clementis lunæ absclta ligna furfuraceis tinctorum cerebrantibus fistulescunt. Nemoribus quoque adesse dicitur, quia

omnis venatio plus nocte pascatur, diéque dormiat. Endymionem verò pastorem amasse dicitur, duplo scilicet modo: seu quod primus hominum Endymion cursum lunæ inuenit, vnde & 30. annis dormisse dicitur, qui nihil aliud in vita sua, nisi huic reperiioni studuit, sicut Mnaseas in primo libro de Europa scribens tradidit. siue pastorem Endymionem amasse fertur, quia nocturni roris humor, quem † a porria siderum atque ipsius lunæ animandis herbarum succis insudat, pastoralibus prosit successibus.

ἠπόροια

FVRII PVBLII FVLGENTII MYTHOLOGIA-RVM LIBER III.

Nscientiæ formidolosa suspectio semper excusandi querit suffragia. Quo quicquid ignorantia incursionum mater peccauerit, id veniæ absoluat petitio, quæ culpas vestire consuevit. Sed quia nunquam de se malè æstimat sermo, qui ad amâtem iudicem mittitur, idcirco meæ simpliciteris negocium tuo Domine purissimo commisi iudicio, frater, quicquid absurdè digestum est, non vt inuidus detrahis, sed vt doctissimus corrigis.

Bellerophon.

Præter rex vxorem habuit Antiam nomine, quæ amavit Bellerophonem, cui dum ob stupri causam mandasset, ille noluit, quem marito criminata est. Ille eum ad chimæram interficiendam misit per focerum suum. Quam Bellerophon equo Pegaso residens interfecit, qui de Gorgonis sanguine natus fuerat. Bellerophonta posuerunt, quasi βελιφόντης, quod nos latine sapientiæ consultatorem dicimus. sicut Homerus ait: ὁ χερὶ παννύχιον εὐδαινον βελιφόντην ἀνδρα: id est, nec decet tota nocte dormire consultatorem virum. Nam & Menander similiter in δισχαροτο comœdia ita ait, βελιφόντε ἡμῶν ἐξ μὲ προύλαβες ὄρασιν: id est,

consiliarie nostram de mea præoccupauisti visionem. Nam vt hoc æertum sit, Homerus in fabula eiusdè Bellerophontis ita ait, πέν' ἀγαθὰ φρονέοντα δαίφρονα βελιφόντην: id est, bona cogitantium sapientissimum consilium. Spernit libidinem, id est Antiam. ἀντίον enim Græcè contrarium dicitur: sicut antichristum dicimus, quasi, ἀντίον τῷ χριστῷ, id est contrarium Christo. Vide itaque cuius vxor Antias dicatur, nihilominus Præti. Prætos Pamphila lingua sordidus dicitur, sicut Hesiodus in Bucolico scribit dicens. * id est, sordibus vuarum bene calcatarum sanguineo rore. & cuius vxor est libido nisi sordidi? At verò Bellerophon, id est bona consultatio, qualem equum seder nisi Pegasum: quasi pegaseon, id est fontem æternum. Sapientia enim bonæ consultationis æternus fons est. Ideo pennatus, quia vniuersam mundi naturam celeri cogitationum theoria collustrat. Ideo & Musarum fontem vngula sua rupisse fertur. Sapientia enim dat Musis fontem. ob hanc rem etiam sanguine Gorgoneo nascitur. Gorgon enim pro terrore ponitur. Ideo & Mineræ pectore fixa est, sicut Hom. in 13. ait. * Ergo hic duplex assertatio est. Aut enim terrore finito sapientia nascitur, sicut de sanguine, id est de morte Gorgonis pegasus, quia stultitia semper est timida: aut initium sapientiæ timor est, quia & magistri timore sapientia crescit. & dum quis famam timuerit, sapiens erit, vnde & chimæram occidit. Chimæra enim quasi κῆμα ἔρωτος, id est fluctuatio amoris. Ideo etiam triceps Chimæra pingitur, quia amoris tres modi sunt, hoc est incipere, perficere, & finire. Dum enim amor nouiter venit, vt leo feraliter inuadit: vnde & Epicharmus comicus ait, δαμάϊνος ἔρωτος λιοντὶα δυνάμει θαλερός. id est, dormitor cupidò leontea virtute præsumptior. Nam & Vergilius in Georgicis tetigit, dicens: Catulorum oblita læna Sænior errauit campis. At verò capra quæ in medio pingitur, perfectio libidinis est, illa videlicet causa, quod huius generis animal sit in libidine valde procliuū. Vnde Vergilius in Bucolicis ait, Hædusq; perulci. Ideo & satyri cum caprinis cornibus depinguntur, quia nunquā nouere saturari libidine, At verò quod dicitur, Postremū draco: illa ratione ponitur, quia post perfectionē vultus det

pœnitentiæ, venentumque peccati. erit enim hic ordo dicendi, quod primum sit in amore inchoare, secundum perficere, tertium verò pœnitere de perfecto vulnere.

Perdix.

Semper delicata consuetudo laborioso fert præiudicium operi, & mollitur educatu, dumque quod non optat euenit, pœnitentiam creat. Melius est enim laborare partiliter, securius edoceri, quàm ex necessitate veniente repentiliter perterri. Perdicem ferunt venatore esse, qui quidem matris amore correptus, dum vtrinque & immodesta libido ferueret, & verecundia poui facinorosis reluctaretur, consumptus, atque ad extremam labem deductus, esse dicitur. Primus etiam ferram inuenit, sicut Vergilius ait: Nam primi cuneis scinobant fissile lignum. Sed vt Fenestella, Martialis scribit, hic primum venator fuit. Cui cum ferinæ cædis cruenta vastatio, & solitudinem vagabunda errando cursilinas displiceret, plûsque etiam videns contheroletas suos, id est Actæonem, Adonin, Hippolytum, miserandæ necis functos interitu, artis pristinæ affectui mittens repudium, agriculturam affectatus est. ob quam rem matrem quasi terram omnium genitricem amasse dicitur. Quo labore consumptus etiam ad maciem peruenisse fertur, & quia cunctis venatoribus de pristinæ artis opprobrio detrahebat, ferram quasi maliloquium dicitur reperisse. Matrem etiam Polycasten habuit, quasi polycarpen, quod nos latine multifructam dicimus, id est terram.

Actæon.

Curiositas semper periculorum germana, detrimenda suis amatoribus nquit magis parturire quàm gaudia. Actæon denique venator Dianam lauante[m] vidisse dicitur: qui in ceruum conuersus, à canibus suis non agnitus, eorum moribus deuoratus est. Anasimenes (qui de picturis antiquis disseruit) in lib. 2. ait, venationem Actæonem dilexisse: qui cum ad maturam peruenisset ætatem, consideratis venationum periculis, id est, quasi nudam artis suæ rationem videns, timidus factus est: unde & cor cerui habere dicitur. unde & Homerus ait: εἰνοβρεπὲς, κνυδὸς ὀμμάτ' ἔχον, πρὸ δὲ τὴν δ' ἐλάφου, id est, ebriosos, oculos canis habens, & cor cerui. Sed dum peri-

culum venandi fugeret, affectum tamen canum non dimisit: quos inauiter pascendo penè omnem substantiã perdidit. ob hanc rem à canibus suis deuoratus dicitur esse.

De Hero, & Leandro.

Amor cum periculo sæpe concordat: & dum ad illud solum natat quod diligit: nunquam videt, quod expedit. *heros* enim Græcè amor dicitur. Leandro non dici voluerunt, quasi *λεων ἀνδρῶν*, id est virorum solutionem. Solutio enim viri amorem parturit. Sed natat nocte, id est obscuro tempore tentat pericula. Hero quoque in amoris similitudine fingitur lucernam ferre. & quid aliud amor, nisi flammam fert, & desideranti periculofam viam ostendit: citò tamen extinguitur, quia iuuenilis amor non diu perdurat. denique nudus narat, illa videlicet causa, quod suos affectatores amor & nudare nouerit, & periculis sicut in mari iactare. Nam extincta lucerna, vtriusque mors est procurata maritima: hoc in euidenti significans, quod in vtroque sexu vapore ætatis extincto, libido commoritur. In mari verò mortui feruntur, velut in humore frigida senectutis. omnis enim calorata iuuenutis igniculus tepida veternositate algescit in senio.

De Berecynthia, & Atti.

Decepta Græcia credulitate demonum potius quàm deorum, nunquam deterius suis diis reponeret, quàm vt eorum matrem veternosam anam, non solum puerilem amatu, quantum etiam fingerent Zelotypam. Tantum enim Zeli succensa anus inuidiosa flagrauit, quæ nec suis vtilitatibus furiosa pepercit, vt vnde fructum sperabat libidinis, illud veterana succideret meretrix. Et quamuis apud muliebres animos libido obtineat regnum, tamen etiam inuicta libidine Zelus obtinet dominatum. Berecynthia enim mater deorum Attin puerum formosissimum amasse dicitur, quem zelo succensa castrando semimasculum fecit. Quid ergo sibi in his Græcia sentire voluerit, edicamus. Berecynthiam dici voluere, quasi mortuam dominam. Ideo matrem deorum, quod Deos nuncupari per superbiam voluere. Ideo eos in Olympo habitantes, quasi excessos & superbos. ideo & demonas nuncupant secundum Homer. qui dicit, μετὰ δὲ δαίμονας

ἴσος ἄλλος, id est post deos alios. *δημος* enim Græcè populus dicitur, is dicitur vnus: & quia populos subdere cupiebant, & soli super populos esse, dæmōnes dicti sunt. Ideo & apud Romanos Indigetes. Ergo Bercynthiam montibus præesse dixerunt Bernicynthos. Cynthos enim Antica lingua flos nuncupatur: vnde hiacynthus dicitur, quasi *ἱκύνθος*. quod nos Latine solus flos dicimus, quasi omnibus perfectior. Nā & Epicharmus ita ait: *παγαίριος σέφανος, καὶ περὶ ἀτῆν προβατῆν ἡ χερσάλος*, id est, florifera corona, atque è litoribus procedit Chrysalus. Itaque florem quamuis quilibet armet, tamen abscondit, vt Bercynthia in Artin fecit, & athis enim Græcè flos dicitur, vt Sosides Articus in libro Theologumennon, quem appellauit, scribit matrem Deūm, in modum potentiae voluisse poni: vnde Cybele dicitur quasi cydos baleon, id est gloriæ firmitas, vnde & Homer. ait: Cui Iupiter gloriam donauerat. Ergo ideo turrita pingitur, quod omnis potentiae elatio sit in capite. Ideo leonum currui præfidens, quia omnis potentia regno ornata sit. Sceptrum etiam fert, quod omnis potentia vicinā regno sit. Ob hanc rem etiam mater Deūm dicta est. illud nihilominus ostendere volentes, quod siue Indigetes, siue dii, siue dæmōnes apud antiquos à diuitiis dicti sunt. ergo potentia diuitum mater est. vnde & Homerus Agamemnonē considerans, ait, *ἀτρεῖδῃ τέο δ' αὐτ' ἐπιμύθειαι ἢ δὲ χερσὶς*. Nec non etiam Euripides consimilans Tantalum Ioui in tragedia Electræ ait: Beatus ille, nec inuideo fortunæ eius Iouis æqualis, vt dicitur Tantalus. Ergo potentiae gloria semper & amore torretur, & liuore torquetur: citòque abscondit quod diligit, dum tamen amputet illud, quod odit. Denique omnis nunc vsque potentia nescit circa suos diuturnum seruare affectum: & quod amauerit citò, aut celando amputat, aut fastidendo horrescit. & Artin dici voluerunt quasi *ἴσος ἴσος* enim Græcè consuetudo dicitur. Ergo quantuscunque amor sit, potentibus stabilis esse non nouit.

De Psychi, & Cupidine.

A Puleius in libris Metamorphoseon hanc fabulam planissimè designauit, dicens esse in quadam ciuitate regem & reginam, habere tres filias, duas natu ma-

iores, esse temperata specie: iuniorem tam magnificè esse figurā, vt crederetur Venus esse terrestris. Denique duabus maioribus quæ erant temperata specie, conubio Venere. illam verò veluti deam, non quisquam amare ausus, quàm venerari pronus, atque hostiis sibi met deprecari. Contaminata ergo honoris maiestate, Venus succensa inuidia, Cupidine m petiit, vt in contumacem formam sæueriter vindicaret. Ille ad matris vltionem adueniens, visam puellam adamauit: pœna enim in affectum conuersa est, & vt magnificus iaculator ipse se suo telo percussit. Itaque Apollinis denunciatione iubetur puella in montis cacumine sola dimitti, velut feralibus deducta exequiis, pennato serpenti sponso destinari. perfecto namque choragio puella per montis decliua Zephyri flantis leni vectura delapsa, in quandam domū auream rapitur, quæ preciosa sine precio, sola consideratione laude deficiente poterat existimari. Ibi que vocibus tantummodo feruentibus, ignota atque mansionario utebatur coniugio. Nocte enim adueniens maritus, Veneris præliis obscure peractis, vt inuis vespertinus aduenerat, ita crepusculo incognitus etiam discedebat. Habuit ergo vocale seruitium, ventosum dominium, nocturnum commercium, ignotum coniugium. Sed ad huius mortem descendam sorores adueniunt: montisque conscenso cacumine, germanum lugubri voce flagitabant vocabulum. & quamuis ille coniunx lucifuga sororios ei comminando vetaret aspectus, tamen consanguineæ charitatis inuincibilis ardor maritale obumbravit imperium. Zephyri ergo flantis auræ anhelante vectura ad semet sororios perducit affectus: earumque venenosis consiliis de mariti forma quærenda consentiens, curiositatem suæ salutis nouercam arripuit: & facillimam credulitatem, quæ semper deceptionum mater est, postposito cautelæ suffragio arripuit. denique credens sororibus se marito serpenti coniunctam, velut bestiam interfectura nouaculam sub puluinari abscondit, lucernamque modio contegit. Cùmque alium saporem maritus extendere, illa ferro armata, lucernamque modio custodita eruta, Cupidine cognito, dum immodesto amoris torretur

Anthos

affectu, scintillantis olei desputamento maritum succendit. Fugiensque Cupido, multa super curiositate puellæ increpitans, domo extorrem ac profugam dereliquit. Tandem multis iactata venenis, persecutionibus, postea Ioue petente, in coniugio Cupidinem accepit. Poteram quidem totius fabulæ ordinem hoc libello percurrere, qualiter & ad infernum descenderit, & ex Stigiis aquis vndam delibauerit, & solis armenta vellere spoliauerit, & seminum germina confusa discreuerit, & de Proserpinæ pulchritudine particulam moritura præsumpserit. Sed quia hæc Saturantius & Apuleius pene duorum continentia librorum tantam falsitatum congeriem enarrauerit, & Aristophantes Athenæus in libris, qui Dysereftia nuncupantur, hanc fabulam enormi verborum circuitu discere cupientibus prædit: ob hanc rem supertracuum duximus ab aliis digesta nostris inferere libris, ne nostra opera aut propriis exulatemus officiis, aut alienis adiaceremus negociis. Sed dum his, qui fabulam legent, in nostra hæc transeat, sciturns quod sibi illorum falsitas sentire voluerit. Ciuitatem posuerunt quasi in modum mundi, in qua regem & reginam velut Deum & materiam posuerunt. quibus tres addunt, carnem vltro metantem, quam libertatem arbitrij dicimus, & animam: $\Psi\chi\eta$ enim Græcè anima dicitur, quana ideo iuniorem voluerint, quod corpori iam facto postea inclutam esse dicebant. Hanc igitur ideo pulchriorem, quod & libertate superior, & carne nobilior. huic inuider Venus, quasi libido, ad quam perdendam Cupidinem mittit. Sed quia cupiditas est boni & mali, cupiditas animam diligit, & ei velut in coniunctionem miscetur: quam persuadet, ne suam faciem videat, id est cupiditatis delectamenta discat. vnde & Adam, quamuis videat nudum se, non videt, donec de concupiscentiæ arbore comedit, Néve suis sororibus, id est carni & libertati, de suæ formæ curiositate perdiscenda consentiat: sed illarum compulsamento percita, lucernam de submodio eiecit, id est desiderij flammam in pectore absconsam depellit, visam taliter dulcem amat, ac diligit. quam ideo lucernæ ebullitione dicitur incendisse, quia omnis cupiditas quantum diligitur,

diligitur, tantum ardescit, & peccatricem suæ carni confingit maculam. ergo quasi cupiditate nudata, ex potenti fortuna eruitur, & periculis iactatur, & regia domo expellitur. Sed nos, quia longum est, vt dixi, omnia persequi, teniorem dedimus sentiendi. Si quis verò in Apuleio ipsam fabulam legerit, nostra expositionis materia, quæ non diximus, ipse reliqua cognoscat.

De Peleo, & Thetide.

Thetidem dici voluerit aquam. Iupiter, quasi deus, coniungit Peleo: $\pi\eta\lambda\delta\varsigma$ enim Græcè lutum dicitur, ergo terram cum aqua commixtam volunt homines genuisse: vnde & Iouem cum Thetide voluisse concumbere dicunt, & prohibitum esse, ne maiorem se genuisset, qui eum de regno expelleret. Ignis enim, id est Iupiter, si cum aqua cocat, aquæ virtute extinguitur. Ergo in coniunctione aquæ & terræ, id est Thetidis & Pelei discordia, sola non peritur: illa videlicet causa, aut quod concordia vtrorumque elementorum homo gignatur. Nam & in comperentia illa indicat, quod Peleus, vt terra, id est caro, Thetis vt aqua, id est humor, Iupiter qui vtraque gignit, vt ignis, id est anima. ergo in conceptione hominis & elementorum, iugalitates tres (vt supra diximus) vite certantur. Nam & discordia malum aureum icisse dicitur, id est cupiditatem: illa videlicet causa, quod in malo aureo est quod videas, non est quod comedas. Sicut cupiditas nouit habere, non nouit frui. Omnes etiam deos Iupiter ad nuptias dicitur conuocasse, illa de causa, quod putarent ethnici singulas partes in homine deos singulos obtinere, vt Iouem caput, Minernam oculos, Iunonem brachia, pectus Neptunum, cinctum Martem, renes & inguina Venere, pedes Mercurium. Sicut Democritus in Physiologumenon scripsit. vnde & Homerus ait: $\delta\mu\mu\alpha\sigma\alpha\ \kappa\alpha\iota\ \kappa\epsilon\phi\alpha\lambda\eta\nu\ \iota\eta\epsilon\lambda\omicron\varsigma\ \delta\eta\iota\ \tau\epsilon\rho\tau\iota\mu\epsilon\rho\alpha\nu\alpha\ \alpha\rho\sigma\epsilon\iota\ \delta\epsilon\ \zeta\omega\eta\nu\eta\varsigma\ \epsilon\epsilon\gamma\eta\omicron\nu\ \delta\epsilon\ \pi\omicron\sigma\sigma\epsilon\delta\alpha\omega\nu\iota$. id est: Caput & oculos similes Ioui fulmine delectanti, Marti cingulum, & pectus Neptuno. Nam & Tyberianus in Promethico ait, deos singula sua homini tribuisse. Denique, natum Achillem velut hominem perfectum, mater in aquas intrinxit Stygias, id est durum contra omnes labores munit: solum ei ta-

Iam non tetigit, nihilominus illud physicum significare volentes, quod venæ quæ in talo sunt, ad renum, femorum, atque virilium rationem pertinent. vnde & alique venæ vsque ad pollicem tendunt, quod traclantes & physici, & mulieres ad obtinendos partus, & ischiacos eodem phlebotomant loco. & emplastro métaticum, quem stisiden Aphricanus in Astrosophistes vocauit, pollici & talo imponendum præcepit. Nam & Orpheus illum esse principalem libidinis indicat locum. Nam denique in entherocilicis & iisdem locis cauteria ponenda præcipiunt. Ergo monstrat quod humana virtus, quamuis ad omnia munita, tamen libidinis ictibus subiacet parula. vnde & ad Lycomedis regiam datur vt nutrietur, quasi ad luxuriæ regnum. Lycomedem enim græcè quasi γλυκύ μινδόν, id est dulce nihilum. Omnis enim libido & dulcis & nihil est. Denique & amore Polyxenæ perit, & pro libidine per talum occiditur. Polyxene enim græcè multorum peregrina dicitur: seu quod amor peregrinari faciat mentes ab ingenio suo, seu quod apud multos libido vt peregrinabunda vagetur.

De Myrrha, & Adoni.

MYrrha patrem suum amasse dicitur, cum quo ebriato concubuit. cumque eam pater vtero plenâ rescisset, cognito crimine, euaginato eam persequi cœpit gladio. Illa in arborem myrrham cœuersa est. quam arborem pater gladio percutiens, Adon exinde natus est. Quid verò sibi hæc fabula sentiat, edicamus. Myrrha genus est arboris, de qua succus ipse exudat, hæc patrem amasse dicitur. Istæ arbores in India sunt, quæ folis caloribus cremantur. & quia patrem omnium rerum solem esse dicebant, cuius opitulatu cuncta & germinum adolefcit nariuitas, ideo & patrem amasse dicitur: dumque grandioris fuerit roboris, folis ardoribus crepans, rhagades efficit, per quas succum defudat, quod myrrha dicitur: & redolentibus lachrymosa guttulis, sterus suaves scissuris hiantibus iaculatur. vnde Adonem genuisse fertur. Adon græcè suauitas dicitur. & quia hæc species odore suavis est, Adonem dicitur genuisse. Ideo autem Venerem amasse dicunt, quod hoc genus pigmenti sit valde feruidum. Vnde Petronius Arbitrator ad libidinis

concitamentum, myrrhinum se poculum bibisse refert. Nam & Suetius comædiarum scriptor introducit Glyceteram meretricem dicentem: Myrrhinum mihi adfers, quo virilibus artibus occursem fortiuscula.

De Apolline, & Marsya.

MINERNA tibia ex osse inuenit. quibus cum in conuiuio deorum cecinisset, cumque eius tumentes buccas di omnes irrisissent, illa ad Tritonem paludem pergens, in aqua faciem suam speculatur. dum turpia adiudicasset buccarum, in flumina tibiae eiecit. quibus Marsya repertis, doctior factus, prouocauit Apollinem concertaturum de cantibus, sibi que Midam regem iudicem deligunt: quem Apollo, cum non rectè iudicasset, asininis auribus deprauauit. Ille criminis sui notam torsori tamen ostendit, præcipiens ei, vt si crimen eius celaret, eum participem regni efficere. Ille secretum domini sui in terram fodit, & in defosso terræ duxit & operuit. In eodem loco calamus natus est, vnde sibi pastor tibiam faciens, quæ cum percutiebatur, dicebat, Mida rex aures asinales habet, nihilominus quam quod ex terra conceperat. Vnde & Petronius Arbitrator:

*Sic commissæ frenis avidus refrare minister,
Fodit humum, regis que latentes prodidit aures.
Concepit nam terræ sonum, calami que loquentes.
Timeuere Midam qualem conceperat index.*

Nunc ergo huius mysticæ fabulæ interius cerebrum inquiramus. A musicis hæc reperta fabula, vt Orpheus in Theogonia scribit. Musici enim duos artis suæ posuerunt ordines, tertium verò quasi ex necessitate adiicientes, vt Hermes Trimegistus ait, ἢ ἀδύτων, ἢ ἀλλομένων, ἢ ἀυλομένων hoc est, aut cantantium, aut citharizantium, aut tibicinantium. Prima est ergo viua vox, quæ sibi in omnibus musicis necessitatibus celerissima subuenit, potest etiam lemmata subigere, & parallelos concordare, & distonias mollire, phthongos iuare, & ornare chromata. Sequitur secunda cithara: quamuis enim de his rebus disexaphexis dicunt, sicut Mariandes scribit, multa de his faciat, tamen aliqua non implet, quæ viua vox potest. Lemmata enim facta non erigit, qui si lemmata in se cathenata non implet. At verò

schisina

tibias artis musicæ partem extremam poterit adimplere. Cithara enim symphoniarum gradus habet quinque, secundum quod Pythagoras ait, dum numerorum rhythmicos modulos ad symphoniarum adduxisset concordiam. Prima enim symphonia est diapason, quod est in arithmetis diaplason, quod nos in latinis unum ad secundum dicimus. secunda symphonia diapente, quod est in arithmetis hemiolius, quod nos in latinis duo ad tertium nuncupamus, tertia symphonia diatessarion, quod est in arithmetis epitritus, id est tertius ad quartum, quarta symphonia dicitur tonus, quod apud arithmeticos epogdous vocatur, apud nos quintum ad quartum, & quoniam ultra arithmeticus ordo progredi non patitur, propter nouenarium limitem, quia decimus alterius ordinis primus gradus est: contigit ergo ut habeat quintam symphoniam, quæ harmonia nuncupatur, id est octo ad nouem. Nullam enim ultra numerum coniunctionem inuenies. habet igitur musica partes septem, id est genera, diastemata, systemata, plithongos, tonos, metabolas, & † melumpæas. vnde & Vergilius in 6. ait:

*Nec non Threii cius longa cum veste sacerdos,
Obloquitur numeris septem discrimina vocum.*

In arithmetis enim plenitudo formulæ est, ut est in geometricis tonus. Vox verò habet gradus symphoniarum in numeris, quantum natura dotauerit ipsam vocem, ut habeat artis & thesis, quas nos latinè elationes & eiectiones dicimus. Tibia verò vix vnâ & dimidiam perficit symphoniam. Vna enim symphonia quinque symphonias habet. ergo post artem musicam Minerva reperit tibias, quas omnis doctus in musicis sonet. has propter sonorum despuit paupertatem. Inflatas verò buccas ideo risibile dicuntur, quod tibia ventose in musicis sonet: & idiomatum proprietate amissa, sibilet potius rem, quam enunciet. Ideo illam iniuste sufflantem omnis quicumque est doctor ridet. vnde eas & Minerva, id est sapientia exprobrans proicit, quas Marfya assumit. Marfya enim græcè, quasi *μαγεία*, id est stultus, solus qui in arte musica tibiam preponere voluit citharæ: vnde & cū porcina pingitur cauda. Sed his

duobus certantibus, Mida rex residet. Mida enim Græcè, quasi *μυδὴν ἐξ ἰδῶν* dicitur: quod nos Latinè, nihil sciens dicimus. ideo etiâ asinivis auribus dicitur, quia omnis discernendi ignarus. nihil differt ab asino. ob hanc etiam rem & seruum eius auriculas referunt prodidisse. Ingenium enim nostrum seruum habere debemus, ad omnia quæ volumus obsequentem, & nostra secreta celantem. Quod autem per cannam perdidit, per fistulam gutturis loquendo significat. Quod verò pastor audit: pastores sunt illi, qui aliena sulcâdo subtilius pascunt.

Orpheus.

O Rpheus Eurydicen nympham amavit, quam sono citharæ mulcens uxorem duxit. Hanc Aristæus pastor dum amans sequitur, illa fugiens in serpentem incidit, & mortua est. postquam maritus ad inferos descendit, & legem accepit, ne eam conuersus aspiceret. Quam conuersus aspiciens, iterum perdidit. Hæc igitur fabula artis est musicæ designatio. Orpheus dicitur *Ὠρφαία φωνή*, id est optima vox. Eurydice verò, profunda diiudicatio. In omnibus igitur artibus sunt primæ artes, sunt secundæ: ut in puerilibus literis, prima abecedaria, secunda nota. In grammaticis prima lectio, secunda articulatio. In rhetoricis prima rhetorica, secunda dialectica. In geometricis, prima geometria, secunda arithmetica. In astologicis prima mathesis, secunda astronomia. In medicis prima gnostice, secunda verò mantice. In aruspiciis prima aruspicina, secunda paralysis. In musicis prima musica, secunda apotelesmatica. de quibus omnibus breuiter rationem perstringam, necesse est. Aliud est quæ apud grammaticos aliena agnoscere, aliud est sua efficere. Apud rhetores verò aliud profuso & libero cursu effrenata loquacitas, aliud constructa virtutis indaganda: curiosâ nequitas. Apud astrologos aliud est astrorum ac siderum cursus effectusque cognoscere, aliud significata traducere. In medicis aliud est morborum agnoscere mererum, aliud infirmitatis venientem concursum mederi. In geometricis aliud formulas lineasque depingere, aliud numeros formulis coaptare. In aruspiciis aliud est fibrarum particularumque inspectio, aliud secundum hætiadem eue-

uum immutatio. In musicis aliud verò est harmonia phthongorum, systemati, & diastematum: aliud effectus tonorũ virtusque verborum. Vocis ergo pulchritudo interna artis secreta, virtutem etiã mysticam verborũ attingit. Sed hæc quantum ab optimis amatur, sicut ab Aristæo, (ἀριστον enim Græcè optimum dicitur) tantum ipsa ars conjunctionem hominum vitat, quæ quidẽ serpentis ictu moritur, quasi astutiæ interceptu secretis velut inferis transinigratur. Sed post hanc artem exquirendam atque eleuandã vox canora descendit, & quæ apotelesmatica, phantastica omnia præbet, & modulis tantum in secreta latentibus, voluptatum reddit effectus. Dicere enim possumus, quòd Dorius tonus aut coiẽs Phrygius torrens, Saturno feras mulcẽs, si Ioui aues oblectet. At verò si rei expositio quaeritur, cur hoc vestigandæ rationis caput immoritur, Ideo ergo & ne eam respiciat, prohibetur: & dum videt, amittit. Nam perfectissimus Pythagoras dum modulòs numeris coaptaret, symphoniarũque pondera terminis Arithmeticis per melos & & rhythmos & modulòs sequeretur, effectus verò rationem reddere non potuit.

Phineus.

PHineus enim in modum auaritiæ ponitur: & à fœneratò Phineus dictus est. Ideo cæcus, quòd omnis auaritia cæca sit, quæ sua non videt: ideo ei harpyiẽ cibos arripiunt. At verò quòd eius prandia stercorebus fœdãt, ostendit fœnerantium vitam, rapina: ingluuiem esse sordidam, sed hæc à conspectu eius Zethus & Calais fugant, quia rapina ei aliquid de suo comesse non permittit: græcè enim ζῆτος καλὸν inquirens bonum dicitur. Ideo votatiçi, quia omnis inquisitio boni nunquam terrenis rebus miscetur. Ideo Aquilonis venit filij, quia bona inquisitio spiritalis est, non carnalis: ergo veniente bouitate, omnis rapina fugatur.

De Alpheo, & Arethusa.

Alpheus fluuius Arethusam nympham amauit: quã cum sequeretur, in fontem cõueicta est. Ille in medis vndis ambulans, nõ immixtus, in sinum eius immergitur: vnde & apud inferos obliuionem animarum trahere dicitur ἀληθὺς φῶς, id est veritatis lux, Arethusa

verò, quas ἀγρία, id est nobilitas æquitatis. ergo quid amare poterat veritas, nisi æquitatem? quid lux, nisi nobilitatem? & ideo in mari ambulans nec miscetur, quia lucidi veritas omni malorum falsitudine morum circũdata, pollui aliqua commistione non nouit. Sed tamen in sinum æquissimæ potestatis omnis lux veritatis dilabitur. Nam & descendens in infernum, id est in secreta conscientiæ veritatis lux, malorum rerum semper obliuionem importat.

FABII FVLGENTII

PLACIADIS VOCVM ANTIQVARRVM INTERPRETATIO, CVM

testimonio ad Calcidium.

NE de tuorum præceptorum, Domine, serie, nostra quicquam euitasse inobediencia putaretur, libellum etiã, quẽ de abstrusis sermonibus parare iussisti in quantũ memoriæ eutheca subrogare potuit, absolutũ retribuui: non phaleratis sermonum studẽtes somnis, quã rerum manifestationibus dantes operam lucidandis.

Sandapilam antiqui dici voluerunt feretrum mortuorum, id est loculũ: non in quo nobiliũ corpora, sed in quo plebeiõrum atque damnatorum cadauera porrabantur. sicut Sresimbrotus Thasius de morte Polycratis regis Samiorum descripsit, dicens: Posteaquam de cruce depositus, sandapila etiã depottatus est.

Vespillones dicti sunt bauatores, quamuis Antidamus Heracleopolites vespillones dixerit cadauerum nudatores: sicut in historia Alexandri Macedonis scripsit, dicens: plus quã trecentos cadauerum vespillones rex Perseus crucibus affixit, tamen Mnaseas scripsit in Cecrope libro, Apollinem, posteaquam à Ioue victus atque interfectus est, à vespillonibus adsepulturam elatum esse.

Pollinctores dicti sũt, qui funera morietia accutãt. vnde

& Plautus in Menahmis comœdia ait: Vt pollinctor dixit, qui eum pollinxerat. Pollinctores dicti sunt, quasi pollutorum vinctores, id est cadauerum curatores. vnde & Apuleius in Hermagora ait: Pollincto eius funere demulsiõnem paramus.

Labco qui disciplinas Hetruscas Tãgetis & Bacchetidis 15. voluminibus explanauit, ita ait: Fibra iecoris sandaracæ coloris dum suant, manales tunc vereri opus est petras, id est, quas antiqui solebant in modum cylindrorum per limites trahere pro pluuiæ commutanda inopia.

Diophantus Lacedæmonius, qui de sacris deorũ scripsit, ait apud Athenas Marti solere sacrificari sacrum, quod *ἑκατόν τερόμηνε* appellatur (si quis enim centum hostes interfecisset, Marti de homine sacrificabat apud insulam Lemnon) quod sacrificatum est à duobus Cretensibus, vno Locro, id est Tumine Cortyniensis, Proculo Locro: sicut Socrates scribit. Sed posteaquam hoc Atheniensibus displicuit, cæperunt efferre porcum castratum, quem nefrendem vocabant, id est quasi sine renibus. Et apud Romanos Varro scribit Sicinium Dentarum centies & vices pugnasse singulari certamine: cicatrices habuisse contra quadragintaquinque, post tergum nullam coronas accepisse 26. armillas centum quadraginta: & istum primum sacrum fecisse Marti.

Bebius Macer, qui fastalia dierum scripsit, ait Iunoni eas quæ geminas parerent oues sacrificare cum duobus agnis altrinsecus alligatis, quas oues ambiguas vocari, quasi ex vtraque parte agnos habentes.

Priori tempore suggrundaria antiqui dicebant sepulchra infantium, qui nec dum xl. dies impleissent, qui nec iam busta dici poterant: quia ossa quæ comburebantur, non erant: nec tanta immanitas cadaueris, quia lucus tumesceret. vnde & Rutilius Geminus in Astyanactis tragœdia ait: Melius suggrundarium miser quæres, quam sepulchrum.

Silicernios dici voluerunt senes iam incuruos, quasi iam sepulchrorũ suorũ silices aspicientes. Vnde & Cirtius Alimetus in historia de Gorgia Leontino scribit dicens: Qui dum iam silicernius sui finem temporis expectaret, si mori non potuit, tamen infirmitatibus exultat.

Acca Laurentia, Romuli nutritrix, consueuerat pro agris semel in anno sacrificare, duodecim † filiis suis sacrificiũ precedentibus. vnde cum vnus mortuus esset, propter nutritricis gratiam Romulus in vicem defuncti se succedere pollicetur: vnde & ritus processit, dum duodecim iam deinceps sacrificare, & aruales dici fratres: sicut Rutilius Geminus in libris Pontificalibus memorat.

Manilius Cræstus in libro quem de Deorum hymnis scribit, ait Mineruæ iniuges boues sacrificari, id est iugum nunquam ferentes: illa videlicet causa, quod & virginitas iugum nesciat maritale, & virtus nunquam sit iugo prementis subiecta.

Semones dici voluerunt deos, quos cœlo nec dignos ascriberent, ob meriti paupertatem: sicut Priapus, Hippo, Vertumnus, nec terrenos eos deputare vellent, per gratiæ venerationem: sicut Varro in Mystagorum libro ait: Semonéque inferius derelicto, Deum depinnato attollam orationis eloquio.

Pacuuus in Pseudo comœdia inducit Scoparium seruum ancillæ dicentem, Ni ego te blaterare aspicerem, his nuncium iudicarem. Blaterare enim, quasi verba trepidantia metu balburire dixerunt.

Lusciosos dici voluere interdum parum videntes, quos Græci myopes vocant. vnde & Plautus in Mercat. comœdia ait: Mirum lolio vicitare te tam vili tritico, quia lusciosus est. Dicunt enim, quod lolium comedentibus oculi obfurentur.

Varro in Pontificalibus ait, Tutulos sacerdotes dici breuium deorum. Numa verò Pompilius & ipse de Pontificalibus scribens: Tutulum dici ait pallium, quo sacerdotes caput reſtabant, cum ad sacrificium accessissent, sicut & Vergilius ait: Et capite ante aras Phrygio vellatus amictu.

Oriam dicunt nauticellam modicam piscatoriam, vnde & Plaut. in Caciſto ait: Malo huc alligari ad oriam, vt semper piscetur, etsi sit tempestas maxima.

Problema, est propositio in capite libri quaestionaliter posita, vnde & Demosthenes pro Philippo ait. Sed ne quid Græcum te turber exemplum, ego pro hoc tibi latinum faciam. ait enim, Problematibus autenticum gra-

dum tradamus astanti, cui nostra subsequens occurset oratio. Nam & Tertullianus in lib. quem de Fato scripsit, ita ait: Redde huic fati primū problematis mancipatum.

Apuleius in Asino aureo introducit sorores Psyche maritis detrahentes, dicitque, Quous puerō pumilioe & cucurbita glabriorem. Pumilos enim dicunt, molles atque enermes. Glabrum verò, leuem & imberbem.

Sutelam dici voluerunt astutiam, quasi subtilis tela. vnde & Plautus in Casina ait: Pofcis clam me sutelis tuis eripere Casinam vxorem proinde vt postulas.

Frigutire dicitur, subtiliter adgarrere. vnde & Plaut. in Casina ait, Quid nam frigutis? Et Ennius in Alceftide comœdia sic ait: Hæc anus admodum frigutit, nimirum sauciavit se flore Liberi.

Tituillitium dici voluerunt fila putrida, quæ de telis cadunt. vt Plautus in Casina ait: Non ego hoc verbum empfitem tituillitio, id est, re admodum vilissima. Nam & Marcus Cornutus in Satyrâ ait, Tituillitij sal cedo tibi.

Scolponeas dici voluerunt cœstus plumbo' ligatos, vnde & Neuius in Philempoto comœdia ait: Scolponeis batuenda sunt huic latera probè. Et Plaut. in Cal. simili modo ait: Melius scolponeis, quibus batuatur tibi os senex nequissime,

Catillare dicitur per alienas domos instanter gyrate: à catulis tractum, quod per omnes domos circumeant. Vnde & Propertius: Catillata geris vadimonia publicum prostibulum. & Plaut. similiter ait: Quin meam vxorem mittam catillatum.

Capularem dici voluerunt senem, iam morti continguum, sed & reos capulares dicebant, qui capulo digni fuerunt. vnde & Lucilius ait: Pergit capulare cadaver. Et Flaccus Tibullus in Helenæ comœdia ait: Tunc amare audes edentule, & capularis senex? Edentulum, quasi iam sine dentibus dici voluerunt.

Promos & Condos dici voluerunt cellaritas, eo quod deintus promant, & intus condant. vnde & Plautus in Afinaria ait: Ego sum promus, condus, procurator peni. Penus enim cellarium dicimus.

Suppetias dicimus auxilium, vnde & Memor in tragœ-

dia Hercules ait, Ferte suppetias, optimi comites.

Auctionem dici voluerunt venditionem, quasi quod & eminentem augeat, & vendentem. vnde & Plautus in Curculione comœdia ait: Auctionem facio parasiticam.

Nafsternam dici voluerunt aqua vnam, id est vceū, vnde & Calphurnius in Phronesi comœdia ait: Vbi tu nafsternatus aquam petas. & Plautus in Bacchide ait: Afsternam cum aqua foras.

Antistare dicimus, præcellere. vnde & Crispinius in Heraclea ait: Diuinis virtutibus antistas Alcides.

Stega est nauis profcenium, id est tabulatum super quod nauæ ambulat: sicut Plautus ait, Fortè ego vt in stega consideram.

Lembus est genus nauiculæ velocissima, quas dromedas dicimus, sicut Verg. ait: Quam qui aduerso vix flumine lembus Remigis subigit. Limbus verò, ora vestimenti cuiusque ex auro.

Ramentum dici voluerunt, quasi quoddam proiectitium purgamentum, vnde & Quintus Fabius Lucullus in Epico carinine ait: Vilissimum ramentum, proluuiofa pestis.

Diobolares dicuntur vilissima meretrices, quæ sub paruo stipendio prostant, sicut Paminatius ait: Diobolare prostibulum, quam ego vt acturum ductem partitam reddam. Nam & Pacuius similiter ait: Non ego ita fui, vt nunc sunt meretrices diobolares, quæ suam nūmi causa, parripendunt gratiam.

Veruina est genus iaculi longum, quod aliqui vertutum vocant, sicut Galbius Bassus ait in Satyr. Veruina confodiende non te nauici facio. nauici enim pro nihilo dici voluerunt, nam Plautus in Bacchide ait: Si tibi machæra est foris, mihi veruina est domi: qua quidem te faciam, si me irritaueris, confossiorem foricina nauia.

Diuidias dixerunt tristitias, sicut Propertius ait: Diuidias mentis conficit omnis amor.

Iustitium dicitur luctus publicus. vnde & Fonreius in oratione pro Nucerinis ait, Denique iustitium plebi indicitur.

Choragiū dicitur virginalis funus, sicut Apulei⁹ in meta-

morphoseon ait: Choragio itaque perfecto omnes dormitionem parant.

Desiduo dicitur diurne. vnde & Varro in Correlaria ait: Didiuæ mihi fuerunt te abfuisse desiduo.

Flocci dixerunt quasi nihili. vnde & Plautus ait: Flocci est quid rerum geras.

Ientaculum dicitur degustatio: sicut Callimachus in Cæcia, Ientaculum proferre Ioui.

Edulium dicitur ab edendo, id est prægustatiua comestio. vnde Apuleius in Afino aureo ait: Eduliis opiparè excepta. Opiparè est lucidè, deliciofè.

Tuceta dicuntur escæ regiæ. sicut Callimachus in Pisfis: Ambrosio redolent tuceta sapore.

Ferculum, missum carniū. vnde & Petronius Arbitr ait, Postquam ferculū allatum.

Myropolæ dicuntur, qui vnguenta vendunt, & sunt pigmentarij, vnde & Næuius in Diobolaria ait: Myropola affatim mihi vnguentum largitus est, quo me venustarem. Adfatim; abundanter dicitur. Venustare, exhilarare est.

Celocem dicunt genus nauiculæ modicissimum, quod blannam dicimus. vnde Apuleius in lib. de Repub. ait: Qui celocem regere nequit, onerariam petit.

Cœlibatum dici voluerunt virginittis abstinentiam. vnde & Felix Capella in lib. de Nuptiis Mercurij & Philol. ait: Placuit Mineræ petere cœlibatum.

Exercitus dicitur contemptus. vnde & Plautus in Milite glorioso ait: Itaque nos nostramque familiam habes exercitam, & vbi supra ait: Plus videas valgius fauiis omnes nictantes. Nictare enim, cinnum facere. Valgia enim, sunt labellorum obtroritiones in supinatione, vel sublatione peractæ, sicut & Petronius ait, Abroso valgiter labelle.

Summates, dicuntur viri potentes.

Symphones dicuntur coniuia. Nam & amicus sponsi, qui cum eo per coniuia ambulat, symplator dicitur. Ganem verò taberna est. vnde & Succius in cœmædia Piscatoria ait: Summates viri symphones fratri sunt ganci.

Præsegmina sunt partes corporis incisæ. vt Tages in

Aruspiciis ait, Præsegminibus amputatis.

Congerrones sunt, qui aliena ad se congregant. vnde & apud Romanos Gerones Brutiani dicti sunt.

Cistellam dicunt capsellam. vt Plautus: Cistellam effer cum crepundiis: id est, cum puerilibus ornamentis.

Antidamas in Moralibus libris ait: Fabrè compactum animal hominem quis ferat, sic ex re pecuarum, & auerruncassit tam eretinas hominum mentes.

Fabrè perfectè dicitur. Auerruncare, eradicare dicitur. Eretinas, testas, vel argillaceas. Pecuarum, stultum.

Allucinare, dicitur vana somnare. Tractum est ab allucitis, quos nos conopas dicimus. sicut Petronius Arbitr ait, Nam centum vernali me allucitæ molestabant.

Culeus dicitur faccus, in quo rei conclusi in mare mittuntur: sicut Plautus ait in Vidularia: Tube hunc infui culeo, atque in altum deportari, si vis annonam bonam.

Elogium est hereditas in malo. sicut Cornelius Tacitus ait in libro Facietiarum: Cæsis itaque motum elogio in filiis derelicto.

Lyxa dicitur mercenarius. vnde Lucanus ait, Stat, dum lyxa bibat.

Sudum dicitur serenum. vnde Tyberianus ait: Dureos subducit ignes, sudus oritur lucifer.

Luteum, splendidum. Pacuuius in tragœdia Thyestis: Non illic luteis aurora bigis.

Abstemius dicitur obseruans. sicut Rubrius in Satyra ait: Abstemium merulencia fugit Mercenia nomen.

Vadatus dicitur obstrictus, vel sub fide, vel sub fidei iussione ambulans, sicut Feneffella ait: Apud quem Vadatus amicitia nodulo tenebatur.

Manubiæ dicuntur ornamenta regum. vnde & Petronius Arbitr ait: Tot regum manubiæ penes fugitiuum restiterant.

Aumarium dicitur locus secretus publicus, sicut in theatris, aut circo. vnde & Petronius Arbitr ait: In aumarium me metipsum conieci.

Deleneficus dicitur blandiloquus. vnde & Lucretius comicus in Nummularia ait: Nescio quorsum mihi eueniant tua verba tam delenefica.

PHORNTI SPECV-
LATIO DE DEORVM NA-
TVRA; IODOCO VELA-
reò interprete.

Cælum ô fili terram & mare in circum
ambit, & quæ in terra ac mari sunt
omnia & ob hanc causam, hæc illi ces-
sit appellatio, quum supernè omnium
sit terminus; naturamque finiat. Sunt
qui dicant ἀπὸ τῆς ὀρέης, hoc est à
videndo, Ἐρανον, id est cælum vocari,
aut ἀπὸ τῆς ὀρεΐνης, eo quòd suppeditet
ac seruet omnia. à quo & ianitor appellatur; & exacta cu-
stodia. At alij ab eo quod superius videatur; ei etymologi-
am contexunt. Vocatur autem cum omnibus quæ circum-
ambit mundus, à perfecta absolutaque elegantia.
Porro inter poëtas sunt, qui cælum incudis filium esse di-
xerint, indefessum circumferentiæ cursum hoc inuolucro
obtexentes: aut per hanc etymologiam innuere cupientes,
cæli corruptioni non subiacere. Nam hos qui morte pe-
rierunt, laborasse dicimus. Ceterum eius essentia est ignea,
vt constat ex sole atque aliis astris. Vnde etiam æther ap-
pellatur extrema mundi pars, ab ardendo. Sunt tamen
qui ἀπὸ τῆς ἀνωδότης, hoc est ab eo quod supra currat, no-
men tulisse dicant: hoc est, quod cum strepitu atque im-
petu feratur, quum & astra quasi instabilia, nec vquam
stantia, sed semper commota. Imò etiam consentaneum
est, & deos ἀπὸ τῆς θέσεως, id est à positione sortitos esse
appellationem, primum enim veteres deos existimarunt
esse, quos constanter ac fixè ferri deprehenderunt: his si-
derum mutationis causam, atque adeò salutis omnium
rerum tribuentes: & sic essent dij θεῆτες, id est constituto-
res & conditores omnium rerum.

De Ioue.

QVæ madmodum nos anima gubernamur, sic & mū-
dus animam habet, quæ vindicet illum ab interitu:
& hæc vocatur Iupiter. Sed dictus est Iupiter imperare

omnibus, aut quia seruet, ac vitæ causa sit animantibus:
aut quia in nos, tanquã anima & natura, imperium obti-
neat. Porro Iouem ipsum appellamus, quòd per illã stent
feruenturque omnia. Nec desunt apud quos δῆος appelle-
tur, fortassis ἀπὸ τῆς δέου, id est rigando terram, quòd-
que vitali humore animantia impertiat. Ceterum in cœ-
lo habitare dicitur, quando hic præcipua est pars animæ
mundi, etenim nostræ etiam animæ sunt ignis.

De Iunone.

DEinde soror pariter & coniunx huic tribuitur Iuno
quæ aër est. Coniungitur enim statim ipsi, & cohæ-
ret, à terra sublata, illo enim cum ea coeunte & eodẽ mo-
mento sunt, nam ipsa essentia in tenuissimum diffluens,
ignemque & aëra constituit. Et hanc ob causam Rheam
horum esse matrem fabulati sunt, patrem autem Saturnum:
siue quòd intensus temporis mensuris hæc fiant: aut quia
ob materiæ commistionem, ac ebullitionem, elementorum
discrimen reddatur, aut quia (quod rationi est magis
consentaneum) tunc aër generetur, quando ex igni mora
est natura ad res implendas, atque conficiendas.

De Neptuno.

CÆterum ob hanc causam & Neptunum dicebant
vereres Saturni & Rheæ esse filium. Etenim & aqua
ex dicta commutatione generatur, nam ποσειδῶν, id est
Neptunus, est efficiens vis humidi in terra, ac circum ter-
ram. Siue à potu sic appellata, & ab eo quòd potum sup-
peditet. Aut iuxta aliam rationem ποσειδῶν Neptunus di-
citur, ob commotam atque conturbatam eius proprie-
tatem.

De Plutone.

DEinde & horum frater esse dicitur Pluto, hic omnium
est crassissimus, ac maximè vicinus terræ aër. nam
statim atque nascitur, incipit res ipsas diffundere atque
implere, secundum naturæ suæ rationem. Vocatur autem
Ἔρως, infernus, vel quòd per se videri nequeat: vnde etiã
diuidentes, à ἰδῶ vocamus ipsum. Aut per antiplrasin,
quasi nobis morte placens. Porro & Pluto nominatus
est, quòd quum omnia sint interitura, nihil sit quod non
postremò ad ipsum deducatur, atque eius possessio fiat.

De Rheæ.

AT Rheæ iuxta datum fluxum confictæ, non iniuriâ iam imbrium causam assignant, quod ut plurimum cum tonitru atque fulmine fieri consuevit. Et hanc inducunt tympanis & cymbalis, & fulmine aut lapidibus gaudentem. Quum verò ab æthere funduntur imbres, conspiciuntur sæpius è montibus descendere, nam primò Idam cognominarunt altum eius montem, & quem procul datur cernere, montanam videlicet eam appellantes. Et generosissima quæ in montibus degant animalia, leones illi subigunt: fortassis, vel quòd aura tempestuosa agreste quid repræsentet, deinde ignea circum posita est corona: aut quod ab initio in montibus conditæ sint ciuitates, munitionis gratia: aut quod princeps est primæ præcipuæque mundi essentia. Porro ei cor suspendunt: innuentes ipsam vitalis exortus causam extitisse. Ob quod etiam alias quasdam figuras ei ante pectus propenderunt, ut quæ ipsa rerum sit varietas, ac coloribus omnifariis distinguatur. Porro videtur eadem esse hæc quæ apud Syros Arraga dicitur, quam per columbarum ac piscium abstinentiam colunt, & de clarantes ignem & aquam esse, quæ maximè essentiæ electionem dant in propatulum. At hæc propriè dicitur Phrygia, quod præ cæteris apud Phryges colatur, apud quos etiam Gallorum frequens est confessus: tale quid fortassis innuens, quale apud Græcos de Cœli executione est in fabulis. Siquidem primò dicitur Saturnus deuorasse, quoscunque ex Rheæ sustulerat filios: quod certe hunc in modum admodum probabiliter est confectum, quandoquidem quæcunque nascuntur per dictam morus rationem, versa vice per eadem in periodo pereunt, & tempus huiusmodi quiddam est. Consumuntur etiam ab ipso, quæcunque à natura rerum producuntur. Deinde Rheam dicunt nato sibi Ioue, pro ipso lapidem fasciis inuolutum obtulisse Saturno, hunc se peperisse addens: illumque ab eo deuoratum esse, ac Ioue enutrito mundi Imperium cessisse. Cæterum alio etiam modo hæc est sumpta deuoratio, nam composita est fabula de mundi generatione, in quorum enutriebatur quæ eum gubernaret natura: & rerum summam ob-

tinuit

tinuit tum, quando in medium eius lapis iste, quem appellamus terram, non secus atque si deuoratus esset, fixus est. nullo enim alio pacto substitissent res, nisi hoc essent fundamento stabilitæ, quum oriantur ac nutriantur hinc omnia.

De Saturno.

INter hæc etiam Saturnus fingitur continuo descendisse, ut Terræ commiseretur. Iouem autem hunc excuisse, eiusque violentiam refrenasse, siquidem Iupiter ipsum regno eiectum, ad tartara retrusit. Atque hoc fabularum obtentu prætexerunt vniuersæ generationis ordinem (quem ab implendo diximus Saturnum appellatum esse) abundantem aëris fluxum, hætenus factum in terra, contraxisse, quum exhalationes conficiat tenuiores. At mundi natura influxus infundens (quam & Iouè appellatam diximus) abundantem impetum mutatione cohibuit, & restrinxit longius deducens, & ipsi mundo præbens. Neque præter rationem est, quòd flexuoso consilio Saturnum appellent, his flexuosis existentibus atque ægrè consequentibus: quum ille tantos numeros euoluat, ne ad effectum veniant.

De Oceano.

Cæterum alia ratione Oceanum dixerūt omniū esse principem, nec enim vna de hoc nata est fabula, est enim Oceanus, velox nauium circulus, & deinde commutans. At Tethys pinguium rerum sedes est, ac collectio: siquidem horum temperatura ac commistione res consistunt, nihil enim esset, si alterum non temperaturum superabundaret.

De Ioue.

Post hæc alio etiam modo Iupiter pater esse dicitur & deorum & hominum, eo quod mundi natura horum substantiæ sit causa, non secus atque patres gignunt suos filios. Deinde eum nubecogum ac grandistrepum appellant, quod supernè nubes cogat & tonitrua, & illinc etiam fulmina & tempestates imittat. Alio etiam modo quod cœlum sortito deo omnia super terram loco tributa sint. Ad hæc Ægioclius, à concuriendo ægida, vocatus est, & ob alias similes ac manifestas causas, pluuus, & fructifer, & descensor, & fulminator, & aliq. sæpius

modo secundum diuersam sententiam appellatur. Seruatore, & herceum, & multiplouium, & paternum, & hospitalem, & possessorium, & consultorem, & triumphatorem, & liberum eum appellant, quum quæcunque ei sunt nomina comprehendi nequeant, quia in omnem potentiam & habitum diffusus est, & omnium aurore & speculator habetur. Hunc etiam in modum & iustitiæ pater esse memoratur, nam ipse hominum communionem inter res deducit, & leges irrogat, ne sibi mutuo iniuriam inferant. Deinde & Gratiarum pater est. hinc enim sunt mutuandi atque benefaciendi initia: & temporum, quæ in aëre salutares mutationes constituunt: & aliorum quæ in terra nascuntur, & à natura nomen habent, moderator ac largitor est. Porro iudicant cum perfecti viri ætate, ubi nec quicquam abundare neque deficere apparet, sed id quod marurum est adesse, & hanc ob causam perfecta immolant. Cæterum sceptrum potentia est signum. **Quin** & sapius vincere fingitur: eminent enim omnibus, nec est quod eum superare queat. Deinde ei aquila sacra est, eo quod pennarum velocitate aliis præmineat, Et coronatur olea, quod semper vireat ac mollis sit, & pinguis, aut ob similitudinem glaucoris ad cælum. Deinde sunt etiam quibus **Alastor** dicitur, & **Palamneus**, eo quod de nefariis & infectis hominibus supplicium sumat, quorum his quidem nomen inditum est, quod huiusmodi sceleribus se contaminent, quibus cruciatus ac gemitus imminet: istis verò quod manus sordibus non diluendas reddant.

De Furiis.

HAc etiam ratione natae sunt, quæ **Erinnes** vocantur, peccatorum examinatrices, **Megara**, **Tisiphone**, & **Alecto**: dictæ, quod hos deæ odio ac punitione persequantur, nempe ab ipsis commissas cædes supplicio plectentes, idque facitantes sine vlla intermissione, ponò reuera sunt hæ deæ venerandæ, & **Eumenides**, eo quod naturæ benignitatem ad homines dirigant, vindicando scelera. Ad hæc horrendo sunt aspectu, & igni & flagellis persequuntur impios. Et serpentes loco comæ habent, vt hanc iniiciant imaginationem maleficis: su-

urum esse, vt pro delictis pœnas pendant. Apud inferos cædes finguntur habere, quòd minimè in propatulo sint harum causæ, quòdque dignos harum aduentus inexpectatus opprimat.

Amplius de Ioue.

NEc his absconum est quod dicitur, **Iouis** oculum videre omnia, atque omnia audire. quo enim pacto fieri potis est, vt quicquam horum quæ in mundo gerantur, lateat omnia gubernantem potentiam? Porro etiam mitem appellant **Iouem**, nempe placabilem esse his, qui è vita scelerata pedem retrahant: non enim ita erga eos est affectus, vt reconciliari nequiret: quam ob causam & placabiles **Iouis** aræ sunt:

De Supplicationibus.

Etiam **Preces Iouis** esse filias dicit **Poëta**, & quidem claudicantes: quòd se in genua deiiciat, qui preces faciunt. Deinde etiam eorum imbecillitati & rugas addit. Ad hæc debili & obliquo esse visu, quòd ad quædam semper conuincant. Postremò supplicandi necessitate deuinctas esse. **Amplius** deliniat **Poëta** **Preces** tanquam deas qualdam. **Claudas** quidem vocat, quod tardè & vix progrediantur. & his supplices esse quos primò iniuria laferint: rugosas certè, & visu obliquo, quòd affectos iniuria ægrè & fronte neutiquam lata intueri possent, quos veniam petunt. Ad hæc **Iouis** esse filias, quod venerandæ sint.

De Parca.

Iupiter certè etiam fatum est, eo quòd distributio sit inuisibilis eorum quæ vnicuique adiciuntur, hinc iam & aliæ partes, **moſœu**, id est **Parca** appellatae sunt. **ai'ca**, est eorum quæ sunt latens & incognita causa, iam enim manifesta est, quæ in singulis delitescit obscuritas: aut, vt veteres opinati sunt, ea quæ semper est, at **eiuaquelyn** est, secundum quam fatatum comprehensumque est quicquid in elementi ordine, terminum haudquaquam habentis sit: quæ & prima comprehensio, non secus atque si in cathena continet. Porro necessitas est, quam agere aut superare

non datur: siquidem omnia quæ fiunt, ad hanc recipiunt reductionem. Ceterum alio modo tres inducuntur Partes, secundum tres temporis partes: & vna est Clotho appellata, quod circumuolutioni rerum primordia non sunt dissimilia, quum alia contingant aliis, quamobrem & nere eam fingunt vetustissimi quique. Aliam autem Lachetiam, eo quod sortis casui quæ cuique contingunt, non sunt dissimilia, at tertia Atropos, quod ἀτρέπτια, id est ineuitabilia sunt, quæ ab illa statuuntur, sic harum potentie propriæ videntur tres sortitas esse appellationes. Eadem autem est & Adrastia, siue quod vitari ac desecti nequeat, sic nominata: siue quod semper quæ ad se spectant, faciat, tanquam semper agens: aut particula priuatiua vehementiam declarante, vt ἀγυλος ὄλη, id est sylua lignis abundans: nam est multa agens. Nemesis ἀπὸ τῆς νημέσιος id est ab ulciscendo nomen traxit. Opis autem ἀπὸ τῷ λαοδάμειν ὀπιθεῖν: quia à tergo lateat, & obseruet quæ à nobis geruntur, puniatque quæ punitione sunt digna.

De Musis.

Ceterum ex Mnemosyne Musas sustulisse dicitur Iuppiter, quando & literarum politionum dux est: quas certe non nisi exacta cura atque detentione suscipere datur, & sunt ad vitam bene transigendam maxime necessariae. At Musæ vocantur ἀπὸ τῆς μούσης, ab inquisitione: quemadmodum dictum est: Ne mollia inquiras, vt ne dura habeas. Sed nouem numero sunt, quod quos in suorum numerum cooprarint, triangulares (vt dicit quidam) reddant. talis enim est nonarius numerus, generationem quandam sua natura innuens: ac videtur à perfectione primi numeri particeps esse. etiã quibusdam duæ solum esse dicuntur, aliis iterum tres, at aliis quatuor, sed aliis iterum quinque. Tres quidem ob prædictam ternionis perfectionem: aut quod tria speculationum genera sunt, quibus tota philosophiæ ratio impletur. duo quidem in speculando & faciendo ea quibus opus est consistunt: & duobus his comprehenditur eruditio. Quartum & quintum genus fortassis quod vetusta musicorum instrumenta tantos habuerunt sonos. Deinde inducuntur mulieres, quia virtutes & disciplina

Fortè fortuna muliebres nomenclaturas habebant. estque illud euidentissimum argumentum, mulcearum rerum cognitionem vbertim adesse. & iam dices licebit, id ob fertilitatem factitatum esse, quæ animi cognitio ne conficitur. Ad hæc, constant & incedunt vna ad inuendum virtutes inseparabiles atque indiuisas esse, deinde semper deorum hymnis atque ministerio sunt, maxime intenta: siquidem principium atque adeo elementum totius eruditionis est, ad diuina oculos erecto defixos tenere, atque id vite factum exemplar habere in ore. Ceterum alio modo: Clio quidem vna est Musarum, quod κλέος, id est gloriam adipiscantur literati, quodque alios laude celebrent. Euterpia autem, quod dictorum conuersatio delectabilis sit ac suauis. Deinde Thalia, siue quod hominum vita vigeat ac floreat, aut quod mensæ virtutem habeant, scire & docere in conuiuiis versantes. Melpomene à cantu & situi, quæ carminibus adest, voce nam ab omnibus celebrantur boni, atque ipsi deos celebrant, & pios viros. Terpsichore, quod meliorem vitæ partem delectatione ac gaudio præstanti-rane: aut quod delectationem adferre videantur conuersantibus, vna vocula litera superflua: aut fortassis, quia compositis à literatis viris carminibus, chæreasque composuerunt veteres. Erato vel ab amore nomen trulerit, quod vniuersæ philosophiæ generi adest: vel ab interrogandi atque respondendi potentia, nam manifestum est, ratiocinandi quoque artis peritos esse studiosos. Polymnia, aut est celebrata virtus, aut potius quæ multos celebret: ac quæcumque à maioribus celebrata sunt, resumat: quæque in poematis atque aliis commentariis est, historiæ curam gerat. Vrania est circa cælestia, atque adeo vniuersam rerum naturam scientia, nam vniuersum mundum cælum vocabant veteres: Calliope est rhetorica, suauis voce ac dictione venusta præcellens, per quam republ. administrant, & populum hortationibus eutrant, persuasione & non vi a se id quod cupiunt ducentes: quam ob causam, hanc maxime reges simulacros probos viros comitari dicunt. Cerrè huic tribuuntur vana, quod cuiusque declaret opera, nempe concinna esse, ac concinentem & consecrantem sibi esse honorumque

vitam. Deinde his se focium adiungit Apollo, ob mufices communionem. nam & hic memoratur, cithara fcire. caufam paulò post cognofces. Ac in montibus venationi vacare traduntur: quandoquidem folitariam agere vitam, & crebrò ad loca à promifcua confuetudine femota, ac arbitris libera fecedere confueuerunt hi, qui philofophiæ nomen dederunt: qua fine, iuxta Comici, nihil honefti in folitaria vita inuenieris. At huius rei gratia, etiam has numero nouem dicitur Iupiter cum Mnemofyne congressus fuiffiffe. etenim nocturna his opus eft meditatione, quæ ad eruditionem fpectent. fi quidem nullam ob aliam caufam poëtæ noctem vocarunt Euphronem, quàm *διὰ τὸ ἐν φεβρίῳ*, quòd noctu accuratius preffiusque res meditemur. quemadmodum etiam Epicharmus: Si quid, inquit, fapientius mediteris, nocturna opus eft confideratione: & omnia quæ ad literas pertainent, noctu potius excogitantur. Nec defuerunt qui Cælo ac Terra has dixerint effe prognatas: vt neceffe fit hanc vetuftiffimam fuiffe de hac re orationem. Coronantur autem (quorundam fententia) palma, ob agnominatorem, quòd nimirum à Phœnicibus videantur inuentæ literæ. fed quod magis eft contentaneum rationi, quia deliciofa, ac pulchra, & femper virens, & afcenfu difficilis, ac dulci fructu fit hæc planta.

De Gratiis.

VT nobis ordine res dicatur, etiam beneficas effe. Iouis filias Gratiarum tradiderunt plurimi. quorum hi quidem ex Eurydomene eas natas effe afferuerunt, quòd maximè ex bene ftabilitis atque celebratis domibus dona confueuerunt dare: hi verò ex Eurymene etiam id addentes, beneficentiores quodammodo effe, aut debere effe, quibus magna tributa funt fortis. At quidam ex Eurymedufa, in idem hanc etymologiæ partem contententes: nam propriis dominari folent homines. Verùm Iunonem alij dederunt eis matrem, quòd generis nobilitate longè cæteris deabus anteffent. Et ad alium mouendum affectum introducuntur nuda, vt quum nullam habeant poffeffionem, sub-

miniftrare quædam poffiat, & prorfus viliter largiri, quo quis pacto beneficus rectè fuerit: quemadmodum dictum eft illud, Munerum animus optimus. Sunt qui exiftiment per nuditatem innui, promptè & fine impedimento ad bene merendum properandum effe. Deinde his quidem duæ numero dicuntur, his autem tres: duæ quidem, quum hos aufpicari beneficium effe neceffe, nos verò vices reponere; tres autem, quandoquidem non rectè fuerit, illum cui remuneratum eft, benemeritum gradum fiftere, fed iterum effe beneficium parandum, vt fine intermissione id fiat, quòdque id fieri debeat, etiam earum color oftendit. Cæterùm alij dixerunt vnã quidem effe Gratiã, quæ illi qui aliquid rectè largitur, adeft: aliam autem circa illum cui id minifterij conferitur, verfari: tertiam certè, quæ illum qui meritum reponit, comiterur. Deinde quum hilari vultu beneficium conferant Gratiæ, atque eos quoque reddunt hilares in quos beneficium collocent, primùm quidem vulgariter *ἄρδ τῆς χάριτος*, id eft à gaudio appellatæ funt Charites. Et formofæ dicuntur effe, quòd formam & rei probabilitatem largiantur. deinde fingulã hęc quidem appellata effe Aglaia, illa verò Thalia, ac tertia Euphronæ, atque ob id quidam Euanthen dicebant harum effe matrem, atque alij Aglaie. At Homerus vnã Gratiarum Vulcano cohabitare afferit: fortaffis quòd gratiofa funt mechanica opera.

De Mercurio.

Cæterùm tradiderunt Mercurium Gratiarum effe ducent, innuentes haudquaquam temerè, fed cum delectu conferendum effe beneficium, idque dignis: nam ingratus ad beneficium effe tardior. Eff autem Mercurius, oratio quam ad nos dij miferunt, quum ex omnibus quæ terra habebat animantibus folum hominem oratione donarunt, quòd præ cæteris omnibus præftantiffimum habebant ipfi. Porrò à confiderando ac loquendo nomen habet: aut ab eo quòd munitio quædam atque adeò propugnaculum fit nobis. Hinc primò Diactorus, id effe internuncius effe appellatus, vel ab eo quòd fit manifeflus ac verus, vel quòd noftras cogitationes in proximorum animas referat, quare & linguæ

ei sacrae sunt. hinc & Eriunius appellatur, quod magnam commoditatem adferat, & hos supra modum iuuet qui eo utuntur. Et Socus vocatus est, tanquam seruator familiae existens: aut vt quidam censent, fortis. Et cuspis huius dicitur signum esse. haud certe ad nocendum, sed ad seruandum magis est haec excogitata ratio: vnde & sanitatem ei fecere domesticam. Deinde Argiphontes est, tanquam argephantes, ab eo quod euidenter omnia ostendat, ac in proptulium agat. nam candidum, argenon vocarunt veteres Graeci, aut a frequentandi velocitate: etenim id quod velox est, per antiphrasin dicitur ἀργόν. Chrysozapis autem, quod maximo habeantur honore ipse ac eius vellicatio: siquidem non parui est momenti tempestiua admonitio, & eorum qui huic mentem adhibent cura. Traditur etiam praeco deorum esse, & eorum mandata ad homines deferre: praeco quidem, quum facta voce, ea quae innuit oratio representantur auribus: nuncius autem, quia deorum voluntatem ex euidentibus per orationem nobis datis cognoscimus. Talia habet pedibus annexa, & per aera fertur: idque congruenter Homero, quemadmodum vocauit verba alata, etenim Irim ventosis ac procellosis pedibus nunciam vocant, eam a nomine inducentes. Ad haec animalium ducem esse Mercurium fabulantur: inuencus, illi esse proprium, homines voluptate delinere, obque id ei virgam dant in manus, qua virorum demulceat oculos, mentis nimirum. Deinde iterum dormitantes excitat, & illi in manu est, facile impetum addere remis et flacciscentibus, atque hos retrahere ac sistere qui nimio ferebantur impetu. Hinc iam obsides immittere visus est, & vates esse ob hanc causam, quum pro suo arbitrato verat imaginationes: nam deorum nuncij sunt insomnia. At anguim circa virgam complexus, caduceatoris typum gerens, innuit efferatorum ab ipso concordiam fieri, ac illum inter eos ortum diffidiam indissolubili modo coniungere: siquidem per id etiam pacificum apparet esse praconium. Ferunt autem praeceteris, qui pacem ambiunt, florentes manu ramos ad colendorum agorum memoriam reducendam: iamque fore, vt mansuetis ac fructiferis plantis

parcatur. Deinde ex Maia Ioui natum esse ferunt Mercurium: significantes iterum, speculationis atque inquisitionis germen esse hoc animal. nam hinc *μαίω* dicta sunt obiterices, quod ea quae ad partum spectent, inquirent, ac quodammodo iuueffigent in lucem promerere infames. Ad haec etiam sine manibus ac pedibus fingitur, & figura quadrangulari: quadrangularis quidem, quod solidus ac minimè lubricus sit, ita vt & eius casus sit gressus, verum sine pedibus ac manibus, quando nec pedum nec manuum officio habet opus, ad id quod sibi incumbat agendum. Ceterum veteres aetate proeuectiores ac generantes, Mercurium erectis genitalibus deliniabant, sed minores atque aetate nondum adulta, remissioribus; inuencus, ad senium vergentis aetatis hominibus secundam atque perfectam adesse orationem: quae etsi vulgaris sit, tamen ipsa quae proponit adsequitur: at aetate immaturis, sterilem, imperfectamque. Deinde in viis collocatur, ac Triuius dicitur, & Dux, vt omnibus in rebus eo vterentur duce, quum ipse sit qui in consiliis nos in viam reducat. fortassis etiam ob solitudinem, quando quidem & illis eius apparatu & cultu est opus, eo quod inter deos atque homines communis sit. Vbi quis quippiam inuenit in itinere, moris est praefari, Commune Mercurio, qui certe rei inuenta conscientus est, vt qui in viis versatur inuencus, quod ei inuentum quoque commune veling esse, hinc nimirum rebus inuentis dictis Mercurialibus. Deinde lapides accumulans Mercurii, quisque ex praereuntibus vnum adiciens: siue id tanquam vile quiddam ac commune ob ipsum faciens, vt via purgetur: siue restans Mercurium, aut vt ei honorem significet, si nihil habeat aliud quod ei offerat: siue vt Mercurij collocationem praereuntibus faciat manifestiorem: aut inuauit, ex paruis partibus proferendam orationem constituit. Ad haec primus dicitur Forensis, idque merito, quum speculator sit eorum qui vendunt aut emunt aliquid, vt qui oratione omnia recte praestare poterit, hinc & mercatura praesse visus est: vnde & *ἑμπορίας* & *εὐρησίας* est nominatus. Deinde Iyae inuentor est, tanquam symphoniae atque concordiae, qua viucentes faeli-

ter agunt. nam congruentem habere addere dispositionem. Post hæc etiam illi arcanorum scientiam tribuere cupientes, furem tradiderunt esse, & vafri Mercurij exererunt statuam. nam illum qui proditus erat, sublatum occultat, suffuratus aliquatenus sua persuasione rei veritatem: unde nonnullos etiam ἐπιλάθεις vafra ac fraudulenta oratione vti dicunt. etenim fraudem componere his qui sermone vti notunt, est proprium. Deinde legalis esse dicitur, quod ob correctionem eorum sit posita lex, quæ in communi viuendi ratione facienda sunt. itaque ob concordiam, ad accuratè loquendi rationem transferuntur. Ad hæc, & in palæstris eum colunt cum Hercule, eo quod robur rationi comes esse debeat. nam qui solis corporis viribus stertus, rationem: quæ artes in vitam induxit, neglectui habuerit, huic admodum concinnè dixeris: Infelix, tuum te robur perditum ibit.

De fabulis, quæ antiquorum literis celebrantur.

Multas variâsque veteribus Græcis dedis conditas esse fabulas (vt aliæ quidem apud Magos fuerunt, aliæ apud Ægyptios & Africanos, atque alios Græcos) testimonium ceperis id quod Homero dictum est de Ioue ad Iunonem hunc in modum: An non in mentem veniat, quod ex alto suspensa eras, & pedibus duas demiserim incudes. apparet id Poëta ad veterem fabulam referre, qua fictum est, Iouem cathenis aureis suspendisse Iunonem, eo quod splendorem auro haud dissimilem habeant astra: atque ex pedibus eius duas dependisse incudes, nempe terram & mare, quæ ad se aera trahunt: quando ad alterutram partem abstrahi nequeat. Ad hæc alterius meminuit fabula: de Thetide, nempe Iouem ab illa seruatum esse, quum illum dii alij vinculis constringere voluerunt, Iunoque, siue Neptunus, & Attica Minerua. Apparet autem, vnumquemque horum pro virili continuo Ioui struxisse insidias, quum futurum esset, vt hunc ornatum remorarentur. sed quod natum erat, humore superabundauit, & in aquam erant redacta omnia: aut igni, & aer quoque in ignem transiit. Verum cum decore omnia disponens Thetis, hoc est providentia, Centimanum Briareū, nempe diuinam

potentiam diis obmolita est, qua disponuntur evaporationes vnde cumq; è terra procedentes, nõ secus ac si multis manibus per omnes numeros impleretur hæc distributio. Hic mihi fixius perspice, an ab eo quod mundi partibus illam ademerit voraginem, nuncupatus sit Briareus. Ægeon dictus est, quia semper floreat ac vigeat. Deinde non est quod fabulas reiiciamus, nec aliarum ad alias transferamus nomina: nec, si quid adfectum sit, genealogiis ab his datis proportionè faciamus. Proinde fabulati sunt, Chaos esse genitum, quemadmodum describit Hesiodus. Post hoc Terram, & Tartarum, & amorem, at ex Chao, Erebum & Noctem produisse, vel ex nocte Æthera & Diem. itaque opus est scitu, quod Hesiodus post Chaos dixit natam esse terram, dicens: Certè primus qui inter cælum & terram fuit locus, chaos erat, & deinde: Terraque lata omnium immortalium tutum solum. Qui inuosi Olympi detinent vertices, ac amplis dentibus Tartara, recessum late terræ. Deinde Amor, qui pulcherrimus est inter immortales deos, Emollius deos, ac omnes homines, Domat in pectore mentem, & prudens consilium. Deinde è Nocte Æther & Dies prognati sunt. Ex Chao autem, Erebusque ac nox atra prodierunt. Nam terra per contractionem facta est, at Aer per retributionem. Deinde quod in aere est tenuissimum, in ignis naturam abiit: verum mare per exustionem, porro montes per terræ secretionem. At è nocte æther, quod noctu æthera cernamus in astris: & iterum, nisi nox secedat, non fiat dies. Porro chaos est humidum, quod ante mundi expositionem fuit, à fundendo sic appellatum: aut ignis, quasi chaos: ἀπὸ τοῦ καίεν, id est ab vrendo: & hic ob tenuitatem diffusus est. Erat enim aliquando ò fili, quicquid est in rerum natura, ignis: & annis voluentibus, iterum fieri. at igni in aere extrinecto, crassa fit mutatio in aquam: quæ quidem mutata substantiæ partes per densitatem arripit, ac extenuatæ per raritatem. Nec temerè dixerunt post chaos terram esse factam, & tenebricosa tartara quæ terræ recessum nominat prædictus poëta, quod præsumpserit hunc abstrusum esse. At erebus cum ipsis dicitur natus, qui ad generandū impetus est, quū aliud simul ex alio nascitur.

Nec putandum est, pulcherrima ad spectandam hanc vim deficere. Cæterum erebus ex chao prodiit, quandoquidem regi & occultari aliud ab alio significat sermo: quemadmodum & cum hoc congressa terra, illico conformem sibi terram protulit, vt per vniuersam terram esset beatis diis tutum solum, semper currentibus in hoc beatis astris. Peperit autem terra è vaporacionib. cælum, dicto vulgariter cælo, quicquid circa ipsum est tenuis ac rara naturæ. nam & terra quoque è chao genita est. Cæterum primò separatus à primogenito liquore aer, tenebrosus & caliginosus erat. Deinde attenuatus, in æthera & lumen transit. Scitè igitur & hunc è Terra natum esse dictum est. At terra montes & mare peperit, idque certè nemini in amore conmixta, & se sanè continuit mare in concavis horum partibus; mutationem expectans: ac quæ ob inæqualitatem contractionis fuerint, eminentias cepit. Post hæc prognati sunt Titanes, hi certè nihil aliud sunt quam rerum differentia, quemadmodum enumerat Empedocles, Phyllo, & Phthimene, Cnido, & Astephea, Polystephanon, & Megisto, ac alias multas prædictam rerum varietatem obscurioribus oculis inuolvens. at à veteribus hæc ratio Iapetus est appellata, secundum quam etiam & animalia astuta nata sunt. & in vniuersum sonus iste est perfectus, quum Iacetus, id est medicus quispiam existat, vt vox sonat. nam sæpius Iones litera & loco literæ *r* vtuntur. Ad hæc *uqios*, id est aries nominatur, quòd eo imperium ac dominium rerum quæ subiectæ sunt obtineat. hinc fortassis & in grege *uqios*, id est aries, nomen traxit. Hyperion, quòd supra alia eat. Oceanus, q̄ breui temporis spacio perficitur, qui acalarreras, id est leniter & quietè fluxus appellatur, quòd lenis ac quietus eius fluxus ad solis motum appareat. & *hadonius*, id est habens vortices profundos, quòd continuò moueatur. Porro Tethys dicitur, quia omnia pura ac splendida reddat efficiatque, vt contrariorum habitum causa decenter his succedant. Mnemosyne causa est, vt quæ facta sunt, animo conferuamus. Themis est, quæ efficiat vt inter nos cocant fœdera, ac feruentur. At Saturnus omnium quæ sunt prædicta ratio filius existens potentior. Postremum autem eum dicunt

natum, quòd post dictorum generationem ipse permaneat, tanquam in ipsa generatione fuerit. Tum certè perfectior Hesiodi narratio, qui hæc quidem (vt existimo) à vetustissimis mutuatus sit: hæc autem fabulosus suo Marte addiderit, quo modo etiam plurimam theologiae partem corrumpit. Sed nunc ea quæ à plurimis celebrata sunt, oportet perpendere.

De Prometheus.

Qum antiquitus promulgatum sit, Prometheus è terra humanum genus finxisse, considerandum Prometheus esse dominium animæ vniuersarum rerum inditum: cui recentiores nomen indidere prouidentia. nam per hanc cum alia omnia, tum è terra, idoneè ad id disposita, confecti sunt ab orbe condito homines. Dicitur & aliquando Ioui conuersatus esse Prometheus. nam quum omni imperio multa prouidentia ac multorum præsentia sit opus, maximè certè Iouis, ac ignem dicitur pro hominibus suffuratus esse, quòd ignis vsus nostri ingenij ac prouidentia sit inuentum. Deinde hunc illum è cælo derulisse ferunt, eò quòd magna illic ignis sit copia: aut quòd hinc orientur tonitrua, ictu hæc nostra accedentes, & fortassis tale quippiam per ferulam adumbrat. Deinde ob id ligatus Prometheus puniebatur, aquila iecur eius rodente: siquidem nostra sollicitudo prædictum lucrum cum aliis possidens, sua ipsius culpa quandam experitur molestiam tristibus vitæ curis alligata, & quodammodo ob vigilantiam ad viscera vsque exesa. Ad hæc Promethei dicebant esse fratrem natu minorem Epimetheum, moribus quodammodo incultioribus, quòd prospectione præuenterit illam (quæ ex contingentibus prodit) scientiam. Nam reuera factum stultus cognouit patiens: ob id enim primæ mulieri dicunt conuersatum fuisse. nam conuenit recordiorem esse femineum sexum: & suapte natura magis post rem factam vitur consilio, quam antea. Dicitur etiam à quibusdam & artium inuentor esse Prometheus, idque nullam ob aliam causam, quam quòd ad earum inuentionem intellectu ac prouidentia sit opus.

AT bona hominum pars artes Mineræ ac Vulcani tribuere. Mineræ quidem, quando hæc prudentia ac industria esse videtur: Vulcani autem, quod ex artibus plurimæ per ignem sua opera exhibeant. Deinde cæteræ æther ac splendor & purus ignis est Iupiter. At ille qui in usu est, ac æri miscetur, *ἠφαίσος*, id est Vulcanus dictus est, ab incendiando, ducto nomine: hinc cum Ioue & Iunone prognatum esse dixerunt, & aliqui Iunone sola: nam crassiores ac pinguioribus flammæ quodammodo ex solo incenso aere materiam sumunt. Verùm traditur claudus esse, quod ob materię crassitudinem cursum claudicantibus haud dissimilem faciat: aut fortassis, quod sine ligneo tanquam baculo progredi nequeat. Verùm nonnulli, quia superiorem motum ob nutrimentum inferiori dissimilem atque inæqualem faciat, illo tardiore existente, eum claudicare dicebant. Ferunt autem, Iouem illum è cælo in terram dedisse præcipitem: quod fortassis, qui primi cœperint igne vii, ex ardenti fulminis iactu hunc adepti sunt, quum antea nullis ingenij machinis ad ignita peruenire potuissent. Cæterum ei Venerem connubio iunctam fuisse dicunt, & eadem ratione vnam Gratiarum. nam quemadmodum diximus, mechanica opera gratiam habere, sic & venerem quandam illis adesse censemus, nisi id sic, ad innuendum, magnam caloris vim adesse, in ipso coitus impetu, istud est confictum, nam fabulantur eum tenuisse Martem suam vxorem adulterio conspurcantem: est enim apud poetam fabula, quum tamen vetustissima sit, siquidem ignis robore & æs & ferrum domatur. At illud de adulterio figmentum innuit, non admodum convenire pugna ac violentiæ cum hilaritate ac mansuetudine: nec iterum præter naturam legem ea connecti, quum alterum alterius commixtionem sibi vendiceret, nam præstantius ac genotiosius germen harmoniam ex ambobus consistentem reddere solet. Deinde Ioui obstericis officium præstitisse dicitur, quando Mineruam pariturierit, nam defecto eius capite, effecit ut illa exlirer: siquidem hic igni quo vtritur artes cooperario ad ostentationem naturalis hominum scientiæ, ipsam in-

dustriam tanquam occultatam in lucem produxit, nam qui aliquid quærunt, si inueniant, id parturire ac parere dicuntur.

De Minerua.

Cæterum Minerua est Iouis intellectus, haudquam diuersa existens, quæ Ioui inest, prudentiæ: quemadmodum etiam prouidentię Mineruæ erecta sunt templa. Prognata autem è capite Iouis dicitur, fortassis existimantibus veteribus hinc esse præcipuam animæ partem quæadmodum & aliis his ætate minores censebant: aut forte quia homini suprema corporis pars sit caput, mundi autem æther, vbi præstantissima eius pars fiet atque sapientiæ causa, deorum vertex (ut ait Euripides) terram ambiens lucidus æther. Deinde mare caret Minerua, quod peregrina sit virtutis generatio, nec horum similis quæ ex congressu nascuntur. Proinde *ἄντι* id est consilio absorpto, eam peperit Iupiter: siquidem ipse prudens, ac consilio pollebens, nulla alia ex re quàm ex prompto consilio, sapientiæ sumpsit primordia. Ad hæc, nominis Mineruæ etymologia inuentu est multo difficillima, idque ob vetustatem: his quidem *ἀπό τῆς ἀφειν*, id est ab eo quod omnia perspicat, appellantibus eam Athrenam: aliis autem, quod femina licet fieri, minimè tamen mulieribus deliciis eneruetur. Deinde iterum alij, quia hæc sit natura virtus, ut nemini subigatur, ac nullius iugum ferat, hinc nomen tulisse dixerunt. Aut fortassis ab æthere, quemadmodum & veteres eam vocarunt Ætheroniam: eius enim virginitas puri atque incorrupti est symbolum, tale quiddam est & virtus, nam fingitur quoque armata, & sic eam fuisse natam narrant: innuentes, sapientiam suis ipsius præsidiiis satis esse instructam ad maximas atque difficillimas res obeundas: siquidem armati maximè rebus præsidii adferre videntur, & hanc ob causam illi quoque masculinè illud atque gorgoniū tribuere: tale etiã quiddam glaucore eius representante, etenim inter animantia robustissima quæque, ut sunt pardi & leones, quiddam visa obtinētibus intolerabile glaucis cui vibrant oculis. Verū quidam hæc illi tribuerunt, quia aer est cæsus. Deinde id maximè rationi concinit, quod in Ægidis communionem eam Ioue venerit, quum illa sola sit qua excellat Iupiter atque

omnibus antefter. At in ipsa Ægide caput est Gorgonis in medio deæ pectore linguam exerens: quod nimirum in omni rerum administratione præcipuum atque præstantissimum sit ratio. Deinde dracones & vlula ob oculorum similitudinem offeruntur huic, cæcis nimirum oculis existenti, nam acutissimo visu est draco, & quandam excubandi vigilandique vim habet, nec venatione capi posse videtur, non enim decet consiliarium virum totam noctem somno transigere. Dicitur & Atrytone, quod nullo possit labore conterri, aut quia de tertio est æthere. Deinde Tritogenia, quoniam malis tremorem & metum ingenerat: non enim, nisi ad malum bellum exsuscitant. Verum alij dicunt tria philosophiæ speculationis genera secundum astutiorum correctionem, aut veterum plenitudinem id habere. Ad hæc eam populi feruatricem vocarunt, quod in pugnis populum feruet. Deinde prædatrix est appellata, à præda: aut quod rerum hominumque sit tutela, etenim civitati & familiæ omnique vitæ generi præsidem fecere sapientiam potest: hinc & ipsa Erysiolis & Polias est nominata, quemadmodum ipse Iupiter: nam uterque urbium est prospector. Cæterum Pallas dicitur, ob fabulatam circa ipsam iuuentutem, vnde & Pellicibus ductum est nomē, quod excutiant atque euibrent iuuenes. Deinde præcipue collocant in arcibus, expugnandi atque capiendi difficultatem significantes, aut vt desuper fugientes illam conspiciant: deinde pro naturæ portione editissimo loco sitas esse ostendentes. Ad hæc auxiliatricem & Ageleida, id est prædatricem vocant, id quidem ab auxiliando deducentes: nam ad depellendam iniuriam atque opem ferendam satis est instructa: vnde & Victoria est appellata, sed alterum ab eo, quod populum agat, ac stimulet: aut quod indomita sit bouum armentis similis, quas ei maximè immolant. Deinde tibias inuenisse dicunt, quemadmodum & alia inter artes politiora: vnde etiam lanificio præesse fertur. At postmodum illam aiunt tibias abieçisse, quod animos emolliat atque emasculat ab his prodiens carmen, & minimè virile & bellicum videatur esse. Deinde huic donum est olea, quod floreat, ac quid habeat cæsi coloris: & oleum germanam habet vim,

aliam

aliis liquoribus diuersam, nam tempestiuum ac sincerum semper manet, ita vt virgini bene conuenire videatur. Martia autem vocata est, quod dux sit & gubernatrix præliorum, & rebus bellicis supra modum præstas, ac capiendo omnium: est autem totius virtutis caput. Deinde equestrem, & equorum domitricem, & hastis stimulantem, & sæpius alio eam appellant nomine, & ei trophæa ex oleaceis lignis erigunt, maximè autem victoriam iuxta eam recubitum habere fecerunt, quæ superiores vincenti concedit. Deinde alata quoque inducitur, ob acrem minimèque retrahendum ad res impetum. Et traditur etiam, in illa aduersus gigantes pugna optimè se gessisse. & Giganticida cognominatur: id hac ratione consentaneum est, primos è terra natos homines violentos fuisse ac furibundos, atque ob id nondum potuisse hætere, ac radices agere inditam illis communicationis scintillam. At dij illos quasi extimulaturi ac ad suam mentem conaturi reducere, adierunt, & præsertim quæ circa orationem versatur speculatio, istos debellauit: & ita subegit, vt expulerit atque sustulerit, hoc est ad melius viuendi institutum immutauerit: & ex hac inmutatio- ne alij facti & præpediti sunt à Minerua Atica, nempe ab ipsa cognitione.

De Marte, & Bellona.

AD hæc alij dij in reipublicæ muneribus versantur, haudquaquam pari modo ad constantem illam, ac cum ratione coniunctam vitam contententes, nam turbulenciores sunt Mars & Bellona, atque per hos Iupiter in se commisit animantia, neque id præter rem, ne hominibus quidem: aliquando enim bellum iniecit, vt animi generositatem atque fortitudinem ipsi sibiipsis, aut sibi mutuo (quod virtuti est proprium) commédent & ob hanc causam Iouis filius est Mars dictus. At bellonam hi quidem nutricem, hi autem matrem, & alij iterum sororem esse Martis tradiderunt. At nullo hæc distant discrimine, nam Ennyo, id est Bellona, est, quæ animas & robur in aciem profecturis addit. aut Bene ominandi forma, quod minimè concors & æqua sit. At æcus, id est Mars, appellationem habet ἀπὸ τοῦ ἀίγειν καὶ ἀναίγειν, id est à sustollendo: aut ἀπὸ τῆς ἀγῆς, quod damnū signi-

X

ficat: aut iterum per contrarium, quasi eum hac appellatione demulcere niterentur, ἀπὸ τοῦ ἀγῶα, ab aptando, nam vis actiua res ipsas coaptat: & fortassis tale quid habet harmonia, quam ex ipso fieri fabulati sunt. Deinde rectè dicitur homicida, & hominum perniciosus, & clamorosus, & cæstro percitus, quòd maximus feruenti negotio à pugnantibus sustollatur clamor. ob quam etiam causam nonnulli asinos quoque ei maciant, ob turbulentum ac acutum rugitum: sed plurimi canes, ob ruditatem & molestiam animantis. Coli autem maximè à Thracibus & Scythis, & huiusmodi farinæ gentibus, dicitur: quando apud illos rerum bellicarum exercitium honore floreat, ac iustitia habeatur neglectui. Deinde vulturem ei sacram faciunt, quòd hic maximè sit huiusmodi auium copia: ubi multa sunt cadavera, quæ Martis sunt indicia.

De Neptuno.

Post hæc autem de Neptuno, ò puer, dicendum est. Suprà dictum est, hunc esse illum circa liquidas res versantem potentiam: at nunc id altius explicandum. Primum quidem eum Phytalmium vocarunt, idque ab eo, quòd omnibus quæ è terra oriuntur, profus nascendi causa est terræ indita humiditas. Deinde Enosichthona, & Enosigaum, & Sifichthona, & Tinaçtoragæen, id est terræ motorem ac tenforem: quia nulla alia causa terræ motus generatur, quam quòd terræ fistulæ ac venæ maris ac aliarum aquarum inundationem suscipiant. nam coangustati in ipsa spiritus, & exire ad libertatem nitentes, turbare & rumpere eam solent: aliquando & iam redditis quibusdã mugitibus in hæc eruptione. Hinc quoque à nonnullis Mugitor dicitur. Deinde mare & iam talem sonum edit: à quo & sonorum & clamorosum & turbulentum dicitur. Hinc etiam illi cõueniunt tauri & hos immolant ei profus nigros, idque ob maris colorem: quum maximè aquam cæruleam esse narrent. Proinde rectè eum cæruleis cinibus decorum esse ferunt: & huiusmodi etiam vsu inducunt. At huius rei gratia fluuios cornigeros & taurino esse vultu fingunt, quòd violentiam & mugitum quendam eorum cursus habeat. Etenim Scamander apud poetam, tauri in morem barbatus esse dicitur. Cæterum alio modo, à

nonnullis Gæuchus, id est terræ rector, dicitur Neptunus. & Temeliuchus, id est fundamentorum concussor. & ei sapius asphalacos immolant: quòd in ipso situ est, ut terræ ædificia ἀσφαλῶς, id est tutè & sine periculo stent. Ad hæc gestat tridentem, aut quia hoc vultur in capturam piscium: aut quia id instrumentum ad terram mouendam est aptum, nam sic dicitur: Et ipse Neptunus habens manibus tridentem, Prodiit, omnia enim fundamenta sedibus suis mouit. Suscipitur ab occulto quodam, ut puto, Tritone. hinc Amphitrite. At Triton dictus est, siue à fluxu ac impetu τ literæ superflua: aut ἀπὸ τοῦ τρεῖν, à tremendo, per Antiphrasin. Est autem triformis Triton, & hac quidem parte hominem, illa verò cete repræsentat: quia dicta humiditas vim habet partim vtilem, partim nocuam. Deinde lato pectore vocatur Neptunus, ob maris latitudinem. quemadmodum dictum est. Per lata terga maris. Dicitur quoque eandem ob causam late imperans ac latifrons. Sed equestris fortassis, quia concitatus per mare fit iter, quòdque nauibus tanquam equis vrantur. Hinc & equorum curatorem esse his ætate posteriores censuerunt. Deinde νυμφαγέτης & κρηνοῦχος esse perhibetur, ob prædictas causas: siquidem Nymphæ sunt dulcium aquarum fontes, eo quòd semper vernanti ætate videantur esse: aut à splendore sic dictæ. Deinde nubentes nymphas eas vocant, quòd nunc primùm appareant, hæctenus occultatæ. Eò quoque pertinet, Neptuni filium esse Pegasum, ἀπὸ τῶν πηγῶν, id est à fontibus sic nominatum. nam ob violentiam in mari conspectam omnes quoque violentos & magni consilij homines, ut Cyclopem, & Læstrygonas, & Aloidas, Neptuno prognatos esse fabulabatur.

De Nereo.

AT Nereus mare est: hunc in modum vocatus, quòd natiter per mare. Deinde senem illum vocant, quia cana quodammodo spuma ebulliat fluctibus: etenim Leucothea tale etiam quid innuit, quæ Nerei filia perhibetur esse, nempe ob spumæ candorem.

De Venere.

Cæterum consentaneum quoque est, Venerem nullam ob aliam causam è mari natam perhiberi, quã quòd ad omnium generationis causam motu & humiditate opus sit: quæ utraque in mari abundant. Deinde & eò tendebant, qui eam Diones dixerunt esse filiam, nam *διεγειν* humidum significat: sicut *ἀφροδίτη*, id est Venus. Venus autem est, masculum atque scemellam induens, potentia. Et forè quòd spumosa sint animantium semina, talem est sortita appellationem. Aut, ut Euripides commentus est, eò quòd à Venere separati, *ἀφρόνη*, id est parum sanæ mentis sint. Deinde pulcherrima inducitur, quòd maximè detineat hos, qui parum mente constant, quæ ex congressu est voluptas, tantquam alias omnes longè à se relinquens. Dicitur autem amans risus, quando huiusmodi notæ hominibus peculiare maximè sunt, risus & hilaritas. Deinde assidentes sibi habet Gratas, & Suadelsam, & Mercurium, quòd suadela & oratione & gratiis suos pellectet amantes: aut ob blandam ac facilem consuetudinem. Porro Cytherea est dicta, *διὰ τὰς ἐν τῶν μίξων γινόμενας κινήσεις*, quòd è congressu in vtero concipiant mulieres: aut *διὰ τὸ καθήσθαι*, id est, quòd ut plurimum sedcant, ac fixæ sint amantium cupiditates. Hinc utique Cythera insula Veneri esse sacra videtur: aut forè Cyprus, nomine quodammodo concinnens *κρησε*, id est occultationi. At Paphus eius est domicilium, quæ Paphia dicta fortasse per defectum, & *τὸ ἄποφύκεν*, id est à decipièdo: habet enim, secundum Hesiodum, risusque & fraudes: & secundum Homerum, imposturam, qua mentem eripit etiam admodum sapienti. Cæterum eius cestus, est Zona ornata, ut cum maximè: aut quòd stimulandi vim variamque habeat efficaciam, aut etiam stringere debeat. Vocatur quoque Venus cœlestis, & vniuersalis, atque omnium causa, quòd & in terra & in mari eius potentia conspiciatur. Ad hæc, minimè rata, nec punitione plectenda dicebant venerea iustitanda, quòd quatenus ad rem obtinendam sint accommoda, his in adducendo vti conueniat amantes. Et ex auibus maximè gaudet columba, quòd purum sit id animal, ac à sue, ob sordes animatis,

abhorret. Deinde plantarum myrtus quidem, ob arboris amicitiam, Veneri sacra esse præsumitur: atque hæc maximè quæ *φιλύτεια* vocatur, ob nomen, quòd hoc pacto amor aptè effertur. & ad flectendas coronas ea magis vti solent: ac cauent, ne *πῆγον* deæ offerant, his quodammodo cestum maximè consecrantes.

De Amore.

Nec est quòd admireris, si quum huiusmodi sit, simul cum ea colatur atque conuerteretur Cupido, quum bona eruditorum pars hunc Venere prognatum esse tradiderit. Qui certè puer est, quòd amantes animo sint imperfecto, ac facile fraudibus conuellendo. Alatus autem, quòd etiam cædes edat: aut quia non secus ac auis frequenter mortalium aduolet animum. & Sagittarius, quoniam amore capti perinde ac si telo icti essent, afficiuntur: neque se, postquam vulnerati fuerint, bonis adiungunt, sed procul illos intuentur. Deinde tribuitur ei sax, quoniam igni suo animos incendere videtur. Ad hæc consentaneum est, cum appellatur esse *ἔρωτα* id est cupidinem, ab amatorum inquisitione: si quidem ab inquirendo dicitur *ἐρεῖν*, ut dictum est *ἂν αὐτοῦ ὄϊππος ἐρέων*: Abi eius quæ siturus equos. Hinc, ut puto, dicta est *ἐρέων* inquisitio. Ac traditum est, plures esse Cupidines, ob amorum varietatem, quòdque huiusmodi frequenti satellitio obstipetur Venus. Vocatur etiam *ἱμερος* siue quòd eat aut feratur ad fruendum his quæ formosa habentur: aut per imitationem mentis *ἐπίδοτος ὡς ἀναμιμωρεῖσθαι περὶ τὰς ἡν*. Deinde *πόσι*, ob osculorum imitatione, vnde & dictio *παπαῖς* appellationem habuit: aut quòd frequenter amantes sciscitantur de amatis, *πόθεν ἐρχοῖσαι*, id est vnde veniant, & vbi fuerint. Ad hæc, non desunt qui vniuersum mundum nihil aliud quàm amorem esse putarint, quum pulcher sit & venustus, ac forma florida: artare tamen antecedēs omnia, quumque multo vtratur igni, & motum velocem veluti ab arcu ac aliis faciat.

De Atlante.

Hinc autem alio pacto & Atlantem esse, & citra negocium expletum ea opere, quæ sermone de illo feruntur: & sic cœlum gestare perhibent. Longas autè

habere columnas, nempe elementorum potentias: secundum quas hæc quidem supra, hæc autem infra tendunt, nam his prorsus stabilita est terra. Ab his *διόφρον* est dictus, quod *τῶν ὀλων φρονίτες*, id est vniuersarum rerum curam gerat, ac omnium suarum partium saluti prospiciat. Deinde ex ipso Pleiadas ortas esse fabulantur: innuentes, illum astra omnia numero plura existentia, generasse Astreo & Athamanti: quia vnus quum sit ac solus, rerum vniuersitatem haudquaquam potuit constituere, etsi maximè ei vsu venisse videatur: vt ipse solus quum sit, maximam tamen admirationem concitarit his qui eius euentioni insistant.

De Pane.

TAlem quoque Pana esse perhibent, siquidem idem est omnibus. Et inferior eius pars hispida est & hirta, idque ob terræ asperitatem: at superior humana est figura, eo quod mundi imperium, quod ratione prorsus constar, æther obtineat. Porro lasciuum ac in Venere prouectum inducunt, quod illi naturalis seminis adsit copia, atque eorum quæ per congressum ex iis nascuntur. Ad hæc, in desertis locis illum degere, per id maximè eius solitudinem significantes: vnus enim ac soligenitus est mundus. At nymphas affectatur, quando quidem euaporationibus humiditate redditus gaudet, extra quas nihil esse in rerum vniuersitate viderur. Deinde nebride & pardali indutus esse fertur, ob aliorum atque aliorum colorum variegationem quæ in eo conspicitur. Deinde tripudiatore esse: aut fortassis quod omne genus ventis differatur, aut quod austero & agresti sit exercitio, minimèque ad ostentationem composito, ideòque in montibus ac antris vitam exigere dicitur. Et additur ei corona, pinea fronde contexta, quando montanum quiddam ac magnificentum hæc habeat planta. Deinde mos obtinuit, vt tumultus repentinos ac prorsus ratione carentes, appellemus Panicos: sic enim quodammodo armenta ac greges caprarum redduntur attoniti, strepitu aliquo è syluis antrisque ac præruptis locis audito. Nec temerè illum pecudum ac armenti speculatorem fecerunt: hanc fortè ob causam ei cornua quoque ac fissas ungulas tribuentes, aut fortè id per

duas illas prominentes auriculas adumbrantes. Et est fortassis hic etiam Priapus, quod omnia in lucem producat: & sunt etiam è veteribus, heroibus, qui illum *ἄγῶν*, ob ea quæ de mundi natura speculati sunt, designarunt. At verendorum magnitudo, vim seminis in genitalibus abundantem significat. Sed quam siu gestat omnium fructuum miscellaneam, significat copiam fructuum in sinu terræ sub tempore nascentium ac prodeuntium. Inducitur quoque custos & hortorum & vitium: quando quidem ad generantem spectat eadem tueri quæ generauit: quæ hinc quoque seruator dicatur Iupiter. Porro vites, linguæ diuersitatem ac puritatem innunt. At maximè horri variegationem & delectationem facillimè fieri generationem, quum huiusmodi veste (vt plurimum) sit indutus. At dextra manu protendit falcem: aut quia hæc ad purgandas vites vtantur: aut quia ad custodem spectat ad sui tuitionem armatum esse: vel quia hæc potentia, vbi res in naturam produxerit, easdem execat & corrumpit. Deinde bonum numen appellatur, quia mundus singulis annis nouis iterum fructibus est onustus: aut quæ illi præfecta est ratio, quatenus oportet, diuidit obiectum, boni diuisoris munus exequens. Ad hæc artifex est, ac propriarum rerum seruator, eo quod suam domum adeo pulchrè seruet, scèque aliis exemplar exhibeat. Deinde Amalthæ cornu propria est illius prudentia, qua simul omnia impellit quæ suo tempore nascuntur. Verum haudquaquam vna in re id quod à rerum natura producit, sed confertim & variè, in periodo ditat, aut iterum demolitur, ac ad nihilum redigit omnia, ob eam quæ ex ipso fit ad laborem exhortationem, tanquam is qui non emolliant bona prouenirent.

De Cerere & Vestâ.

Reliquum est ò fili, vt de Cerere & Vestâ verba faciamus: quarum altera nihil aliud quam ipsa terra viderur esse, siquidem huic illi ob id quod semper sit ac fixa sit *ἰστῆρ*, id est Vestæ nomen indiderunt veteres: aut quia super ipsam tanquam fundamentum stabilitum est vniuersus mundus. Deinde quod in morem matris educat ac nutriat omnia, *δῆμιον*, id est Cereri, tanquam terræ matri, nomen fecerit: aut Iouis matri, quæ ipse

hominibus quæ edant, affatim suppeditarit: aut ἀπὸ τῆς θείης, id est quod innenerit quæ illi maximè exquirant. Ceterùm inducitur nobis Vesta virgo, quod perpetuus motus rerum generandarum causa nequeat esse: obque hanc causam illi à virgine administratur. At non iidem Ceres, sed κόσμη, id est puellam, tanquam κόσμη, id est satietatem peperit: quum sit materia ad satietatem vsque alimenta subministrare idonea. Ceterum tribuitur Vestæ inextinguibilis ignis: fortassis quod vis ignea quæ in mundo est, hinc nutriatur, ac per hanc subsistat: aut quod fecunda terra etiam animalium sit mater, quibus vis ignea vitæ est causa. Fingitur autem rotunda, & per medios humeros fixa esse, eo quod huiusmodi sit terra, & sic coagulata sedeat. Hinc per similitudinem γῆ & χθών, id est terra appellata est. fortè γῆ ἀπὸ τῆς χθόνος, id est à capiendo; nempe quod omnia capiat, sic appellata. Ad hæc primò & postremò nata perhibetur, quod in hanc resoluantur quæ ab ea producuntur, & ab eadem constituuntur. Quare & Græci ab illa sacrificiorum principium sumpsērunt, & in illâ postremò desinebant. Seta autè ei candida circumposita sunt, quod coronetur & occultetur vndeunque à candidissimo elemento. Ceterùm θημίτις Ceres, eo quod femina largiatur, conficta est. Non inconcinne inducitur spicis coronata: id est enim omnium quæ data sunt homini maximè necessariū victus nimirum mansuetior. Hunc fabulatur per vniuersum terrarum orbem feminasse Eleusinus ille Triptolemus, à Cerere in alatorum draconum vehiculum impositus: siquidem è veteribus primus intellectu dicitur affectus, deo nimirum quopiam illum ad sublimiorem mentem erigente, quo pacto hordeum tractari debeat, & quomodo euentilatione à paleis discernatur. hinc & κριθὸς ad sationem est accommodus. inde etiam appellationem traxit ille qui hordeum conterit: nam ἔλαι hordeum dicitur. Deinde Eleusis locus est vbi primum inuentum est. & Ceres Eleusinia dicitur à prima illic inuentione, hominibus reuera ad cœlestem ac diuinam vitam facta. Ad hæc perhibetur Pluto Cereris filiam rapuisse, ob frumenti penuriam qua id temporis tenebantur omniæ: hinc enim est conficta deæ necessitas, & illa per totum

terrarum orbem inquisitio. Deinde & tale quiddam apud Ægyptios significat perditus Osiris, & diu quaesitus, & inuentus ab Iside, qui vicissim sex mensium spacio super terram, & sub terra moratus Adonis dicitur, quod Cereris inuentum hominibus placeat, sic appellatus, quem sus dicitur sustulisse, eo quod semper segeti sus nocent: aut per suis dentem, his perplexius ac rectius designantibus tempus quod sub terra occultetur seges. Sic à Venere ordinatum esse, vt pari tempore apud Proserpinam maneret Adonis: & qua id causa factitarum est, addam. Vocarunt Persephonem Cereris filiam, eo quod hæc operatio molestiæ plena ac laborum patiens sit, aut quod omnium abstinentia colatur. nam ieiunabant in honorem Cereris, idque siue vt venerarentur illum peculiari quodam ab ea tradito modo, seu vt abstinerent ab his quæ ab illa data sunt, aut prouidentia quadam id factitantes. nam quum aliquando rei frumentariæ penuriam immitteret dea, post sementum propriis visibus detraxerunt quidam, vt seminandi tempore deæ festum celebrarent. At verno tempore, deæ virentem herbam cum lusu ac gaudio sacrificant, videntes illam vigorem immittere segeti, ac abundantiam spem protendere. Hinc quoque Plutus diuitiarum deus non inconcinne dicitur, & Cereris esse filius, iuxta illud: Præ tritico atque hordeo ò fatue diuitiæ sunt potiores. Et affluere opibus, contrarium quodammodo est penuriæ ac fami. in quod etiã respiciens Hesiodus, inquit.

*Ergo incumbere operi generoso è sanguine Perse,
Te vt fugiat male suada fumes, ac vocat alma
Tum frugum genitrix.*

Deinde sucs grauidas immolant, idque appositissimè, fertilitatem ac concipiendi facilitatem innuentes. Offerunt quoque illi papauera: nec id quoque temerè. nam horum rotunditas, ac turbinatum illud, terræ figuram, spheræ in morem, rotundam esse significat. At inæqualitas illa, valles & humeros montium declarat: verum interna hominibus & subditis assimilantur. Porro quum innumera semina terra produxerit ob frumenti copiam, à molesto illo ac semper in contentionem vocato victu desistebant. vnde quoque leges quasdam sibi mutuò de

his quæ ad terminos aliena discernentes spectabant, condiderunt: ac inter se diuisis operis, non iniuriâ discabant, sibi Cererem legum atque æquitatis causam extitisse. Hinc quoque illam & Legislatricem appellant. Nec horum sententiæ accedo, qui eo quod deponantur ac recõdantur frumenta, illam sic appellatam esse ferunt. At philosophantes ei mysteria adducere tentabât, simulatque ea quæ ad victum conferunt inuenisset, idque adeo panegyri gaudentes, tanquam memoriam renouarent, illius quod à necessariorum contentione destitissent. nam *μισῶν*, satiari significat. consentaneum est hinc quoque dici mysteria, vnde etiam *Μυσία* à nonnullis appellantur.

De Horis.

AT ob hanc causam dicitur Iupiter Horas ex Themide sustulisse, à quibus bona omnia nobis subministrantur ac seruantur. Harum autem hæ quidem *ἔνομοι*, à πὸ τοῦ ἐνέμοσθαι *δίκη*, à πὸ τῆ δίκη χωρίζεν vocatur, à copiosa atque affluenti distributione. alia verò *δίκη*, id est iustitia, quod dirimat contententes, sed tertia *εἰρήνη*, id est pax, quod nulla alia re quam oratione rem discernat: nam *πόλεμος*, id est bellum, eo quod multas extinguat ac deleat, sic appellatur. Aut quod *παλάμας* *ἑσπέρειν περιγίνασθαι τῶν ἐνασπίων*, id est manibus aduersarios properet superare.

De Baccho.

HAud sanè temerè videtur pax Bacchus appellari, quum mitium arborum curator atque adeo dator sit Deus, quando nec hæc res quoque neglectui fuit: nam belli tempore regiones arboribus nudantur maxime. At in pace hæ quæ ad conuiuia spectant, tum florent, quibus necessarium est vinum. Ac dicitur Dionysios, quod *δισίνας*, id est irrigat nos iucundè: aut tanquã dissolutor, mutato *α* in *ο*, & *λ* in *ν*. Vnde etiam illum *ἄλυσιον καὶ λυαίον* appellant, vt qui curas soluat. At sunt qui dicât, ab eo quod ad cibationem primũ mons vincæ producerit, transfuisse nomen illud in consuetudinem. At hæc dicitur ignis opera matris vtero prodiisse, fabula nimirum calorem eius & corporum feruorem inuencens: tali enim natura est vinum, vim obtinens igni parem.

Sed apud poetas est: Femori Iouis infutum, ad perfectionem venisse: quod secundo femoribus vinum maturescar ac perficiatur. nam primum quirs marurum est, vsui prorsum imperfectum est. Deinde pedibus calcatur fit perfectus. nam prima illa generatio fit in autumnu maturitate, quæ est vigente etiã tum aestu. At secunda cum calcatione pedibus exteriur; atque id femoribus confici videtur. Ad hæc *βρόμιος* & *βακχος* vocatur, quod calcantes eo primò vtantur. Deinde etiam quum ad ebrietatem eo vsi sint, discedere huius loci vinculis. Ad hæc stuporis symbolum Saryri sunt, à πὸ τῆ σαρύρειναι, id est abhiando, nomen ducentes. At *σκύβοι*, id est tripudiatōres, à πὸ τῆ σκώρειν, id est à tripudiando. Porro *σαλινοί*, à πὸ τῆ σελάινειν, id est quod alios suos disteris exagitant. At *αινιδῆαι*, à πὸ τῆ αἰνείναι, id est eo quod ruant ac impetu ferantur. Caterum his omnibus innuitur ebriorum corpus pariter & animum solui atque effœminari. Huius quoque rei gratia forminea fingitur esse forma, quod vigorem omnem carpat ebrietas. Et cornua habere dicitur, quod ebrii vi vtantur, ac impetum quendã haud facile tolerandum habeant. At vestis florida, autumni inconstantiam declarat. Verum quod multa statua pars nuda sit, morum simplicitatem ac nuditatem innuit. Qua ratione etiam *δῖνος* vinum verè dici videtur fortassis: & ob id vaticinandi ars aliquando est tributa Baccho at illam ebriorum turbulentiam propriè exprimere videtur tinnitus ille & tympanorum sonitus, quæ in eius orgia assumunt. vtitur multi etiam tibiis, quũ fructuũ vindemiam faciunt, aliisque huiusmodi instrumentis, rhythus autem ostendit, ebriis suos ipsorum pedes minime sufficere, illisque fulciméto opus esse. Sunt etiam Thyrsi, qui cuspidem ferreã foliis habeant obtectam, quod aliquando amarum ac triste quid bacchicæ hilaritati subsc multas ad contumeliam & offensas excidentibus. vnde etiam Mænales dictus est Bacchus: & Mænades, quæ circa illum versantur mulieres. Ad hæc fingitur & iuuenis & senex esse, eo quod omni ætati quadret: iuuenib. nimirum illo meracius vtentibus, senib. autem suauiter commisti nymphis inducuntur: & has quidem tangentes, has autem ioco violare nitentes, eo quod aquæ

temperamentum vino additum . admodum vile fit .
 Deinde pardales Dionysio subiungunt , atque illum se-
 qui inducunt , siue ob coloris varietatem , ita vt etiam
 ipse & Bacchæ nebride induantur : aut quod asperim
 etiam mores temperato vini vsu mansuecant . Ad hæc il-
 li hircum mactant , quod vitibus ac ficis infestum fit id
 genus animantis , quam ob causam hunc deglubentes , in
 vterum insiliunt per pagos Atticos , iuniores agricolæ . &
 gaudet fortassis id genus sacrificio Bacchus , quod ipse
 hircus fit . Vnde etiam asini in pompis eius frequentant ,
 & priapi ei offeruntur , & sphalagogia celebrantur : ete-
 nim ad coitum facit , & Venerem cit vinum , obque id
 quidam Venerem & bacchum communi colunt sacrifi-
 cio . At ferula per membrorum obliquitatem apparet ,
 quod huc atque illuc circūferantur ebrij , simul quod pa-
 riter leues ac facile mouendi sint . Deinde in mōribus ferè
 versantur , ac solitudinem amant Bacchæ , quod non in
 oppidis , sed in agris vinum nascatur . Ad hæc Dithyram-
 bus est appellatus Bacchus , aut quod os referet , faciāt-
 que vt imo pectore recondita supernarent ac disfluant :
 aut quod ipse fit qui ianuas cogat adire adolescentes , aut
 egredi , & excidere , & claustra transilire . Deinde quod
 imperum atque vim inferat , vocatus est Triambus : vnde
 inter triambos in hoste paratos multis vntur anapa-
 stis , quum scommate aduersarium ferire velint . Ac illi
 picam , garrulam nimirum auem , sacram fecere : & ba-
 starream vocant , ab incessu : & eraphioren , quod con-
 tentionem remittat , quando vino proflus reconciliandi
 vis adsit . Deinde visus est bellator esse strenuus , ac pri-
 mus ostendisse , bello accommodum esse iambum . Por-
 rō hedera coronatur , ob hedera ad vitem ac vuas simi-
 litudinem . Et Orybadon dicitur : natura enim per ramos
 arborum procacibus brachiis geniculato cursu scandit ,
 ac fortioribus truncis se implectit . Deinde theatricis
 auditionibus oblectatur Dionysius , eo quod conuiuia
 horum sibi vsum maximè vendicent , vt cantus & ci-
 tharæ : hæc enim ciborum sunt additamenta quædam ,
 & quasi corolarium . Porrō in fabulis est , illum à Tita-
 nib. distractum , iterum à Rheæ compositum esse . quibus
 inuolucris obtexerunt fabulæ autores , Terræ filios a-

gricolos confudisse vuas : quæque in his vini fuerint
 partes , à se mutuo separasse : quas iterum in hoc influës
 dulcor coniungit , & vnum corpus reddit . At illa apud
 poetam fabula , quod aliquando fugiens Lycurgi insi-
 dias deus , in mare insilierit , & deinde à Theide sit fer-
 uatus , manifestam habet sententiam . nam vites Bacchi
 erant nutrices : has enim Lycurgus vindemiator existens
 deprædabatur , ac deuastabat . Deinde vinum mari mix-
 tum in tuto erat . Et hæc quidem de Dionysio .

De Hercule.

Hercules est ratio vniuersis rebus indita , qua natura
 fortis ac valida est , quum ea insuperabilis , ac mini-
 mè vincenda sit , roboris & mutæ fortitudinis particeps
 existens : fortassis ab eo , quod . ad heroas pertendat , no-
 men habens , quum hæc sit quæ generosos ac strenuos
 celebrari faciat . nam veteres corporis pariter & animi
 fortitudine insignes vocabant heroas , obque id diuini
 generis videbantur participes , nec nouo rumore contur-
 bari posse apparebant . nam ob virtutem attributa est
 deo appellatio , quum Alcmenæ ac Amphiryouis sic fi-
 lius . deinde coniectatur difficilia dei esse insignia , ex his
 quæ de heroe ad posteritatem venerunt , fortassis leonis
 pellis & claua , ex prisca theologia , ad id relata sunt . si-
 quidem quum in re bellica præstiterit , ac bonam terræ
 partem cum exercitu peragraret , verisimile esse non exi-
 stimarunt , solo ligno obarmatum obambulasse : sed his
 insigniis deum post obitum ab his qui beneficium
 eius senserint , ornatū esse . nam vtriusque fortitudinis &
 generosi animi fuerit symbolū : etenim leo animi gene-
 rositate antestat omnibus animantib⁹ , ac claua armorū
 est validissima . Ad hæc sagittarius quoq; inducitur deus ,
 eo quod nusquā non penetraret telum , quodque intensum
 quid habeat telorū impetus . Sed haudquaquā verisimi-
 le est , Herculem his armis fretū , hostium aciei occurris-
 se . nec temerè tradiderunt , Heben in vxorē habere Her-
 culem , pleniore mente præditum , vt enim ad iuuenile
 quid faciendum intensiores sint manus , sic seniorū men-
 tes multo sunt meliores . Ad hæc reor ego illā apud Om-
 phalem seruitutem in illū admodū concinè quadrare ,
 declarantib. per hanc veterib⁹ debere etiam fortissimos

viros rationi subiugare seipfos, & quæ ab hac decreta sunt exequi, etfi speculatione, ac rationali cõsideratione incidat mollius quiddã oraculi, quod nõ aliud appellasse videbimur quàm *ὀμφαλον*, id est umbilicũ. Porro duodecim illa certamina deo tribui possunt, quũ neutiquã ab hoc sint aliena. quemadmodũ etiã Cleanthes fecit: nec putandum est vbique esse rationis inuentorem senem.

De Apolline, & Diana.

Concinnẽ õ fili, appellatur Sol Apollo, ac Luna Diana, atque ob id ambos sagittiferos inducunt, longum illum radorũ iactum quodãmodo adũbrantes. Vocantur autem, hic quidẽ Hecatos, hæc autẽ Hecate, & procul lumen suũ emittant: vnde eos non ineptẽ longẽ iaculantes cognominarunt. Verũ aliqui his nominib9 Hecatos & Hecate aliã ascribunt etymologiã: quod videlicet, qui hæc primò imposuerint, pro precibus his vsi sint, precãtes ne ab his procedens malum appropinquet, interdum enim hi aerem corrũpere videntur, & pestiferi influxus auctores esse: ob id illis veteres *ὄφεις* immolarũt. Hinc poëta quũ peste populus periret, introducit Achillem dicentem, quærendum esse vatẽ, qui dicat: Cur in tantum iratus sit Phœbus Apollo. Atque huius rei gratia blandiendi formula putant dictã esse *ἄρεται* Dianam, quod *ἀσθεμαῖς*, id est sanos faciat: atque Apollinem tanquam *ἀπολύτρωσα*, id est liberantem nos à morbis. In quã sententiã etiam *κακίων* nominatus est, & medicus esse esse visus. Sunt etiam qui hinc Apollinem *ἀπὸ τῆς ἀπολλύουσα*, id est à perdendõ atque consumendo dictum asserrant: nempe hunc esse qui mundi huius apparatus cõsumat, quod sine intermissione humorem vndecunque auferat, atque lunæ & ætheri largiatur, ac fortassis ab eo, quod densitatem ac constipationem substantię extendat ac dissoluat: aut quod etiam tenebras depellat, vt simpliciter dicatur. Propriẽ quoque illos inducunt fratres sibi mutuo similes, ac conformi agitato motu, & eandẽ omnibus in rebus habentes vim, & itidem ea quæ in terris sunt nutrientes. Ad hæc etiam Apollo Mars esse fingitur: siquidem feruentior est ignis, ac agendi vim habet. Porro Diana fœmina est, vt quæ obrusorem ac imbecilliorẽ habet potentiam. Deinde Apollo ætatem

habet admodum iuuenilem, qua ætate formæ excellentia etiam se ipsos vincunt homines: siquidem visu est pulcherrimus, quum purus sit ac splendidus. Adhæc & aliis non ineptẽ in illum vruntur, auricomum & indetonsum appellantes: quandoquidem aureo est aspectu, & suã puritate relinquit à se omnia. Deinde & Delium vocarunt, & Phanæum, eo quod res per ipsum in manifestum agantur, & mûdus illuminetur, ita vt etiam Anaphæ Apollini templum crexerint, nempe qui omnia ilustret, & huic consentaneum est, quod Delum & Anaphen illi sacras fecerunt, atque ob id vaticinandi artem ac dictã rerum declarationem illi tribuerunt: ac quod Delphis inuentum est oraculum, cognominarunt Pythium, eo quod huc confluentes mortales *πυθιάγονται*, id est sciscitarentur ea, quæ ad se spectent. Est etiam hic locus dictus terræ umbilicus, non quod dimidium sit eius, sed à reddito in eo vaticinio, quod Omphæ græcè dicitur. Porro à *λόγους*, id est incuruis & obliquis existentibus oraculis, *λόγιος* est nominatus: aut propter obliquitatem itineris, quod per zodiacum circulum faciat. Cæterum Musicus & citharædus inducitur, quod concinnẽ & decorẽ omniẽ mundi partẽ pulset, moueatque, & se locium omnibus paribus adiungat, nullæ eius dissouantia in rerum natura conspecta, sed temporũ ad se mutuo symmetriã in summo (non secus ac si ad numerum) seruet & animalium voces, ipse nimirum aliorum corporum sonus existens: ac per se siccitatem, quo facilius ad auditum vox veniat, præstet. Et hinc Musarum dux & custos vocatus est, & Musis colludere putatur, nam vt ait Hesiodus, E Musis & longẽ iaculante Apolline, Viri poëtæ sunt terrestres reges. Et hanc ob causam est illi cygnus sacer, qui canendi suauitate & corporis nitore reliquis auibus antestet. At à coruo abhorret, quod colore sit inauspicato & è lauro illi corona uestitur, quod tractabilis ac semper florens sit planta, ac facile quoque adurit, & ad purgationem peculiarem quandã vim habet: itaque non incitẽ purissimo ac maximam vrendi vim habenti Deo attributa est: aut fortassis nomen eius quodãmodo *ἀπὸ τῆς διαφύγειν* deductum, effecit vt accommoda ad

vaticinium videretur. Cæterum tripos ob plenitudinem ternarij numeri ei datus est, deinde etiam à tribus aquidistantibus circulis, quorum vnum quidem fecit sol, annuercarium motu conficiens, ac duos pertingit. Adhæc, quum grassante peste, vt in omnibus videretur, armenta pascat, & continuo eadem ab initio corrumpat peste, ei gregis custodiam tribuerunt, Lycium & Lupicidam appellantes. Nec temerè Agyeus vocatus est, vtpote in viis collocatus. nam exortas has irradiat ac lumine implet: ita vt illi contrarium dictum sit, Occidit sol, & obscurabantur omnes viæ. Etiam Leschenorium appellant illud, quòd diem tractandis nugis ac muræ conseruationi exhibeat, ac noctem depellat. Deinde Pæana, aut per antriphrafin, deprecando ne morbos immittat, neque corrumpat spiritum à se æra: siue quòd reuera corporis sanitatis autor sit, ob sanam aeris temperiem.

De Aesculapio.

VT iterum ordine rem exequamur, Aesculapium ex Apolline natum esse dicebant, qui mortalibus mendendi artem ostendisse visus est. nec id certè mysterio vacare æquum fuerit. Dicitur autem esse Aesculapius, quòd ad mortem vergentem inclinationem reiciat atque repellat, obque id illi draconem appingunt, quòd quiddam huic neutiquam diuersum patiantur qui mendendi arte vtuntur: idque hac de causa, quia è morbis reiuuenescant, ac senectutem exuant: simul etiam quum attentionis signum sit draco, qua plurimū opus est in re medica. Cæterum baculus huiusmodi rei symbolum esse apparet, quòd nisi tali cura erigamur ac confirmemur, continuo ad imbecilliorè valitudinem æquo citius prolapsuri simus. Dicitur quoque Chiron enutriisse Aesculapium, & in medicæ artis speculationibus Aesculapij Hepeonem, nomine haudquaquam ociose in fabulam assumpro: nempe quòd innuaturbationum sedationem per suauem medelam induci.

Seorsum de Diana.

Diana Lucifera est nominata, quòd suum splendorem iaculetur, ac circumfusum aerem quodammodo illuminet, idque in plenilunio. Deinde Dictyna illam vocant, quòd huc suos deiiciat radios: nam *Διὴν* iacere significat

significat: aut quòd in omnem terræ angulum suam vim exerat. Cæterum venatoriam ipsam & ferecidam & ceruos figentem & monticolam inducunt: idque aut quod in feras vertere cupiant ab hac procedens malum, aut quod noctu maximè appareat: siquidem noctu altum vbique silentium, quemadmodum in syluis ac desertis locis est, ita vt in huiusmodi locis videri poterit oberrare. extra hoc, quod commenti sunt illam arcu insignem semper venari. Cui concinit & illud, quòd huic canes sacros esse putarint, qui ad venatum accommodati sunt, ac ad custodiam & ad latratum nati. Atqui venatrix visa est, quòd non desistat nunc persequendo nunc iterum fugiendo solem. deinde in zodiacum transgrediatur, ac signa celerius transeat, quum etiam velocitate venatrici non dissimilis sit. ac quum maximè terræ vicinum sit sidus, in mortium verticibus eam versari perhibebant. Triformis autem (nam eadem est qua: Hecate dicitur) inducitur, quòd tribus formis ad plenitudinem redigatur luna: nempe quæ curuata est in cornua, & quæ in orbem sinuata. Et terriò alium quendam habitum eam fingunt assumere; iam penè exacto mense: nunquã enim impletur circulus. Hinc etiam est appellata Trivia, ac triuorum custos est habita, quòd triplici modo mutetur, per animalia incedens. Porriò sole interdiu solum apparente, hanc autem noctu & tenebris lucentem & incedentem nocturnã, & noctiuagam & terrestrem vocarunt: ac sub terrestribus diis sacra facientes, eam quoque cū illis honorare inceperunt. & adfectum est, in morem inferorum hanc contaminare, & etiam contaminari, quin eam veneficiis opitulari credunt, ac his quoque additum est, illam luctu & cæde gaudere: vnde nonnulli moti sunt, vt sacrificiis absurdis, nempe cæde humana, illam placarēt. Deinde illi trigle, id est mulum piscem, sacrū fecerunt, idque ob nomen. Nec vllam aliam ob causam dicta est in viis versari, quam qua Apollo & Iupiter. Videtur quoque multis eadem esse hæc & Lucina dicta, quasi *εὐλαμένη*, id est currens indefessa per terram: quam precantur sibi venire mitem ac zonifoluã parturientes, nempe cui in promptu est, contractum ac arctū sinum dissoluere, atque alleuare partus

dolores. Adhæc plures Lucina traduntur fuisse, qua ratione etiam plures Amores: diuersi enim mulierum partus sunt, non secus atque amantium cupiditates. Deinde fulgens Luna fecundat quæ concepta sunt: atque huic in manu est præstare ut vel crescant, vel pereant, vel manifestè laborent. Desinas itaque mirari, si veteres alia sententia Dianam incorruptam, nec quicquam puritate soli inferiorem putarint: at alia, parturientibus propitiam, quum in huius sit facultate, nascencia facili partu in lucem promere. Deinde iterum alia ratione horrendi ac mali quid habere, quemadmodum de Hecate diximus.

De inferno.

AT postremo animas accipientem æra, *Æων* vocarunt, ob tenebras (ut ipsi quidem censebant) quum profusus nobis disparuerint, qui eò sub terram concesserunt. Porro mutorem vocarunt, quin & Clymenos dicitur, quod ipse *τῆ κλέων*, id est auditus auctor sit: siquidem nihil aliud est vox, quam percussus aer. Deinde per fastigium, eum beneuolum ac bonum consultorem vocarunt, ut qui rebus humanis bene consulat: quum huius opera laborum ac curarum requies nobis superinducatur.

Comus.

Dæmon est Comus, à quo mortalibus *καμάζων*. adstans thalami foribus aureis, ut puto. Tarda autem ac difficilis ipsarum comprehensio, ac cognitio, quod in tenebris sint, nox enim non à corpore, sed à tempore picta est. Vestibula autem sponso admodum felicis in lecto iacere indicant, & Comus iuuenis, ad iuuenes accedit, mollis, nec adhuc ephæbus, præ vino rubicundus: & quod ebrius sit, rectus dormiens. Dormit autem, faciem quidem in pectus deiiciens, & gutturis nihil ostendens, sinistram venabulo sustinens. Sed manus sustineri arbitrata, soluitur. & profecto is exprimitur affectus, qui in dormiendi exordio accedit, cum nobis somno blandiente, cogitatio in eorum transit obliuionem quæ continet, unde & quæ in dextra est facula, manum præ somno languentem effugisse videtur. Sed Comus metuens cruri adhaerentem ignem, sinistram quidem tibiam in partem dextram, faculam vero ad sinistram transfert, ut ignis vaporem declinet, ab exposito genu

manum arcens. Faces autem debentur quidem à pictoribus his, qui in vigore sunt ætatis constituti: & absque his cæcutiunt picturæ. Como vero paululum facie opus est nuenti, & à capite umbram trahenti. Verum cæteræ corporis partes exactè effictæ sunt, eas illustrant atque in lucem educente facula. Rosarum autem corona laudatur quidem, sed nequaquam à specie. Flauis enim ac caruleis si contigerit coloribus florum imagines referre, haud magnus est labor. Cæterum ob coronæ laxitatem ac molliciem laudetur oportet. Commendo & rofarum rosidum, ipsasque cum odore pictas assero. Quid reliquum est Comi? Quidnam aliud, præterquam lasciuientes. nonne crotala, strepitusque intonans, ac vox enormis te petit? Lampades quoque sublucent, unde & lasciuientibus quæ ante pedes habeant, videre, & à nobis videri licet. Multus autem populus simul accersitur, & mulierculæ cum viris incedunt, & calciamentum extat, & præter peculiarem cinguntur consuetudinem, nam Comus & mulieri virum agere, & viro stolam induere muliebrem, muliebritèrque incedere permittit, & coronæ non amplius floridæ, sed ipsarum quod capitibus concinnatæ sint, ablata est hilaritas, cum per luxum ac lasciuiam currant. Florum enim libertas manum auersatur, utpote quæ eos ante tempus flaccidos reddat. Plausum etiam quendam imitatur pictura, cuius maxime indiget Comus. Nam dextra, contractis digitis, subiectam sinistram ad clauum plectit, ut manus cymbalorum more percussæ consonæ fiant.

Fabule.

AD Æsopum fabulæ proficiscuntur (quod ipsarum sit studiosus) eum diligentes. Nam & Homero quidem curæ fuit fabula, & Hesiode, nec non & in Lycamben Archilochi. verum humana omnia ab Æsopo sub fabularum inuolucro conficta sunt, & rationis causâ feras orationis participes fecit. Etenim auaritiâ demolitur, contumeliâque ac fraudem abigit. Et hæc leonem ac vulpem & per Ionem equum agere inducit. Et ne testudo quidem muta, sub quibus humanarum rerum peritiam pueri percipiunt. Æsopi itaque causâ probatæ fabulæ, ad sapientis fores accedit, vitis ipsum oleaginamque

ramo coronaturæ . Ipse autem aliquam (puto) contexit fabulam. Oris enim risus, oculique in terram demissi, id præ se ferunt. Nouit fabularum cogitationes, relaxato indigere animo. Philosophatur autem pictura, & circa fabulati corpora, feras enim commiscens, Æsopo choream constituit, ab illius scena confingens. Choreæ autem princeps, picta est vulpes. Nam haud secus Æsopus in plurimis argumentis ministra vitur vulpe, ac Dauo comœdia.

FINIS.

ALBRICI PHILOSOPHI
DE DEORVM IMAGINIBVS
LIBELLVS.

De Saturno.

Aturnus primus deorū supponebatur & pingebatur, vt homo senex, canus, proluxa barba, curuus, tristis, & pallidus, tecto capite, colore glauco: qui vna manu, sed dextra, falcem tenebat, & in eadem serpentis portabat imaginem, qui caudam propriam dentibus commordebat. Altera verò, scilicet sinistra, filium parvulum ad os applicabat, & eum deuorare videbatur. Qui iuxta se habebat filios, Iouem scilicet, Neptunum, Plutonem, & Iunonem. quorum virilia Iupiter amputabat. Ante quem erat mare depictum, in quod Iupiter dicta virilia abscissa proiciebat, de quibus Venus puella pulcherrima nascebatur. Iuxta autem ipsum Saturnum erat imago Opis vxoris suæ, in cuiusdam similitudinem matronæ depicta: quæ aperta manu dextra, opem omnibus velle dare prætendebat: paucam verò manu sinistra pauperibus porrigebat.

De Ioue.

Iupiter Saturni filius, cui cœlum & cœli regnū in sortem cessit, pingebatur in throno eburneo, in sua maiestatis sede sedens: sceptrum regnū in manu tenens, scilicet sinistra: ex altera verò, scilicet dextra, fulmina ad inferos

mittens. & Gigantes repressos fulmine, tenens sub pedibus, & conculcans. Iuxta eum verò quædam aquila, quæ volans inter pedes suos quendam pulcherrimum iuuenem, scilicet Ganymedem raptum porrabat, habentem in manu craterem, vt Ioui poculum propinaret.

De Marte.

Mars tertius deorum dictus est: qui & tertius in ordine planetarum, atque stella eius, taliterque in sua imagine pingebatur. Erat enim eius figura tanquam vnus hominis furibundi, in curru sedens, armatus lorica, & cæteris armis offensiuæ & defensiuæ, qui & galeam habebat in capite, & flagellum in manu portans, accinctusque mucrone. Currus verò eius ab equis rabidis trahi videbatur. Ante illum verò lupus ouem portans pingebatur, quia illud scilicet animal ab antiquis gentilibus ipsi Marti specialiter consecratum erat. Iste enim maior est, id est mares vorans, eo quod bellorum deus à gentibus dictus est: & quia Romani fratres geminos, primos vrbs fundatores, scilicet Romulum & Remum, Martis filios esse suaserunt. quorum Romulus Remum interfecit: ideo sub eius curru idem Romulus depictus est, qui fratrem Remum occidebat.

De Apolline, sive Sole.

Apollo quartus deorū est: quia Sol, qui dicitur Apollo, inter planetas quartum orbem tenet in cœlo. Ite pingebatur in specie impuberis iuuenis, nunc facie puerili, nunc iuuenili, semper imberbis, nunc autem in cana diuersitate apparentis: licet raro tali facie esset formatus. Iste super caput portabat tripodem auream. In dextra verò manu habebat sagittas, arcum & phœretram. In sinistra autem citharam tenebat. Sub pedibus eius depictum erat monstrum terrificum, cuius corpus erat serpentinum. triaque habebat capita, scilicet caninum, lupinum, & leoninum. quanquam inter se forent diuersa, in vnum tamen corpus coibant, vnam solam caudam serpentinam habentia. Coronam verò capite gestabat Apollo, duodecim lapidum preciosorum. Iuxta autem illum erat viridis laurus picta, & coruus niger desuper volitans pingebatur, auis scilicet ipsi deo consecra-

ta. Sub lauro verò, nouem Musæ choream faciunt: & circa Apollinem cantus melodiam promunt. A longè verò Phytton serpens maximus erat, quem sagitta viua Apollinis per medium transigebat. & erat Apollo inter duo iuga montis Parnasi sedens, de quo & fons Castalius scaturiebat.

De Venere.

Venus quintum tenet inter planetas locum: propter quòd quinto loco figurabatur. Pingebatur Venus pulcherrima puella, nuda, & in mari nataus: & in manu sua dextra conchiam marinam tenens atque gestans: rosisque candidis & rubris ferrum gerebat in capite ornatum, & columbis circa se volando, comitabatur. Vulcano deo ignis, rustico turpissimo, in coniugium erat cõsignata, qui stabat ad eius dextram. Et coram ipsa tres astabant iuuenulæ, nude quæ tres Gratiæ dicebantur. ex quibus duarum facies versus nos aduersæ erant, tertia verò dorsum in cõtrarium vertebat. Hinc & Cupido filius suus alatus & cæcus assistebat, qui sagitta & arcu, quos tenebat, Apollinem sagittabat: propter quod deos contra se turbatos timeus, ad Maris gremium fugiebat. Cui & illa adulterij crimine familiaris reperta est.

De Mercurio.

Mercurius sextus in ordine planetarum, sicut & aliis ab antiquis gemilibus sextus deus: esse dicebatur, cuius imaginem in hunc modum pingere voluerunt. Erat enim ipsius signum homo vnus, qui in capite & in talis alas habebat: in manu autem sua læua, virgam tenebat, quæ virtutem habebat soporiferam, & quæ erat serpentibus circumsepta. & gladium curuum, quem Harpen homo vocabat: fistulamque de calamo factam Syringe ad os suum ponebat, dextra sonans. galerum quoque seu umbellam capite deportabat. Coram ipso autem erat gallus, sibi peculiariter consecratus. Ab altera verò parte erat Argus, cuius caput & facies plena erat oculis, qui coram eo iacebat decollatus. Iste ergo dictus est deus mercatorum, & deus furtorum: & ideo ab alio eius latere depicti erant mercatores cum aliquibus mercibus: & latro, qui sibi mercatori peram abscindebat. Eloquentia autem in lillula designatur, qui de viro in

foeminam, & de foemina in masculum se mutabat, cum volebat: & ideo pingebatur cum vtroque sexu. De albis verò nigra, & de nigris alba faciebat, quod ostenditur per eius pileum semialbum & seminigrum. Aliqui verò eum capite canino pingebant: ideoque & lanceam pro virili, & colum pro muliebri sexu tribuerunt.

De Diana.

Diana, quæ & Luna, Proserpina, Hecate nuncupatur, vltima inter planetas est, propter quod vltima ponitur in numero fictorum deorum. Ipsa ergo pingebatur in specie vnus dominæ, coma dissoluta, quæ arcum tenebat & sagittam. ceruos quoque cornutos in venatione insequi videbatur: circa quam, siue ad eius latera erant chori Dryadum, Hamadryadum, Naiadum, & Nereidum: & chori nympharum, sylvarum, montium, fontium & marium, cum choris & Satyrorum cornutorum, qui dij dicebantur agrorum. Et nauicula post ceruos cum homine nauigante & velificante in mari erat figurata,

De Minerva.

Minerva dea sapientiæ ex cerebro Iouis nata: quæ alio nomine Pallas dicta est. Hæc enim pingebatur à poëtis in similitudinem vnus dominæ armata lorica, & gladio accinctæ. cuius caput viri decinctum circum erat, ipsamque cassis cum crista desuper detegebat. ipsa autem lanceam tenebat in dextra: in sinistra verò scutum chrystallinum habebat, quod caput Gorgonis à ceruice serpentibus monströse continebat. Hæc igitur oculos habebat splendidos triplici colore. pallium induebat distinctum aureo, purpureo & cœlesti. iuxta se habebat oliuam viridem pictam: desuper auem, quæ dicitur noctua, volitantem.

De Pane.

Pan ab antiquis diebus fuit deus nature, & in similitudinem nature vniuersalis fuit ab eis taliter figuratus. Pingebatur homo cornutus cum facie rubicundam: in cuius pectore stellarum plurium erat forma. Pellis eius in parte pingebatur stellata. Femora autem habebat denudata cum herbis & arboribus prodeuntibus ex ea: & in ore eius fistulam septem calamorum tenebat,

quam digitis pulsare videbatur. Pedes quoque & crura caprina habebat. Cum Amore verò pingebatur luctam habuisse, qui ab ipso Pane victus erat: ideoque idē Amor iuxta eum, quasi ad terram prostratus iacebat,

De Plutone.

Pluto Saturni filius, dictus est ab antiquis Deus inferorum & regnorum, terrarum, & animarum iuste decedentium. Credebant enim antiqui, omnes animas ad inferos descendere, ibique cum Plutone in caligine perpetua remanere. Quapropter ipsi Plutoni, id est inferno, vel ipsi virtuti diuinæ inferna gubernanti talem imaginem depinxerunt, quem & tenebrarum principem esse voluerunt. Erat enim imago eius, homo terribilis in solio sulphureo sedens, sceptrum regni in manu tenens dextra: sinistra, animam constringens, cui tricipitem Cerberum sub pedibus collocabant, & iuxta se tres Harpyias habebat. De throno autem eius sulphureo quatuor flumina manabant, quæ scilicet Lethen, Cocytum, Phlegethontem, & Acherontē appellabant, & Stygem paludem iuxta flumina assignabant. Iuxta Plutonē inferorum regina Proserpina sedebat cum facie fusca & terribili, quæ Plutoni coniugi à sinistris assidebat. Erant autem Furiæ tres horribiles, venenatis serpentibus crinitæ, quæ homines furere faciebant, quæ Alecto, Tisiphone, & Megæra dicebantur. Parcæ seu fata sic dictæ per antiphrasim, eo quod nemini parcant, tres erant, Domicilæ sororēs: quarum una tenebat colum, & nebat, altera fluuoluebat, tertia illud rumpebat: & istæ, Clotho, Lachesis, & Atropos vocabantur. Harpyiæ verò, aues erant rapacissimæ, cum facie virginea: quæ, Aello, Ocypete, & Celano vocabantur.

De Iunone.

Iuno posita est in similitudinem aeris. Antiqui enim ipsam Iouis, id est ignis uxorem & sororem dixerunt. Iridem & Nymphas eidem attribuerunt, cuius imago taliter pingebatur: Erat enim scœmina in throno sedens, sceptrum regium tenens in dextra eius, caput nubes tenebant opertum supra diadema quod capite gestabat. cui & Iris sociata erat, quæ ipsam per circuitum cingebat: nuuciamque Iunonis Iridem populis appellabant. Ideo

iuxta ipsam Iridem ancillam paratam ad obsequium dominæ figurabant. Pauones autem ante pedes eius lambebant: quia à dextris & à sinistris dominæ stabant, aueſque Iunonis specialiter vocabantur. Mulier erat filiã pariens: quia ipsa Iuno partubus præesse dicebatur, quæ & Mercurium dicitur lactasse.

De Cybele.

Cybele mater deorum, fuit dicta terra: quam & deos genuisse dixerunt veteres, & gigantes. cui antiqui philosophi talem imaginem depinxerunt. Erat enim virgo scœmina in curru sedens: lapidibus preciosis, & metallorum diuersorum varietate vestita. Itaque mater deorum extitit, & gigantum. Irata enim Terra contra deos, Titanas dicitur parturisse. Erantque gigantes pedibus serpentinis: de quibus fuit vnus Titan, qui etiam Sol dicitur. Sed quia iste contra deos nihil fecit, sicut alij fratres, ideo alijs detructis, hic solus in sua deitate permansit. Currus autem Cybeles à leonibus trahitur, coronamque turritam in capite gestare dicitur. Pingitur iuxta eam in curru Atys puer nudus, quem illa amasse dicitur, & nimio zelo castrasse: & sic illi vnilia pingitur amputare.

De Aeolo.

Aeolus autem in deorum numero computatus, & qui ventorum deus dictus est, cuius talis erat imago depicta. Stabat enim in antro, linea veste indutus & præcinctus, tenens sub pedibus flabra, instrumenta fabrilis. In manu autem vtraque tenebat cornua: quæ ori admouens, ea sufflare, & ab vnoquoque cornuum sex ventos emittere videbatur. Et quia Iuno ei regnum dedisse fingebatur, à dextris ei Iuno stans septa nube, eius capiti coronam imponebat. A sinistra verò eius Nympha seminuda in aqua, quam ei coniugem eadem Iuno dicitur dedisse.

De Iano.

Ianus verò in deorum numerum acceptus est: cui omnis rei initium & finem tribuebant. Hic autem taliter figurabatur. Erat rex homo, sedens in throno fulgenti radiis circumquaque, qui duas facies habebat: quarum una ante se, altera post se respiciebat. Iuxta

illum quoque erat templum, & in manu eius dextra habebat clauem, qua templum ipsum aperire se monstrabat. In sinistra verò habebat baculum, quo saxum percutere, & ex illo aquam producere videbatur.

De Vulcano.

Vulcanus deus ignium, pingebatur similitudine fabri, deformis, & claudi, malleum in manu tenentis, & deorum impulsu de cælo in terram decidentis. Iuxta eum plures dii eum irridentes pinguntur, qui eum de cælo expellere figurantur. Ipse quoque sic expulsus, fulmina in terris Ioui parare dicebatur, quæ ad cælum Iouis ipsius aquila deferrebat. Ideoque iuxta ipsum Vulcanum, depicta erat officina, & aquila parata ad fulmina deferenda.

De Neptuno.

Neptunus deus aquarum, & præcipuè maris, depingebatur ad modum cuiusdam numinis mare gubernantis. Erat enim eius imago, homo nudus in mari natans, ab umbilico supra aquas imminens, & tridentem pro sceptro regio manu tenens: quo saxum quoddam percutiens, aquor quoddam acerrimum producebat. De mari verò plurima flumina manare videbantur. Greges item illi Tritonum circa se è mari natantes probabant, & regem æquoris honorabant. Sunt autem Tritones pisces, qui tubas ore portant, quibus intronare se ostendunt: ideo aliqui gentilium ipsos marina quædam monstra dicebant.

De Vesta.

Vesta dea ignis, scilicet diuini, in collegio deorum annumerabatur. Hanc Iouis fuisse nutricem, & eum suo gremio sustentasse, antiqui dicebant: quam etiam taliter figurat pictura. Erat enim templum latum & spatiosum, cum arâ in medio. circa quam ex utroque latere erat ignis accensus, qui perpetuo seruabatur, quem extingui nullatenus fas erat. & ideo ad huiuscemodi mysterium erant multe Vestales virgines deputate, quæ & ipsæ ibidem depictæ ab utraque parte ignem fouere videbantur. Supra pinnaaculum autem templi depicta erat ipsa Vesta, in formam virginis, infantem ipsum Iouem suo sinu fouens.

De Orpheo.

Orpheus vir fuit magnus ingenio, & eloquio perfulgens, eruditissimus philosophiæ, & artium disciplina: qui homines irrationabiliter viuentes, ex feris & immambus fecit mites & mansuetos, & moribus composuit. Vnde & bestias quasque, volucres, fluuios, saxa & arbores, citharæ sono dicitur mouisse, qui & Eurydicem nympham eodem mulcens sono, in coniugem habuit: quam à serpente percussam & occisam, descendens ad inferos, citharæ sono dulcissimo Plutone placato, dicitur redemisse: ea lege, ne eam auerfus respiceret, donec vltimum limen inferni excederet. Quam legem vtræ præterit, uxorem retentam amisit. Iste igitur in numerum deorum consecratus, taliter pingebatur. Erat homo habitu philosophico, citharam manu pulsans. Aure cum erant diuersa animalia ferocia, quæ pedes eius lingebant, scilicet lupi, leones, vrsi, serpentes, aures diuersæ circa eum volitantes, montes & arbores deflecentes vertices suos: qui & uxorem se sequentem conuersus aspiceret videbatur, sed eam inferi retinebant.

De Baccho.

Bacchus filius Iouis inter deos connumeratus est, quem vinum, & vini Deum esse dixerunt. Attendentesque vini virtutem & proprietatem, illum vti Deum in natura coluerunt, & eidem huiusmodi imaginem esse depinxerunt. Erat enim imago sua facie muliebris, pectore nudo, capite cornuto, vitibusque cornuato, qui super tygride equitabat. Iuxta ipsum autem erant imagines trium animalium, scilicet simiæ, porci, & leonis, quæ pedem vini vitis circumire videbantur. Ob cuius umbrâ Bacchus equitabat, vitibusque racemis erat plena. Ipse verò vna manu tenebat poculum, scilicet sinistra: altera verò, scilicet dextra, in eo vitæ racemum extricabat.

De Esculapio.

AEsculapius dictus est filius Apollinis, qui Deus medicinæ & medicorum putabatur. Eius imago, erat homo quidam, cum barba valde proluxa. indueus habitu medici, sedens: in cuius sinu erant pyxides vagenturum: & alia instrumenta ad medicinam pertinentia. cuius manus dextra barbam tenebat, sinistra

verò baculum cum serpente gestabat intorto.

De Perseo.

Perſeus etiam filius Iouis inter deos annumeratus eſt: qui rex Aſiæ diues & præpotens, qui & nauibus multas regiones tranſiuit, & Aphricam debellauit. qui & tres ſorores illud regnum tenentes ſua ſapientia occidit, quæ Gorgones dictæ ſunt: quæ vnum ſolum oculum habentes, homines ſe aſpicientes vertebant in ſaxa. Hic enim tali imagine figurabatur. Erat homo iuuenis alatus & volans, quaſi nauis diſcurrens, & alarum vtens volatu, cui aſſiſtebat Minerva, ſapientiæ dea. Hic verò armatus, chryſtallinum ſcutum ante oculos deferens, telo falcato tres fœminas virgines, ſcilicet ipſas Gorgones, decollabat, Sthenyonem, Euryalem & Meduſam: & hæ poſt habebant homines ſemiconuerſos in lapides. Hic caput Meduſæ ablarum in haſta de ferre videbatur, de ſanguine verò Gorgonum equus alatus, nomine Pegafus naſci videbatur: qui vngula terram fodiens, fontem erumpere faciebat, qui Caſtalius dictus, Muſis ad potum productus eſt.

De Hercule.

Hercules Iouis filius dictus eſt quem in deorum collegio antiqui acceperunt, propter eius quaſi innumeras probitates, quæ inferius per ſingulas depictæ ſunt. Hercules enim herocleus, quod eſt virorum gloria fortium. Prima igitur eius victoria notabilis fuit, quando in nuptiis Centauros ibidem exiſtentes & inebriatos, qui dominas inuitatas volebant violentè opprimere, claua pro maiori parte maſtavit, vnde reliqui timore percuſi fugerunt. Centauri enim, qui dicuntur eſſe ſemihomines & ſemiequi, denotantur homines carnali concupiſcentia facti, vt beſtiæ, qui virtutis animi ſuperantur. Secunda victoria Herculis notabilis fuit, quia ipſe pugnaffe cum leone, ipſumque claua maſtallè, & interempto pellem abſtuliffe dicitur, quo deinde ſpolio inceſſit ſemper indutus, in ſignum victoriæ perceptæ. In qua etiam oſtenditur animi fortitudo, contra quam nulla vis corporea præualet, quæ ſemper ſpolium leonis, id eſt vim virtutis deſert. Tertia Herculis fortitudo eſt, de qua ſic ſcribitur: Admetus Phææorum rex Alceſtim

habuit coniugem: & dum inſirmaretur ad mortem, Apollinis miſerationem inuocauit, cui ſic reſpondit, niſi in hoc ei poſſe præſtare, niſi aliquis de propinquis eius ſe pro illo morti voluntariè offerret: quod vxor eius libenti animo fecit, & ſe ipſam interemit. Quod Hercules proſpiciens, & mulieris tantæ fidei compaſſus, ad inferos deſcendit, & Cerebrum tricipitem ſibi ad oſtium inferni reſiſtente, triplici vinculo catena, videlicet ſingula ſingulis faucibus intorta, ab oſtio abſtraxit, & Alceſtim ex inferno reduxit. In quo denotatur, quia ratio & virtus animi omnes cupiditates & vitia terrena deuincit, & maxime vitium gulæ, quod habet tria capita: eo quod gulaſitas tria exigit, ſcilicet abundantia quantitate, aſſidua tempore, grata faucibus voluptate: quæ omnia virtus ſuperat, & ſiquid ex inſirmitate animi deuictum fuerit, etiam ab inferis abſtrahit. Quarta fortitudo Herculis ſcribitur, qua dicitur Heſperides ſpoliaſſe, quæ fuerant Atlantis regis Aphricæ filia. Hæ hortum habebant, in quo erant mala aurea Veneri conſecrata, ad quorum cuſtodiam draco nunquam dormiens poſitus erat. Quæ poma Hercules abſtulit, occiſo dracone. Nam virtus animi non poteſt fructum capere virtutum, niſi malicia prius interimatur, quæ iugiter vigilat in cuſtodiam viciorum. Quinta Hercules fortitudo eſt, qua hydræ ſerpentem occidiſſe legitur. Fuit autem hydra, iuxta fabulam, in Lerna palude: cui vno caſo capite, duo excreſcebant, quam dum Hercules gladio vincere non poſſe ſe cernebat, occasione iam dicta, caput excreſcentium, igne circa eam appoſito illam exuſſit. In quo intelligitur, quod lacus fuit Aemonia, cuius aquæ vicinas ciuitates maſtabant: Hercules verò multa vicina loca in circuitu exuſſit, & ſic aquæ clauſit meatus. Nam & Hydra ab hydor, quod eſt aqua, ducta eſt. Sexta victoria eius eſt, quam obtinuit de Acheloo: de quo fabuloſe dicitur, quod hic Achelotus filius fuit Thetidis deæ aquarum: cui mater conceſſerat, vt cum aduerſario pugnans, quamcunq; formam vellet, ſumeret, qui contra Herculem ſecum pugnaturum formam tauri ſylueſtris induit: cum quo diu Hercules pugnando, ei tandem cornu dextrum euulſit, quod & Copiæ deæ diuitiarum dedica-

uit. Sed cum Achelous ad fluuium bibiturus accessisset, videns in aquis sibi ablatum cornu, seipsum in flumine præ dolore suffocauit. In quo intelligitur, quod Hercules fluminis, qui dicitur Achelous, & cuius eruptiones non modicè agros obruebant, dum alterum eius alueum exciasset, sua industria fertilem reddidit regionem & sic fructuum copiam præstauit. Septima Herculis fortitudo est, de qua sic scribitur. Erat in Italia quidam latro, nomine Cacus, qui dum Hercules ad Italiam deuenisset, & ab Euandro rege officiosè receptus esset, bobus aduectis ex Hispania, Geryone perempto, dum Hercules boues in pascuis custodiret, & somno oppressus dormiret, Cacus eo dormiente securus exiens de spelunca, in qua latebat, plures ex bobus rapuit: quos per caudam auersos capere traxit, ne ex rectis eorum vestigiis humo pressis, quò ducti essent, deprehendi posset: quin potius illos abiisse videretur. Verùm excitatus Hercules, & furto comperito, vestigia versa decernens, eaque insecutus ad antrum peruenit, & Cacus suis cum bobus latitantem reperit: quem fumum & nebulam eructantem claua peremit, bouesque redemit. Moraliter autem, Cacus malus interpretatur: qui latet in spelunca, quia nunquam malitia libera frontis est. Hercules autem, id est virtus, malos interficit, & sua vendicat. sed Cacus fumum & nebulam emittit, quæ visui nocent: qui malitia semper occultas deceptiones molitur. Octava Herculis victoria scribitur, qua alium malum nomine Diomedem mactauit: qui hospites aduenas benignè recipiebat, & illis hilariter ministrabat, vinòque condito inebriabat: dumque graui somno essent oppressi, illos occidebat, & equabus suis in pascum præbebat. Quo comperito, illuc Hercules accessit, & illum claua peremit, ipsumque in pascum eisdem suis equabus apposuit. In quo notatur, qualiter virtus omnium maculam superat, & eadem poena punit vitium in quo delinquit. Nona Herculis huiusmodi scribitur victoria. Anteus erat gigas, filius Terræ: cui mater concesserat, ut quotiens terræ prostratus occumberet, viribus duplicatis exurgeret. Cum hoc Hercules pugnans in lucta, eumque bis prosterbens, comperuit illum exurgere fortiolem: vnde illum bra-

chiis apprehendens, eleuatum à terra constrinxit ad petrus: & tam diu tenuit suspensum, donec deficiens exspiraret. Ponitur autem Anteus sub forma libidinis, nam *ἀντίον* Græcè, Latine contrarium sonat. Et nascitur libido de terra, quia de carne concepta. & tactu terræ fortior redditur: quia libido tactu validior excitatur. Sed à gloriosa superatur virtute, quia denegato tactu, ad altiora virtutū mens eleuata, libidinis concupiscentiā extinguit. Decima victoria eidem Herculi ascribitur de apro. Erat enim aper terribilis in regione Calydoniæ, qui nò solum segetes deuastabat, sed occurrentes homines dentibus lacerabat. Contra hunc procedens Hercules, & diu cum eo pugnans, illum tandem claua mactauit: & quem plastrum iugatis bobus trahere nequiuit præ magnitudine, subiectis humeris, ipsum in ciuitatem omnibus mirantibus detulit. In quo similiter notatur animi virtus, quæ omnia superat & vincit. Vndecima victoria est, de qua de Geryone rege Hispaniæ triumphauit. De quo scribitur, quòd ipse Geryon habebat canem bicipitem, quo omnes superabat. Hunc Hercules (vt fingitur) olla arca pugnans deuicit, cui adhibito cane, cum etiam diu pugnasset, canem occidit, & regnum Geryonis obtinuit. In quo notatur allegoricè, quòd dictus Geryon duorum capitum canem habuit, quia terrestri & nauali prælio plurimum potuit. Arcem Hercules olla arca vectus accessit, quia nauem habuit fortem in qua nauigauit, armis arcis munitam, cuius canem occidit, quia potentiam eius comminuit terra & mari, eiusque obtinuit regnum. Duodecima & vltima Herculis fortitudo legitur talis. Fuit quidam gigas Atlas nomine, in Mauritania, in monte altissimo cælum ipsum contingente: qui cælum, ne caderet, humeris sustinebat: & sidera, si quæ cadebant, malleo fixa, cælo reponebat. Quem cum accessisset Hercules, ille qui audierat de fortissimis illius viribus, rogauit eum vt quia felus erat cælum sustinendo, ipsum aliquanto iuaret, donec quiesceret. quod Hercules libenter annuit, & humero supposito, cælum sustinuit. In quo intelligitur, quia ipse Atlas astrologus peritus fuit: & ideo cælum dicitur sustentasse,

& sidera cadentia cælo reposuisse. Hercules etiam fuit astrorum artis multum edoctus, qui scientiæ comprehendendæ plenûs gratia ad vltimos terræ fines accessit: & cum eodem Atlante de scientia conferens, illum in aliquibus iuuit, opemque impendisse fertur ad cælum sustentandum.

De Cereye.

Ceres dea inter omnes deos deâsque veterum vltimo in ordine posita est: eo quod eius suffragium omni humanæ vitæ potissimè veterum esse videbatur. Dicitur enim dea frumenti & segetum, ac generaliter omnium seminum ac frugum, quæ terra producit, sine qua specialiter natura deficeret: idèoque taliter pingebatur. Erat enim in figura matronæ præinctæ, & pannis & calceis admodum rusticanæ: sedens super bouem, qui est animal culturæ deputatum: quæ manu dextra habebat ligonem, ad terram vertendam, & brachio habebat appensum calathum cum seminibus. Ab ipso quoque latere dextro habebat duos agricultores, quorum vnus ligone terram vertebat, & alius semina spargebat. In manu verò sinistra Ceres tenebat falcem messoriam, & baculum ad terendum frumentum: à quo etiam latere erant duo alij agricolæ, quorum vnus metebat, & alius frumenta baculo triturbat. Erat ergo Ceres inter duas arbores pomis onustas. Latere verò dextro desuper erat Iuno dea nubium, imbrem spargens per fata. à sinistro verò erat Apollo, id est sol, suis radiis segetes excitans metendas.

ARATI

FINIS.

ARATI PHAINOMENON
FRAGMENTVM, GERMANICO

CÆSARE INTERPRETE.

OELVM circulis quinque distinguitur, quorum duo extremi maximè frigidi, australis humilimus, & aequilontus excelssissimus. His vtrinque proximi duo paralleli vocantur, vt ita dixerim, æquè distantes, ideo tropicus vnus solstitialis, alter hybernus, per quem sol transiens ac tenens octauam partem Capricorni, solstitium hybernum facit: alter æstiuus, per quem sol transiens ac tenens octauam partem cancri, solstitiū æstiuum facit. Medius est æquinoctialis, qui octauam partem arietis tenens, æquinoctium vernum facit: octaua libræ, autumnale constituit. Vt circuli in cælo, ita zonæ in terra vocantur. inhabitabiles frigidi circuli sunt ob rigorem, quod ab his longissimè sol abest. Sub torrido quidem habitare putant Æthiopiæ maximam partem, item plurimas insulas maris rubri, aliòsque vertices eminentiâsque terrarum nostris ampliores, sub tropicis habitare nulli dubium est. Noster solstitialis æstiuus est excelsus atque arduus. Diuisi autem sunt à nobis circulo æquinoctiali, qui Antichthones nominantur: & videtur humiles atq; depressi, qui antipodes infra sunt, quod vt esse videatur, efficiunt flexus obliquitatèsq; terrarum, quas antichthones & antistochæ & antiscæptæ inhabitare dicuntur. Incipit autem signifer non ab extremo circulo, nec ad extremum extenditur, sed ab intimo tropico australi brumaliq; eodem per æquinoctialem ad summum solstitialem, eundemque æstiualem per mediū (in his longitudo latitudòque) porrectus, obliquè circuli signiferi partes 365. signa 12. partium singula tricenarum. Quorum quædam ininora, quædam ampliora, & populo Canophora dicuntur. sed compensatio quinque partib. creditur applicari, vt sint omnes signiferi partes 365. Horum incipientia ab ariete, alia sunt masculorū

Z

naturalibus, alia fœminarum. Item quartum quoque eorum aut tropicum, aut solidum, aut deforme, incipiet dinumeratio ab ariete. Signa tropicorum duo sunt æquinoctialia, aries & libra: duo solstitialia, capricornus & cancer. Tropici maxima solida anteposita his deformia.

Hic est stellarum ordo, utrorumque circulorum, septentriones duplices ad austrum vertuntur, figura auersis caudis inuicem sibi aduersantes, inter quas obliquus dilabitur draco. Sub vnus namque pede est serpentarius, cuius serpentarij pedes attingunt frontem scorpionis: à latere autem retrò stat custos, sub pedib. quidè eius virgo, habès igneam in manib. spicam. Retrorsus verò vestigijs eius adiacens leo, medio aëstiuo solstitio cancer & gemini. Genua autem agitatoris caput gemini attingunt, pedes autem eius tauri cornib. iunguntur, cuius hæduli desuper obtinent locum septentrionis. Habet autem septentrio à dextris iuxta coronam desuper serpentem in manibus Serpentarij, & cum qui in geniculo stat, & sinistro pede septentrionalis draconis verticem calcans: vnum brachiū libra, alterum dans coronam. Nam ad minoris septentrionis vltimus pes Cephei continetur, cygnum manu dextra apprehendens, super cuius alas equus extendit pedem, & super equū Aquarij pedibus piscis magnus austrinus. ante Cepheum Cassiopeia, & à dorso agitatoris Perseus pedem extendit: super Persei caput Cassiopeia pedibus properare videtur. Inter cygnum igitur & eum qui in geniculo stat lyra cōstituitur. In quorum medio desuper ab oriēte delphinus cognoscitur, sub cuius cauda est aquila, in proximo habens serpentarium. Sed iam de aquilonio circulo dictum est, nunc ad australem ordinem properemus. Sub aculeo scorpionis sacrarium constitutum est, sub corpore eius anteriora centauri videntur, in quo est bestia. conspicitur & Sagittarij pes summus ex alia parte sub australi circulo, prope centauri membra hydræ cauda, & cornus, ad genua virginis vna est posita à sinistris Orionis, qui & incola, fluius, qui & Padus, necnon & Eridanus, sub pedibus Orionis. lepus splendida effigie conspicitur, retrorsum verò à pedibus eius canis splendida resulget, post cuius caudam nauis constituta est, ad

tauri pedem protendit manum Orion, pedibus gemini appropinquant: anticanis super caput arietis, non longè ab Andromeda: pedibus triangulus positus est. Sub ariete & piscibus cetus. connexio verò piscium communem habet stellam.

ARATI PHAENOMENA

GERMANICO CÆSARE

INTERPRETE.

A Ioue principium magno deduxit Aratus
Carminis, at nobis genitor tu maximus auctor
Te veneror, tibi sacra fero, doctique laboris
Primitias, probat ipse Deum rectorque fatorq.
Quantum etenim possint ami certissima signa;

Quæ sol ardentem cancerum rapidissimus ambit,

Diversasque secat metas gelidi capricorni.

Quæve artes & libra æquant diuortia lucis:

Si non parta quies te preside puppibus æquor,

Cultorique daret terras, procul arua silerent.

Nunc vocat audaces in cælum tollere vultus,

Sideraque & varios cæli cognoscere motus:

Nauita quid caueat, quid vitet doctus arator,

Quando ratem ventis, aut credat semina terris:

Hæc ego dum letis conor predicere Musis,

Pax tua, tuque adfis nato, numenque secundes.

Quæritur cur à Ioue incepit, & non à Musis? ut Homero conueniens magis hoc existimauit principium Phænomenis, ut Iouem inuocaret, quòd ipsorum carminum origo est Iupitet. non solus autem ita cœpisse videtur Aratus, sed & Crates comicus à Vesta incipies, & profari carmina. Sophron in Mjmo, qui nūcius inscribitur, à Vesta incipiens: omnes inuocant Iouem omnium principem. Sed quæritur cuius Iouis meminerit, utrumne fabulosi, an naturalis? Et philosophi quidem plurimi, naturalis aiunt eum Iouis meminit. Sed Crates ait Iouem dictum cælum. Inuocatum verò meridò, quia in aere & æthere sunt sidera: & Homerum dixisse Ioué in aliqua parte cæli, & ipse Aratus, cū dicit

Herodotus Iouem dictum aera. & Crates quidem eiusdem est opinionis, testemque esse Philonem comicum dicit. Hoc autem constat & ipsum dicere. Nam quia nihil aliud est vox quã percussus aer, videtur conuenienter dixisse, quã rei præstat authoritatem, plenas Ioue vias referens, & omnibus hominum conuentus, nihil eorum quã in terra sunt, sine aere est, ratione etiam cuius omnes usum desideramus. Nam cuncti mortales ostendunt usum suspirio: & cum viuimus, aere indigemus. At quòd air, Dextra monstrat: ad auguria pertinet auu. propter quod & Stoici Iouem esse affirmant, qui per materiam manat spiritus, & similis est nostrã animã. Zenodorus autem Ætolus & Diodorus aiunt, nec ad fabulosi Iouis sufficere eiusdem opinionem: esse enim talem causam Iouis, & conuenire omnes vias eò cõferant, quas tanquam loco eius describit. Dicendo autem etiam genus, ostendit animã immortalitatem. Bene propterea quòd air: nouerat enim virtuti aliquid amulum futurum. Deo igitur aduersus delicata lenem esse proprium est, quoniam omnium parens affirmatur, & non solum hominum, sed etiam deorum.

*Cetera quæ toto fulgent vaga sidera mundo,
Indefessa trahit proprio cum pondere celum.
Axis stat, motus semper vestigia seruat,
Libratãque tenet terrus, & cardine firmo.
Orbem agit extremum, geminis determinat axem.
Quem Graij dicere polon: pars mersa sub undas
Oceani, pars celsa sub horrifero aquilone.
Axem Cretæe dextra lauaque tuentur,
Sive arcti, seu Romane cognominis vrse.
Plaustrum, vel facies stellarum proxima vera.
Tres temone rotis que micant, sublime quaternæ.
Si melius dixisse seras, obuersa resurgunt.
Ora feris caput alterius super horrida terga:
Alterius lucet, pronas rapit orbis in ipsos,
Decliuus humeros, veteris si gratia formæ,
Crestia vos tellus aluit, moderator Olympi
Donauit celo, meritum custodia fecit.
Quod fidei comites prima in cunabula magni,
Fuderunt Iouis ætonite cum surta parentis,*

*Ærea pulsantes mendaci cymbala dextra,
Vagitus pueri patrias ne tangeret auras,
Dicta exercere domine famuli Corybantæ.
Hic Iouis altrices Helice Cynosuraque fulgent:
Dat Graijs Helice cursus maioribus astris,
Phœnicas Cynosura regit. sed candida tota,
Et liquido splendore Helice nitet. haud prius vlla,
Cum sol oceano fulgentia condidit ora,
Stella micat celo septem qua Crestia flammis:
Certior est cynosura tamn sulcantibus æquor.
Quippe breuis totam sulo se cardine vertit,
Sidoniãque ratem nunquam spectata sefellit.
Has inter medias abruptis luminis instar,
Inmanis serpens sinuosa volumina torquet.
Hinc atque hinc, superant que illas mirabile monstrum.
Cauda Helicen superat, tendit sinul ad Cynosuram
Squamigero lapsu: qua desinit vltima cauda,
Hac caput est Helices, flexu comprehenditur alto
Serpentis. Cynosura ille explicat amplius orbes:
Sublatũsque retrò maiorem respicit arcton
Ardent ingentes oculi caua corpora claris
Ornantur flammis, mento sedet micus ignis,
Tempus dexterius que signat stella draconis:
Queq; sedet mento, lucet nouissima cauda,
Extremũque Helices sidus micat ac radiatur.
Serpentis decline caput, que proxima signa,
Occasus ortũsque vno tanguntur ab ore,
Oceani tumulis ignotæ fluctibus arcti,
Semper in occiduis seruantes ignibus axem.*

Vertices extremos, circa quos sphaera cœli voluitur, polos Graeci nuncupauerunt: è quibus vnus est Australis, qui terræ obiectus, à nobis nunquam videtur. Alter autem Septentrionalis qui Boreus vocatur, & nunquam occidit. Duo sunt arcturi, quorum maiorem vocant Helicen, minorem canis caudam. Alterutra quidem horum capita deorsum, alterutra sursum, alpiciunt. Altera namq; Helice est, quæ apparet prima noctis: altera pusilla quidem, sed à nauigantibus obseruatur. maria enim conturbat. Helicen autem dicit Helioc-

dus Calisto Lycæonis regis filiam fuisse, & in Arcadia solitam cum Diana venari, & in montibus vagari, & à Ioue compressam, rem celasse Dianæ. Quam grauidam nudam se lauante cum appexisset Diana in lauacro, partum eius accelerans, bestiam eam esse iussit. & dum esset vrsâ, arcum enixa est, quem Arcadem vocant. Amphion autem comicus poeta refert Iouem in Dianæ effigiem transfiguratum in venatione Calisto oppressisse: tempore partus plena cum vexaretur, Dianæ culpam indicasse, & iratam Dianam in vrsam transfigurasse. Quæ dum in montibus vagaretur, à quibusdam pastoribus apprehensa, cum puero perducta est ad Lycæonem: post tempus Lycæi Iouis templo confugiens, cum eam Arcas filius sequeretur, quòd eam nefas erat intrare, ab Arcadibus vniue interfecti sunt. Iupiter autem vtroque cœli astris intulit, vrsamque eam nominauit. Ouidius à Iunone in bestiam conuersam scribit. Habet autem stellas in capite septem, in singulis humeris singulas obscuras, in armo duas, in pectore vnam, in pede priore claras duas, in summa cauda claram vnam, in ventre claram vnam, in spina vnam, in crure posteriore duas, in extremo pede duas, super caudam tres. fiunt omnes 24. Porro arcturus minor à pluribus Phœnice, à Græcis Arctophylax, à nonnullis canis cauda vocatur. Quam Sidones aspicientes, continud nauigant. Dicitur à Ioue inter astra collocatus, vt duplex honor Helicis monstraretur. Agathosthenes quidem in Asiaticis carminibus Cynosuram dicit Iouis fuisse nutricem vnam ex Idæis nymphis, à qua in Cretæ oppido Hystoe Nicostratus constituit portus, & circa eum locum Cynosuram fuisse, cum Telchinis, qui dicitur Curetes Idæi. Aratus Cynosuram & Helicem Cretenses Iouis nutrices fuisse dicit, ob quod sunt cœlesti donatæ honore. Habet autem stellas in humero splendidam vnam, in pectore claram vnam, in ventre claram vnam, super caudam claras tres. fiunt omnes 7. supra alias decem quæ præcedunt, & dicuntur ludentes: & maximè altera quæ vocatur Polus, in quo à quibusdam putatur totus orbis circumuerti. Inter ambas ergo arctos maximè flexuoso corpore adiacens draco, qui vtranque arctos flexuoso corpore semicingit, Helicis superuoluit caput,

Phœnices circumcingit caudam. Hanc Pherecydes dicit inter astra collocatam beneficio Iunonis, eo quòd cum nuberet Ioui Iuno, diis offerentibus munera, terra quoque obtulerit aurea mala cum ramis: quæ Iuno in hortum suum, qui erat apud Atlantem, inferri iussit, & Hesperides Atlantis filias custodes posuit: quæ cum à filibus Atlantis subtraherentur, & sæpe vexarentur, Iuno custodem horti draconem peruigilem implicuit arbori, quem Hercules interfecit, & illa astris intulit. Hunc alij Iouem astris intulisse dicunt, ob memoriã virtutis Herculis Mineræ obiectu, quem illa contortum cœlo immisit, & inter septentriones locauit. Habet autem stellas in capite splendas tres, in corpore verò vsq; ad caudam duodecim ab inuicem distantes. Sunt autem omnes 15.

Draco.

*Et vnde procul efficiens vnde est defecta labore,
 Non illi numen, non magni causi laboris.
 Dextro namque genu iuxta, diuersaque tendens
 Brachia, suppliciter passis ad numina palmis,
 Serpentis capiti figit vestigia sœua.*

DRaconem immensa magnitudinis, hortorum cutodem insomnem, dum à Iunone ad custodienda aurea mala esset cõstitutus, Hercules cum ad mala aurea profectus fuisset, vt refert Pannasis Heracleas, fertur peremisse, & iccirco inter astra à Ioue huc laborem memoria dignam honorasse, & vtroque sideribus intulisse, ita vt in certamine fuerint eorum habitus, serpentis capite iam defecto: qui ideo in genu stans manibus sursum extensis, dextro pede contra draconem porrecto pingitur, vt certaminis labor significetur. Ideo pellem leonis in sinistra manu habere fingitur, vt in sique virtutis monstretur, quia leonem inermis interfecisse narratur. Habet autem stellas in capite vnam, in singulis humeris singulas splendas, in sinistro cubito vnam, in eadem manu vnam, in eodem brachio vnam, in sinistro femore vnâ, in dextra parte femoris duas, in coxa duas, in genu dextro vnâ, in eadem tibia vnâ, in crure duas, in eodem pede vnâ, in dextra manu vnâ, in claua quâ eadem tenet manu vnâ, in leonina pelle quatuor. Sũt omnes 24.

Corona.

*Clara Ariadnae propius stant signa coronae,
Fume illi Bacchus thalami, memor addit honorem.
Terga nitet stellis, à quo se vertice tollit,
Succiduis genibus lapsam Et miserabile.*

Hæc corona dicitur esse Ariadnes, quæ Liber astris intulisse dicitur, dum eius nuptias dii in insula Creta celebrarent, cogitans præclaram facere, pro qua primum noua nupta coronata est. Sed qui Creticam conscripsit, refert, quia cum Liber ad Minoen regem venisset, ut Ariadnen filiam eius duceret uxorem, coronam dono Ariadnae dedisse, Vulcani opere factam ex auro & gemmis preciosis. & talis fulgoris fuit, ut Theæa ex labyrintho liberaret, quæ post astris affixa est, cum in Naxon utriusque venissent, signum amoris eius crines ostendunt, & est stellis fulgentibus, sub cauda leonis. Habet autem stellas nouem in circuitu positas, quarum tres sunt splendidæ, ad caput serpentis arcturi.

Ophiuchus.

*Hic Ophiuchus erit longè caput antè nitendo,
Et vastos humeros, tum cætera membra sequuntur.
Illis languet honor humeris, manus integer ardor.
Luna etiam menseni cum pleno diuidit orbe,
Lux tenuis manibus, per quas elabitur anguis,
Pressus utraque manu medium cingens Ophiuchum.
Scorpius ima pedum tangit: sed planta sinistra
In tergo residet, vestigia dextera pendunt.
Est impar manibus pondus, nam dextera paruam,
Partem anguis retinet, per laeuam attolitur omnis,
Quantumq; à leua distantia ferta notantur,
Erigitur tantum: serpens atque vltima mento,
Stella sub ætherea lucet cernita corona,
Ad quam se dorso peruadet lubricus anguem,
Insignes cælum perfundunt lumine chelæ.*

Hic est serpentarius, qui super scorpionem stat, tenens utraque manu serpentem: qui ab astrologis dicitur fuisse Aesculapius, filius Apollini, qui medicinæ arte vteretur, mortuos fertur suscitasse. Quamobrem iratus in eum Iouis, domum eius cum ipso fulminis ictu

percussit. Rogatu autem Apollinis patris, Iupiter ei arte sua rursus post obitum defuncto animam restituisse ad vitam, & inter astra constituisse putatur. Habet autem stellas in capite claram vnâ, in singulis humeris claras singulas, in sinistra manu tres, in dextera quatuor, & duas ex eis claras, in singulis lumbis singulas, in singulis genibus singulas, in dextera tibia claram vnâ, in singulis pedibus singulas claras. Sunt omnes 27. Serpens quem tenet in manibus, habet stellas in orificio duas, in flexura capitis spissas quatuor, in manu Ophiuchi duas claras, in prima flexura octo: in secunda quem tenet in dextera manu alias octo, in tertia vsque ad caudam sex. sunt omnes stellæ serpentis 30.

Scorpius.

Scorpius sanè inter astra à Ioue illatus est, pro eo quod ferunt ex terra ortum, summumque qui Oriona interficeret ob eius loquacitatem, quod ex venatione nullam se feram relinquere diceret, isque Oriona percussit & occidit, & inde à Ioue astris illatus est, ut eius naturam futuri homines intelligerent. Nigidius autem dicit, scorpionem ad perniciem Orionis in insula Chio in monte Chelippio ortum, voluntate atque ope Dianæ. Nam cum in monte Celsio uidebatur, irridens Dianam, contemnebat eius opera quæ in monte constituebatur. Itaque Diana dicitur misisse scorpionem, qui Orionem vita priuaret, postea ab Ioue impetrasse, ut scorpio in duodecim signorum memoria constitueretur. Hic ob magnitudinem in duo domicilia paritur: etenim ad aliud tendunt brachia eius, ad aliud corpus, & cauda, & aculeus. Habet autem stellas in vnoquoque cornu duas, in ore vnâ clarâ, in fronte duas, in dorso claras tres, in ventre duas, in cauda quinque, in aculeo duas, sunt omnes 19. Ex his quatuor quæ sunt in cornibus, eius duæ priores claræ, & duæ obscuræ, libræ assignantur, quam chelas Græci dicunt.

Arctophylax.

*Inde Felices sequitur senior, baculeq; minatur
Se velle Arctophylax brachiorum numeræ cæcus,
Icarus ereptam pensant numeræ ripam.
Non illi obscurum caput est, non tristia membra,*

*Sed proprio tamen vna micat sub nomine flammæ
Arcturum dixerè sinus, quæ vincula nodant.*

Bootes, qui & arcturus, fertur esse custos plaustrî, eo quod plaustrum sequitur, id est septentriones, & quasi succinctus sit septentrionibus. Hunc dicunt Arcadem Iouis filium esse, de cuius post nomine Arcadia dicta est: quem Lycaon Pelasgi filius cum Iouem hospitio recepisset, infantem membratim lacerauit, & Ioui in epulis apposuit, tentans Iouem virum deus esset. Iouis autem dicitur domum Lycaonis fulmine incendisse, eoque loco ciuitatem constructam quæ Trapezos appellata est, Lycaonem verò conuertisse in lupum. Arcadem autem compactis membris ad vitam reduxisse, & cuidam capratio deditur nutriendum. Qui cum adulta iam aetate esset, matri inscius vim inferre voluit. quos cum incolæ Lycaei montis eum occidere vellent, Iupiter vtrosque liberans, astris intulit: qui vt res gesta est, ita manent: illa visæ, naturæ hic impetum faciens, quem Bootem Homerus vocat. Habet autem stellas in dextrâ manu quatuor quæ non occidunt, in capite clarâ vnam, in singulis humeris singulas, in singulis mamillis claras singulas, in dextra parte corporis sub mamilla obscuram vnam, in dextro cubito clarâ vnam, inter vtraque genua clarâ vnam, & magnam, quæ est arcturus, in singulis pedibus singulas, fiunt omnes quatuordecim.

Virgo.

*Fulget spica manuum, maturisque ardet arstis.
Quam te diua vocant, tangunt mortalia, site
Carmina, nec surdam præbes venerantibus aurem:
Exosa heu mortale genus, medio mihi cursu,
Stabunt quadrupedes, & flexis letus habenis,
Tæque tuumq; causam terris venerabile numen.
Aurea pacati tegetet cum secula mundi,
Institia inuolata malis placidissima virgo:
Sive illi astra genus fuerit, quem fama parentem
Tradidit, astrorum sacro intercipit quo,
Ortus fama tui mediis te læta ferebas,
Sublimis populis, nec designata sub ire
Tæcta hominum, & puros mores sine crimine diuæ*

*Iura dabas, cultrique nouo rude vulgus in onnem
Formabas vitæ succris artibus vsus.
Nondum vesanos rabies nudauerat enses,
Nec consanguineis fuerat discordia nata,
Ignotique maris cursus, priuatâque tellus
Grata satis, neque per dubios auidiissima ventos,
Spes procul amatas fabricata nane petebant.
Diuitias fructusque dabat placata colonis
Sponte sua tellus, nec parui terminus agrî
Præstabat dominis signo tutissima rura.
At postquam argenti creuit deformior ætas,
Rarius inuasit maculatas fraudibus vrbes,
Serâque ab excel sis descendens montibus ore
Velato, tristiisque genas abscondita ripa.
Nullisique laudem, nullos adit illa penates.
Tantum cum trepidum vulgus, cæcisque notauit,
Incepit partum soboles oblitâ priorum
Degeneres habuit, semperque habitura minores.
Quid me nunc habitus super & mala vota vocatis?
Querenda est sedes nobis, nona secula vestra
Artibus indomitis tradat, seclerique cruento.
Hæc effata, super montis abite cursu,
Attonitos linquens populos grauiora pauentes.
Ærea sed postquam proles terris data, nec iam
Semina virtutis vitis domersu resistunt,
Quique priora tenet vestigia, quisque secunda,
Ferri que inuento mens est lætata metallo.
Polluit & taurus mensas, assuetus aratro,
Deseruit properè terras iustissima virgo.
Et cæli sortita locum, quæ proximus illi
Tardus in occasum sequitur sua plaustra Bootes:
Virginis ac placide præstanti lumine signat,
Stella humeros, Helicæque ignis non clarior ambit.
Quique micat cauda, qui que armum fulget ad ipsum,
Quique priora tenet vestigia, qui que secunda,
Clauibus hirsutis Et qui sua sidera reddidit.
Nanque alia quibus expletum cernixq; caputque,
Vatibus ignotis præcis sine honore feruntur.*

AD aspectum autem Bootis virgo constituta est. quæ Erigone dicta est, quæ inter leonem & libram in zodiaco locum tenet. Hanc Hesiodus Iouis & Themidis filiam esse dicit, nomine Iustam. Hunc secutus Aratus dicit, quòd cum esset immortalis in terris morabatur, & à virorum aspectu se subtrahere solita, cum sceminis consulto ludere & cõuersari videbatur, & ab eis Iustitia vocatur, & nondum inter homines nequitiam, neque navigationem fuisse, sed illam in terris moratam, equitatem hominibus præstitisse, eo seculo quod aureum dicebatur. Sed postquam diminuti homines, à pietate quieuerunt, illa cum eis minimè conuersata est. postquam verò hominum mores in deterius versi sunt, in toto se è terris abstulit, & in ea parte cœli habitauit, qua enumeretur. Nonnulli autem eam esse Cererem, eo quòd spicas teneat: alij Atergatin. Quidam verò Fortunam, pro eo quòd sine capite astris infertur. Nigidius de virgine ita refert. Virginem Iustitiam dici, siue æquitatem, quæ ab hominibus recesserit, & ad immortales meritò transferit. Nam cum inter mortales conueniret omnibus locis conciliabilisque solitam consistere, & præcipere hominibus ne temerè à iustitia & æquitate discederent, qui quandiu monitis eius obedirent, diu in vita sine cura & sollicitudine futuros: sed cum negligentius æquitatem obseruantes declinarent, insidiisque cupiditate & auaritia alter alterum deciperet, ab hominibus discessisse, & digna cœlesti numero immortale præmiũ pietatis possedit. Habet autem stellas in capite, obscuram nimis vnã, in singulis humeris singulas, in vnaquaque ala obscuras duas, ex eis quæ sunt in dextra ala à parte humeri est clara vna, & in singulis cubitis singulas, in singulis manibus singulas. illa quæ in dextra, clarior est, & vocatur spica, in tunica obscuras sex in singulis pedibus singulas. Sunt omnes 19.

Gemini.

Qua media est Helice, subiectum respice Cancrum.

Incipit suberit gemini quã posterior pes.

HI dicuntur Castor & Pollux, fratres Gemini, maxima concordia. è quibus cum vnus cecidisset in pugna quam aduersus Athenienses gerebant, alter immor-

ralitatem accepit: quos Iupiter vtrosque cœlo intulit, sideribusque Geminos nominauit, qui salutare sunt appellati. Nam & horum stella ita se habent, vt occidente vnã, oriatur altera. Alij volũt Zetum & Amphionem esse, ideo vnus zonam, alter lyram habens. Nigidius deos Samothracas dixit, quorum argumentum nefas sit enumerare propter eos qui ministeriis præsunt. Idem dicit Castorem & Pollucem Tyndaridas Geminorum honore decoratos, quòd principes pacationis dicantur, quòd mare totum prædonibus maleficisque pacatum reddidissent: & quo in tempore nauigauerint cum Iafone atque Hercule ad pellem inauratam auferendam, multis laboribus tempestatibusque conficti, periculorum atque animorum experti impendia laboribus liberare studuerunt. atque cum à Ioue essent elati, petierunt à patre, vt sibi liceret in eo cœli loco constitui, vnde mortalibus auxiliantes prospicere possent. Quamobrem eis concessum est immortalis memoria locòque constitui, & plerisque mortalibus auxiliantes sui conspectus gratiam præbent. Quorum prior habet stellas in capite clarã vnã, in singulis humeris singulas claras, in dextro cubito vnã, in eadem manu vnã, in singulis genibus singulas, in singulis pedibus singulas. Sunt omnes 9. Alter qui tripus appellatur, is iuxta cæcrum est. habet stellas in capite clarã vnã, in singulis mamillis singulas, in sinistro cubito duas, in eadem manu vnã, in sinistro genu vnã, in singulis pedibus singulas, in sinistro pede vltimè distantiã vnã, quæ vocatur tropos. sunt simul 10. Hi sunt inter duodecim signa zodiaci circuli, sed in medio circulo æquinoctiali tropici hyemalis, qui australis appellatur, sita sunt.

Cancer.

Cancer in astris positus esse dicitur beneficio Iunonis. Quod cum Hercules cum hydra ad fontem Lernæum depugnaret, hic cancer Herculis pedem morsu deprehendit, vt Pamafis autor dicit, quem iratus Hercules calcatũ cõtriuuit, beneficioque Iunonis magnis honoribus decoratus est, idem duodecim signorum numero annumeratus. sunt in hoc signo aliæ stellæ: quas Græci dicunt, quòd cum Liber à Iunone infania obiecta fu-

geret ad occasus Dodonæ Iouis, eiusque in templo responsa peteret, ut Philiscus refert, magni imbres cum gramine orti sunt, ea parte qua transiturus erat. A sinu è contrario transeuntibus per aquas in vno ex his sedens, & ipse transiectus est sine periculo, & ab insania liberatus. Vni autè ex his effecisse dicitur, ut voce humana loqueretur, & post paucū tempus cum Priapo contendere cepit demetro naturali. Priap⁹ cōpressum asinum occidit. Iouis autè beneficio vtrique immortalis honore donati, astris sunt illati. Est & altera origo quæ infertur ab aliis. Quod cum aduersus Gigantes dij bellum agerēt, idem Liber & Vulcanus & Satyri asinis insidentes, profecti sunt ad pugnam. Quod genus viso tumultu, diro cum murmure rugissent, gigantes eorum voce territi fugerunt, & confestim dij de gigantibus triumphauerunt: & iccirco vnā cum præsepio suo astris sunt illati. & in signo nobilis cancri positi, cuius cursum ad occasum tendit. Habet autem stellas in cornibus anterioribus duas claras, & tres obscuras, quæ appellantur nubilum, quod circa eum videtur, præsepium dicitur, in ore vnā, in dextris pedibus singulas, sunt quatuor obscuræ, in sinistris priores claras duas, in secūdo vnā, in tertio vnā, in extremo minore vnā, in testa duas, sunt omnes 16.

Leo.

*Horrentisque iubas Et fuluum cerne leonem.
Hunc vbi contigerit Phœbi violentior axis,
Accensa in cancro iam tunc geminabitur æstas,
Tunc lymphæ tenues, tunc est tristissima tellus.
Et densus latus segetes bene condit arator.
Ne mihi tunc remis pulset vaga carula puppis,
Dem potius ventis excluso vela rudente,
Excipiāque sinu zephyris spirantibus auras.*

Leonem beneficio Iunonis inter astra collocatū dicitur, eo quod virtute cæteras præcellat. Periandrus Rhodius refert eum ob primos labores Herculis memorie causa honorificè astris illatum. Nigidius refert hunc leonem nutritum apud lunam iussu Iunonis, & in terra Arcadia in regione Nemeæ in spelunca * Mithimō nomine fuerit, quam quidam Aphrifo dicunt, & iussu

Iunonis ad Herculis exitium dimissum: quem Hercules iussu Eurysthei interfecit, cum Molocho hospite suo, cuius clauam pro viribus tributam principio est adeptus cum qua leonem interfecit. itaque postea claua pro gladio, pelle pro scuto, reliquo tempore vti cepit, & apud omnes mortales gratus ob virtutem haberi. cepit Iunoni porro magis odio esse. Quapropter leonem coelesti memoria dignatum, voluntate Iunonis nos arbitramur. Hic notabilis & maximus inter signa est. Plerique volunt Nemeæ gymnicos ludos ob hunc leonem institutos. Hic totus figuratur. Habet stellas in capite tres, in collo duas, in pectore clarā vnā, in spina tres, in cauda media vnā, in vltima cauda clarā vnā, in medio ventre vnā, sub pectore duas, in priore pede clarā vnā, sub ventre vnā clarā, in medio ventris vnā, in posteriore pede clarā vnā, in genu posteriori clarā vnā. sunt omnes decem & nouem. Videntur alia stellæ obscuræ septem iuxta caudam eius, quæ vocantur crines Berenices, & sunt earum virginum quæ Lesbo perierunt. Illa autem magna & clara quæ in pectore eius est, appellatur Tyberone.

Erichthonius.

*Est etiam Aurigæ facies, sine inclita forma,
Natus Erichthonius qui curru sub iuga duxit
Quadrupes, seu Myrtos denersus in vndas,
Myrtos hunc potius species in sidera reddit.
Sic nulli cursus, sic ruptis moestas habenis,
Perfida Pelopis raptam gemit Hippodamiam.
Ipse ingens transversus abijt lauan Gemivorum,
Maiorūq; vrsa contra delabitur ora.
Numina præterea secum trahit. vna putatur
Nutrix esse Iouis, si verè Iupiter infans
Vbera Cretæa multo fidissima capre.
Sidere quæ clavo gratum te gestat alumnū.
Hanc Aurigæ humero totam gerit, ac manus hucos.
Ostendit nautis inimicum sidus in vndis.
Orbis ab Oceano celsus rapit, aut semel huc
Iactatam videre ratem, nastasq; pauentes,
Sparsasq; per senos morientium corpora fluctus.*

Hic agitator Erichthonius dicitur fuisse Vulcani & Mineræ filius. Qui Vulcanus cum Ioui fulmen efficeret, ab Ioue promissum cepit, ut quicquid vellet præficeret, ille Mineruam in coniugem petiuit. Iupiter imperavit Mineræ, ut virginatatem defenderet. Dumque cubiculum introirent, certando Vulcanus semen in palmætum iecit, unde natus est Erichthonius, quem Minerva in cista abscondit, draconéque custode apposito, duabus sororibus Aglauro & Pandroso commendauit. Hic primus currus homines equis iunctis docuit similes quadrigæ solis facere, primùm Panathenæa constituisse, arcem templumque adificasse dicitur. Quem Iouis miratus, astris receptum memoriæ tradidit. In hoc signo & capra est, quam in humero portat, quæ Iouem nutriuit. itémque eius filij hædi, quos Auriga in brachio portat, qui fluctus significare dicuntur, noscuntur. Musæus de capra hoc refert: Datur Iouis infans nutriendus Themidiæ Althææ, quæ fuit domina capræ, quæ ex ea Iouem nutriuit. Esse autem hanc capram filiam Solis dicunt, cuius aspectus tam atrox fuisse dicitur, ut Tytanes eam timerent, rogaréntque matrem Terram ut eam abderet. Terra autem in antro clausam Amaltheæ tradidit custodiendam, ibique Iouem cum cura Amaltheæ educasse. Qui cum esset iuuenis, & ille contra Tytanes inermis vellet pugnare, eius pellem dicitur acceptam pro scuto habuisse, quòd semper Titanibus agitator timori fuerit, & dicebatur media pelle Gorgoneum caput habere eo tectus tegmento capræ tergo alterius pellis recta restituit. vitæ etiam immortalitate donauit, cœlisque astris intulit, & eius pellem appellauit. Aliis placet, agitatore Myrtilum esse Mercurij filium, Oenomai aurigam, & à patre Mercurio astris illatum, cuius caput non multum distat ab Helyce: genna apponuntur geminis, pedes iuxta tauri cornua. Habet autem stellas in capite vnam, in singulis humeris singulas, sed ea est clarior quæ in sinistro humero est, & appellatur capra, in singulis genibus singulas, in dextra manu vnam, in sinistra duas, & super ipso brachio stellas duas, quæ vocantur hædi, sunt omnes simul decem.

Taurus.

Taurus.

*Aurige pedibus trux adiacet ignea taurus,
Cornua fronte gerens, & lucidus igne minaci
Quem Liber ignarum calis formando docebat:
Et caput, & patulas nates, & cornua tauri
Fronte micant hyades, quæ cornua flamma sinistra
Summa tenet: sub hæc eadem vestigia dextra
Aurige, mediæque ligant compagine diuos.
Myrtilus exoritur summa cum piscibus ore,
Totus cum tauro luces, ruit Oceano bos,
Antè super terras cum fulget Myrtilus ore.*

Porro taurum inter astra quidam putant positum, propter Iouem, quòd in bouem sit fabulosè conuersus. Nigidius hunc Iouem à Neptuno fratre per gratiam adduxisse, qui in figura tauri sensum humanum haberet, quem Iouis Sydonem misit, ut Europam Agnoris filiam ad se portaret. isque per pelagus Sydonem venit, ibique Europam inter æquales suas ludentem in templo Æsculapij conspexit, eamque repentino arreptu collocatam suo tergo deuexit ad Iouem in insulam Cretam. Ob hanc igitur causam Iupiter taurum sideribus dignatus est immortalis memoria inferre. Eratosthenes dicit, hunc esse qui coit cum Pasiphae, cuius priores partes apparent: reliquum corpus non apparet propter fœmineum sexum. Spectat autem orientem. In signo autem tauri frons & facies Hyades vocantur, quas Pherecydes Athenæus nutrices Liberi dicit, quæ Dodonides nymphæ vocantur. Quæ cum à Lycurgo captiuitatem timentes fugerent Thebas, ne sibi à Lunoone aliquid paterentur, Iupiter cœlo illatas sideribus honorauit: Hyadesque appellauit, quòd nascente Libero eas inuenerit, quas in signum temporis posuit. vel quòd sint pluuiales, vñ enim pluere est, quia eorum ortus imbres concitat: vel quia in modum y literæ positæ sunt. Musæus & ista refert. Ex Atlantè & Hya duodecim filij procreatæ sunt, & filius Hyas: quem dum ab apro vel leone occisum sorores omnes nimis diligentes serent, obierunt, è quibus quinque stellas figuratas Hyades appellauerunt, septem autem Pleiades. Myrtilus autem quinque filias Cadmi esse dixit. Habet autem taurus stellas in ca-

A 2

pire quinque, quæ Hyades appellantur: id est, in cornibus singulis singulas, in fronte duas, in naribus vnam: hæc sunt hyades. In singulis genibus singulas in vngue teriore duas, in palearibus duas, in collo vnam, in dorso tres, è quibus nouissima splendida est, in ventre splendidam vnam, in pectore vnam, in palla vnam. sunt omnes 18. ab excisione tauri vsque ad id quod septem stellæ sunt, quas quidam Pleiades vel Pleiades dicunt, quæ non videntur simul, eo quòd septima obscura sit.

Cepheus.

*Iasiles etiam caelum cum coniuge Cepheus
Ascendit, totaque domo quia Iupiter autor
Est generis prædestinatæ sepe parentis.
Ipse breuim patulis manibus stat post cynosuram,
Diducto passim quantum laesus à pede dextro,
Cepheus extremam tangit cynosurida caudam.
Tantundem à leuo distat minor, utraque iungit
Regula, Cepheos vestigia balthæus ambit.*

Cepheus in ordine, quarto loco positus est, quem septentrionalis circulus occupat, à pedibus vsque ad pectus, reliquus medius est arcturo arctino tropico circulo. fuit ergo, sicut Euripides scribit, Æthiopum rex, Andromedæ pater, qui filiam suam ad cetum dicitur exposuisse, quam Perseus saluauit, eiusque causa & ipse pater beneficio Mineruæ sit astris illatus. Habet quidem stellam in capite splendidam duas, in singulis humeris singulas, in singulis manibus singulas claras, in singulis cubitis obscuras singulas, in zona tres obliquatas, in dextera coxa vnam, in sinistro genu duas, supra pedes quatuor, in ultimo pede vnam. sunt omnes nouendecim.

Cassiopeia.

*Quæ latus afflexum sinuosi respicit anguis,
Cassiopeia virum residet sublimis ad ipsum.
Clara et iam permixta celo cum luna refulget,
Sed breuis & paucis decorata in sidere flammis,
Qualis ferratos subicit clauicula dentes,
Succutit, & foribus præducit vincula claustris:
Talis dispositis stellis ipsa horrida vultu,*

*Sic tendit palmas ceu sit plangitura relicta
Andromedam, merita non iusta piacula matris.*

Cassiopeia interea (vt refert Sophocles carminum vates) dicitur præposuisse formam suam Nereidibus. ob quam rem ira Neptuni ceto transmissa vastabatur eorum terra, expositulatamque Andromedam & ceto propositam, ob quam rem longè habitus eorum diuersus est, ita autem est Cassiopeia in sella sedens. habet in capite stellam claram vnam, in singulis humeris singulas claras, dextra mamilla claram vnam, in dextera manu claram & magnam vnam, in sinistra manu claram vnam, in umbilico claram & magnam vnam, in sinistro femore duas, in eodem genu claram vnam, in vnoquoque angulo sellæ in qua fedet, singulas claras. Sunt omnes 13.

Andromeda.

*Nec procul Andromeda, totam quam cornere nondum
Obscura sub nocte licet, sic emicat ore,
Sic magnis humeris candens nitet, ac media ambit,
Ignea substricta fulget qua zonula palli,
Sed penè facies remanet, distinctaque pandit
Brachia, ceu magni teneantur robore saxi.*

Andromeda filia fuit Cephei & Cassiopeia, quæ ad-mata est à Cupidine: & datum est responsum, vt traderetur ceto ad deuorandum. Quæ suspensa inter duos montes, & exposita ceto est cum omnibus ornamentis. A Perseo autem liberata est, & ob id Persea dicta, beneficioque Mineruæ astris recepta est. Euripides eam dicit intra astra collocatam, vt labor persei æternus patèret, manibus eius extensis, quemadmodum ceto opposita est. Quæ cum à Perseo liberata esset, neque patri neque matri voluit commorari, sed continuo cum Perseo profecta est. Habet stellam in capite claram vnam, in singulis humeris singulas, in singulis cubitis claras singulas, in dextera manu claram vnam, in eodem brachio claras duas, in zona tres, sub zona quatuor, in singulis genibus claras singulas, in dextro pede duas, in sinistro pede vnam. Sunt omnes 21.

Equus dimidius.

*Andromeda verò radiat qua stella sub ipsa,
 Albo fulget equus, tres harmo, sed latera equis
 Distingunt spaciis, capiti tristissima forma.
 Et cervix sine honore obscuro lumine sordet.
 Spumanti mandit sed quæ ferus ore lupato,
 Et capite & longè cervice insignior exit.
 Stella nitens harmis laterique simillima magno.
 Nec totam ille tamen formam per singula reddit,
 Primo prestat equo medio raptam ordine membra,
 Destituunt visus, radiis hinc surgit imago
 Gorgonis, hinc proles in Pierio Helicone.
 Vertice cum summo nondum decurreret vnda,
 Muscos fontes dextri pedis ictibus hausit.
 Inde liquor genitus nomen tenet Hippocrenen,
 Fontes nomen habent, sed Pegasus ethere summo
 Veloces agit at pennas, & sidere gaudet.*

Equus præterea dimidius est, priorè parte patens vs-
 que ad umbilicum. Aratus dicit super geniculato-
 rem situm, & iam astris illatum, eo quòd à celsitudine
 Heliconis montis percussio pede dextro aquam produxit,
 quem liquorem Hippocrenen dicunt. Quidam pro eo,
 quòd Iouis eo vsus fuerit. Nonnulli verò Pegasus pu-
 rant, qui ad astra pro Bellerophontis interitu euolauerit.
 Euripides dicit Menalippen Chironis filiam esse, quæ
 compressa grauida profugit in Pelion montem, & dum à
 patre comprehendi timeret, deorum misericordia con-
 uersa in equum, ad astra conscendit; cuius posterioris
 partes corporis propter fœminei sexus pudorem non vi-
 dentur. Habet autem stellas in facie claras duas, in capite
 claram vnam, in singulis auribus singulas claras, in ma-
 xilla vnam; in ala proxima capiti claram vnam, in hu-
 mero alæ dextræ vnam, in media ala vnam, in extremis
 pennis vnam, in harmo vnam, in pectore vnam, in spi-
 na vnam, in umbilico claram vnam, in singulis genibus
 singulas, in singulis vngulis singulas, fiunt omnes 18.

Aries.

*Inde subest aries, qui longè maxima torrens
 Orbis, & ad finem spaciis non tardior horum
 Peruenit, & quando grauiore Lycæonis arctos,*

*Arcem vel tutorem quem tanto grauior ille
 Distantis cornu properat contingere metas.
 Claræve non illi est facies, nec sidera possunt,
 Officiat si luna sua virtute nitere:
 Sed quærendus erit Zone ratione micantis,
 Ut chela candens, aut baltæus Orionis.*

Aries, vt Hesiodus & Pherecydes dicunt, inter a-
 stra collocatus est, propter Phryxum & Hellen Atha-
 mantis & Nebulæ filios. Qui cum nouercam occidere
 vellent, in sani à Libero dicuntur effecti, qui dum in syl-
 ua errarent, mater eis arietem aurata pelle fertur addu-
 xisse, qui cum nauigare vellent, in mare proiecti sunt,
 quod pelagus ab Helles nomine Hellepontos vocatur.
 Helles autem (vt aiunt) à Nepruno saluata est, & ex ea
 puerum Pæonem genuit. Phryxus autem insidens præ-
 parato arieti, Colchos adductus est ad Oetam regem,
 ibique arietem Marti immolauit, eique suam auream
 pellem concessit antequam inter astra processisset: quam
 draco custodiuit. Genitum autem hunc arietem dicunt
 ex Nepruno & Theophane Alridis filia; quam cum a-
 damasset, in insulam Crinissam traduxit, inque Iouem
 conuertit, cum qua in arietem mutatus concubuit, ex qua
 aries chrysoellus natus. Nigidius hunc arietem dicit
 ducem & principem esse signorum zodiaci circuli. Im-
 mortali autem honore donatum, quòd cum Liber exer-
 citum in Africam duceret, & aquæ inopiam pateretur,
 subito aries ex arena exiuit, & Liberum cum suo exerci-
 tu ad aquam perduxit diuinitus. Hoc factò Liber eum
 arietem Iouem Ammonem appellauit, eique sanum
 magnificum fecit eo in loco in quo reperia est aqua, &
 abest ab Alexandria itinere dierum nouem, locus arenosus,
 & serpentum multitudine plenus, & ab arena Am-
 mon est nominatus. Præterea aries dux aquæ immortalis
 mutatus, & coeli sidera consequutus. Conuertit autem ca-
 put ad taurum, ipse autem assequitur aliis signis. Habet
 autem stellas, in capite vnam, in auriculis tres, in collo
 duas, in summitate pedum anteriorum singulorum sin-
 gulas, in dorso quatuor, in cauda vnam, in ventre tres,
 in summitate singulorum pedum posteriorum singulas.
 Sunt omnes 18.

Deltoton.

*Est etiam propiore Deum cognoscere signo,
Deltoton, si quis domum hoc spectabile Nili,
Diuitibus veneratum iudis in sede notarit.
Tris illi laterum ductus, aquata duorum
Sunt spacia, minus breuior, sed clarior ignis.
Hunc aries iuxta medium Deltoton habebit.*

Super caput arietis non longè ab Andromedæ pedibus adiacet signum quod Græci, ob similitudinem delatæ literæ, deltoton vocant: Latini autem, ob proprietatem formæ, triangulum dicunt. Quod quidam à Ioue per Mercurium inter astra positum dicunt super caput arietis, pro eo quòd obscurum esse dicitur. Quidam verò dicunt, Ægypti esse effigiem stellis figuratam in tribus angulis, id est trigono, & Nilum talem ambitum facere. Habet autem stellæ tres, in singulis angulis singulas: è quibus vna est clarior.

Pisces.

*Inter lanigeri tergum & Cephæida moestam
Hunc ultra gemini pisces, quorum alter in austrum
Tendit: Threiciam boream petit alter, & audit
Stridentes auras nixens quas procreat Hannus.
Non illis liber cursus, sed vincula cauda,
Singula utrumque tenent vno cœuentia nodo,
Nondum stella premit piscis quæ respicit auras,
Threicæ dextram Andromedæ cernuntur ad vlnam.*

Pisces hi sunt, & maior pisces. Nigidius hos pisces dicit in flumine Euphrate fuisse & ibi ouum inuenisse miræ magnitudinis: quod voluentes eiecerunt in terram, atque ita columbam infedisit, & post aliquot dies exclusisse eam Syriæ quæ vocatur Venus. maximèque misericors ad homines pertinebat, quæ quæ multa quæ ad utilitatem hominibus verterentur, ea dicitur inuenisse. Quæ quoniam Iouis sæpius à Mercurio laudari nominarique audiret, quòd in deos religiosa, in hominibus officiosa diligenter fuerit, rogata à Ioue quid sibi optanti tribui postularet: illa ait, ut pisces qui suam originem seruassent, immortali præmio afficerentur. Iupiter in duodecim signis pisces siderum splendore decorauit. Vnde hodie quoque Syri neque hos pisces edūt,

& columbas potestare decorant. Horum autem vnus aquilonius est, alter australis, ex aduerso caudis vtrinque positus. Habent inter se alligamentum luteum continēs vsque ad priores pedes arietis. Andromedæ autem humerus dexter, piscis est signum. Habet idem aquilonius stellæ duodecim. Alligamentum luteum, quò continentur in parte boreæ, habet stellæ tres, in parte notæ tres, ad orientem tres, ad occidentem tres. Australis piscis quindecim. Sunt omnes. 39.

Perseus.

*Tantus & ille micat, tam um occupat ab Ioue celi,
Dextra sublata similis prope Cassiopeiam,
Sublimis fulget, pedibus properare videtur,
Et velle aligeris purum æthera tangere palmis.*

Perseus quidem ex Danaæ & Ioue natus est. Iupiter enim in similitudinem auri imbris se transformas, oppressam delatæ Danaen, Acrisij regis Argiuorum filiam, quam cum pater à Ioue viriatam cognouit, intra arcam includens, præcipitavit in mare. quæ delata ad Italiani, inuenta à quodam piscatore, & oblata regi, eam sibi fecit uxorem, vnâ cum Perseo quem enixa est in mari. Qui missus ad Polydecten regem insulæ Seriphi, accepta à Mercurio talaria, & à Vulcano harpe adamantina, per aera iter faciens, ad Gorgones Phorcij filias venisse perhibetur: quæ angues pro crinibus dicuntur habuisse, quòsque vidissent in lapides conuertere. Gorgones tres feruntur fuisse sorores, vno oculo, vna pulchritudine inter se communicantes. quarum nomina putantur, prima Sthenio, secunda Euryale, tertia Medusa. Quidam verò eum à Minerva missum dicunt, & ab ea clypeum vitreum accepisse, per quem videre, nec videri ab eis posset. Qui cum Gorgones dormientes inuenisset, caput Medusæ abiecit, & Minervæ tradidit: quod illa in suo pectore aptauit: ut in bello terribilior esset. Perseum autem inter sidera collocauit. Habet autem stellæ in capite vnâ, in singulis humeris claras singulas, in manu dextra clarâ vnâ, in eodè cubito vnâ, in manu sinistra vnâ, in dextra parte lumborū clarâ vnâ, in sinistro femore clarâ vnâ, in singulis genibus singulas, in singulis tibis singulas, in singulis pedi, singulas, in capite Gorgonis

Circumquaque tres, in harpe vnam. fiunt omnes 18.

Pleiades.

Sidera communem ostendunt ex omnibus ignem:

Septem traduntur numero, sed carpitur vna,

Deficiente oculo distinguere corpora parua.

Nomine sed cunctis seruanit fida vetustas:

Electra, Alcynoeque, Celanoque, Taygeteque,

Et Sterope, Meropeque simul, formosaque Maia,

Celifero genita, si verè sustinet Atlas.

Regna Iouis, superosque, atque ipso pondere grandet.

Lumine non multo Pleias certauerit astris,

Praecipuo sed honore ostendit tempora bina.

Cum primum agricolam ventus superimminat auster.

Et cum surgit hyems portu fugienda peritis.

Pleiades à pluralitate Græci vocant, Latini eo quòd vere exoriantur Vergilias dicunt. Dicit autem Pherecydes Athenæus, septem sorores fuisse, Lycurgi filias, ex Naxo insula, & pro eo quòd Liberum educauerunt, à Ioue inter sidera sunt relatæ. Harum nomina putantur, Electra, Alcynoc, Celano, Asterope, Merope, Taygete, Maia: quarum septima, vt ait Aratus, vix intueri potest, quam quidam præ timore Orionis fugisse putant, quidam à Sole persecutâ arbitrantur, vocatamque Electram, quæ non sustinens videre casus pronepotum, fugerit. Vnde & illam dissolutis crinibus propter luctû ire asseruit: & propter comas quidam Cometen appellant. Nonnulli verò Meropen esse autumant, quæ nupta, à quodam viro nominata est Hippodamia. Musæus autem refert filias Atlantis fuisse septem, ex quibus sex claræ sunt, vna obscura. Cum diis concubuerunt: tres cum Ioue, & ex Electra Dardanus, ex Maia Mercurius, ex Taygete Lacedæmon, cum Nepruno duæ. Alcynoc, ex qua Hercules; Celano, ex qua Lycus. cum Marte Asterope, ex qua Oenomaus: Merope cum Sisypho. Magnam apud homines dignitatem habent.

Lyra.

Tempora leua premit partè subiecta draconis,

Summa gemi subuersa tenet, quæ se lyra voluit,

Contra spectat auem, vel Phœbè quæ fuit olim

Cygnus de thalamis candens qui lapsus adulter,

Furta Iouis salsa volucer sub imagine texit.

LYram inter astra collocatam dicunt propter honorem Mercurij, qui eam condidit ex testudinis similitudine, de Apollinis boum cornibus, qui intendit chordas septem Atlantidum numero. Regrediente igitur Nilo ad suos meatus, inter cætera etiam relicta testudo est: quæ cum putrefacta fuisset, & nervi eius extensi intra corium remansissent, percussa à Mercurio sonitum dedit, in cuius similitudinem Mercurius lyram fecit: quam postea Apollini datam, alij Orpheo dicunt, eo quòd vnus ex Musis, id est Calliopæ sit filius. fecit autem chordas nouem, iuxta numerum Musarum. Tantæ nanque dicitur dulcedinis in modulando fuisse, vt arbores, saxa, bestias, atque inferos commouerit, ob coniugis Eurydices desiderium ad inferos descendens. Qui cum Apollinem maximum deorum honoraret, Liberum autem patrem, à quo fuerat glorificatus, minimè glorificaret, sedens in Pangæo monte, & expectans solis ortum, Liber indignatus misit Bacchas, vt Æschylus scribit, quæ cum membratim discerperent: collectisque membris eius, sepelirunt eum in Lebiis montibus, eius lyram Musæo dederunt: Iouemque rogauerunt, vt eius memoriam astris inferret. Habet autem stellas in vtrisque pectinibus singulas, in cacumine chordarum singulas, in vtrisque humeris singulas, in fundo vnam, in modulo vnam, in tympano claram atque candidam vnam. Sunt omnes nouè.

Cygnus.

Aut medij fulgoris erunt penna vtraque, leua

Dexterio iuxta regalem Cephæus vnam,

At leua surgit insistentem sibi Pegasus ala.

CYgnum dicunt inter astra constitutum, eo quòd Iupiter in cygnum transfiguratus euolauerit in raram Articæ regionis, ibique compresserit Nemesim, quæ & Lada dicitur (vt refert Crates tragædiarum scriptor) quæ enixa est ouum, vnde nara est Helena. Sed quoniam Iupiter rursus in cœlum, in cygnum transfiguratus se recepit, vt fuit pennis tensus, simulachrum eius sideribus reliquit. Habet autem stellas in capite claram vnam, in dextera ala quinque, vnam claram quæ est erga collum, in sinistra ala quinque, in pectore vnam, in cauda vnam, quæ est amplissima. Sunt omnes 13.

Oceano mersus sopitas conlere flammis,
 Hymbres occasus, ortusque intercipit ora.
 Et cu n terroris auget mox atra marinos,
 Multum clamatos frustra aspectauerit ortus.
 Tunc rigor, aut rapidus ponto tunc incubat auster.
 Tarda min steria / nautis tremor alligat artus,
 Et rationem animi temeraria pectora soluent.
 Nulla dies oritur, que tam vacua equorum cernat,
 Puppibus & semper tumidis rat is inuolat vndis.
 Interea tentare vndas iuuat: aspera sed cum
 Assultat lateri depressæ spuma carinæ,
 Tunc alti curvibus prospectant lictore portus,
 Immentisque alij terras pro munere narrant,
 Interea exanimat pauilos instantis aque mons.
 Ast alij procul è terra iactantur in altum:
 Munit & hos breue lignum, & fata instantia pellit,
 Et tantum à letho, quantum rate fluctibus absunt.

Porro aquarius nomen accepisse dicitur, quod eius exortu hymbres plurimi fiant. Quidam volunt Ganymedem eum esse, Troili & Calliroes filium: qui cū in Ida monte venaretur, ob nimiam pulchritudinem à Ioue adamatus, & per aquilam raptus, inter astra est collocatus. Dehinc aquarius dictus est, quod vndas funderet. Nigidius Hydrochoon siue aquarium existimat esse Deucalionem Thessalum; qui maximo cataclysmo sic relictus cum vxore Pyrrha in monte Ætna, qui est altissimus in Sicilia. & posteaquam se & vxorem suam solum in terra relictum censuit, orbitans & vastitatis miseratus, ab Ioue precari cœpit, vt aut & ipsi interirent, aut hominum genus restitueret. Iupiter respondit, & per sorrem indicauit, vt lapides quos ante se reperissent, post se iactarent. Reuersi itaque, quotquot Deucalion misit, viri fiebant: quos Pyrrha, fœmina, Quo facto, rursus hominum genus natum est. ob quam rem læos Græcè populus dicitur: quia lapis antiquius Græcè læos appellabatur. Ab antiquis quidem dicitur Aristeus filius Apollinis fuisse, quem Apollo dicitur ex Cyrene procreasse, quam comprecsit in monte Orpheo, qui Cyrenis

est appellatus. Aristeus dicitur omnibus artibus doctus fuisse, quibus ceteros homines ad bonos fructus vtilitatemque perducebat. Is cum caniculæ signum pestiferum oriretur, & statim presentes fructus læderentur, & homines diuturna pestilentia afficerentur, factum est vt à diis impetraretur, maxime Nepruno, Iouis fratre, ne tempestatibus & ventis pareretur genus humanum affici indignis calamitatibus. Itaque venia data, constitutum est à diis, vt caniculæ stellæ exortu venti perflaret dies circiter quadraginta, eiusq; pestilentiæ vim absunderet. Quapropter Aristeus à diis inter astra est collocatus. Habet autem Aquarius stellæ in capite obscuras duas, in singulis humeris singulas amplas, in sinistro cubito vnam, in dextro cubito vnam, in singulis manibus singulas, in singulis mamillis singulas, sub mamillis singulas, in dextro lumbo vnam, in singulis genibus singulas, in dextera tibia vnam, in singulis pedibus singulas. Sunt omnes 18. Effusio verò aquæ dextra læuâque fit stellis 31. Quarum duæ splendidæ sunt, ceteræ verò obscuræ.

Capricornus.

Capricornus sanè similitudinem habet Ægypanos: habet enim posteriorem partem piscis, priorem capricorni, & hunc honorem dicitur assēcutus, eò quod cū Ioue sit nutritus. Epimenides dicit in Ida vtroisque nutritus, & ad Titanorum bellum cum Ioue esse profectus: quem Iupiter victor astris intulit, quod eius opera diis armati essent. Itēque matrem eius capram, quod Dicolon inuenisset in mari, ideo piscis cauda notatam. Nigidius capricornum refert immortalis honore donatum, quo tempore Phython in mōte Tauro speluncam haberet, & Ægyptum incoleret, ab Ioue concessum habuisset, quemadmodum diis posset obistere, cum eis consilium panderet, si neque terras relinquere vellent, neque Phythonis immanitati resistere diis possent, inconsultè signas immutauerunt, in quam quis vellet, seu bestiam, seu voluerem, seu piscem pecudemve. Phython se in capram transmurasset, itaque immortales signis ignotis Phthonis ante oculos crebro versabantur: vnde adhuc maxime pro diis multas bestias obseruat colantq; Ægyptij, &

comentit Pythoni neminem deorum aduersari fibimet, vacuam cognouit, dominantibus, arbitratus deos se vitios propter metum dominabatur imperitis fortunę varietate, & periculi magnitudine instantis. Nam post 18. dies dicitur consilium de eo repente à diis factum, vt interficeretur. ob idque vsque hodie in Ægypto hos dies, id est 18. festos perpetuò annis singulis instituerunt: in quibus diebus qui nascitur, amplius quam eos non viuitt. Python autem fulmine interficitur ab Apolline in templo Ægypti Memphis, vbi mos fuit folio regio decorari reges qui regnabant. ibi enim sacris initiabantur primũ, vt dicitur, iugum portare fas erat, quem Deum Apim appellat, iugum portare fas erat, quem Deum maximum Ægyptij existimant: & per vicum vnum duci, vt periti existimabant labore humanę necessitatis, vt crudelius quę sub eis sint abutantur. Deducitur autem à sacerdote Isis in locum qui nominatur Adytos: & iureiurando adigitur, neque mensẽ, neque diem intercalandum quem in festum diem immutarent, sed 365 dies peracturos, sicut institutum est ab antiquis. Sed illò reuertamur vnde digressi sumus. Igitur dij posteaquam Pythonem poena affecerunt, sancta astrorum memoria decorauerunt, & ei nomen Ægyptij Ægyptana imposuerunt, quod contenti dij se in bestias conuertissent, Python se in capram transfigurabat: oppidumque magnificum in Ægypto edificauerunt, quod Panopolim appellauerunt. Habet autem stellas in singulis cornibus duas, in naribus claram vnam, in capite claras duas, sub collo vnam, in pectore duas, in anteriore pede vnam, in summitate ipsius pedis vnam, in dorso septem, in ventre quinque, caudę in extremitate claras duas. Sunt omnes sexaginta duę.

Sagittarius.

*Belligerum Titan etiam cum contigit arcum,
Duceniẽmque ferunt sinuato spicula veruo,
Iam clausum ratione mare est iam nauita portu
In festam noctem fugit ad longasque tenebras,
Signum erit exorients nobis vnum nocte suprema,
Scorpius ille micat super freta carula cauda,
Insequitur grauis arcus, & in lucem magis exit.*

*Tunc altè Cynosura repit, tunc totus in vndis
Mergitur Orion, humeris & vertice Cepheus.*

PORÒ Sagittarius scorpione oriente ascendit: quò ascendente, Orion occidit totus, & Cepheus à vertice & humeris cum manibus, in cuius signi regione zodiacus circulus humillimus propter equina crura. Quidam negant, dicentes nunquam Centauros vllis sagittis vfos fuisse. Quidam autem dicunt, quòd quadrupes esse non videantur, sed stans bipes Sagittarius. Hic autem homo equinis pedibus est, & caudam habet veluti Sagittarij. Sositheus autem tragediarum scriptor, illum affirmat esse Crotonem, Eufchemis Musarum nutricis filium, & inhabitasse Heliconem, atque sagittis & venatu vitam exegisse, qui inter Musas sapius commemoratus, plausu cantus earum distinguebat, id est ad pedem manibus plaudebat, quo alij timerent. Hunc musę beneficio Iouis a stris intulerunt, cuius artes, id est plausus & sagittę inter mortales mansere. Nigidius de Crotone idem dicit, sed non conuersatum cum Musis: sed dum illę cantus chorosque celebrarent, hunc procul auditu repentino plausu ad pedem feriendo oblectare canentes. ob hoc eum à Ioue immortalı memoria earum rogatu donatum, quòd esset nutricis earum filius, idem Oceani nepos. Habet autem stellas in capite duas, in arcu duas, in acumine sagittę duas, in dextro cubito vnam, in eadem manu vnam, in ventre claram vnam, in spina duas, sub cauda duas, in anterioribus geniculis singulas. Sunt omnes 15. Reliquę verò septem subter crura similes quidem sunt posterioribus, quę non ostenduntur, quòd Centaurus duplex sit. iaculum autem eius, ex quo dicunt omnes cygnos ab Apolline interfectos, qui Iouis fulmina fuerant, absconditi, fertur ad aquilonem: & peracta, ac potius sedata lite, assumptum, & ad pedes Sagittarij inter astra collocatum. Habet autem stellas quatuor, in summo vnam, in medio obscuram vnam, in penis duas, vnam verò splendidorem aliis.

Aquila.

*Vnguibus innocuis Phrygium rapuit Carymedem,
Et caelo appositus custos, quo Iuppiter arsit
In puero, luit excidio quem Troia furorem.*

Aquilam sanè inter astra collocatam dicunt propter Ganymeden Iouis ministrum, quem rapuit in cœlum: est enim ea signum Iouis, quod cum dij omnes volucres inter se diuiderent, eam in portione sortitus sit Iouis, quòd alius cunctis volanibus euolet, & penè inter omnes principatum teneat; & quòd sola autè solis radiis non terreatur. Namque ita est spectans ad orientem pennis tensis. Aglaosthenes dicit Iouem in aquilam transfiguratum, Naxiam regionem vbi nutritus fuerat petiisse, & regnum accepisse: egresso veiò de Naxo, eum aduersus Titanas proficisceretur, & sacrificium faceret, aquilam ei in auspicio apparuisse, & fulmina ministrasse, quam bono omniue acceptam tutelæ subicisse. Habet autem stellas in capite claram vnâ, in humeris singulis alarum singulas, in pectore obscuram vnâ, sunt omnes quatuor. Sagitta autem, quam tenet in pedibus, dicitur sagitta Apollinis fuisse, eum qua Cyclops interfecit, eo quòd Ioui fulmina facerent, quòd eo telo Aesculapius eius filius à Ioue, esset interceptus: quam sagittam astris illatam in memoriam, virtutis suæ reliquit. Habet autem stellas quatuor, in summo vnâ, in medio vnâ, in pennis sagittæ duas.

*Delphinus.**Sidera que mundi pars celsior æthere voluit,**Quæq; vident bore in ventis assueta serenis,**Diximus: hinc alius declinâ dicitur ordo,**Sentit & insanos obscuris flatibus auspros.*

Neptunus, vt Artemidorus refert, Amphitriten voluit in coniugium accipere: quæ cum ob verecundiæ magnitudinem & virginittatis obseruantiam ad Atlantem confugisset, Neptunus post eam multos misit qui eam peterent: inter quos & delphinum misit, qui eam peteret. Quæ cum circa insulas Atlantis moraretur, reperit eam, nunciauitque Neptuno: quam ille suis persuasionibus ad suam perduxit voluntatem, delphinoque maximos honores in mari tribuit: quem in astris intulit, & in manu sua habere instituit. Habet autem stellas nouem, & ideo musicum signum dicitur, eo quòd in numero Musarum, stellas habet in ore vnâ, in folio duas, in pinnulis ventris tres, in dorso vnâ, in cauda duas.

sunt omnes nouem. Delphinus autem non multum currit supra capricornum.

*Orion.**Tela caput magnisq; humeris sic baltens ardet,**Sic vagina ensis, pernici sic pede fulget.*

ORion, qui & incola dicitur, ante tauri vestigia fulget. & dicitur Orion ab vrina, id est ab inundantia aquarum. Tempore enim hyemis habet ortum, cum mare & terras aquis & tempestatibus turbat. Hunc Romani iugulam vocant, eo quòd sit armatus vt gladius, stellarum luce terribilis & clarissimus: qui si fulget, serenitatem portendit: si obscuratur, tempestatem, imminere. Hunc Hesiodus dicit Neptuni & Euryles filium, cui dono datum est à Neptuno, vt super fluctibus ambularet veluti supra terram. Qui cum Chium venisset, Meropem Oenopionis filiam compressit, quem Oenopion ob iniuriam excecavit, & de finibus suis expulit, ipse cum Lemnum venisset, à sole dicitur ei lumina restituta esse, & reuersus est ad Oenopionem, qui cum à ciuibus terra absconderetur, Oenopion desperata eius inuentione, Cretam est profectus, vbi cum immodicè venaretur, & à Diana corripere, ait se pullam feram in terris relicturum. Tellus indignata, scorpionem extulit miræ magnitudinis, qui pœnas magniloquentiæ eius exigeret. Iouis autem Orionem ob virtutem astris intulit, idem rogatu Dianæ scorpionem inter astra duodecim cœlo collocavit, quorum contra magnitudinem stellæ quoque eorum amplissimæ sunt. Aristomachus autem dicit, Caubrisam quendam Thebis voto petisse vt filium haberet: ad quem Iouis, Mercurius, & Neptunus hospitio deueniunt, qui eis hostiam immolauit vt filius nasceretur, cuius bouis pelle detracta, dij in eam vrinam fecere, iussuque Mercurij terra obruta est, vnde puer supradictus est natus, quem Vrionem appellauerunt, & astris intulerunt. Quidam autem dicunt Vrionem Methymæum, qui cœna esset culara potens, rex Corinthiorum Pyranthus nomine eum dilexit: qui cum à rege impetrasset, vt ciuitatem arte sua illustraret, & magnum patrimonium acquisuisset, contulerunt famuli eum nauis vt eum interficerent:

quem cum vellent interficere, petiit ab eis ut antè decantaret. Cum autem citharæ sonus cum voce eius audiretur, delphini circum natum venerunt, ille super unum ex his se præcipitavit, qui eum sublatum ad regem Pyranthum Corinthum detulit. delphinus subductis per æstum aquis exanimatus est. Qui cum suos casus Pyrantho narraffet, iussit rex Pyranthus delphinum sepeliri, & ei monumentum fieri. Post aliquantulum temporis navis, qua Orion deuectus fuerat, Corinthum delata est. Nautas cum ad se adduci rex imperaffet, & de Orione inquireret, dixerunt eum obiisse. Quibus ille: Crastino, inquit, die ad delphini monumentum iurabitis: eosque custodiri mādavit, atque Orionem ita ornatum sicut se præcipitauerat, in monumento delphini delitescere. Cum autem adducti per delphini monumentum iurarent Orionem obiisse, & de monumento prodiiisset, illi eum videntes obmutuerunt, ibique regis imperio crucifixi sunt. Dehinc Iovis miseratione dicitur Orion cum delphino inter astra positus. Nigidius autem refert, quodam tempore Iovem cum cæteris diis apud Muxæum Bithoniorum regem hospitio dapilli copiosoque affectu prædito in hilaritate constituisse, ut in corio tauri qui tunc immolatus fuerat, mingerent, eoque loco in corio terra obruta natus sit Orion: qui factus adolescens, digna deorum forma, atque egregia virtute incitatus, immortalis memoria obtemperabat, quibus ortus dicebatur. Nam cum in Celinio venaretur, Dianam irridens contemnebat eius opera, quæ in monte constituebatur. Iraque Diana misisse dicitur scorpionem, qui Orionem vita privaret. Orion vita privatus, sideribus illatus est: Habet autem stellas in capite claras tres, è quibus media est splendidior cæteris, in singulis humeris singulas claras, in dextro cubito obscuram unam, in eadem manū unam, in zona tres, in gladio quem tenet in manu tres, in singulis genibus singulas, in singulis pedibus singulas, in mantili tres. Sunt omnes 17. & decem ex eis obscuriores.

Canis.

*Cum tetigit solis radios, accenditur æstus,
Discernitque ortu longe sata virvida firmat.*

At quibus

*At quibus arctata frondes, aut languida radios,
Exanimat: nullo gaudet maiusve minusve
Agricola, & sidus primo speculator ab ortu.*

Sirius stella est in medio centro cœli, ad quam cum sol accesserit, duplicatur calor ipsius, & languore afficiuntur corpora humana. Sirium autem stellam vocatam putant, propter flammæ candorem. Latini autem illam caniculam vocant, unde & dies caniculares dicuntur: quia quandiu sol in ipsa est, pestifera est, sed pro qualitate adiacentium commutatur. Nam aut viacitur, aut morbosus vititur viribus. Hinc est quod cum certo tempore oritur, non semper est noxia. Quidam verò dicunt canem fuisse, quæ Europæ cum dracone custos data est, quæ postea Minos utraque accepit. eandem postea ob medicinæ causam Procridi in munera datam: quæ postea Cephalus utraque possedit, vir Procridis, qui eam ad Thebas duxit ad vulpem, Thebanorum agros infestantem: cui cani fatum est, ne ab illo posset interfici, itémque vulpi. Iupiter verò vulpem in lapidem conuertit, & canem astris intulit. Amphianus tragediarum scriptor refert, quod cum hominibus stellæ relinquerent locum, missus est legatus canis ad Doloram: quam ut vidit, tempore tempestivo adamavit. qui cum flagraret amore, nec posset frui, magis & asperius vrebatur: calamitate accepta, & deos adiutores inuocare cepit. Tunc Aquilo misit filios suos adolescentes, qui operam cani traderent, & ipse flatu suo canis ardorem sedavit, qui flatus etesiæ dicitur, amoris autem memoria remansit: Sunt qui aliter memorent. Icarus à Libero hospitio receptus est, qui ei in munere utrem plenum vino tribuit, iussitque ut in reliquis terras propagaret. Icarus dehinc Athenæus cum in terram Atticam ad posteros devenisset, eis genus hoc suavitatis ostendit: pastores autem cum immoderatus biberent, ebrii facti conciderunt. Qui arbitantes Icarum malum medicamentum sibi dedisse, eum fustibus interfecerunt. Icarum autem occisum, canis qui cum eo fuerat, Neæra nomine, vluans, Erigonæ eius filia monstravit, ubi pater intepultus iaceret: quæ cum venisset, eius corpus sepeliit: ipsaque se in monte Hymetto contulit, ibique laqueo sibi mor-

tem conficiuit. Tunc dicitur Liber à Ioue petiisse, vt Erigonem & Icarum astris inferret. Iouis autem audita eius petitione, Erigonem signum virginis nominauit, Icarum autem patrem eius Arcturum. Qui cum exoritur, tempestat mari terræque efficit. cùmque Athenas pestilentia opprimeret, ex oraculo responsum est, cessaturam pestilentiam, si per annos singulos de fragibus & vindemia Icaro & Erigona primum delibaretur. Quod factum est ab Atheniensibus, qui diebus festis institutis aras constituerunt, ideo quia illam pendente aspexerunt, quod est apud Græcos. ex quo factum est, vt soli oscilo iactarentur homines. Canis autem Icarum qui vultans ante pedem pendente virginis mortuus est, Astricyon nominatur, quod nos canis stellam dicimus: qui ob eandem causam quando exoritur, summam pestilentiam hominibus facit. Habet autem stellas in capite vnam, quæ Isis dicitur, claram: in lingua vnam, quam Sirium vel Canem vocant, quæ magna & splendida: in collo duas, in singulis humeris singulas obscuras, in pectore claras duas, in anteriore pede sinistro tres, in dextro vnam claram, in extremo supra dorsum tres, in ventre duas, in sinistro femore vnam, in posteriori pede sinistro vnam, in summitate caudæ vnam. Fiunt omnes xx. Sicum autem est hoc signum inter hyemalem tropicum, & arcticum subterraneum, qui australis vocatur.

Dasyppus.

Sic vtrunque oritur, sic occidit in freta sidus:

Tu paruum leporem perpende sub Orione.

Lepus sub pedibus Anticanis & Orionis constitutus est. Hic dicitur Orionis canem fugere venantis. Nam vt venatorem eum sinxerunt aliqua de causa, ita leporem ei ad pedes fugientem sinxerunt. Quidam negant tam nobilem tamque magnum venatorem, de quo autem in scorpiione signo diximus, & postea in ipsius figura dicemus, oportere leporem venari. Callimachusque accusat eum, quod cum Dianæ scriberet laudes, dicit eam leporino sanguine gaudere, & eos venati dixerit. Nonnulli à Mercurio inter astra collocatum dicunt propter nimiam velocitatem: siue quod inter quadrupes plus pariat, & quosdam foetus pariat, quosdam

verò in ventre habeat: sicut Aristoteles philosophus ait, qui de animalium ratione differuit. Antiquitus autem dicebatur, in insula Hiero nullum leporem fuisse, sed ex eorum ciuitate adolescens quidam studio generis ab exteris terris leporem fœminam produxit, & ad eius partum diligentissime quæ opus essent administrauit, itaque cum peperisset, & complures eius ciuitatis ad studium intendisset, & partim precio, partim beneficio mercati essent, omnes lepores alere cœperunt: quibus cum nihil daretur ad manducandum, impetu facto omnia comederunt. quo facto, insulam calamitas afflixit. itaque postea leporis figuram astris contulerunt, vt homines meminissent, nihil his exoptandum in vita, si insolenter vrantur lætitia, qua dolorem capere posterius cogantur. Habet autem stellas in singulis auribus singulas, in pectore duas, in dorso nitidam vnam, in posterioribus pedibus singulas. Sunt autem omnes 7.

Argo nauis.

*At cum decurrens inhihet iam nauita remos,
Auerſamque ratem votis damiat ab ore
Perlegit, optatam cupiens contingere terram.
Sed quia pars violata fuit, cocuntia saxa
Numine Iunonis inæus confugit Iason.
Hæc micat in cælo lateri non amplior, ætatis
Quæ surgit malus, quæ debet reddere proram,
Intercepta perit, nulla sub imagine forma.
Puppis demisso tantum stat lucida clauo.*

Post canis igitur magni caudam, secundum stellarum ordinem nauis constituta est. quam quidam beneficium Mineruæ inter astra collocatam dicunt, quæque prima ab ea fabricata est: & mare quod antea inuium fuerat, hominibus peruium naualis ingenio fecit. quam notatam in cælo figurauit, sed à gubernaculis vsque ad malum. Nonnulli dicunt Danaum Beli filium ex compluribus coniugibus quinquaginta filias habuisse, fratrem autem eius Ægyptum totidem filios. Danaum autem & filias eius interficere voluit, vt regnum paternum solus obtineret, easque filiis suis vxores à fratre poposcit. Danaus autem cogita malitia, Mineruam inuocauit adiutricem, tunc primùm dicitur Minerva nauim fecisse, quæ

Argos appellata est, cum qua Danaus ex Aphrica Argos profugit. Ægyptus filios suos ad persequendum fratrem misit. Qui postquam Argos viderunt, patrum impugnavit. Danaus autem ut vidit se eis obsistere non posse, dedit eis filias suas, quæ patris iussu viros suos vna nocte interfecerunt, sola Hypermetra Linum servavit, ob quod sanum illis factum est. cæteræ verò dicuntur apud inferos in dolium permissum aquam ingerere. Habet autem navis stellas in puppe quatuor, in catrostroma quatuor, in malo summo tres, in singulis temonibus quinque, sub carina quinque, sunt omnes 26.

Cetus.

*Diverso posita & borea vicina legenti,
Auster piscis agit duo sidera, perlegit unum.
Namque aries supra piscis que feruntur:
Bellua sed ponti non multum præterit annum.*

Porro sub ariete & piscibus super fluvium cetus in cæli regione collocatus est. Dicitur autem à Neptuneo missus ad Cepheum propter invidiam Nereidis, à qua contra Cassiopeiam & Andromedam exardescerebat propter nimiam pulchritudinem, huic cetui Andromeda proposita erat, quem Perseus interfecit, & ab Ioue astris illatus est, ut memoria actus maneret. Habet autem stellas in caudæ extremo claras duas, à cauda usque ad gibbum eius sex, sub ventre sex. Sunt omnes 14.

Eridanus fluvius.

*Planxere ignotis Asia Phaethontides undis,
Eridanus medius liquidis interiacet astris.
Huius pars unda laevam ferit Orionis.
Lapsa pedem, procul amotis qui piscibus usus.
Vincula coniecit, nodus cristam super ipsam,
Aequore piscis adit, sunt illi libera cælo
Sidera, nonnullam specie reddentia formam,
Sub leporisq; latus versam, post denique puppim.
Inter & Eridanum flexusq; cauumq; carina.
Atque hæc ipsa notat, si nullam ferre figuram.
Sunt etiam toto sparsi sine nomine mundi,
Inter signa ignes, etiam quibus & sua desit
Forma, per oppositi noscuntur lumina signi.*

Fluvius, ut superius diximus, subter cetum collocatus est, cæli regione cernitur. Ad quem sinister Orionis pes extenditur. Ab Arato & Pherecydo Eridanus Padus esse putatur: & ideo inter astra collocatur, quod à meridiana partibus dirigere cernitur. Hesiodus autem dicit eum inter astra collocatum propter Phaethonta, Solis & Clymenes filium, qui dicitur currum patris ascendisse: cumque à terra altius leuaretur, præ timore in Eridanum fluvium, qui & Padus dicitur, cecidit, ab Ioue fulmine percussus. & omnia ardere cœperunt: causaque extinguendi uniuersos annes immisos esse, omnéque mortalium genus interisse, præter Pyrrham & Deucalionem. Sorores quoque Phaethontis flentes in arbores populos versæ sunt, lachrymæque earum in electrum durare dicuntur, Heliadæque appellatæ. ipsas autem nomina habuisse, Merope, Helic, Ægle, Ægiale, Petre, Phœbe, Charic, Diosippe. Cygnus quoque, rex Liguria, Phaethontis propinquus, dum fletet, in cygnum conuersus est, id quoque monens, flebile canit. à quibusdam verò Nilus, qui & Gyon existimatur, & ideo inter sidera collocatus, quod à meridiana partibus cursum dirigit. Est autem sidus multarum stellarum luce adoratum. & subiacet ei stella, quæ vocatur Canopus siue Ptolemæon splendens, tangitque temonem navis. apparet autem humillima, eo quod circa terram esse videtur: & nullum sidus inferius appareret, ob quod terrestris vocatur. Habet autem stellas in primo flexu quatuor, in secundo tres, in tertio tres, usque ad nouissimam septem, quas dicunt in ore illi fluvij esse. sunt omnes 17.

Aguarius.

*Infimus hydrochoos sed quæ vestigia figit,
Sunt aliæ stelle, quæ caudam bellua stectit.
Quæque caput piscis media regione locatæ.
Nullum nomen habent, nec causam nominis ullam.
Sic tenuis cunctis iam penè evanuit, ardor.
Nec procul hinc dextra diffundit aquarius undas,
Atque imitata cadunt errantis signa liquoris.
Et quibus vna magis sub cauda flamma nluet.
Squamigere piscis pedibus sicut altera signi*

Fundentis latices, est & sine honore corona,

Ante sagittiferi nullum pernicia crura.

Pisces magnus, cuius nepotes dicuntur pisces qui in circulo zodiaco constituti sunt, dicitur in astra collocatus, eo quod decidens in Boeth stagno, Phacetic filia Venicis in piscem sit transfigurata, quam Syri deam nominauerunt. Quidam autem dicunt, quod de stagno filiam Venicis saluauerit. Vnde vsque hodie Syri pisces argenteos in templo sacrauerunt. Est autem signum in parte australi, quod piscibus orientibus oritur, quem piscem dicunt aquarij vnā habere effusionem. Habet autem stellas 12. e quibus vna fertur esse sub pedibus aquarij, & tres in brachijs eius. Ipsæ autem clariore esse cæteris noscuntur. Inter hæc sunt astra siue signa quæ planetæ appellantur.

Oceanum occasu tangit tanto & magis arte,

Thuribulo metæ vim celo suscipit, & iam

Precipiti tactu vastis dimittitur vndis.

Multa dedit natura homini rata, signa salutis,

Venturamque nouis cladem depellere suasisit.

Inter cætera libet numeres sub nocte cauenda

Thuribulum, nam si sordebunt cætera cæli,

Nubibus obductis illo splendore timeto,

Ne pacem pelagi soluat violentior auster.

Tunc mihi succentur astricbo cornua velo,

Erigat emittantque latus per manū rudentes.

Quod si deprehensū turbauit lintea pappis,

Incubuitque sanū laxo, vel mergitur vndis

Proxæ ratis, soluētq; inimicū Nereæ proæ,

Vel si perspexit seruator Iuppiter eger,

Vltima persolunt iactatæ vota salutis.

Nec metus ante fugit, quā pars esfluxerit orbis;

Quæ boream velum spectantibus indicet ortum.

Sacrarius, qui & Pharus dicitur, est signum nauigantibus semper contrarium, quod sequitur scorpionis caudam. Quod quidam locatum inter astra dicunt, quod in eo dij primum mutuo conurationem fecerunt, cum Iouis contra Saturnum fecit, quod memoria non solum astris illatum, sed etiam hominibus hoc habere institutum, quia in agonibus & Iudis quinquennialibus

coronæ habentur, & fœderis testes adhibentur, itemque vates per quos futura responderunt in symposiis domibus consecrantur. & iure Iupiter igneum sibi velamen, ne eius fulminum potentia deprehenderetur, adhibuit. Habet stellas quatuor, duas in superficie; in qua prunæ fuisse dicuntur, duas in vase eius.

Centaurus.

Inde per ingentes costas, per crura, per harmos

Nascitur intacta sonipes sub virgine dextra,

Seu prædam è syluis portat, seu dona propinqua,

Placatura deos cultor Iouis admonet ara.

Hic erit ille pius Chiro tutissimus omnis

Inter nubigenas, & magni doctor Achillis.

Hic humero medium scindens iter ætheris alti,

Sic tenuem traxit nubem, stellas vere condit,

Toto clarus equo venientes nunciat euro.

Centaurus dicitur Saturni & Philyre filius. nam Saturnus cum Iouem filium quæreret in Thracia, cum Philyra Oceani filia in equum versus dicitur cõcubuisse, & ex ea Chironem centaurum natum, artis medicinæ inuentorem: ipsamque in arbore *φίλυραν*, hoc est tiliam versam esse, & habitasse Chironem in Pelio monte, inter homines æquissimū: a quo Æsculapius medicina, Achilles cithara, in astrologia Hercules literis instructi sunt, cuius hospitio cū Hercules vteretur, sicut Antisthenes dicit, è pharera sagitta lapsa dicitur pedē eius vulnerasse: acceptoque vulnere, illum animam exhalasse, & ab Ioue astris illatum. Est autem signum ad aspectum Sacrarj. Vnde & ad idem Sacrarjū sacrificare videtur. Habet stellas in capite obscuras tres, in singulis humeris singulas claras, in dextro cubito vnā, in eadem manu vnā, in medio pectore vnā, in spina duas, in ventre splendidas duas, in dextro lumbo clarā vnā, in cauda tres, in singulis genibus retrorsus duas. in vtroque harmo vnā, in vtrisque pedibus anterioribus singulas. sunt omnes 33. Quidam arbitrantur tenere in sinistra manu arma & lepore, in dextera verò bestiolam quæ *θυελωρ* appellatur: & *βύραυ*, id est vrem vini plenū, in quo libabar diis in sacratio. Habet autē stellas bestiola in capite vnā, in spina clarā vnā, in cauda duas, in lūmo pede posteriore clarā vnā

in anteriori pede vnā clarā, in thyrso tres. Sunt omnes 33.

Hydra.

Hic primos ortus crater premit vltioris,

Vocalis rostro corui super hydraeque lucet.

H & in medio vnam asserunt, est signum in parte australi, caput deflexum habens ad cancrum, cuius sinuosi corporis medietas est connexa sub leone. caudam verò extendit ad Centaurum, supra quam sedet coruus. Qui coruus ideo inter astra collocatus dicitur, eo quod fuerit in tutela Apollinis, à quo missus ad fontem, vt diis ad libandum aquam deferret, qui cum vidisset arbores grossos ficus habentes, volans confedit in eis, donec maturæ fierent, & aquam deferre distulit, post paucos autem dies peracto sacrificio, cum ille ficos comedisset, & se diis peccasse sensisset, denuò ad fontem vt aquam hauriret rediit: & ab hydra exterritus, vas vacuum reportauit, dicens excessisse aquam quæ fuerat in fonte. Cognoscens Apollo sibi coruum peccasse, prohibuit eum eo tempore aquam bibere, vt Aristoteles dicit in eo libro qui de Bestiis scribitur. Et Isidorus in Naturalibus, vel in Physicis memoriæ tradidit, quod ipse peccati pœnas daret, qui & postea astris illatus est. Crater autem in medio angue positus est, caudam autem anguis coruus appetit rostro, neque potest iuxta accedere vt bibat. Habet anguis stellas in capite claras tres, in prima flexura sex, & vna ex eis obscura, ad vltimum in secunda flexura tres, in tertia quatuor, in quarta duas, in quinta vsque ad caudam octo claras, sunt omnes 26. Paululum sub prima flexura crater siue vna situs est, inclinatus ad genua virginis. Habet stellas in labris obscuras duas, per singula latera tres, in fundo duas, sunt omnes 10. Coruus autem qui est ad vltimam eius caudam, spectans ad occasum, habet stellas in capite clarā vnam, in alā duas, in cauda tres, in pedibus singulas ab vnguib. sunt omnes sex: omnes simul fiunt 43.

Aethereum venit thalamum super imbribus atrum,

Et tonitru crebraque abscondit grandine terras,

Temperat in geminis animum, nec crede sereno,

Nubila nec diuturna putes cum sidere cancri:

Fons erit ardentis: tamen hoc in littore certum,
Flagrantis placidè lucens hic temperat animum.
Composuit sedem Nemeas finibus astrum,
Virginique & libra semper pendencia tantum
Nubila, continua magis in statione manebunt.
Nunc quoque nulla fides, cœlum cum scorpion acer
Stat super: incerta namque omnia lege feruntur.
Hæc quantis terras cum Iuppiter ignibus omnis
Obruet, aut glomerata cadet, quàm densa per astra,
Immitis grandio cœlo, quàm sepe sonabit,
Cum spacium attigerit tendentis fungulaq; ignis.
Non terris imbres, ponto non flamina deerrunt,
Et cœli terret sonitus mortalia corda.
Cum sedem egoceri Cythereius attingit ignis,
Horridus ad gelidos portendit aquarius ignes,
Hybernaq; cadunt pluuie, concretaq; grandio,
Piscibus à geminis sub prima recurrit astra.
Hesperus hæc tibi signa feret, cum lucifer ora
Ingreditur Venus alma polum, sed vbi hesperus ignes
Prouocat athereos, & noctem ducere terras
Incipit, exorients ecce hæc Cytherea mouebit.
Vere caute imbres & fulmina culmine ab alto,
Phrixenum rutilo pecus irradiauerit astro,
Nubila commixtisque fragor pluuialibus undis,
Flaminique assiduo terras tum stantia pulsu,
E cœlo diri dei cœli grandinis ictus.
Vere magis nitido tauri cum sidere fulxerit,
Appota geminis eadem constantia prestat.
Cum dederit soles, inducit nubila cœla:
Nubila cum fuerint, subito os mirabere soles,
Et modo te venio gelido, modo protinus imber,
Lucent alterna superabit nube serena.
Sin leuis ingressu est spaciosi sidera cancri,
Pacem mundus habet, non vlli corpore soles
Pestiferi incendunt, non sidera densa solutos
Astringunt artus alieno tempore lenis.
Omnia peccato tum sidere temperat acer,
Ac rapidis idem ne solibus æstuet orbis
Efficiunt magni conspectu signa leonis.
Virgine crunt pluuie, plerique in nube fragores,

Concaua quos reddunt incluso mobila vento.
 Detrahit autumno pluuias, eademq; repellit,
 Nubibus aspidius, cælumque ob frigora prima,
 Extremum autumni superent glacialis terra.
 Scorpios at raris ne quis causa terra grauetur,
 Horrebit pluuius, ad diros omnia nimbos,
 Continuisque ruit cum per sinuosa tenetur
 Cornua centauri, rapida distincta sagitta,
 Aegoceros imbres & crebro lumine ruptos
 Nubibus elidat sonitus, tremuloq; nitore
 Flagrantis teli mortalia numina vincent.
 Hæc eadem fundens prædicat Aquarius imbrem,
 Extremis seuis mariæ increbrescere ventis.
 Ostendunt pisces Veneris quos stella notarit,
 Et quoniam certis extat via cognita signis,
 Accipe quid moueat mundo Cyllenius ignis.
 Si modò Phœbei flammæ euaserit axis.
 Matutina ferens sulitus per sidera cursus,
 Cum pecudum villis auratum fulserit astrum,
 Ventorumque graues & dira grandinis ira.
 Non intermisso patienti tempore surgent,
 Qui pluuias alias etiam in regione notabis
 Affore non omni, namque est tunc imber in aruis.
 Ast ubi se taurus sumatis cornibus effert,
 Grandine significat geminis tranquilla serenæ,
 Et placidum nautis spondet cælumq; fretumque,
 Nubila atque imbres, æstus ac frigora miscet.
 Certior ardor erit, quamuis iuuet aura fauoni,
 Cum vasti calida rudiabit sede leonis,
 Tempa sed æthereæ simulacæ possederit ignis.
 Omnia mixta feret, pluuius nuditabitur ingens.
 Undique grando venit, rumpuntur culmina nimbis,
 Centauri attigerit cum iam Cyllenius arcus:
 Aut ubi confurgit capricornus & ipse biformis,
 Aut subitò cælo deducet crebrius imbres,
 Fulminis aut iactu magnum perumpit Olympum,
 Nulla serenato capricornus nubila cælo
 Comparat, aut gelidos status cælique frigores.
 Non alio melius signo predicere possis.
 Piscibus hæc eadem quamuis cognoscere fas sit,

Quandoquidem exoritur mundo Cyllenius ignis,
 Quid faceret primùm modò cum lumine solis,
 Tempus & occasus moneat quoque discere Phœbi,
 Ver erit hybernis totum execrabile nimbis,
 Et crebro tonitru iunget florentia rura,
 Spesque nonæ segetis quatierentur grandinis ictu:
 Vretur cælum, magni cum regna Tonantis
 Ingrediens, pecudis ingreditur aurea terga,
 Hinc & Agenores stellantia cornua tauri,
 Quidæve ferant gemini, rapido quid sidere cancer,
 Si penitus quæras, taurum seuire videbis.
 Grandine nec contra ferri ratione probanda,
 Aut cancro aut geminis calidus vestigia seruat,
 Hic quo dista leo seuisque caloribus ardet.
 Flatus at geminis miscet tranquilla serenæ,
 Spiciferæq; manu tendent libera nutu
 Dissentit diuæ, sed ut hæc ventura serena
 Nunciat, & ventis cessat mare, cessat & aer:
 Scorpios in pluuias rarus, sed nubibus atris
 Creber agit nimbos, & seuæ tonitrua portat,
 Clara sagittiferi tetigit cum lumina signi,
 Aegocero semper cælo leuis excidit imber.
 Frigidus at rapidus horrebit aquarius curvis,
 Brumalesque dabit pluuias, atque igne perenni,
 Cum sonitu quatiet nubes secuta laboris.
 Non frustrans animam, certo me limite ducat,
 Hæc eadem tibi signa dabunt non irrita pisces:
Solem per seipsum constat moueri, non cum mundo
 verti, sed in Zodiaci circuli obliquitate cursum per-
 agrare, paulo superius diximus: qui dum per trecentos
 sexagintaquinque dies & quadrantem, Zodiacum lu-
 stre, & singula tricenis diebus denisque horis ac semisse,
 id est dimidia hora transcurrat, incremento dimidia-
 rum horarum quarto anno vnum diem complet, quem
 bisextum nuncupant, qui dies conficitur ex quadranti-
 bus. Nam cum duodecies semis sex horas integras faciât,
 id est quadrantem, hic quadrans quæret ductus viginti-
 quatuor horas perfecit: idem vnum diem cum sua nocte
 complet, & in quarto bisextum, ut præfati sumus, efficit.
 Sol interea dum igneus sit, præ nimio motu conuersionis

suæ amplius incalescit. cuius ignem dicunt Philosophi
 aqua nutrire, & è contratio elemento virtutem luminis
 & caloris accipere: vnde videmus eam sæpius madi-
 dum atque rorantem. Tunc autem eclipsim patitur,
 quod latinè defectio dicitur, quotiens luna 30. ad ean-
 dem lineam qua sol vehitur peruenit, eique se obiciens
 eum obscurat: vnde deficere nobis videtur, cum ei orbis
 lunæ opponitur. Signa enim tempestatis vel serenita-
 tis, hoc modo astrologi mundi cognoscenda esse dixe-
 runt. Vergilius namque ait: Si sol in ortu suo maculo-
 sus sit, atque sub nube latens, aut si dimidia pars eius
 apparuerit, imbres futuros, item Varro ait: Si exoriens
 concavus videtur, ita vt è medio fulgeat, & radios faci-
 at, partim ad aquilonem, partim ad austrum, tempe-
 statem humidam & ventosam futuram innuit, item si
 sol, inquit, rubeat in occasu, sincerus dies erit: si pal-
 leat, tempestatem significat. Nigidius quoque ait, si
 pallidus sol in nigras nubes occidat, aquilonem ventum
 significat. Hunc etiam Græci Apollinem appellaue-
 runt, à quo se spiritum accipere arbitrantur: ἀπὸλλων
 enim Græcè, Latinè perdens dicitur, quod feruore suo
 omnem succum virentium decoquendo perdat herba-
 rum. Hunc etiam diuinationis Deum esse voluerunt,
 siue quod sol omnia obscura manifestat in luce, siue
 quod in suo processu & occasu eius orbita multimodos
 significationum monstret effectus. Sol dicitur aut ex
 eo quod solus sit, aut quod solito per dies surgat & occi-
 dat. Hunc etiam sine barba pingunt, quia occidendo
 & nascendo semper est iunior: siue quod nunquam in
 sua virtute deficiat, vt luna, quæ crescit aut minuitur.
 Huic quoque illam ob causam quod aut quadripartitis
 temporum varietatibus anni circulum peragat, id est,
 verni, æstatis, autumnii, & hyemis: aut quod quadri-
 partito limite diei meretur spacium. Vnde & ipsi equis
 condigna nomina posuerunt, id est Erythræus, Actæon,
 Lampros, & Philogæus. Erythræus Græcè ruber dici-
 tur, quod à matutino lumine rubicundus exurgat.
 Actæon lucidus dicitur, quod tertia hora instante luci-
 dior fulgeat. Lampros verò lucens vel ardens dicitur,
 quod sit, dum ad vmbilicem diei contra arcticum con-

scenderit circulum. Philogæus Græcè terram amans di-
 citur, quod hora nona procliuior vergens occasui pro-
 nus incumbat.

Luna terris vicinior est quam sol, siue quam cætera er-
 rantia sidera. Vnde & breuiore orbe celerius peragit cur-
 sum suum. Nam iter quod sol trecētis & sexaginta quin-
 que diebus & sex horis peragit, luna viginti septem die-
 bus & octo horis percurrit, singula verò signa sol trice-
 nis diebus & denis horis ac semisse. Luna autem binis
 diebus & semis hora bisse vnus perlabitur. Vnde fit, vt
 quantum spacij in Zodiaco luna percurrit, tantum sol
 tredecim diebus expleat. Hanc quidam philosophorum
 dicunt proprium lumen non habere, globique eius vnā
 partem esse lucifluam, aliam verò obscuram, & paulatim
 se vertendo diuersas formas efficere. Alij contra aiunt
 lunam globum suum habere, sed ignem à sole concipere:
 & quantum percuitur, ardescere: & quantum à sole
 discedit, auferi. Cum verò contrā steterit, feritur ex ad-
 uerso, & velut speculum non vim, sed imaginem red-
 dit: vnde & defectum patitur, si inter ipsam & solem
 vmbra terræ interueniat. Hac enim crescente, vniuersa
 gignentia pubescunt: tenuescente, tenuantur. humor
 etiam & spiritus omnis augetur, tumescit Oceanus. quod
 diuerso cœli & vagantium stellarum temperatur, atque
 deteritur, & infra fluit, id excipit luna, & soli tradit: quo
 & animalia rigescunt, & humus quodammodo anima-
 tur genitali calore: & vt ita dixerim, viuā plurimum va-
 lent in originibus, quam in ortu sunt, languent in occa-
 su. ortum facit in stella quam sol præterit. deinde sta-
 tione matutina cum à quinto loco solis steterit, in eodē
 manet signo, donec ab eodem sole moueatur, quæ con-
 traria est soli. mane occidit, oritur simul nocte, & voca-
 tur Chronicos. Deinde rursus altero latere è quinto si-
 gno deprehensa, post meridiana stationem facit, donec
 ingresso sole idem signum sub radiis eius delitescens in
 totum occidat. Aspiciunt inter se stellæ ex tertio signo,
 quod dicitur trigonum, & habent maximè confusionem,
 item à quarto signo quod tetragonum & centrum voca-
 tur, & in alterutrum maximè præstant effectum. Item ex
 contrario quod est septimum signum, & diametron vo-

catur, quæ maximè aduersum cætera dissident vel leuiter aspiciunt, vt sextum quod dicitur hexagonon. Signa tropica peregrinis nationibus præstant, & omnino moribus & consiliis subinde variantur, arque permutantur, biformia generatione rerum omnium repetitionem significant, & interim dilationem solida vehementer & instantè efficiunt, & ad exitum vel prospera vel aduersa perducent: sicut aspiciuntur à stellis, vel fauentibus, vel repugnantibus. Iam verò quia de eius cursu vel ordine sub breuitate diximus, restat vt quid de ea gentiles senserint, edicamus. Lunam gentiles Dianam germanam Solis, quem Apollinem nuncupabant, fuisse dixerunt, & sicut à sole spiritum, ita se à luna corpus accipere arbitrabantur. Dicebant enim eam viarum præsidem & virginem, eo quòd in via nihil pariat. Idcirco igitur ambo sagittas habere dicuntur, quòd ipsa duo sidera de cælo radios vsque ad terram emittant. ideo faces, quia luna illuminat, sol & illuminat & exurit. ideo bigam luna dicitur habere, siue propter velocitatem, siue pro eo quòd nocte & die apparet. ideo vnum equum album & alium nigrum dicitur habere, eo quòd hyeme & æstate plus luceat, quam vere & autumno. Diana autem luna dicta est quasi Diane, eo quòd die ac nocte apparet ipsa. & Luna, eo quòd luceat: & Triuia, eo quòd tribus fungatur figuris, de qua Vergilius ait: Tria virginis ora Dianæ. Nam eadem luna, eadem Diana, eadem Proserpina vocatur, id est cœlestis, terrestris, & infernalis. De qua quidam: Denique cum Luna est sublustris, splendet amictu: Cum succincta iacet calamis, Latonia virgo est. Lunam voluerunt etiã apud inferos Proserpinam, seu quòd nocte luceat, siue quòd humilior currat & terris præsit. vnde bigam boum habere dicitur, illo videlicet pacto, quo detrimenta eius non solum terra, sed & lapides vel crebra animantium, & quod magis incredibile sit, etiam latamina sentiunt, quæ in lunæ incrementis eiecta vermiculos parturiant. ipsam Dianam dictam à nemoribus volunt, simili modo quòd arborum ac fruticum succo augmenta inducat. Denique incrementis lunæ abscissa ligna surfuraceis tinearum terebra manibus fistulascunt. Nemoribus quoque adesse dicitur, quòd omnis venatio plus nocte quam die dormiat.

Endymionem verò pastorem amasse dicitur, duplo felicet modo: seu quòd primus hominum Endymion cursum lunæ inuenerit, vnde & triginta annos dormisse dicitur, quia nihil aliud in vita sua nisi reptitioni studuit, sicut Mnaseas in primo libro de Europa scribens tradidit: siue quòd Endymionem amasse fertur, quia nocturni roris humor qui est siderum quoque, ipsius lunæ animandis herbarum succis insudatur, & pastoralibus profunt successibus. Præterea signa tempestatis, vel & serenitatis in ea videri posse, antiqui dixerunt. Nigidius ait: Si luna in summo circulo maculas nigras habuerit in primis partibus mensis, imbres futuros significat: si in medio, nunc cum plena sint in eo cornicula, serenitatem. Ceterum si rubet quasi aurum, ventos ostendit: sit enim ventus ex aeris densitate, qua obducti sol & luna rubescunt. Item si cornua eius terra fuerint nebula, tempestas futura est. Aratus autem dicit, si aquilonium cornu lunæ est correctius, aquilonem imminere. Item si cornu australe sit erectius, notum imminere. Quarta autem luna index futurarum certissima habetur aurarum. Vnde & Vergil. Sin ortu quarto, namque is certissimus autor.

Bruma in fauoniam.

Cæsari nobilia sidera significant, 3. calend. Ianuarias matutino canis occidet, quo die Atticæ & finitimis regionib. Aquila vespere occidere traditur. Pridie nonas Ianuar. Cæsari Delphinus matutino exoritur, & postero exoritur Fidicula, quando sagitta vesperi occidit. Item quinto idus Ianuarias eiusdem delphini vespertinus occasus, & continui dies hyemis Italia, cum sol in aquarium sentitur transire, quòd ferè 13. calend. Febr. euenit. 8. Febr. regia stella appellata, Tuberone, in petore, leonis occidit matutino, & pridie nonas Febr. Fidicula vesperi occidit.

A Fauonio in æquinoctium Cæsari significant 4. calend. Mart. quadrimum variè, & 8. calend. Mart. hirundinis vsus: & postero die arcturi exortus vespertinus. Item nonas Mart. Cæsar cancri exortu id fieri obseruauit. 8. Idus Mart. Aquilonis piscis exortus, & postero die Orionis exortus, & in Antica miluus apparere obseruatur. Idibus Martis Cæsar ferales sibi notauit

Scorpionis occasus. 3. calend. Aprilis Italiae miluus ostenditur. 12. calend. Aprilis Equus occidit matutino.

Æquinoctium vernum 8. calend. Aprilis peragi videtur. Ab eo ad Vergiliarum exortum matutinum Cæsari significant. 3. nonas Aprilis in Attica Vergilia vespere occultantur. Item post pridie nonas Aprilis in Bœotia & Chaldaeis Orion & gladius eius incipiunt abscondi. Cæsari 6. calend. Aprilis, significat imbres, libræ occasus. 14. calend. Maias succulæ occidunt vespere, sidus vehemens, & terra marique turbidum. 16. calend. Maias, in Attica occidunt vesperi, Cæsari 15. calend. Maias, quadrimum significant. 12. calend. Maias Assyriis succulæ occidunt vesperi, quod vulgò appellatur sidus pariliolum: quoniam 11. calend. Maias urbis Romæ natalis habetur: quo ferè serenitas redditur, claritatem observationis membrorum augmento: Hyadas appellantis Græcis, quod nostri à similitudine cognominis, vocabulum eis stellis propter succos impositum arbitrantur, imperiti appellauere succidas. Cæsari 8. calend. Maias notantur dies 7. calend. Maias Ægypto hædi exoriuntur. 6. calend. Maias, Bœotia & Atticæ canis vespere occultatur, & Fidicula mane oritur. 5. calend. Maias Assyriis Orion totus absconditur. Quarto autem calend. Maias Assyriis canis. 6. nonas Maias Cæsari succulæ matutino exoriuntur, & 8. idus Maias, capella pluuiialis. Ægypto autem eodem die canis vesperi occultatur. Sic ferè in 6. Idus Maias, qui est Vergiliarum exortus, decurrunt sidera.

A Vergiliarum exortu significant Cæsari, post pridie idus Maias, arcturi occasum matutinum. 3. idus Maias, Fidiculæ exortus. 12. calend. Iunias capella vesperi occidit, & in Attica canis. 11. calend. Iunias Cæsari Orionis gladius occidere incipit. 3. nonas Iunias Assyriis Aquila oritur vesperi. 7. idus Iunias arcturus matutino occidit Italiae. 4. idus Iunias Delphinus oritur in Ægypto. 11. calend. Iulias eiusdem Orionis gladius Cæsari occidere incipit. 8. calend. Iulias longissimus dies rotius anni, & nox breuissima solstitium conficit.

A Solstitio ad fidiculæ occasum 6. calend. Iulias, Cæsari Orion exoritur. Zona autem eius Assyriis 4. nonas Iulias:

Iulias: Ægypto verò eadem die Procyon æstuosus, matutino oritur, quod sidus apud Romanos non habet nomen, nisi canicula, quam volumus intelligere minorem canem, ut in astris pingitur: ad æstum maximè pertinens, sicut paulo post docebimus. 4. nonas Iulias Chaldaeis corona occidit matutino. Atticæ Orion totus eadem die exoritur, pridie idus Iulias. Ægypto Orion desinit exoriri 15. calend. Augustas. Assyriis Chiron exoritur. Deinde post triduum ferè ubique confusus inter omnes, sidus indicans, quod canis ortu vocatus, sole partem primam leonis ingresso, cum sit solstitium: quod sidus accendit solè, & magnam æstus obrinet causam. 16. calen. Aug. Ægypto Aquila occidit matutino, Etesiarumque prodromi status incipiunt, quod Cæsari, 10. calen. Augustis sentire Italiam existimauit: Aquila Atticæ matutino occidit, 8. id. Aug. Arcturus medius occidit. 3. id. Aug. Fidicula occasu suo autumnum inchoat, aut annotat: sed vera ratio id fieri inuenit pridie idus Augusti. Equus oritur vesperi: & Cæsari Ægypto Delphinus occidit 11. cal. Septemb. Assyriis stella, quæ anteuindemiator appellatur, exoriri mane incipit, vindemiæ maturitatem promittens, cuius argumento erunt agni colore mutati, & Assyriis quinto calen. Septemb. Sagitta occidit, Etesiarumque desinunt. Anteuindemiator Ægypto nonis Septembris oritur. Atticæ Arcturus matutino, & sagitta occidit mane 5. idus Septemb. Cæsari capella oritur vesperi, Arcturus verò pridie idus Septembris imbres vehemētissimos significat, terra marique. Ratio eius hæc traditur: si Delphino occidente imbres fuerint, non defuturi sunt per Arcturum, eius signi ortum seruat hirundinum habitus. nanque deprehensæ intereunt. 15. calendas Octobres Ægypto spica, quam tenet virgo, oritur matutino, Etesiarumque desinunt. 11. calendas Octobres commistura piscium occidit, ipsūque equi sidus. 8. calendas Octobres. 3. calendas Octobres hædi oriuntur. calendis Octobribus capella matutino exoritur. 6. nonas Octobris, Atticæ corona exoritur mane. 5. nonas Octobris, Heniochus occidit matutino. 4. nonas Octobris Cæsari corona exoriri incipit, & pridie nonas occidunt hædi vesperi. 8. idus Octob. Cæsari fulgens in corona stella exoritur, & ter-

tio idus Vergiliæ vesperi exoriuntur. 18. calendas Nouembris Succulæ vesperi oriuntur. pridie calendas Nouembris Cæsari Arcturus occidit, & succulæ exoriuntur cum sole. quarto nonas Nouembris Arcturus occidit vesperi, & idibus Nouēb. Atticæ Vergiliæ occasu suo hyemem inchoant: quinto idus Orionis gladius occidere incipit. Deinde tertio idus Vergiliæ occidunt, occasum matutinum Vergiliarum Hestodes. natura huius quoque nominis Hestodis astrologiam tradidit fieri.

In æquinoctio autumni consistitur quod tales 25. dies ab æquinoctio Anaximander 31. Euthemon 48. Nos autem sequentes observationem Cæsaris, 45. die ab æquinoctio dicimus fieri.

Ante omnia autem duo esse nomina cœlestis iniuriæ, meminisse debemus: Vnum quod tempestates vocamus, in quibus grandines, procellæ, cæteraque similia intelliguntur, quæ cum plenilunio acciderint, ui maiore impelluntur. Hęc ab horridis sideribus exeunt (vt sapius diximus) velut Arcturo Orione, hæcdis. Alia sunt illa quæ silente cœlo serenis noctibus fiunt nullo sentiente, nisi cum facta sunt publica, & magnæ sunt differentia à prioribus, aliis rubiginem, aliis vredinem, aliis caliginem impellentibus, omnibus verò sterilitatem. De his nunc dicemus, quæ ante nos à nullo sunt prodita: prius causas reddemus eorum, quæ sunt præter lunarem, & quæ paucis cœli locis constant. Nanque Vergiliæ primatum tenent ad fructus, quarum exortu æstas incipit, occasu hyems semestris spacio intra se, & messes vindemiæque, & omnium maturitatem amplexantur. Est præterea in cœlo qui vocatur Lacteus circulus, etiam visu facilis. huius defluuium velut ex vberem aliquo lata cuncta lactescunt, duorum siderum observatione, Aquilæ in septentrionali parte, & in austrina caniculæ, cuius mentionem suo loco fecimus, ipse circulus fertur per Sagittarium & Geminos, solis centrum infra æquinoctialem circulum secans, commissuras eorum obtinens. hinc Aquila, illinc canicula, ideo effectus vtriusque ad omnes frugiferas pertinet terras, quoniã in his tantum locis solis terræque centra congruunt. Igitur horum siderum diebus si purus atque mitis æther genitalem il-

lum lacteumque succum transfuserit in terras, læta adolefcunt fata: si luna qua dictum est ratione roscidum frigus asperferit, admixta amaritudo, vt in lacte puerperium necat, modus in terris: huius iniuriæ quam fecit in quacunq; conuexitate comitatus vtriusque causæ: & ideo non pariter in toto orbe sentitur, vt nec dies. Aquilam diximus in Italia exoriri 13. calend. Ianuarias; nec patitur ratio naturæ quicquam in satis ante eum diem spei esse certæ. Si verò interlunium incidat, omnes hybernos fructus lædi necesse est. Rudis fuit præcorum vita, atque sine literis, non minus tamen ingeniosam fuisse in illis obseruationem apparebit, quàm nunc esse rationem. Tria nanque tempora fructibus metuebant, propter quod instituerunt ferias, diésque festos, rubigalia, floralia, vinalia. Rubigalia Numa constituit anno regni sui 11. quæ nunc aguntur ad 7. calend. Maij, quoniam tunc ferè segetes rubigo occupat. Hoc tempus Varro determinat, sole tauri partem decimam obtinente, sicut tunc ferebat ratio. sed vera causa est, quod post dies 19. ab æquinoctio verno, per id quadriduum varia gentium obseruatione, in quarto calend. Maij, canis occidit sidus, & per se vehemens, & cui præoccidere caniculam necesse sit. Idem itaque Floralia quarto calend. eisdem instituerunt vrbs anno 516. ex oraculis Sibyllæ, vt omnia bene deflorescerent: hunc diem Varro determinat sole tauri partem quartam decimam obtinente. Ergo si in hoc quadriduum incidit plenilunium, fruges & omnia quæ floreant lædi necesse erit. Vinalia priora quæ ante hoc dies sunt 9. calend. Mart. degustandis vinis instituta, nihil ad fructus attinent, nec quæ adhuc diximus ad vites oleasque: quoniam earum conceptus exortu Vergiliarum incipit, ad sextum idus Maij, vt docuimus, aliud hoc quadriduum est, quod neque rore sordere velint: exhorrent enim frigidum sidus arcturi postridie occidens, & multominus plenilunium incidere. quarto nonas Iunias iterum Aquila exoritur vesperi, decretorio die florentibus oleis viribusque incidat, in eum equidē & solstitium 8. calend. Iul. in simili casu diximus, & Canis ortum post dies à solstitio 23. sed interlunio accidente: quoniam vapore constat culpa, acinque præco-

quuntur in callum. rursus plenilunium nocet ad quartum nonas Iulias, cum Ægypto canicula exoritur, vel cerre 16. calen. August. cum Italiæ item 4. calend. August. cum Aquila occidit. vsque in 10. calend. eiusdem. Extra has causas sunt Vinalia altera, quæ aguntur 13. calend. Septemb. Et Varro, à Fidicula incipiente occidere mane, determinat quod vult initium Autumni esse: & hunc diem festum tempestatibus leniendis esse institutum, nunc Fidiculam occidere sexto idus August. obseruatur. intra hæc constat cœlestis fertilitas: neque negauerim posse eam permutari arbitrio legentium locorum, æstimantium naturas. sed à nobis rationem esse demonstratam satis est, reliqua obseruatione cuiusque constabunt. Alterutrum quidem fore in causa, hoc est, plenilunium aut interlunium, non erit dubium, & in hoc mirabilem admirari benignitatem naturæ succurrit iam primum hanc iniuriam omnibus annis accidere non posse propter statos siderum cursus, nec nisi paucis noctibus anni, idque quando sit futurum facile nosci, ac ne per omnes menses timeretur, earum quoque lege diuisum æstare interlunium, præterquam biduo secura est hyeme plenilunia, nec nisi æstiuis breuissimisque noctibus merui, nõ diebus item valeret. Præterea iam facile intelligi, vt formica minimum animal interlunio quiescat, plenilunio & etiam noctibus operetur. Auem param oriente Syrio ipso die non apparere, & donec occidat: ediuerso virionem prodire ipso solstitij die. Neutrum verò lunæ statum noxium esse, nec noctibus quidem nisi serenis, & omnia aurea quiescente, quoniam neque in nube neque in flatu cadunt rores, sic quoque non sine remedio sarmeta aut palcarum acervos, & euullas herbas fruticesque per vineas camposque cum timebis, incendio, fumus medebitur, hic è paleis & contra nebulas auxiliatur, vbi nebula nocent. Quidam tres caneros viuos cremari iubent in arbutis, vt carbunculi non noceant. Alij filurij carnem leuiter vri, vt à vento per totam vineam fumus dispergatur, Varro autor est, quod si Fidicula occasu, quod est initium autumni, vna pica consecratur inter vites, minus nocere tempestates. Archibius ad Antiochum Syriæ regem scripsit, si stili nouo obserata obruatur rubeta rana in me-

dia segete, non esse noxias tempestates.

Verrices extremos, circa quos cœli sphaera voluit, polos nuncupauere, è quibus vnus est septentrionalis, qui boreus appellatur, qui nunquam occidit: alter australis, qui terræ obiectus à nobis nunquam videtur: & austronotus dicitur, quem quidam dicunt esse Thetin Oceani uxorem, nutricem Iunonis, qui fingitur in Oceano prohiberi occidere. Hæc habet stellas in capite septem non claras, in vtraque aure duas, in harmo vnã, in pectore clarã vnã, in pede priori vnã. in scœmore posteriori duas, in pede extremo posteriori duas, in cauda tres. Sunt omnes 20.

F I N I S.

Cc iij

ΕΚ διός ἀρχόμεθα, τὸν δ' ἐπέοτ' ἄνδρες, ἑώ μιν
 ἀρήτην, μετὰ δὲ διός πᾶσαι μιν ἀγαυαί.
 πᾶσαι δ' ἀνθρώπων ἀγοραί, μετῆ δὲ θάλασσα,
 καὶ λιμῆνες, πάντη δὲ διός κερσημέθα πάντες.
 τὴ γὰρ καὶ γένος ἐσμὲν, ὃ δ' ἥπιος ἀνθρώποισι
 δεξιά σημεῖον, λαβὴ δ' ὅτι ἔρρον ἐγείρει,
 μνηστικῶν βιότιοι. λέγει δ' ὅτε βάλος ἀέλση
 βεσί τε καὶ μακέλησι λέγει δ' ὅτε δεξιά ὦραι,
 καὶ φύλα γυρῶσαι, καὶ ἀπέρματα πᾶσι βαλέεσθαι,
 αὐτὸς γὰρ τὰς σηματ' ἐν ἔρανος ἐστὴ ἔξει,
 ἄστρα δ' ἔρα κρήνας, ἐσκεύατο δ' εἰς ἐνιαυτὸν
 ἀστέρων, οἴκε μάλιστ' ἀστερῶν σημαῖοιεν
 ἀνδράσιν ὠρεῶν, ὅφρ' ἐμπεδα πᾶσι φύωνται.
 τῶ μιν αἰετῶν τε καὶ ὑδατοῖν ἰλάσονται.
 χάρε πατέρ, μέγα θαῦμα, μέγ' ἀνθρώποισιν οἰεῖσθαι,
 αὐτὸς καὶ ἀρεστέρη γενεή, χάροιτε δὲ μέσαι,
 μελίγηραι μάλα πάσαι, ἐμοί γε μὲν ἀστέρων ἐπέειν,
 εἰ γέ μιν εὐχομένω, τεκμήρα τε πάσαι ἀοιδίω.
 οἱ μὲν ὁμῶς πολέες τε, καὶ ἀλλυδὶς ἄλλοι εὐντες,
 ἔρανώ ἐλκονται πάντ' ἡμᾶς σινεγῆς αἰεὶ.
 αὐτὰρ ὄγ' ἐδ' ὀλίγον μετανοῶσ' ἄλλα μάλ' αὐτῶς
 ἄξων αἰετῶν ἀρηρεῖ, ἔχει δ' ἀτάλαντον ἀπάντη
 μεσσηγὴς γαῖαν, ὅθεν δ' ἔρανος αὐτὸν ἀγνέει.
 καὶ μιν πειράνγισι δὺο πόλοι ἀμφοτέρωθεν.
 ἀλλ' ὁ μὲν ὄρεκ' ἐπίτοπος, ὃ δ' ἀντίος ἐκ βορέου,
 ὑψοθεν ἀκασσοῖο. δὺο δὲ μιν ἀμφίς ἔχουσαι
 ἄρκτοι, ἀμα τροχῶσι. τὸ δὴ κελόνται ἀμαξῶσαι.
 αἱ δὴ τοὶ κεφαλὰς μὲν ἐπ' ἰξῦας αἰετῶν ἔχουσι
 ἀλλήλων, αἰεὶ δὲ καταμάδιαι φορέονται,
 ἑμπαλιν εἰς ὤμους τετραμυδῶσαι, εἰ ἔτι δὴ γ

τελειωμένα φα
 ετα, faciunda:
 alij, euentus.
 Que quouis
 tempore faciē
 da sunt, pra
 dicarent, &c.

A Ioue principium: quem nunquam mittimus ipsi
 Infatum. plena verò Iouis omnia quidem compita,
 Omnes verò hominum cœtus: plenum verò mare,
 Et portus, ubique autem Ioue indigemus omnes.
 Huius etenim genus sumus. Hic verò benevolus hominibus
 Commoda significat: populos autem ad opus excitat,
 Commonens virtus: predicat item, quando gleba optima
 Bobus & ligonibus: predicat in quâ, quando secunda tēpora,
 Et plantas scrobibus infodere, & semina qualibet iacere.
 Ipse enim signa in cœlo firmavit,
 Sidera dispersit: providit verò ad annum
 Stellas, quæ potissimum faciunda indicarent
 Hominibus temporum, quò stata cuncta nascerentur,
 Eoque ipsum semper primumque & ultimum placant.
 Salve pater, magna admiratio, magna hominibus utilitas:
 Ipse & prior generatiō. Saluete verò Muse
 Suavissima omnes, mihi quidem stellas dicendi,
 Si fas oranti, promite omnem cantum.
 Hæ quidem simul multæ, & alibi aliæ existentes
 Cœlo voluntur omnibus diebus continuo per ævum.
 At ne tantillū quidē circumvertitur, sed planè immobiliter
 Axis semper firmatus est: habet: quæ aquilancinam omnino
 In medio terram: circa autem cœlum hunc se versat.
 Etiam ipsum terminant duo poli utrinque:
 Verùm ille quidē non cōspicuis, hic verò oppositus est: è Boreæ
 Ex alto supra Oceanum. Duæ autem ipsum circumtinentes
 Versæ, unâ currunt: eoque vocantur planistræ.
 Quæ scilicet capita quidem ad lumbos semper habent
 Inversim, semper verò resupina circumferuntur,
 Vicissim in humeros versa (si credere dignum)

δ' μιν τότε κερ-
ρίζοντα) ότι
μιν.

κρήτηται κείνω δὲ διὸς μεγάλα ἰότητι
ἐρανον εἰσαπέβησαν, * ὅ μιν τότε κερρίζοντα
δικταῖον ἐν εὐαδὲ ἄρεος χερδὸν ἰδύοιο
ἀντρω ἐγχετέθεντο, καὶ ἔτρεφον εἰς ἐνιαυτὸν,
δικταῖοι κερρήτες, ὅτε κρόνον ἐφείδοντο.
οἱ τὼ μὲν κινύσθραν βτικλησιν χελέεσσι,
τὼ δ' ἑτέρω, ἐλίκην. ἐλίκη γὰρ μὲν ἄνδρες ἀχαῖοι
εἰν ἀλί τειμύρονται, ἵνα γρη νῆας ἀγνῶν.
τῆ δ' ἄρα Φοινίκες πτίουοι περὶ ὡσι θάλασσαν.
ἀλλ' ἢ μὲν καθαρή, καὶ βτικ φρεσασαται ετοίμη,
πολλὴ φαινομένη ἐλίκη φώτης ἄπο νυκτός,
ἢ δ' ἑτέρη ὀλίγη μὲν, ἄταρ ναύτησιν ἀρείων.
μειότερη γὰρ πᾶσα ὡσεὶ ῥέφεται τροφάλιγι,
τῆ καὶ σιδονιοὶ ἰδυῖατα ναυτῖλλονται.
τὰς δ' ἐδὲ ἀμφοτέρας, οἷη ποταμοιο ἄπο ῥῶξ
εἰλείται, μέγα θάυμα, δράκων ὡσεὶ ἀμφί τ' ἐαγῶς
μυελος, ἀδ' ἀρα οἱ ἀσείρης ἐκέρθε φύονται
ἀρκτοὶ, κινυάες πεφυλα μύνα ἀκααιοιο.
αὐτὰρ ὅγ' ἄλλω μὲν νεάτη ἄπο τείνεται ἔρη.
ἄλλω δ' ἀσείρη ὡσεὶ τεμνεται, ἢ μὲν οἱ ἀκρη
ἔρη πᾶρ κεφαλήν ἐλίκης ἀναπέεται ἀρκτῶ.
ἀσείρη δ' ἐν κινύσθρα κέρη ἔχει. ἢ δ' ἐκετ' αὐτὴν
εἰλείται κεφαλήν, καὶ οἱ πῶδος ἐρχεται ἀκρη.
σκ' δ' αὐτῆς παλίνροσος ἀνατρέχει, ἢ μὲν ἐκείνη
οἶοθεν, ἢ δ' οἶος κεφαλήν βτικ ἀμπεταί ἀσείρ.
ἀλλὰ δύο κροτάφοις, δύο δ' ὄμμασιν, εἰς δ' ὑπέφερθεν
ἐρχαπτεῖ ἐπεχει γένυος δεινοιο πελώρη.
λοζόν δ' ἐστὶ κέρη, νεύοντι δὲ πᾶμπαν εοικει
ἀκρη εἰς ἐλίκης ἐπέω, μάλα δ' ἐστὶ κέρη ἰθὺ
καὶ τόμα καὶ κροτάφοιο τὰ δὲ ξιά νεάτω ἔρη.
κέρη πᾶρ κεφαλή τῆ νήχεται, ἢ χίτερ ἀκρη

E' Creta verò illa Iouis magni beneficio
Cælum ascenderunt: quia ipsum olim infantem
Dicto in odoro montem prope Idæum,
Antro imposuerunt, atque nutrierunt per annum,
Dictæi Curetes, quando Saturnum fallēbant.
Qui hanc quidem Cynosuram cognomine dicunt,
Alteram verò Helicen. Helicon quidem viri Achivi
In mari signant, quò oporteat, naues dirigere.
Altera verò Phœnices fisci, persulcant mare.
Et Helice quidem clara est, ac observatu parata,
Multa lucens prima à nocte.
Altera verò obscura quidem, sed nautis aptior:
Mingri enim tota circumversatur orbe.
Hac quoque Sidonij rectissimè navigant.
Has verò per ambas, qualis flunij decursus
Volutatur (horrendum) ingens draco circumcirca distractus,
Immensus. Verum ei ex utraque parte spiræ hærent
Vrsæ, caruleo servatæ Oceano.
Sed hic alteram quidem extrema emittitur cauda,
Alteram verò spiræ circumscribit: ei quidem summa
Cauda ad caput Helices quiescit Vrsæ:
In spiræ verò Cynosura caput habet: hæc autem circum ipsum
Gyratur caput, cique ad pedem inuenit usque
Rursus verò retrofugus recurrit, non quidem illa
Ex sola parte: neque sola in capite splendet stella,
Sed duæ in temporibus, duæ verò in oculis: vnus autē inferius
Extremitatem occupat genæ horrendæ monstri.
Incurium autē est caput, nutanti verò prorsus a similitū est
Extremam in Helices caudam, omnino verò sunt ex directio
Et os et temporis dextera extrema caudæ:
Illud formæ caput hæc natat, ubi quidem extremi

Illud formæ
caput hæc natat

μίσχονται δύσες τε χεῖρ ἀντολία ἀλλήλοισι.
τῆς δ' αὐτῆ μοσχονται κυλινδεται ἀνδρὶ εὐκλῶς
εἰδωλον. τὸ μὲν ἔπις ἔπιςαται ἀμφαδὸν εἰπέν,
εἰδ' ὄπτινι κρέματα κείνος πόνω. ἀλλὰ μιν αὐτῶς

* ἐργάσαι) In genib'. Hoc signotū signū aliis nominibus vocat, ὅσον ἐς ὄργυλιον μέσῳ δ' ἐφύπερθε καρῆνῶν
γνῆς ἤμιστον, αἰεὶ γνῆς ἐπι σκελεῖσσι πῆ- τλλον, κεκμη- κῆς εἰδωλον, νῶτῳ ἀσπεντές εἰδω- λον.

* διχόμενι) Medio mēse, id est plena luna, cuius luce astra ob- sistent. re- teres Graeci mense augmēto decremen- tōque luna di- recte apputa- re solebant, sicut in He- siodi scholiis ostēdimus: vñ det pore se- mestri semper necesse erat lu- na apparere orbem plenū.

ἐν γόνασι χεῖρές σι, τὸ δ' αὐτ' ἐν γόνασι χεῖμων
οκλάζονται εὐκλει, ἐπὶ ἀμφοτέρων δὲ οἱ ὤμων
χεῖρες αἰερονται, ταύται γέμνυ ἀλλυδῆς ἀλλη
ὅσον ἐς ὄργυλιον μέσῳ δ' ἐφύπερθε καρῆνῶν
δεξιτέρῳ ποδὸς ἀκρον ἔχει σκολοιο δράκοντος.
αὐτῆ χεῖρ κείνος φεφανος, τὸν ἀγαυὸν ἔθηκε
σημῆ ἔμνυα δῖονυσος Σπιχομῆνης ἀειάδης,
νῶτῳ μὲν φεφανος πλάθει κεφαλή γέμνυ ἀκρη
σκέπτεο πᾶρ κεφαλῶν ὄφισχῶ. Σκ δ' ἀρ' ἐκείνης
αὐτὸν ἔπιφράσασαμο φαεινὸ μῆνον ὄφισχον.

τοιοὶ οἱ κεφαλή ὑποκείμενοι ἀγλαοὶ ὤμοι
εἰδονται κείνοι γε χεῖρ ἀν' διχομῆνι σελίῳν
εἰστωποὶ τελέθειαι ἀτὰρ χεῖρες ἔ μάλα ἴσαι.
λεπτή γὰρ τῆ χεῖρ τῆ ἐξ ἐπιδεδρομῶν ἀγγυλι.
ἀλλ' ἐμπης χεῖρ κείνω ἐποψία, ἔ γὰρ ἐλαφραί.
ἀμφοτέρω κ' ὄφιος πεπονεῖται, ὅς ρά τε μέσῳ
δινεύει ὄφισχον, ὃ δ' ἐμμῆνες εὐ ἐπ' ἀρηρῆας
ποσὶν ἔπιθλίβει μέγα θημίον ἀμφοτέροισι
σχορπίον' ὄφθαλμῶ τε χεῖρ ἐν γάρηκι βεβηκῶς
ὀρθός, ἀτὰρ οἱ ὄφιος γε δύο σφρέφεται μετὰ χερσίν,
δεξιτέρῳ ὀλίγῳ, σιαμῆ γέμνυ ὑψὸς πολλός.
χεῖρ δὲ οἱ φεφάνω πεικῆληται ἀκρη γένεια.
νεῖοθι δ' ἐπ' ἀρῆς, μεγάλας ἔπιμαίεο χηλάς.
ἀλλ' αἰ μὲν φεφάνω ἔπιδευέες, εἰδ' ἐν ἀγαμῆ,
ἐξ ὄπτινι δ' ἐλίκης φέρεται ἐλάοντι εὐκλῶς
ἀριτοφύλαξ, τὸν δ' ἀνδρες ἔπιτικῆσαι βοάτιω

Miscetur occasusque & ortus sibi invicem.
Hoc verò prope laboranti voluitur viro simile
Idolum, quod quidem nemo scit manifestò dicere:
Neque cui incumbat ille labori, sed ipsum vulgo
Engonasi vocant, eo quod in genibus laborans
Geniculanti simile est, super ambobus verò ei humeris
Manus eleuantur, distendunt, certè hinc inde
Quantum ad manuum passum: medio verò super capite
Dextri pedis imum habet, tortuosi draconis.
Ibidem & illa corona, quam lucidum posuit
Signum esse Bacchus morientis Ariadnae,
Humero subvoluitur fatigati idoli.
Humero quidem Corona vicina est, caput verò summum
Oserua iuxta caput Serpentarij: ex illo nanque
Ipsum deprehendas licet splendidum Serpentarium,
Quales sibi capiti subiacentes clari humeri
Apparent, ij quidem etiam plena luna
Conspicua essent: sed manus non admodum aequales.
Tenuis nanque hinc inde exit splendor:
Attamen etiam illa contemplabiles: non enim modicæ sunt:
Ambæ autem serpente fatigantur: qui quidem medium
Involuit Serpentarium, hic verò constanter apteque innixus
Pedibus conterit magnam feram ambobus
Scorpium, oculoque & in pectore calcans
Rectus: sed ei serpens ambas voluitur per manus,
Dexteram modicus, sinistram verò supernè multus,
Atque ei sanè Coronam attingunt suprèma gena.
Subter spiram autem magnas inquire Chelas:
Sed hæc quidem luminum indiguæ, nequaquam splendida.
Et post Helicem circumfertur auriganti similis
Arctophylax, quem quidem homines cognominant Bootem,

tab.) Caput Draconis per turgit usque ad maximum circuli semper apparen- tiū, habitan- tibus climæ Macedonia seu Hellestō- ti. Sub hoc cir- culo miscetur extremi ortus & occasus. Nā que pro- xime sunt in- tra hunc cir- culū, occide- re: quæ extræ semper appa- rere incipiūt. Veteres astro- nomū, sicut Proclus hunc circulum Ar- cticum voca- vere, atque è regione Au- stri maximum semper acumi- torum An- tarcticæ. At neotericū tan- quàm circulos per polum 20 diaci circū- polum mundi descriptos m- tulerunt. Quo

οὐδέχ' ἀμαξάης ἐπαφώμιμος εἶδεταί ἄριπτοι,
 καὶ μάλα πᾶς ἀειδήλος. τὸ δὲ ζῶνι δὲ οἱ αὐτὸς
 ἐξ ἄλλων ἀρκετῆρος ἐλίσεται ἀμφαδὸν ἀστῆρ.
 ἀμφοτέροισι δὲ πρὸν ἔποσκε φαιβοώτῃ
 παρθένον ἢ ἢν χροσὶ φέρεται γαυλὸν αὐτὸν λήντα.
 εἴτ' οὐδ' ἀστράς κείνη γένος, ὃν ρά τε φασιν
 ἀστρῶν ἀρχαίων πατέρ' ἔμμελαι, εἴτε τευ ἄλλῃ,
 εὐκμηλος φορεοῖτο, λόγος γαμῖν σπῆρ ἄλλος
 ἀνθρώποις, ὡς δίδειν ἔπι χροσὶν παρὸς ἦεν.
 ἦρχετο δ' ἀνθρώπων κατεναντίη, ἔδ' ἐπυτ' ἀνδρῶν,
 οὐδ' ἐπυτ' ἀρχαίων λιυῖά το φούλα γυναικῶν.
 ἀλλ' ἀναμῆς εἰσέτητο, καὶ ἀθανάτη ἄρ' ἔσσει.
 καὶ ἐδίκην καλέσκειον, ἀγρομυθὴ δὲ γέροντας,
 ἢ που εἰν ἀγορῆ, ἢ εὐρυχωρῶν ἢ ἀλῆϊ,
 δημοτέρας ἢ δ' ἔδεν ἔπι πᾶσιν ἄρχουσι γέμισαι.
 οὐ πῶ λευγαλῆς τότε γένοιος ἠπίσαντο,
 ἔδ' ἐ Διὰ κρίσιος πειμῆμ φρεος, οὐδ' ἐ κλυδομοδ.
 αὐτὸς δ' ἐζῶν, χαλεπὴ δ' ἀπέλειτο θάλασσα,
 καὶ βίον οὐ πῶ νηες δᾶπτοσθεθεν ἠγνεσιων,
 ἀλλὰ βόες ἀροτῆρα καὶ αὐτὴ πότνια λαῶν
 μνηστῆρα πάντα παρέειχε δίκη δῶ τε ἴσα δίκων.
 τὸ φρ' ἢ ὄφρ' ἔτι γαῖα γένος χρύσειον ἔφερθεν.
 ἀργυρέω δ' ὀλίγη τε, καὶ σκεπτετο πᾶσι πᾶν ἐτοίμη.
 ὀμίλει, παθεῖσσι πηλασῶν ἠθεα λαῶν.
 ἀλλ' ἐμπης ἔτι κείνο κατ' ἀργύρεον γένος ἦεν.
 ἦρχετο δ' ἐξ ὄρεων ἔπι δ' εἰελος ἠχρῆντων
 μαιμάξ, ἔδ' ἢ τῶ ἐπιμίσγετο μειλίχοισιν.
 ἀλλ' ὅπῃ ἀνθρώπων μεγάλας πληροῖτο κολῶνας,
 ἠπείλει δ' ἠπείτα καθαπτομυθὴ καλοδοτήτος.
 οὐδ' ἔτ' εἰσωπὸς ἐλεύσεσθαι καλέσιν.
 οἴλω χρύσειοι πατέρες γενεῖν ἐλίποντο

ἦ δ' εἶδεν) Le-
 go ἦ δ' εἶδεν,
 pro ἦ δ' εἶδεν.
 Nūquā enim
 meminisse le-
 gisse ἦ δ' εἶδεν.

Eo quod plaustrum contrahere videtur Vrsæ.
 Atque adeo totus perspicuus est, sub Zona verò sibi ipse
 Præ aliis Arcturus obvoluitur lucida stella.
 Verum ambobus sub pedibus observato bibulci
 Virginem, quæ quidem in manibus gerit spicam splendidā.
 Sive igitur Astræi illa proles, quem utique ferunt
 Astrorum primæorum patrem esse, sive cuiuspiam alius,
 Secura versetur, fabula certe incidit alia
 Hominibus, quod ferè in terra conuersata quondam sit.
 Veniebat autem hominum in cōspectū: nec unquam virorū,
 Nec unquam veterum recusabat cœtus mulierum:
 Sed permixtim confidebat, quamuis immortalis esset.
 Atque ipsam Iustitiam vocabant. Congregans autem senes,
 Aut alicubi in foro, aut propatulo in compito,
 Civiles monstrabat studiosa leges.
 Nondum perniciosam tunc litem norant,
 Nec disceptationem contentiosam, neque seditionem:
 Sed simpliciter vivebāt, periculosum autē procul aberat mare,
 Atque victum nondum naues è longinquo ducebant,
 Sed boues, aratra, etiam ipsa domina populorum
 Copiosa omnia suppeditabat iustitia datrix iustorum.
 Tam diu aderat, quam diu item terra genus aureū fouebat.
 Argenteo autem rarāque non amplius omnino parata
 Conuersabat, desiderans veterum mores populorum:
 Veruntamen adhuc illo argenteo seculo erat:
 Sed veniebat è montibus post crepusculum argutis
 Solitaria: neque cuiquam congredebatur blanditiis.
 Verum quando hominum magnas impleuisset vrbes,
 Increpabat subinde, carpens malitiam.
 Neque amplius, inquit, visendam me dabo venire rogātibus.
 Mirum quā aurei patres seculum reliquerint

fit, ut isti duo
 circuli omni-
 bus habita-
 tionib. apud
 iuniores stati-
 manāt, apud
 veteres scilicet
 duntaxat
 diverſitate
 variant.

χειροτέρω. ὑμεῖς δὲ κακώτερα τῆξείεθε.
 καὶ δὴ που πολεμοὶ καὶ δὴ καὶ ἀκαροῖον αἴμα
 ἔσεται ἀνθρώποισι. κακὸς δ' ἔπικείσεται ἄλλος.
 ὡς εἶποσ' ὄρεών ἐπεμύετο. τοῖς δ' ἄρα λαοῖς
 εἰς αὐτῶν ἐπιπάμπαν ἐλίμπανε πατρίωντοιας.
 ἀλλ' ὅτε δὴ κακῆνοι ἐτέθησαν, οἳ δ' ἐγένοντο
 χαλκίη γενεή, παρθερων ὀλοώτεροι ἀνδρες.
 οἱ παρτοὶ κακοεργὸν ἐχαλκείσαντο μάχα. ἰεραὶ
 εἰροδίω. παρτοὶ δὲ βοῶν ἐπάσαντ' ἀροτήρων.
 καὶ τότε μισήσασα δίκη κείνων γένος ἀνδρῶν.
 ἐπίασ' ἔπαυρα νῆ. ταύτιω δ' ἄρα νάσασατο χάρω
 ἢ καὶ παρ ἐνυχη ἐπιφάνεται ἀνθρώποισι
 παρθενοῖς. εἰς γὰρ εὐδοῖα πολυσέπλοιο βοῶτα.
 τῆς παρ ἀμφοτέρων ὤμων εἰλίσσεται ἀστὴρ
 δεξιτερῆ πτέρυγι, παρθερυγητῆρ δ' αὐτὴ καλεῖται.
 πρῶτος μὲν μεγέθη, τοῖη δ' ἐκείμνος ἀγγλῆ,
 οἷος καὶ μεγάλης οὐρῶν ἔπαφάνεται ἀρκτη.
 δεινὴ γὰρ κείνη, δεινοὶ δὲ οἱ ἐστύθεν εἰσὶν
 ἀστερες. ὅσα αὐτῶν γὰρ ἰδῶν ἔπιτεκμήραιο
 οἷος οἱ παρ πιδῶν φέρεται καλὸς τε μέγας τε,
 εἰς μὲν ὑπὸ ὤμων, εἰς δ' ἰξυθῆ καπῖόντων,
 ἄλλος δ' οὐραίοις ἔπαρ γυνάσιν. ἀλλ' ἀρα πάντες
 ἀπλόοι ἄλλοθεν ἄλλος ἀνωμύμη φορέονται.
 κρατὶ δὲ οἱ δίδυμοι, μεσση δ' ἔπαρ κάρκινός ἐστὶ.
 πρῶσι δ' ὑπὸ ἀμφοτέροισι λέων ἔπαρ χαλὰ φαείνη.
 ἐνθα μὲν ἡλιόιο φερεῖται τῶν εἰσι κελευθοῖ.
 αἱ δὲ που ἀταρῶν κενεῶν φαίνονται ἀρξαι
 ἡλῖς τῶν παρ τῶν σιωερχομῶνιο λέοντι.
 τῆμος καὶ κελῶντες ἐτησίαι εὐρεῖ ποντῶ
 ἀθροοὶ ἐμπιπῆσι. ὁ δὲ πλόος ὅσα ἐπὶ κώπαις
 ὤριος. εὐρεῖα μοι ἀρῆσλοῖα ἔπτε γῆες.

Deterius: vos autem peiora generabitis.
Tunc scilicet bella atque etiam promiscuè fusus cruor
Futurus est hominibus: malo autem impendebit dolor.
Sic locuta montes repetebat. Verum populos
In ipsam adhuc, prorsus deferebat, oculos conicientes.
Ceterum quando etiam illi obierunt, alij nati sunt,
Enea atas, prioribus perniciosiores homines:
Qui primi maleficum fabricarunt gladium
Viatorum: primi etiam boues edere cœperunt operarios.
Atque tunc exosa iustitia illorum genus hominum,
Volavit sub cælum: eamque fortè occupavit regionem,
Ubi nam nocturna adhuc cernitur hominibus
Virgo, vicinè existens, perspicuo bubulco.
Cuius super ambobus humeris circumuertitur stella
Ad dexteram alam: Præindemiator autem vocatur:
Tanta quidem magnitudine, talique insidens splendori,
Qualis etiam magna sub cauda lucet urse.
Ardens profecto illa: ardentem etiam ei cominus sunt
Stellæ, nec forsitan hæcè cõruitus, tibi inquisitione opus fuerit.
Quales ei ante pedes fertur claraque magnaque,
Vna quoque sub humeris, una item lumbo tenens obeütium,
Alia præterea posterioribus sub genibus. Alia vero omnes
Mediocres alibi, alia sine nomenclatura feruntur.
Capiti autem ei Gemini, mediæ verò Cancer subest:
Et pedibus sub ambobus Leo clarè sublucet.
Ibi quidem solis ardentissimi sunt cursus,
Atque tum spicarum vacua apparent arua,
Sole primùm accedente Leonem.
Tunc etiam susurrantes Etesia, vastum Pontum
Glomerati irruunt: nauigatio autem non amplius remis
Tempestiua est: magna mihi placerent tunc naues:

εἰς ἀνεμῶν δὲ τὰ πηδῶν κυβερνητῆρες ἔχουσιν.
 εἰ δὲ τοὶ λυγροὶ τε καὶ ἀστέρων ἠνιόχοιο
 σκέπτεσθαι δοκέω, καὶ τοὶ φάτις ἠλυθεν αὐτῶν
 αὐτῆς, ἢ ἐλφῶν, οἳ τ' εἰν ἀλί πορφυρέουσι
 πολλάκις ἐσκέφαντο κεθασιμύδης ἀνθρώποις,
 αὐτὸν μὲν μιν ἀπαντα μέγαν διδύμων ἔπι λαῶν
 κεκλιμένον θῆεις, ἐλίχης δὲ οἱ ἀκρὰ κέρυια
 ἀντία δινεύει, σικκῶ δ' ἐπελήλαται ὠμῶ
 αἰξί, ἰεσῆ, τῶν μὲν τε λόγος διτ' μαζὸν ἔπι τρεῖν.
 ὠλενίλου δὲ μιν αἶρα διὸς κελέσσο ἔπι φηται.
 ἀλλ' ἢ ἔτι πολλή τε καὶ ἀγλαή, οἱ δὲ οἱ αὐτῆ
 λεπτὰ φαίνονται ἐλφοὶ κερπὸν καὶ χερσὶς,
 παρ' ποσὶ δ' ἠνιόχου κερσὸν πεπιθότα ταύρον
 κερσῶν καὶ δὲ οἱ μάλ' ἐοικότα σήματα κείται.
 τοῖσι οἱ κεφαλῆ ἀμφεκρίται, οὐδὲ τις ἄλλω
 σήματι τεικμήσεται, οὐδὲ τις βόδης, οἳ μιν αὐτοὶ
 ἀστέρων ἀμφοτέρωθεν ἐλιασόμενοι τυπώσι.
 καὶ λίλου κείνων ὄνομα εἶρεται, ἢ δὲ τοὶ αὐτῶν
 νήκουσοὶ ὑάδες, τῶν μὲν ἔπι παντὶ μετώπῳ
 αὐτῶν βεβλέαται, λαῶν δὲ κερσάτος ἀκρον,
 καὶ πόδα δὲ ξίτερον ἔπι κείμηνον λυγροῖο.
 εἰς ἀστὴρ ἐπέχθ' ἐνεληλάμηνοι δὲ φέρονται.
 ἀλλ' αἰεὶ αὐτῶν πρῶτος κερσῶν λυγροῖο
 εἰς ἑτέρῳ καὶ αὐτῶν, ὁμιλῶσιν ἔπι ἀνελθῶν.
 οὐδ' ἀρα κηφῶν μογερὸν γένος ἰασίδαο
 αὐτῶν ἀρρητον καὶ κείσεται, ἢ ἀρα καὶ τῶν
 οὐρανὸν εἰς ὄνομα ἠλθει, ἔπει διὸς ἐγύθη ἦσαν.
 αὐτῶν μὲν κατόπιαθεν ἐὼν κινουσι τοῦδος ἀρκετῶ
 κηφῶν, ἀμφοτέρων χερσὶς αὐτῶν ἐοικώς.
 ἴσι οἱ φαίμη νεάτης ἀποπείνεται οὐρῆς
 ἐς πόδας ἀμφοτέρων, ὅση πόδης ἐς πόδα τείνει.

CONTRA

Contra ventum verò gubernacula rectores teneant oportet.
 Porro si tibi Aurigam & stellas Aurigæ
 Contemplari videatur, etiam mentio incidere Capræ
 Ipsius, atque Hædorum (qui in mari nigrescunt
 Sæpe contriti sunt iactatos homines)
 Eum quidem ipsum totum & ingentem, Geminorū sub laeva
 Acclinatum inuenies. Helicēs autem ei summum caput
 E regione observatur, verum sinistro superincumbit humero
 Capræ religiosa, quam fabula est Iovis mammam præbuisse.
 Oleniam verò ipsam Capram Iovis vocant subuates.
 Atque hæc quidem multaque & splendida: verum ei ibidem
 Obscurè lucent Hædi in iunctura manus.
 Prope pedes autem Aurigæ cornutum expansum Taurum
 Scrutare, atque ei valde consimilia indicia ponuntur.
 Quale ipsi caput interstinctum est? neque quisquam alio
 Argumento coniectarit caput bouis. Qualiter id ipsæ
 Stellæ utrinque circumducta configurant?
 Etiam crebro eorum nomen memoratur, neque adeò
 Incelebres Hyades, quæ scilicet per totam frontem
 Tauri sparsæ sunt. sinistri autem cornu summitatem
 Et pedem dexterum adiacentem Aurigæ
 Una stella complectitur, simul agitati item feruntur:
 Attamen semper Taurus prior Aurigæ
 In occasum descendendo, pari ascensu alioquin exortus.
 Neque certè Cephæi arummosa familia Iasida
 Omnino ignobilis iacebit: quin etiam horum
 In cælum nomen pervenit: siquidem Iovis cognati erant:
 Ipse quædam à tergo existens Cynosura vrsæ
 Cephæus, ambas manus pudenti similis.
 Tanta ei linea ab extrema tenditur catuda
 In pedes ambos, quanta à pede in pedem tendit.

D d

αὐτὰρ ἀπὸ ζώνης ὀλίγον κε μεταβλέψαιας
 παρώπιον ἰερόν τε καὶ μέγαν δράκοντος.
 τῆ δ' ἄρα δαμμονίη περικυλινδεται, ἔμάλ' αὖ πολλὴ
 νυκτὶ φαεινομένη παμμυλῶδι, κίχρασι πέτρα.
 οὐ γὰρ μιν πολλοὶ καὶ ἐπιημοῖβοι γαυόασιν
 ἀστέρες, οἳ μὴ πᾶσαν ἔπιρρηθῆναι γίγασιν.
 οἴλω δὲ κληΐδι γύρῳ εἴτα δ' ἄρα κίχρῳ
 δικλῆδ' ἔπι πλάσσαντες ἀνακρίξασιν ὄχθης,
 τοῖσι τοῖ μοι μᾶλλον ἔπι κίχρῳ ἰνδ' ἄλλοι
 ἀστέρες, ἢ αὐτῶν ὀλίγων ἀποτίναται ὤμων
 ὄργυλιώ φάησ κεν ἀνιάζῃν ἔπι παίδι.
 αὐτὴ γὰρ κακίνο κυλινδεται ἀνὸν ἄγαλμα
 ἀνδρομέδης, ἔπι μητρὶ κειρασμένον, οὐ σε μάλ' οἴω
 νύκτα πρὸς ἑσπέρῳ δαμνῆν αὐτῆα μᾶλλον ἰδῆναι.
 τοῖσι οἳ κεφαλῆ, τοῖσι δὲ οἳ ἀμφοτέρωθεν
 ὤμοι, καὶ πόδες ἀκρότατοι, καὶ ζώματα πάντα.
 ἀλλ' ἐμπῆς κακίνοσι διαλεπῆν τεταύησαι.
 δεσμά δὲ οἳ κείταται ἐν οὐρανῷ, αἳ δ' ἀνιχνοῦται
 αὐτῆ πεπταμένῳ πάντ' ἤματα χεῖρες σκείνοται.
 ἀλλ' ἄρα οἳ καὶ κραπὶ πέλαρ ἐπεπλάται ἰώπος
 γαστέρι νεαίρη, ζωὸς δ' ἔπι ἀμπεταὶ ἀστῆρ,
 τῆ μὲν ἑστὸ ὀμφαλίῳ, τῆ δ' ἐχάτοισι κίχρῳ.
 οἳ δ' ἄρ' ἐπι τρεῖς ἄλλοι ἔπι πλευρῆς τε καὶ ὤμοις
 ἴππου, δὲ φησὶ κεν ἰσάσθαι ἰσά τελευθερα,
 καλοὶ καὶ μεγάλοι, κεφαλῆ δὲ οἳ οὐδὲν ὁμοίῳ,
 οὐδ' αὐτῆν ὀλίγος παρ' ἑῶν, ἀτὰρ ἐχάτος ἀστῆρ
 ἀψτομένης γένους καὶ κεν παρ' ἑτέροις ἐρῆσει
 τεύσει, αἳ μὴ ἔχουσι πρὸς ἑσπέρῳ μάλ' ἔοντες.
 οὐδ' ὅ γε τετραπόδες ὄντιν ἀπ' ὀμφαλίῳ γὰρ ἀκρῆ
 μεσσοῦσθαι ἡμιτελής πρὸς ἑσπέρῳ ἰερός ἰώπος.
 κείνον δὲ καὶ φασὶ καθ' ὑψηλῆς ἐλικῶνος

Caterum à cingulo parumper respicere poteris
 Primam petens flexuram magni draconis.
 Ante hunc autem infelix voluitur, non admodum multa
 Nocte lucens plenilunari, Cassiopeia.
 Neque enim ipsam multa & frequentes illustant.
 Stella, qua eam totam sparsim componunt.
 Qualem verò sera iamnam intus munitam
 Biforibus concurrentes reuerberant ueteres.
 Tales singulatim subiecta figurant
 Stella: atque hac itidem modicis tendit ab humeris
 Passum, diceret profecto angu propter filiam.
 Ibi nanque & illud obuoluitur triste simulacrum
 Andromeda, sub matre constellationum, haud te multum opinor
 Noctem disquirere, quò mox potius intuearis.
 Tam clarum ei caput est, tam clari item ei utrinque
 Humeri, & pedes extremi, & cinctura omnes.
 Etiamnum & illic secundum brachia propansa est.
 Vincula item ei admissa sunt etiam in caelo: retinetur autem
 Illic expansa omnibus diebus manus ille.
 Sed enim ei etiam supra caput ingens uoluitatur equus
 Ventre extremo: communis autem fulget stella:
 Huius quidem in umbilico, illius uero in extremo capite.
 Præterea autem tres aliæ intra latera & artus
 Equi signant distanter equalia spatia,
 Clara & magna, uerum caput ei haudquaquam simile,
 Neque ceruix, longa alioqui existens: tamen extrema stella
 Fulgentis genæ etiamnum prioribus concertaret
 Quatuor, quæ ipsam continent, conspicuæ planè existentes.
 Nec uero hic quadrupes est: ab umbilico nanque extremo
 Dimidio semiperfectus exoritur sacer equus.
 Hunc etiam uiuit in excelso Helicone

χαλόν ὕδωρ ἀγαθὸν εὐαλδὸς ἵππου κριῦνης.
 ἔργου ἐλικῶν ἄκρος κατελείβεται πηγαις,
 ἀλλ' ἵππος μὲν ἐτυχε τοῦ δ' ἀθρόον αὐτὸν ὕδωρ
 ἔξ' ἐχυτο πληγῇ περὶ πῶδες, οἱ δὲ νομίμους
 φράστοι κείνο ποτὸν διεφήμεσαν ἵππος κριῦν.
 ἀλλὰ τὸ μὲν πέτρης ὑπολείβεται, οὐδέ ποτ' αὐτὸ
 φασίαν ἀνδρῶν εἶσιν ὄψαι, αὐτὰρ ὁ ἵππος
 ἐνδὸς εἰλείβεται, καὶ τοὶ παρὰ θήσασθεσσι,
 αὐτὰ καὶ κριοῖο θώπεται, εἰσι κέλευθοι.
 ὅς ῥά τε καὶ μήμισα διακόμενος περικύκλα,
 οὐδ' ἐν ἀφαιρότερον προχάει κυνοσουειδὸς ἀρκτῆ.
 αὐτὸς μὲν νωθὴς καὶ ἀνάστροφος οἰα σελῶν
 σκιάσασθαι, ζώνη δ' ἂν ὁμῶς ὅτι τε κίχραιο
 ἀνδρομεδῆς, ὀλίγον γὰρ ὕψ' αὐτὴν ἐψηκταί.
 μεασοῖ δὲ τριβεί μεγαν οὐρανόν, ἢ χ' ἄκρου
 γῆλαι καὶ ζώνη περικύκλα ἀετῶν.
 ἐστὶ δὲ τοὶ καὶ ἔτ' ἄλλο τετυμῶν ἐργῶσι σῆμα
 κείθεν ἀνδρομεδῆς, τοῦ δ' ὅτι τρισὶν ἐσάτηκται
 δελτωτὸν πλευρήσιν, ἰσάιο μὲν ἴσιν εὐκλῶς
 ἀμφοτέρης, ἢ δ' οὔτι τοση, μάλα δ' ὅτιν ἐτοίμη
 εὐρέσται, περὶ γὰρ πολέων εὐάστροφος ὅτι
 τῆς, ὀλίγον κριοῦ νοτιώτεροι ἀστροφῶς εἰσιν.
 οἱ δ' ἀρ' ἐπιπερῶν, ἐπὶ δ' ἐν περὶ ὀλίγοι νότοιο
 ἰσθμῶς, ἀλλ' αὖτ' ἕτερος περὶ ἕτερος ἀλλῶ,
 καὶ μάλλον βορέαο νέον καπνίου ἀκούει.
 ἀμφοτέρων δὲ σφῶν ὑποτείνεται ἢ τε δεσμοῖ
 οὐρανῶν ἐκείτην ὅτι περὶ εἰς ἐν ἰόντων.
 καὶ τὰ μὲν εἰς ἀστὴρ ἐπεχει καλὸς τε μέγας τε,
 ὃν ῥά τε καὶ σὺν δεσμον ὑπὸν καλῶς εἰσιν.
 ἀνδρομεδῆς δὲ τοὶ ὅμως ἀετῶν ἰσθμῶς ἔσται
 σῆμα βορρῶν, μάλα γὰρ νύ οἱ ἐργῶν ὅτιν.

*Pulchram aquam produxisse largi equi fontis.
 Nec unquam enim Helicon summus destillarit fontibus:
 Verum equus ipsum feruit, atque copiosa inde aqua
 Effusa est ictu prioris pedis, pastores autem
 Primi hunc potum appellarunt equi fontem.
 Atque hic quidem ē rupe stillat, nec modo ipsum
 A Thespiensibus viris longè cernes, Caterum equus
 In cælo obuersatur. Atque (propè spectato)
 Illic etiam Arietis celerissimi sunt cursus:
 Qui sanè vel longissimos agitatus per orbis,
 Nihilò segnius currie Cynosura versa.
 Ipse quidem languidus & obscurus, utpote limam
 Observando, veruntamen per cingulum deprehendere poteris
 Andromeda: haud longè enim sub ipsam situs est.
 In medio autem terit magnum cælum, ubi nam summa
 Chela, & cingulus circumagitur Orionis.
 Est verò adhuc aliud dispositum propè signum
 Subter Andromedam: id autem in tria dimensum est
 Deltotum latera, aequalis a similitum.
 Duobus, tertium verò non tantum, tamen admodum facile est
 Inuentu: pra multis enim fulgidum est.
 Quibus paululum Arietis australiores stellæ sunt:
 Illæ verò adhuc antèrius. Præterea autè in procuribus austris
 Pisces: sed semper alter propior altero:
 Atque magis Boream recenter descendentem sentit.
 Ab ambobus verò ipsis tenduntur quasi vincula,
 Et candidis utrinque sequanter in unum coeuntibus.
 Et hæc quidem una stellæ connectit, clarâque, magnâque:
 Quam utique etiam colligaturâ subcaudinam vocant,
 Però Andromeda humerus sinister piscis esto
 Index septentrionalioris: admodum namque ei vicinè est.*

αμφοτέροι δὲ πόδες γαμβροῦ ὀπισθημύνοιν
περσέως, οἱ γὰρ οἱ ἀγὲρ ἐπιμασδιοὶ φορέονται.
αὐτὰρ ὄγ' ἐν βορέῳ φέρεται ὡς ἐμμήκτος ἄλλων.
καὶ οἱ δεξιτέροι μὲν ὅτι κλισίῳ τεταμέναι
πενθεὲς διφοροῖο. τὰ δ' ἐν ποσσὶν οἷα δίκων
ἰχθυα μνησύνει, κλειονισμέος ἐν δὲ πατρί.
ἀρχὴ δὲ οἱ σκαμῆς ὀπισθωμίδος ἠλιθα πᾶσαι
πληιάδες φορέονται, ὃ δ' ἔμάλια πολλὰς ἀπᾶσας
χάρως ἔχει, καὶ δ' αὐταὶ ὀπισθὸς φασμα ἀφανραὶ.
ἐπιπόροι δ' ἢ γὰρ μετ' ἀνθρώποις ὑδρονταί,
ἔσ' οἷα τῶν ἐσσαι ἐποψίμ' ὀφθαλμοισιν.
ἔμδρ' πῶς ἔπολ' αὐλὴ ἀπευθῆς σκιδίδος ἀστῆρ,
ἔξ οὗ καὶ γενεὴν αἰούου μδρ, ἀλλὰ μάλ' αὐτὸς
ἔρεται. ἐπὶ δὲ κεινκῆ ὀπιρρήδην χαλέονται,
ἀλκυόνη, μερόπτη, κελανώτ', ἠλέκτρητε,
καὶ στεροπή, καὶ τήγνη, καὶ πότνια μάια.
αἱ μδρ' ὁμῶς ὀλίγαι καὶ ἀφελγέες, ἀλλ' ὀνομαστᾶν
ἦεν καὶ παρειαί, ζεύς δ' ἀπιος, εἰλίσσονται.
ὅς φισι καὶ φέρεος καὶ χέιματος ἀρχομύνοιο
σημαίνην σκέλευσεν, ἐπὶ χρυμνίς τ' ἀρόποιο.
καὶ χέλης, ἦ τ' ὀλίγη. τὴν δ' ἀρ' ἐπὶ καὶ τῶν λίκων
ερμείας ἐτορησε. λύριον δὲ μιν εἶπε λεγέσθαι.
καὶ δ' ἔθετο παρὰ τοῖσιν ἀπευθῆος εἰδῶλοιο
οὐρανὸν εἰσαγαγῶν. τὸ δ' ὅτι σκελέεσσι πετηλόν
γούαπτι οἱ σκαμῶν πελάει κεφαλῆ γέμδρ' ἀκρη
ἀντιπέτελλ' ὄρνιθος εἰλίσσεται, ἢ δὲ μεσητὸν
ὄρνιθῆος κεραλῆς καὶ γούατος ἐτήμετα.
ἦ τοι γὰρ καὶ ζευὶ τῶν ἀπτεροχέων ὄρνις.
ἀλλ' ὁ μδρ' ἠεροῖς. γὰρ δὲ οἱ ὀπιτετερήχωνται
ἀστρασιν, οὗ τοι λίμν' μεγάλοις, ἀπάρου μδρ' ἀφανραῖς.
αὐτὰρ ὄγ' * εὐδιδῶντι ποτὶ τὸν ὄρνιθ' ἐοικῶς,

* εὐδιδῶντι πο
σῆν) Immortis
aliis in aère
pendenti,

Ambo autem pedes sponsum indicare poterunt
Persea, qui quidem ei semper ob humeros voluuntur.
Verum hic in boreali parte fertur maximus aliorum:
Atque ei dextera quidem ad lecticam protensa est
Socrina sella. in pedibus autem velut persequens
Vestigia distendit, fatigatus in dio patre.
Et ei prope sinistrum genu aceruatim omnes
Pleiades feruntur. nec verò adeò spaciosus uniuersas
Locus continet: atque ipsæ inspicendo languidæ.
Septemgradæ autem eæ ab hominibus celebrantur,
Sex sola quamuis existant conspicua oculis.
Nec certè unquam perit ignota ex cælo stella,
Ex quo à primordio audiuimus: sed planè fabulose
Dicitur. porrò septem illa nominatim vocantur,
Alcyone, Meropèque, Celenòque, Electraque,
Et Sterope, & Taygeta, & veneranda Maia.
Hæ quidem simul modica & obscuræ: tamen celebres
Mane & vespertina (Ioue autore) circumaguntur:
Qui eis æstatem & hyemem instantem
Significare præcepit, aduenientemque arationem.
Præterea testudo, quæ parua: quam etiam dum ad cunam
Mercurius compegit: Iyram verò eam iussit vocari.
Collocauit autem ante ignotum idolum,
In cælum transfrens, atque in cruribus volatile
Genu ei sinistro appropinquat, caput certè summum
E regione Cygni circumuoluitur: illa verò inter
Cygninum caput & genu sita est.
Porrò etiam in cælo volat variis alis:
Verum is quidem obscurus: ala autem ei exasperata sunt
Stellis non adeò magnis, tamen neque languidis.
Sed hic tranquillans volatum sui similis,

Caput certè
summū e re-
gione Cygni
circumuoluitur.
Summū
Cygni caput
voluitur è
regione. ἀντι
πέτρῳ, ἀβῆ
lucè.

οὐρανός εἰς ἑτέρῳ φέρεται, καὶ διὰ χερσὶν
 κηφῆος ἄρροιο τὰ δεξιὰ πείραται τεινών.
 λαγὴ δὲ πύργῳ σιαρθμός, ὡς κεκλιταὶ ἰσῶπου.
 τὸν δὲ μετὰ σκάρωντα δὴ ἰχθύες ἀμφιπέριον
 ἰσῶπου, παρ' δ' ἄρα οἱ κεφαλῆ χεῖρ ὑδροχόιο
 δεξιτέρῳ τετάνυθ' ὅδ' ὅπτιος ἀρῆ χερσὶν
 πέλλεται, ἀντάρ ὄγε ὡς ἑτερος καὶ νεῖοθι μάλλον
 κεκλιταὶ ἀρῆ κερως, ἵνα τρεῖσι ἡελίοιο.
 μὴ κείνῳ σὴ μνηὶ ὡς ἐκλύζοιο θαλάσσης
 πεπλάμῳ πελάγῳ κερῆ μῆδος, οὐτέ κεν ποῖ
 πολλῶν περιπέλειας, ἐπεὶ ἄρῳ τῶν εἰσῶν,
 οὐτ' ἀντοὶ νυκτὸς περὶ ἑμῶν ἐβύθη ἡὼς
 ἔλθοι, ἢ μάλα πολλὰ βοῶν ὅδ' ἄλεγενοὶ
 τῆμος ἐπιρρήσασσι νότοιο ὅπτιος ἀρῆ κερῆ
 συμφέρει ἡελίος, τότε δὴ κρύος σὴ δῖος ἐστὶ
 καὶ τῆ μαλκίωοντι κερῆ κερῶν, ἀλλὰ καὶ ἐμπῆς
 ἡδὴ πάντ' ἐνῆσῶν τὸν σφίρησι θαλάσσης
 πορφύρει, ἡκελοὶ δὲ κολυμῆσιν ἀθῆσιν.
 πολλάκις σὴ νηῶν πέλαγος ὡς ἐπαπῆμοντες
 ἡμῶν ἑσὶ ἀγαλῶν τετραμῆκοιο, οἱ δ' ἐπὶ πόρῳ
 κλύζοντα, ὀλίγον δὲ ἀρῆ ζύλον εἶδ' ἑρύκει.
 καὶ δ' ἀν' ὅτι ὡς ἑτέρῳ γὰρ θαλάσση πολλὰ πεπονηθῶς,
 τὸσον ὅτ' ἡελίος κερῆ καὶ ῥητῆρα τὸσον,
 ἑσπέρῳς κερῆ κερῶν, πεπονηθῶς ὡς κερῆ νυκτὶ,
 σημά δὲ τοὶ κερῆς ἀρῆς καὶ μῆδος σὴ κερῆ
 σκορπίος ἀντέλλων ἐπιπυμάτης ὅπτι νυκτὸς.
 ἢ τοὶ γὰρ μέγα τὸσον ἀνέλκεια ἐβύθη κερῆ
 τὸσον τῆς, ὀλίγον δὲ παροῖτερος ἰσῶται αὐτῆ
 σκορπίος ἀντέλλων, δ' ἀνέλκεια αὐτῆς μάλλον.
 τῆμος καὶ κεφαλῆ κινουσι εἰς ἀκρόθι νυκτὸς
 ἡμῶν μάλα βοῶν, ὅδ' ὀνεία ἡδὴ ὡς

*A cauda in occasum fertur, contra dexteram manum
 Cephei, unguis dexteras extremitates tendens.
 Lana vero ala Vngula acclinata est Equi.
 Quem item subsultantem duo pisces circumdant
 Equum, atque ei prope caput manus Aquarii
 Dexteram extensa est: is autem posterior Capricorno
 Oritur, ceterum prior & remotè magis
 Inclinator est Capricornus, ubi vertitur solis cursus.
 Haud illo in mense fluctuosi maris
 Vasto pelago vsus, vel certè die
 Multam viam confeceris, quoniam brevissimi sunt:
 Vel fortè noctu exterrito propè dies
 Venerit, etiam valde multum clamanti, periculo si autem
 Tunc irrumpunt Astri, quando Capricorno
 Cooritur sol: tunc sanè frigus ex aere est
 Nauta rigenti perniciosus. Veruntamen
 Iam totum annum sub carinis mare
 Nigrescit. Similes autem urinatoribus mergis
 Sapenumero è nauibus mare circumspicientes
 Sedemus ad litora conuersi: illa vero adhuc procul
 Alluuntur: modicum autem lignum mortens prohibet.
 At verò in priore mense mari multa passus,
 Arcum quando sol incendat, & reitorem arcus,
 Sub vesperam nauem reducito, fidens non amplius nocti.
 Indicium autem tibi illius temporis & mensis illius
 Scorpium exorients esto extrema sub nocte:
 Quando quidem magnum arcum attrahit prope aculeum
 Sagittarius, sed aliquantum anterior consistit ipso
 Scorpium exorients: ille verò ascendit confestim admodum.
 Tum quoque caput Cynosurae in extremo noctis
 Excesse valde fertur: occidit autem ante matutinum*

ἄφροος ὤρων, κηφεὺς δ' ἄπὸ χειρὸς ἐπ' ἰξμύ.
 ἐστὶ δέ τις περὶ τὴν βέλγη μύθος ἄλλος αἴσιος,
 αὐτὸς ἄπτερος τὸ ξύ. ὁ δὲ οἱ τὸ βελγίον ὄρνις
 ἀσώτερον βορέω κηφεὺς ἔστιν ὁ ἄλλος αἴσιος,
 οὐ τασος μετέθει. χαλεπὸς γέμων ἐξ ἄλως ἐλθεῖν
 νυκτὸς ἀπὸ χειρὸς κηφίμων κηφίμων ἐστὶν ἀπτόν.
 διελφίς δ' οὐ μάλα πολλὸς ἐπιπέσει χειρὶ κηφίμων.
 μεσσοθεν ἠεροῦς. ἔστι δὲ οἱ τὸ βελγίον κηφίμων
 γλῶσσα, παρὰ βόρειον δὺο, παρὰ δὺο πεπληῶτα.
 κηφίμων οὐκ ἔστιν ἄλλος κηφίμων ἠεροῦς
 μεσσοθεν κηφίμων. ἔστι δὲ κηφίμων τέλειται ἄλλα
 πολλὰ μετὰ τὸ νότιον κηφίμων ἠεροῦς κηφίμων.
 λοξὸς μὲν τὸ βόρειον τομὴ τὸ κηφίμων αὐτὸς
 ὤρων, μὴ κηφίμων ὅτις κηφίμων ἐπὶ νυκτὶ
 ὑψὸς πεπληῶτα παρέρχεται, ἀλλὰ πεπληῶται
 οὐρανὸν εἰσανιδῶν περὶ τὴν κηφίμων ἠεροῦς.
 τοῖος κηφίμων φέρει ἀερομύθων τὸ νότιον
 φαίνεται ἀμφοτέροισι κηφίμων τὸ νότιον βελγίμων
 ποικίλος, ἀλλ' οὐ πάντα πεπληῶτος, ἀλλὰ κηφίμων αὐτὸς
 κηφίμων κηφίμων τὸ νότιον τέλειται, ἢ δὲ οἱ ἀκρη
 ἀστέρι βέλγηται δὴ τὸ γένος, ὅς ἐστι μάλις.
 ὄξεια σφαιραῖ, κηφίμων κηφίμων ἀνθρωποῖ
 σφαιραῖ. ὄξεια ἐπὶ κηφίμων ἠεροῦς ἀνιόντα
 φυτάλια κηφίμων ἀναλδέα φυτάλια ἠεροῦς.
 ῥεῖα γὰρ οὐκ ἔστιν. ἀλλ' ἠεροῦς ὄξεια αἴσιος,
 κηφίμων ἠεροῦς, τὸ δὲ φλόον ὄξεια πηκνύται.
 κηφίμων κηφίμων ἀκούομαι. οἱ δὲ οἱ ἄλλοι
 σφαιραῖ ἐμύθων μελέων ἐλαφρότεροι τὸ βελγίμων,
 παρὰ δὲ ὤρων ὑπὸ ἀμφοτέροισι λαγῶς
 ἐμύθων ἠεροῦς πάντα δὴ κηφίμων. αὐτὰρ ὄξεια κηφίμων
 σφαιραῖ ἐξ ὀπίθεν φέρεται μεπτόντι ἠεροῦς.

Cumulatus Orion: Cephens verò à manu ad lumbum.
Est item quadam viterius iacta alia sagitta,
Ipsa absque arcu: atque illi aduolitat Cygnus
Propius Boreæ. Vicina item ei alius ales,
Non tantus magnitudine, et pestuosus sane mare egrediēdo,
Nocte decedente: atque ipsum vocant Aquilam.
Delphinus autē nō admodū magnus: appropinquat Capri-
Medio obscurus: quatuor verò ei circumiacent (cornu,
Stellæ, adiectim duæ, inter à duæ volantes:
Atque hac quidem Boream et vagationem solis
Interfusa sunt. Porro remotè oriuntur alia
Multa inter Austrum et solis orbitam.
Obliquus quidem Tauri sectioni subiacet ipse
Orion. Non illum quis serena in nocte
Sublime volitantem præterit: sed confidat
Cælum intueus, promptius contemplari.
Talis et custos elato sub dorso
Lucet ambobus Canis sub pedibus sistens
Varius, at non penitus illustratus, verum circa ipsum
Ventrem obscurus obuersatur. Sed ei summum
Stella insignitum est feruida metum, quæ quidem maxime
Vehementer exiccat: atque ipsum vocant homines
Sirium, non amplius illum cum sole orientem
Arbores fallunt sine humore frondentes.
Facile siquidem discernit per ordines, acutus penetrans:
Et quæsdā consolidat, quarundā verò cortice perdit omnē.
Illum etiam occidentem sentimus, ceterum ei aliæ
Quæ signum sint membris, languidiores circumiacent.
Pedibus autem Orionis sub ambobus Lepus
Incessanter omnibus diebus fugatur, at semper
Sirius à tergo fertur insequenti similis:

καὶ οἱ ἐπαντέλλει, καὶ μιν χειρόντα διώκει.
 ἢ δὲ κυνὸς μεγαλοιο καὶ οὐρῷ ἐλκεται ἀργῶ
 ὄρυμνοθεν. ἔ γάρ τῆ γε χεῖρ ἄετος εἰσι κέλευθοι,
 ἀλλ' ὅπτιεν φέρεται τετραμμένη οἷα καὶ αὐτὰ
 ἦτες, ὅταν δὴ γαυται ὅπτι ἐξέλωσι κορώνων
 ὄρυμον ἐσπερχόμενοι. τίω δ' αὐτίχα παῖς ἀνακόπτει
 νηα, παλιρρογῆ δὲ κατὰ πλείου ἠπειροιο.
 ὡς ἦγε ὄρυμνοθεν ἰσοτονίς ἐλκεται ἀργῶ.
 καὶ ἄμω ἠελη καὶ ἀνάσπερος, οἷα παρ' αὐτὸν
 ἴσον ἔσπετο φέρειται ἄετ' ἀεὶ πᾶσα φαινή.
 καὶ οἱ πηδαλιον κεκαλασμένοι ἐστὲν ἰσίου
 πρᾶσιν ὑπὸ οὐραίοισι κυνὸς ὄρυμαροθεν ἰόντος.
 τίω δὲ καὶ ὄρυμαροθεν ἔσπετο φέρειται πεπτηνῶν
 ἀνδρομέδην, μέγα κήτος ἐσπερχόμενον κατεπέγει.
 ἠ μὲν γὰρ θρήϊκος ὑπὸ πνοῆ βορέαο
 κεκλιμένη φέρεται. τὸ δὲ οἱ νότος ἐσπερον ἀγνῆ
 κήτος, ὑπὸ κριῶ τε καὶ ἰθυσίν ἀλφοτεροισιν,
 λαμόν ὑπὸ ποταμῶν βέλγη μύρον ἀσπερόεντος.
 οἷον γὰρ κακίνο θηῶν ὑπὸ προσίφορεῖται
 λείψανον ἠελιανοιο πολυκλάστου ποταμοιο.
 καὶ τὸ μὲν ἄετ' ἰσίου ὑπὸ σκαμνὸν πόδα τείνει.
 δεσμοὶ δ' οὐραῖοι, τοῖς ἰθυσίν ἀκροὶ ἐχθροῖσι,
 ἀμφω συμφορέουσι ἀπὸ οὐραίων χειρόντες,
 κητεῖς δ' ὅπτιεν λοφίης ὅπτι μὲν φορέονται,
 εἰς ἐν ἐλανόμωροι, ἐν δ' ἀσπερὶ πειραγόνου
 κήτος, ὅς κείν' ὄρυμαροθεν ὅπτι κινεῖται ἀγνῆ.
 οἷδ' ὄρυμαροθεν μέγας, ὄρυμαροθεν δ' ἐσπερχόμενοι αὐγλή.
 μεσότη πηδαλίς καὶ κήτος εἰλιανοῖσι,
 γλαυκοὶ πεπτηνῶτες ὑπὸ πλευρῆσι λαγωῶν,
 νάνυμοι. ἔ γάρ τοι γε τετυμμένους εἰδῶλοιο
 βεβλέαται μελέεσσιν ἰοκότες, οἷα τε πολλὰ

Etiam ei cooritur, atque ipsum occidentem infestatur.
 At Canis magni contra caudam voluitur Argo
 A puppi: non enim huic ex more sunt cursus,
 sed retro agitur versa: ceu etiam ipse
 Naues, cum nauta inuertunt rostrum,
 Portum appellant, atque subito quilibet resulcat
 Navem, retrograda vero attingit continentem:
 Sic à puppi Iasonica trahitur Argo.
 Atque quibusdā in partibus obscura & sine stellis (sicut ad
 Malu à prora) fertur: in aliis vero tota splendida. (ipsam
 Etiam ei gubernaculum submissum fulum est
 Pedibus sub posteris Canis antecedentis.
 Caterum (etsi admodum emimus volitantem)
 Andromedam grandis Cetus adueniens urget.
 Porro hoc Thracy sub ventum Boreæ
 Inclinata fertur: at ei Auster infestum circumagit
 Cetus sub Arietēque & Piscibus ambobus,
 Paululum super fluuio iacentem stellato.
 (Mirū nanque quales etiā illa deorum sub pedibus ferantur
 Reliquia, Eridiani luctuosi fluuij)
 Etiam hic quidem Orionis sub finistrum pedem tendit.
 Vincula autem caudina, quibus pisces extremi tenentur.
 Ambo cœunt, à caudis descendentes,
 Beluinum vero post dorsum commixtim feruntur,
 In unum ducta: unica etiam stella terminantur
 Ceti, quæ eius primæ insidet spina.
 Quæ autem modica magnitudine, modico itē insita fulgore
 In medio gubernaculi & Ceti voluuntur,
 Glauci volutantes sub lateribus Leporis,
 Ignoræ sunt: non enim illæ conflatæ simulacri
 Sparsæ sunt membris similes, qualia multa

ἐξείης σιχρώντα παρέρχεται αὐτὰ κέλευθα
 ἀνυμύων ἑστέων (ἄ τις ἀνδρῶν ὄσκι ἐτ' εὐόντων
 ἐφράσσαιτ' ἠδ' ἐνόησεν ἀπανί ὀνομασίη κελύσσαι,
 ἠλίθα μορφώσας, ἔ γάρ κε δειύσσει το πάντων
 οἶατ' Ἐκκειριμύων ὄνομ' εἴπειν, οὐδὲ δαλίωαι.
 πολλοὶ γάρ παντή, πολέων δ' ἐπιίσαι πέλονται
 μέτρα τε καὶ χροίη, πάντες γέλυμν ἀμφιέλπυτοι.
 τῶ καὶ ὀμιη γέρας γέεισαι το πῶησαι ἄσται
 ἀστέρας, ὄφρ' ἐπιταξ' ἄλλω τῶ δακείμνος ἄλλος
 εἶδεα σιχρῶνοίην, ἀφαρ δ' ὀνομασία γυνοίητο
 ἄστρα καὶ ὄσκι ἐπὶ νῦν ἔσπο γαύματι τέλλεται ἄστηρ,
 ἀλλ' οἱ μὲν καθαροὶς ἐναρηρότες εἰδῶλοισι
 φαίνονται, ἔσδ' ἐνερθε διακομδρόιο λαγῶς
 πᾶντα μάλ' ἠερόνται, ἔσκι ὀνομασία φέρονται.
 νεοῖθι δ' ἀγροκερῶς ἔσπο πνοίησι νότιοιο
 ἔσδ' ἐς κήτος τέτραμμύος κάρηται,
 οἶος ἔσπο τῶ ἑστέρων, νότιον δὲ ἔκκελ ἠοκισιν.
 ἄλλοι δὲ ἀσραδῆν ἔσπο κείμνοιο ὑδροχῶν
 κήτος ἀφροίηο καὶ ἔσδ' ἠερόνται
 μεσῶθι, ἠω γέλαες καὶ ἀνώνυμῶν, ἔσδ' ἠερόνται
 δεξιτέρησ ἔσπο χεῖρὸς ἀγροκῶν ὑδροχῶν,
 οἶη τις τ' ὀλήγη χροίης ὑδατος ἐνθα καὶ ἐνθα
 σκιδναμύος, γαροπτοίη ἀναλάδες εἰλίωσονται.
 ἐν δὲ σφιν δύο μάλ' ἐν ἐσδ' ἠερόνται
 ἀστέρας, οὐτ' ἐπὶ πολλὸν ἀπτηροί, ἔσδ' μάλ' ἔσδ' ἠερόνται,
 εἰς μὲν ὑπ' ἀμφοτέροισι ποσί χαλός, τε μέγας τε
 ὑδροχῶς, ὁ δὲ κωκίης ἔσπο κήτος ἀγρῆ.
 τοὺς πᾶντας κελύσσειν ὑδρῶν ὀλήγη γέλυμν ἄλλοι
 νεοῖθι ποξευτήρος ἔσπο τῶ ἑστέροισι ποδῶσι
 δίνωται κυκλοι τῶ ἐσηγέας εἰλίωσονται.
 αὐτὰρ ὑπ' ἀθρομύων κέντρῶ τέρας μεγάλιοιο

Ex ordine incedentia perambulāt easdem semitas.
 Cōpletis annis: quæ quæsiā hominū non amplius superstītū
 Observavit, & excogitavit univēsa nominatim appellare,
 Cumulatim imaginatōs: non enim potuit omnium
 Ceu distinctarum nomen dicere, neque discernere.
 Multa nanque passim, multarum insuper æquales existunt
 Magnitudinesque & color: omnes utique circumvolvibiles.
 Quare & simul collectas visum fuit facere
 stellas, ut ordinatim aliæ adiacens aliæ
 Imagines effigiarent, mōxque nominabilia fierent
 Astra: atque haud amplius nunc cum admiratione oritur
 Sed hæc quidē conspicuis insignita imaginibus (Stella
 Cernuntur. Porro subter impetitum Leporem
 Omnia planē obscura sunt, & sine nomine feruntur,
 Infra autem Capricornium sub flatibus Austrī
 Piscis contra Cetum versus in alto natat,
 Vnicus præter priores: Austrinum autem ipsum appellant.
 Aliæ uem sparsim subiecta Aquario
 Cetum cælestem & Piscem pendent
 Inter, languida & ignota: at iuxta eas
 Dextra a manu splendidi Aquarij:
 (Qualis quadam fusio aquæ huc & illuc
 sparsæ) visui gratiosa & debiles circumvolvuntur.
 Inter ipsas autem duæ magis firmæ feruntur
 Stellæ, nec multum distantes, neque admodum vicinæ:
 Vna quidem sub ambobus pedibus pulchrâque magnâque
 Aquarij, altera verò obscuri sub Ceti cauda:
 Quas omnes vocant aquam. Parvæ profecto aliæ
 Ultra Sagittarium sub prioribus pedibus
 Volubiles corona circumactæ voluntur.
 At sub flagrante aculeo monstri magni

σκορπίος ἀλ' ἡνότοιο θυτήριον ἀφωρεῖται.
 τὸ δὴ τοι ὀλίγον μὲν ὅτι χρόνον ὑψὸθ' εὐόντος
 πεύσσει, ἀντιπέριω γὰρ αἰερέται ἀρκυτέρωιο.
 καὶ τῶ μὲν μάλα πολλά μετιοροί εἰσι κέλευθοί
 ἀρκυτέρω, τὸ δὲ θάσσον ὑψ' ἑσπερίω ἄλα νεῖτομα
 ἀλλ' ἄρα καὶ παρὶ κείνο θυτήριον ἀρχαίη νύξ,
 ἀνθρώπων κλάσσει πόνου, χαλμῶνος ἔθηκεν
 εἰς ἄλιον μέγα σῆμα. κεδάμο μὲν γὰρ σκείνη
 νῆες σπὸ φρενός εἰσι. τὰ δ' ἄλλοθεν ἄλλα πεφάσκει
 σῆμα ἰεποικιτεῖρ' ἄσασα πολυρόθιοις ἀνθρώποις.
 τῶ μή μοι πλάγῃ νεφείων εἰλυμένων ἄλλων
 εὐχο μεσῶθι κείνο φαήμιον οὐρανῶ ἄστρον,
 αὐτὸ μὲν ἀνέφελόν τε καὶ ἀγλαόν, ὑψὶ δὲ μάλλον
 κυμαίνοντι νεφεῖ πεπεσμένοι, οἷά τε πολλὰ
 θλίβει ἀνατέλλοντος ὀπώρονος βορέαο.
 πολλάκι γὰρ καὶ τὸ νότῳ ἐπι σῆμα πτύσκει
 νύξ αὐτῆ, μοκροῖσι χειρὶ ζομῆ νῆαυτησίη.
 οἷδ' εἰ μὲν κε πιδῶναι ἐναίσιμα σημαίνουσι,
 αἰψά τε κοδφά τε πάντα, καὶ ἀντιποιήσονται,
 αὐτὶκ' ἐλαφρότερος πέλεται πόνος, εἰ δὲ κεν νῆι
 ὑψὸθεν ἐμπλήξῃ δέην ἠνέμοιο θυέλλα
 αὐτῶς ἀσφάτος, τὰ δὲ λαίφρα πάντα τρεῖξῃ,
 ἄλλοτε μὲν καὶ παμπαν ὑπὸ βρυχῆ ναυτίλονται,
 ἄλλοτε δ' αἴκεθιός τ' ἄσασο μὲν οἷο τύχασιν
 εὐχρηδνο ἰβορέω δὲ τ' ἄσασο μὲν οἷο θυέλλα,
 πολλά μάλ' ὄτ' ἠσάντες, οἷως παλιν ἐσκέφαντο
 ἀλλήλοισ ὅτι νῆα. νότον δ' ὅτι σῆμα πτῆτῶ
 δεῖδιθι μέγλει βορέω ἀπαγράφαντος ἰδναί.
 εἰ δέ κεν ἑσπερίης μὲν ἄλδος κενταύρος ἀπειή
 ὤμος, ὅσων παρτεφής, ὀλίγη δὲ μιν εἰλύοι ἀχλὺς
 αὐτοῖ, αὐτοῖ μετόπισθεν ἐοικότει σήματα τεύχοι

βορέω δὲ πα-
 ρατρῆναι ἰ-
 νέμοιο ὁ βο-
 ρέας τὴ βορέω
 ἴδου βορέαο το
 nicē, per synac
 τῆν βορέω ἴ-
 cut τὴ αἰνεῖα
 αἰνεῖα. Et
 subintelligē-
 dum more
 Attico is.

Scorpij,

Scorpij, prope Austrum, Ara in caelo pendet.
 Quam certe modicum quidem ad tempus in alto existentem
 senties: e regione enim elevatur Arcturi.
 At huic quidem admodum multum sublimis sunt via
 Arcturo, illa vero citius sub vesperum mare redit.
 Sed & per hanc Aram primaeva Nox,
 Hominum deplorans calamitatem, tempestatis fecit
 Marinum certum signum. Periclitantes enim illi
 Naves dolori sunt, alicunde item alia docet
 signa, commiserans disiectatos homines.
 Idcirco ne mihi pelago, nubibus obductis aliis,
 Opta in medio hoc apparere caelo astrum,
 Ipsum quidem innubilum & splendidum: quin supernè magis
 Turbida nube pressum, sicut frequenter
 Urgetur surgente autumnali Borea:
 Sæpe namque & hoc super Austro signum subornat
 Ipsa Nox, miseris gratificans nautis.
 Qui si quidem obsecuti fuerint certa significanti;
 Statim facilia omnia, etiam si quid egerint,
 Mox leuior est labor. Sin autem nau
 Ex alto impeggerit vehemens venti procella
 Planè improvisa, atque vela omnia turbaverit:
 Interdum quidem omnino submersi nauigant,
 Interdum verò (modò Iouem appropinquantem nacti sint
 Supplices, etiam vis Borea supervenerit venti)
 Multa valde passi simul reuisunt
 Sese super nauem. Austrum autem sub signo illo
 Metue, donec Boream deseruantem senseris,
 Si verò ab occidentali quidem mari Centauri absueris
 Humeris, quātū à priori: modica autē eū occultuerit nebula
 Ipsum, insuper autem eadem signa faciat

Et

νύξ ἔπι παμφανόωντι θυτηρίας, οὐ σε μάλα χεῖρ
 ἔς νότον, ἀλλ' εὐροιο περὶ σκοπέων, ἀνέμοιο.
 δῆεις δ' ἄστρον σκείνο δὺα ὑποκείμενον ἄλλοις.
 τὰ γὰρ τοὶ τὰ μὲν ἀνδρὶ ἐοικότα, νεοῖσι κείται
 σκορπίος, ἰσχυροῦ καὶ ὑποσφισι χηλαὶ ἔχουσι.
 αὐτὰρ ὁ δεξιτέρω αἰεὶ ζεύονται ἔοικεν
 ἀντία δεινωτοῖο θυτηρίας, ἐν δὲ οἱ ἀριστερῶν
 ἄλλο μάλ' ἐσφίκαται ἐληλάμνον διὰ χειρὸς
 θυτων, ὡς γὰρ μὴ πρότερον ἐπεφημίξαντο.
 ἄλλ' ἐπι γὰρ τε χεῖρ ἄλλο περαμοθεν ἔλκεται ἄστρον.
 ὑδρὸς μὲν χαλῆσιν, τὸ δὲ ζῶοντι ἐοικὸς
 ἠνεκὲς εἰλέεται, καὶ οἱ κεφαλὴ ὑπομέσον
 κερκίνον ἰκνεῖται σπείρη δ' ὑποσώμα λέοτος.
 ἔρη δὲ κρέμασι ὑποσφ αὐτῆ κενταύροιο.
 μέσση δὲ σπείρη κρητήρ, πυμάτη δ' ἔπι κείται
 εἰδῶλων κόρακιος, σπείρην κόπτοντι ἐοικὸς.
 ναὶ μὲν καὶ περὶ δίδυμοις ὑποχάλα φαίνειν
 ζῶντα κεθήσασιο παρρηχομῶν ἐνιαυτῶν
 ἐξείης παλίνωρα. τὰ γὰρ καὶ πάντα μάλ' αὐτως
 οὐρανῶ εὐστάρηεν ἀγάλατα νυκτὸς ἰχθῆος.
 οἱ δ' ἔπι μὲν ἄλλοι πεντ' ἀστέρες ἔδ' ἐομοιοῖ
 πάντοθεν εἰδῶλων δυοκαδέκα διενέονται.
 οὐκ ἂν ἔτ' εἰς ἄλλοις ὁράων ἔπι τεκμήριον
 κείνων, ἢ καὶ κέονται, ἔπει πάντες μεταβάσαι.
 μακροὶ δὲ σφῶν εἰσὶν ἐλισσομῶν ἐνιαυτοί.
 μακρὰ δὲ σήματα κείται ἄστρον εἰς ἐν ἰόντων.
 ἔδ' ἐπι θαρσαλέος κείνων ἔχῳ, ἀρκίος εἰλέω
 ἀπλανῆων. τὰ τε κύκλα τὰ ἀθῆρα σήματ' ἐνιαυτῶν.
 ἦτοι μὲν τὰ γε κείται ἀλίσιμα δινωτοῖσι
 τέσσαρα τῶν καὶ μάλισα ποθὶ ὄφελός τε γένοιο
 μέτρα περὶ σκοπέων ἀνωμῶν ἐνιαυτῶν.

*Nox cum omnino lucida Ara, minime te oportet
 Super Austro, sed circa Eurum speculari ventum.
 Inuenies autem sidus hoc duobus suppositum aliis.
 Huius enim partes homini assimilatae, infra iacent
 Scorpionum, posteriores vero equinas sub se Chelae habent:
 At is dextram continuo pendenti assimilatus est
 Contra rotundam Aram. In eo item strictim
 Alia valde pressa est ducta per manum
 Fera: sic namque ipsam priores appellarunt.
 Præterea quoque aliud eminus voluitur sidus:
 (Hydræ eam vocant) id vero viuis simile
 Longè volutatur: atque ei caput sub medium
 Cancrum pergat: volumen vero sub corpus Leonis.
 Cauda autem pendet super ipso Centauro.
 Porro medio volumini Crater, extremo autem insidet
 Simulacrum Cornu, spiram mordenti simile.
 Scilicet ☾ Procyon sub Geminis clarè luget.
 Hæc sanè speculari poteris decurrentibus annis
 Ex ordine suis horis redeuntia: ea namque omnia valde statè
 Cælo aptè infixæ sunt simulacra nocte labente.
 At promiscuè aliæ quinque stellæ, haudquaquam stabiles
 Undique per signa duodecim versantur.
 Non itidem alias intvendo coniecturam facere poteris
 Harum, ubi sitæ sint: quoniam omnes vagabundæ sunt.
 * Longi autem earum sunt reuolutarum anni:
 Sera item signa posita sunt è lōginquo in unum cōmeantiū.
 Nec quicquam confidens harum ego potens fuerim
 Fixarum ☾ circulos ☾ in cælo signa referre.
 * Porro hi quidem ponunt: ut similes versatilibus
 Quatuor, quorū maximè desiderium commoditæque accidit
 Statuta obseruanti complementum se annorum.*

* Longi autè
 earū sunt re-
 uolutarū an-
 ni: Sera item
 signa posita
 sunt, &c.) An
 nū Platonis
 idcat, de quo
 apud Cicero-
 nē in Somnio
 Scipionis,
 * Porro hi
 quidē ponun-
 tur in cælo si-
 miles versati-
 lib. quatuor,
 &c. Tantum
 quatuor sphae-
 re circularum
 mentionē fa-
 cit Aratus,
 duorū Tropi-
 cōrū, & equi-
 noctialis, & ☽
 nodiaci: quip-
 pe cū hi petis-
 simū cōsuerit
 ad annorum
 statuta obser-
 uādi. Quint-
 tum autè la-
 tiorū velut si-
 peruacaneum
 subiungit.

σήματα δ' εὐ μάλα πᾶσιν ἑπιρρήδην παρ' αἰεὶ κείλαι
 πολλά τε, καὶ σχεδὸν παντὶ συνεργηθῆναι πάντα.
 αὐτοὶ δ' ἀπλαγῆες καὶ ἀρηρότες ἀλλήλοισι
 πάντες, αὐτὰρ μέτρω γὰρ δύο δὺσιν ἀντιφέρονται.
 εἰ ποτέ τοι νυκτὸς καθαρῆς ὅτε πάντας ἀγαυοὺς
 ἀστέρους ἀνθρώποις ἑπιδείκνυσι αἰεθνή νύξ,
 οὐδὲ τις ἀδραπέων φέρεται νέομνη σελήνη,
 ἀλλὰ ἄγε κνήφους Δία Φαίμελαι ὄξέα πάντα.
 εἰ ποτέ τοι τήμος δὲ παρ' εὐφρένας ἴκετο θαῦμα
 σκελαμνῶν παντὶ κειρασμένον εὐρεῖ κύκλῳ
 οὐρανόφει, καὶ τίς τῆτο ἕσπετος ἄλλος εἰδείξῃ,
 κείνο παρ' ἐγγλυῆς τροχαλοῖ, γάλα μιν κελῆδ' ἔσσι.
 τῶ δ' ἦ τοι γοιῶν μὲν ἀλίς κίμος, οὐκέτι κύκλος
 δινεῖται, ἔξ δὲ μέτρα τῶσσι πύστων παρ' ἔόντων
 οἱ δύο, τοὶ δὲ σφραγῶν μέγα μείονες εἰλίσσονται.
 τῶ δ' ἔμν' ἐγὼ βεβῆκα τερχομύχ' ἑσπετο βορέαο.
 ὦν δὲ οἱ ἀμφοτέρω κεφαλῶν διδυμῶν φερόνται.
 ὦν δὲ τὰ γυνώματα κείτα ἀρηρότος λυίοχοιο.
 λαμὴ δὲ κνήμη καὶ ἀειπερὸς ὤμος ἐπ' αὐτῶ
 παρ' ἄσπετος ἀνδρομέδης δὲ μέσση ἀγκύωνος ὑπάρθην
 δεξιτερῶν ἐπέχει, τοῖ μὲν οἱ βραχὺ ὑψόθι κείτα
 ἀσπότερον βορέω γὰρ νότῳ δ' ἑπιτεκλιταὶ ἀγκύων.
 ὀπλά δ' ἰσπείοι, καὶ ὑπαύχον ὀρνιθειον
 ἀκρῆσιν κεφαλῆ, καλοὶ τ' ὀφίεθροὶ ὤμοι,
 αὐτὸν δινεούσιν ἐληλάμνοι παρ' ἐκ κύκλον.
 ἢ δ' ὀλίγη φέρεται νοτιότερη, οὐδ' ἑπιβάλλει,
 παρ' ἄσπετος ἀλλὰ λέων, καὶ κερκίνοσ, οἱ μὲν ἀρ' ἀμφο
 ἐξείης κέσσι βεβολημνοὶ, αὐτὰρ ὁ κύκλος
 τὸν μὲν παρ' ἄσπετος καὶ γαστέροι μέγχι παρ' ἄσπετος
 τέμνει, τὸν δὲ διμυκεῶσ ἰπερθε γελείσ
 κερκίνοσ, ἢ καὶ μάλιτ' ἀδικομύχον κενόσσης

Indicia autem aptissimi omnibus affatim circumiacent
 Multaque et vicina ubique coniuncta omnia:
 At isti statim et aptati sibi invicem
 Omnes etiam magnitudine duo duobus correspondent.
 Porro si quando nocte clara, cum annes lucidas
 Stellae hominibus ostendit aetheria Nox,
 Neque vlla languida fertur prima luna,
 Verum per caliginem lucent perspicue omnia
 Si quando certe tunc item in animum venerit admiratio
 Contemplanti undique exornatum spaciofo circulo
 Caelum, vel si quis hunc astans alius monstraverit,
 Illum constellatum orbem lac ipsum vocant.
 Huic sane colore similis, nullus praeterea circulus
 Versatur: sed magnitudine tanti quatuor existentium
 Duo, duo vero ipsis multum minores abvoluuntur.
 Quorum unus quidem vicina est decidenti Boreae:
 In eo autem ambo capita Geminorum feruntur.
 In eo etiam genua sita sunt aptati Aurigae:
 Laeva item tibia, et sinister humerus in eo
 Persei: Andromeda autem mediam supra cubitum
 Dexteram continet: ei quidem vola superna posita est
 Vicinius Boreae, Austro vero inclinatus est cubitus,
 Fingula inquam Equina, et collum Cygningum
 Summo cum capite, clarique Serpentariani humeri
 Ipsum voluntur agitari circum orbem.
 Porro aliquanto fertur australior, neque attingit
 Virgo: sed Leo et Cancer. hi quidem ambo
 Ex ordine iacent distracti: sed circulus
 Leonem quidem sub pectore et ventre usque ad pudenda
 Secat, continue vero sub testa
 Cancrum, ubi maxime in duas sectum videtur,

ὄρθον, ἢ ὀφθαλμοὶ κύκλος εἰς ἄτερθεν ἰοίεν.
 τὸ μὲν ὅσον τε μάλιστ' ἀπὸ μεσηθέντος,
 πέντε μὲν ἐνδιασπρέφεται καὶ ἑξήματα γαίης,
 ἑξήματα δ' ἐν ἑσπέρῃ. θέρους δ' εἰς ἑσπέρῃ εἰσιν.
 ἀλλ' ὁ μὲν ἐν βορέῳ τῶν κερκίνων ἐστὶν ἰσμία.
 ἄλλος δ' ἀπὸ πῶντι νότῳ μεσον αἰσχροκέρῃα
 τεμνεί, καὶ πόδας ὑδροχόου, καὶ κήτεος ὄρεον
 ἐν δὲ οἱ βῆσι λαγῶος. ἀπὸ κινῶος δ' μάλα πολλὴ
 ἀνύσται, ἀλλ' ὁ πόσῳ ἐπέχει πῶσιν. ἐν δὲ οἱ ἀργῶ,
 καὶ μέγα κελιάροιο μεταφρενον ἐν δὲ τε κέντρον
 σκορπιῆς, ἐν καὶ τόσον ἀργῶος τῶν εὐτήρος.
 τὸν πύματον καθαροῖο παρεργόμορος βορέαο
 ἐς νότον ἡλίου φέρεται. βέπειαι γέρον αὐτῶ
 χειμέριος. καὶ οἱ τρεῖς μὲν τῶν ἐτελλείαι ὑψοῦ
 τῶν ὀκτώ, ἑξήματα δὲ πέντε κατὰ ῥαχὰ δυνεύουσαι.
 μεσσοῦθι δ' ἀμφοτέρων, ὅσος πολλοῖο γαλακτος,
 γαίαν ἑξήματα σπρέφεται κύκλος διχάοντι εὐκίας.
 ἐν δὲ οἱ ἡμάτ' ἐν ἰσμία ἀμφοτέρῃσιν,
 φθίνοντος θέρους, τῶν εἰς ἄρος ἰσμίαροιο.
 σῆμα δὲ οἱ κριῶος τῶν ῥοῖο τε γουῶατα κείται.
 κριῶος μὲν καὶ μήκος ἐπιλάμνος ἀπὸ κύκλου.
 ἑξήματα δὲ σκελεῶον ὅσῃ τῶν ἐφάνεται ὀκτάξ.
 ἐν δὲ τε οἱ ζώνη εὐφελγῶος ὀρέωνος,
 καμπτὴ τ' αἰθομένης ὑδρῆς ἐν οἱ, καὶ ἐλαφρῶος
 κρητήρ. ἐν δὲ κῶος ἐν οἱ ἀστέρες οὐ μάλα πολλοῖ
 γηλάων. ἐν τῶ δ' ὀφείλῃ γουῶα φορεῖται.
 οὐ μὲν αἰντῶ ἀπαμείρεται, ἀλλὰ οἱ εἰς γῶος
 ζυῶος ἀντιτεταται μέγας ἀγγελος. ἡ δὲ καὶ αὐτὸν
 ἰσπείη κεφαλῆ καὶ ὑπὸ ἄντρονον εἰλίσσονται.
 ποῖς μὲν παρ' ὀλαδὴν ὀρθοῖς τῶν ἐβάλλεται ἄξων
 μεσσοῦθι πάντας ἔχων. ὁ δὲ τέταρτος ἐσφῆκῶται

Reste ut oculi à circulo utrinque eant.
 * Hoc sanè (quantus quantus est) per octo partes mensò,
 Quinque quidem diurna voluntur in supremis terra,
 Tres verò in parte inferna. astatu autem in ipso cōversiones
 Sed hic quidem in Borea circa Cancrum fixus est. (Sunt
 Alius autem in opposito Austro medium Capricornum
 secat, & pedes Aquarij, & Ceti caudam.
 Inest quoque ei Lepus: ceterū Canis non valde magnā partē
 aufert, sed quantum continet pedibus. inest item ei Argo,
 Et magna Centauri scapula: inest etiam aculeus
 Scorpij, & arcus Incidi Sagittarij.
 Quem extremum sereni præteriens Borea
 In austrum sol agitur: vertitur profectò ibi
 Hybernis, atque ei tres quidem circumvolvuntur superna
 Octo partium, quinque verò subterranea versantur.
 Et in medio amborum (quantus Cani latet)
 Subter terram voluitur circulus, bipartenti similis:
 In eo autem dies noctibus æquantur utrisque,
 Decrescentis æstus, verisque instantis.
 Sed signum ei Aries, Taurique genua ponuntur.
 Aries quidem secundū longitudinem deductus per circulū,
 Tauri verò crurum quanta apparet geniculatio.
 Inest quoque ei cingulus præfulgidi Orionis:
 Flexuræque flagrantis Hydra inest ipsi, & tenuis
 Crater. inest verò Corvus: insunt etiā stelle nō valde multa
 Chelarum: in hoc item serpentariana genua feruntur.
 Non tamen Aquilam intercipit, sed ei vicinè
 Iouis volitat magnus nuncius: etiam iuxta ipsum
 Equinum caput & collum voluntur.
 * Hos quidem adiectim rectos circumpellit axis,
 In medio omnes tenens. Et quartus fixus est.

* Hoc sanè, quātū quātus est, per 8. partes diuisio. Quinque quidem diurna, etc.) Notandum, Aratū et Proclū ad elī ma quintū, in quo maxim⁹ dies 15. minima nox non ē horarum est, suas sphaeras direxisse. Cū autē Tropi⁹ Cancrī, sicut quilibet alī⁹ circulus parāλληλος ἀι- quatorī, i die naturali, id est 24. horis, sūt ambū cōficiat, necessē erit, quā- quātus de 8. partib. tribus horis ortū sūt absolvere. Si enim 24. per 8. diuisus, singulis celo- nis tria cōtri- buctur. Iam 8. partium quinque diei adscriptæ, 15.

Ec iij

λοζός εν ἀμφοτέροις, οἱ μὲν ῥ' εἰς ἕτερον ἔχουσι
 ἀντιπερὶ πρὸς πρὸς τοὺς μέσους δὲ ἐμείσθητι τέμνει.
 ὅσα ἀν' ἀθλιωμένης χερῶν δεδιδάχθαι ἀνὴρ
 ἀλλήλοισι τοὺς κυλινδρῶν πρὸς ἄλλοις,
 τοῖα τε καὶ τὸς πάντα ἐπισηφειδὸν ὠλίωσεν,
 ὡς τὰ γ' ἀθροῖα πλάγιω συναρρήματα κύκλω
 ἐξ ἧος ἔστιν ἕκαστα δὴ ἀκεία ἡμᾶς πάντα.
 καὶ τὰ μὲν ἀντέλλει τε καὶ ἀντία νεοῖσι δύει
 πᾶσι τῶν ἀβλήθην μία δὲ σφραγὶς ἐστὶν εἰς αὐτοῦ
 ἐξ ἧος εἰς ἕτερον χερῶν ἡμισυ, ἀνοδὸς τε.
 αὐτῶν ὅγ' ἀκερῶν τὸσον τῶν ἀμείβεται ὕδωρ,
 ὅσον ἀπὸ ἀρροκερῶν ἀνεργουμένου μάλιχα
 χερῶν εἰς ἀνιόντα κυλινδρῶν, ὅσον ἀπάντη
 ἀντέλλων ἐπέχει, τὸσον γέμει ἀλλοθι δύνων.
 ὅσον δ' ὀφθαλμοῖο βολῆς σποτέμεναι αὐγῆ,
 ἐξ ἧος ἐν τῶν ἡμῶν ἑποδράμοι, αὐτῶν εἰς ἕτη
 ἴση μετρηθεῖσα δύο ἐπιτέμεναι ἄστρα.
 ζῶδιον δὲ κύκλον ἔπι κλησὶν χερῶν,
 τῶν ἡμῶν ἀκέρως ἐστὶν, λέων τ' ἔπι τῶν ἡμῶν αὐτῶν
 παρθένος αἰ δ' ἔπι τοὶ χιλαί, καὶ σκορπίος αὐτῶν,
 τοῦ εὐθιῆς τε καὶ ἀρροκερῶν, ἔπι δ' ἀρροκερῶν
 ὑδροχόου δύο δ' αὐτῶν ἐπ' ἰθρῶν ἀστερόωνται.
 τοῦ δὲ μετὰ κριός, τεύρος τ' ἔπι τῶν δίδυμοί τε.
 ἐν τοῖς ἡλίου φέρεται δύο καὶ δεκά πασι,
 πᾶσι ἐν αὐτῶν ἀγων καὶ οἱ ἐπι τῶν ἰόντι
 κύκλω, ἀέξονταί τε πασι ἔπι ἀρροπτοῖ ὄρα.
 τῶν δ' ὅσον κοίλοιο χερῶν ἀκερῶν ὀδονήσας,
 τὸσον ἑπὶ χερῶν φέρεται, πᾶσι δ' ἔπι νυκτὶ
 ἐξ αἰεὶ δύνεισι δωδεκάδος κύκλωιο.
 τὸσον δ' ἀντέλλεισι, τὸσον δ' ἔπι μῆκος εἰς ἕτη
 νύξ αἰεὶ τεταμῶσται, ὅσον τῶν ἡμισυ κύκλω

*Obliquus in ambobus, qui quidem utrinque tenent
 E regione tropici. Medius autem ipsum in medio secat.
 Haud facile Minerua manibus edoctus aliquis,
 Aliter competit volubiles orbes.
 Talesque & tantos omnes rotabiliter circumuolvens,
 Sicut in aethera regione obliquo coaptati circulo,
 Ab aurora ad noctem impelluntur diebus omnibus.
 Atque ij quidem oriunturque, & ex aduerso inferne occi-
 Omnes aequidistanter: vnus autem ipsorum est cuiusvis (dicitur
 Ordinatim utrinque descensus ascensusque.
 Verum obliquus orbis Oceani tantam pertransit aquam,
 Quantum a Capricorno ascendente maxime
 Cancrum ad ascendentem voluitur, quantum ubilibet
 Exoriens continet, tantum certe alibi occidens.
 * Quantum autem ocularis radij demittit visum,
 Sexies tantundem nobis subtermeauerit, quæuis portio
 Aequalis diuisa duo circumsecat astra.
 Animalem verò circulum cognomento dicunt.
 In quo Cancer est, Leoque iuxta ipsum, & sub eo
 Virgo, atque prope eam Chela, & Scorpius ipse.
 Sagittariusque, & Capricornus: at iuxta Capricornum
 Aquarius, duo item ipsum Pisces constellation.
 Hos autem post Aries, Taurusque iuxta hunc Didymique.
 In quibus sol fertur duodecim omnibus,
 Totum annum deducens: etiam ei circa hunc eunti
 Circulum augetur omnes frugifera tempestates.
 Huius item quantum concauum sub Oceanum occidit,
 Tantum supra terram fertur: omni autem in nocte
 Sex semper occidunt duodenarij circuli,
 Tot item oriuntur. Tantam autem ad longitudinem quanti-
 Nox semper protensa est, quam longi dimidiij circuli (bet*

* Quantum autem ocularis radij, etc.) visus linea à terra, hoc est cetero mundi ad eiusdem circuli ferrià directam sexages sexagulariter in circuli differentiâ habetur. Id autem eodem modo per circumferentiam scripti sunt eundem inuariatim per eandem ducto monstrab. Demum singulas portiones in duas aquas secando habetur duodecimæ, hoc est, eundem circuli signi Zodiaci, quævis duodecimæ, etc.

ΑΡΑΤΟΥ

ἀρχομένου ὑπὸ νυκτός ἀείρειται ὑψόθι γαίης.
 οὐκ ἐν δὲ πύβλιτον δεδουκηνόμην ἡματος εἰν
 μοιραίων σκέπεται, ὅτ' ἀντέλλουσιν ἐξ ἑσπ.
 αἰεὶ γὰρ τῶν γε μὴ συνανέρχεται αὐτός.
 ἡελίος. ἄς δ' ἂν γε δευροκέταιο μάλιτα.
 εἰς αὐτὰς ὄρων. ἀτὰρ εἰ νεφέεσι μέλαινα
 γίνοντ', ἢ ὄρεος κεκρυμμένα ἀντέλλοιεν,
 σήματ' ἐστὶν ἀρχομένοις ἀρηρότα ποιήσασθαι.
 αὐτὸς δ' ἂν μάλα τοι κερῶν ἐξ ἑσπέρθε διδοίη
 ἀκεαῖος, ἄς τε πολλὰ δευροπέτα εἰσὶ αὐτῶ,
 νεῖοθεν ὅσα πῆμος κείνων φορέσιν ἐξ ἑσπ.
 οὐ οἱ ἀφανρότατοι ὅτε κερῶν ἀντέλλουσιν
 ἀσπέρεις ἀμφοτέρωθεν ἑλισσόμενοι δευροκείναι,
 τοὶ μὲν δύνοντες, τοὶ δ' ἐξ ἑτέρας ἀνιόντες.
 δύνει μὲν γέφανος, δύσει δὲ χεῖρ ῥάχην ἰχθύος.
 ἡμισυ μὲν κεν ἰδῆται μετήρονον, ἡμισυ δ' ἡδὴ
 ἐχαταὶ βάλλασι κερῶν χερῶν γέφανοιο.
 ἀτὰρ ὄγ' ἐξ ὀπίθεν τετραμυθός. ἀλλὰ μὲν ἔπειτα
 γαστέρι νεκρῶν. τὰ δ' ἄρ' ἑσπέρτα νυκτὶ φορέονται.
 τὸν δὲ χεῖρ εἰς ὠμὸν κατὰ γειμονερόν ὀφειχθῶν
 κερῶν ἐκ γονάτων. κατὰ γει δ' ὀφιν αὐχένος ἐγγύς.
 ἔδ' ἂν ἀρκοφύλαξ εἰν πολὺς ἀμφοτέρωθεν,
 μέων ἡμῶν, τὸ δ' ἐπεὶ πλέον ἐν νυχθὸς ἡδὴ.
 τέτρασι γὰρ μοιραῖς ἡδὴ κερῶν τὰ βοώτιον
 ὠκεαῖος δέχεται. ὅδ' ἐπὶ τὴν φάεος κορέσεται,
 βελιτῶν δ' ἐπέχει πλείον δὲ γα νυκτός ἰσθίος,
 ἡμῶν ὅτ' ἡλιόιο κερῶν χερῶν δύνεται.
 κείναι τοι κερῶν νυκτὸς ἐπολεῖ δύνοντι λέγονται.
 ὡς οἱ μὲν δύνουσιν. ὅδ' ἀντίος ἔδεν ἀεικῆς,
 ἀλλ' εὐ μὲν ζώνη, εὐ δ' ἀμφοτέροισι φαινόνος
 ὠμοῖς ὠκίων, ἕξί φεος γέμει ἴφι πεποιθῶς.

APPARENTIA.

Incipiente à nocte elevatur supra terram.
 Nec sanè è contemnendum observanti diem fuerit
 Partium considerare, quando oriatur qualibet:
 Semper enim harum uni cooritur ipse
 Sol. Has verò deprehenderis maximè,
 Eas intuens. verùm si nubibus obscura
 Fiant, vel monte occultata oriantur,
 Indicia coorientibus idonea facito:
 Ipse autem a siduo tibi à cornibus utrinque dare poterit
 Oceanus. quæ multa circumvolvuntur sibi ipsi,
 Ab infero quum illarum voluat. unquamquamque.
 Haud ei omnino ignota, cum Cancer oriatur,
 Astra utrinque agitata circumiacent:
 Hæc quidem occidentia, illa verò de oriente ascendentia:
 Occidit certè corona, occidit item secundam scapulam piscis:
 Dimidium quidem videris sublime, dimidium verò iam
 Extremitates submitunt descendenti Coronæ:
 Sed hic retrò versus, secundum alias quidem partes nondum
 Ventre extremo, secundum superiores verò nocte fertur.
 Quinetià usque in humeros deducit laboriosum Serpentiarii
 Cancer à genibus: deducit autem serpentem ad collum usque
 Nec verò amplius Arctophylax fuerit multus utrinque
 * Minor diurnus, ad manus verò nocturnus iam:
 Quatuor enim partibus iam descendenti Bootem
 Oceanus excipit. Et hic cum luce satiatum sit,
 Vespere item continet plus dimidio noctis labentis,
 Tum quando sole descendente occidat.
 Ille etiam noctes serò occidenti dicuntur.
 Sic hæc quidem occidunt. Et oppositus haud illucidus,
 Sed pulchrè quidè cingulo, pulchrè verò ambobus splendidus
 Humeri Orion, ense quidem fortiter fissus.

* Minor diurnus. Minor supra, maior vero sub horis. Chelæ, Bootis signis in septentrione, levi ad occasum tēdēs quatuor signis Zodiaci, Chelæ, Scorpio, Sagittario et Capricorno coorientur. Is quoque soli occubens, et tra mediana nocte in occasum moratur: manum quolibet signi Zodiaci duas horas occasu suo absolvit, tria vero sex. Hic autem cum Capricorno quarto signo totidem occubuit. Unde noctes, in quibus vespere occidere incipit, serò occidenti dicuntur. quæ Homeris ὀφείοντα εὐλέα appellat.

πάντα φέρων ποταμῶν, κέρας ὡς δ' αἰετῶν ἄλλα.
 ἔρχομένη δ' ἐλέοντι τῷ μὲν χεῖρ' πάντα φέροντα
 χαρμῶν ὅσ' ἔδουνο, καὶ αἰετός. αὐτὰρ ὄγε γυνὴ
 ἤμδρον, ἀλλὰ μὴ ἦδη, αὐτὰρ ἰόνου καὶ πόδα λαῖον
 οὐ πτωκυμάντος ὑποστρέφει ὠκεανοῖο.
 ἀντέλλει δ' ὕδρης κεφαλὴ, χαροπὸς τε λαγῶος.
 καὶ προκυῶν, ὡς ἄλλοι τε πόδες κύνος αἰθομένοιο.
 οὐ μὲν δὲ ὄληθις γαίης ὑπονεῖατα βάλλει
 παρθένος ἀντέλλασσα, λύρη τότε κυλλυμένη,
 καὶ δελφίς δύνει καὶ εὐπύθλος οἰστός.
 (μὲν) οἷς ὄρνιθος ὡραῖα πῖρα μέσφιν παρ' αὐτῶν
 οὐρέων, καὶ ποταμοῖο παρῆσιν οὐρανῶν.
 δύνει δ' ἰωπέη κεφαλὴ, δύνει δὲ καὶ αὐχὴν.
 ἀντέλλει δ' ὕδρη μὲν ὅτι πλέον ἄρει παρ' αὐτὸν
 κρητῆρα, φθάμενος δὲ κύων πόδας ἀγνύσαι ἄλλοις,
 ἔλκων ἐξ ὀπίθεν ὑρῶνα πολυτερέος ἄρῃος.
 ἢ δὲ θέει γαίης ἴσον διγῶσα καὶ αὐτὸν,
 παρθένος ἤμος ἅπασα ὡραῖα ἄρτι γένηται.
 ἢ δ' ἀνέσφραγμα καὶ χιλαὶ καὶ λεπταὶ φάσματα,
 ἀφραστοὶ παρῆσιν, ἔπει μέγα σημεῖα βοώτης
 ἀθροῦς ἀντέλλει βεβόλημένος ἀριτέροιο.
 ἀργῶ δ' ἔμματα πάντα μετῆρος ἑστέων ἠδ' ἡ,
 ἀλλ' ὕδρη, κέχρηται γὰρ ἐν οὐρανῶν ἡλίθα πολλῆ,
 οὐρῆς ἀνδρόιτο μονοῦ, δ' ὅτι χιλαὶ ἄρυσιν
 δεινὸν ἐφ' ἑστέων ὀφείχεται, τὰ μὲν ἔπειτα
 δεξιτέρῳ κνήμῃ αὐτῆς ἠπυρμίδος ἄρχεις
 αἰεὶ γυνῆς, αἰεὶ δὲ λύρη ὡς πεπεπῆστος,
 ὅν τινα τῶν αἰσῶν ὑποστροφῶν εἰδῶτων
 ἀμφοτέρων δύνονται, καὶ ἐξ ἑτέρας ἀνιόντα,
 πολλάκις αὐτῶν καὶ ἡμεῖς μεθ' αὐτῶν ἀροῖν
 κνήμη (μὲν) χιλαὶ φαίνεται ἀμφοτέρωσι.

Totum ferens fluvium, à cornu protenditur altero.
 Orienti verò Leoni omnia quidem subterferuntur,
 Cancro qua occidebant: etiam Aquila. Verùm geniculatim
 Sedens alias quidem partes iam, sed genu et pedem dextrâ
 Nondum procelloso subteruoluit Oceano.
 Oritur autem Hydra caput, glaucûsque Lepus:
 Et procyon, priores pedes Canis ardentis.
 Nec certe pauca sidera terræ sub infima mittit
 Virgo exorients, Lyra tunc, Cyllenæa,
 Et Delphinus occidunt, et fabrefacta sagitta.
 Cum quibus Cygni priores pennâ usque ad ipsam
 Caudam, et Fluvij extremitates occultantur.
 Occidit item equinum caput, occidit etiam collum.
 Oritur verò Hydra amplius usque ad ipsum
 Craterem, prœueniens verò Canis pedes arripit alios,
 Trahens à tergo puppim stellatæ Argus.
 Hæc autem currit supraterram, malum dimidiata iuxta ipsum
 Virgo quando uniuersa ab infero iam euaserit.
 Nec fortè exorientes Chelæ, et tenuiter lucentes
 Ignotæ præterierint: quoniam ingens sidus Bootes
 Cumulatus oritur, interstinctus Arcturo,
 Argo autem non planè tota sublimis erit modò,
 Sed Hydra: fusa est enim in cælo abundè multa:
 Cauda indiguerit saltè, Chelæ item adducunt
 Constantè immixtum Serpētarium: ipsius quidem consequētèr
 Dexteram tibiam usque ad ipsum genu
 Semper geniculantis, semper item Lyrae acclinati.
 Quem eundem ignotum inter cœlestes imagines
 Vtrobique occidentem, et ex altera parte ascendentem
 Sape eadem nocte conspiciamus. huius quidem sola
 Tibia cum Chelis apparet ambabus:

αὐτὸς δ' ἐς κεφαλῶν ἐπιπύεσσα μύθος, ἀλλή
σκορπίον ἀντέλλοντα, μύθους, καὶ ῥύτθρα τὸς
οἱ γὰρ μιν φορέσιν, ὁ μὲν μέσον ἄλλα τε πάντα,
χεῖρα δὲ οἱ σκαλῶν κεφαλῆ θ' ἅμα τὸς ἀγνῆ.
ἀλλ' ὁ μὲν ὡς τριχὰ πάντα καταμελείσι φορέσιν.
ἡμῖν δὲ στεφανοιο, καὶ αὐτῶν ἔχατον ἔβρω
κενταύρου, φορέσιν ἀνερχόμενοι ἐπι χηλαί,
τῆμος ἀποχομῶν κεφαλῶν μεταδύεσσι ἵππος,
καὶ πορτέρη ὀρνίθος ἐφέλκειαι ἔχατος ἔρη.
δύει δ' ἀνδρομέδης κεφαλῆ, τὸ δὲ οἱ μέγα δειγμῶ
κήτεος ἠερόεις ἐπάγει νότος, αἰτία δ' αὐτὸς
κηφεὺς ἐκ βορέα μεγάλη ἀνὰ χεῖρ κελύων.
καὶ τὸ μὲν ἐς λοφίω τετραμμένον, ἀχει παρ αὐτῶ
δύει ἀτὰρ κηφεὺς κεφαλῆ καὶ χεῖρ καὶ ὠμαί.
καμπύλ δ' ἀν ποταμοιο, καὶ αὐτῶν ἐπερχόμενοι ο
σκορπίου, ἐμπιπῆσιν εὐρόος ἀκεαιοιο,
ὅς καὶ ἐπὶ ῥόμῶν φοβέει μέγαν ὤλιωνα.
ἀρτεμῖς ἰληκοί, πορτέρων λόγος, οἱ μιν ἔφαντο
ἐλκῆσαι πέπλοιο γὰρ ὅτε θηρία πάντα
καρτερὸς ὤλιων πύλασιν ἐπεκοπτε κορυμῆ,
θῆρης ἀρνύμῶν κείνῳ χεῖρ οἰνοπίωνι.
ἡ δὲ οἱ ἐξ αὐτῆς ἐπεθίνατο θηρίον ἄλλο
νήσου, ἀναρῶν ἔσασα μέσας εἰσέρθε κολώνας
σκορπίον, ὅς ῥά μιν οὐτα καὶ ἐκτανε πολλὸν ἔοντα
πλείότερος πορταφείσιν ἐπεὶ ἀρτεμῖν ἦχε χεῖρ αὐτῶ.
τῆνεκα δὲ καὶ φασὶ πορταφείσιν ἐρχόμενοι ο
σκορπίου, ὤλιωνα πορταφείσιν ἔχατα φεύγειν.
ἔδὲ μὲν ἀνδρομέδης καὶ κήτεος ὅσ' ἐλέειπῆ,
κείνῳ δ' ἀντέλλοντος ἀπειρέσι, ἀλλ' ἀρα καὶ τοῖ
πανσῶν φεύγουσιν, ὁ δὲ ζῶνι τότε κηφεὺς
γαῖαν ἔπιξῆσει, ἔα μὲν ἐς κεφαλῶν μάλα πάντα

*Ipse vero in caput adhuc aliquò versus, alia
Scorpium orientem manet, & tentorem arcus.
Hi namq; ipsum ferunt: Scorpius quidē mediū, aliāq; omnia:
Manū verò ei lauiam, simulq; cum capite Arcus aduoluit.
Atq; is quidē sic trifariā per omnia mēbratim circumfertur.
Dimidium verò Corona, & ipsam extremam caudam
Centauri proferunt exorientes adhuc Chelæ.
Tunc post demersum caput occidit Equus:
Et prioris auis attrahitur extrema cauda.
Occidit itē Andromeda caput: atque ei magnū mōstrum
Ceti turbidus immittit Auster. è regione verò ipse
Cepheus de septentrione ingenti manu cohortans.
Atque Cetus quidem in dorsum versus, usque ad ipsum
Occidit. sed Cepheus capite, & manu, & humero.
At curuatura Eridani, iamprimum exorientē
Scorpio, incidit latefluum Oceanum,
Qui etiam exorientē terret magnū Orionem.
Diana aequè ferat, veterum sermo, qui ipsum fabulati sunt
Arripuisse peplo in Chio, quando feras omnes
Fortis Orion valida cædebat clava,
Fenationis administrans illi gratiam Oenopioni:
Illa autem ei ex ipsa immisit feram aliam
Insula, diffringens medios utrinque colles,
Scorpiū, qui quidē ipsum vulnerauit & occidit grādē exi-
Maior pracellens: quoniam Dianam læsit ipsam. (stetern
Quare etiam aiunt ab imo veniente
Scorpio, Orionem ad terræ extrema fugere.
Neque quidē Andromeda & Ceti quacūque relicta sunt
Illo exorientē, ignota: sed etiam hac
Glomeratim fugiunt. cingulo item tunc Cepheus
Terram adradit, quæ quidem ad caput sunt planè omnia*

βράπιων ὠκεανῶ, ἃ δ' οὐ θέμις, ἀλλὰ τὰ γ' αὐτὰ
 ἀρκτικοὶ κωλύουσι πόδας καὶ γούνα καὶ ἴξυ.
 ἦ δ' αὖ καὶ αὐτὴ παιδὸς ἐπέγχει εἰδωλοῖο
 δειλὴ κροσιπέπια. ἃ δ' οὐκέτι οἱ χτ' κόσμον
 φαίνεται, σὺ δὲ φοροῖο πόδες καὶ χεῖρες ὑψοῦται.
 ἀλλ' ἦ γ' εἰς κεφαλῶν ἴση δὲ τ' ἀρνευτήν
 μαιρομένη γυνάπων, ἐπεὶ οὐκ ἄρ' ἐμελλεν σκείνη
 δωρεῖται καὶ πανόπηι μεγάλων ἀτερ ἰσώσασθαι.
 ἠ μὲν ἄρ' εἰς ἐτέρω φέρεται. ἃ δὲ νεῖοθι μάλλον
 οὐρανόσ' ἀντιφέρει, τεφάνοιό τε δεύτερα κύκλα,
 ὑδρὸς τ' ἐχαπὶλῶ, φορέειτ' ὅππ' κενταύροιο
 σώμα τε καὶ κεφαλῶν, καὶ θηλον, ὃ ῥ' ἐν χεῖρι
 δεξιτερῇ κενταυρὸς ἔχει. τοῖ δ' αὖθι μὲν εἰσι
 τὸξον ἐπ' ἄρ' ἰσχυρὸν, πρὸς τὸ πόδες ἰσώπιστα φηρός.
 τὸξω καὶ ἀπείρη ὄφιοσ καὶ σῶμ' ὄφιοσ
 ἀντέλλει ὅππ' ἰσχυρὸν. κερήατα δ' αὐτὸς ἀγνέι
 σκορπίος ἀντέλλων, ἀνά γ' δ' αὐτὰς ὄφιοσ
 χεῖρας καὶ πρὸς ἐτέρω ὄφιοσ πολυειρέος ἀγνέι.
 τὸ γ' ἐν μὲν ἐν γούνασιν, πρὸ γὰρ τεταμμένους ἀμεί
 ἀντέλλει, τότε μὲν πρὸς ἐτέρω ἐξέρχεται ἄλλα,
 γυνά τε καὶ ζώνη καὶ τήλα πάντα καὶ ὠμοί
 δεξιτερῇ σὺν χεῖρι, κέρη δ' ἐτέρωσ μετὰ χεῖρὸς
 τὸξω ἀνέρχεται καὶ τὸξοτῆ ἀντέλλοντι.
 σὺν τοῖς ἐρμαῖν τε λύρη, καὶ τήθεος ἀχρῖς
 κηφὸς ἠὲσ παρελαύνεται ἠκεανοῖο.
 ἦμος καὶ μεγάλιο κινὸς παῖσαι ἀμαρυγῶ
 διώουσι, καὶ πάντα κατέρχεται ἀεωνος.
 πάντα γέμει ἀπὲρ ἀεὶ διακομῶν ἰο λαγῶσ.
 ἀλλ' οὐχ ἠϊόνισ ἐλφοῖο, οὐδ' ὠλενὴ ἀξέ
 εὐρὸς ἀπὸ χονταί. ἃ δὲ οἱ μεγάλων ἀνά χεῖρα
 λάμπονται, καὶ οἱ μελέων ἀνακέρησιν ἄλλων

Tingens

Tingens Oceano, reliqua non licet, sed hac quidem ipsa
 Vrsa prohibent, pedes, & genua, & lumbum
 sed & ipsa sibi urgetur simulacro
 Misera Castropia: verum haud ei decorè
 Apparent è sella pedes, & manus desuper:
 sed hac in caput similis occidit urinatori,
 Divisa à genibus: siquidem non poterat illa
 Doridi & Panopa magnis sine malis conferrì.
 Hac quidem in occasum fertur: sed illa ab imò magis
 Cælum affert, Coronaque secundos orbes,
 Hydraque extremitatem: offert que Centauri
 Corpùsque & caput, & bestiolam, quam in manu
 Dextra Centaurus habet. at illic expectant
 Arcum suborientem priores pedes inequitantis gigantis:
 Cum Arcu etiam supra serpentis, & corpus Serpentarij
 Oritur ascendente, capita autem ipse agitat
 Scorpius exorians: reducit autem ipsas Serpentarij
 Manus, atque priorem serpentis constellati fulgorem.
 Ipfus quidem Engonasi (siquidem obversus semper
 Oritur) tunc sane ab imò egrediuntur alia,
 Membraque, & cingulus, & pectora tota, & humeri,
 Dextra cum manu: sed caput altera cum manu
 Sub arcu ascendunt & Sagittario exoriente.
 Cum quibus mercurialisque Lyra, & ad pectus usque
 Cepheus ab eo agitur Oceano.
 Tum etiam magni Canis omnes micantia
 Occidunt, & omnes partes descendunt Orionis:
 Omnes quidem mutila impetiti Leporis,
 At non Auriga Hædi, neque Olenia capra
 Statim decedunt, quæ ei magnam per mantum
 Lucent, atque ei à membris discreta sunt aliis;

Ff

κινήσαι χειμῶνας, ὅτ' ἡλιῶ συνιώσιν.
 ἀλλὰ ἄ μὴ κεφαλῶν τε καὶ ἄλλων χεῖρας καὶ ἰξῶν
 ἀγροκέρως ἀνῶν καὶ ἄλλων, ἄ δὲ νεῖατα πᾶσι
 αὐτῶ τοξεντῆρι κατεργεῖται. ἔδὲ τι περσεύς,
 ἔδὲ τι ἄκρα κόρυμβά μὴ πολυειρέος ἀργεῖς.
 ἀλλ' ἦτοι περσεύς μὴ ἄτερ γυγνός τε ποδός τε
 δεξιτέρῃ, δυεῖαί. ὠρύμνης δ' ὅσον ἐς ὠρεῖα γλυ.
 αὐτῆ δ' ἀγροκέρῃ κατεργεῖται ἀντέλλοντι.
 ἦμος καὶ ὠρεῖων δυεῖαί. ἄ δ' ἀνέργεῖται ἄλλα,
 ὄρνις τ', ἀητός τε, ἄ τε πτερόεντος οἷς ἔ
 τείρεα, καὶ νοτίς θυτηρῆς ἱερός ὕδρη.
 ἵππος δ' ὑδροχοῖο νέον ὠρεῖα τελλομυοῖο
 ποσὶ τε καὶ κεφαλῇ ἀνελίσσειται. ἀντία δ' ἵππῃς
 ἐξ ἔρης κένη αὐρον ἐφέλλεται ἀσπερὶ νύξ.
 ἀλλ' ἔ δ' οἱ δυαῖαί κεφαλῶν, ἔ δ' εὐρέας ὠμῶς
 αὐτῶ συν ἰσθμῶν καθεῖν. ἀλλ' αἰθοπος ὕδρης
 αὐχενίῳ καὶ ἄλλων ἀσπίδι, καὶ πᾶσι μετώπα.
 ἠδὲ καὶ ἐξ ὀπίθεν πολλῇ μῦει. ἀλλ' ἀρα καὶ τῶ
 αὐτῶ κεφαλῶν, ὅπῃ ἰχθύες ἀντέλλωσιν.
 ἀθρόον ἐμφέρεται, ὅδ' ὅπ' ἰχθύσιν ἐργεῖται ἰχθύς
 αὐτῶ κυανέω ὠρεῖα μῦος ἀγροκέρῃ,
 ἔπι γ' ἄλλων, ὀλίγον δὲ δυοδεκάδα μῦει ἄλλων.
 οὐτῶ καὶ μογεραὶ χεῖρες καὶ γούνα καὶ ὠμοί
 ἀνδρομέδης διχῶ πάντα. ἄ μὴ πάρος, ἀλλὰ δ' ὀπίσω
 τείνειται ὠκεανοῖο νέον ὅπῃτε ὠρεῖων ἰσθμῶν
 ἰχθύες ἀμφοτέρω. ἄ μὴ οἱ καὶ δεξιά χερσὶς
 αὐτοὶ ἐφέλλονται. τῶ δ' ἀριστερῶ νεῖοθεν ἔλκει
 κριός ἀνεργῶ μῦος. τῶ καὶ ὠρεῖα τελλομυοῖο
 ἐσπερῶθεν κεν ἰδῶιο θυτηριον, αὐτῶρ ἐν ἄλλῃ
 ὠρεῖος ἀντέλλοντος ὅσον κεφαλῶν τε καὶ ὠμῶς.
 αὐτῆ δὲ ζώνῃ καὶ καὶ ἀμφήρῃ τελαίτο

Ad commouendum tempestates, quando soli coorientur.
Sed hæc quidem caputque, & aliam manum & lumbum
Capricornus ascendens deducit, infima verò orania
Sub ipso Sagittario occidunt. Neque amplius Persens
Neque summa rostra manent stellata Argus.
Sed Persens quidem (præter genūque pedemque
Dextrum) occidit: ipsius puppis verò quantum ad circumactū
Ipsa autem sub Capricorno descendit oriente.
Tum quoque minor Canis occidit. Sed oriuntur alia,
Olor, Aquilæque, alataque sagitta,
Astra, & austrina Ara sacra Hydra
Equus autem Aquario recenter exoriente,
Pedibusque & capite sursum voluitur: è regione autè Equi
A cauda Centaurum attrahit siderca nox.
Sed non ei potest caput, neque latos humer.
Ipsa cum thorace vorare, at rutila Hydra
Collarem subducit spiram, & omnem frontem:
Hæc autem à posterioribus multa manet. sed etiam hæc
Cum ipso Centauro, quando Pisces orientur,
Cumulatim infert. At sub Piscibus oritur Piscis
Ipsa obscuro subiectus Capricorno:
Haud quidem plenè: parumper enim signum expectat aliu d
Sic etiam lassæ manus, & genua, & humeri
Andromedæ dimidiatim omnia, hæc quidè ante, alia verò
Pertingunt ex Oceano, primum quando procedunt (post
Pisces ambo: dexteram quidem ei manum
Pisces attrahunt: at sinistram ab imo trahit
Aries ascendens. Quo etiam oriente,
Ab occasu conspexeris Aram: cæterum in altera parte
Persei orientis tantum caput & humeros.
Ipsæ autem cingulus etiam ambiguum fuerit

ἢ κριῶ λήγοντι φαίνεται, ἢ ὅτι Ἐύρω,
 (ὡ τῶ πανσυνδῆ ἀρελίω σέλαι, & δ' ὄγε Ἐύρω
 λείπεται ἀντέλλοντος, ἐπεὶ μάλα οἱ συναρρηγῶς
 ἰδίωχος φέρεται, μοῖρῃ γέμει οὐκ ὅτι Ἐύρω
 ἀθρόος ἀντέλλει, δι' ἑξήκοντα δὲ μὴ ἔλθον ἄστρον.
 ἀλλ' ἔριφος λαγῶ τε θειὰρ ποδὸς ἀγλ' αὐτῆ
 ταύρω συμφορέοναι, ὅτε λοφίη τε καὶ ἄρῃ
 κήτεος ἀθέρσιοιο περαόθεν ἀντέλλωσι.
 δυνάξ δ' ἀρκιλοφύλαξ ἤδη τρώτη τότε μοῖρῃ,
 τῶων, αὐπίπυρες μὲν ἄτερ χειρὸς καὶ ἄρουσι
 λαγῶ. ἢ δ' αὐτὸ μεγάλη τρωτέλλεται ἄρκτος.
 ἀμφοτέροι τε ποδὲς κατεδυμένους ὀφθαλμοῦ
 μέσθ' αὐτῶν ἰσάτων διδύμοις, ὅτι σημεῖα τετύχθω
 ἐξ ἑτέρῃ ἀνίσσι, τὸτ' οὐκέτι κήτεος οὐδ' ἐν
 ἑλκείαι ἀμφοτέρωθεν ὄλον δὲ μὴ ὄψαι ἤδη.
 ἤδη καὶ ποταμοὶ τρώτης ἀλὸς ἐξαιίσταν
 χαμπῆν ἐν χαλαρῶ πελάγει σκέλαι τὸ κε ναύτης,
 αὐτὸν ἐπ' ὤλενα μύλων, εἰ οἱ πόδι σημεῖα
 ἢ νυκτὸς μέτρον γ' ἢ πλὸς ἀγείλειε.
 πάντῃ γὰρ ἔργε πολλὰ θεοὶ ἀνδρασι λέγουσι
 οὐχ ὀρέας, ὀλίγα μὲν ὅταν κερᾶσαι σελίων
 ἔσπερόθεν φάνηται, ἀεζομένοιο διδάσκει
 μινὸς, ὅτε τρώτη σποιδ' ναίαι αὐτόθεν αὐγῆ,
 ὅσον ὅπισι ἰάειν, ὅτι τέτρατον ἡμᾶρ ἴσσαι,
 οὐκ ἔστι δ' ἐν διχασί, διχόμνην δὲ παντὶ πρῶσώπῳ,
 αἰεὶ δ' ἄλλοθεν ἄλλα τῶ βυκλίνουσα μετωπα
 εἶρη ὅποσαίη μινὸς τῶ ἐτέλλεται ἦσος,
 ἄκρα γε μὴ νυκτῶν κεινοῖ δυοῖσιν δεκά μοῖρα
 ἀρκίαι ἐξήκοντα, τῶ δὲ που μέγαν εἰς σῆλαιτόν.
 ὦρη μὲν ἄρῶσαι νεοῖς, ὦρη δὲ φυτεύσαι.
 οὐκ ἴδὸς ἤδη πάντα περασίμενα πάντοθι κείτῃ.

An sub Aricte desinente luceat, an sub Tauro;
 Cum quo cumulatim aduoluitur, nec item Tauro
 Inquitur oriente, quoniam valde ei coniunctus
 Auriga fertur: signo tamen haud sub illo
 Plenus oritur, Gemini autem ipsum totum proferunt.
 At Hædi, sinistrique planta pedis, Capra cum ipsa
 Tauro cooriuntur, quando dorsumque et cauda
 Ceti cælestis ab imo oriuntur
 Occidit autem Arctophylax iam primo tunc signo,
 Quorum quatuor quidem præter manum deducunt
 Lauam, sed sub ipsa magna oritur Vrsa.
 At ambo pedes occidentis Serpentarij
 Vrsque ad ipsa genua Geminis in signum sunt
 Ab altera parte orientibus. Tunc non amplius Ceti quicquã
 Voluitur utrinque, totum vero ipsum videbis iam
 Iam quoque fluminis primo mari egredientem
 Curuaturam, in sereno pelago conspexerit naua,
 Ipsum Orionem expectans, sicubi ei signum
 Vel noctis mensuram, vel navigationis nunciare possit.
 Vrbique enim istiusmodi multa dii hominibus prædicant.
 Non vides, modica quidem quando cornibus Luna
 Ab occasu appareat, quod inchoantem significat
 Mensuram, quando prima spargatur inde lux,
 Sic ut umbram creet, quod ad quartum diem tendit,
 Octauum in dimidietatibus, medium mensem plena facie,
 Semper autem alias atque alias declinans frontes
 Dicat quota mensis oriatur aurora?
 Terminos sanè noctium illa duodecim signa
 Sufficientia sunt indicare, quæ item longum in annum.
 Tempus quidem arandi nouales, tempus quoque plantandi.
 E Ioue iam omnia ostensa vbiuis sunt.

χειμῶνος χιμῶν τις χιμῶν πολυχλύσου χειμῶνος
 ἐφρασαται ἢ δ' ἐπιὸδ μεμηνημῶνος ἀρκυτῆροιο,
 ἢ ἑταῶν ἄλλων, οἳ τ' ὠκεανοῦ ἀρύουσαι
 ἀσφρες ἀμφιλύκης, οἳ τε ὠρωτῆς ἐπι νυκτός.
 ἦτοι γὰρ τῆς πάντας ἀμειβεται εἰς σιναιπτον
 ἡελιος, μέγαν ὄγκον ἐλαύνων. ἄλλοτε δ' ἄλλω
 ἐμπελάσῃ, τοτὲ μὲντ' ἀμίων, τοτὲ δ' αὐτίχ' ἄδων,
 ἄλλος δ' ἄλλοῖσι ἀσφ' ἔπι δ' ἐρεῖλαι ἡα.
 γινώσκεις τὰ δὲ χειμῶν. ἔτι γὰρ συναεῖδεται ἡδὴ
 σινεαχῶδετα κύκλα φαεινῶν ἡελίοιο,
 ὅσατα ἄπο ζώνης εἰς ἔχρατον ὠρίωνα
 νύξ' ἔπι δ' ἰνεται, κύνατε θρασὺν ὠρίωνος.
 οἷτε ποσδ' ἄωνος ὀρώμενοι ἢ διὸς αὐτῆς
 ἀσφρες ἀνθρώποισι τετυγμένα σημαίνουσι.
 τῶ κείνων πεπνησο. μέλει δέ τοι, εἴ ποτε νῆι
 πιτῆεις, εὐρεῖν ὅσα που κεχρημένα κείτα
 σηματα χειμερίοις ἀνέμοις, ἢ λαίλαπι ποντι.
 μορφοῦ μὲντ' ὀλίγος, το δὲ μυσίον αὐτίχ' ὄνειρα
 γίνετ' ἔπι φροσίτης ἀεὶ πεφυλαγμένω ἀνδρῖ.
 αὐτὸς μὲν τὰ ὠρωτῆτα σοῦ ἄωτος, εὐ δὲ χιμῶν ἄλλον
 παρ' ἑπῶν ὠνησει, ὅτ' ἐγυθὲν ὠρορε χειμῶν.
 πολλὰ μὲν γὰρ χιμῶν τε γαλιναίη ἔπι νυκτὶ
 νῆα ὠρεῖται πεφοβημένος ἡεὶ θαλάσσης.
 ἄλλο τε μὲντ' ἡμεῖς ἡμεῖς ἔπι τῆς χιμῶν, ἄλλοτε πέμπτον.
 ἄλλο τε δ' ἄπο φρατον ἡεὶ κόνικετον. πάντα γὰρ ἔπι
 σκιδιὸς ἀνθρώποι γινώσκου μὲν, ἀλλ' ἔπι πολλὰ
 κέρυπται, τῆς αἰεθῆλε, χιμῶν εἰς αὐτίχ' ἄδωσθ
 ζέεις. ὁ γὰρ οὐδὲν γενεῖν ἀνδρῶν ἀναφανδὸν ὀφέλλῃ,
 πάντοθεν εἰδομένος, πάντι δ' ὄγε σημαίη φαίνων,
 ἄλλα δὲ που ἔρεει, ἢ που διγνώσσει σελεύη
 ἀπλήθους ἀμφοτέρωθεν, ἢ αὐτίχ' ἀπληθῆα.

*Etenim quispiam navi pluviosam tempestatem
 Animaduerit, vel vehementis memor Arcturi,
 Vel quarundam aliarum, quae ab Oceano tolluntur
 Stella diluculo, quaeque prima adhuc nocte,
 Siquidem illas omnes transit per annum
 Sol longuam orbitam ductans, alias autem aliam
 Accedet, nunc quidem oriens, nunc vero vicissim occidens:
 Alia item aliam stella inspicit auroram.
 Cognoscis haec & tu. * concinunt enim iam
 Novem & decem circuli lucidi solis.
 Quotquot etiam à Zona ad extremum Orionem
 Nox obvoluit, Canemque audacem Orionis.
 * Etiam Neptuni conspecta, aut Iouis ipsius
 Stella, hominibus euentus significant.
 Idcirco illis operanda. Cura item sit tibi, si quando navi
 Te credis, deprehendere quacunque debita ponuntur
 Signa hybernus ventis, aut turbini maris.
 Labor quidem parvus, ingens vero mox commoditas
 Fit diligentia semper cauto viro:
 Ipse quidem primum tutior, prope vero & alium
 Admonens iuvat, quando mox irruat tempestas.
 Saepe enim vel quispiam serena sub nocte
 Nauem subducit, metuens manè pelagus.
 Alias quidem ad tertium diem durat, alias quintum:
 Quandoque improvisum malum subit. Omnia enim nondū
 E Ioue mortales deducimus, verum adhuc multa
 Occulta sunt: quorum aliqua cum libuerit, etiam in posterū
 Iupiter: hic enim genus hominum appetit iuvat, (dabit pestem serena
 Fudique conspectus: passim vero hic signa ostendens,
 Quaedam autem indicat, vel alicubi dimidiata luna
 Angescens utrimque, vel iam aucta:*

* Concinnunt enim iā.) Re-
 fert Arati
 Commentator,
 istis temporibus
 astronomos
 tabulis pu-
 blicè in vr-
 bibus susce-
 disse, quibus
 usque ad 19.
 annū durati-
 bus, quatuor
 anni partium
 initia et fines,
 pluvias et
 ventos, aliq;
 ad vitā con-
 ducta mon-
 strabat. Pre-
 terea singula-
 ri obseruatio-
 ne usos circa
 Orionem &
 Canem.
 * Etiam Ne-
 ptuni conspe-
 cta, etc.) Ne-
 ptuni stelle,
 quae suo ortu
 vel occasu te-
 rram pestem
 munitat omne
 munitat: Iou-
 nis, quae agro-
 rum cultum.

ἄλλα δ' ἀνερχόμενος, τότε δ' ἄκρη νυκτὶ κελεύων
 ἡελίου, ταῦ δέ τοι καὶ ἀπὸ ἄλλων ἐασείω ἄλλα
 σημά (καὶ καὶ πάλιν νυκτὶ καὶ ἡματι ποιήσασθαι.
 σκέπτεο δὲ πρῶτον κέραων εἰς ἄτερθε σελιούλι.
 ἄλλοτε γάρ τ' ἄλλη μιν ἔτι γράφει ἑσπερος ἀγγλῆ,
 ἄλλοτε δ' ἄλλοισι μορφαὶ κερῶσι σελιούλι
 εὐθὺς ἀεζομένη, καὶ μὲν τρίτη, καὶ δὲ τετάρτη,
 ἄκων καὶ πάλιν μινὸς ἐφεσάτοτος κεπέδοιο.
 λεπτὴ μὲν καθαρή τε πάλιν τρίτον ἡμαρ ἔεσσα,
 εὐδὺς καὶ εἴη, λεπτὴ δὲ καὶ εὐ μάλ' ἐρευθὴς,
 πνευματῆ παχίων δὲ καὶ ἀμβλείησι κερῶσι
 τετρατον σὺν τριώτοιον φῶσι ἀμυδρὸν ἐχουσα,
 ἢ νότω ἀμβλυέται, ἢ ὑδάτος ἐγγὺς ἔοντος.
 εἰ δὲ καὶ ἑὸ ἀμφοτέρων κερῶων, τρίτον ἡμαρ ἄρουσα,
 μήτε τι νεύσῃ, οἱ μὴ ὑπὸ ἴωσα φαίνοι,
 ἀλλ' ὀρθαὶ εἰς ἄτερθε πάλιν ἀμυδρῶσι κερῶσι,
 ἑσπεροὶ καὶ ἀνεμοὶ κείνῳ μετὰ νύκτα φέροντο.
 εἰ δ' αὐτῶς ὀρθὴ καὶ τετρατον ἡμαρ ἀγνοί,
 ἢ τ' αὖ χειμῶνος συναγειρομένη διδάσκει.
 εἰ δὲ κεν οἱ κερῶων τὸ μετῆρον εὐ ἔτι νεύσι,
 δεῖ δὲ γὰρ βορέω ὅτε δ' ὑπὸ ἴωσι νότωιο.
 αὐτὰρ ἔπειν τριτωσάν ὅλος πάλιν κύκλος ἐλίσσοι
 πάντῃ ἐρευθομένη, μάλ' αὖ κεν τότε χεῖμερος εἴη.
 μείζονι δ' αὖ χειμῶνι πυράτεσσιν φοινίσσοιτο.
 σκέπτεο δ' ἐς πληθύν τε καὶ ἀμφοτέρων διχόωσαν,
 ἢ μὲν ἀεζομένη, ἢ δ' ἐς κέρασιν αὐθὺς ἔχσαν,
 καὶ οἱ ἔτι γὰρ οἱ τεκμήρεο μινὸς ἐκείνου.
 πάντῃ γὰρ καθαρή, καὶ μάλ' εὐδία τεκμήραμο.
 πάντα δ' ἐρευθῶν δὲ δοκέειν ἀνέμοιο κελεύθῃς,
 ἄλλοθι δ' ἄλλο μελαμολύη, δοκέειν ὑετοιο.
 σημά τ' αὖ δ' οὐτ' ἀεὶ πάντων ἑὸ ἡμοισι πάντα τέτυτ',

*Quaedam item exorients, tum verò summa nocte indicans
 sol: sed etiam ab aliis licebit alia
 signa & per noctem & diem facere.
 Observa autem primum à cornibus utrinque lunam.
 Aliàs enim alio ipsam depingit vespertinus splendore.
 Aliàs verò alia facies miscuit lunam
 Primum crescentem, hæc quidem tertio, illæ verò quarto:
 Quibus & de mense instante perquirere poteris.
 Rara quidem pura que circa tertium diem existens,
 Serena fuerit: rara verò & probe admodum rubens,
 Ventosa: crassa autem & obtusis cornibus,
 Quartum à tertio lumen debile habens.
 Et Austro hebetatur, aut pluvia propè existente.
 Sin autem in ambobus cornibus tertium diem agens,
 Neque nutet, neque resupina luceat,
 Sed recta utrinque inclinent cornua,
 Occidentales venti illam post noctem agitantur.
 Et si eodem modo recta, & quartum diem agat,
 Certe pluviam collectam indicat.
 Sin autem ei cornuum superius aptè nutet,
 Expecta Boream: cum verò resupinet, Austrum.
 Verum quando triduanam totius orbis circumambiat
 Undique rubens valde tunc tempestas fuerit:
 Maiore autem tempestate rubentius colorari solet.
 Aspice item ad plenamque, & utrinque dimidiatam,
 Tum crescentem, tum ad cornu rursus euntem,
 Et que eius ex colore signa capesse mensis cuiusvis:
 Omnino enim pura cum sit, serenitatem observato:
 Omnino verò rubens, conuicito venti meatibus:
 Aliàs aliter nigricans, conuicito pluviam.
 Signa autem non omnibus diebus omnia eveniunt:*

ἀλλ' ὅσα μὲν τρίτῃ τεταρτῇ τε πέληται,
 μέσφ' αὖ διχομοδῆς, διχάδ' ἄνεμος, ἀχρὶς ἔσ' αὐτίκα
 σημαίνει διχομῆνον, ἀτὰρ πάλιν ἄνεμος διχομῆνης
 ἐς διχάδα φθιμῆναι, ἐχέαι δέ οἱ αὐτὰ τετρας
 μῆνος ἄποιοι, τῇ δὲ τρίτῃ ἀπίοντος.
 εἰ δὲ κέ μιν περὶ πᾶσαν ἀλωῶν κυκλώσονται,
 ἢ τρεῖς, ἢ δύο περικυκλώσονται, ἢ μί οἱ,
 τῇ μὲν ἢ ἀνέμοιο γαλιμαῆς τε δοκεύει,
 ῥηγνυμῆν ἀνέμοιο, μαραινομῆν δὲ γαλιμαῆς,
 ταῦ δύο δ' ἀν χειμῶνι περὶ τροχῶν το σελήνης,
 μείζονα δ' ἀν χειμῶνα φέροι, τριεπίπτος ἀλῶν.
 καὶ μᾶλλον μελαίνουσα, καὶ ῥηγνύατο μᾶλλον.
 καὶ τὰ μὲν οὖν ὅτι μῆνι σελήνης τε πύθοιο.
 ἡλίου δὲ τοι μελέτω εἰς ἕρθεν ἰόντος,
 ἡλίω καὶ μᾶλλον ἐοικῶτα σημάτ' αὖ κείται
 ἀμφοτέρων δύνοντι, καὶ ἄνεμος ἀνιόντι.
 μή οἱ ποικίλλοιτο νέον βάλλοντος ἀρῆρας
 κύκλος, ὅτ' εὐδὲς κερσημῶνος ἡματός εἰς,
 μή δέ τι σημάτ' αὖ λείπει, μάλλον οὖν δὲ λιπὸς ἀπαντή.
 εἰ δ' αὐτὸς κερσημῶνος μὲν ἐχρὶ βελίσιος ὥρη,
 δύνει δ' ἀνέφελος μαλακῆν ὑποδείελος αἰγλῆν,
 καὶ μὲν ἐσφρημῶνος ἡδὲ ἔσ' ὑπεύθλιος εἶν.
 ἀλλ' οὐχ ὅσ' αὖ ποτε καίλος εἰδιδυμῶνος περὶ τέλλοι,
 οὐδ' ὅσ' αὖ ἀπίνων αἰ μὲν νότον, αἰ δὲ βορῆα
 χιζόμεναι βάλλουσι, τὰ δ' αὖ περὶ μέσσα φαείνη,
 ἀλλὰ που ἢ ὑετοῖο διέρχεται ἢ ἀνέμοιο.
 σιέπει δ' εἰ καὶ τοι αὐγαῖ ὑπείει ἀν ἡλίου,
 αὐτὸν ἐς ἡλίον τῷ γὰρ σιορπῶν καὶ ἀεραῖ.
 εἰ τί που ἢ καὶ ἄνεμος ὅτι τρεῖς χεῖ, οἶά τε πολλὰ
 ἐλμομῶν νεφέων ἐρυθραίνεται ἀλλοθεν ἄλλα,
 ἢ εἰ που μελαίνε, καί σοι τὰ μὲν ὑδάτος ἔσ' αὖ

*Sed quae quidem tertio quartoque fuerint,
 usque ad dimidiatam, a dimidiata quidem usque ad ipsam
 significant semimenstruam: atque rursus e semimenstrua,
 ad dimidiatam decrescenti: habetur vero eius mox quarta
 Mensis decedentis, post hanc autem tertia abeuntis:
 Sin autem ipsam totam circi ambiant
 Aut tres, aut duo circumiacentes, aut unus solus:
 Per unum quidem ventum, serenitatemque observa,
 Per scissum ventum, marcescentem vero, serenitatem.
 Duo autem tempestate ambierint lunam:
 Maiorem vero tempestatem afferre solet triplicatus circus,
 Tum magis nigricans, tum si frangatur magis.
 Atque haec quidem in mense lunaque deprehenderis.
 Solis item tibi cura sit utrinque euntis:
 Soli etiam magis nota signa ponuntur
 Vtrobique, occidenti, et ex imo ascendenti:
 Ne eius varietur primum tangentis arua
 Circulus, quando sereni indignus dici fueris:
 Neque aliquam notam ferat, sed appareat unicolor ubique.
 Si item plane purum ipsum habeat vespertinum tempus,
 Occumbatque innubilus, blando post meridianus fulgore,
 Equidem subsequente aurora adhuc serenus fuerit:
 At non, quando caesus apparens exoriatur,
 Neque quando ex radiis quidam Austrum, quidam Borae
 Scisci tangant, media autem lucida sint
 Sed tum vel pluuiam ostendit, vel ventum
 Aspice autem, si etiam subeant radij solis
 Ipsum in solem: huius enim observationes optima sunt,
 Si quando vel rubor incidit, ut saepe
 Attractis nubibus rubescit alicunde aliter,
 Aut si quando nigrescit: et tibi haec quidem pluuias sunt.*

σημαίει μέλλοντος. τὰ δ' ἑρευθέα πάντ' ἀνέμοιο.
 εἴ γε μὴ ἀμφοτέροις ἀμυδὶς κεχρωσμένος εἴη,
 καὶ κεν ὕδωρ φορέοι, καὶ ὑπὲρνεμος ταυνοίτο.
 εἰ δέ οἱ ἀνιόντος, ἢ αὐτίκα δυομυροιο
 ἀκτῖνες ζωίωσι, καὶ ἀμφ' ἐπὶ πεπληθῶσι,
 ἢ ποτε καὶ νεφέων πεπτεσμένος, ἢ ὅτ' ἐς ἠῶ
 ἔρχηται ὠρεῖα νυκτός, ἢ ἐξ' ἰοῖς ὅτι νύκτα,
 ὕδατι κεν καπιόντι ὠρεῖα τρέχει ἡμαίαι κείνα.
 μὴ δ' ὅτε οἱ ὀλίγη νεφέλη παρὸς ἀντελλησι.
 τίω δὲ μετ' ἀκτῖνων κεχρωσμένος αὐτὸς ἀερθῆ,
 ἀμνησθῆν υἱοῖο. πολὺς δ' ὅτε οἱ ὠρεῖ κύκλος
 οἶον τηρομυρῶ ἐναλίγκιος εὐρέωσται
 ὡρῶτον ἀνερχομυροιο, καὶ ἀψ' ὅτι μείον ἴησι,
 εὐδῖος κα φέροιτο, καὶ εἰ ποτε χεῖματος ἄρη
 ὠρῆση καπιών. ἀπὲρ ὕδατος ἡμεροιο
 γνομυρῶ κατόπτιδε ὠρεῖ νεφέα σκοπέεσθαι
 καὶ δὴ δυομυρῶ τετραμμένος ἡλίοιο,
 τίω μὴ ὑποσκιάσῃ μελανομυρῶ εἰκῆα
 ἡλίοιον νεφέλη, τὰ δ' ἀφ' ἑμῶν ἔνθα καὶ ἔνθα
 ἀκτῖνες μεσσηγὺς ἑλίου σόμυρῶ διχρῶσται,
 ἢ τ' ἀν' ἔτ' εἰς ἠῶ σκέπας κεχρημυρῶ εἴη.
 εἰ δ' ὁ μὲν ἀνεφέλος βάρπτοι ρόσ' ἑσπεροιο.
 τὰ δὲ κατερχομυρῶ νεφέλα καὶ οἰχομυροιο.
 πλησίον ἐστῆκῶσιν ἐρευθέες, οὐ σε μάλα χεῖ
 αὔριον οὐδ' ὅτι νυκτὶ ὠρεῖτρομυρῶ υἱοῖο.
 ἀλλ' ὅππῃ ἡλίοιο μαρρανομυρῶσιν ὁμοίῳ
 ἐξ' ἀπίνης ἀκτῖνες ἀπ' οὐρανόθεν αἰνούονται,
 οἶον ἀμαλδύονται ὅτε σκιάσῃ κατ' ἴθι
 ἰσαμυρῶ καίης τε καὶ ἡλίοιο σπλιῶσ,
 οὐδ' ὅτε οἱ ἐπέλονται φαυλήμυρῶ ἠῶσθι ὡρεῖ
 φαίνονται νεφέλα καὶ ὡρευθέες ἀλλοθεν ἄλλη,

Signa futura, rubea verò omnia venti.
 Porro si ambobus simul coloratus fuerit,
 Et sanè pluviam ferret, & ventis obnoxius panderetur.
 Si verò eius orientis, aut vicissim occidentis
 Radij coëant, & circa unum locum crassescant,
 Aut quandoque nubibus pressus, vel cum ad auroram
 Veniat à nocte, vel ab aurora ad noctem,
 Pluviis delabentibus peraguntur dies illi.
 Nec item, cum ei modica nubes præoriatur,
 Hanc verò post radiis variatus ipse elevatus fuerit,
 Immemor esto pluviae. Magnus autem cum eius circum orbis
 Ferè flaccescenti similis dilatetur
 Primum exorientis, & mox decrescat,
 Serenus sanè agatur: etiam si quando pluviae tempore
 Palluerit occumbens. At pluviae diurna
 Facta, postea nubes circumspicito:
 Atque occidentem conuersus ad solem,
 Si quidem obscuret nigricanti similis
 Solem nubes, circum ipsam autem hinc inde
 Radij interuoluti findantur,
 Certè adhuc in auroram operimento indigus effes.
 At si hic quidem innubilus se submergat fluxu vespero,
 Descendenti verò nubes & abeunti
 Vicinè existant rubicunda, haud te valde oportet
 Cras, neque per noctem timere de pluviae.
 Verum quando solis marcescentibus similes
 Extemplò radij à cælo protenduntur
 (Sicut evanescent quando obumbret ex directo
 Stans terraque & solis luna)
 Neque quando ei morantur lucere ante auroram,

ἀρ' ῥαυτοὶ γίνοισι ἐπ' ἡμαπι κείνω ἀρ' ῥαυ;
 μὴ δ' αὐτως ἔτ' εὐντι περίω, ὅποτε παρ' ἄθειςσά;
 ἀκτῖνες φαίνοισι ὅτι σκιοὶ ἠάθι παρ',
 ὕδατος ἢ ἀνέμοιο χροτοισυμῶς λελαθῆσθαι.
 ἀλλ' εἰ μὲν κείνω μᾶλλον κνέφας φορέοντο
 ἀκτῖνες, μᾶλλον κεν ἐφ' ὕδατι σημανοίεν.
 εἰ δ' ὀλίγος ταινύοιτο παρὶ δνόφος ἀκτῖνεςσιν,
 οἷόν που μαλαχῶν νεφέλαι μέρεσι μάλισα,
 ἢ τ' ἂν ἐπαρ' ἡμῶιο παρὶ δνόφοντ' ἀνέμοιο.
 οὐδέ μιν ἡελίος χροδοθεν μελανεύσαι ἀλάω,
 εὐδοι, ἀσώτεραι δὲ καὶ ἀστεμφές μελανεύσαι,
 μᾶλλον χειμέλαι, δύο δ' ἂν χαλεπώτεραι εἰσι.
 σκέπτεο δ' ἢ ἀνιόντος ἢ αὐτίκα δυομῶιο,
 εἴπου οἱ νεφέων, τὰ παρήλια κηλήσκοίηαι,
 ἢ νότος ἢ βορῆος ερευθῆσαι, ἢ εἰσάτερθεν.
 μὴ δ' οὐτω σκοπίτω ταινίω ἀμυδύω φυλάσσειν.
 οὐ γὰρ ὅτ' ἀμφοτέρωθεν ὁμοῦ παρὶ μέσον ἔχουσιν
 ἡέλιον κείνω νεφέλαι, χροδὸν ὀκεανοιο.
 γῆνέλαι ἀμβολίη διόθεν χειμῶνος ἰόντος.
 εἰ γε μὲν σκ βορέας μὲ οἷη φοινίσσονται,
 σκ βορέω πνοίας κε φέροι, νοτίη δὲ νότοιο.
 ἢ καὶ που ραθάμυγές ὅτι βροχῶσ' ὑετοιο.
 ἔσπεροισι καὶ μᾶλλον ἀληθέα τεκμήραω.
 ἔσπερόθεν γὰρ ὁμῶς σημαίνεαι ἐμμενές αἰεῖ.
 σκέπτεο καὶ φάτινω, ἢ μὲν τ' ὀλίγη εοικῆα
 ἀχλύϊ, βορρῶν ἢ παρ' ἀρκίνας ἠηλιάζῃ,
 ἀμφὶ δὲ μιν δύο λεπτά φαεινόμενοι φορέονται
 ἀστερες, οὐτέ τι πολλὸν ἀπῆροισι, οὐτέ μάλ' ἐγγύς,
 ἀλλ' ὅσον τε μάλισα πυρούσιον οἰήσασθαι.
 εἰς μὲν βορρέαια, νότω δ' ὅτι ἐρχέαι ἄλλος.
 καὶ τοὶ μὲν χαλενοίαι ὄνοι. μέσση δὲ τε φάτινη.

*Apparent nubes subrubea, alibi alia,
 Arida sunt in die, illo arua.
 Neque pari modo adhuc existenti infernè, quando præterit
 Radij apparent obscuri ante auroras,
 Pluvia aut venti irruitori obliuiscere.
 Porro si illi magis caligine inuoluantur
 Radij, magis certè de pluvia monerent.
 Sin autem modica extendatur caligo circum radios,
 Qualem nonnunquam tenera nubes ferant maximè,
 Certè adueniente obtenebrari solent vento.
 Neque quidem prope solem nigrescentes corona,
 Sereni: viciniore verò ἢ impenè nigrescentes,
 Magis tempestuosi: duo item sexiores fuerint.
 Considera autem, vel orientis, vel vicissim occidentis,
 Sicubi eius nubes, quas parelia vocant,
 Aut ab austro aut Borea rubescant, aut utrinque.
 Neque adeò observationem hanc frivole custodi:
 Non enim, cum utrinque simul medium circumdant
 Solem illæ nubes prope Oceanum,
 Fit dilatio è cælo pluvie venientis.
 Si verò è Borea una sola rubescat,
 E Borea flatus ferre solet. Austrina verò. Austro:
 Aut sicubi gutta dicidant, pluvie
 Occidentalibus etiam magis certa deprehenderes.
 Ab occidente nanque signa sumuntur invariabiliter sepe.
 Intuerè quoque præsepe, id quidem tenui simile
 Nubecula, Boreale sub Cancro versatur:
 At circa ipsum due parum lucentes feruntur
 Stellæ, nec multum distantes, neque valde vicina,
 Sed quàm maximè cubitum puta:
 Una quidem Borea est, Austro verò appropinquat altera.*

ἦτε καὶ ἐξαπίνης πάντη διὸς εὐδαίμοντος
 γινετ' ἀφαντος ὄλη, τοὶ δ' ἀμφοτέρωθεν ἰόντες
 ἀσφères ἀλλήλων αὐτοχέδον ἰνδάλουσαι.
 Οὐκ ὀλίγω χειμῶνι τότε χλύζουσαι ἄρραρα.
 εἰ δὲ μελαγχήλαι τοὶ δ' αὐτίκ' εὐκότες ὄσιν
 ἀσφères ἀμφοτέροι, τῶς χ' ὕδατι σημάνοιεν,
 εἰ δ' ὁ μὲν ἐκ βορέα φάτης ἀμυλῶα φαείνη
 λεπτόν ἐπαχλύσων, νότιος δ' ὄνος ἀγλαός εἴη,
 δὲ δὲ ῥα ἀνέμοιο νότος βορέα δὲ μάλα ῥῆ
 ἔμπαλιν ἀχλύσεντι. φαινομῶν τε δοκεῖν.
 σῆμα δὲ τοὶ ἀνέμοιο καὶ οἰδαίνεσσι θάλασσα
 γινέσθω, καὶ μακρὸν ἐπ' ἀμυλῶα βοδώντες,
 ἀκτὰς τ' ἐνώαλοι, ὅπότε εὐδαίονι ἤρκεσαι
 γρηνοῖαι, κορυφαί τε βοδύμωα οὐρεὸς ἀκραί.
 καὶ δ' αὖ ὅτι ξηρῶ ὅτ' ὄρωδιος οὐ χ' ἰκόσμον
 ἐξ ἀλὸς ἐρχήλαι φωνή τῶς πολλά λεληκώς,
 κινυμῶς κε θάλασσα καὶ ἄσφφορεῖτ' ἀνέμοιο.
 καὶ ποτε καὶ κέτ' φοιῶσσι εὐδαίονι ποτεώναι,
 αὐτίκα μελλοντῶν ἀνέμων εἰληδὰ φέρονται.
 πολλάκι δ' ἀχρῖάδες νησάται ἢ εἰν ἀλ' ἰδναί
 ἀμυλῶα χροσάια πινάσονται πτερυχέσιν.
 ἢ νεφέλη ὄρεος μινυμέναι ἐν κορυφήσιν.
 ἦδη καὶ παπ' τοὶ λευκῆς γυρεῖον ἀχρῖνῆς,
 σῆμα ἐχόνοντ' ἀνέμου, κωφῆς ἀλὸς ὅσπότε πολλοὶ
 ἀκρον ὅτι πλείωσι, ἔσ' μὲν πάρος, ἀλλὰ δ' ὅππῃσ' αὖ
 καὶ θέρους βρονταί τε καὶ ἀσραπαὶ ἐνθεν ἴωσιν,
 ἐνθεν ἐπ' ἀρχομῶνιο τῶς εἰσοπτεῖν ἀνέμοιο.
 καὶ ἀλ' ἔσ' νύκτα μελαγχάται ὅτ' ἀσφères αἰάσωνσι
 ἀρραρα, τοὶ δ' ὅππῃθεν ριμμοὶ τῶς πολευχάμωνται,
 δεῖδὲ ῥα καίνοις αὐτίκ' ὄσιν ἐρχομῶνιο

Atque

Atque hæc quidem vocantur a fini: mediū autē præsepe est,
 Quod etiam confestim cælo sereno
 Fit evanidum totum, atque utrinque coeuntes
 Stella sibinvicem vicina apparuit.
 Non modica tempestate tunc inundant arua.
 Si autem nigrescat, rursus verò eodem colore existant
 Stelle amba, de pluvia sanè signum dare solent.
 Si verò hic qui est è Borea præsepis languidè splendeat,
 Modicè tenebrascens, austrinus verò a sellus lucidus sit,
 Observato ventum Austrum: Boream verò valde oportet
 E' contrà tenebrascente, lucent è que, observare.
 Atqui signum venti etiam intumescens mare
 Esto, & multum margines insonantes,
 Litoraque marina, cum serena arguta
 Fiant, cacuminàque sonantia montis summa.
 Quinetiam ad terram cum ardeola non ritè
 E' mari veniat, voce multum perstrepens,
 Commoto sanè mare superferatur vento.
 Interdum etiam fulica, cum serena volitent,
 Contra futuros ventos glomeratim feruntur.
 Sæpe item fera anates, aut in mari vrinatores
 Mergi, terras quatiant alis:
 Aut nubes montis elongatur in verticibus.
 Iam etiam decidui flores, albi senium cardui,
 Indicium sunt venti, muti maris quando multè
 Summum supernatant, partim ante, partim post.
 Etiam æstatis tonitruaque, & fulgura vnde eant,
 Inde aduencientem observa ventum.
 Item per noctem atram cum stelle præcipites ruant
 Crebrò, à tergo verò tractus subalbescant,
 Accipito per illis eadem via venientem

Gg

πνεύματος. εἰ δὲ κει ἄλλοι ἐναντίον αἰώσωσι
 ἄλλοις ἐξ ἄλλων μερέων, τότε δὴ πεφύλαξο
 παντοίων ανέμων, οἳ τ' ἀκεῖνοι εἰσι μάστιγα,
 ἀκεῖται δὲ πνεύσιν ἐπ' ἀνδράσι τεκμηριόσθαι.
 αὐτὰρ ὅτ' ἐξ εὐροιο καὶ ση νότις ἀσπράτῃσιν,
 ἄλλοτε δ' ση ζεφύροιο, καὶ ἄλλοτε πὰρ βορέας.
 δὴ τότε τις πέλαγος ἐμὴ δ' εἶδεν αὐτίλος ἀνὴρ,
 μή μιν τῆ μὲν ἔχει πέλαγος, τῆ δ' ση διὸς ὕδωρ.
 ὕδατι γὰρ τόσασιν δὲ πᾶσι φεροπᾶσι φορέοισι.
 πολλάκι δ' ἐρχομένων ὑετ' ἢ νέφεα πρὸ πᾶροιθεν,
 οἷα μάστιγα ποκοῖσιν εὐκρότα ἰνδάλονισι,
 ἢ διδύμη ἐζώσε δ' ἄ μὲγαλ' ἔρανον ἱεῖς,
 ἢ καὶ π' ἄ τις ἄλωα μελαμορδύλιον ἔχει ἀστὴρ.
 πολλάκι λιμναῖον ἢ εὐάλαι ὄρνιθες
 ἀπληθον κλύζονισι ἐνέμενοι ὕδατεσσιν,
 ἢ λιμνῶν πᾶσι δητὰ χελιδόνες αἰώσονισι,
 γαστέρι τύπῃσσι αὐτῶν εἰλυμένον ὕδωρ,
 ἢ μῶλλον δ' εἰλαῖ γενεαῖ, ὕδροισιν ὄνειρα,
 αὐτόθεν ἐξ ὕδατος πατερες βοῶσι γυναιων.
 ἢ τρυζεῖ ὄρθρον ἐρημαῖν ὀλολυγῶν,
 ἢ π' καὶ λακέρυζα παρ' ἠϊόνι πρὸ χέσση
 χείματος ἀρχιδύς χέσση ὑπέσθη κορώνη,
 ἢ π' καὶ πῶτα μοιο ἐβάβατο μέγρι παρ' ἀκρῶς
 ὄμεις ση κεφαλῆς, ἢ καὶ μάλα πᾶσα κολυμβῶα,
 ἢ πολλὰ ἐπ' εἶλαι παρ' ὕδωρ παγῆα κρώζουσα.
 καὶ βόες ἠδὴ τοι πάρος ὕδατος ἐν δίοιο,
 ἔρανον εἰσακιδόντες, ἀπ' αἰθέρος ὠσφρήσαντο.
 καὶ κοίλης μύρμηκες ὄχθῃς ἐξ ὠρεῶν πάντα
 γασσον αὐλεγκαντο, καὶ ἀθρόον ὠφθεν ἴσλοι
 τεῖχε ἀέρποντες, καὶ πλάζομενοι σικώλικες
 κείνοι, τῶς καλέσει μελάμνης ἐν τερα γαίης.

Ventum. Sim autem alia contrario ruant
Aliis ex aliis partibus, tunc utique observato
Omniumque ventos, qui confusi sunt maxime,
Confusi item spirant hominibus observando.
Ceterum cum ex Euro & ex Austro fulgurat,
Tum etiam è Zephyro, & interdum à Borca,
Certe tunc quispiam in pelago timuerit nauita:
Velim ne ipsum partim teneret pelagus, partim cæli pluuia:
Super pluuia enim tot fulgura feruntur.
Sæpenumero item venientibus pluuia nubes prius
Ut plurimum velleribus similes apparent,
Aut gemina circumcingit magnam cælum iris,
Vel etiamnum aliqua aream nigricantem habet stella:
Sæpe palustres aut marinae aues
Insaturabiliter se immergunt, desiderantes aquam:
Aut paludem circum hirundines agitantur
Ventre verberantes in cassum convolutam undam:
Aut magis misera progenies, hydris esca,
Indidem ex aqua patres coaxant ranularum,
Aut ululat mane solitaria bubo:
Aut alicubi etiam garrula ad litus prominens
Tempestate instante terræ subsidit cornix:
Etiam si quando flumini se immergit usque ad summos
Humeros à capite, vel etiam planè tota subternat, at,
Vel frequens versatur prope undam crasse crocicans.
Etiam boues iam ante pluuiam cælestem,
Cælum intuiti, ab æthere mox sentiunt.
Etiam cauo formicæ foramine oua omnia
Ocyus efferunt: atque cumulatim cernuntur iuli,
Muros asserpentes: atque obeuntes vermes
Illi, quos vocant atra intestina terre.

και πιτταυ ὄρνιθες, τὰ ἀλέκτορες ἐξεγένοντο,
 εὐ εφθεύισαντο, και ἐκράσαν μάλα φωνῆ,
 οἷόν τε σαλαόν ψοφεί ὅτι ὕδατι ὕδαρ.
 δὴ ποτε και γενεὰ κοράκων, και φάλα κολοιῶν,
 ὕδατος ἐρχομένοιο διὸς πάρα σῆμι ἐγένοντο,
 φαινόμενοι ἀγελῆδι, και ἰρηκεσιν ὁμοίον
 φηγάμενοι, και που κοράκεις διὸς σαλασιμοῖς
 φωνῆ ἐμομίσαντο (ὡς ὕδατος ἐρχομένοιο.
 ἢ ποτε και κρώσαντε βαρεῖα διασάκι φωνῆ,
 μακρὸν ὅτι προῖξουσιν τινα ξάμενοι πτερά πυκνά
 και νησασα οἱ κουροῖ, ὑπάρφοιοί τε κολοιοί,
 ἐρχόμενοι και γείσα, πινάσσου και πτερύγεσιν.
 ἢ ὅτι κύμα διώκει ἐρωδίδος ὄξυ λεληκώς.
 τῆς τοι μηδὲν ἄποβλητον πεφυλαγμένοιο ὕδαρ
 γινέστω, μηδ' εἶκεν ὅτι πλέον ἢ παροῖθαι
 δάκνωσι μύα, και ἐφ' αἵματος ἰμείφωσιαι.
 ἢ λύχριοιο μύκητες ἀγείρουσιν παρὶ μύσαν
 νύκτα και σκοτίω, μηδ' ἰὼ ὑπὸ χεῖματος ὄρη
 λύχρων ἄλλοτε μὲν τε φάος και κοσμον ὀρώρει.
 ἄλλοτε δ' αἰσώσιν ἄπο φλόγες, ἢ τε κοδφαι
 πομφόλυγες, μηδ' εἶκεν ἐπ' αὐτοφί μαρμαίρωσιν
 ἀκτίνες, μηδ' ἰὼ ἴερος μέγα πεμπταμένοιο
 νυστάμοι ὄρνιθες ἐπασύτεροι φορέωσιαι.
 μηδ' ἐστὶ ἢ χύτης ἢ τριπόδος περὶ ἠήτηα,
 σπινθήρες ὅτ' εἰωσι παρὶ πλέονες, λελαθέσθαι.
 μηδ' και ἀποδίω ὅποτ' ἀθεσκος αἴθομένοιο
 λάμπησιν παρὶ σημάτων εὐκρίτα και ἰερίοισιν.
 ἀλλ' ὅτι και ἀδουκε παρὶ σκωπέων ὑετοιο,
 εἰ γέμεν ἠερόεσα παρὲς ὄρεος μεγέλοιο
 πυθμένα τεινῆσιν νεφέλη, ἀκρα δὲ κολάσιναι
 φαινώσιναι καθαρά, μάλα κεν τὸ ὑπευδίο εἶης.

Etiam pulli volucres, quæ galli prognata sunt,
Studiosè pedunculòs quarunt, pipiuntque maiore voce,
Sicut stillans strepit super aquam aqua.
Quandoque etiam genera coruorum, et turmæ graculorum
Pluvia venientis è calò signum fiunt,
Visi gregatim, et accipitrum instar
Garrientes. Etiamnum corui magnas guttas
Voce imitantur simul pluvia venientie:
Vel quandoque etiam crocitantès graui congemina voce,
Multum constrepitant, quatientes alas frequentes.
Etiam anates pulli, domesticique graculi,
Venientes super pinnacula, quatunt alas:
Aut ad aquam festinat ardea, acutè vociferans.
Quorum tibi nullum frivolum observanti pluviàm
Esto. Nec item si amplius quàm antè
Mordcant muscæ, et sanguinem desiderent:
Aut lucernæ fungi congregentur circa labium
Noctem per caliginosam. Neque si sub hyemis tempore
Lucernarum aliàs quidem lumen debitè moueatur,
Aliàs verò delabantur flamma, ceu lenses
Appullæ: neque si ad ipsam lucernam splendeant
Radij: neque si æstate multum volitantes
Anates aues accumulatiores obuersentur:
Neque tu si ab olla aut tripode in igne stante
Scintilla cum fuerint per plures obliuiscere;
Neque per cinerem, quando carbone ardente
Splendeant circumcirca signa similia cenchrìs
Sed ad hæc etiam spectato observans pluviàm.
Ceterum si obscura per montis magni
Vallem extendatur nebula, summa verò cacumina
Appareant pura, valde tunc serenus fuerit.

εὐδίας κ' εἴης, καὶ ὅτε πλατέος εἰς πόντος
 φάνηται θάμελιν νεφέλη, μὴδ' ὑλόθι κύρη,
 ἀλλ' αὐτὴ πλαταμῶνι καθ' ἄθλιθ' ἰσηοίμοι.
 σκέπτεο δ' εὐδίας μὲν ἔων ὅτι χεῖματι μάλλον,
 εἰς δὲ γαλιμαίω χεῖμωνόθεν· εὐδ' δὲ μάλα χεῖρ
 ἐς φάτνιν ἔρακι, πλεῖν κερκίνος ἀμφερίσει,
 ὡρώτα κερκίνοιο μὲν πείσης ὑπερέρθει ὀμίχλη.
 κείνη γὰρ φθίνοντι καθαρέλαι ἐν χεῖμωνι,
 καὶ φλόγες πύχραι λύχρων, καὶ νυκτεῖν γλαυῆς
 ἡσυχον αἰείδουσα, μαρμαρομύδ' ἡ χεῖμωνος
 γινέσθω τοι σῆμα, καὶ ἡσυχα ποικίλλεσαι
 ὄρη ἑσπεῖν κρωζῆ πολυφωνος κορώνη.
 καὶ κόρακες μοῦνοι μὲν ἐρημῶνι βοῶντες
 διατάκεις, αὐτὰρ ἔπειτα μεταθρόα κεκλήγοντες.
 πλεόντεροι δ' ἀγαλῆδον ἐπὶν κοίτοιο μέδωνται
 φωνῆς ἐμπλεῖοι, χαίρειν καὶ τις οἴσιτο,
 οἷα τὰ μὲν βοῶσι λιγαρομύδ' ἰσιν ὅμοια.
 πολλὰ δὲ δεινρῆιο εἰς φλόγον, ἄλλοτ' ἔσθ' αὐτὸν
 ἤχ' τε κείσθην καὶ ὑπότροποι ἀπ' ἠερύονται.
 καὶ δ' ἀν' που γέροντι μαλακῆς ὡρεπαροῖθε γαλιμαίως
 ἀσφαλέως ἀνύσαιεν ἕνα δρόμον ἠλιθα πείσαι,
 οὐδὲ παλ' ἰρόθιοι κεν ὑπεύδοιο φορέοντο.
 ἦμος δ' ἀγέρθην καθαρόν φάος ἀμβλυήσῃ,
 οὐδὲ ποθεν νεφέλαι πεπεσιμέναι ἀντιώσιν,
 οὐδὲ ποθεν ζόφος ἄλλος ὑποτρέχει, οὐδὲ σελλύνη,
 ἀλλὰ τὰ γ' ἐξ ἀπίνης αὐτὸς ἀμύδινα φέρονται.
 μηκέτι τοι τὸδε σῆμα γαλιμαίως ἐπικείσθω,
 ἀλλ' ὅτι χεῖμα δοκευε, καὶ ὅσ' ὅποτε τὰ μὲν ἔωσιν
 αὐτῇ ἐν χωρῇ νεφέλαι, τὰ δ' ἄλλαι ἐπ' αὐτάς,
 τὰ μὲν ἀμειβόμεναι, τὰ δ' ἐξ ὀπίθεν φορέονται.
 καὶ χῆνες κλαγγῆδον ἐπεὶ γόμωμαι βρωμοιο,

*Serenus sanè fueris etiam, quando vastum circa pontum
 Videatur humilis nebula, neque in alto existat,
 Sed inibi planiciei maritima deprimatur similis.
 Respice verò serenus cum sis, ad tempestatem magis:
 Ad serenitatem verò, è tempestate. diligenter verò oportet
 Ad praesepe respicere, quod Cancer circumuoluit,
 Recens purgatum ab omni subtus nebula:
 Illud namque percunte purgatur sub tempestate.
 Etiam flamma quæta lucernarum, et nocturna noctua
 Tranquillè canens marcescentis tempestatis
 Esto tibi signum, et tranquillè varians
 Tempore vesperino crocitet garrula cornix.
 Item corui primati et solitarij vociferantes
 Ingeminanter, at postea turmatim clamitantes,
 Frequentius verò congregati, quando cubilis memores sint,
 Vocè pleni: latari etiam quis putauerit:
 Sic enim vociferantur iucundantium in morem.
 Sæpe item arboris per ramos, quandoque super ipsam
 Vbi cubant etiam reduces alas excutunt.
 Præterea grues blandam ante serenitatem
 Securè pandere solent vnicum volatum gregatim omnes,
 Neque retroacti sereni ferri solent.
 Cum autem è stellis lucidus fulgor hebetetur,
 Neque alicunde nubes præsepe obuiet,
 Neque alicunde caligo alia succedat, neque luna,
 Sed astra extemplo planè languida serantur,
 Non amplius tibi hoc signum ad serenitatem ponatur,
 Sed ad tempestatem spectat. Etiam quando quadam existant
 Eodem in loco nubes, alia verò iuxta ipsas,
 Hæ quidem prætereuntes, illa verò à tergo serantur,
 Etiam anseres cum clangore festinantes ad partem*

χειμῶνος μέγα σῆμα χὶ ἐνεδύθηα καρῶν
 νύκτερον ἀειδούσαι, χὶ ὄψ' ἐβοῶν τε καλοιοί,
 καὶ σπίνος ἢ ὡ ἀσπίζων, καὶ ὄρνεα πάντα
 σκίπελ' ἀγροὺς φευγόντα, χὶ ὄρχιλος, ἢ καὶ ἐρθεύς
 δυνῶν ἐς κοίλας ὄχθας, χὶ φύλα καλοιοῶν
 σκίνομοῦ ἐργόδιμα τσαφερῶ ἔπι ὀλίον αὐλιν.
 οὐδ' αἶψ' ἐπιτίθειται μετὰ χὶ χειμῶνος ἰόντος
 τρεῖς ὄσω ποιήσονται νομῶν κροῖο μέλισσαι,
 ἀλλ' αὐτῶ μέλιτος τε καὶ ἐργῶν εἰλίσιονίαι.
 οὐδ' ὑψὸς γροῦσαν μακρὰν εἴχες αὐτὰ κέλευθα
 τεινοίλαι, στροφάδες δὲ παλιμπετὲς σπονέουσαι.
 μηδ' ὅτε ἰλιεμένη σὺ ἀράχια λεπτὰ φέρηται,
 καὶ φλόγες ἀθύσασσι μαραινομυθίοιο λύχνοιο,
 ἢ πῦρ αὐήται σποδίη, καὶ ὑπευδία λύχνα,
 πιστεύειν χειμῶνι. τί τοι λέγω ὅσα πελοίαι
 σήματ' ἐπ' ἀνθρώπους, δὴ γὰρ χὶ ἀεικεί τέφρη
 αὐτῶ πηγνυμυθίη νιφετῶ ἔπι τεκμήραιο,
 χὶ λύχνω χόνοιο, κέγχροισ ὅτ' εοικότα πάντη
 κύκλω σήματ' ἐχὶ πτεριλαμπῆς ἐγῆθι μύξα,
 ἀνθρακι δὲ ζῶοντι, χαλάζης, ὅσῳ ποτε λαμπερῶ
 αὐτὸς εἰδῆται, μέσῳ δὲ οἱ ἦν τε λεπτή
 φαίνεται νεφέλη, πῦρ δὲ εἰδοθεὶ ἀθομυθίοιο.
 τρινοὶ δ' οὐ καρπιοὶ κατὰ ρῆσες, οὐδὲ μέλαινα
 χίνοι, ἀπείρητοι, πάντη δὲ τε πολλὸς ἀλωεύς
 αἰεὶ παπταίνει μῆοι ἥρος σκίπερὸς ἔρρη.
 τρινοὶ μὲν ἄμινῆς ἀμύλας χὶ μέτρον ἐχουσαι,
 χειμῶνος κε λέγειεν ἔπι πλέον ἰχθύοντος.
 μηδὲ ἄδην ἐπαγγεῖα τρεῖς ἰθίοιεν ἀπάντη.
 τριτοτέρω δ' αὐχμοῖο συνασταχίον ἄρα ραι.
 τριπλοῦσα δὲ χίνοιο κῦεῖ, τριπλοῦσα δὲ γε αὐξοῖ
 γωνίαι καρπιοῖο. φέρει δὲ τε σήματ' ἐκάστη

Tempestatis certum signum etiam novem atates viues cor-
Noctu cornicans: & sero clamantes monedula: nix,
Et passer mane pirpitans: & volucres omnes
E mari fugientes: & orchilus, & erithacus
Subiens cara foramina: & turma graculorum
A pastu venientes sicco ad serotinum lustrum.
Neque sanè sufflata, magna tempestate instante,
Antè facere solent pabulum faui apes,
Sed intus mellèque & in structuris occupantur.
Neque in alto gruum elongati ordines easdem vias
Tendunt, conuersi verò reuolantes abstant.
Neque quando in ventorum tranquillitate aranea graciles
Et flamma flagrant marcescentis lucerna, ferantur,
Aut ignis lambat cinere, & serena lucerna,
Crede tempestati. Quid tibi refero quacunque sunt
Indicia per homines? Siquidem vel vili cinere
Ipsam concreto niuem obserues licet:
Etiam per lucernam niuem, milio cum similes undique
Circumcirca notas habet candicans prope elychmium:
Carbone autem ardente, grandinem, quando candens
Ipse videatur: in medio verò ipso velut tenuis
Appareat nebula, igne intus candente.
Nec verò illices fructu onusta, neque nigra
Lentisci sine signo sunt. Passim autem frequens agricola
Continuò circumspicit, ne ei astas è manu fluat,
Illices quidem frequentis glandis non parum ferentes,
Hymem certè nunciare solent haud leuiter inualescentem.
Neque nimis insolenter grauida fiant undiquaque:
Sed magis procul à squallore spicis compleantur arua.
Tribus vicibus verò lentiscus fetificat, tria item incrementa
Eiunc fructus: fert autem indicia quoduis

ἐξέμειν ἀρότω, καὶ γὰρ τ' ἀροτήσιον ὄρω
 τριπλάσι μείρονται, μέστω, καὶ ἑὸ' ἀμφοτέρ' ἀκρας,
 παρῶτος μὲν παρῶτιον ἀροσιν, μέστος δὲ τε μέστω
 κερπὸς ἀπαγγέλλει, πυμάτιω γέμω ἔχατος ἄλλων,
 ὄν τινα γὰρ κέλλιχα λοχαίη χίνος ἀρήϊα,
 κείνω γ' ἐξ ἄλλων ἀροσιν πολυλήϊος εἴη,
 τῷ δὲ γ' ἀφαιροτάτω ὀλίγη, μέστω δὲ τε μέστω.
 οὕτως δ' ἀνθεροῦς τριπλάσι σκύλλης ἔσθρα ρηῆ,
 σήμα δ' ἔστι φράσσα θαι ομοῖον ἀμῆτοιο.
 ὅσα δ' ἔστι χίνας ἀροτήρ ἔστι φράσσα το κερπῶ,
 πῶσα καὶ ἐν σκύλλης τε κερπῶ εἴη ἀνθεῖ λευκῶ.
 αὐτὰρ ὅτε σφῆκας μετοπταρινὸν ἠλίθα πολλοὶ
 πάντη βεβελθῶσι καὶ ἑσπείων τρεσπάρουθεν
 πληθύνων, εἴ ποι τις ἐσθρῶ μιν χειμῶνα,
 οἷος ἔστι σφῆκασιν ἐλίσηται αὐτίχα δίνος.
 θήλειαι δὲ σῦες, θήλειαι δὲ μῆλα, καὶ αἴγες,
 ὅσπ' ὅτ' ἀναστρωφῶσιν ὄχης, ἴσα δὲ γ' ἀρρένα πάντα
 δεξάμενοι πάλιν αὐτίς ἀναβλήθην ὄχωνίαι,
 αὐτῶ καὶ σφῆκασιν μέγαν χειμῶνα λέξοικεν.
 ὅψ' ὅτ' ἐμισροῦδων αἰγῶν, μίλων τε συδῶν τε,
 χαίρει ἀνολβος ἀγῆρ, ὅ οἱ ἔ' μάλα θαλπίωνται
 εὐδῖον φαίμεσι βίβασι μιν αἰνῶτοι.
 χαίρει καὶ κερπῶν ἀγέλας ὄρατος ἀροτρεῦς
 ἄριον ἐρχομένης, ὅ δ' ἀώριος αὐτίχα μάλλον.
 αὐτῶς γὰρ χειμῶνες ἐσθρῶ χίνοι κερπῶσι,
 παρῶν μιν μάλλον καὶ ὀμίλαδων ἐρχομένητε,
 παρῶσι, αὐτὰρ ὅτ' ὄψ' καὶ ὄσθ' ἀγέλη δὲ φαίμεται
 πλείοτερον φορέοντα ὅτ' ἔθρονον, οὐδ' ἄμα πολλὰ
 ἀμβολίη χειμῶνος ὀφέλλεται ὑστερα ἔργα.
 εἰ δὲ βόες καὶ μῆλα μετὰ βελήθσαν ὀπῶριον
 γαίαν ὀρύσσωσι κεφαλὰς δ' ἀνέμοιο βροχῶς

Ex ordine arationi. Etenim arandi tempus
Trifariam diuidunt, medium, & utrinque extremum.
Primus quidem primam orationem, medius verò mediani
Fructus denunciat, ultimam autem ultimus aliorum.
Quem enim pulcherrimè fœtificans lentiscus tulerit,
Illi præ aliis oratio frugifera extiterit:
Minutissimo verò, modica: at medio, media.
Sic etiam flos trifariam scillæ cum superetur,
Signa aduertitur similiter mœsis.
Quacumque verò in lentisci arator obseruauit fructu,
Eadem etiam in scillæ deprehendit flore albo.
Sed cum vesper autumnii tempore glomeratim multæ
Pasim constipatæ fuerint, etiam vesperinas ante
Pleiades, dixerit quis subsequituram hyemem,
Qualis in vespis conglomeratur itidem turbo.
Fœmina item sues, fœmina oves, & capræ
Cum redeant à pastu, maribus omnibus
Admissis, rursus mutuo cœant:
Ex hoc & vespis multam hyemem prædicere solent.
Tardè autem cœuntibus capris, ouibusque, sibusque,
Gaudet pauper vir: quia ei parum calenti
Serenum monstrant coactæ annum.
Gaudet etiam gruum catervis tempestiuus arator
Tempestiuè venientibus: intempestiuus verò, ei diuerso magis
Pari modo enim hyemes consequuntur grues,
Cito quidem magis, & constipatim venientis,
Cito: sed quando serò & non gregatim visæ
Maus volant ad tempus, neque simul multæ,
Dilatatio hyemis promouet serotina opera.
Simultem boues & oves post plenum autumni
Terram cornu petant, capita verò ventum boream

ἀντία τένωσιν, μάλα κεν τότε χεῖμαρον αὐτὰ
 πληιάδες χειμῶνα χεῖμαρον φορέοιεν.
 μὴ δὲ λίλυ ὀρύχου, ἐπεὶ μέγας ἔχ' ἰχθύος
 γινέαι, οὐτε φυτοῖς χειμῶν φίλος, οὐτ' ἀρότοισιν.
 ἀλλὰ χιῶν εἴη πολλή, μεγάλας ἐπ' ἀρέρας,
 μήπω κεκριμένη, μὴ δὲ βλωθρῇ ἔπι ποίη,
 ὄφρα τις εὐεπτοῖ χαίρη ποτιδᾶ γλυκὺς ἀνὴρ.
 μὴ δ' εἴη χεῖμα ὑπερθεῖν εὐκρίστες ἀστέρες οἰεῖ,
 μήθ' εἰς, μήτε δὺω, μὴ δὲ πλέονες κομόωντες.
 πολλοὶ γὰρ κομόωσιν ἐπ' αὐχμηρῶ σκιαυτῶ.
 οὐδέ μιν ὀρνίθων ἀγέλας ἠπειροθεν ἀνὴρ
 σκῆψων ὅτε πολλὰ ἔπι πλάσσωσιν ἀρέρας
 ἐρχομένης θέρους χαίρει. ὡς εἰδὲ δ' ἀμῶς
 ἀμνητῶ, μὴ οἱ κενός κ' ἀχρημὸς ἔλθῃ
 αὐχμῶ ἀνιθεῖς, χαίρει δὲ πού ἀπόλος ἀνὴρ.
 αὐτὰς ὀρνίθεσιν, ἐπὶν χεῖμα μέτρον ἴωσιν,
 ἐλπόμενος μετέπειτα πολυγλάγρος σκιαυτῶ.
 οὕτω γὰρ μογεροὶ καὶ ἀλήμονες ἀλλοθεν ἄλλοι
 ζώοντες ἀνθρώποι. ἅ δ' ἐπὶ πᾶσι πάντες ἔτοιμοι
 σημάτων ἔπι γινώσκουσι, καὶ ἐς αὐτίκα ποιήσασθαι.
 ἀρνασὶ μὲν χειμῶνας ἐτεκμήσαντο νομῆες,
 ἐς νομὸν ὅσῳ ποτε μάλλον ἐπειγόμενοι τρωχῶσιν.
 ἄλλοι δ' ἐξ ἀγέλης κριοὶ, ἄλλοι δὲ καὶ ἀμνοὶ
 εἰνόδιοι παίζωσιν ἐρειδόμενοι κερᾶσιν.
 ἢ ὅπῃ ἀλλοθεν ἄλλοι ἀναπλάσσωσι πόδες, ἢ
 τετρασιν οἱ κροδοὶ, κερᾶσιν ἢ ἀμφοτέροισιν.
 ἢ καὶ ὅτ' ἐξ ἀγέλης ἀκούσῃ κινήσῃ
 δέμελον εἰσελάοντες ὁμῶς, ἅ δ' ἐπὶ παντοῖα ποίης
 δύνωσιν πυκνήσι κελυρόμηναι λιθάρεσσιν.
 σκῆ δὲ βοῶν ἐπιθῶντ' ἀρόται καὶ βεγκόλοι ἀνδρες
 κινυμένης χειμῶνος, ἐπεὶ βόες ὅσῳ ποτε χιῶνας

Contra tendant, valde tunc tempestuosam ipsa
 Pleiades hyemem occidentes afferre solent.
 Ne verò nimium fodiant, quoniam magna & immoderata
 Fit, neque plantis hyemis grata, neque orationibus:
 Sed nix esto multa spaciosis in aruis,
 Nedum discreta, neque grandi in segete,
 Quo quilibet anni feracitate grandere possit fruens vir.
 Nec item fuerint de super visæ stellæ semper
 Vel una, vel duæ, vel plures comata:
 Multa enim comantur in arido anno
 Neque quidem volucrum agminibus in continete degens vir
 Ex ipsulis cum multa irruant arua
 Veniente tempestate gaudet, timet verò anxie
 Meßi, nec ei vacua & sine granis veniat
 Squallore laesa: gaudet verò opilio
 Ipsis volucris, cum non omnino pauca veniant,
 Spem capiens sequentis lacte abundantis anni.
 Sic enim arumnosi & instabiles alibi alij
 Vivimus homines: atq; ea quæ ante pedes sunt, omnes parati
 Signa cognoscere, & in posterum capere.
 Agnis quidem tempestates observare soliti sunt pastores,
 Ad pabulum cum magis festinantes currant:
 Alij etiam è grege arietes, alij item agnelli
 In itinere ludant, immixti cornibus.
 Aut quando alibi alij referant pedibus,
 Quatuor leues, cornuti verò duobus.
 Vel quando aliqui è grege inuicè moueantur
 Vespere ad stabulum redeuntes simul, sed undique herbam
 Arrodant crebris impetiti lapillis.
 Sed & à bobus signa capere solent agricola & armentarij
 Surgentis tempestatis: siquidem boues quando ungulas

γλώσση ἢ ὑπὸ μαστοῖο ποδὸς, ὡς ἐλιχμήσονται,
 ἢ κοίτῃ πλευρᾷς ἢ πρὸ δεξιτέρῃς ἀνύσονται,
 ἀμβολίῳ ἀροτοῖο γέρον ἢ πρὸ περὶ ἀροτρεῦς,
 ἢ δ' ὅτε μυκηθμοῖο ὡς ἐπλεῖοι ἀγέρονται
 ἐρχόμενοι, σταθμὸν δὲ βόες βεβύλοισιν ὄρου,
 σιυθραῖ, λειμῶνος ποταμοὶ καὶ βεβύλοισι,
 αὐτῆς τεκμήροισι ἀχέμεροι ἐμπλήσονται.
 οὐ δ' αἰγες ὄρινοιο ὡς ἰαυέδουσαι ἀκίθαις,
 εὐδίοιο, οὐδὲ σὺες φορυτῶ ἢ πρὸ μαργαρίσσαι.
 καὶ λύκος, ὅσπότε μακρὰ μονόλυκος ὠρύηται,
 ἢ ὅτ' ἀροτρεῖων ὀλίγον πεφυλαγμένους ἀνδρῶν
 ἔργα κατέρχεται, σκέπαιος χατέοντι ἐοικώς
 ἐγρήθει ἀνθρώπων, ἵνα οἱ λέγος αὐτόθεν εἴη,
 τρεῖς ὡς ἐπιτελλομένης ἢ τρεῖς χεῖμῶνα δοκεῖεν.
 οὕτω καὶ ὡς ἄλλοις ἢ πρὸ σημασι τεκμήριο
 ἐσομένων ἀέμων ἢ χεῖματος, ἢ ὑετοῖο,
 αὐτῶ, ἢ ἐμετ' αὐτῶ, ἢ τεῖτατῶ ἔτ' ἐς ἡδ.
 ἀλλὰ γὰρ οὐδὲ μύες τετετηγότες, εἴ ποτε μᾶλλον
 εὐδίοιο ἐσκήρτησαν, ἐοικότες ὄρχηθμοῖσιν,
 ἀσκήπτοι ἐγένοντο παλαιότεροις ἀνθρώποις.
 οὐδὲ κύνες, καὶ γὰρ τε κύων ὠρύξατο ποσσὶν
 ἀμφοτέροις χεῖματος ἐσφραγιστοῖο δοκεῖων.
 καὶ μὴν ἐξ ὑδάτος καὶ κερκίνος ὠχετο χέρσῳ
 χεῖματος μέλλοντος ἐπαίσασθαι ὄδοιο.
 καὶ μύες ἡμέλιοι ποσσὶ τρεῖς ἀδα τροφάντες
 κοίτης ἡμεῖροισι, ὅτ' ὄμβρος σημάτα φαίνοι,
 καὶ κεινοὶ χεῖμῶνα μύες τότε μαγντεύονται.
 τὸ μὴ δὲν κατόκησο, καλὸν δ' ἢ πρὸ σημασι σημα
 σκέπασθαι, μᾶλλον δὲ δυοῖν εἰς τρυπὸν ἰόντοιν
 ἐλπωρῆ τελέθοιο, τεῖτατῶ δὲ κε χερσὶ σήσας.
 αἰεὶ δ' ἀνπαρόντος ἀεθμοῖος ἐν ἰαυτῆ

Lingua posteriorum pedum circumlingant,
Aut stabulo latere super dextero iaceant extenti,
Ad differendam orationem peritus spectat orator.
Etiam quando mugientes plus solito congregentur
Venientes ad stabulum boves vespertino tempore,
Tristes, è prato vitulae et pastu:
Tunc indicant ante tempestatem se cupere saturari.
Neque caprae ilicis studiosae circum ramos,
Serena sunt: neque sues in luto furentes.
Item lupus, quando alitè solus ab aliis eiulet,
Aut quando agricolarum parium cautus virorum
Opera accedat, tegmine indigenti similis
Vicinè hominibus, ut ei lectus ibi sit,
Ad tertiam exorientem auroram tempestatem observa.
Sic etiam prioribus in signis coniecturam facito
Futurorum ventorum, aut tempestatum, aut pluuia,
Aut presentem, aut post presentem, aut tertiã denique ad
At verò neq; mures vociferantes, si quãdo frequētius [aurorã
Serena saluunt, similes tripudiantibus,
Sine significatione habiti sunt veteribus hominibus.
Atque canes: etenim canis fodere consuevit pedibus
Ambobus, tempestatem instantem sentiens.
Quin ex aqua etiam cancer egredi solet, terra
Tempestate futura accingendo se itineri;
etiam mures domestici lectulum sternentes
Cubitum desiderant, cum pluuia signum appareat:
Et illi tempestatem mures tunc vaticinantur.
Quorum nullum fastidito, bonum verò est cum signo signis
Observare: magis verò duobus in unum tendentibus
Spes esto, tertio autem confidas licet.
Semper item pratereunti numerare poteris anni

ΑΡΑΤΟΥ

σημασμοσυμβάλλων εἶπου καὶ ἐπ' ἀφ' ἑρτοίῃ
 ἡὼς ἀντέλλοντι κατέρχεται, ἢ καπνόντι
 ὅσῳ ποῖον καὶ σημά λαθοι, μάλα ἀρκιον εἶν
 φράζειαι φθίνοντος, ἐφ' ἱσάμυροί τε μινὸς
 τετραδάς ἀμφοτέρας, αἱ γάρ τ' ἀμυδὶς ζυγίωντων
 μινῶν πείρατ' ἔχουσιν, ὅτε σφαιλερώτατος ἀθήρ
 οὐκὰ νύξιν πέλει γίται χαροποῖο σελήνης,
 τῆς ἀμυδὶς πάντων ἐσκεμμένος εἰς ὀνιαντῶν,
 οὐδ' ἔποτε χεδίωσ κεν' εἶα' ἀθήει τεκμήραμο.

Τέλος τῆς τῆς Ἀράτου Φαγομύων
 καὶ διοσημείων.

Signa,

APPARENTIA.

239

*Signa conferens sibi etiam sub stella talis
 Aurora ex oriente transeat, vel occidente,
 Quale etiam signum nunciet. Impense vero idoneum fuerit
 Contemplari decrescens instantisque mensis
 Quartas utraque: haec enim simul coeuntium
 Mensium terminos habent, cum maxime dubius aether
 Octo noctibus est defectu pulchra aspectu Luna.
 Qua simul omnia contemplatus ad annum
 Haud unquam leuiter super aethere significabis.*

FINIS ARTI APPARENTIAE
 & prognosticorum.

Η Η

Ἐὼν καλεῖται τὸ κόσμος, ἡ δὲ ἀμέτρος αὐτῆ, ὡς ἦν εἰρηφει. Ἐ δὲ πέρατα τῆ ἄξωνος, πόλοι λέγονται τὸ κόσμος. τῆ δὲ πόλων, ὁ μὲν λέγεται βόρειος, ὁ δὲ νότιος. βόρειος μὲν, ὁ ἀφ' ἑκείνου φαινόμενος, ὡς πρὸς τὴν ἡμετέραν οἰκισιν. νότιος δὲ, ὁ ἀφ' ἑκείνου ἀόρατος, ὡς πρὸς τὴν ἡμέτερον οὐρανόντα. εἰσὶ μὲν τοὶ τόποι τινὲς ὅτι τῆ γῆς, ὅπ' εἰς συμβαίνει τὸν παρ' ἡμῶν πόλον τῆ ἀεὶ φανερόν, ἐκείνοισ ἀόρατον εἶναι. τὸν δὲ παρ' ἡμῶν πόλον ἀόρατον, ἐκείνοισ φανερόν εἶναι. καὶ πάλιν, ὅτι τις τόπος ὅτι τῆς γῆς, ὅπ' εἰς δύο πόλοι ὁμοίως ὅτι τῆ οὐρανόντος κείνται.

Περὶ σφαιρῶν κύκλων.

τῆ δ' εἰς τῆ σφαιρῶν κύκλων, οἱ μὲν εἰσὶ ὡς ἑλληνοί, οἱ δὲ λοξοί, οἱ δὲ ἀφ' ἑκείνου πόλων. ὡς ἑλληνοί μὲν, οἱ τῆς αὐτῆς πόλων ἐχούσης τῶ κόσμῳ. εἰσὶ δὲ ὡς ἑλληνοί κύκλοι πέντε, ἀρκτικός, θερινός, τροπικός, ἰσημερινός, χειμερινός, τροπικός, ἀναρκτικός. ἀρκτικός μὲν εἰς ὅτι κύκλος ὁ μέγιστος τῆ ἀεὶ θεωρημένου κύκλων, ὁ ἐφαπτόμενος τῆ οὐρανόντος καὶ εἰς σημεῖον, καὶ ὅλος τῆ γῆς ὡς ὁ ἀνατολικός. εἰς ὅτι καὶ κείνται τῆ ἀφ' ἑκείνου, ἔτε δὲ ὅσον, ἔτε ἀνατολικῶν ποιεῖται, ἀλλὰ δι' ὅλης τῆ νυκτὸς ὡς ἑκείνου πόλον φερόμενα θεωρεῖται. ἔτος δὲ ὁ κύκλος εἰς τῆ καὶ ἡμῶν οἰκισμῶν τῆ ἐμπεραδίου ποδὸς τῆ μεγάλῃς ἀρκτικῆς ἀεὶ γράφεται. θερινός δὲ τροπικός κύκλος ὅτι βόρειότητος τῆ τῆ ἡλίου θεωρημένων κύκλων. εἰς ὅτι γεόμενος ὁ ἥλιος τῆ θερινῶν τροπικῶν

De Axi & Polis.

Xis mundi vocatur dimetiens ipsius, circa quam voluitur. Axis extrema, poli mundi seu vertices sunt nominati: horum alter septentrionalis, alter austrinus dicitur. Septentrionalis, qui semper in nostra habitatione apparet: Austrinus contra, qui semper, ut ad nostrum horizon, conditur. Sunt tamen in terra loca quadam, in quibus polus, qui semper nobis conspicuus est, is qui ibi degunt, haudquaquam cernitur. Qui vero nobis perpetuo occultus est, isdem conspicuus euadit. Rursus quoque locum quēpiam in terris inuenias, ubiambo poli aquabilem in horizonte situm habent.

De circulis sphaerae.

Circulorum sphaerae, alij paralleli siue aequidistantes sunt, alij obliqui per polos ducti. Aequidistantes sunt, quibus iidem cum mundo poli sunt. Sunt ij numero quinque: Septentrionalis, solstitialis, Aequator, Brumalis, Antartice. Septentrionalis igitur circulus is est, qui omnium quos perpetuo cernimus, plane maximus est, qui que horizon, solo puncto contingit, totus supra terram interceptus. In hoc quacumque clauduntur astra, nec ortum nec occasum norunt, sed circa polum verti tota nocte cernuntur. Porro is circulus in nostro tractu, a priore maioris urse pede describitur. Solstitialis autem circulus is est, qui omnium, qui a sole describuntur, maxime septentrionalis habetur. In quem cum se sol receperit, astitam reciprocationem peragit, longissimisque totius anni dies breuissimamque nox exit. Post hanc autem reciprocationem nequaquam ultra septentriones versus solem progre-

ποιείται. ἐν ἡ ἢ μέγιστη μὲν πασῶν τῶν ἐν τῷ ἐνιαυτῷ
 ἡμέρα, ἐλαχίστη δὲ ἢ νύξ γίνεται. μετὰ μὲν τοὺς πέντε θε-
 ρμῶν τρεπτήν, ἔκπε πρὸς ἄς ἀριστερὰ παροδύων
 ὁ ἥλιος θεωρεῖται, ἀλλ' ὅτι θάτερα μέρη τρεπείαι
 τῶν κόσμων. διὸ κελήλαι καὶ οὗτος, τροπικός.
 ἰσημερινός δὲ ἐστὶν ὁ μέγιστος τῶν πέντε ὡδ' ἀλλήλων κύκλων,
 ὁ διχοτομῶν μὲν τὸ πρὸ τῆς οὐρανίας, ὡς τε ἡμικύ-
 κλιον μὲν τὸ πρὸ γῆς ὀρθογωνίου, ἡμικύκλιον
 δὲ τὸ πρὸ τῆς οὐρανίας. ἐφ' ἧς γεωμετρίας, ὁ ἥλιος ἄς
 ἰσημερινῶς ποιεῖται, πῶς τ' ἐαρινῶ καὶ πῶς φθινο-
 πωρινῶ. χειμερινός δὲ τροπικός κύκλος ἐστὶν ὁ νο-
 τιάσιμος τῶν πρὸ τῆς ἡλίου γεωμετρίας κύκλων,
 καὶ πῶς τὸ πρὸ τῆς κόσμων γεωμετρίας, ἐφ'
 ἧς γεωμετρίας ὁ ἥλιος πῶς χειμερινῶς ποιεῖ-
 ται. ἐν ἡ ἢ μέγιστη μὲν πασῶν τῶν ἐν τῷ ἐνιαυτῷ
 νύξ, ὅταν τελεῖται, ἐλαχίστη δὲ ἡμέρα. μετὰ μὲν τοὺς πέντε
 χειμερινῶς τροπῶν, ἔκπε πρὸς μεσημβρινῶν παρο-
 δύων ὁ ἥλιος θεωρεῖται, ἀλλ' ὅτι θάτερα μέρη τρε-
 πείαι τῶν κόσμων, διὸ κελήλαι καὶ οὗτος, τροπικός.
 ἀναρκτικός δὲ ἐστὶν κύκλος ἴσος καὶ ὡδ' ἀλλήλων τῶν
 ἀρκτικῶν, καὶ ἐφαπτομένους τῆς οὐρανίας καὶ ἐν ση-
 μείων, καὶ ὅλος τὸ πρὸ γῆς ὀρθογωνίου, ἐν ᾧ
 τὰ κείμμενα τῶν ἀστρῶν ἀφ' ἑαυτῶν ἡμῶν ἐστὶν ἀόρα-
 τα. τῶν δὲ ἀρκτικῶν ἐστὶν κύκλων, μέγιστος μὲν ἐστὶν
 ὁ ἰσημερινός, ἐξ ἧς δὲ οἱ τροπικοί. ἐλάχιστος δὲ, ὡς πρὸς
 πῶς ἡμετέραν οἰκισιν, οἱ ἀρκτικοί. τὰς δὲ τῶν κύ-
 κλων δὲ εἰ νοεῖν ἀπλατεῖς, λόγῳ θεωρητῶν, οἱ τ' ἡμῶν
 ἀστρῶν θέσεως καὶ τ' αὐτῆς διόπτρας θεωρίας, καὶ τ' ἡ-
 μετέρας ὀρθογωνίας ἀφ' ἑαυτῶν μόνος γὰρ ἐν τῷ
 κόσμῳ κύκλος ἐστὶν ἀσθητός ὁ τῆς γάλακτος. οἱ δὲ
 λοιποὶ λόγοι εἰσὶ θεωρητοί.

di, quin potius ad diuersa mundi regredi cernas. unde &
 tropico græcè nomen. Aequator circulus is est, qui maximus
 æquidistantium circularum statuitur: ita nimirum ab ho-
 rizonte dissectus, ut alter eius semicirculus supra terram, al-
 ter sub terra condatur. In hoc sol duplex æquinoctium, ver-
 num autumnalèque facit. Brumalis circulus is est, qui om-
 nium circularum, qui à sole mundi circumactu describuntur,
 maximè ad austrum pertinet. In quo sol brumalè recipro-
 cationem facit: maximèque totius anni nox, minimisque
 dies efficitur. Post hanc metam nequaquam ultra progredi-
 tur sol, sed ad alteras mundi partes reuertitur: unde tropi-
 cus hic quoque, quasi uersilis appellatur. Antarcticus uerò
 circulus æqualis & æquidistans septentrionali circulo est,
 & horizonta uno puncto contingens, totus præterea sub
 terrismersus: in quo sita astra semper nobis occulta manent.
 Maximus autem ex quinque memoratis circulis est aqua-
 tor, deinde tropici. Minimi uerò (quod ad nostram habita-
 tionè dixerim) arctici. Porro hos circulos citra omnè latitudi-
 nem intelligi cōuenit ratione cognoscibiles ex astrorum situ, et
 eodè dioptra obtutu et nostro intellectu delimitatos. Sese enim
 unus lacteus discerni in cælo potest. Reliqui omnes ratione.

Cur quinque duntaxat æquidistantes in sphaera.

Quinque uerò æquidistantes circuli describis in sphaera
 solent: quod tamen non eo ualet, quasi ij soli in mundo æqui-
 distantes sint: quippe cum sol quotidie æquidistantem aqua-
 tori circulum (quod sensu animaduerti licet) mundi rotatu
 peragat. Quo fit, ut bis centum octuaginta duos æquidistan-
 tes circulos intra tropicos describat: totidem enim dies in-
 tra reciprocationes numerantur. quin & stellæ ipsæ uni-
 uersæ in æquidistantibus circulis quotidie feruntur. Nō ta-
 men hi omnes in sphaeram adhibentur, Qui tametsi multis

Διά πέντε μόνον ὠδῶν ἄλλοι ἐν τῇ
σφαίρᾳ κύκλοι.

Πέντε δὲ ὠδῶν ἄλλοι μόνον καταγράφονται κύ-
κλοι εἰς τὴν σφαίραν, ἃ δὲ τὸ μόνον τέττες ἐν τῷ
κόσμῳ ὠδῶν ἄλλῃς εἵναι, ὃ γὰρ ἥλιος καὶ εἰς τὴν
ἡμέραν ὡς ὡρὴ ἀποδησὼν κύκλον ὠδῶν ἄλλοι ἀει-
σφραγίσαι τῶν ἰσημερινῶν καὶ τὴν τῶν κόσμου γωνιῶν
ἀεισφραγίσαι, ὡς τε μεταξὺ τῶν τροπικῶν κύκλων
ἑπτὰ δὲ κύκλους ὠδῶν ἄλλῃς γραφῆσθαι ὑπὸ τῶν
ἡλίου, ποσαῦται γὰρ ἡμέραι εἰσὶν αἱ μεταξὺ τῶν τρο-
πικῶν. φέρονται δὲ καὶ πάντες οἱ ἀστέρες ἐπὶ τῶν ὠδῶν ἄλλῃ-
λων κύκλων καὶ εἰς τὴν ἡμέραν ἄνθρωποι συγκαταγρά-
φονται δὲ ὅπως πάντες εἰς τὴν σφαίραν, ἃ δὲ τὸ ὡρὴς
ἄλλας παραγματείας τῶν ἐν τῇ ἀστρολογίᾳ πολλὰ
συμβάλλει, ἃ δὲ γὰρ κατασκευασθέντων διωριστῶν κα-
λῶς τὴν σφαίραν ἀνευ πάντων τῶν ὠδῶν ἄλλῃων
κύκλων, ἃ δὲ τὰ μεγέθη καὶ τῶν νυκτῶν τῶν ἡμέ-
ρων τε ἀκρίτως εὐρεθῆναι ἀνευ τῶν ὡρῶν ἡμερῶν
κύκλων, ὡρὴς μὲντοι τὴν ὡρῶν εἰσαγωγῆναι τῆ ἀ-
στρολογίας ἃ δὲ ἀποτελέσματα φερόμενοι, ἃ καταγρά-
φονται ἐν τῇ σφαίρᾳ, οἱ δὲ πέντε ὠδῶν ἄλλοι κύ-
κλοι, ἃ δὲ τὸ ἀποτελέσματα πῶς ὡρῶν φερόσθαι
διωριστῶν εἰς τὴν ὡρῶν εἰσαγωγῆναι τῆ ἀστρολο-
γίας, καταγράφονται εἰς τὴν σφαίραν, ὃ μὲν γὰρ ἀρ-
κτικός κύκλος ἀφορεῖται, ὃ ἀεὶ θεωρεῖσθαι τῶν ἀ-
στρον, ὃ δὲ θερινὸς τροπικός κύκλος τὴν τροπικῶν ἀει-
σφραγίσαι, καὶ πέρασ ὅτι τῶν ἡλίου ὡρὴς ἀρίστον μετα-
βάσεως, ὃ δὲ ἰσημερινὸς κύκλος τῶν ἰσημερινῶν ἀει-
σφραγίσαι, ὃ δὲ χειμερινὸς τροπικός κύκλος τέρμα ὅτι τῶν
ὡρῶν μεσημβριανῶν ὡρῶν ὅτι τῶν ἡλίου, καὶ τὴν χι-
μαερινῶν τροπικῶν ἀεισφραγίσαι, ὃ δὲ ἀνταρκτικός κύκλος

aliis rebus in astrologia conducant (siquidem fieri nequit;
ut vel astra probe in sphaera locentur sine omnibus equidistantibus circulis, vel exactissimè dierum noctiumque magnitudines sine iisdem inveniuntur) tamen quod ad primam astrologia rudimenta non adeò viles existimati sunt, parvum visum est eos in sphaeram adscribi. Quinque verò equidistantes circuli ob certa compendia, quae astrologia tyronebus afferunt, optimo iure in sphaeram sunt adhibiti. Septentrionalis enim astra, quae nobis perpetuò cernuntur, definit. Solstitialis tropicus, solis reciprocatione continet, finisque eiusdem ad boream transitus. Equator circulus aequinoctia complectitur: Brumalis tropicus solis ad austrum progressi meta est, & brumalem eius reciprocationem in se habet. Antarcticus circulus astra, quae nostrum conspectum fugiunt, determinat. Itaque cum iis qui primis astrologia rudimentis imbuendi sunt, certa emolumenta suggerant, merito in sphaeram coniectos quis dubitet?

De occultatione & emerſu æquidistantium.

Verum ex memoratis quinque equidistantibus circulis, Arcticus sane supra terram totus existit: Solstitialis autem tropicus bipertito ab horizonte scinditur, maiore eius parte supra terram conspicua, minore subter occulta. Neque tamen in omni tractu, ut hęcve similiter circulus hic ab horizonte secatur, sed pro climatum varietate, variam sectionum extirperantiam sortitur: iis quoque qui propius septentriones agunt, inaequabilius ab horizonte scinditur: nec finis, donec eo loci ventum sit, ubi totus supra terram emineat. Qui vero ad austrum magis vergunt, iis profecto per aequabiliores partes ab horizonte dividitur, donec ad plagam quandam ventum sit: nobis certe australem, in qua tropicus ab horizonte per aequas partes secatur. Et in nostra habitatione, ita

τὰ μὴ θεωρούμενα τῶν ἀστρων ἀφορίζεται. ἔχουσιν δὲ κεφάλαια ἀριστομένηα καὶ ἀποτελεσματα πρὸς τὴν εἰσαγωγίαν τῆς ἀστρολογίας, εὐλόγως κατεγράφησαν εἰς τὴν σφῆραν.

Περὶ ὀπταφαιείας καὶ κρύψεως τῶν πέντε ὀρθογώνων κύκλων.

Τῶν δὲ θεωρημάτων πέντε ὀρθογώνων κύκλων, ὁ μὲν ἀρκτικός κύκλος ὅλος ὑπὲρ γῆν ἀπολαμβάνεται ὁ δὲ θερινὸς τροπικὸς κύκλος εἰς δύο μέρη ἀνοίστα τέμνεται ὑπὸ τῆς οὐρανίου καὶ τοῦ μείζονος τμήμα ὑπὲρ γῆν ἀπολαμβάνεται, τὸ δὲ ἔλαστον ὑπὸ τὴν γῆν καὶ πᾶσαν δὲ χώραν καὶ πόλιν ὁμοίως ὁ θερινὸς τροπικὸς κύκλος τέμνεται ὑπὸ τῆς οὐρανίου, ἀλλὰ ὡραίας τῶν κλιμάτων ὀρθογώνων διάφορον τὴν τῶν κλιμάτων ὀρθογώνων συμβαίνει γίνεσθαι, καὶ τοῖς μὲν πρὸς ἀρκτικὸν μᾶλλον ἢ μὲν οὐρανίου εἰς ἀνοίστα μέρη συμβαίνει τέμνεσθαι τὸν θερινὸν ὑπὸ τῆς οὐρανίου, καὶ πέρασ ὅτι χώρας, ἐν ἧ ὅλος ὁ θερινὸς τροπικὸς κύκλος ὑπὲρ γῆν γίνεσθαι, τοῖς δὲ πρὸς μεσημβρίαν μᾶλλον ἢ μὲν οὐρανίου, εἰς ἰσώτερα μέρη ὁ θερινὸς τροπικὸς κύκλος ὑπὸ τῆς οὐρανίου τέμνεται, καὶ πέρασ ὅτι χώρας πρὸς μεσημβρίαν ἢ μὲν κειμένη, ἐν ἧ διχοτομεῖται ὁ θερινὸς τροπικὸς κύκλος ὑπὸ τῆς οὐρανίου, καὶ δὲ τὴν ἡμετέραν οἰκιστῶν ὁ θερινὸς τροπικὸς ὑπὸ τῆς οὐρανίου τέμνεται ἕως, ὡς τε τῆς ὅλης κύκλου διαμετρικῶς εἰς ἡ μέρη, ὁ μὲν τμήματα ὑπὲρ γῆν ἀπολαμβάνεται, γ' δὲ ὑπὸ γῆν. πρὸς δὲ τὸ τὸ κλίμα δοκεῖ καὶ ὁ ἀρκτικὸς σιωπῶν γίνεσθαι τὴν τῶν φαινομένων παραμάθειαν. ὡραίας γὰρ τῆς θερινῆς τροπικῆς κύκλου ἀπολεγεμένος φησὶν ἕως τῆς μὲν ὅσον τῆ

solstitialis ab horizonte scinditur, ut uniuerso circulo per octo partes dissecto, quinque supra terram appareant, tres sub terra lateant. Sanè ad hoc clima direxisset stylum Aratus videtur, cum Phenomena conscriberet. In quibus cum de solstitiali tropico differit, ita ait:

Huius in octonis disseci partibus, alia Terrarum inuisunt quinque, tres ima frequentat. Alterni & Phæbi reditus celebrantur eodem.

Ex hac diuisione sequitur, maximum diem horarum æquinoctialium quindecim esse, noctem verò nouem. In Rhodio autem horizonte ita tropicus ab horizonte dirimitur. ut cum circulus uniuersus in octo & quadraginta partes secetur, unde triginta sectiones supra horizontem appareant, unde viginti sub terra lateant. Ex qua diuisione fit, ut apud Rhodios longissimus dies horas æquinoctiales quatuordecim habeat, nox nouem, additis hinc inde semisibus unius hora singulis. Equator verò circulus per uniuersum terrarum orbem ita ab horizonte diuiditur, ut semicirculus eius supra terram extet, semicirculus sub terra linquatur. Quo fit, ut in hoc circulo æquinoctia fiant. Brumalis autem tropicus ea ratione ab horizonte intersectus est, ut minor è sectionibus supra terram habeatur, maior sub terra. In æquabilitas verò sectionum eandem in omnibus climatibus varietatem habet, quam etiam in solstitiali tropico diximus: semper enim respondentes ex aduerso tropicorum sectiones æquales inter se sunt. Eoque fit, ut maximus dies maxima nocti, & minimus dies minima nocti æqualis euadat. Antarcticus autem circulus totus sub horizonte lateat.

ΠΡΟΚΛΟΥ

μάλιστα δι' ὅτι μὲν μετρήσαντες, πέντε μὲν ἐνδημερῶν
 φέρονται καὶ ὑπερβατά γαίης, τὰ πέντε δ' ἐν ὑπερβα-
 τῇ. τέρους δὲ οἱ ἐνδημοὶ εἰσιν. ἐκ δὲ ταύτης τ' δια-
 ρέσεως ἀκολουθεῖ πλεονεξία ἡμέραν ὡρῶν ἰσημε-
 ριῶν γίνεσθαι ἑ, πλεονεξία ὡρῶν ἰσημεριῶν γ'.
 ἐν δὲ τῷ κτ' Ῥόδον οὐκ ἔχοντι, ὁ θερινὸς προσηλὸς κύ-
 κλος ὑπὸ τῆς οὐρανίου τέμνεσθαι ἔπασ, ὡς τε τῆς ὀ-
 κτα κύκλου διηρηκέντος εἰς μέρη μὴ, τὰ μὲν κ' καὶ τ'
 τμήματα ὑπερβατὸν οὐκ ἔχοντα ἀπολαμβάνεσθαι, τὰ
 δὲ ἑ' ὑπερβατὸν γίνονται. ἐκ δὲ τ' διαρρέσεως ταύτης ἀκο-
 λυθεῖ πλεονεξία ἡμέραν ἐν Ῥόδῳ γίνεσθαι ὡρῶν ἰ-
 σημεριῶν ἑ' καὶ ἡμισυ, πλεονεξία ὡρῶν ἰσημε-
 ριῶν γ' καὶ ἡμισυ. ὁ δὲ ἰσημερινὸς κύκλος καὶ ὅλιν
 πλεονεξία μὲν διχοτομεῖται ὑπὸ τῆς οὐρανίου, ὡς
 τε ἡμικύκλιον μὲν ὑπερβατὸν ἀπολαμβάνεσθαι,
 ἡμικύκλιον δὲ ὑπερβατὸν γίνονται. δι' ἡμισυ αἰτίαν ὅτι τῆς κύ-
 κλου τῆς αἰσημεριῶν γίνονται. ὁ δὲ χειμερινὸς Ῥο-
 πικὸς κύκλος ὑπὸ τῆς οὐρανίου τέμνεσθαι ἔπασ, ὡς
 τε τὸ μὲν ἕλαστον τμήμα ὑπερβατὸν γίνεσθαι, τὸ
 δὲ μείζον ὑπερβατὸν γίνονται. ἡ δ' αἰσθησις τῆς τμήματ'
 πλεονεξίας ὑπερβατῶν ἔχει ὅτι παντὶ τῆς τῆς
 κλίματ' ἡ πῆς ἐγένετο καὶ ὅτι τῆς θερινῆς Ῥοπικῆς
 κύκλου. ἀπὸ παντὸς γὰρ τὰ ἀναλλὰξ τμήματα
 τῆς Ῥοπικῶν κύκλων ἴσα ἀλλήλοις ὄντι. δι' ἡμισυ αἰ-
 τίαν ἡ μείζον ἡμερῶν, ἴση ὄντι τῆς μείζον νυκτερινῆς
 καὶ ἡ ἕλαστον ἡμερῶν, ἴση τῆς ἕλαστον νυκτερινῆς. ὁ
 δὲ ἀναρτικὸς κύκλος ὅλος ὑπερβατὸν οὐκ ἔχοντα κρύ-
 πτεται.

Περὶ μεγάλους τῆς πέντε ὑπερβατῶν κύκλων.

Τῶν δὲ ὑπερβατῶν πέντε ὑπερβατῶν κύ-
 κλων, πέντε μὲν ἔσονται μεγάλαι ἐφ' ὅλιν πλεονεξία

SPHÆRA.

De magnitudine æquidistantium.

Sed ex quinque iam memoratis circulis, quorundam ma-
 gnitudines per uniuersum terrarum orbem eadem sibi con-
 stant, nonnullorum pro climatibus mutantur, aliisque ma-
 iores, aliis minores circuli euadunt. Tropici enim et æqua-
 tor pares per totum orbem magnitudines seruant. Arctici ma-
 gnitudine euariant, cum alibi maiores, alibi minores conueni-
 unt. Quippe iis qui septentriones versus degunt, maiores se-
 ptenionales fiunt, cum polo magis in altum sublato arcti-
 cum circum, qui horizonta contingit, necesse sit a sidue
 maiorem fieri. His uero qui magis etiam ad septentriones
 uergunt, interdum solstitialis tropicus in arcticum plane a-
 bit: fitque ut duo circuli, septentrionalis, tropicusque coeant,
 pro unoque habeantur. Adde cum magis etiam ad septen-
 triones acceditur, maiores solstitiali tropico septentrionales
 redduntur. Nec finis donec eo uentum sit, ubi polus supra
 uerticem conspicitur, septentrionalis in horizontis locum ce-
 dit, etque in mundi rotatu coniungitur, æquatoris plane ma-
 gnitudine: fitque ut tres circuli, septentrionalis, æquator, et
 horison, eundem situm positumque obtineant. Rursus autem
 iis qui ad austrum habitant, poli humiliores fiunt, septen-
 trionales uero circuli minores. Finis autem decrementi est,
 locus ad austrum nobis situs sub æquatore, in quo poli sub
 horizonte habentur, septentrionales autem circuli prorsus
 euanescunt. Ita ex quinque æquidistantibus tres denique su-
 perant, nempe cum æquatore tropici duo. Neque enim ob ea
 quæ dicta sunt, quinque perpetuos æquidistantes existiman-
 dum, sed pro nostra habitatione numerum eorum existere:
 quippe quibusdam in horizontibus tres duntaxat æquidi-
 stantes inuenias. Sunt sanè et supra terram habitationes,
 quarum prima est, in qua solstitialis circum, qui horisona

ἄξιον ἔχει αὐτὰ, πινῶν δὲ ἔχει αὐτὰ μεγάλη μετα-
 πίπτει ὡς τὰ κλίματα, καὶ οἷς μὲν μείζονες, οἷς δὲ
 ἐλάττωες οἱ κύκλοι γίνονται, οἱ μὲν γὰρ Ἰσοπτικοὶ κύ-
 κλοι καὶ ὁ ἰσημερινὸς καὶ ὄλιγον πλεονεξία μὲν ἴσοι
 εἰσι τοῖς μεγέθεσιν, οἱ δὲ ἄρκτικοὶ μεταπίπτουσι κατὰ
 τὰ μεγέθη, καὶ οἷς μὲν μείζονες, οἷς δὲ ἐλάττωες γί-
 νοῦνται τοῖς μὲν γὰρ πρὸς ἄρκτιον οἰκίσαι μείζονες οἱ
 ἄρκτικοὶ κύκλοι γίνονται, τὰ γὰρ πόλιν μεταωροτέ-
 ρα φαινομένη, ἀνάγκη καὶ τὸν ἄρκτικὸν κύκλον τὸν
 ἐφαπτόμενον τῷ ὀρίζοντι, μείζονα αἰεὶ μάλιστα γί-
 νεσθαι, τοῖς δ' ἐπι πρὸς ἄρκτιον οἰκίσαι γίνεσθαι ποτὲ
 ὁ θερινὸς Ἰσοπτικὸς, ὡς τε τὰς δύο κύκλους ἐφαρμόσασθαι
 ἀλλήλοις τὸν θερινὸν Ἰσοπτικὸν κύκλον καὶ τὸν ἄρκτι-
 κόν, καὶ μίαν ἀναλαβεῖν τὰς ἑν. πρὸς δὲ τὰς ἄρκτι-
 κότερας πόλεις καὶ τὸν θερινὸν Ἰσοπτικὸν κύκλον μείζο-
 νες οἱ ἄρκτικοὶ κύκλοι γίνονται, ὡς δὲ ὅτι χάραξ τις
 πρὸς ἄρκτιον κειμένη, ἐν ἧ ὁ μὲν πόλος κατὰ κορυ-
 φὴν γίνεσθαι, ὁ δὲ ἄρκτικὸς κύκλος πλεονεξία ὀρίζον-
 τος ἐπέχει τὰς ἑν, καὶ ἀφαρμόζει αὐτῷ μετὰ πλεονεξία
 τῷ κόσμῳ, καὶ τὸ αὐτὸ μέγεθος λαμβάνει
 τῷ ἰσημερινῷ, ὡς τε τὰς βίβας κύκλους τὸν ἄρκτικὸν
 καὶ τὸν ἰσημερινὸν καὶ τὸν ὀρίζοντα, πλεονεξία τὰς ἑν
 καὶ ἴσιν λαμβάνειν, πάλιν δὲ τοῖς πρὸς μεσημβρίαν
 οἰκίσαι, οἱ μὲν πόλοι ταπεινότεροι γίνονται, οἱ δὲ ἄρ-
 κτικοὶ κύκλοι ἐλάττωες, καὶ πρὸς βίβας τις χάραξ
 πρὸς μεσημβρίαν ἠμῶν κειμένη, αὐτῇ δὲ ὅτιν ἡ λε-
 γομένη ἕνωσιν τὸν ἰσημερινόν, ἐν ἧ οἱ μὲν πόλοι ἕνωσιν
 τὸν ὀρίζοντα γίνονται, οἱ δὲ ἄρκτικοὶ κύκλοι καὶ ὄ-
 λιγον ἀναμεινύονται, ὡς τε ἀπὸ τῆς πέντε ὡς ἀλλήλων
 κύκλων βίβας ὡς ἀλλήλους γίνεσθαι, τὰς τε Ἰσοπτικὰς
 καὶ τὸν ἰσημερινόν. ὡς γὰρ ἔχει πρὸς φημι δὲ ἔχει ἕνωσιν

contingit, & pro arctico planè habetur: secunda, quam sub
 polo appellant: tertia, de qua paulo antè retulimus, quam sub
 aequatore nominant.

De ordine æquidistantium.

Quo circa nec ordo quinque æquidistantium circularum
 idem apud omnes est: sed in nostro tractu primum sanè se-
 ptertrionalem dixeris, secundum solstitialem, tertium aqua-
 torem, quartum brumalem, quintum antarcticum. At is
 qui propius quàm nos septentriones incolunt, primus inter-
 dum solstitialis tropicus numeratur, secundus septentriona-
 lis, tertius æquator, quartus antarcticus, quintus brumalis cir-
 culus. Cum namque septentrionalis solstitialis capaciore eua-
 dit, necesse est memoratum ordinem seruari.

De potestate æquidistantium.

Iam verò nec potestates eorundem æquidistantium eadem.
 Nam qui nobis solstitialis circulus habetur, Antipodibus
 certè brumalis efficitur, contra qui illis solstitialis est, nobis
 brumalis redditur. Sed qui sub æquatore degunt, is uniuersè
 tres circuli viribus planè solstitiales sunt, utpote sub ipsam
 solis orbitam incolentibus. Quanquam si ad se inuicem con-
 ferantur, qui nobis pro æquatore statuitur, solstitialis vicem
 obtinet: ambo verò tropici pro brumalibus censentur. Nam-
 que is demum natura solstitialis circulus, perpetuè que ratio-
 ne in toto terrarum orbe dici potest, qui proximè habitatio-
 nem habetur. Quo fit, ut is qui sub æquatore agunt, æqua-
 tor ipse pro solstitiali statuatur: utpote in quo sol supra ver-
 ticem agit: pro æquatoribus autem omnes æquidistantes
 circuli, velut per aquas parvas ab horum fonte dissecti.

De interuallo æquidistantium.

sed nec interualla circularum in toto orbe à se inuicè statà

ληπτόν καθ' ἑαυτὴν γίνεσθαι τῆς πέντε ὡδ' ἀλλή-
 λως, ἄλλ' ὡς πρὸς τὴν ἡμετέραν οἰκίωσιν τὸ πλη-
 θος αὐτῶν ἐκκείσθαι, εἰσι γὰρ τινες οὐρίζοντες ἐν οἷς
 βίαις μόνον ὡδ' ἀλλήλοι γινώσκου κύκλοι, εἰσι δὲ οἰκί-
 σεις ὅτι τ' ἡμῶν, ὡν τρώτη μὲν οἰκίσεις, παρ' οἷς ὁ θε-
 εμὸς τροπικὸς κύκλος ἐφάπτεται τῆς οὐρίζοντος, καὶ
 τὴν τῆς ἀρκτικῆς κύκλου τὰς ἑξὶ λαμβάνει. δευτέρου
 δὲ οἰκίσεις, ἢ λεγομένη ὑπὸ τῶν πολλῶν. βίτη δὲ ἔστιν
 οἰκίσεις, ὑπὸ ἧς μικρὸν ὑπερον εἰρήκει μὲν, ἢ τρωσά-
 γραφομένη ὑπὸ τὸν ἰσημερινόν.

Περὶ τῆς ἑξῆς τῶν πέντε ὡδ' ἀλλήλων κύκλων.

Ὅθεν ἔθ' ἢ τὰς ἑξὶ τ' πέντε ὡδ' ἀλλήλων κύκλων
 ἢ αὐτῆ ὡδ' ἑκάστη βίτη, ἄλλ' ἐν μὲν τῇ καθ' ἡμῶν οἰ-
 κούμην, τρώτος μὲν ὀνομάζεται ἀρκτικὸς, δευτέρος
 δὲ ὁ θεμὸς τροπικὸς. εἶτα ἰσημερινός, καὶ χειμερινός.
 πέμπτος δὲ ὁ ἀνταρκτικὸς. τοῖς δὲ πρὸς ἀρκτικὸν μάλ-
 λον ἡμῶν οἰκίωσιν, γινέσθαι τρώτος, ὁ θεμὸς τροπικὸς,
 δευτέρος δὲ ὁ ἀρκτικὸς, τρίτος δὲ ὁ ἰσημερινός, τεταρ-
 τος δὲ ὁ ἀνταρκτικὸς, πέμπτος δὲ ὁ χειμερινός τροπι-
 κός, παρ' οἷς γὰρ ὁ ἀρκτικὸς κύκλος μεῖζον γίνεται
 τῆς θεμῆς τροπικῆς, ἀνάγκη τὴν τρωσάμεν ἑξὶ
 ὑπάρχειν.

Περὶ δυνάμεως τῶν πέντε ὡδ' ἀλλήλων κύκλων.

Ὁμοίως δὲ οὐθ' αἱ δυνάμεις τῶν πέντε ὡδ' ἀλ-
 λήλων κύκλων αἰ αὐτὰ εἰσιν. ὁ γὰρ παρ' ἡμῶν θεμὸς
 τροπικὸς κύκλος, τοῖς ἀπὸ τῆς χειμερινῆς τροπικῆς
 κύκλος γίνεται ὁ δὲ παρ' ἐκείνοις θεμὸς τροπικὸς κύ-
 κλος, παρ' ἡμῶν γινέσθαι χειμερινῆς τροπικῆς. τοῖς δὲ ὑπὸ
 τῆς ἰσημερινῆς οἰκίωσιν, τῇ μὲν δυνάμει οἱ βίαις κύκλοι
 θεμῶν εἰσι τροπικοί, ὑπὸ αὐτῶν γὰρ τὴν πάροδον τῆς
 ἡλίου κείνται, τῇ δὲ πρὸς ἀλλήλους ὡδ' ἀλλήλων γέ-

sunt: verum pro sphaerarum descriptione ad hunc modum
 dispensari solet. Diviso in sexaginta partes meridiano quo-
 nus circulo, septentrionalis circulus à polo sexagesimarum
 partium sex intervallo describitur. Idem in alteram partem
 à solstitiali circulo sexagesimarum partium quinque inter-
 vallo notatur. Equator ab utroque tropicorum sexagesimis
 quaternis distat. Brumalis circulus ab antarctico sexagesi-
 mis quinque. Antarcticus à polo sexagesimis sex. Neque ta-
 men in omni plaga urbeve eandem intercapedinem inter se
 servant: sed tropici ab equatore parem in omni inclinatione
 distantiam vendicant. Idem autem ab arcticis non parem per
 omnes horizontas, sed alibi minorem, alibi maiorem. Ita de-
 mum et arctici à polis non parem in quavis inclinatione
 distantiam servant, sed alibi maiorem, alibi minorem habent.
 Sphæra tamen omnes ad Græcicæ horizonta describuntur.

De Coluris.

Sunt et per polos ducti circuli, quos nonnulli coluros vo-
 cant. His accedat, ut in ambitus suos mundi polos recipiant.
 Coluri autem dicti sunt, quod partes aliquas in se minimè
 conspectas habent. Reliqui enim circuli in mundi circum-
 etu integri cernuntur: sed colutorum partes quæpiam, quæ
 videlicet ab arctico sub horizonte latent, cerni non possunt.
 Signantur autem hi circuli per tropica puncta, dividuntque
 per duas æquas partes circulum, qui per media signiferi
 ducitur.

De signifero.

Obliquus circulus is est, qui duodecim signa continet, ex
 tribus æquidistantibus circulis constans: quorum duo lati-
 tudinem signiferi determinant, unus per media signa du-
 ctus vocatur: hic adeo duos pares et æquidistantes circulos,
 solstitialem in prima Cancræ parte, brumalem in Capricorni

νοιτ' αν θερινος μιν βορρικός, υ παρ' ημιν ισμημερινος. χειμερινοι δε οι δυο βορρικοι. φύση γαρ λέροιτ' αν κρη κρηθολικώς παρ' εσ πασαν τιν οίκουμνην θερινος βορρικός κύκλος υπάρχειν. ο εγγιστα της οικησεως υπάρχειν. δι' τω άπταιν τοις τωδ' ισμημερινον οικουσι θερινος βορρικός γινεθ' ο ισμημερινος. τότε γαρ αύτοις κρη κορυφω γινεται ο ήλιος. ισμημερινοι δε κύκλοι γινονται παρ' αυτοις παντες οι ωδωλληλοι, ισμημερια γαρ αφο παντος εστι παρ' αυταις παντες γαρ οι ωδωλληλοι κύκλοι διχοτοι μινται υποδ' οελζοντος.

Περι Διφασσεως τ' πάντε ωδωλλήλων κύκλων.

Ουδ' αϊ Διφασσεσ αι απ' αλληλων τοις κύκλοις αι αυται Διφασσεσ αι κρη ολιω τ' οικουμνησ, αλλά παρ' εσ τ' κρηραφω τ' σφαιραν διαμερνθ' ουτως, τδ παντος μεσημβρινοι κύκλεσ διαμερνωσ εις μερη ζωδ αρκτικωσ απ' ο τδ πολω κρηραφείαι απεχαν ζ' ε'. ο δ' αυτος εστι θάτερον μερη απ' ο τδ θερινω κρηραφείαι, απεχαν ζε'. ο δε ισμημερινωσ, αφ' εκατερων τ' κρη προπικων εδ'. ο δε χειμερινωσ βορρικός κύκλος απ' ο τδ ανταρκτικοδ' απεχαν ζε'. ο δε ανταρκτικός απ' ο τδ πολω ζ' ε'. κρη πασαν δε χωρον κρη πολω ε' ταισ αυταισ Διφασσεσ έχουσιν απ' αλληλων. άλλ' οι μιν βορρικοι απ' ο τδ ισμημερινωσ κρη παν' εγκλιμα τ' αυτιω απ' ο τδ ασιν έχουσιν. οι δε προπικοι κύκλοι απ' ο τδ αρκτικων ου τιν αυτιω έχουσι Διφασσεσιν κρη παντας της οελζοντασ, άλλ' οι μιν ελασσον, οι δε πλείον διφασσεσιν. ομοιωσ δε οι αρκτικοι απ' ο τδ πολων ε' τ' ισην απ' ο τδ ασιν έχουσι κρη παν' εγκλιμα. άλλ' οι μιν ελάττω, οι δε πλείω κρη ταρεαφορται μιν τοι πασαι αι σφαιραι παρ' εσ τον εν τη ελλάδι οελζοντα.

Περι κολούρων κύλων.

Διδ' ο τδ πολων δε εισι κύκλοι τωδ' πινων κολε-
principio.

principio. Latitudo signiferi continet partes duodecim. Dicitur est autem hic circulus obliquus, quod aequidistantes ad inequales angulos interfecet.

De horizonte

Horizon verò circulus est, qui conspectam mundi partem ab inconspicua dirimit. Itaque in duas partes universam sphaeram secat, ut alterum hemisphaerium supra terram, alterum sub terra relinquat. Est verò horizon duplex, alter qui sensu usurpatur, alter qui sola ratione percipitur. Ergo sensibilis horizon est, qui à nostro visu in termino visionis circumscribitur. Hic adeò non amplius duum milium stadiorum demetientem habet. Quo autem ratione percipitur, ad fixarum stellarum sphaeram pertinet, mundumque totum in duo secat. Nec verò per omnem tractum urbemve idem horizon est: sed sensu idem quadringentis fere stadiis manet. Quo sit, ut dierum longitudo, & clima, & apparentia omnes eadem sibi consent. Aucto verò stadiorum numero, pro habitationis diversitate Horizon, clima, omnes denique apparentia mutantur. Convenit tamen, ut habitationis ultra quadringenta stadia mutationem ad austrum boreamve accipiamus. Siquidem qui eundem aequidistantem incolunt, in quamlibet magno stadiorum numero horizonta quidem diversum habent, clima verò idem, & apparentias omnes similes. Dierum tamen exitus initiaque haudquaquam iis qui eundem aequidistantem habitant, eodem temporis momento euenient. Verum si exacta rationis exanimi stare velimus, pro quolibet puncto, in quavis orbis parte mutati situs horizon, clima,

ροι ὡς σταυροειδῆ μοι, οἷς συμβέβηκεν ἕκαστ' ἰδίαν
 περιφερῶν τῶν ἑκὸς πάλαι ἔχει κλάσροι δὲ κέ-
 κλιωται, ἀλλ' ἐπὶ τὸ μέρη τινὰ ἀθεώρητα αὐτῶν γίνεσθαι.
 οἱ μὲν γὰρ λοιποὶ κύκλοι χ' τ' ἑξοχρῶν τῶν κόσμου
 ὄλοι θεωρητέα. τ' δὲ κλάσρων κύκλων μέρη τινὰ βῆτι
 ἀθεώρητα, τὰ δὲ ἀναρρηκτικὰ ἕκαστ' ὀρέζοντα
 ἀπὸ λαμβανόμενα. γράφοντες δὲ οὗτοι οἱ κύκλοι ἀλλ'
 τ' ἑξοχρῶν σημειώων, καὶ εἰς μέρη λ' ἴσα διαμερεσι τὸν
 ἀλλ' ἑξοχρῶν τ' ἑξοχρῶν κύκλον.

Περὶ ζωδιακοῦ κύκλου.

Λόξος δὲ βῆτι κύκλος, ὁ τ' ἑξοχρῶν ζωδίων. αὐτὸς δὲ
 ἐκ τριῶν κύκλων ὡς ἀλλήλων συνέστηκεν. ὅσοι μὲν
 τὸ πλάτος ἀφορίζον λέγεται ἑξοχρῶν κύκλος, ὁ
 δὲ ἐκ ἀλλ' ἑξοχρῶν τ' ζωδίων καλεῖται. ὁ δὲ ἑξοχρῶν
 δύο κύκλων ἴσων καὶ ὡς ἀλλήλων, ἑξοχρῶν ἑξοχρῶν
 καὶ τὴν τῶν ἑξοχρῶν πρώτῳ μοίρῳ, ἑξοχρῶν ἑξοχρῶν
 ἑξοχρῶν καὶ τ' ἑξοχρῶν ἑξοχρῶν πρώτῳ μοίρῳ. τὸ δὲ
 πλάτος τῶν ζωδιακοῦ κύκλου βῆτι μοίρῳ ἑξοχρῶν
 κείλιται ὁ ζωδιακὸς κύκλος, ἀλλ' ἑξοχρῶν τὸ τεμνεῖν τοὺς
 ὡς ἀλλήλους κύκλους.

Περὶ ὀρέζοντος.

Ὀρέζων δὲ βῆτι κύκλος, ὁ διορίζων ἡμῖν τὸ τε φανε-
 ρὸν καὶ τὸ ἀφανές μέρος τῶν κόσμου, καὶ διχοτομῶν τ' ὄλοι
 σφαιρῶν ἑξοχρῶν, ὡς τε ἡμισφαιρῶν μὲν ὡς γῆν ἀπὸ
 λαμβανέων, ἡμισφαιρῶν δὲ ἕκαστ' ἑξοχρῶν. εἰσι δὲ ὀρέ-
 ζοντες δύο, εἰς μὲν ὁ ἀνατολικὸς, ἑτέρος δὲ ὁ ὀρέζων
 ἀνατολικὸς μὲν οὐδὲ βῆτι ὀρέζων, ὁ ἕκαστ' ἡμετέρας
 ὀρέζων ὡς ἀνατολικὸς καὶ τ' ἀπὸ τῶν ἡμετέρας
 ὀρέζων ὡς ἀνατολικὸς τ' ἀπὸ τῶν ἡμετέρας
 ὀρέζων ὡς ἀνατολικὸς τ' ἀπὸ τῶν ἡμετέρας
 ὀρέζων ὡς ἀνατολικὸς τ' ἀπὸ τῶν ἡμετέρας

et apparentia omnes evariant. Horizontem vero ea ra-
 tione in sphaerarum descriptionem non adhibetur, quod
 reliqui circuli omnes ab ortu ad occasum circumacto
 mundo vna rapiuntur. Horizontem sicut natura quietem
 amat, eodem semper servato situ. Si ita horizon in sphae-
 ras adderetur, circumactis in etiam cum moveri, et
 nonnunquam supra verticem esse accideret. Id quod certe
 tum captum omnem superat, tum a sphaera ratione abhor-
 ret. Verum non incommode situs eius ab alio, in quo
 sphaera revolvitur, intelligi solet.

De meridianis circulis.

Meridianus circulus est, qui per mundi polos et
 punctum, quod nabis supra verticem eminent, ducitur. In
 quem cum sol incidit, medius dies, mediaeque noctes
 efficit. Hic etiam circulus, immotus in mundo est, v-
 no eodemque in tota mundi vertigine servato posito.
 Nec in sphaera, quae astris insigniuntur, adscribitur,
 quod et immotus sit et nullam mutationem recipiat:
 sed (quod sensu usurpari possit) trecentis fere stadiis idem
 meridianus manet. Rationis tamen scrupulosiore indagi-
 ne ad quemvis gressum, qui ortum versus occasum ve
 dirigitur, novus meridianus notatur. Ad austrum e-
 nim boreamve quantumvis progrediare, etiamsi decem
 milium stadiorum intervallum intersit, idem meridianus
 servatur: cum ab ortu ad occasum itur, mutatur.

De lacteo circulo.

Obliquus etiam est et lacteus circulus. Hic ita-
 que supra tropicos obliquatus cernitur. Constat autem ex

ὄλον κόσμον. ἔχ' ἅσασιν δὲ χόρην καὶ πόλιν ὁ αὐτός
 ἔστιν οὐρανῶν, ἀλλὰ πρὸς μὲν τὴν ἀστρονομίαν χροδὸν ἔπι σα-
 δίδης τε βραχυστάς, ὁ αὐτὸς οὐρανῶν ἀστρονομίαν, ὡς τε καὶ
 τὰ μεγέθη τῶν ἡμερῶν, καὶ τὸ κλίμα, καὶ πάντα τὰ φαινό-
 μενα, ἔα αὐτὰ διαμεμενῶν. πλείονων δὲ σαδίων γνωμέ-
 νων ἔχ' τὴν ὁμοειδήσιν τὴν οἰκίσσεως, ἕτερος οὐρανῶν γινέσθαι
 ἔχ' τὸ κλίμα ἀστρονομίαν, καὶ πάντα τὰ φαινόμενα με-
 ταπίπτει, δεῖ μὲν τοι γὰρ τὴν ὁμοειδήσιν τὴν οἰκίσσεως τὴν
 ὕψος τε βραχυστάς σαδίδης ἀστρονομίαν ἔχ' τὴν
 πρὸς ἀρκτον μεσημβρίαν τε παροδὸν τοῖς μὲν γὰρ ἔπι
 τῶν αὐτῶν ὁμοειδήσιν οἰκουσιν ἀπὸ μεσίων σαδίων ὑ-
 παρχουσιν, ὁ μὲν οὐρανῶν ἔστι ἀστρονομία, τὸ δὲ κλίμα τὸ
 αὐτὸ, καὶ πάντα τὰ φαινόμενα ὁμοειδήσιν ἀστρονομίαν μὲν τοι
 ἀρχαί, καὶ τελευταίαι αὐτῶν ἡμερῶν ἔχ' ἅμα πᾶσιν ἴσονται
 τοῖς ἔπι αὐτῶν ὁμοειδήσιν οἰκουσιν. ἔχ' δὲ τὴν πρὸς
 τὴν ἀρκτικὴν ἀστρονομίαν τὴν ἀστρονομίαν παροδὸν γινέσθαι
 καὶ ὁποῖον μέρους τῶν κόσμων, μεταπίπτει καὶ ὁ οὐρανῶν
 καὶ τὸ κλίμα, καὶ πάντα τὰ φαινόμενα διάφορα. ἔχ' ἁ-
 παραφροσὴ δὲ οὐρανῶν ἐν τῶν σφαιραῖς δι' αὐτῶν τοιαυ-
 τῶν, ὅτι οἱ μὲν οἰκιστοὶ κύκλοι πάντες, φερομένων ἐκ κύκλου
 ἀπὸ ἀνατολῶν ἔπι τὴν δύσιν, συμπεισφροσὴ καὶ αὐτοὶ
 τῆν ὁμοειδήσιν κινήσιν, ὁ δὲ οὐρανῶν ἔστι φύσιν ἀκίνητος, τὴν
 αὐτῶν ἔχ' τὴν ἀστρονομίαν ἀστρονομίαν ἀστρονομίαν, εἰ οὐ καὶ το-
 γράφοντο οἱ οὐρανῶν ἐν τῶν σφαιραῖς, φερομένων
 αὐτῶν, συνέσθαι ἐν τὴν ὁριζόντιαν κινήσιν, καὶ ἔχ' κορυ-
 φλιῶ ποτε γινέσθαι, ὅσαρ ἔστιν ἀδύνατον, καὶ ἀλλότριον τῶν
 σφαιρικῶν λόγων. ἔχ' μὲν τοι γὰρ τὴν σφαιρικὴν θήκης
 ἢ τῶν ὁριζόντιος θέσις χρονοῖται.

Περὶ τῶν μεσημβρινῶν κύκλων.

Μεσημβρινὸς δὲ ἔστι κύκλος, ὁ ἀστρονομία τῶν κόσμων πό-
 λων καὶ ἔχ' κορυφλιῶ σημεῖς γροφλιῶ κύκλος, ἔχ'

tenui nebuloſa ſubſtantia: unus certe cœleſtium circulo-
 rum conſpicuus, nec certa latitudine definitus; ſed ali-
 qua ſui parte latiore, aliqua anguſtiore: quo minus equi-
 dem in pleraſque ſphæras adſcribi ſolet. Eſt autem unus
 è numero maximorum circuloꝝ: quippe cum maxi-
 mi circuli in ſphæris dicantur, quibus idem cœtrum cuius
 ſphæra eſt. Sunt porò maximi circuli ſeptem: Equa-
 tor, Signifer, qui per media ſigna ducitur, qui per polos
 ducitur, cuiuſque habitationis Horizon, Meridianus,
 Lacteus.

De quinque Zonis.

Totius terra ſuperficiſ ſphærica eſt, & dimiditur in
 Zonas quinque. Ex quibus dua ſunt, quæ circa polos de-
 ſcribuntur, frigida dicta, quod maxime abſunt à ſolis
 orbita: eadem ob frigoris iniuriam parùm habitata. De-
 terminantur autem polos verſus arcticis circulis. Quæ
 verò poſt haſ deinceps habentur, quod mediocriter ad præ-
 tereunt è ſolem ſunt ſita, temperata appellantur, habent que
 in cœlo limites arcticos, tropicòſque circulos, quibus in-
 teriacent. Reliqua, quæ inter memoratas quatuor me-
 dium locum tenet, quod ſub ipſo ſolis tranſitu tacet, torrida
 nuncupatur, à terreſtri æquatore in duaſ partes diuiſa.
 Iſ porò ſub mundi æquatore porrigitur. Sed ex tempera-
 tis altera à noſtri orbis hominibus incolitur: ipſa longuà
 propè centum millibus ſtadiorum, lata ferè dimidio.

De ſignis cœleſtibus.

Signa ſtellis inſignita diuiduntur in partes tres: quæ-
 dam enim in ſignifero locata ſunt, quedam ſepentrionalia
 vocantur, quedam auſtrina. Quæ itaque in ſignifero
 ſita ſunt, duodecim animalia ſunt, quorum nomenclaturæ

ὁ γενόμενος ὁ ἥλιος, τὰ μέσα τῶν ἡμερῶν καὶ τὰ μέσα τῶν νυκτῶν ποιεῖ, καὶ οὗτος δὲ ἔστιν ὁ κύκλος ἀκίνητος ἐν τῷ κόσμῳ, καὶ τὸ αὐτὸν τὰς ἡμερῶν ἀφύλακτων ἐν ὅλη τῇ τῆς κόσμου ἀεὶ τροπῇ. οὐ καὶ ἀφ' ἑαυτοῦ δὲ ἔστος ὁ κύκλος ἐν ταῖς καὶ ἀφ' ἑαυτοῦ ἀκίνητος σφαιραῖς, ἀφ' ὅτι ἡ ἀκίνητος εἶναι καὶ μηδὲν αἰετῶν ἔστιν ἔχουσα μετὰ πῶσι. ἀλλὰ πρὸς μὲν τὴν ἀφ' ἑαυτοῦ ἔστιν ἔχουσα πρὸς τοὺς ἀκίνητους ἀφ' ἑαυτοῦ, πρὸς δὲ πῶσι ἐν τῷ λόγῳ ἀκίνητος, ἀμα τῷ πῶσι παρῆσαν γίνεσθαι πάροδον, ἢ πρὸς ἀνατολῆν, ἢ πρὸς δύσιν, ἕτερος γίνεται μεσημβρινός, καὶ μὴ γὰρ πρὸς ἀρκτον καὶ μεσημβρινὰ πάροδον, καὶ ἀν' ἀνατολῆν καὶ δύσιν, ἕτερος γίνεται μεσημβρινός, καὶ δὲ τὸ ἀπ' ἀνατολῆς πρὸς δύσιν πάροδον, ἀφ' ὅρα μεσημβρινῶν.

Περὶ γαλακτικοῦ κύκλου.

Αὐτὸς δὲ ἔστι κύκλος καὶ ὁ τῆς γαλακτος, οὗτος μὲν οὐ μείζωνι πλάτει λεγόμενος τῷ τροπικῷ κύκλῳ. Ἐπιπέδι δὲ ἐν βραχυμερείᾳ νεφελοειδῶς, καὶ ἔστιν ἐν τῷ κόσμῳ μόνος θεωρητός. οὐχ ὡς τὰς ἀλλὰ τὸ πλάτος, ἀλλὰ καὶ μὴ πᾶσι μέρη πλάττερος ἔστι, καὶ δὲ πᾶσι φησὶν ἔστιν ἔχουσα πᾶσι πλάττερος, δι' αὐτῶν αἰτίων ἐν ταῖς πλείεσσι σφαιραῖς ἔστιν ἔχουσα πᾶσι τῆς γαλακτος κύκλος. ἔστι δὲ καὶ οὗτος τῶν μεγίστων κύκλων, μέγιστοι γὰρ ἐν σφαιραῖς λέγονται κύκλοι, οἱ τὸ αὐτὸ κέντρον ἔχοντες τῇ σφαιρᾷ. εἰσι δὲ μέγιστοι κύκλοι ἐπὶ ἀκίνητος, ζωδιακός, καὶ ἀφ' ἑαυτοῦ τῶν ζωδίων, ὁ ἀφ' ἑαυτοῦ πῶσι, ὁ καὶ ἐκείνην οὐκιστὴν ὀρεῖσθαι ὁ μεσημβρινός, ὁ τῆς γαλακτος.

Περὶ τῶν πέντε ζωνῶν.

Ἡ δὲ ἡμῶν συμπᾶσι ἔστι φάσμα σφαιροειδῆς ὑπάρχουσα, ἀφ' ἑαυτοῦ εἰς ζώνας πέντε ὡν δύο μὲν αἰετῶν

ras alibi diximus. In iis duodecim stellæ quædam sunt, quæ ob quasdam quas referunt notæ, proprias appellationes meruerunt. Siquidem sex numero, quæ in tauri dorso visuntur, Pleiades nominantur. Quinque verò, quæ in capite Tauri cernuntur, Hyades dicuntur. Stella verò quæ pedes Geminorum præcedit, Propus, quasi præpes vocatur. Quæ verò in Cancro tuberculam referunt, Præsepe vocant. At duæ, quæ iuxta Præsepe collocata sunt, Aselli dicuntur. Premitens autem sidus, quod in corde leonis notatur, simili cum loco nomine, Leonis cor dicitur: à nonnullis regia stella, quod qui sub ea nascuntur, regiam natiuitatem sint nacti. Sed quæ in virginis summa sinistra manu hæret, fulgida sanè stella, Spicæ nominant: Stellula verò, quæ iuxta virginis dextram alam figitur, Protrygetes dicitur. At quatuor stellæ, quæ in summa Aquary dextra visuntur, Vrna nomen habent. Quæ verò à Piscium cauda partibus sita deinceps sunt, græcè lini, latinè linea, vel ut quibusdam placet, lineolæ nuncupantur. Sunt itaque in austrina linea stellæ novem, in septentrionali quinque. Sed præfulgens sidus, quod in summa linea conspicitur, græcè syndesmos, latinè nodus nuncupatur. Septentrionalia sunt, quæcumque ad septentrionem signiferi situm habent. Sunt autè hæc: Vrsa maior, Vrsa minor, Draco qui inter Vrsas locatur, Arctophylax, Corona, Engonasin, Serpentarium, Serpens, Lyra, Avis, Sagitta, Aquila, Delphinus, Protomehippi, hoc est, prior equi portio, iuxta Hipparchum equus Cepheus, Cassiopeia, Andromeda, Persens, Auriga, Deltoton, et qui postea à Callimacho in astra relatus est, Berenices crinis. In iis rursus stellæ quædam, ob notas quasdam integras, quæ in se continent, proprias appellationes sunt for-

τῶν πόλιν πορρωτάτα δὲ κείμεναι τῆς τῆς ἡλίου πα-
 ρόδου, κατεψυγμένα λέγονται, καὶ αἰκίητοι. Ἀφ' οὗ
 ψυχρὸς εἶσιν. ἀφορίζονται δὲ ὑπὸ τῆς ἀρκτικῆς
 πρὸς τῶν πόλιν, αἱ δὲ τῶν ἕξης, συμμετρῶς μὲν
 κείμεναι πρὸς τὴν ἡλίου παράροδον, εὐκράτοι κα-
 λουῦνται. ἀφορίζονται δ' αὐτὰ ὑπὸ τῆς ἐν τῷ
 κόσμῳ ἀρκτικῆς καὶ τροπικῆς κύκλων, μετὰ ξὺ κεί-
 μεναι αὐτῶν. ἡ δὲ λοιπὴ, μέση τῆς πρὸς τῆς τροπικῆς
 κείμεναι δ' ἐπὶ αὐτῷ τῆς ἡλίου παράροδον, ἀγα-
 κεχυμένη καλεῖται. διχοτομεῖται δ' αὐτὴ ὑπὸ
 τῆς τῆς γῆς ἰσημερινῆς κύκλου, ὅς κεῖται ὑπὸ τὸν ἐν
 τῷ κόσμῳ ἰσημερινὸν κύκλον. τῆς δὲ εὐκράτων
 δύο ζωνῶν, ἡ ὑπὸ τῆς ἐν κατ' ἡμᾶς οἰκουμένη κατεπι-
 κείσθαι συμβέβηκεν, ὅτι μὲν τὸ μικρὸς οὖσα ὡς ἐγγίσει
 πρὸς δὲ καὶ μυριάδας σταδίων, ὅτι δὲ τὸ πλάτος ὡς
 ἐγγίσει τὸ ἥμισυ.

Περὶ τῆς κατεψυγμένων
 ζωνῶν.

Τὰ κατεψυγμένα ζώδια διερεῖθ' εἰς μέρη βία. ἀ-
 μὲν γὰρ αὐτῶν ὅτι τῆς ζωδιακοῦ κύκλου κεῖται, ἀ δὲ
 λέγεται βόρεια, ἀ δὲ πρὸς ἀνατολὴν ἔνοια. τὰ μὲν οὖν
 ὅτι τῆς ζωδιακοῦ κύκλου κείμεναι, ὅτι τὰ ἰβ' ζώδια,
 ὧν τὰς ὀνομασίας πρὸς τῆς ἡλίου ἐν ἄλλοις, καὶ ἐν τοῖς
 ἰβ' ζώδιοις, τινὲς ἀστὲρες. Ἀφ' οὗ ἐπ' αὐτοῖς γινόμεναι
 ὅτι σημασίας, ἰδίαις πρὸς τῆς ἡλίου ἐξ ἰσημερινῆς εἶσιν. οἱ μὲν
 γὰρ ὅτι τῆς αὐρῆς, ὅτι τῆς νότος αὐτῆς κείμεναι ἀσ-
 τὲρες, τὸν ἀριθμὸν ἕξ, καλεῖνται Πλειάδες, οἱ δὲ ὅτι τῆς
 βερενικῆς τῆς αὐρῆς, κείμεναι ἀστὲρες, τὸν ἀριθμὸν καὶ αὐ-
 τοὶ ἕξ, καλοῦνται ἑπτά. οἱ δὲ πρὸς τῆς ἡλίου ἐξ ἰσημερινῆς
 ἐν τῷ κατεψυγμένῳ νεφελοειδῶν συστροφῆς ἐοικότες, καλεῖνται

sita. Nam insigne sidus, quod supra media Arctophyla-
 cis crura iacet, Arcturus appellatur. Clara autem stella,
 qua iuxta Lyram posita est, totius signi nomine Lyra dici-
 tur. Quæ verò in Persei summa sinistra spectantur, Gor-
 gona nomen habent. Sed quæ in summa eius dextra no-
 tantur, stellulae certè crebrae paruaq̃, falcem faciunt.
 At illustre sidus, quod in aurigæ sinistro humero cerni-
 mus, Capram nominamus. Duas verò exiguas stellas,
 quæ in summa eiusdem aurigæ manu figuntur, Hædos dici-
 mus. Austrina signa sunt, quæcumque ad meridionalem
 signiferi partem sunt posita. Eorum nomina hæc sunt:
 Orion, Procyon, Lupus, Argo, Hydra, Crateræ, Coruus,
 Centaurus, Fera, quam Centaurus tenet, Thyrsolocus quem
 Centaurus præfert, Thuribulum, Austrinus piscis, Cet-
 tus, Aqua, quæ ab aquario funditur, Flumen, quod ab
 Orione defluit, Australis corona, quam nonnulli Fran-
 scum vocauerunt, ac si à cælo diminutivum declines: Cuius
 Hipparchum, Caduceus. In his quoque stellæ quædam pro-
 pria sibi nomina vindicauerunt: quippe lucida stella, quæ in
 Procyone cernitur, Procyon appellatur: quæ verò in ore ca-
 nis conspicuo splendore aspicitur, quòdque æstus incremen-
 ta secum afferre putatur, canis eodem, quo totum signum,
 nomine censetur. At sidus, quod in summo Argus gu-
 bernaculo fulget, Canobus nominatur: hic in Rhodo agrè
 conspicitur, aut certè ab editis locis: in Alexandria verò
 prorsus non cernitur, utpote vix quarta signi portione supra
 horiζontem extante.

FINIS SPHÆRÆ.

ΠΡΟΚΛΟΥ

φάτη.οι δὲ πλησίον αὐτῆς δύο ἀστέρες κείμηναι, ὄνοια
πρωσαγορευέσθαι. οἱ δὲ ἐν τῇ καρδίᾳ τῆς λέοντος κεί-
μηνος λαμπαρῆς ἀστὴρ ὁμωνύμως ἰσὸς ἴσος ἐφ' οὐ κει-
ταί, καρδία λέοντος πρωσαγορευέται, ὑπὸ δὲ πινων
βασιλισκῶν καλεῖται ὅτι δοκῶσιν ἐπὶ τὸν τόπον
τῆτον γινώσκον, βασιλικὸν ἔχειν τὸ γενέθλιον. ὁ δὲ ἐν
ἄκρῳ τῇ ἀριστερᾷ χεὶρὶ τῆ παρθένου κείμηνος λαμπαρῆς
ἀστὴρ, φαῦλος πρωσαγορευέσθαι. ὁ δὲ ὑπὸ τῆς δέξιαν τῆς
παρθένου κείμηνος ἀστερισκός, πρωσβυγητῆς ὀνο-
μαζέται. οἱ δὲ ἐν ἄκρῳ τῇ δεξιᾷ χεὶρὶ τῆς ὑδροχοῦ
πρωσαγορευέσθαι. οἱ δὲ ἐν τῷ νότιῳ λίκῳ ἀστέρες θ', ἐν δὲ
τῷ βορείῳ λίκῳ ἑ. ὁ δὲ ἐν ἄκρῳ τῷ λίκῳ κείμηνος λαμ-
παρῆς ἀστὴρ, σιῦδεσμων πρωσαγορευέσθαι. βορεία δὲ
ἔστιν, ὅσα τῆς ζωδίων κύκλου πρὸς ἀρκτίδος κείσθαι. ἔστι
δὲ ταῦτα ἢ μεγάλη ἀρκτίς, ἢ μικρά, δοάκων ὁ. ἀρκτίς ἢ
ἀρκτὶς, ἀρκτιοφύλαξ, σέφανος, σηρόνασιν, ὀφιόχορος,
ὄφεις, λύρα, ὄρνις, οἰσός, αἰτός, δελφίς, πρωστομὴ ἰππός·
καθ' ἑκάστην ἰπποσ, κηφέως, χριστιανία, ἀνδρομέ-
δων, ὄρσεως, ἠνιοχός, δελτωτόν, καὶ ὁ ὑπερον κατεστηγ-
μηνος ὑπὸ Καλλιμάχου ἑρηνικήσ, πλοσγίμος, πάλιν
δὲ καὶ ἐν τῆτοις ἀστέρες τίνες, ἰδίως ἔχουσι πρωσσησείας,
ἀρκτίδος ὀλοσχερεῖς ἐπὶ αὐτοῖς γινώσκον, ὀπισθημασίας
ὁ μὲν γὰρ ἀπὸ μέσον τ' σκελῶν ἔστω ἀρκτιοφύλακος κεί-
μηνος ὀπισθημασίας ἀστὴρ, ἀρκτίδος ὀνομαζέσθαι. ὁ δὲ ὑπὸ
τῆς λύρας κείμηνος λαμπαρῆς ἀστὴρ, ὁμωνύμως ὀλο-
τῆς ζωδίων λυρα πρωσαγορευέσθαι. οἱ δὲ ἐν ἀριστερᾷ ἄκρῳ
χεὶρὶ ἔστω κείμηνος ἀστέρες, ἠρηγόνοι καλεῖσθαι. οἱ δὲ
ἐν ἀριστερᾷ ἄκρῳ χεὶρὶ τῆς ὄρσεως κείμηνος ἀστερισκοὶ
πικνοὶ καὶ μικροὶ, εἰς τ' ἀρκτίον κατεστηλίζον. ὁ δὲ ἐν τῷ

ΠΡΟΚΛΟΥ ΣΦΑΙΡΑ.

ἑκτονίμων ὀλοσχερεῖς κείμηνος λαμπαρῆς ἀστὴρ, ἀρκτί-
πρωσαγορευέσθαι. οἱ δὲ ἐν ἄκρῳ τῇ αὐτῇ χεὶρὶ ἀστερισκοὶ
δύο, ἐριφοὶ καλεῖσθαι. νότια δὲ ἔστιν ὅσα ἔστω ζωδίων κύ-
κλου πρὸς μεσημβρίαν κείσθαι. ἔστι δὲ τῶν ἀρκτίων, πρῶ-
κῶν, λαγῶς, ἀργῶ, ὑδροσ, κρατήρ, κάραξ, κείμηνος
θηλειὸν ὁ κρατεῖ ὁ κείμηνος, θυροσλόχος ὁ κρατεῖ ὁ κεί-
ταυρος, θημιατήριον, νότιος ἰχθύς, κητός, ὑδαρ τὸ σπῆ-
τῆ ὑδροχόος, ποταμός, ὁ ἔστω ἀρκτίων, νότιος σέφανος, ὑπὸ
πινων ἑρηνικός πρωσαγορευέσθαι, κηρήμιον καὶ ἰπ-
παρχον. πάλιν δὲ ἐν τῆτοις τίνες ἀστέρες ἰδίως ἔχουσι
πρωσσησείας, οἱ γὰρ ἐν τῷ πρῶτῳ κῶν λαμπαρῆς
ἀστὴρ, πρῶτον καλεῖται. ὁ δὲ ἐν τῷ ἑκτονίμων τῆς κωμῆς
λαμπαρῆς ἀστὴρ, ὁ δὲ δοκεῖ τ' ὀπισθημασίας ἰπποσ
ποιεῖν, ὁμωνύμως ὀλοσχερεῖς τῶν ζωδίων, κῶν πρωσαγορευέσθαι.
ὁ δὲ ἐν ἄκρῳ τῶν πηδάλιων τῆς ἀρκτίδος κείμηνος λαμ-
παρῆς ἀστὴρ, κωμῆς ὀνομαζέσθαι. ἔστι δὲ ἐν ῥόδῳ μάλισ
θεωρητός, ἔστιν, ἢ παντελῶς ἀφ' ὑψηλῶν τόπων ὀρα-
τός, ἐν ἀλεξάνδρειᾳ δὲ ἔστι παντελῶς ἀφανής. ἔστω
γὰρ τέταρτον μέρος ζωδίων σπῆ τῆ ὀριζήοντος με-
τεωροσμηνος φαίνεται.

Τέλος τῆς ἀρκτίδος σφάρας.

APOLLODORI ATHE-
NIENSIS GRAMMATICI

BIBLIOTHECÆ SIVE DE

Deor. origine,

LIBER PRIMVS.

Benedicto Agio Spoletino Interprete.

CELVS primus orbis vniuersi im-
perio præfuit, quique ducta vxore
Tellure, priores ex ea filios sustulit,
quos centimanos appellarunt, Bria-
reum, Gyan, ac Cœcum: Qui, quod
singuli cœtum manus, & capita quin-
quaginta haberent, corporis cū ma-
gnitudine, rum robore ceteris mortalibus antecellerunt.

Post hosce autē ē Cœlo Tellus, Cyclo-
pas, Harpen, Steropem, & Brontem, singulos singulis & his quidem
in media frōte locatis oculus peperit. Sed hos Cœlus vin-
ctos deiecit in tartarum, is locus est ad inferos tenebro-
sissimus, qui tantum a terra distat, quantum a cœlo ter-
ram abesse ferunt.

Cœlus item ex eadem coniuge procreauit Oceanum,
Cœcum, Hyperionem, Crium, * Impetūque, cogno-
mento Titanas, & nouissimum omnium Saturnum su-
scipit. Præterea filias Tethyn, Rheam, Themim, Mne-
mosinem, Phœbem, Dionēque, ac Thiam, quas Tita-
nidas nominarunt. Mox verò Terra indignissimè ferēs,
filiorum in tartara deiectionum interneccionem, Titanas,
vt patrem dolo aggredērentur, inducit. Saturno que ada-
mantinam falcem suggerit. Tum ij omnes præter vnum
Oceanum in patrem impetum faciunt, & Saturnus præ-
fecta Cœli genitalia deiecit in pelagus, de que virilium
sanguinis profluentibus guttis, Erinyes, Alecto, Tifi-
phone, ac Megara enatae sunt. Cœlo demum ē Regno
expulso, & reuocatis ab ima Tartari profunditate gema-
nis fratribus, Saturnum imperio suffecerunt. At hic tur-

K k

*Cœlus primus
princeps.*

*Telluris filij
Centimano-
cur dicti.*

** Iapetum.*

fus Titanas fratres compeditos demisit in tartarus, Rheā inde sororem sibi in matrimonium copulavit. Post vbi Cœlus; ac terra illum filij sui viribus imperio, deturbatum iri prædixerunt, singulos, vt quisque in lucem prodibat, atque nascebatur, ita deuorabat. Er Vestam prius, Cererem deinde; & Iunonem: post has Plutonium & Neptunum deglutit. Quamobrem irata coniux Rheā in Cretam, quo tempore Iouem in utero ferebat proficiscitur, vbi in antro * Diæo illum parit, & Curetibus. Adrasteæque, ac Idæ Nymphis Melissarum filiis alendum dedit: Hæ vero Amaltheæ lacte puerum educunt. At * Curetes in antro armati infan- tem assertantes hastilibus scuta; ne vagientis pueri vocem Saturnus audiret, concutebant. Rheā verò inuoluntum fasciis lapidem pro nato patri filio deuorandum dedit.

Mox, vbi Iupiter iustæ, atque integræ fuit ataris, Metin Oceani filiam sociam capit, quæ Saturno Pharmacum bibendum propinat: cuius ille vi coactus lapidem prius, deinde, quos antea filios, deuorarat, eromit: quorum adiumento Iupiter aduersus patrem Saturnum, ac Titanas bellum gessit. Verum decimo post huiusce. inter eos belli anno, Tellus victoriæ Ioui, si in Tartarum deictos sibi in societatem adsciuerit, vaticinata est. Tum is, Campe custode interfecta, illos è vinculis liberavit. Iam tum etiam * Cyclopes Iouem tonitru, fulgetræque, & fulmine, Plutonium autem Galea, & Neptunum tridente condonarunt. His illi telis armati Titanas subigunt, & coniectos in vincula, atque in Tartarum detulos, centimanis custodiendos dederunt: Quo factò iidem rerum imperium sorte inter se partiuntur: ac Ioui quidem cœli regnum, Neptuno maris, & Plutoni inferiorum loca obtigerunt.

Cæterum Titanibus procreantur, Oceano quidè: & Tethyde, Oceanidum terna millia. Asia, Styx, Electra, Doris, Eurynome, Amphitrite, Metis. Cœo autem ex Phœbe, Asteria, & Latona: ex Hyperione, ac Thea, Aurora, Sol, Luna, Crio ad hæc & Eurybœæ Pluri filia: nati sunt Astræus, Pallas, Perseus.

Diælo.

*Corybantes
Straboni lib.
10. uogentes
Saturnus pro
Ioue lapidem
deuorat.*

*Fulminis fa-
bricatores.*

*Saturni filij
patris regnum
inter se sorte
partiuntur.*

Iapeto autem ex Asia Oceani filia nascitur Atlas, qui suis humeris cœlum sustinet, Prometheus item, & Epimetheus, ac Menœus, quem in Titanico bello fulminatam Iupiter in Tartarum detruisit.

Sed è Saturno, ac Philyra geniti sunt, Chiron geminus centaurus: ex Aurora verò, & Astræo nati sunt Veni, & Astra. Perseus ex Asteria Hecaten genuit, Pallanti & Stygi ex Oceano procreati sunt Nice, Cræus, Zelus, Bia:

Iupiter stygis aquam de scopulo per inferiorum loca fluentem, in insuradi religionè decorauit: quod ipsi contra Titanas, vnâ cum filiis opem tulerit.

Ponti verò & Terræ hi sunt filij, Phorcus, Thaumantus, Nereus, Eurybœa, Ceto.

Ex Thaumante autem, & Electra Oceani filiis nati sunt, Iris, Harpyiæ, Aello, & Ocypete.

Ex Phorcò & Cetone gignuntur Phorcades, Gorgones, de quibus dicendum erit: vbi de Persei rebus conscribemus.

Nerei, & Doridis, quos Oceanus genuit, Nereides filia fuerunt: quæ hisce nominibus appellantur, Cymothoë, Spiò, Glaucothoë, Naufithoë, Thalia, Eratò, Saò, Amphitrite, Eunice, Thetis, Eulimene, Agaue, Eudora, Dotò, Pherusa, Galatea, Actæa, Protomedusa, Hippothoë, Lysianassa, Cymò, Pione, Halimede, Plesæure, Encrate, Proto, Ploto, Calypso, Panope, Crantò, Neomeris, Hipponoe, Deianira, Polynoe, Auronoe, Melic, Dione, Ithæa, Derò, Euagore, Psamathe, Eumolpe, Ione, Dynamene, Ceto, Limnoea.

Iupiter autem Iunonem sibi connubio iunxit, ex eaque Heben, Ilithyian, & Argen procreauit. ad hæc multis cum mortalibus, tum immortalibus mulieribus admiscetur. Ex Themide igitur Cœli filia, Horas creat, Irenen, Eunomiam, Dicen. Parcas Clothò, Lachesis, Atropion. Ex Dione Venerem: ex Eurynome, Oceani filia, Gratiar, Aglaiam, Euphrosinen, & Thalamiam: De Styge Proserpinam: è Mnemosyne, Musas, quarum Princeps omnium est Calliope, deinde Clio, Melpomene, Euterpe, Eratò, Terpsichore, Vrania, Thalia,

*Musas non
m. r. Calliope,
Musarum prius
ceps.*

& Polymnia.

*Orphei me-
los.*

*Orphei ad
infernus descen-
sus.*

*Plutonem.
Orpheus di-
scriptus.*

Atqui Calliopes, & Oeagri Linus, dictus Apollinis, filius fuit, quem Hercules interemit, & Orpheus, qui citharœdicam exercuit: cuius cantu lapides, arborésque promouebat. Hic, post Euridicem coniugem serpentis morsu è medio sublata, ad Plutonis reuocaturus ipsam descendit, ab eòque persuasus, ei reducendæ vxoris postestatem facit, ea lege, ac pacto vt inter redeundum Orpheus coniugis conspiciendæ gratia antea nunquam respiceret, quam, cum iam domum peruenisset suam. Ille autem haudquâquam fidens, conuersus Eurydicem vxorem insequentem spectauit: Quæ tum ad * Plutonis remeauit. Post hæc Orpheus, Dionysij mysteriis inuentis, disceptus à Mænadibus ad pieriam sepultus fuisse proditum.

Clio Pierum Magnetis filium, Veneris ira, quod ei Adonidis amorem exprobraisset, deperiuit, cuius compressu Hyacinthum filium concepit.

Huius amore Thamyris Philammonis, & Argiopes nymphæ filius inflammatus fuit. Hic masculam Venerem primus incepsisse dicitur: Sed Hyacinthum amasium disco percussum Apollo inuitus occidit.

Thamyris cum forma corporis præstans, tum fidibus clarus, de cantu Musas protocauit, omniumque concubitum victor, victus autem illarum arbitrato se multatum iri paciscitur. Musæ itaque superatum Thamyrim oculorum luce, & citharœdica priuant.

*Thamyris à
musis occuba-
ta.*

Cæterum Rhesus fuit Euterpes, ac Sirymonis amnis filius, quem in bello Troiano Diomedes obruncavit. Nec desunt, qui hunc Calliope natum esse scribunt.

Curetes.

* Corybantes ex Apolline, & Thalia geniti sunt. At Melpomene, & Acheloo, Syrenes, de quibus vbi de Vlyse agetur, dicemus.

*Iuno citra cõ-
ubiit parit.*

Iuno citra cuiusquam cõcubitum peperit Volcanum. Sed Homeri testimonio, & hunc Ioue natum esse confirmatur: Quem Iupiter matri in vincula coniectæ opem ferentem de cælo præcipitem dedit. Nam coniugem, quod Herculi ad Ilium deustandum nauiganti tempestatem intulisset, ex Olympo suspenderat, Volca-

num verò in Lemno insula deiectum, & eo casu claudum factum Theris seruauit incolumem.

Iupiter ad hæc Thetidi varias alternanti formas, quo illius vitaret amplexus, immiscerur: Quam cum grauidam esse persensisset absorbere occupat: quoniam post natam ex ea puellam, filium se parituram dicebat, qui cæli dominatione potiturus esset. Id futurum veritus eam absorbit. Vbi verò pariendi tempus aduenit, Prometheus, siue, vt alij tradunt, Volcanus eius caput securi percussit, deque illius vertice secus * Tritonem annem armata Pallas exiliuit.

*Thetis à Ioue
compressa.*

*Palladis ortus
vnde Trito-
nia.*

Asterie.

Cæterum de Cœi filiabus Asteria * fugiens Iouis complexum, in coturnicem mutata seipsam demisit in pontum, & ab ea, quæ Asteria vrbs prius appellata fuit, postea Delos nomen accepit: Siquidem Latonam ab Ioue compressam per vniuersum terrarum orbem Iuno infectata est, donec Delum peruenit. atque ibi Dianam prius peperit, qua obstetric adiuta mater Apollinæ deinceps edidit. Enimvero Diana venationis studio delectata, virgo permansit. Apollo autem diuinandi facultatem edoctus à Pane Iouis & Contumeliæ filio Delphos, (quo tempore Themis illic oracula dabat) se contulit. At cum templi custos Pytho serpens ab hiatus aditu prohiberet Apollinem, hoc perempto Deus templum occupat, neque longo post tempore Tityum quoque Iouis ex Elara Orchomeni filia natum interemit. quam Iupiter vbi impleuit, Iunonis metu sub terram occuluit, conceptumque filium Tityum inuitata magnitudinis in lucem edidit: Hic igitur in Pythonem contendens, Latonam conspiciatus, eiusque desiderio detentus abripit. Hæc filiorum opem implorat, ij Tityum sagittis conficiunt, qui vel mortuus cruciatur. Vultures enim apud inferos eius cor depascere nunquam desistunt.

*Ortus Apol-
linis.*

Apollo etiam Marsyam Olympi filium occidit. Hic enim, cum tibias inuenisset, quas Minerua, quod infirmum vultum efficerent, abiecit: Apollinem de musica prouocare non dubitauit. Hoc de compacto in certamen descendunt, vt victor arbitrato suo denictum asficiat. Inito igitur certamine conuersa cithara certabat

*Supplicium Te-
tye apud in-
feros.*

*Marsyas
mors.*

Apollo, idemque vt Marsyas faceret; imperauit, quod cum ille tibiis nequireret, Apollo praestantior est inuentus. Quare suspensum Marsyam e proxima ac patulae pini ramo detracta pelle ita confecit.

Sed, & Diana Orionem in Delo necauit, hunc Terra natum vastissima corporis magnitudine fuisse memorant: eum Nepruni ex Euryale filium Pherecydes esse refert. Huic a Nepruno patre in fummo mari pedibus incedendi facultas data fuit. Hic Siden uxorem habuit, quam Tunō secum de forma certare ausam ad inferos detrusit: Quisque cum remeasset in Chium, Metropen Oenopionis filiam in connubium postulauit: Hunc Oenopion per ebrietatem somno sepultum excacauit, & secus littora eiecit. Hic autem officinam arariam ingressus, puerum abripuit, ac suis humeris imposuit, seque versus orientem solem vt ductaret, imperauit, quod cum venisset, Solis radiis excaecatus pristinam oculorum lucem recuperauit, inde confectum aduersus Oenopionem contendit. Sed & Nepruno quidem Volcani artificio subterraneum domicilium fecit. Ad haec Aurora eius amore capta Orionem rapit ac secum in Delum transtulit: Nam Venus, quod cum Marte concubuerat, perpetuo illam ardore cruciabat. Nec desunt, qui scribant Orionem, quod Dianam, vt secum disco luderet, inuitallet, occisum fuisse. Sed aliis proditur, inferentem vim Opi vni e virginibus, quae ab Hyperboreis venerunt, a Diana sagittis confixum fuisse. Neptunus autem Amphitritem Oceani filiam sibi coniugio copulauit: ex qua Triton, ac Rhode, quae Soli nupit, orti sunt.

Pluton.

* Pluto Proserpinae amore succensus incredibili, eam Iouis adiumento furtim rapuit. At Ceres accensis facibus, noctes, atque dies vniuersum terrarum orbem vestigando lustrauit: quae, vbi renuntiatur, a Plutone filiam fuisse praereptam, diis irata caelum reliquit, mortali- que assimilata mulieri Eleusinem contendit, ac primo quidem Aglastrum de suo merore appellatum, non procul a Callichoro pureo lapidem intedit: Inde ad Celeum iam tum Eleusiniorem Regem, profecta, ad illius mulieres introducta est: a quibus, cum, vt assideret,

rogaretur, anus quaedam, cui Iambe nomen fuit, Deam scommarib. laceffuit: eaque ratione, risum illi excusit: qua de re in Theophrasti mulieribus scommatum licentiam enatam fuisse memoratur. Celeo tum ex Metanira coniuge filius erat: hunc in suo asumptum Ceres alebat, quem cum immortalem facere veller, per noctes in igne deponebat infantem, ac eum in modum, quidquid in illo mortalitatis inerat, adimebat.

Puer autem, cui * Deiphonti nomen erat, in dies supra quam credi posset, adolefcebat: mater, quid nam Dea faceret, obseruat, cumque igne coopertumprehendisset filiolum, exclamauit. Quocirca puer ab igne fuit absumptus, seque ipsam Dea agnoscendam dedit: ac Triptolemo Metanirae natorum maximo curram ab alaris trahendum draconibus comparat, triticumque concessit, quod per aërem vectus vniuerso terrarum orbiterendum condonaret.

Atqui Panyasis, Triptoleum, Eleusynis inquit, filium: ad eum enim Cererem peruenisse refert. Pherecydes autem ipsum Oceano, & Terra natum esse ait. Inter haec Iupiter Plutoni, vt Proserpinam remitteret, imperauit. Quare Pluto, ne penes matrem ea diu remaneret, punici mali granum dedit illi comedendum. Haec autem, cum quid manderet, minimè praecideret, id ipsum confecit.

Ceres Alcalapho Acherontis, & Gorgyrae filio, quod falsum in eam testimonium dixisset, graue super imposuit saxum apud inferos.

Sic demum Proserpina tertiam singulorum annorum partem cum Plutone manere compellitur. Quod superest illi cum superis degendum erat. Haec itaque sunt, quae de Cerere traduntur.

Opis adhuc Titanibus irata gigantes e Caelo non modo corporis magnitudine praecellentes, sed viribus etiam inuictissimos procreauit: qui terribili plane vultu, promisso e capite capillo, & proluxa e mento barba praediti esse videbantur, & anguineos pedes habuisse produntur. Sunt, qui in Phlegrae capis, alij vero ad Pelles-nen eos habitasse ferunt. In caelum laxa, atque accusas

K k iij

**Triptolemo*

Quidam dicunt non triptolemu sed Eleusium patre perisse. Cereris beneficium.

Alcalaphi supplicium.

Gigantum procreatio.

arbores iaculabantur, in quibus Porphyrionem, & Halcyoneum omnium facile principes fuisse legimus. Qui, ea, in qua natus esset, terra dimicans, erat immortalis. Hic etiam solis boues ex Erythia abegisse dicitur. Ceterum inter Deos rumor erat, gigantum posse occidi neminem: Verum si mortalium quispiam in societatem arcessatur, eos interituros esse. Quod cum Terra praesensisset, ne mortalis cuiuspiam viribus gigantes occiderent, remedium quaritabat. Tum Iupiter Auroræ, Lunæ, ac Soli, ne proderent imperavit. Ipse itaque remedium ne Terra comperiret anteverrens praecidit. Si quidem ad se consilio Palladis Herculem socium accersuit. Qui primus omnium Halcyoneum sagitta confossum interemit: Hic autem longè plus, quam antea, virium resumebat à Terra, donec Minerua submonente ipsum extra Pellenam urbem abstraxit: & sic eum obuisse iraditur.

Porphyrionem autem in Herculem, & Iunonem pugnans imperum facit. Cui tum Iupiter Iunonis desiderium iniecit: quæ cum sibi pepulum discindi, ac vim parari videt, opem quarit. Tum gigas ab Ioue fulminatus, & ab Hercule sagittis transfixus occubuit. Inter ceteros Apollo laevum Ephialtæ oculum, dextrum Hercules sagittarum ictu effoderunt. Eurytum verò querno telo peremit. Clytium ab Hecate, seu potius à Volcano candenti ferro occisum fuisse scribitur. Minerua Encelado fugienti Siciliam insulam obiecit. Pallanti autem pelle detracta in pugna suum sibi corpus contexit. Polybotes item per maris fluctus Neptuno insectante in Co tandem peruenit. In hunc Deus insula: partem reuulsam pro telo coniecit: quæ Nisyros insula facta est. Mercurius Orci galea tectus pugna confecit Hippolytum, Grætionem Diana, Agriû deinde Parcæ, & Thoonem æneis clavis pugnantes contuderunt.

Reliquos autem fulmine ictos Iupiter interfecit. Sed & Hercules ita pereuntes sagittis confodit. Post igitur debellatos à superis Gigantas, Terra longè atrocius indignata Tarrato immiscetur, ac Typhonem duplici natura, humana simul, atque ferina constantem in Sicilia parit. Hic & corporis vastitate, & robore ceteris omni-

bus, quos Terra genuerat, antecellebat. Huic etiam crurum tenuis immensa humanæ formæ magnitudo erat, ut omnium montium cacuminibus altior esse videretur: cuius etiam caput sæpenuerò astra pertingebat. Sed & eiusdem manuum altera ad Hesperum vsque, & altera ad orientem pertinebat. Ex his centum draconum capita eminebant: in cruribus maximas viperarum spiras ille continebat: quarum volumina ad verticem ipsum vsque protendebantur, eaque viperæ ingentem sibilum excitabant. Typhonis corpus erat totum pennis circumdatum.

Squalentes autem è capite crines, & mento barba impexa, proluxaque ventilabant. Igne oculi emicabant. Talis itaque, tantusque Typhon caudentes in cælum lapides iaculatus cum sibilo simul, atque boatu ferebatur. Magna etiâ ex ipsius ore ignis procella deferuebat. Hunc ubi Dij in cælum prospiciunt irrupentem, acti in fugam in Ægyptum properabant, & ubi illum insequentem vident, in varias animantium formas sese quisque transformabat.

Iupiter autem procul à se Typhonem conspicatus fulmine percussit, ubi verò cominus fuit, adamantina illum falce deterruit, ac fugientem ad Casium vsque extremæ Syriæ montem persecutus est, ibique cum faucium esse cognouisset, manus conseruit. Typho autem spirarum volumine circumplexum Iouem detinuit, eique Harpe adempta pedum, manuumque nervos dissecuit, impositumque humeris in Ciliciam vsque transevit: quò cum peruenisset intra Corycium antrum deposuit, similique modo, & nervos praecisos in vris pelle occultatos ibidem collocavit, ac Delphyren serpentem, (semifera hæc erat puella) velut custodem apposuit. Interim verò Mercurius, & Ægyptum nervos suffurati clanculum Ioni rursus compegerunt. Mox Iupiter receptis pristinis viribus alatos equos curru repente iungit, eumque acturum conscendit, ac Typhonem ad Nysam vsque montem fulminibus impetendo est persecutus, ubi Parcæ, quem Deus insectus est frustratæ sunt. Nam, cum sibi in animum induxisset, se valentiorè fore, matura, ac mitia poma gustavit. Proinde

*Hercules
Halcyoneum
sagitta confodit.*

*Porphyrionis
interitus.*

*Gigantum
interitus.*

*Ortus Typho-
nis gigantis.*

eum Iouem rursus insequentem videret, contendit in Thraciam, pugnâque ad Hæmum commissa solidos montes iaculatus est. Hi verò contrâ, noua fulminum vi deturbantur multumque in ipso monte sanguinis exundauit: à quo Hæmi nomen factum fuisse ferunt. Quique cum per Siculum mare fugere incèpissent, Iupiter Aetnam Siciliæ montem super iniecit: Hic miræ vastitatis est, à quo in hanc vsque tempestatem ob frequentem fulminum iactum, ignium in eo fieri spiramenta videntur. De his autem hæc hæctenus à nobis dicta sunt.

Interea verò Prometheus formatis ex aqua, & terra hominibus clam Ioue ignem in ferula furatus immisit: Quòd vbi sensit Iupiter, * Volcano ad montem Caucaum religandum, affigendumque dedit. Scythiæ Mons est Caucasus, vbi Prometheus clavis confixus multorum annorum curriculo religatus permansit. Ad quem Aquila quotidie deuolans huius hepatis fibras per noctem succrescentes depascebatur. Igitur ob ignis furtum hanc pœnam Prometheus dedisse memorant: donec Hercules cum vinculis liberauit. Quemadmodum in rebus ab Hercule gestis demonstrabimus.

Ceterum Deucalion Promethei filius fuit. Hic imperio tenens eam partem, quæ ad Phthiam iacet, Pyrrham Epimethei, & Pandoræ filiam vxorem ducit, quam mulierem omnium primam Dij fluxerunt. Post, vbi prolem æneam tollendam Iupiter censuit, Deucalion Promethei consilio fabrefacta è lignis arca, in eamque ad vitam trāsigendam rebus necessariis impositis, cum Pyrrha iugressus est. Mox Iupiter largè effusus de cælo imbribus, maximam Græciæ partem cooperuit, vt quidquid in ea mortalium foret, interierit, præter admodum paucos, qui in altissimos circa montes confugerant: Tum verò Thesalicos montes aquarum diluuij immunes fuisse ferunt. Nec non, quæ sunt Isthmum extra & Peloponnesum loca vndarum vi omnia contestata fuerunt: quo tempore Deucalion nouem dies, totidémque noctes pelago circumlatus Parnassum demum appellit: ibique post imbrium

nōnulli Mercurio,

Pyrrha omnium mulierum prima.

Catachysmus

pausam egressus Ioui Phryxio, qui ad eum confugientibus opem ferre consuevit, sacris operatur. Iupiter interea demisso ad Deucalionem Mercurio, vt rogaret, quid ab eo vellet, iniunxit. Quo factò Deucalion humani generis reparationem deposcit, inde Iouis monitu sumpros de Terra lapides trans caput iactauit: tum quos misit Deucalion, virorum faciem traxerunt, qui verò, Pyrrha iactu transmissi sunt, in fœminas abiere.

Hinc itaque Aæoli, quod est populi, translatione quadam dicti sunt, quasi lapidei Aæas enim Latinis lapidem significat. Porro ex Deucalione, ac Pyrrha nati sunt, Hellen ante alios, quem ab Ioue ortum esse nonnulli tradunt. Inde Amphictyon, qui cum Cranao Atticæ imperauit. Huic insuper Protogenea filia fuit: ex qua, & Ioue Aethilius procreatur. Ex Hellene vero, & Orseide nymppha Dorus, Xuthus, & Æolus. Is quidem de se Hellenas qui postea græci vocati sunt, nominauit, filiis, & hic loca partitus est. Xuthus adeptus Peloponnesum ex Creusa Erichthei filia, Achæum genuit, & Ionem, à quibus Achiui, & Iones nuncupantur. Dorus autem, quæ trans Peloponnesum est, terram nactus, incolas suo de nomine Dorienfes appellauit. Æolus verò locis Thesaliam proximis imperans, populis Æolensib. nomen imposuit. Qui ducta Enarete Deimachi filia, septem ex ea filios procreauit, Chriteum, Sisyphum, Asthamantem, Salmonem, Deionem, Magnetem & Perierem. Sed & filias quinque Canachen, Halcyonem, Pisidicen, Calyceem, ac Perimedem. Ex Acheloo verò, & Perimedæ Hippodamas, & Orestes. Ex Pisidice, & Myrmidone Antiphus, & Acton nati sunt.

Ceterum Halcyonem, Ceyx Luciferi filius sibi in matrimonium duxit. Hi ob superbiam extincti fuerunt. Ille enim Ianonem sibi coniugem esse prædicabat: hæc verò Iouem virum esse sibi iactitabat. Vtrumque Iupiter in auis, illam in halcyonem, hunc in mergum transformauit.

Atqui Canache, & Neptunus Opleum, Nereum, Opepeum, Aloëamque, & Triopeam genuerunt.

Sed Aloëus Iphimediæ Triopis filiam, quæ Neptunum exarsit, vxorem habuit: ea continenter ad mare se

Iactu lapidū homines procreantur.

Vnde nomen Aæos.

Vnde Achiui & Iones.

Vnde doros & Æoli.

Halcyone & ceyx ob superbiam extincti.

conferens, & haustos manibus fluctus intra finem ferebat: quæque à Neptuno compressa geminos peperit, Otum, & Ephialtem, quos Aloidas appellarunt. Hi quotquot annis latitudine cubitum, longitudine verò vlnam incredebant: qui vbi nonum expleuere annum, latitudinem cubitum nouem, & vlnarum totidem magnitudinem adepti, Ioui bellum inferre non erubuerunt. Proinde Olympo Ossam imposuerunt, Peliôque super Ossam imposito, cum in modum cælum conscensum ire munitari. Ingestis ad hæc motibus de mari continentem, deque terra rursus maria se reddituros dictabant. Quinetiam Ephialtes Iunonem, Otus autem Dianam sibi coniugem deposcebant. Martem insuper in vincula coniecere: quem demum Mercurius furto eripuit. Diana interim Aloidas per dolum de curru peremit: nam in ceruam mutata per eorum medium exiuit. Tum hi velut in feram collimaruti alter alterum, telis coniectis occiderunt.

Olympus ossa dictus.

Aloidum Interitus.

Vide prouerbium Endymionis somnum dormire.

Ad hæc Endymion Calyces, & Æthlij filius qui eductis Æolenibus è Thessalia Elidem transmigravit. Nec defuit, qui cum Ioue natum esse memorarunt, hunc ob eximiam corporis pulchritudinem Luna flagrantissimè deperiuit: Cui data ab Ioue, quæcunque vellet, deligendi potestate, cum somno perpetuo immortalæ sibi iuuentutem concedi postulauit.

Cæterum Æolus Endymionis, & Seidis Nymphæ, aut Neidis, siue, vt quidam aiunt, Iphianassæ filius fuit. Qui cum peremisset Apim Phoronei filium, arque in Curetidem terram aufugisset, occisis hospitibus Phthig, & Apollinis filiis, Doro, & Laodoco, ac Polipete, suo de nomine terram Ætoliam appellari censuit. Sed ex ætolo, & Pronoë Phorbi filia, Pleuron, & Calydon nati sunt, à quibus, quæ sunt illis cognomina in Ætolia vrbes, nomen acceperunt.

Pleuro ducta vxore Xanthippe, Dori filia, Agenorens procreat, & filias Steropen, Stratoniceunque, & Leophontem.

Calyaon autem ex Æolia Amythaonis filia, Epicaften, & Protogeneam, suscepit, ex qua, & Marte nascitur Oxylus. Agenor Pleuronis filius Epicasten Ca-

lydone natam coniugem duxit, de qua Parthaonem, & Demonicen genuit, quæ de Marte marito, Euenum, Molum, Pylum, Thestiumque conceptos peperit.

Euenus sanè Marpessam, quam cum Apollo sibi collocari in matrimonium quæriraret: Idas Apharci proles, sumpto à Neptuno curru pennato rapuit, inde è curru insequens Euenus ad amnem Lycormam venit, neque assequendi voti compos factus equos iugulauit, seque ipsum deinceps in fluuium præcipitem dedit: eique Euenus nomen inditum fuit.

Euenus fluvius inde sic dictus.

At Idæ Messenem proficiscenti obuiam factus Apollo virginem aufert, qui cum inter se de puellæ matrimonio concertarent, Iupiter eorum lite dirempta, virgini, vtri collocari vellet, optionem dedit. Hæc verita, ne se anum factam Apollo desereret, Idam sibi virum esse maluit.

Thestius verò ex Eurythemide Cleobœa filia scemini sexus quidem, Althæam, & Hypermnestram sustulit: mares autem Iphicium, Euhippum, Plexippum, Eurypylumque creauit.

Parthaonis verò, & Eurytes Hippodamantis filij fuere, Oeneus, Agrius, Alchathous, Melas, & Leucopæus, filia Sterope, de qua, & Acheloo Sirenas ortas esse dicunt.

Sirenium ortus.

Sed Oeneus Calydone imperans vitis plantam à Dionysio primus accepit, ac ducta vxore Althæa Thestij filia Toxeum gignit, quem ipse, quòd fossam transilierit, interfecit, & post hunc Thyreum & Clymenum, filiam quoque Gorgen, quæ nupsit Andramoni, ac Dianiram, quam nonnulli Althæam ipsam ex Dionysio genuisse ferunt. Hæc autem aurigandi perita rem bellicam exercebat, de cuius matrimonio Hercules cum Acheloo dimicauit.

Oeneus vxorem interfecit.

Sed Althæa ex Oeneo Meleagrum conceptum peperit: quem Martè satum quidam fuisse tradunt. Ad quem septem dies natum, ipsas iam aduenisse Parcas, ac dixisse aiunt, Tum Meleagrum extinctum iri, cum stipis in foco accensus perustus fuerit: quod vbi mater audiuit, stipitem ex igne sublatum, intra arcam asseruandi causa condidit. Porro Meleager cum natura esset innulne-

Meleager

*inuitnera-
bilis.*

*Ira Diane
ob sui cultus
contemptum.*

rabilis ac generosus hunc in modum occubuisse dicitur. Cum annua in agro fruges redissent, rerum primitias Oeneus diis omnibus, vna tantum Diana per obliuionē prætermissa, dono dedit. Quocirca irata Dea aprum immisit, & magnitudine, & robore insignem, qui terram colit, ac in ea fata fieri minimè sinebat, pecoraque omnia, & obuium quemque tollebat è medio. In hunc itaque aprum, valentissimum quemque conuocauit, eisque, qui feram tam immanem occidisset, pellem pulcherrimi facinoris præmium se daturum pollicetur. Qui verò ad aprum venationem conuenerint, hi fuere: Meleager Oenei, Dryas Martis, hi Calydonij sunt. Idas, & Lynceus Apharei, Messenij. Castor, ac Pollux fratres, Iouis, & Ledæ filij, Lacedæmonij. Theseus Ægei Atheniensis. Admetus Pheretis domo Pheris. Ancaeus, Cepheusque, Lycurgi ex Arcadia. Iason Ælonis ab Iolco. Iphicles Amphitryonis, Thebanus. Pirithous Ixionis, Larissæus. Peleus Æaci à Phthia. Telamon Æaci Salaminius. Eurytion Actoris, Phthius. Atalanta Schenei ab Arcadia. Amphiarus Oiclei, Argiuis. Quibus cum & Thestij filij conuenerunt: hos, ubi conuissent, Oeneus nonem dies hospitio suscepit: Decimo autem post die Cepheum, Ancaumque, ac nonnullos alios venatum ire cum foemina indignum facinus esse reputanteis, Meleager Cleopatraz Idæ, & Marpessæ filiaz maritus, quod ex Atalanta quoque liberos procreare desiderabat, iam cum ipsa simul in venationem exire compulit. Deinde verò, cum clarissimi illi venatores aprum ipsum circumstitissent, Pyleus, atque Ancæus à bellua crudeliter vulnerati interierunt, Sed Pyleus Eurytionem nolens iaculo confodiri: & Atalanta omuium prima feram in tergo sagitta percussit, ab illa vero Amphiarus aprum in oculo vulnerauit: inde Meleager transfosso latere belluam interfecit. Mox detraçtam pellem Atalanta muneris dedit. Tum Thestij filij quod viris presentibus scæmine præmia concedantur, improbantes, pellem Atalanta donatam abripiunt: quam tibi iure sanguinis obuenerit si Meleager eam capere nolit, affirmabant.

Quamobrem irarum plenus Meleager Thestij filios obruncavit, ac pellem Atalanta restituit. Interea verò

*Meleager
aprum occi-
dit.*

Althæa mœrore confecta de fratrum cæde, stipitem rursus accendit, quo factò Meleager extemplo contabit. Sunt autem, qui Meleagram non ita extinctum fuisse dicant. Sed cum Thestij filij de fera ita contenderent, quod primus omnium Iphicles aprum fauciasset, Curetibus, & Calydoniis bellum conflatum esse. Inde in medium progressus Meleager nonnullos, etiam è Thestij filijs occidit.

Tum Althæam filium execratam fuisse aiunt, cum verò ob conceptam iram domi mansisset. De hinc hostibus ad mœnia proximè accedentibus, & ciuibus ipsum suppliciter, vt patriæ laboranti opem ferret, orantibus, agrè ab vxore persuasum tandem domo exiisse memorant: atque vbi reliquos Thestij filios occidit pugnando, in humanis esse desuisse. Post autem Meleagri interitum, Althæa, & Cleopatra sese dilaniarunt. Et, quæ mortuum deplorauere mulieres in acuis sunt commutata.

Oeneus, Althæa vbi è vita discessit, Peribœam Hipponoi filiam duxit vxorem. Hanc autem, qui Thebaidem conscripsit expugnata, inquit, Oleno cepisse Oenea munus. Sed Hesiodus ex Oleno Achaia oppido, defloratam ab Hippostrato Amaryncei filio, Hipponoum patrem misisse ad Oeneum qui tum procul à Græcia agebat, vt ipsam longe aliquò amandarè, præcepisse.

Sunt quoque qui referant, Hipponoum, cum filiam suam ab Oeneco vitiatam fuisse, cognouisset, grauidam ipsam ad hunc ablegasse, quæ demum Oeneco Tydeum peperit. Pisander autem ipsam ex Gorge ortam esse ait, Oeneumque Iouis nutu filiam ardentissimè deperisse.

Tydeus verò, cum iam vir fortissimus euassisset, interfecto, vt quidam docent, Oenei fratre Alcathoo, in exilium fuit eiectus. Sed is, qui Alcmærocinem tragediam scripsit, testatur Melanis filios Oeneco insidiantes, nempe Phineum, Euryalum, Hyperlaum, Antiochen, Eumedem, Sternopem, Xanthippum, ac Schenclum, vt verò Pherecydes ait, Olenium fratrem ipsum suum: Agrio autem ipsi dicam impingente confugisse ad Argiuos,

*Meleagri
mors.*

*Althæa &
Cleopatras
mors.*

Tydei mors.

Adraſtumque adiffe, ductaque eius filia Deipyle in ma-
trimonium, Diomedem procreaffe. Tydeus itaque ad-
uerſus Thebas cum Adraſto in bellum profectus pro
Melanippo vulneratus occubuit. Sed Agrij filij Therſip-
pus, Oncheſtus, Prothous; Celeutor, Lycopcus, Me-
lanippus occupatum Oenci regnum patri attribuerunt,
quinetiam viuentem adhuc Oeneum in vincula conie-
ctum flagris cadebant. Deinde verò Diomedes ab Argis
regreſſus cum altero clanculum, Agrij quidem filios præ-
ter Oncheſtum, Therſippumque, omneis è medio
ſuſtulit, quoniam illi in Peloponneſum ex fuga ſeſe an-
tea recepiſſent. Atqui regnum, cum iam ſenio confectus
Oeneus eſſet, Andramoni Oenci filia marito conceſſit
habendum, Oeneumque in Peloponneſum abduxit.

Sed qui periculum euaserant, Agrij filij in inſidiis la-
titantes, circa Telephi Veſtam in Arcadia ſenem occi-
derunt.

Verum vira ſunctum Diomedes Argos tranſlatum
hic, vbi nunc ab eo vrbi nomen eſt inditum Oenoë, ſe-
peliuit: & ducta vxore Ægialea Adraſti filia, ſue (vt a-
liis placet) Ægialei, contra Thebas, Troiamque bellum
intuliſſe perhibent.

Cæterum ex Æoli filijs Athamas Bœotia Regulus, ex
Nephele marem genuit Phrixum, filiam verò Hellen, &
is vxore Nephele * mortua, Iunonem ſibi cõnubio iun-
git: de qua Learchum, & Melicertam filios habuit. Sed
inſidias neſtens à Nephele natis Ino, triticum vt torre-
rent mulieres, perſuaſit, quo ſumpto clam viris impera-
ta faciunt. Terra, quòd fruges toſtas excepiſſet, anno-
nam minimè tribuebat. Quocirca Delphos Athamas
de caritate, ac penuria rerum vitanda miſit, qui ſciſcitar-
etur oraculum. Ino verò, miſſos ad id reſpondendum
induxit, vt ſi ſterilitate liberari velint, Apollinem præce-
piſſe referant, Ioui Phrixum eſſe iugulandum. Quòd
vbi accepit Athamas, cum ab agrorum colonis im-
pelleretur, Phrixum ad aram conſtituit. * Nephele inter-
rim ipſum cum filia eripuit, & à Mercurio aurei velleris
arietem acceptum dedit, quo cum per aerem veherentur,
quidquid terræ, ac maris interiacebat, ſuperarunt. Poſt,
cum ad id freti, quòd Sigcum inter, & Cherſonneſum
exiſtit,

* Nubes,

* Nubes.

* Nubes.

Vnde Hellespontus dicitur.

exiſtit, veniſſent, Helle in profundum decidit, ibique ex-
tincta ab ea Hellespontus appellatur. Phrixus autem in
Colchos vſque penetrauit, huc ſcilicet, vbi Acetes Solis,
ac Perſeidis filius imperabat: hanc Circes, & Paſiphaes,
quam Minos coniugem habuit, ſororem fuiſſe perhi-
bent. Acetes itaque Phrixum hoſpicio ſuſcepit, eſque
Chalciope filiam nuptui dedit. Hic autem Ioui Phy-
xio velleris aurei arietem ſacrificauit, & eius pellem Ae-
tæ: focero dono dedit. Is autem ad quercum in Martis
luco clauis conſixit. Phrixus verò ex Chalciope Acetæ fi-
lios quatuor extulit, Argum, Melanem, Phrontidem,
& Cytorum. Athamas deinde ob Iunonis iram, & filiis
etiam, quos ex Inone ſuſtulerat, orbatus fuit. Ipſe enim
furore percitus Learchum ſagitta interemit. Ino autem
Melicertam ſecum ipſa in mare deiecit. Is è Bœotia pul-
ſus Deum rogauit, vbi nam gentium eſſet habitaturus, o-
raculo monitus eſt eo in loco, vbi ab agreſtibus animã-
tibus hoſpicio exceptus fuerit, ſedem poneret, Qui,
cum multum terrarum peragraſſet, lupis, qui ouium ſe-
morib. paſcebantur, ſit obuius: quem cum illi vidiffent,
quæ dilaniabant, relictiſ, in fugam ſeſe dederunt. Poſt
Athamas, loco exadificato à ſe nomen Athamantiam
impoſuit, Deinde Themiftonem Hypſei filiam cepit
vxorem, ex eaque Leuconem, Erythroem, Schencum,
& Pronem genuit.

Athamantia.

Sifyphus autem Æoli filius condita Ephyra, cui nunc
Corintho eſt nomen, Meropen Atlantis filiam ſibi vxo-
rem coniungit: ex iis Glaucus oritur, qui Bellerophou-
tem ex Eurymede ſuſcepit. Hic igni uomam Chimæiam
occidit. Ad hæc Sifyphus apud inferos ſaxo manib. &
capite ſubuoluendo cruciatur, idque, vbi in ſumma re-
portauit: deintegro mox ad ima deuoluit. Sunt, qui
hanc poenam ob Æginam Aſopi illatam fuiſſe dicant.
Quòd occultum illius raptorem Iouem Aſopo filiam
veſtiganti detexiſſe fertur.

Sifyphi apud Inferos ſupplicium.

Deion autem Phocidis Rex Diomedam Xuthi filiam
ducit vxorem: qua illi filiam Aſteropeam parit, & ma-
res Ænetum, Actorem, Phylacum, & Cephalum, qui
Procrin Erechthei filiam ſibi coniugauit. Hunc autem
contra Aurora impatienter amans rapuit.

Perieres Messena potius Gorgophonem Persei filiam in matrimonium accepit: de qua Aphareus, Leucippus, Tyndareus, & Icarius filij orti sunt. Plerique verò Perierem asserunt non Æoli, sed Cynortæ, qui Amyclæ filius fuit, natum. Proinde, quæ de Perieris temporibus traduntur, vbi de Atlantis genere agetur, dicemus.

Magnæ autem Æoli filius Naïdem nympham ducit uxorem, ex qua filios gignit Polydectem, ac Dictyn. Hi Seriphum incoluere.

Salmoneus autem prius quidem circa Thessaliam habitauit, at reuersus ipse in Ælidem, urbem ibi condidit. Qui cum contumeliosus suo prope ingenio seque Ioui adæquaret, suæ ipsius impietatis pœnas luit. Nam se Iouem esse prædicabat, & quæ illi dedicari solebant, ea sibi immolari iubebat. Necnon pelles detractas in quadriga cum lebetibus æneis agitans tonitrua se concitare dicebat, necnō iaculans in cælum ardenteis faces fulgura se imitari iactitabat. Hinc ipsum Iupiter fulminat: urbemque ab eo conditam, extinctis ciuibus omnibus solo æquauit.

*Salmones
ob contume-
liam fulmi-
natus.*

Caterum Tyro Salmonei filia ex Alcídice, quæ, cum apud Crethcum Salmonei fratrem aleretur, Enipei fluminis armore flagrat, atque ad illius fluenta continenter accedens propter amnem conueniri minime desinebat. Neptunus interim sumpta Enipei forma cum ipsa conueibat. Hæc autem, cum geminos clanculum peperisset, infantes exposuit. Adiacentibus autem pueris, & equariis pastoribus prætereuntibus, equarum vna, cum infantium alterum vngula, casu quodam tetigisset, faciei partem liuidulam reddidit, Tum equarius infanteis ambos suscepit alendos, & , cui liuidulâ reddita est faciei pars, Peliam nominauit, quasi Liuium dixeris, alterum verò Neleum vocat.

Qui cum ad iustam, integramque ætatem peruenissent, agnita matre, nouercam, quod eius opera parentem male affectam percepissent, facto in eam impetu occiderunt: quæ, tametsi intra Iunonis templum confugere antuerat, eam tamen Pelias super aram ipsam iugulauit.

Eamque ob rem nullo vnquam honore Pelias Iunonem affectisse memoratur. Atqui postea inter se discordiam exercere non desierunt. Neleus demum regno pulsus Messenam commigravit, & Pylo vrbe condita Chloridem Amphionis filiam sibi copulauit: de qua Peronem puellam genuit, sed mares hosce, Taurum, Asterium, Pylæonem, Deimachum, Eurybium, Epidaum, Eurymenem, Euagoram, Alastorem, & Nestorem, & Periclymenum, cui iam Neptunus in varias sese formas transmurtandi potestatem fecit, hinc pugnans, quò tempore Pylum urbem Hercules vitæ cepit, modò in leonem, modò in serpentem, nunc in apem, faciem conuertens ab Hercule tamen cum cæteris Nelei filiis occisus est: Solus autem Nestor seruatus est incolomis, quippe qui apud Geremos educabatur, & ducta vxore Anaxibia Cratici filia feminas Pifidicem, & Polycastem; Mares autem Perseum, Strarichum, Arerum, Echephronem, Pifistratum, Antiochum, & Thrasymedem suscepit.

Pelias insuper Thessaliam incolebat ducta Biantis filia Anaxibia, siue, vt quidam voluit, Phylomache ex Amphione orta filium Acastum genuit, & feminei sexus Pifidicem, Pelopean, Hippothoen, & Alcestin. At Cretheus condita Ioico Tyronem Salmonei filiam cepit uxorem: ex qua sibi filij nascuntur, Æson, Amythaon, & Pheres, Amythaon igitur pylum habitans, Idomenem pheretis filiam sibi coniugio sociavit, cui ex ea liberi oriuntur Bias, & Melampus, qui, cum ruri ageret, ac pro suis ædibus quercus existeret, in eaque serpentium latebra esset, occisus à ministris serpentibus, cætera quidem reptilia congestis lignis concremavit, atqui serpentium partus educauit: qui cum ad iustum corporis modum succreuisent, ipsum iam dormientem circumstulunt, & ex utroque humero illius aures linguis exergebant: tandem expergestus, excitatusque, ac perterrefactus, super volitantium auium voces intelligebat, & quæ ab iis futura edocebatur, mortalibus prædicebat, per haruspicinam præterea vaticinari

*Melampus
vaticinandi
peritissimus.*

non ignorabat. Ad hæc Apollini propter Alphæum obuiam factus, de cætero vaticinandi peritissimus euasit.

Bias verò Amythaonis filius Peronem Nelei filiam vxorem depoposcit. Hic, permultis filiam suam expectantibus, eam nulli, nisi, qui Phylaci ad se boues abegisset, se traditurum, distabat. Eæ verò ad Phylacam urbem custodia canis seruabantur, ad quem neque mortalium quisquam, neque ferarum vlla proximè accedere audebat. Quare cum vi boues abigi nulla possent, Melampodis fratris opem sibi constituit implorandam: Id illi Germanus se præstiturum pollicetur, eisque Abiguum deprehensum iri prædixit, Qui, si iam annum planè exactum in vinculis iacuerit, ita demum boues habiturum se cecinit. Post, eiusmodi pollicitationem ad Phylacem contendit, atque, vt prædixerat, deprehensus in furto, coniectus in vincula domi custodiebatur. Deinde verò toto propè anni circuito reuoluto, teredinum in summo recti culmine trabem corrodentium sonum audit, & quantum è trabe derosum esset, percontante, domesticis teredinibus tum minimum superesse respondentibus. aliò se exemplo traduci iubet. Quo vixdum factò, domicilium illud corruit, id admiratus Phylacus, vbi vatem illum optimum esse animaduertit, solum vinculis, qui possit Iphycus filius prolem habere, vt vaticinetur, efflagitat. Tum ille, quatenus boues recipiat, se vaticinaturum pollicetur. Inde maectatis duobus tauris, eorumque visceribus particulatim concisis, ad inaugurandum auéis euocauit, ad quem cum vultur aduolasset, ab eo iam cognoscit, quòd olim Phylacus arictes in agro secespita præsecans non procul ab Iphyclo sanguine adhuc madentem cultrum locauit.

Quare puer metu percussus cum sese in fugam coniecisset, in sacra quercu, secespitam defixit, eamque obductus cortex operuit. Inuento itaque cultro, si decussam, inquit, ferri rubiginem, denos dies Iphyclo in vino potandam dederit, filium de se prolem esse geniturum. Hæc à vulture prædoctus Melampus secespi-

tam repetit, & Iphyclo decussam ex illa rubiginem denos propriè dies bibendam propinauit, & is Podarcem filium procreauit, ac boues Pylum perduxit, fratrique Peronem Nelei filiam consecutus in coniugium collocauit, & Messenæ aliquandiu mansit. Postea verò, quàm Bacchus Argiuis mulieribus furorem iniecit, pactus regni partem, eas vesania liberauit, quo etiam cum Biante fratre commigrauit.

Porro Biantis, & Peronis filius Talaus fuit, de quo, & Lyfimache Abantis Melampodis filij, nati sunt, Adrastus, Parthenopæus, Pronax, Mecisteus, Aristomachus, Eriphyle, quæ nupsit Amphiarao. Parthenopæus autem Promachum creat, qui cum Epigonis in bello contra Thebanos militauit. Mecisteus Euryalum genuit. Qui aduersus Troiam nauigauit, ex Pronacte natus est Lycurgus.

Sed Adrastus ex Amphithea Pronai filia, foeminei quidem sexus Argiam, Deipylem, Agialeam sustulit. Marcus autem Agialeum, Cyanippumque habuit.

Pheres Crethei filius, qui Pheras urbem Thessaliæ condidit: Admetum, ac Lycurgum procreauit. Lycurgus circa Nemeam habitauit, qui ducta Euridice, vel, vt alij narrant, Amphithea vxore Opheltem cognomento Archemorum genuit. Ceterum Admeto Pheris regnanti, Apollo mercede conductus seruiuit, quo tempore Pelia filiam vxorem deposcebat.

Pelias ab eo currum, à leone, & apro trahendum postulat: Admetus Apollinis ope leouem, & aprum iunctos ad regem perduxit: & Alcestin capit, qui cum in nuptiis de more sacra faceret, Dianæ immolare oblitus, aperto thalamo, magnum draconum globum inuenit. Cui tum Apollo numinis iram placandam esse monuit: & à Parcis deinde depoposcit, vt cum Admetus in humanis esse desiturus esset, tum mortis periculum euaderet, si quis pro eo siue pater, siue mater, aut vxor mortem vltro subierint. Post, vbi illi moriendi dies aduenit, parentes pro filio è vita migrare noluerunt: Alcestis autem pro marito suo mori non dubitauit, & eam Proserpina rursus in vitam remisit: sed, vt quibusdam placet Hercules commissâ cum Plutone pugna ad su-

peras auras reduxit.

Iason autem Æsone, Cræthei, & Polymedes Auto-lyci, filio natus, Iolcum urbem habitabat. Pelias Iolci post Crætheum regnavit: cui de regni successore sciscitanti respondit Apollo, qui alterum pedem duntaxat calcatum habeat, cavendum esse, primò cum id genus oraculi minimè intellexisset, paulò post reipsa percepit. Nam, cum in littore Neptuno immolaret, tum permultos, tum etiam Iasonem eò accersivit.

Is verò, quòd rei rusticæ desiderio teneretur, ruri agens ad eadem sacra properavit: & Anaurum amnem traijciens, alterum in amnis alveo amisit calcem. Id ubi Pelias vidit, oraculum memoria repetens, propius eum accedit, rogátque, Quidnam habens potestatem, fecisset, quando sibi ex oraculo prædictum fuerat, à civium aliquo mortem sibi illatum iri.

Hic autem siue forte quadam superuenit, siue Iunonis ira, ut Medea malum veniret Pelia, quippe qui Iunonem nullo dignabatur honore: pellem velleris aurei, ut ille afferret, imperarem respondit Iason, quòd ubi Pelias audivit, Iasonem ad pellem eiusmodi ire statim præcepit. Hæc autem in Colchis suspensa è queru in Martis luco viscebatur: ac sub insomnis draconis custodia asseruabatur. Ad hanc igitur missus, Iason Argum Phrixi inquitavit. At is Mineræ consilio navium remorum quinquaginta constituit, camque à fabri nomine Argo appellavit: ad cuius proram, tabulam vocalem è fago Dodonidis silvæ accommodavit. Navi itaque confecta, Iasonem scitanti oraculum Deus ad velaturam faciendam cohortatur, qui iam totius Græciæ optimum quemque in vnum congregarat, quorum nomina hæc sunt.

Typhus Hagnij filius, cui navis gubernaculum delegatum fuit, Orpheus Oeagri. Zetes, & Calais Boreæ filij, Castor, & Pollux Iouis, Telamon, ac Peleus Æaci, Hercules Iouis. Ægei Theseus. Idas, & Lynceus, Aphareï. Amphiaræus Oiclei. Canæi Coronus. Palæmon Volcani: Ærolî ve. Cephæus Alei: Laertes Arce-sij. Autolycus Mercurij. Atalanta Schæneï, Menæcius Actoris. Actor Hippasî. Admetus Phæacis.

Argonautis.

Acastus Pelia. Eurytus Mercurij. Meleager Oeneci. Ancaus Lycurgi. Euphemus Neptuni: Pæas Thaumaci. Butes Teleontis. Phanus, & Staphylus Diouyfi. Erginus Neptuni. Periclymenus, Nelci. Augeas Helij. Iphycus Thestij. Argus Phrixi. Euryalus Mecistei. Penelcus Hippalmi. Leirus Alectoris. Iritus Nauboli. Aescalaphus, & Almenus Martis. Asterius Comaræ. Polyphemus Elata. Hi igitur nauarcho Iasone euecti in Lemnum appellant.

Hæc insula tum viris omnibus orbata Hypsipyles Thoantis filia imperio regebatur, cuius rei causam hanc fuisse legimus: Lemniæ mulieres Venerem nihili faciebant, quæ ea de causa terribinum illis graucolentiæ virus iniicit. Et viri è Thracia Lemno proxima abductas captiuas ancillas subigebant. Tum Lemniæ quòd à coniugibus spernerentur non modò patres ipsos, sed & viros, suum quæque iugularunt, vna tamen omnium Hypsipyle Thoantem patrem absconditum, seruauit illatum. Mox Argonautæ in Lemnum, quæ tum à mulieribus tenebatur: appulsi, illis admiscerunt. Hypsipyle verò ab Iasone compressa Euneum, ac Nebrophonum liberos gignit. A Lemno deinde ad Doliones, quibus tunc Cyzicus imperabat, perueniunt. Hic eos benignissimè excepit. Qui noctu illinc aucti: restantium ventorum impetu noctu nescij rursus Doliones appulerunt. Qui, dum finitimorum pelasgicorum hostium copias esse arbitrantur (continenter enim cum finitimis bellum gerebant) pugnam per noctem conferunt ignari aduersus ignaros. Cæsis itaque Dolionum plerisque, & Rege Cyzico, Argonautæ, ubi per diem rem cognouerunt, multis cum lacrymis ac detouso sibi capillo, Cyzicum magnificè tumularunt, quo facto abiire: nec longo post tempore in Mysiam deueniunt. Hic Herculem cum Polyphemo reliquerunt.

Quoniam Hylas Thiodamantis filius, & Herculis amicus aquatum emissus ob eximiam ipsius formæ præstantiam à Nymphis raptus est. Et Polyphemum, cum illum reclamantem audisset, nudato ente à larionibus abduci putans, persecutus est, idque Herculi obuiam facto indicat. Interea verò dum puerum Hylam vici-

que perquirunt naui vento rapta deferti sunt. Mox Polyphemus condita in Mysia ab se vrbe Cio regni sedem ibi collocavit. Verum Hercules Argos remeavit, quem Herodorus neque iam tum statim nauigasse, sed apud Omphalem feruitrem feruisse affirmat, Pherecydes autem illum in Aphetis Theffalix vrbe relictum fuisse refert: propterea quod Argo huiusce grauitatem perferre haudquaquam posse dicebat: Atqui Demaretes ipsum in Colchos vsque nauigasse tradidit: Dionysius Herculem & Argonautarum ducem fuisse recensuit. Inde a Mysia in Bebrycum terram contendisse scribitur, vbi Amycus Neptuni, ac Bithynidis filius regnabat, Is Amycus cum viribus egregiis polleret, qui in sua regna veniret: secum castibus contendere cogebat, & deuictos ita perdebatur.

Tum igitur inuectus in nauim Argo, praestantissimum quemque in pugilatus certamen prouocabat. Polux cum eo se pugnaturum esse pollicitus, percussio illius cubito hominem interfecit. Inde cum Bebryces in Polucem impetum fecissent, abreptis armis viri fortissimi, eorum plerisque in fugam actos obruncant. Hinc autem aucti Salmydesum, quae Thraciae vrbs est, vbi vates Phineus oculorum luce orbatus, habitabat, deueniunt. Hunc alij Agenoris filium esse ferunt, alij vero Neptuni, cumque excacatum fuisse produnt a Diis alij, quod futura mortalibus praediceret: nonnulli vero a Borea, & Argonautis, quod a nouerca inductus filios suos oculorum luce priuasset. Nec desunt, qui a Neptuno id factum dicant, propterea quod Phixi filiis a Colchis in Graeciam, nauigationem significasset. Ad haec etiam Dij Harpyias in illum immiserunt: Eae vero alatum sunt animantium genus. Quae vbi Phineo paratam esse mensam intuebantur, a caelo deuolantes maiorem ferculorum partem abripiebant: ac reliqua per pauca, & ea quidem tam graui odore foedata remanebant, vt perferri minimè possent. Hic igitur Argonautis, quae ad nauigationem suam spectarent, iam iam propositis, commodum, inquit, de nauigatione tum mihi verba facias, simulac me ab Harpyiarum iniuria, liberaueris. Tum hi Phineo mensam iter-

Phineus excacatus.

nunt, in qua simulac edulia apposita erant: enrepente Harpyia vastum clangorem fundentes deuolant, & esculenta diripiunt.

Id vero vbi viderunt, Aquilonis filij Zetes, & Calais alari iuuenes nudatis ensib. illas per aerem insequeuntur. Caeterum planè Harpyiis Boreae filiorum manibus tum moriendum erat: sed & Boreae filiis iam tum quoque, cum insectarentur, & eas minimè adepti fuissent, erat pereundum. Cum itaque pueri persequerentur Harpyias, earum altera ad Peloponnesum in amnem Tigrem decidit: qui nunc ab illa nominatur Harpys. Hanc autem alij Nicthoen, alij vero, Aëloppum: sunt, qui alteram Ocypetem nominent, alij, Ocypthoen. At Hesiodus eam Ocypodem nuncupat. Haec itaque per Propontidem fugiens ad Echinadas insulas vsque peruenit. Eae nunc ab illa Strophades appellantur, Quippe quae cum ad eas peruenisset, iter conuertit: quae vbi litus attingisset, praeter labore cum persequenti decidit. Verum Apollonius in Argonauticis ad Strophadas insulas vsque Boreae filios, Harpyiarum insectationem tenuisse refert: neque mali quidquam passas fuisse, quod iureiurando, nihil post illae in Phineum iniuriarum amplius se illaturas promiserunt. Liberatus igitur Phineus Harpyiarum poenis reliquam Argonautis nauigationem explanauit: necnon illos Symplegadam scopulorum discriminis admonuit. Eas vero ingentes fuisse memorant, quae cum ventorum impetu agitatae vicissim concurrebant, maris transitum praepediebant. Magna insuper ab ipsis nebulae vis, ac magnus item strepitus excitabatur, vt ne volatilibus quidem per eas transuolare liceret. Columbam itaque per Symplegadas medias ipsis mittendam praecipit, quam si incolumem transuolasse videant, per eas traicere non dubitent, si vero illa interiisset, nullis inter petras viribus transire conarentur. Quae cum accepissent soluta nauis descendunt. & cum proximè Symplegadas peruenissent de protra columbam dimittunt, quae cum per medium concurrentium scopulorum impetum volitaret, summam caudam Symplegades coeuntes detulerunt. Obseruato igitur scopulorum recessu, acerrimo remigationis certa-

mine, Iunone opitulante summa tamen puppis parte mutilata incolumes traiecerunt. Itaque Symplegades ab eo tempore immotae permanferunt. Nam post huiusce nauis transmissionem eas fore omnino stabiles numina decreuerunt. Inde verò Argonauar ad Mariandynos peruenerunt: vbi ab Lyco Rege summa cum benignitate excipiuntur. Hic Idmon vates ab apro percussus decessit. Tiphys hic etiam moritur, & Anceus nauim se gubernaturum pollicetur.

Dein prateruecti Thermodontem, Caucasumque, ad Phasim amnem venerunt. Hic terrae Colchicae flumen esse perhibetur. Naui in portum delata, ad Aetern contendit Iason, cui, quae sibi à Pelia imperata essent, enarrat, illum ad vellus aureum reddendum, cohortatur, quod se redditurum Aetes pollicetur, si solus arripes tauros sub iugum miserit, Hi autem duo erant, & feri, ac mirae magnitudinis, Volcani munere concessit: Qui arcis praediti pedibus, ignem ore spirabant. Ad haec ipsi, vbi hosce iugo iunxissent, vt Draconis dentes sereret, imperat, quippe qui à Minerua dono acceptos dimidiam eorum, quos antea Thebis Cadmus partem seuerat, secum Iason habebat. Ambigentem itaque Iasonem, quamnam arte tauros subiugaret, Medea ardentissimè deprecire incepit: Haec erat Aetear filia ex Idyia Oceano genita, veneficiis, & cantionibus insignis.

Quae verita, ne Iason à tauris perderetur. clam patre sociam ipsi se fore ad eos perdomandos, atque etiam vellus aureum, si se vxorem ducturum, & in Graeciam simul, nauigantem peruecturum iuret, pollicetur. Id vbi praestiturum se iuravit Iason, pharmacum, qua tauros sub iugum mitteret, dedit, eoque clypeum, hastamque, ac membra corporis sui inungere praecipit. Hoc enim delibatum vnum duntaxat inquit illa, diem, nulla neque ignis, neque ferri violentia laesum iri asse-rebat, sed & illi indicauit, vt satis dentibus viri è terra orituri essent, & armati quidem in ipsum incurfuri.

Quos statim quam frequentes spectarit, inter eos eminus lapides coniceret. Postea verò, quam ea de re, inter se pugnam commiserint, tum illos interimat. Sic itaque instructus Iason, & pharmaco inunctus in tem-

*Iasonis ad
vellus aureum
profectio.*

pri lucum penetrat, tauros perquirat, quos multa cum flammaram vi irrumpentes, edomuit. Satis deinde dentibus armati è terra viri profiliere. Tum Iason, vbi plures esse vidit, coniectis inter eos occultè lapidibus pugnantibus inter se adortus occidit. Porro perdomitis tauris, tantum abest, vt vellus aureum ex pacti, & conuerti formula tradat * Aetes, sed & Argo nauim inflammare voluerit: necnon cum ea nauas ad vnum omnes occidi studuerit. Quod vbi Medea rescituit, ad Iasonem ire anteuerit, cumque per noctem ad pellem deduxit & draconem custodem veneficiis aggressa soporauit: inde sumpto vellere, cum Iasone in nauim Argo se contulit, eam verò Absyrtus frater conseq-uebatur: At hi noctu cum hisce auentur. Ceterum * Aetes cognita Medear audacia ad nauim perse-quendam accingitur, quem vbi Medea in proxima venisse videt, fratrem iugulat, ac eius membra articu-larim diuidit, eaque in profundum iacit: * Aetes autem filij membris colligendis occupatus filiam persequi desiit.

Quocirca conuerso itinere seruatos pueri artus sepelie, eisque loco ab illius dissectis membris Tomis nomen fecit. Multos deinde Colchorum ad Argo nauim perquirendam emisit, & nisi Medeam captam ad se retrahant, id illos supplicij, quod Medea subitura esset, daturos comminatur. Tum ij alius aliò diffusi in perquirendis Argonautis occupantur, Eridanum amnem iam praetereuntibus. At Iupiter ob Absyrti caedem iratus, ingenti immissa tempestate, Argonauis errores iniicit: ac dum secus Absyrtidas insulas nauigant, Argo nauis eos alloquitur his verbis: Iouis iram nunquam antea desturam esse, quam in Ausoniam profecti Absyrti necis ergò à Circe fuerint expiati. Hi autem Libyae, Galliaeque littora praetere-cti, & per Sardiniae pelagus delati Herruriam legunt. Inde ad Aeacam contendunt vbi à Circe expiantur.

Qui cum circa Sirenas nauigarent, Orpheus, quòd contrariam occineret cantionem, Argonautas in-hibuit. Verum solus omnium Butes ad eas ena-

tavit, quem raptum, Venus ad Lilybaeum habitatum relegauit. Delinç à Sirenibus nauim Charybdis

Aet. a.

Aet. a.

Aet. a.

*Butes Sirenum
cantu capti-
tur.*

exceptis, Scyllaque, & errantia saxa, è quibus ingens flammarum vis, ac fumus eructari videbatur. Atqui per ea Thetis cum Nereidibus Innonis monitu incolumem nauim tranſiit. Siciliam itaque præteruecti, vbi Solis boues inerant, in Corcyram Phæacum inſulam appellant, vbi Rex Alcinoſ imperabat. Porro cum Colchici Argo nauim nuſquam inueniunt, horum alij Phæacum montes incolendos occupant, alij ad maritima delati Abſyrtidas inſulas extruxerunt. Nonnulli autem ad Phæacas ierunt, ac nauim Argo tandem deprehendunt, Medeamque ab Alcinoſo repoſcunt. Tum ille, ſi iam, inquit, vxor Iaſoni copulata ſit, eam illis ſe non datum, ac ſi nondum virum paſſa ſit, patri remiſſurum, ait. Verùm enimvero Alcinoſ coniuſ arete anteuertens Iaſoni Medeam coniugauit. Hinc igitur Colchici cum Phæacibus ſimul habitare ſtatuunt: Argonautæ verò cum Medea in altum auehuntur: qui cum noctu nauigarent, in maximam inciderunt tempeſtatem. Inter hæc Apollo Menæum impetens ſecundum iugulum ſagitta percuffit, eumque in mare deturbauit. Hi verò cum proximam inſulam conſpiciunt, ad eam deueniunt, ac præter ſpem oſtentatum portua ingreſſi anaphen nominant: vbi apollini Æglæo aram ſtatuunt, ibique peractis de more ſacrificiis, epulati ſunt. Quæ verò ab Arete duodecim ancillæ Medææ dono iam datæ fuerant, fortiſſimos illos viros per luſum ſugillabant. Hinc & adhuc etiam vetus in ſacris deridendi conſuetudo mulieribus manet. Inde aucti in Cretam appellere prohibentur à Talo.

Hunc ſanè alij ex Chalci æriſve genere produnt, *Vulcanus.* Sunt, qui à * Volcano Minoi datum eſſe ferunt. Qui vir Æneus fuit, idemque ab aliis Taurus appellatur. Huic autem venam vnã à collo ad calcem pertinentem fuiſſe tradunt, atque in huiuſce venæ cute clauus æneus affixus eſſe videbatur. Hic igitur * Talus ter in die circum inſulam currens, eam tuebatur. *Taurus.* Quo circa iam tum Argonautim prætereuntem ſpectans, lapidibus impetebat. Demum Medææ beneficiis circumuentus occubuit: ſiquidem, vt nonnulli memorant Medææ poculis ad inſaniam redactus exceſſit è vita, ſed, vt alij, per

immortalitatis pollicitationem, clauum illi Medeam extraxiſſe, omnique ex eius corpore effuſo ſanguine ipſum obiſſe narratur. Nec deſunt, qui illum à Pœante ſagitta in calce vulneratum interiſſe tradunt. Noctem autem vnã illic non amplius morati Argonautæ ad Æginam aquatum contendunt, vbi de aqua pupina conſeritur inter eos, inde verò per Eubœam, Locridemque nauigantes in * Iolcum, quato demum menſe poſt initam velleris aurei expeditionem, perueniunt. Verùm Pelias, quòd Argonautarum reditum haud æquo animo ferret de Æſone obſcurando cogitauit. Hic autem dum ſibi ipſi mortem conſciſcere quærit, immolati tauri ſanguinem intrepidè hauſit, & interiit. Atqui Iaſonis mater, Peliam execrata, relicto filio paruulo, velut ad bellum anteſignano, vitam ſuſpendio ſiuit. Deinde Pelias & relicto ab ea filium iugulauit. Interea redit Iaſon, ac vellus aureum Pelia dedit. Qui, cum de iniuriis, quibus erat affectus, alienum ſibi cum eo expoſtulandi tempus foret, occaſionem expectandam eſſe conſiuit. Proinde ſumptis ſecũ lectiſſimis heroibus in Iſthmum nauigauit, ac nauim Neptuno dedicauit. Inde Medeam monet, vt ratio nem ineat, qua Pelias illi tot iniuriarum pœnas luat. Tum illa Pelia regiam ingreſſa: regis filias Aſtropheam nempè, & Antinoen ad patrem necandum, elixandumque ſuaſu inducit ſuo, atque eundem in vitam mox ætate iuuenem ſuis ſe beneficiis reuocaturam eſſe pollicetur. Idque, vt facilius credi poſſit, arietem in fruſta diſiectum elixandumque agnum reddidit. Tum illi credula, patrem occidunt, membratimque conciſum elixant. Acaſtus autem vnã cum Iolciensibus patrem ſepeliuit: Iaſonemque, & Medeam Iolco eiecit. Hinc illi Corinthum commigrant: vbi decennium totum fortunatè tranſegerunt. Inde cum Glaucen Creon Corinthiorum Rex filiam Iaſoni deſpondiſſet, eam dimiſſa Medea, in matrimonium duxit. Tum illa, quos Iaſon Deos iuraſſet, obteſtata, ingratumque illius in ipſam animum, ſubinde deteſtata, vxori quidem peplũ venenis infectum miſit, quem ſimulac illa ſibi induit, cum adiutore patre valido igne correpta conflagrauit. *Aſtropheæ & Antinoe patrẽ diſſecant.* Medea cru- dele facinus

Iolcos.

Aſtropheæ & Antinoe patrẽ diſſecant.

Medea cru- dele facinus

*in filios pro-
prios.*

rum nempe, ac Pheretem trucidauit, & sumptum ab Sōle alatorum draconum curram cōscendit, in eoque profugit Athenas, qua in fuga, vt quidam ferunt, filios infantes adhuc, supplices ante Acrææ Iunonis aram constitutos omisit: quos surgere iussos, Corinthij multis vulneribus contrucidarunt. At Medea, quæ conuolarat Athenas, mox ibi Ægeō nupta filium, cui Medo nomen fuit, gignit. Postea verò, cum Theseo comparasset, insidias, athenis in fugam acta cum Medo filio eiecitur. Qui magnum apud Barbaros imperium consecutus; subiectam sibi prouinciam vniuersam Mediam vocari voluit: & bellum contra Indos inferens vitam cum morte commutauit. Sed Medea nulli suorum agnita ad Colchos remeauit, quæ cum acetem patrem Persei fratris dolo ab regia sede eiectum inuenisset, illi regnum recuperauit.

APOLLODORI ATHE-
NIENSIS GRAMMATICI BI-
BLIOTHECÆ, SIVE DE DEOR.
Origine, Liber II.

Benedicto Ægio Spoletino Interprete.

*Inachus flu-
viale sic di-
ctus.*

*Ægialea vn-
de dicta.*

Quoniam verò Deucalionis genus, ac Iobolem enarrauimus, Inachi deinceps explicemus. Inachus igitur ex Oceano, & Terhye procreatur, à quo Inachus Argiuorum flumē nominatus est. Huius; & Melissæ Oceani filiarum Phoroneus, ac Ægialeus filij fuerunt. Ægialeus tamen nulla de se prole relicta sit extinctus, Ægialeam tamen ab eo, cui præfuerat regioni, dictam fuisse terram legimus. At qui Phoroneus terræ, cui postea nomen fuit Peloponneso, totius imperio potitus, ex Laodice nympa, Apin, & Nioben procreauit. Apis itaque cōmutato in dominandi libidinem regno, vi cuncta gerens ac planè tyrannica manu administrans, Peloponnesum Apiam suo de

nomine vocari iussit. Is demum Thelxionis, ac Telchionis insidiis proditus sine liberis excessit è vita, & relatus inter deos Sarapis appellatus est. De Niobe autem, & Ioue, quæ primam mortalium Iupiter iniuit; Argus natus est. Sed Acusilai testimonio ex eo Pelagus etiam natus esse dicitur, à quo Peloponneso Pelasgia nomen fuit impositum. At Hesiodus pelagum fuisse indigenam refert. Sed hac de re nos alibi rursus dicturi sumus.

Argus itaque simul ac à Phorone regnum accepit, Peloponnesum à se Argos dici imperauit: qui postea ducta vxore Euadne Strymonis, ac Næeræ filia, Iasum, Piranthum, Epidaurum, & Criasum genuit, qui postea regno successit. Ex Iaso autem nascitur Agenor, ex quo Argus Panoptes ortus est: hunc toto corpore ocularum fuisse legimus. Hic enim viribus præstans, sublato qui Arcadiam deuastabat, tauro, eius sese corio circumtexit. Adhuc Satyrum: qui Arcadibus vim inferebat, eorumque pecora abigebat, fortiter pugnans interfecit. Quinetiam Echidnam quam Tartari, ac Terræ filiam dicunt, quæ viatores corripiebat, dormientem nactus interim, idemque sublatis cædis auctoris, apidis interitum ultus est.

Argi verò, & Ismenes Asopi filiarum Iasus est filius: ex quo Ionem ortam esse tradunt. At Castor, qui de temporum ignoratione conscripsit: necnon complures tragicæ scriptores, Ionem Inachi filiam esse perhibent. Hesiodus, & Acusilaus eam Pirenis filiam esse narrant, quam Iunonis sacerdotio decoratam Iupiter vitiauit, à quo cum violatam fuisse puellam hanc Iuno comperisset, in buculam candidam transformauit, cum qua Iupiter se concubuisse abiurauit. Quare Hesiodus inquit, amantium iniuradum irritum esse, neque ad deorum iram quidquam pertinere. Iuno interim vaccam ab Ioue deposcit, acceptamque Argo Panoptæ custodiendam dedit. Hanc autem Aesclepiades Arestoris, Pherecydes verò Inachi, sicut Cercops Argi, & Ismenes, quæ Asopi fuit, filiam scribunt: sed Acusilaus è Pirene, vt dictum antea fuit, ortam esse refert. Hic eam ad oleam, quæ in Mycenæo loco erat alligabat. Cum verò Iupiter eam Mercuro, vt furtim abduceret, imperasset, idque ab Hierace

*Peloponnesus
cur postea di-
ctus Pelas-
gia.*

*Phoroneo.
Peloponnesus
Argos dicitur.*

*Argus Iu-
nonis custos.*

Argimors.

detectum fuisset, neque celari amplius posset: lapide percussum Argum peremit. Hinc itaque Mercurius Argiphontes cognomentum accepit. Iuno demum bo- uem cestro concitauit. Quo facto ea prima in sinum ab se Ionium appellatum, penetravit. Mox per Illyri- dem progressa Hæmum transcendit, ac per ea tempora traiectū Thracium nominatū, ab illa deinde Bospho- rum dictum, tranauit. Inde, cum in Scythiam pene- trasset, & Cimineriam terram, cumque per continentis multum, deerrasset, multaque Europæ maria, atque Asiæ plura transisset in Ægyptum tandem peruenit: ubi pri- stina forma recepta ad Nili fluentia Epaphum peperit. Hunc Iuno, * Cureres ut alicubi puerum occulerent, precibus impetrauit. Quod factum ubi Iupiter rescieuit, Curetas occidit. Io interim ad filium, sese vestigandum accingit. Quæ cum Syriam propè vniuersam peruaga- ra esset, quòd illic Bybliorum Regis vxor filium educa- ri significabatur, & tandem Epapho inuento in Ægy- ptum remeauit, ac Telegono, qui tum Ægyptiorū im- perium administrabat, nupsit. Hic ipsa Cereri, quæ Iſin vocarunt Ægyptij, statuam collocauit. Et Ionem quo- que Iſidem appellarunt.

Corbant.

Epaphus autem Ægyptiis imperans Memphin Nili filiam sibi coniugauit: deque vxoris nomine conditam urbem, Memphin nominauit, ex eaque Libyam filiam procreauit, à qua & pars vna terrarū Libya vocitata est.

Memphis cō- ditur.

Cæterum ex Libya, Neptunòque gemini Agenor, ac Belus oriuntur. Agenor itaque in Phœnicem profectus, & inibi regni sedem constituit: ubi, & magnæ sobolis auctor exiit: quare de eo in præsentia dicere superse- debimus. At Belus, quòd ex Ægypto minimè discessisset: Ægypti regnum consequitur: atque Anchinoen Nili filiam duxit vxorem, de qua sibi filios geminos procrea- uit Ægyptum nempe, ac Danaum, sed & Euripidis tes- timonio * Cepheum, Phineumque etiam liberos habuit. Igitur Danaum Belus ad Libyam incolendam, Ægyptumque, ad Arabiam habitandā misit. Qui, cum deuastasset Melampodum terram, eam Ægypti nomi- ne appellari de seipso voluit. Porro & Ægypto è pluri- bus coniugibus filij mares quinquaginta gignuntur. At

Celeum vel lycium.

fratri

fratri Danao filia totidem. Qui cum de regno inter se contenderent, Danaus Ægypti filios præter vnum, aut alterum, filiarum suarum opera necauit, nam ex oraculo eadem sibi ab eorum vno imminere acceperat, metu percussus Mineruæ consilio nauim nominatam ab eo de filiarum suarum numero *πεντηκόντων* quasi dixeris quinquagintarem primus fabrefecit, in qua filiabus impositis aufugit. Inde in Rhodium appellens Mineruæ Lindiæ statuam dedicauit. Hinc & Argos se contulit, & huic regnum tradit Helanor, qui tum Argis regnabat (at ipse eius regionis potius suo ipsius nomine incolas Danaos appellauit) sed quod ea regio aquarum caritate laborabat, ex quo Neptunus iratus Inacho fontes sicca- uerat, quod eam Mineruæ terram esse testatus est, filias suas interim aquatum emisit. Harum vna Amymone aquam disquirens, telum in ceruum iacit, ac Satyrum dormitantem offendit: Quare ille somno experges- ctus puellæ incedæ miro desiderio capitur. At Neptu- ni superuentu Satyrus se dedit in fugam. Amymone autem cum illo concubuit eique Neptunus Lernæos fon- tes indicauit. Porro Ægypti filij Argos profecti ut mu- tuam inter se similitatem compescerent, sese cohortan- tur, & Danai filias sibi in matrimonium dari obsecrât. Tum Danaus, simul, quòd parum crederet eorum pol- licitationibus, simul quod fugæ, exiliique sui reminisce- retur iniuriæ, nuptias pactus sortitò puellas distribuere cepit. Hypermnestram igitur natarum maximam Lyn- ceo, & Gorgophonem Protheo selegit. Hos enim ex coniuge Regina Argyphia Ægyptus extulerat. Inde suâ quisque sortiti sunt.

Danaus pri- mus nauim fabrefecit.

Buſiris quidem, & Enceladus, Lycusque, ac Daiphros, Automaten, Amymonem, Agauen, Scæam, Danao ex Europa Regia matrona fatas ducunt. At ex Elephan- ride ortæ fuerunt, Gorgophone, atque Hypermnestra, sed Lynceus Calycem sortitus est. At Iſter Hippoda- miam, Chalcodon Rhodiam, Agenor Cleopatram, Asteriam Chætus, Hippodamiam Diacorystes, Alcis Glaucen, Alcmæon Hippomedusam, Hippochous Gorgen, Iphimedusam Euchenor, Rhoden Hippoly- tus: Hi decem ex Arabia vxore geniti sunt. Sed puellæ

Filie Danao Ægypti filias nubunt.

ex Hamadryadibus nymphis, aliæ ex Atlantea, aliæ ex Phœbe natæ sunt, Agaptolema Pirene, Cercestis Dorioni, Eurydamanti Pharte, Ægio Mneſtra, Euhippe Argio, Anexibia Archelao, Menacho Nelo obuenerunt: hi septem è Phœniſſa coniuge orti ſunt: at puellæ, quæ Æthiopes erant, quod cognominis eſſent Memphidi, haudquaquã ſortito inter ſe copulari voluerunt. Nam ex Tyria nati matre Clitus Cliten, Schenelus Schenelen, Chryſippus, Chryſippen duxit. Atque ex Caliade, & Naide nympa, filij duodecim nati erant, cum totidem Polyronis Naidis filiaſus. illorum hæc ſunt nomina: Eurylochus, Phantes, Perithencus, Hermus, Dryas, Potamon, Cifſeus, Lixus, Imbrus, Bromius, Polyctor, Chthonius. Hæc vero ſunt ex nympa natæ Autonoe. Theano, Eleſtra, Cleopatra, Eurydice, Glaucippe, Anthelea, Cleodora, Euippe, Erato, Stygne, Bryce. Qui vero de Gorgonibus Ægypto nati ſunt, eas, quæ de Pieria genitæ fuerunt, ſortiti duxerunt. Nam Periphanti obrigit Actæa, Oeneo Podarce, Ægypto Dioxippe, Menalce Adyre, Ocyſepi Lampo, Pylarge Idmom. Octo autem nouiſſimi ſunt, Idas, qui Hippodicen: Daiphron, qui Adianten duxit ex Herſe matre natas: Pandion, qui Callidicen: Arbelus, qui Oemen: Hyperbius, qui Celæno: Hippocoryſtes, qui Hyperipten ſibi coniugarunt. Hi ex Hephæſtine oriuntur: at puellæ matre Crinone fuerunt. Poſt, ubi ſuam quiſque ſortitus, coniugem duxerunt, acceptos in conuiuium cunctos Danaï filiaſus daris à patre pugionibus ſomno ſepultos, ſuum quæſque, ſponſum occidunt, vna tamen modo excepta Hypermneſtra. Hæc. n. ſola Lynceum, quod eius virginitatem abſtinuiſſet, incolumem aſſeruauit. Quamobrem hanc Danaus coniectam in vinculis cuſtodiri iubet. Reliquæ Danaï filiaſus præſecta ſponſorum capita in Lerna defoderunt, corpora vero ante urbem deplorata ſepelienda curauerunt. Has autem Minerua, Mercuriuſque Iouis imperio expiarunt. Demum poſtea Danaus Hypermneſtram Lynceo in matrimonium copulauit, cæteras in gymnicum certamen productas victoribus habendas dedit. Amymo-

Omnes filie Danaï ſuos viros præter vnã truncidant.

nè Neptuni ſeminè prægnans Nauplium peperit. Hiſ quod longæuus eſſet, mare nauigans morientium caſum permoleſtè ferebat. Sed & ipſi tandem aliquando obiſſe contigit; vel eo mortis genere, quo alios defun- gi maſtiſſimè conſpiciebat. Verùm antequam è vita deceſſit, vt Tragicorum auctoritate comprobatur, Clymenem Atrei filiam ſibi vxorem coniugari placuit. Qui verò Reditus conſcripſit, Philyran dixiſſe ait. Cercopis autem reſtimonio Heſionem cœpit. De qua Palameden, Oeacem, Naufimedontem gignit.

Lynceus autem, qui poſt Danaum Argis domina- tus eſt, ex Hypermneſtra quidem, Abantem filium genuit, ex quo & Ocalea coniuge Mantinei filia, gemini præcreantur Acrifus, ac Prætus, qui cum in vtero matris adhuc eſſent, inter ſe diſſidere cœperunt. Vbi verò per ætatem potuère de regno certare non dubita- runt. Hiſque belligerantes primi clypeos inuenerunt. Inde victor acrifus Prætum argis exegit: qui ad Iobatem in Lyciam peruenit, ſed vt alij produnt; ad amphianactem conſugit, cuius etiam filiam ducit. Homerus autem * Anteam dicit. At ſi tragœdiarum ſcriptori- bus fidem habemus, Schenobœam. Hunc demum ſocer cum Lyciorum copiis reduxit, ac Tiryntem occu- pavit, quam ipſius gratia Cyclopes mœnibus cinxerunt, atque in partem aſſumpti argiuam terram propè vni- uerſam coluerunt. Sic acrifus argis imperat: & Præ- tus Tirynthe. Ad hæc Acrifus ex Eurydice Lacedæ- monis filia Danaen gignit. Prætus vero de * Scheno- bæa Lyſippen, Iphinoenque, & Iphianafſam, quæ cum adultæ iam ætatis eſſent, in infaniam cœciderunt, quod, vt Heſiodus inquit, Dionyſij ferias minimè receperunt. At acuilai ſententia, quod Iunonis ſimulacrum ni- hili fecerunt, Sic itaque furore percitæ per omnem argiuorum terrâ decerrabant. Inde iterum in arcadiã, ac Peloponneſum reuerſa nullo non dedecore labefactatæ per deſerta diſcurrebant. Melampus autem Amythaonis filius, & Idomenes, quæ fuit Abantis, vaticinandi cog- nitione inſignis, & qui potionandi, expurgandi; rationem

Clypeorum inuencores.

** Antiam.*

** Antia.*

*Proeti filias
furere.*

primus intuerat, se virginibus sanitatem restitutorum pollicetur: si tertiam regni partem accipiat. Proetus tanta mercede deterritus, filiarum curæ minimè assentitur. Quocirca virgines longè maiori vesania concitantur, immò verò etiam illarum veluti contagione offensæ reliquæ mulieres cum virginibus simul furere: etenim desertis propriis ædibus in suos ipsarum filios defœuiebant, atque in deserta sese fugientes abdebant. Cum verò id calamitatis genus indies magis incretceret: postulatam mercedem Proetus Melampodi utrò concessit. Tum ille eas se curaturum esse promittit, si regni tantundem fratri suo Bianti attribuatur. Inter hæc Proetus veritus, ne, si filiarum cura longius protrahatur, mercedem ille peteret ampliorem, postulatis assensus, filias Melampodi curandas commisit. Quare Melampus, adhibitis validissimis adolefcentibus ciubilarum simul, & entheam, quandam choream imitatus de montibus virgines ipsas, in Sicyonem est vsque insecutus. Hæc dū persequeretur, Iphinoe natu maxima vitam cum morte commutauit. Reliquæ vero repurgata vesania resipuerunt: Harum, demum, Melampodi vnam, & Bianti alteram Proetus, in matrimonium collocauit: neque longo post tempore Megapenthem filium genuit. Ceterum Bellerophon, Glauci, qui Sisyphi fuit, cum per imprudentiam Delidem fratrem, siue, vt quidam ferunt, Pirenem, aut, vt alij volunt Alcimenem peremisset, ad Proctum Argos, confugit ab eoque expiatur. Mox autem cum illius amore Sthenobœa, quæ & Antea dicebatur, deperiret, submisit, qui illum de concubitu interpellaret, qui, cum mulieris libidini minimè consensisset: Sthenobœa Procto Bellerophontem quæsitæ concubitus insimulauit. Proetus, vxori credulus dat illi ad Iobatem literas huiusce argumenti: Vt Bellerophontem curaret occidendum. At Iobates re cognita illi vt ad Chimæram extinguendam iret imperauit. Siquidè ita iuuenem à fera perditū iri arbitrabatur, quando ea non vnius modo, sed ne multotū quidè viribus facillè perdomari poterat. Nam prima, in parte leo, postrema draco, media verò capra esse videbatur, quæ flammam euomebat, ac proxima quæque disperdebat,

*Chimæra,
figura.*

pecoræque inficiebat. Hæc, n. trium belluarum viribus sub vna duntaxat natura communita erat. Aiuunt hanc ipsam Chimæram ex Homeri testimonio Amifodari cura enutritam fuisse, natamque ex Typhone, & Echidna, id quod Hesiodi carminibus comprobari legitur. Consensu igitur Pegaso, quem ex Medusa, ac Neptuno satum, & aligerum habebat Bellerophontes, sublatum in altum, ex eo Chimæram sagittis impetebat. Quæ demum peracta pugna Iobates eundem in Solymos pugnaturum misit, vbi & id feliciter exegit, ad Amazonas expugnandas proficisci imperauit. Quibus item deuictis collectam Lyciorum iuuentutem, quæ ceteris præcellere videretur, in insidiis confidere iubet, atque ita Bellerophontem occidi præcepit. Vbi autem & hocce ad vnum omnes ab eo caelos accepit, admiratus iuuenis præstantiam, Iobates literas illi Procti ostendit. Inde, vt secum maneret, rogauit: Eiq̃ue Philonœm filiam vxorem dedit. Qui demum, cum fato concessisset, Bellerophontem generum suum regni successorem instituit.

Interim Acrisio de maribus filiis oraculum sciscitantæ, numen respondit, puerum de filia oriturum esse, qui auo necem illaturus esset. Id igitur Acrisius pertimescens anco sub terra cubiculo constructo, inclusam Danaem custodiri iubet. Hanc, vt nonnulli tradunt, vitauit Proetus: vnde inter se orta contentio est: sed aliorum testimonio proditur: Iouem in aureum imbrem transmutatum per impluuium in Danaes sinum delapsam cum ea concubuisse: mox vbi Perseum de filia natum esse cognouit Acrisius, ab Ioue compressam filiam minimè credens, eam vnâ cum filio in arca lignea conclusam in mare deiecit: quæ cum in * Scriphum insulam delata fuisset: Dietydæ desumptum puerum educauit. Cæterum Polydectes veterinus Dietydis frater, Scriphi Rex, Danaes amore correptus, cum ea (Perseus, n. in virilem ætatem peruenerat) potiri nequiret, amicos, quibuscum & Perseum etiam conuocat, usque, ob Hippodamiæ Oenomai filię nuptias Erant se celebraturum edicit. Cui tum Perseus: quam inquit in re conficis Erant? equo Polydectes responderet. Atqui Perseus,

** Vnde pro-
uerbium Se-
riphiarum.
Plinius lib.
8. cap. 58.*

Gorgonis, ego inquit, capite. Tum Rex, contra nihil subiecit. Mox vero, ab aliis equos exposcit, sed, quod equum à Perseo habere non posset pro symbolo Gorgonis caput illi, ut afferret, imperavit. Tum Perseus Mercurij, ac Mineræ ductu Phorci filias adiit, Ento, Pemphredo, & Dino. Hæ fuere Cetusque, & Phorci nata. Gorgonum sorores ab ortu ipso statim anus factæ, vnoque tres oculo, & dente vno præditæ, quibus, & vicissim inter se utebantur.

Hæc, ubi potitus est Perseus, reposcentibus illis, se redditurum pollicetur, si, quæ ad Nymphas, ipsa duceret, viam monstrarent. Erant autem hæc Nymphis talaria, & cibis, quam peram quidam esse putant. Id Pindarus; & Hesiodus in Clypeo, ubi de Perseo, sic ait.

*Horrendæ totas scapulas caput occupat ingens
Gorgonis, idque intra cibisim latet.*

Nam cibis, quod inibi condantur indumentum, & cibaria, dicta esse videtur. Ad hæc Orci galeam, adhibuit. Restituitis itaq; Phorcibus & dente, & oculo, quod viam monstrassent, ad Nymphas peruenit. Adeptus inde, quæ cupiebat, humeris ante omnia peram induxit, ac pedibus talaria accommodavit, postremo galeam capiti imposuit. Hac igitur reclusus, quoscunque voluisset, ipse inuisus aliis, peruidebat. Is, ubi à Mercurio adamantinam harpen accepit, ad Oceanum deuolauit, hic Gorgonas dormientes apprehendit.

His autem Euryalæ vni, Siheno alteri, tertiæque Medusæ nomen fuit. In quibus solam Medusam mortalem fuisse perhibent. Ad huiusce itaque caput reportandum Perseus emissus fuit. Erant Gorgonibus capita, squamosarum anguium spiris obrita, dentes præterea tantæ magnitudinis, quantæ suum esse videntur. Ad hæc manus æneæ, & alæ aureæ, quibus conuolabant, quæ, quicumque obruerentur, eos in saxa omnes commutabant. Has demum Perseus somno sepultas adortus, cuius manus Pallas dirigebar, auersus oculis in æreum clypeum defixis, per quem ipsam Gorgonis imaginem

Figura Gorgonidum capitum.

respiciebat, Medusæ caput amputauit. Quo resecto Pegasus alatus equus repente profiliuit, & Crysæor Gergionæ pater. Hæc autem è Nepruno procreauit. Igitur Perseus reposito suam intra peram Medusæ capite recessit. Verum Gorgones ipsæ somno excitæ Perseum insectabantur, quem intruci ob Orci galeam minimè poterant. Quod ea Perseus contegebatur. Qui cum in Æthiopiam peruolasset Cephei Regis filiam Andromedam maris Ceto iam iam deuorandam offendit: quoniam Cassiopeia Cephei coniux de corporis formæ præstantia, quod se omnium formosissimam iactitabat, Nereidas in certamen prouocauit. Quamobrem ea sibi Nereidas iratas fecit. Tum etiam Neprunus ira percitus * Cephei regnum, & aquarum multitudine, ac Ceto immisso peruastauit.

Cepheus autem Ammonis oraculo monitus, tum demum tantæ calamitati modum fore accepit, cum Cassiopeæ filiam Andromedam Ceto deuorandam proposuerit. Id igitur Cepheus Æthiopum vi compulsus, effecit, scopuloque filiam alligauit. Quam conspicatus Perseus, & illius amore succensus, Cepheo sese Cetum ipsum interempturum pollicetur, si filiam ab imminenti periculo ereptam sibi in matrimonium collocet: Patris itaque iureiurando confirmatis, Perseus monstrum aggressus occidit, atque Andromedam soluit. Huic non ita multo post Phineus Cephei frater insidias parat, is qui primus iam coniunx designatus erat, verum id ubi resciauit Perseus cum conituras omnibus Phineum Medusæ capite ostentato in saxa repente conuerit. Itaque Perseus, reuersus in Seriphum, * matrem ad aras cum Dictyæ, ob Polydectis violentiam confugisse, apprehendit. Inde impetu facto aggressus Regem concurrentium amicorum auxilio fretum auersus Gorgonis caput ostendit, idque quotquot aspexerunt, qualicumque quisque forma esset, in saxa commutatus est. Mox ubi Dictyæ Seriphi Regem constituit, Mercurio talaria, peram, & galeam reddidit, & Gorgonis caput Mineræ dono dedit. Ea vero Mercurius omnia Nymphis restituit. Ceterum Pallas in medio clypeo Medusæ caput apposuit.

Pegasus.

** Cælei.*

Sive Lynceus.

Ceti monstrum interitus.

** Insularum.*

Gorgonis capitis aspectu homines in saxa mutantur.

Nec defunt qui Gorgonis caput à Minerua præcisum fuisse dicant. Aiunt enim eam sese pulchritudine Palladi comparare non erubuisse: Atqui Perseus, cum Danae, & Andromeda Argos Acrisium visurus properauit. Is autem oraculi metu Argos deseruit, atque in Pelasgiam terram commigravit: interea Teuramia Larifigorum Rege patri iam vita functo gymnicum certamen edituro, ad id etiam Perseus decertaturus aduenit: ac etiam quinquentium ludens, disci iactu Acrisij pede percusso, actuum eum interfecit.

Post, ubi Perseus oraculum iam expletum esse animaduertit, Acrisium quidem extra urbem sepeliuit. Verum, quod Argos ad illius hereditatem adeundam, qui eius opera occubisset, remeare iusto quodam pudore teneretur, profectus Tiryntem ad Megapenthem Procti filium cum regno vicissim commutauit, nam illi Perseus Argos tradidit, ac Megapenthes Argiuorum regno præficitur. Perseus verò Tiryntem adeptus, Mideamque, & Mycenæ admuniuit. Porro ex Andromeda Perseus filios habuit autè, quam in Græciam venisset, Persem scilicet, quem apud * Cepheum reliquerat. Ab hoc Persarum Reges originem duxisse feruntur. At Mycenæ procreauit Acæum, Sthenelum, Helam, ac Mestorem, & Electryonem: filiam insuper Gorgophonem, quam Perieres vxorem duxit. Item ex Alceo, atque Hipponome Meucecei filia nascitur Amphitryo, & Anaxo filia.

* *Vel celestis.*

Taphiam vel taphiussiam.

De Mestore, ac Lyfidice Pelopis filia Hippothoe gignitur, quam, cum rapuisset Neprunus, atque in Echinadas insulas intulisset, comprimit: ex cæque Taphium creat, qui Taphum colonos induxit habituros, quos Teleboas quod procul à patria ierit, appellauit.

Sed ex Taphio pterelaus natus est. Hunc Neptunus aureo crine illius capiti imposito, fecit immortalē. Ceterum pterelai septem filij fuerunt, femina quidem Comatho, at mares, Chromius, Tyrannus, Anochus, Cherfidamas, Mestor, Eueres.

Atque Electryon ducta in matrimonium Anaxone Alcei filia, suscepit femine quidem sexus Alcmenam,

mares autem, Stratobatem, Gorgophonum, philonorum, Celænum, Amphimachum, Lyfinomum, Cherimachum, Anactorem, Archelaum: sed post hosce spurium ex phrygia muliere Midea, Licymnium.

E Sthenelo verò, & Nicippe, quæ pelopis fuit, Alcinoe, & Medusa procreantur, mox etiam eidem Euristheus natus est, qui Mycenis imperauit. Nam quo tempore Hercules gignendus esset, tum Iupiter inter Deos dixisse fertur, qui è persei prole oriturus est, Mycenis regnabit. Hinc Iuno persuasit ob inuidiam, Ilithyia, vt Alcmenes partum cohiberet: eamque vt Euristheus Sthenelai filius in lucem, iam septimestris prodiret, subornauit.

Ad Electryonem autem Mycenis cum Taphio imperantem pterelai filij profecti, ab eodem Mestoris regnum auo materno repetunt, qui, quod ab eorum postulatis maximè abhorreret Electryo, ipsius boues abegerunt. Tum Electryonis filij vim vi repellentes mutuo concursu perimuntur, at ex Electryonis liberis Licymnius, quod puer admodum esset adhuc, seruatur incoluntis. Atqui ex pterelai natis Eucres, qui natus asserebat, superstes fuit. Tum, qui è Taphiis euassissent, vela vento dederunt, & abactas secum boues polyxeno Eliensium Regi commendarunt. Ceterum Amphitryo redemptas de polyxeno boues Mycenæ adduxit. Interea verò Electryo filiorum eadem viturus regno simul cum Alcmenæ filia in Amphitryonis potestatem tradito iurifurandi religione illum prius adegit, vt ad reditum vsque filiam virginem seruaret intactam. Bellum enim contra Teleboas conflare cogitabat. Is autem cum boues reduceret, earumque vna aufugeret, in ipsam Amphitryo tum, quam manibus forte clauum gestabat, immisit. Quæ de bouis cornibus repulsa in Electryonis caput insiliens ipsum vita priuauit. Sthenelus itaque hanc nactus occasionem è tota argiuorum terra Amphitryonem exegit. Inde non modo Mycenarum, sed etiam Tiryntis ditione potitus est, mox autem pelopis ad se filius atreo, Thyestæque accersitis, Medeam commendauit. Amphitryo verò eam Alcmena, & Li-

cymnio Thebas profectus à Creonte fuit expiatus, ac Perimedem sororem Licymnio tradit. Interea verò Alcmena dicitante ei nupturam se esse, qui fratrum suorum interitum vlcisceretur: tum Amphitryo pollicitus aduersus Teleboas se bellum moturum, Creontem quoque ad id sibi socium aduocauit. Tum is socium se belli fore inquit, si prius ille Cadmiam à vulpe liberaret, nam fera vulpes Cadmiam deuastarat. Hic & si recepisset, fato tamen cautum erat, eam à nullo vnquam mortalium captum iri.

Interim, dum fines ab hostibus diripiuntur, vnum ex vrbani puerum Thebani in mensis curriculum ipsi multos rapturæ ne hoc fieret dari permiserunt. Igitur Amphitryo athenas profectus ad Cephalum Deionci filium Teleboarum spoliolum parte promissa, induxit, vt in venationem adduceret canem, quem Procris è Creta sumptum à Minoc, duxerat, cui fato concessum fuerat, vt quamcumque feram insectaretur, occideret. Quamobrem canem, cui Lalapi nomen fuit, cum vulpem insequitur, Iupiter vtrumque lapides effecit.

Amphitryo Cephalum à Thorico, qui Atticæ terræ populi nomen est, belli socium habens, & de Phocensibus Panopeum, ab Elo argiuorum Eleum Persei filium, à Thebis Creontem, Taphiorum insulas deuastat. Verum Pterelaus donec in humanis fuit, * Taphum capere nunquam potuit. Post, vbi Cometho Pterelai filia, Amphitryonis amore inflammata est, aureum de patris capite capillum profecuit, Inde Pterelai morte insecuta omnes ad vnam insulas subegit Amphitryo. Qui interfecta post Comethone, captis spoliis Thebas renauigat, & insulas Elio, Cephaloque tradidit. Mox illi conditas sibi cognomines vrbes habitatum commigrarunt.

Prius autem, quam Amphitryo Thebas redisset, per noctem Iupiter ad Alcmenam contendit, cum qua trinoctio facta mutatus in Amphitryonis viri formam, concubuit: quæque aduersus Teleboas gesta essent, omnia recensuit. Vbi vero Amphitryo rediit, ac se à coniuge negligentius excipi videt, ab ea huiusce rei causam postulat, cui, cum Alcmena respondisset, quòd reuersus priore nocte secum concubisset: à Turesia

Iouis cum vxore concubitus factum resciscit. Alcmena verò duos peperit filios, Ioui quidem Herculem vna nocte grandiozem, atque Amphitryoni Iphiclem. At cum Hercules octo iam menses natus esset, Dracones duos inusitata magnitudinis Iuno infantem perdituros in lectum dimisit: Alcmena Amphitryonis opem implorante Hercules in pedes erectus vtraque manu constrictos ipsos necauit. Cæterum Pherecydes ait, Amphitryonem, dum, vter esset eius de pueris filius, scire vellet, dracones hosce in cunas, lectumque iniecisse: quo facto Iphicles planè in fugam ire conatur, at Hercules immotus stetit: atque ita Iphiclem ex ipso genitum cognouisse refert. Hercules currus agitare ab Amphitryone, luctandi autem artem ab Autolyco, & ab Euryto sagittandi rationem, à Castore sub armis exerceri, demum à Lino citharædicam didicit. Is Orphi frater fuit. Qui cum Thebas commigrasset, ac Thebanorum ciuium numero allectus fuisset cithara percussus ab Hercule, interiit: quòd ab eo velut præceptore vapulasset, ira succensus interemit. Cui cum quidam diem dicerent, & cadis, & commissi criminis postularent, ille contra Rhadamanthi legem recitans eiusmodi, qui manibus iniustis irritatem punierit, insons esto, & hunc in modum Hercules euasit incolumis. Veritus autem Amphitryo, nequid iterum eiusmodi faceret, eum ad bouum armenta amandauit, ibique dum educatur, & virium præstantia cæteris omnibus antecellebat. Ad hæc visu terribilis erat, nempe Iouis filius, quique cubitorum corporis, quatuor erat altitudine. Igneus ex oculis splendorem effundebat, nec frustra aut ab arcu sagittas emittebat, aut iaculo feriebat. Qui, cum inter bouum armenta esset animum agens decimumoctauum leonem Citharoneum interfecit. Hic è Citharone impetu facta, Amphitryonis, ac Thestij boues, dissipabat. Is autem Thespensium Rex erat, ad quem, leonis illius occidendi ergo se contulit Hercules: apud quem dies quinquaginta exceptus hospitio permansit. Huic, quòd per diem venatum eunti noctibus singulis singulas filias subigendas dabat. Is autem filias quinquaginta ex

Quidam dicunt vtriusque Amphitryoni peperisse.

Figura Herculis.

* Taphiam.

Megamede Arnæi filia natas habebat, qui summa openirebatur, ut Hercules semine repletæ omnes, sibi nepotes procrearent. Hercules vnam, eandemque sibi supponi puellam existimans cum omnib. tandem coiuit: ac subacti suis viribus leonis pellem sibi induit. & huius hiatum galæ loco habuit. Redeunti verò illi à venatione Ergini legati missi à Thebanis tributum, vectigalve exacturi obuiam facti ierunt, Thebani verò Ergino hanc ob causam vectigales, tributariivæ erant. Clymenum Minyarum Regem Menœcei auriga, cui nomen fuit Perieres, lapidis ictu in Onchesto Neptuni luco vulnerat, & hic Orchomenum semimortuus delatus, ac moribundus Ergino filio mortem suam vlcisci iubet. Erginus itaque ingenti cum exercitu cõtra Thebas profectus, non paucis trucidatis pacem demum iureiurando stabilitam Thebanis dedit ea lege, vt ij ad annos viginti, boues centum quotannis tributum nomine ad eum mitterent. Hercules legatos ad id tributum petendum Thebas adeuntes forte quadam obuiam habens, ignominia affecit, defectis auribusque, & naribus quoque, & funiculis suas iis collo manus circumligans, hoc, inquit, Ergino, & Minyis triburum reportate. Quas ob res indignatus Erginus in Thebas bellum intulit. At Hercules armis à Minerua sumptis, & bello præfectus Erginum quidem obruncavit, Minyas autem in fugam vertit, ac Minyas geminatum triburum Thebanis pendere imperavit. Quo bello cum fortissimè pugnaret Amphitryo, interficitur. Porrò Hercules à Creonte ob rem præclare gestam natu maximam filiam, Megaram uxorem accepit, de qua filios tres Therimachum, Creontiadem & Deicoontem habuit. Iuniorum verò filia Creon Iphiclo, qui iam Iolaum filium ex Authomedusa Alcahoi filia, susceperat, coniugavit. Rhadamanthus autem Iouis filius post Amphitryonis eadem Alcmenam duxit. Quique Ocalcam Bœotia in exilium ciectus habitatum concessit. Hercules per Eurytum sagittandi peritiam antea consecutus: ensẽ à Mercurio: ab Apolline sagittas,* à Volcano thoracem aureum, & à Minerua petam accepit. Nam clauam ipse sibi in Nemea siluacelam comparauit. Post consecutam cum Minyis pu-

Volcano.

gnam Iunonis odio in furorem incidit ac suos ipse filios ex Megara procreatos, vnà cum duobus Iphicli liberis, in ignem coniecit, qua de causa se ipsum exilio mancipauit: Expiatur demum à Thestio. Inde Delphos profectus Deum sciscitatur, vbi nam habitatum iturus esset.

Pythia tum primùm Herculem ipsum appellauit, nam prius Alcida nomine vocabatur, eumque Tirynthem habitaturum esse dixit.

Eurystheoque annos duodecim seruiturum, & imperatos labores totidem consecutum. Ad postremum verò peractis ærumnis ipsum immortalitate donatum iri prædixit. Id vbi Hercules accepit, Tirynthem commigravit, ac quidquid ab Eurystheo iubebarur, exigebat. Primùm itaque illi Nemeæ leonis pellem afferre iubet: id verò animal Typhone genitum inuulnerabile fuit.

Primum facinus.

Hercules contendens in leonem Cleonas peruenit, vbi Molorchus vir, * qui manibus suis victum sibi quaritabat, ipsum hospitio excepit: Cuique hostiam immolare volenti, eam ad diem trigessimam ei seruari iubet. Nam, si de venatione incolumis reuerteretur, Ioui eam seruatori maclaret: si verò occubuerit, sibi tum per eam velut Heroi inferias ageret. Post, vbi in Nemeam peruenit, quasitumque leonem reperit, ac sagittis illum prius impetiuit. Vt verò nullis posse vulneribus occidi cognouit, protenta claua feram persequitur, quæ cum in * spelæum anceps confugisset, eius alterum ostium obstruxit, ac per alterum irrupit in feram, & circumpositis collo manibus, eò vsque astrictam tenuit donec eam præfocauit, impostamque humeris Mycenæ importauit. Sed vbi extrema sui reditus die Molorchum, vt mortuo hostiam immolaturum deprehendit, seruatori Ioui sacris peractis leonem Mycenæ intulit. Caterùm Eurystheus cognitis Hercules viribus, ipsum vrbem ingredi postea nunquam permisit. At pro portis res ab eo gestas ostentare præcepit. Ad hæc aiunt metu percussum, dolium sibi æneum sub terra occultè comparasse. Deinde Copeum caduceatorem Eliensis Pelopis mittit, qui quos ille labores exantlaturus esset, iniunxit. Hic, post interfectum à se Iphitum, Mycenæ exulauit. Ibiq;

Pastor.

Specu.

*Secundum fa-
cinus, unde
proverbiū
Hydra por-
tūosa forma.*

*Hercules cū
Iolao Lernā
interficiat.*

Tertium.

postquam ab Eurystheo expiationem est consecutus, habitavit. Porro secundum Herculi certamen Hydram Lernæam obruncandam imperavit. Hæc intra paludem Lernam enutrita plana omnia, & campestris eruptione facta disperdebat, in pecora, atque agros sæviebat. Hydra mira corporis magnitudine fuit novem capitibus munita, quorum octo morti obnoxia fuisse dicuntur. Quod autem omnium medium erat, immortale fuisse ferunt. Hercules igitur, curru conscenso, Iolai aurigæ opera vsus ad Lernam contendit, quò cum pervenisset, equos sistit, Hydram in rumulo quodam nactus, propter Amymones fontes, vbi ea latitare consueverat, Quam cum ignitis sagittis impetisset, de latebris exilire compulit. Egressamque ipsam manu præhensat, præhensamque tenet, ea verò pedibus statim circumsplicita cohibebatur. Hercules capita contundens clava, nequam elaborabat, nanque vno contuso, duo subnascebantur. Insuper Hydræ peruasti corporis Cancer admorso Herculis pede opem ferebat. Quocirca interfecto cancro, Iolai, & ipse opem imploravit. Qui cum proximæ silvæ partem succendisset ignitis torribus renascētia Hydræ capita inurens, eum in modum renascentium capitum ortus suboriri prohibebat: victor caput illud morti haud obnoxium recisum defodit, eique ingentis ponderis lapidem superimposuit, secus viam, quæ per Lernam Eleuntem ducit. Ad hæc Hydræ corpore minutissimè conciso sagittas eius felle tinxit. At Eurystheus hunc Herculis laborem duodecim arumnis annuerandum esse negavit, propterea quòd Hercules non solus: sed Iolai adiumento Hydram superauerat. Tertium verò facinus hoc illi gerendum imponit, vt cornutam ceruam Mycenæ viuam adferret. Erat. n. ad Oenoen auratis cornibus insignis cerua Dianæ sacra, Quocirca Hercules, quòd eam neque occidere, neque vulneribus afficere vellet, annum totum est infecutus: Postea verò, quàm fera Herculis persecutione lassatam se esse sensit, in Artemisium montem confugit, & illinc ad Ladonem amnem, quem cum iam iam in a natura esset, sagitta percussam cepit, humeris sublatam ferens, & per Arcadiam iter agebat, cui, cum Apollinè Diana simul obuiam

facta, ceruam recipit, atque Herculem quod sacrum sibi animal occidere voluisset, obiurgavit, nam ille necessitate rei damnata Eurystheum auctorem rei fuisse affirmavit, placata Deæ iracundia, feram viuam adhuc Mycenæ importauit.

Quantum inde ei certamen imperavit, Erymanthium Aprum ad se viuum ferat. Hæc autem fera Psophidem vsque ab Erymantho monte prorumpens deuastabat. Hercules itaque Pholoem inter eundem à Pholo Centauro Silem, ac Meliæ Nymphæ filio hospitio excipitur. Hic hospiti tostas carnes edendas apposuit. Ipse verò crudis vesci maluit. Herculi interim vinum poscenti vereri se, inquit, commune Centaurorum dolium relinere: at bono illum esse animo Hercules iubet, ac ipse dolium releuit. Neque ita multò post: Centauri quòd vinum subuoluissent, affuere lapidibus armati, & abietibus in Pholi antrum irrumpunt, E quibus Anchium, & Agrium, quod primi intrare spelæum ausi fuissent, Hercules accensis torribus percussos euerit: reliquos autem ad Maleam vsque sagittis persecutus est. Inde verò ad Chironem confugere, qui à Lapithis eiectus è Pelio monte, ad Maleam habitavit. In hunc Hercules, cum circa delapsos Centauros sagittis impeteret, relum emisit, quod delatum per Elati brachium in Chironis genu infigitur. Tum Hercules tristitia affectus accurrit, ac sagittam extrahit, datumque à Chirone remedium vulneri imposuit. Ille vero irremediabili vulnere sauciatus in spelæum se recipit, quòd in eo vita excedere vellet, qui, cum per immortalitatem, qua donatus erat, minimè interire posset, tamen Prometheo Iouis permisso, immortalitatem adepto Chironis loco, tandem esse desit. Cætera verò Centaurorum multitudo, alius aliò ex fuga sese receperunt. Nec desuerunt, qui in * Maleam montem confugerint. Eurytion verò in Pholoen, atqui Nessus ad Euenum amnem, reliquos autem Neptunus excipiens ad Eleusinem * montem occlusit. Porro Hercules ad Pholoen regressus, ac Pholū multis cum aliis morientem conspicatus, cruta de mortui corporis sagitta, quo pacto tantos tam parua sagitta occidisset, admirabatur. Hæc autem è manu sua delapsa

Quartum.

*Maliæ. Vno
de proverbiū
cum admaliæ
deslexeris, do-
mesticos obli-
uiscere.*

Quintum.

in illius pedem decidit, atque actutum ipsum interemit. Igitur Hercules Pholo humi condito ad Apri venationem contendit. Quem è fruteto quodam ingenti cum clamore excitatum, per altam niuem defessum, ac vinculis præpeditum Mycenæ intuexit. Quintum deinde laborem imperavit, ut Augææ pecoris finum vnius diei curriculo exportaret. At Augææ Rex Elidis fuit, sunt, qui illum Solis filium fuisse dicant. Nec desunt, qui Neptuni, & qui Phorbantis. Hunc multas porcorum greges habuisse ferunt, ad quem, cum Hercules adisset, nulla de Eurysthei mandato mentione facta, vna die finum omnem exportaturum se pollicitus est: si decimam pecoris vniuersi ipsi condonaret. Augæas autem huic minimè credulus, se illi tamen postulata concessurum promittit. Hercules inde attestatus Phyleum Augææ filium, stabuli fundamentum euertit, Alpheumque, & Peneum, flumina præterfluentia per fossam deducta, corriuatæque immisit: ita, ut per alienum à priore alueu defluerent, effecerit. Augæas, vbi de Eurysthei imperio confectum fuisse accepit, non modò mercedem pactam non persoluebat, sed etiã quidquam se promississe negabat: eaque de re iudicum sententiæ se staturum esse dicebat. Confidentibus itaque iudicibus Phyleus ab Hercule citatus in patrem testimonium dixit, quod isce mercedem Herculi se daturum pactus fuerit, proinde Augæas ira inflammatus antè, quàm iudicum suffragiis sententia ferretur, vti & Phyleus, & Hercules ab Elide facerent, imperavit. Phyleus, itaque Dulichium commigravit. Hercules autem Olenum ad Dexamenum abiit, atque ibidem habitauit. Vbi illum necessitate compulsus, ut Eurytioni Centauro Mnestimachem filiam vxorem dare deprehendit, à quo, ut sibi opem ferret, exoratus Hercules Eurytionem, qui ad sponfam ducendam venerat, obtruncavit, sed Eurystheus neque id inter duodecim, certamen admisit, quippe qui mercede hoc fecisse, assererat. Sextum ei laborem, ut Stymphalidas aues fugaret, iniunxit. Erat autem ad Stymphalum Arcadiæ vrbe Stymphalis palus multis concretæ atque vmbrosis arboribus addensata, quare in hanc magna auium multitudo, luporum vim pertimescentes ex fuga

Sextum faciunt.

ex fuga sese recipiebant. Herculi itaque, quãnam ratione aueis è silua dispelleret, ambigenti: Pallas anea crepitacula Volcani munera accepta dedit. Hæc ille quasi sub monte quodam paludem proximo aues erritabat, Quæ sonitum minimè sustinentes præ metu subuolabant: eumque in modum Hercules ipsas sagittis impetiuit. Septimum inde laborem Cretensis Tauri abducendi imposuit. Hunc Acufilaus quidem esse refert, qui Europam ad Iouem tulit. Nonnulli verò à Neptuno è mari submissum, quo tempore Minos id se Neptuno immolaturum dixit, quod è mari apparuisset. atque aiunt conspiciatum ipsum Tauri formam, ac specimen, tunc planè inter hunc armenta dimississe: pro quo alium Neptuno sacrificasse: Quibus in rebus iratum numen tauro feritatem immisisse. In hunc igitur Hercules profectus in Cretam, quoniam capere volenti Minos inquit. Vbi expugnari, sibi caperet. Post, vbi illum cepit, Eurystheo translatum ostendit. Cartera verò sacrum, numinique dedicatum abire permisit. Hic Spartæque, & Arcadia vniuersa peragrata, Istlumum traiecit ac in Marathonem Atticæ terræ profectus incolas pessimè habebat. Octauum certamen Diomedis Thracis equas Mycenæ abigendi fuit. Is Martis, & Cyrenes filius Bistonum Thracij generis, ac pugnacissimi, Rex fuit: Cui tum equæ erant, quas mortalium corporibus pascebat. Ad quem cum Hercules volonum multitudine stipatus nauigasset, perdomitis qui equarum præsepibus præerant, eas ad mare abegit. Inter hæc, Bistonibus sumpris armis ad opem ferendam accurrentibus: equas Abdero custodiendas commisit.

Septimum.

Octauum.

Diomedis equæ hominiora.

Hic autem Erimi fuisse filius dicitur, genere Locrus ab Opunte, Herculis amasius, quem equæ discerptu interemerunt. Hercules deuictis Bistonibus, atque occiso Diomede reliquos in fugam abire compulit. Inde Abdera vrbe, ad Abderi perempti sepulchrum condita abactas equas Eurystheo tradidit, Quæ postea ab Eurystheo sunt in Olympum montem transmissæ, eò cum peruenissent, à feris dilaniatæ sunt. Nonus labor est, quo Hippolytæ cingulum ad se ferri iussit Eurystheus. Hæc erat Amazonum Regina: quæ circa Thermodontè amuè

Nonum certamen.

habitabant, hæc gens erat bello gerendo præstantissima, quippe quæ viriliter fortitudinem exercebant, ac siquando viris admixta pepererint, partus femineos educabant. Dextras ad hæc mammas, ne iaculis emittendis impedimento forent, in nihilum redigebant, lavas autem alé di filiorum gratia succrescere patiebantur. Cæterum Hippolyte Martis baltheum argumento, vt omnibus aliis præflet, habebat. Ad hoc igitur Hercules capiendum emittebatur, vt illud cupienti Admetæ filia Eurystheus obsequeretur. Impositis itaque voluntariis sociis vna in naui, Hercules sese navigationi accingit, ac mox ad insulam Paron appellit. Vbi tum Minois filij Eurymedon, Chryses, Nephalion, & Philolaus habitabant. Ex omnibus, quos secum in naui vehebat Hercules, duo à Minois filiis interfecti fuerunt: quorum interitum iniquissimè ferens Hercules hosce statim è medio sustulit, ac reliquos intra oppidum conclusos, obfidione premebat: donec per legatos ab Hercule precibus impetrarunt, vt pro duobus è suis neci datis, quos ipse vellet, acciperet.

Tum ille soluta obfidione, atque Androgei filiis Alæo, Sitheneleoque, acceptis, in Mysiam ad Lycum Dascyli filium contendit, atque ab Amyco Bebricum Rege hospitio exceptus, pugna inita à Bebricibus, Lycum adiuuans multos trucidauit, in quibus, & Mygdonem Regem Amyci fratrem occidit, mox excisa Bebricum vrbem, terram Lyco attribuit. Hic autem omnem illam Heracleam vocauit. Inde verò Hercule ad Themiscyræ portum appulso, ad eumque profecta Hippolyte atque eius aduentus causam percunctata, & Zonam se daturam pollicente, Iuno, sumpta Amazonum vniuersæ formæ multitudinem adit: nuntians Reginam ab aduectis hospitibus rapi. Tum illæ captis armis in nauem, equo vectæ decurrunt. Hercules, vt armatas Amazonum copias prospexit, arbitratus, id iam non sine dolo fieri, Hippolytem necat, & Zonam aufert: ad hæc reliquis deuictis, renauigat, & Troiam appellit. Tum fortè accidit, per Apollinis, & Neptuni iram, vt ciuitas infelicitè ageret. Quoniam Apollo, Neptunusque Laomedontis iniuriam vicisci volentes, mortalibus assimilat, ac veluti

*Amazones
bellicosissima.*

mercenarij Pergama se ædificaturos paciscuntur, quibus, cum opere absoluto constitutam mercedem Laomedon minimè solueret, tum Apollo pestem, ac Neptunus cum inundatione Cetos immisit, quod, quidquid mortalium in campis offendit, corripiebat, cum verò ex oraculis, malorum finem tum denum fore diceretur, cum Laomedon nefionem filiam suam Ceto deuorandam apposuerit: tum ille in proximis pelago saxis illigatam proposuit. Hanc ita expositam vt vidit Hercules, se seruaturum pollicetur, si sibi, quas equas pro rapti Ganymedis iactura, ei Iupiter dederat, Laomedon tradat. Hoc illi se daturum pollicitus est Laomedon. Hercules Cetos occidit, & nefionem seruauit, ac Laomedonte mercedem pactam non soluente: Hercules Troiæ excidium minatus, abiit & Ænum appellit, vbi à Poltye hospicio excipitur. Mox inter nauigandum in litore Ænienfi Sarpedonem Neptuni filium, ac Poltyis fratrem virum contumeliosum, atque improbum sagittis confixum interfecit. Inde cum ad Thasum peruenisset, expugnatis inibi Thracibus, cum Androgei filiis habitandam dedit. At è Thaso profectus aduersus Toronen, Polygonum, Telegonumque Prothei, qui ex Neptuno procreatus fuerat, filios, ad luctandum prouocare solitos in ipsa palaestra, interemit. Demum illatam Mycenæ, Zonam Eurystheo dedit. Tum decimum illi certamen arumnâque indixit, Geryonæ boues ab Erythea abigendas. Sed Erythea non procul ab Oceano insula erat, quam nunc Gadiram nominant. Hanc Geryones Chrysaoris, & Callirhoes, quæ filia erat Oceani, habitabat. Is erat trium hominum corpore præditus, ita compacto, vt in vnum ventre tenus coiret, & ab ilibus, femoribusque in trium rursus partes diuisum esse videretur. Ad hæc ille Punicæ boues erant, quibus bubulcum Eurytionem præfesse voluerat. Orthrus autem canis biceps ex Echidna, & Typhone genitus custos præerat. Concedens igitur ad Geryonæ boues, per Europam, monstra inter eundem multa prætergressus, in Libyam traiecit atque cum per Tartessum iter fecisset, iuuenis sui monumenta in Europæ, ac Libyæ finibus oppositas inter se columnas

Decimum fratris.

Geryonis fratris.

Herculeæ columnæ.

duas constituit. Ast, ubi in itinere Solis radiis calefere-
ret, arcum in Deum ipsum intendere non erubuit. Hic
verò hominis vires admiratus, Herculeum au reo poculo
donauit, quo Oceanum traiecit, & Erytheam aduectus
in Arbante monte pernoctauit. Id sentiens canis in eum
proturpit. Hunc Heros claua percussit, nec non Eury-
tionem bubulcum cani suppetias, atque opem ferentem,
occidit. Inter hæc Menæceus Plutonis boum pastor
rem omnem Geryonæ nuntiauit. Hic Herculeum
ad anthemuntem fluiuium boues abigentem nactus
commissa pugna, sagitta perfoctus interiit. Hercules autem
impositis procul bobus Tartessum tranauit, ubi Soli
poculum reddidit transgressus inde Abderam in Libyam
peruenit, in qua Alebion, ac Dercynus Neptunæ filij
boues abigere solebant: quibus peremptis, cum per
* Tyrrheniam iter haberet taurorum vnus ad Rhegyo
aufugit, atque in fretum repente delapsus est. In Sicilia
tranauit, ac vicina terra percursa, ab illo Italia fuit
appellata: nam * Tyrrheni, quem Latini taurum vocant,
itaλον dixerunt, In Erycis campos se contulit. Is
Erycinis in Sicilia parte, regnabat, ex Neptuno natus,
qui hunc ipsum taurum suis armentis aggregauit. Com-
mendatis itaque bobus Volcano, Hercules taurum qua-
siturus procedit, quem, cum inuenisset inter Erycis ar-
menta, ab eo reposcivit. Tum is, nisi ipsum palaestra
superaret taurum se redditurum esse negabat. Hercules
semel, atque iterum, & tertio ab se victum Erycem lu-
ctando peremit. Et taurum receptum cum aliis in Io-
nium mare perduxit. Qui simulac in Ponti recessus pe-
netrauit, bobus asilum Iuno iniecit: Quo perciti ad
Thraciæ montana dissipantur. Hic insecutus, bouum
partem collectam ad Hellepontum compulit. Quæ ve-
rò reliquæ fuerunt, cætera fere, atque agrestes euaserunt.
Hercules tandem agre collectis bobus Strymonem, vt
olim nauigabile flumen, accusans, lapidibus oppletum in-
nauigabilem effecit, ac traductas boues Eurystheo dedit,
quas ille postea Iunoni immolauit. Confectis autè hisce
certaminibus, intra vnus mensis, annotumque octo
curriculum, Eurystheus Augeæ pecoris, & Hydra-
laboribus minimè admissis, vndecimum Herculi ærumaæ

Geryone ab
Hercule in-
terficitur.

Tusciam.

Latine He-
trusci vel Tus-
sci.

imposuit, vt ab Hesperis aurea mala reportaret. Hæc
verò non, vt quorundam est sententia, in Libya erant,
sed in Hyperboreorum Atlante, quæ Iuno suis in nuptiis
Ioui muneris dedit. Ea draco immortalis Typhonis, &
Echidnæ filius centiceps asseruabat. Hic variis etiam,
omniùmque generum vocibus utebatur, cum quo &
Hesperides, Ægle, Erythia, Vesta, & Arcthusa, simul
custodiebant. Hercules itaque, cum ad Echedorum am-
nem peruenisset, à Cygno Martis, & Pyrenei filio ad
singulare certamen prouocatur. Hunc autem dum
Mars tuetur, & pugnam committit, demissum è celo
fulmen inter vtròsque medium diremit, * Iter deinde
per Illyrios faciens, ac properans ad * Eridanum am-
nem Nymphas Iouis, & Themidis filias adiit. Hæ ipsi
Nereum indicant, comprehensumque ipsum dormien-
tem, atque omnigenas formas alternantem deminxit,
neque illum prius, quam ab eo ubi iam mala illa, &
Hesperides essent, edocuisset, abire permisit. Quòd ubi
didicit, Libyam percurrit.

huic Antæus, Neptuni filius præerat, qui hospites
secum palaestra dimicare compellens, occidebat: At
Hercules cum seo luctari coactus, sublimem illum è ter-
ra vlnis elisum interemit: nam si terram contigisset, is
robustissimus euadebat, quapropter hunc Terræ filium
nonnulli esse dixerunt. Inde à Libya Ægyptum peragra-
uit, in qua Busiris ex Neptuno, ac Lyfianassa Epaphi na-
tus regnabat. Hic ad Iouis aram hospites oraculo quo-
dam monitus immolabat, annos enim nouem Ægyptus
agrorum sterilitate laborauit. Inter hæc Thrafius vati-
cinandi peritus è Cypro aduenit, qui hanc annonæ car-
ritarem desituram esse pronuntiauit, si virum hospitem,
quotquot annis Ioui mactarint. Tum Busiris vate illo
prius immolato, adueniente deinceps iugulabat. Compre-
hensus itaque & Hercules etiam ad aras traheretur, ac
disruptis vinculis, Busirinque, & eius filium Amphida-
mantem, & Chalbem Cerycem necauit.

Post hæc Asia percursa in Thermydras Rhodiorum
portum appulit: & bubulci cuiuspiam alterum de plau-
stro solutum taurum, ac mactatum comedit. Tum bu-
bulcus, ubi nullam sibi auxiliij copiam, neque spem re-

Hesperidum
aurea mala
centicipitis.
Draconis.
Typhonis por-
tenta figura.

Padum.

Antæus Per-
culi occiditur.

fulgere videt, quodam in monte consistens execrari coepit: Quocirca, & nunc etiam, cum faciunt Herculi facrum, cum execrationibus id peragunt. Hinc Hercules in Arabiam peruasit, ubi Emationem Tithoni filium necat, & facto per Libyam itinere, ad extimum vsque mare navigat, ubi scypho sumpto in obiectam continentem traiecit: atque Aquilam, Typhonis, & Echidnae* filiam Promethei iecur in Caucauo monte depascentem sagittis conficit, & Prometheus detracto oleagineo vinculo, solum liberavit: eumque ad Iouem reduxit, qui illum pro Chirone qui mori cupiebat, immortalis esse declararat. Post autem quam in Hyperboreos ad Atlantem peruenit, ac Promethei prudentia commonefactus est Hercules, ne ad Hesperidum mala proficisceretur, sed ipse Atlanti in caelo sustinendo succederet, illumque pro se mitteret. Itaque persuasus excepit. Atlas autem decerpitis ex Hesperidum hortibus tribus malis ad Herculem redit, Qui, cum caelum habere subrefugeret: cesticillum, inquit, se velle facere suo capiti imponendum, quo commodius tantum caeli pondus ferre possit. Quod ubi audiuit Atlas, depositus humi ponis, caelum recepit, atque ita poma Hercules consecutus discedit. Sunt vero qui dicant, haec non ab Atlante habuisse, sed ipsum caelo dracone custode decerpisse, quae se cum delata dedit Eurystheo. Tum ille accepta Herculi condonauit, a quo cum Minerva accepisset, ea rursus reportauit, quoniam religiosum erat, ea alicubi collocari. Duodecimus labor iniunctus est, Cerberi ab inferis abstrahendi, hunc autem terna canum capita, & draconis caudam, & in dorso serpentum omnium generum capita habuisse fertur. Descensus igitur ad hunc canem, Eleusinem ad Eumolpum se contulit, ut ab eo Cereris sacris initiaretur. At vero externis iis sacris admitti non licebat, ex quo adoptiuus Pylis filius initiatus erat, qui ne mysteria spectare quidem iam poterat, qui nondum Centauri caedem expiarat. Hercules demum ab Eumolpo tanti criminis contagione expurgatus, Cereris sacris initiatur. Inde ad Tenarum Laconiae promontorium, ubi ad inferni descensum ostium patet, accessit. Hac ad inferos

penetrauit: quem cum animam conspexissent, duabus exceptis Melcagri, ac Medusae Gorgonis filiae, omnes in fugam abiere. In Gorgonem vero Hercules ense in vitam nudauit: tum illud a Mercurio vanum spectrum esse discit. Mox, ubi ad Plutonis ventum est, Theseum, ac Pirithoum Proserpinae nuptias poscentem: eaque de causa deuinctum inuenit. Hi conspicati Herculem, velut illius viribus redituri in vitam, manus porrigebant, tum ille Theseum manu prehensum excitauit, sed Pirithoum quoque reuocare in vitam cupiens, ob terramotum dimisit, & * Aescalaphi saxum reuoluit. Ad haec sanguinem animis praebiturus vnam ex Plutonis bubus iugulauit. Caeterum Menecius, Ceuthonymi filius Plutonis bubulcus cum prouocasset in palastram Herculem, perfractis costis ac medius ab eo prehensus, Proserpinae deprecatione seruatus est. Demum Hercules Cerberum a Plutone deposcit. Is illi, ut sine armis, quibus communitus aduenerat canis abducendi potestatem facit. At Hercules nactus illum pro Acherontis portis thorace circumseptus, ac leonis pelle contactus, & circumiectis illius capiti manibus haud abire permittit, & si a dracone qui in Cerberi cauda existeret morderetur, ceruicem comprimens, ac belluam praefocans parere coegit. Caprum itaque Cerberum ad Eurystheum, regressus per Troezenem abduxit. At Ceres Aescalaphum in bubonem mutauit. Hercules Eurystheo monstratum Cerberum rursus ad inferna reduxit. Porro Hercules exantlatis laboribus Thebas regressus, Megaram quidem Iolao coniugem dedit: ipse vero uxorem ducturus, Eurytum Oechaliae regulum, qui sagittandi peritia se, ac filios suos vicerit, certaminis praemium Ioles filiae contubernium proposuisse accepit. Oechaliam igitur profectus, cum sagittandi arte iis omnibus praestantior exstitisset, uxorem certe promissum certaminis praemium est minime consecutus. Iphitus sane filiorum maximus Iolem Herculi concedendam esse censebat. At Eurytus, caeterisque filij dehortari, ne, quam forte prolem ex ea susceperet, aliquando obtinueret, peritimescentes.

N n iij

Aquilam.

Atlas Hesperidum tria mala Herculi refert.

Hercules Hesperidum mala decerpit

Duodecimum facinus. Cerberi signum.

Tenara.

** Sisyphi.*

Nonnulli proserpinam.

Hinc verò non longo post tempore abactis ex Eubœa per Autolycum bubus, Eurytus id Herculis persuasum cōfectum esse putavit: contra Iphitus id minimè credens, ad Herculem conuolat, eique à Pherite venienti, occurrit, quo tempore, seruatum ab se iam mortuam Alcestin Admeto marito restituerat. Proinde Iphitus Herculem, vt secum boues vestigaret, cohortatur. Id illi Hercules se præstaturum pollicetur, & eum quoque hospitio accepit. At furore iterum agitarus hunc è Tyrinthiorum mœnibus deiecit. Cùm vero commissæ cædis causa expiari vellet, ad Neleum, Pyliorum dynastam, proficiscitur, exclusus autem ab eo, quod olim, vetus cum Euryto sibi beneuolentia intercesserat Amyclas peruenit, vbi illum Deiphobus Hippolyti filius sceleris contagio lustrauit. Deinde graui morbo de Iphiti nece correptus Delphos adiit, ac morbi finem roganti illi Pythia nihil responderet: at Hercules eo nomine spoliare templum voluit, auectoque tripode, propriam sibi oraculorum ædem construxit, ac mox ab Apolline in eum pugna commissâ, Iupiter inter hostes duos medium fulmen demisit, eoque modo dirempta illorum pugna, hoc Hercules oraculum habuit: Morbi finem tum fore, cùm triennium totum venditus seruerit seruitutem, & commissæ cædis ergo Euryto æstimationem pependerit. Mercurius hoc oraculo dato, Herculem vendit, cùmque Omphale Iardani filia Lydorum regina mercatur: cui Thmolus coniux moriens regnum reliquit. Sed oblatam fraternæ cædis æstimationem Eurytus admittendam minimè censuit. Interim Hercules Omphalæ seruiens non procul ab Epheso Cercopas captos in vincula coniecit. Syleum vero in Aulide, qui peregrinos eâ iter facientes terram fodere compelleret: refossis ab radice vitibus vnâ cum Xenodice filia interfecit. Idemque ad Dolichen insulam delatus, ac videns Icarî corpus in litore eiectum sepulchræ dedit, ab eoque Dolichen insulam mutato nomine Icariam vocauit. Cuius beneficij causa Dedalus è picea Herculis imaginem consimillimam effinxit, quam quòd ignoraret, per noctem lapide, viuam esse opinatus, percussit. At quo tempore apud Omphalen sequiret, aiunt,

*Hercules ob
spretum Apollinis nomen.
Omphalæ ad
seruendum
traditur.*

*Dedalus ima
ginem Herculis effingit.*

tum in Colchos navigationem, & Calydonij aprî venationem cōfectam fuisse, ac Theseum, qui Trœzene Isthmum aduenerat eum expiassè. Porro post seruitutem, morbo liberatus, nauibus ordine remorum quinquaginta præditis decem & octo, collecta fortissimorum volonum manu in Ilium nauigauit. Postea verò quàm Ilium cum classè appulit, eam Oicleo custodiendam reliquit. Ipse autem cum cæteris rei bellicæ peritissimis in urbem promouit. Laomedon interea factò cum multitudine in classem impetu, Oicleum quidem pugnantem interfecit, at reiectus ab Herculis copiis intra urbem, obsideri cœpit: cùmque vrbs obsidione continenti premeretur, refractis mœnibus, Telamo primus urbem intrat, & post eum Hercules. At, vbi Telamonem prius intrasse videt, stricto in eum ensè vadit. Nam is meliorem seipso volebat neminem. Id cum Telamon prouidè animaduertisset proximos adiacentes lapides colligere aggreditur: Tum Hercules, quid nam faceret, percontatur: aram, ille inquit Herculi Callinico se excitare. Tum is Telamonem collaudauit, Mox vero capto Ilio, sagittis cōfecto Laomedonte, cum filijs suis, præter vnum Podarcem: Telamoni, Hesionâ Laomedontis filiam ob rem præclarissimè gestam præmij loco dedit, ex qua postea Teucrum Telamo gignit, & huic quem vellet captiuorum abducendum concedit. Ea vero cum sibi * Podarcem fratrem delegisset, Hercules hunc prius in seruitutem redigendum esse ait. Tum etiam illa adiecit, quidnam ipsi harum rerum causa, vt eum accipiat, datura sit. Ea verò pro empto fratre demptum è capite suo flammeum aureum dedit. Hinc pro Podarce Priamus est nominatus. Herculi vero ab Ilio classèm reducenti Iuno scædam immisit tempestatem, quamobrem Iupiter indignatus eam ex Olympo suspendit. Hercules interea cum ad insulam Co nauigaret, Coi, quòd pyratam ipse classèm ageret, existimantes, lapidum factu in portum appellere prohibebant. Is autem vi illata, insulam cepit: Regemque Euryppylum Atypalæ, ac Nepruni filium interemit. Sed & Hercules inter pugnandum à Chalcodonte

* Priamum.

vulneratus fuit, & Iouis ope conseruatus mali nihil per-
tulit. Inde, Co deuaftata, Phlegram, ob Minernam ad-
iuit: vbi vnâ cum diis gigantes debellauit. Nec longo
post tempore Arcadum magna manu collecta, & acce-
ptis fecum ex vrbibus Græciæ volonibus fortiffimis in
Augeam bellum mouit. Augeas interim ab Hercule
expeditionem in se comparari audiens: ab Elienfibus
Eurytum, & Creatum germanos duces delegit: qui
viribus, atque optibus omnes eorum temporum mor-
tales anteibant, hi Moliones, & Actoris filij erant, licet
Nepruni esse dicerentur. Actor etiam Augææ frater
erat. Enimvero accidit, vt per eiufcæ expeditionis tem-
pus Hercules in morbum incidere: eamque ob caus-
fam cum Molionidis pacem inuit: qui, cum postea
Herculem morbo preffum reuiffent: eius copias infi-
diis aggrediuntur, ac multos trucidant. Nec ob id tam-
men iam tum ab re bellica Hercules decessit. At cum
tertiò rursus Ithmici ludj celebrarentur, missos ab
Eleis Molionidas cum alijs simul immolaturos ad Cleo-
nas per infidas circumuentos trucidat, & ductis in
Elin copijs vrbem cæpit, occisoque cum filiis Augææ
Phyleum reduxit, eique regnum attribuit. Ad hæc
etiam Olympicum certamen instituit, ac Pelopi aram
ftatuit, nec non duodecim Deorum aras deinceps ex-
citauit. Post autem Elidem captam aduersus Pylum
castra promouit, & vrbe expugnata Periclymenum
Nelei filiorum fortiffimum, qui in varias inter pugnan-
dum formas mutabatur, Neleumque, & eius filios
omnes, vno excepto Nestore, interfecit. Hic enim
puer adhuc apud Gerenios alebatur. Quin etiam ea
in pugna Plutonem Pylis opitulantem vulnerauit.
Dein euerfa Pylo in Lacedæmonem Hippocoontis fi-
lios puniturus bellum gerit: quibus, quoniam Neleo
suppetias tuliffent, erat iratus, &, quòd Licymnij fi-
lium occidiffent, longe magis illis succensebat. Nam,
cum ipse Hippocoontis Regiam spectaret, erumpit il-
lico in eum moloffici generis canis, tum puer arreptum
lapidem in canem coniecit, nec lapidis coniectio pue-
rum fecellit. Mox eruptione facta Hippocoontida,

*Hercules
Olympicorū
ludorum Au-
thor.*

virgis puerum verberantes peremerunt. Huiuscæ igitur
mõrtem viturus exercitum in Lacedæmonios compara-
uit, atque in Arcadiam castris promotis * Cephæum cum
viginti, quos habebat, filiis vt belli socius esse velit, ob-
testatur. At Cephæus veritus, ne relictam à se Tegeam
Argiui bello inuaderent, expeditionem detrectabat.
Tum Hercules sumpta de Minerva anea Gorgonis co-
ma in vrna, Steropæ Cephei filia: muneri dedit, hiscæ
adiectis verbis, quandoque militum copiis ingruentibus
eam comam de mœnibus, nec tamen prouisam subli-
mem ostendet, hostium futuram euerfionem prænun-
tiat. Quo factò Cephæus cum filiis expeditionem secu-
tus est, Atque idem in pugna, filiique sui omnes occu-
buere, his etiam accessit Iphiclus Herculis frater. At He-
rcules casò Hippocoonte, eiusque filiis in seruitutem re-
ductis, subiecit vrbem Tyndaræo: & huic etiam regnum
concessit. Deinde Hercules Tegea transiens Augem Alei
filiam, haud agnitam vitiauit. Quæ cum antea puerum
occulte peperiffet, in Mineruæ templo deposuit. Interim
peffe per ea loca debacchante, Aleus templum ingre-
ffus, & singula rimatus filia: partum reperit, ac puerum in
Parthenium montem deferendum, exponendumque
dedit, qui diuina quadam prouidentia conseruatus est:
Nã, quæ nuperi imè Cerua pepererat, illi vbera præbuit.
Mox autem pastores assumptum infantem, Telephum
vocitarunt. Sed, & Aleus Augem Nanplio Nepruni
filio extra fines vendendam exportari iuffit. Hic au-
tem Theuthranti Teuthrantæ vrbis Dynastæ tradi-
dit, & ille eam sibi postea vxorem fecit.

* *Alias Ce-
leum.*

Cæterum Hercules Calydonem profectus Deianiram
Oenci filiam coniugem depoposcit, ac luctatus matrimo-
nij huiuscæ de causa, cum Acheloo in taurum
transformatum, vnum illi de cornibus perfregit. Ita-
que Deiantram duxit, cornuque Acheloo redditur,
cuius loco Amaltheæ cornu accepit. Hæc Hamo-
nij filia fuit, quæ tauri cornu habuit. Id, vt Phere-
cydis testimonio comprobatur eius fuisse facultatis,
vt, quidquid esculenti, ac poculenti quispiam expul-
set, copiose admodum suppetaret. Insuper Hercu-
les pro Calydonis contra Thefprotos bellum genuit,

qui virbe Ephyræ, cui Phylas Rex præerat, vi capta congressus cum Aſtyoche huiusce filia, Telepolemi fit pater. Cùm verò apud eos permaneret, ad Theſpium miſit, ac ſeptem ferme filios vi retinere dicebat, de quibus treis ablegaturum ſe Thebas, at reliquos quatuor in Sardiniam inſulam veluti colonos ſe tranſmiſſurum. Quibus confectis cum apud Oeneum in conuiuio eſſet, pugno percuſſum Eunomum Archirelis filium ei pocula propinquantem occidit. Is autem Oeneo propinquus erat, ſed pueri pater, quòd præter eius voluntatem factum fuiſſe contigiffet, ei veniam dedit. Atqui Hercules legis multam ſecturus, exilium ſuſtinere voluit, atque Trachinẽ ad Ceycem ſe iam conferre decreuit: Qui, ubi cum Deianira vxore ad Euenum amnem peruenit, ibi Neſſum Centaurum manentem, qui viatores traiciēbat, offendit, eumque traiciēdi laborem mercedis loco à Diis luſtitia: ſuæ cauſa ſe recepiffẽ dicitabat. Igitur Hercules ipſe per ſe amnem tranauit, ſed Deianiram, portorium pactus, in alteram ripam Neſſo tranſuehendam commiſit, tum illi Centaurus, dum traicit, vim inferre aggreditur, eam verò acclamantem audiens Hercules, egreſſum in terram Neſſum in corde ſagitta percuffit. Is, ubi ſe mortuum videt: mulierem ad ſe vocat, eiſque ſi velit inquit, philtrum apud Herculem, ſibi habere, quod ipſe ſemen in terram effuſiſſet, cum ſanguine, qui ex ſpiculi vulnere maſſet, commiſceat. Tum illa id factum penes ſe conſeruauit. At Hercules, Dryopum ſiuis peragratis, & cibi inopia laborans Thiodamantem plauſtrum, quod à binis bobus trahebatur, ducentem obuuium habuit, eorum alterum è curru ſolutum, iugularumque, & coctum deuorauit. Poſtea cum Trachinẽ perueniſſet ad Ceycem, hoſpitiõ ab eodem acceptus Dryopas debellauit. Inde illinc promotus Egimio Doriẽſium Regi ſe belli ſocium fecit. Nam Lapithæ, eum de terræ ſiuis Coronõ eius belli Imperatore armis infeſtabant. Is igitur obſidione preſſus Herculem in ſocietatem, atque in regni partem adiutorem arceſſerat, Cui Hercules opitulatus, Coronum cum cæteris ſiuis interemit, eiſque regni ſines vniuerſos liberos reddidit. Ad hæc etiam. Laogoram Dryopum Regem cum

ſiuis in Apollinis luco epulantem, vt virum petulantem, improbũque, ac Lapitharum ſocium obruncavit. Nec multo poſt per Itonem iter facientem Herculem Cygnus Martis, & Pelopiæ filius, vt in ſingulare ſecum certamen congredere, prouocauit, Congreſſus itaque, & hunc etiam interfecit. Vt autem Orchomenum peruenit, cum Rex Amyntor cum armis procedere minime ſinebat: qui, dum ita pertranſire prohibetur, & hunc ipſe vita priuauit. At, cum Trachinẽ perueniſſet, exercitum in Oechaliam adunauit, vt eo bello in Euryrum animaduerreret, accitis ſibi ſociis Arcadibus, & Melienſibus domo Trachinẽ, ac Locris Epicnemidibus, Euryro vnã cum ſiuis occiſo urbem capit. Sepultis deinde ſiuis commilitonibus, qui in eo bello interierant, atque Hippaſo Ceycis filio, Argeum, & Melanem Licymnij filios, ac demum oppido direpto Iolen captiuam abduxit. Inde in Cenæum Eubœæ promontorium appulſus Iouis Cenæi aram conſtituit. Sacrificaturus autem, Trachinẽ ad Ceycem miſit, qui lautam ac ſplendidam ad ſe tunicam afferret, à quo, ubi, quæ de Iole ſucceſſerant, Deianira percepit, verita ne illam iterum magis arderet, rata verum eſſe amoris philtrum, effuſum Neſſi ſanguinem, eo tunicam infeſcit. Quam ſibi Hercules indutus, ſacrificauit: ſed, ubi veſtis incaluit, Hydræ viro Herculis corpus putreſcebat. Tum Licham ille pedibus abreptum, ſublaturumque à Bœotia deiecit in Eubœicum mare præcipitem, tunicam verò, quæ iam corpori inhaſerat, reſcindit: cãmque ita auulſam carnis fruſta ſubſequebantur. Tanto igitur Hercules morbo laborans nauem Trachinẽm aduehitur. Quod ubi Deianira reſciuit, ſua ipſius manu ſuſpendio vitam finiuit. Hercules Hyllo, qui natu maior ex Deianira filius erat, vt cum per ætatem ei liceret, Iolem vxorem duceret, imperauit. Deinde ad Oetam Trachiniorum montem ſe contulit, ibique conſtructam ab ſe pyram, iam conſcendit, atque ignem ſubiici inuebat. Quod cum ſuorum facere aude-
ret nemo, * Peceas interim quaſiturus amiſſos greges
cùm per id loci iter faceret, pyram ſuccendit. Huic Hercules ſagittas, arcumque dono dedit, ardente autem pyra,
mubem cum tonitru ſublaturam ipſum in cælum remiſiſſe,
cæli raptus.

*Deianira
mors.*

* *Aliqui pho-
loctetes,
Hercules in
cæli raptus.*

† Ex.

dicitur. Inde immortalitatem adeptus, & reuocatus in gratiam cum Iunone, Hebem illius filiam uxorem procreavit. Herculi autem filij ex Thesij filibus hi fuerunt: † Procris quidem Antileon, & Hippes: ea enim natu maxima geminos peperit, ex Panope, Thripstippas, Lyse, Eumedes, Creon, Epilaus, Atyanax. ex Crethe vero Lobes, Eurybius, Polylaus, Patrus, Archemachus: Meline, Laomedon, Clytippus, Euricape, Eurypylos, Eubores: ex Aglaia, Anriades, Onesippus: ex Chryseide, Oreas, Lanomene, Teles, Lyfidice, Endedides, Menippides: ex Anthippe, Hippodromus, Teleutagoras, Eurycapylus, Hippotus, Euboeas, Olympuse, Nicodromus, Argele, Cleolaus, Exolus, Erythras, Xanthidos, Homolippus, Stratonicus, Atromus, Cleustanor, Iphis, Laothoe, Antidus, Antiope, Alopheus, Atybie, Claameticus, Phyleidus, Tigasis: ex Æschreide, Leucones, Anthea, Eurypile, Archedicus, Dynastes, Eratus, Alopides, Mentor, Eone, Amestrius, Tiphys, Lynceus, Halocrates, Olympuses, Heliconide, Phalias: ex Hesychee, Oestrebles, Terpsicrates, Euryopes, Eleuthea, Buleus, Antimachus, Nicippes, Parroclus, Pyrippus, Nephos: Praxitheae, Lysippus, Erasippus, Lycurgus, Lycius, Toxiterates, Bucolus: Marfa, Leucippus, Euryales, Hippocrates, Hippozygus. Hi sunt ex Thespiadibus orti, ex aliis autem, ac deiana, Oenci filia, Hyllus, Ctesippus, Glycisonetes: sed ex Megara, Creotis, Therimachus, Deicon, Croniades, Deion. Quem autem Hercules sustulit filium ex Omphale Lydorum Regina, nomen fuit Agelao, unde & Cræsi genus. Ex Chalciope Eurypyli filia Thesalus: ex Epicaste Ægei filia, Thesallus: ex Parthenope Stymphali filia Eueres: ex Auge Alei, Telephus: ex Atyoche, Phylantis Tlepolemus: ex Astydamea Amyntoris Ctesippus: ex Autonoe Peres Palamon. Relato demum inter Deos Hercule filij sui Eurystheum fugientes ad Ceycem se receperunt.

Vbi vero illos ab eo reperere cepit Eurystheus, ac nisi dederentur, bellum mitabat, ij tum metu percussis relicta Trachine per Helladem fugerunt. Qui cum Eurystheus eos infestaretur, Athenas concesserunt

& confidentes ad Misericordiae aram opem implorabant. Athenienses non modo non dederunt eos, sed etiam aduersus Eurystheum bellum sustinuerunt, & eius filios, Alexandrum, Iphimedontem, Eurybium, Mentorem, Perimedemque occiderunt. Ipsum insuper Eurystheum fugientem è curru, atque ad petras Scironides adequitantes Hyllus infecutus obruncat: eiusque caput amputatum Alcmenae dedit.

Eurystheus mors.

Hæc autem illi textoris radiis oculos effodit. Itaque post interfectum Eurystheum in Peloponnesum Heraclidæ redierunt, omnesque amissas vrbes receperunt. Ceterum, quoniam intra anni spatium, ex quo in patriam remeauerunt, vniuersam Peloponnesum pestis inuasit, eamque euenisse, quod Heraclidæ prius, quam liceret, ipsi sedem patriam reperissent, oraculo declaratum est. Quamobrem relicta rursus Peloponneso, Marathonem commigrarunt. Tlepolemus autem Lycymnium non sponte occidit, quippe, qui ad ministrum suum quendam baculo percussurus aberrauit. Idque ante, quam è Peloponneso abscederet. Exulans igitur haud quaquam exigua cum hominum manu Rhodum venit, atque ibi sedem locauit. Hyllus ad hæc ex patris imperio Iolem Eryti filiam sibi in matrimonium copulauit, & quam ratione suis Heraclidis redeundi facultatem compararet, nihil reliqui faciebat. Proinde Delphos concessit, & quamam via reuerti possent, Apollinem sciscitatur. Tum Deus, si ad tertium usque fructum, inquit, expectarint, eos esse redituros. Hyllus vero tertium fructum, tricennij cursum dici arbitratus, ad tantum temporis curriculum permoratus cum exercitu Heraclidas in Peloponnesum reducit, quo tempore Tisamenus Orestis filius Peloponnesiorum regnum tenebat, ac noua pugna commissa Peloponnesij vincunt, & Aristomachus interficitur. Postea vero, quam Cleolai filij adulta iam ætate fuerunt, de re ditu Pythiam consulunt, à qua, quod antea oraculum dederat, acceperunt. Temens, sibi quod responso eiusmodi fidem habuissent, infeliciter successisse, obiciebat. Tum contra Pythia ipsos infelicitatis suae fuisse auctores respondit, quando responsa clara minime intelligebant.

Non. n. tertium terræ, sed generis esse fructum, inquit, oraculum indicat, ac Stenigrum isthmum innuit, quæ latoris alvei pelagus dextrorsum allidit. Quæ cum audisset Temenus militum copias legit, & in Ætolia loco naues compingit. Vbi etiam nunc loco ab ea re nomen est Naupactos. Interea dum ibi comparatæ militum copiarum morantur: Aristodemus, relictis ex Argia Autestionis filia geminis Eurysthene, ac Procle, fulmine ictus occubuit. Quin etiam Naupacti exercitus in morbum ingentem concidit, siquidem ipsis vates futura prædicens, atque afflatus numine visus est, quem magnum esse, atque à Peloponnesus in exercitus perniciem emissum existimarunt. Hunc Hippotes Phylantis Antiochi ex Hercule nati filius iaculo percussus interfecit. Quo facto rei navalis apparatus perdita classe dispersit, peditatus item fame infelicissimè egit, exercitusque omnis dissolutus est. Temeno interim ea de clade oraculum postulanti numen ob vatis eadem ea obuenisse respondit: Proptereaque homicidam decennium exulare, iussit, necnon ea de causa Trioculi belli prætoris opera biennium vti illi præcepit. Quare Hippotem exilij causa solum vtere coegerunt: Atqui Trioculum vestigantes, Oxylo Andræmonis filio equum insidenti obviam fiunt. hic vniculus erat, qui oculorum alterum sagitta excussum amiserat. Nam cum cadis patræ causa in Elidem, atque illinc in Ætoliam islet exularum, & circumactam iam anno in patriam redibat. hunc igitur ab oraculo significari arbitantes copias imperatorem præficiunt, & mox pugna inita, terra, murique vincunt, & Tifame-num Orestis filium occidunt. Verum è suis desiderantur Ægimij filij, Pamphilus, ac Dymas. Post, vbi Peloponneso potiti sunt, treis aras Ioui Patrio excitarunt, in quibus peractis sacris vrbes sortiti inter se partiuntur. Prima itaque sortitio fuit Argos, secunda Lacedæmon. Tertia demum Messene. Illata deinde stula aquæ plenæ placitum est cuique in eam sortes coniici. Tum Temenus, & Aristodemi filij Procles, & Eurysthene, calculos coniecerunt. Cresphontes autem Messenem sortito habere volens terræ glebam iniicit, qua resoluta priores illas duas sortes ante prodire necesse erat. Educta igitur

prius

prius Temeni sorte. Secunda Aristodemi liberum sortitio fuit: Quo factum est, vt illa soluta, hæc constiterit, & per eam Cresphonti Messena obtigerit. Porro in aris, quibus immolarum erat, iacenta signa inuenere. Nam, quibus Argos obtigit priuatim, rubetam: quibus Lacedæmon, draconem: quibus auem Messene, vulpem. hi in sua quisque ara priuati signi solum of-fenderunt, quæ verò ad solum spectant, vates cecinerunt. Nactis quidem rubetam, in vrbe manere præstat: Id enim animantium genus, si peregrinetur, nullis viribus se tueri potest. Qui draconem consecuti sunt, formidabiles fore, si promoueantur: qui vero vulpem deprehendissent, dolosos fore prædicabant. Temenus igitur prætermisiss Agelao, Eurypyloque, & Callia filiis, Hynethoni filia, atque huiusce viro Deiphonti adhæsit.

Proinde illius filij Titanas, mercede conductos ad patrem interimendum inducunt. Commisso itaque patricidio regnum penes Hynethonem, ac Deiphontem exercitus fore iudicauit.

Cresphontes autem non ita multo post susceptum imperium Messenæ duobus cum filiis interfectus est. Atqui Polyphontes eorum imperio, quod Heraclidarum genere ortus esset, præficitur, atque occisi Cresphontis vxorem Meropem inuitam perduxit, at hic etiam è medio sublatus fuit. Nam cum tertium Merope filium Ægyptum nomine haberet, patri suo ipsius alendum dedit: qui cum adulta iam ætatis esset, per insidias adortus Polyphontem peremit, ac patrum sibi regnum recuperauit.

OO

APOLLODORI GRAM-

MATICI ATHENIENSIS BI-

BLIOTHECES, SIVE DE DEOR.

Origine, Liber III.

Benedicto Agio Spoletino Interprete.

Voniam verò gen^o Inachiū enarratò
Beli progenie, vsque ad Heraclida-
rum familiam exposuimus, & Age-
noris prolem quoque deinceps enar-
remus. Enimuero, vt à nobis antea
dictum fuit duos è Libya filios Bel-
lum, & Agenorem Neptunus pro-
creauit. Belus quidem Ægyptiorum
Rex, quos superius diximus, liberos genuit. Agenor au-
tem in Europam profectus Telephassiam coniugem duxit,
ex qua Europam filiam, & Cadmum, Phœnicem-
que mares, & Cilicem sustulit. Sunt, qui Europam non
Agenoris, sed Phœnicis filiam esse affirmant. huius amo-
re captus perit; Iupiter, necnon taurus per Rhodium ma-
re nauigat, qui vbi sese puellæ mitè cicuremque præbuit,
atque inde tauri dorso illam impositam velut prædam,
pelago auexit in Cretam: eaque inibi ab Ioue compres-
sa Minoem, Sarpedonem, ac Rhadamanthum peperit:
sed Homeri testimonio Sarpedon ex Ioue, ac Laoda-
mia Bellerophonis filia natus est, Post vbi Europa nus-
quam appareret, Agenor pater eam filios vestigaturos
emisit: iusque, ne nisi, cum reperta prius Europa, redi-
rent, imperauit. Quibus cum & Telephassa mater, ac
Thasus Neptuni filius, vel (vt Pherecydes ait) Cilix ad
eam perquirendam coiuuit. Postea verò, cum passim
omnia vestigassent, neque vsquam Europam comperis-
sent, desperato ad suos reditu, alius aliò commigrarunt.
Phœnix in Phœnicem se contulit. Cilix huic finitima lo-
ca, inuasit, atque omnem Pyramo amni adiacentem re-
gionem subegit, eamque de se Ciliciam nominauit. Cad-
mus autem, ac Telephassa in Thraciam penetrarunt, nec-
non & Thasus conditam in Thracia urbem Thasum suo

*Cilicia vnde
dicitur.*

de nomine appellatam habitauit. Demum Asterion
Cretensium regulus Europa in matrimonium ducta ex
ea natos filios aluit, qui, cum adoleuissent mutuum in-
ter se discordiam exercuerunt, nam Miletum puerum
deperibant. Hic filius Apollinis, & Arca: Cleochi filia
fuit: Puer, cum in Sarpedonis beneuolentiam, amorem-
que potius inclinare videretur, Minos constato bello vic-
tor fuit. Post illi in fugam vertuntur, ac Milerus in
Cariam appulsus ibi Miletum à seipso dictam vibem
condidit: Verum Sarpedon Cilici aduersus Lycios bel-
lum gerenti opitulatus, ex Lycia parte regnum sibi com-
parauit: ei que Iupiter ad tres arates vitam concessit.

*Minos cre-
tensium legis-
lator.*

Nec desunt, qui illum Atymnij Iouis, & Cassiopeæ filij
amore conflagrasse tradant, eaque de causa in seditio-
nem concidisse. Sed Rhadamanthus, cum conditis ab se
legibus insularis imperaret, atque ex fuga rursus in æeo-
tiam contendisset, Alemenem duxit vxorem: demum
vita defunctus, apud inferos cum Minoë fratre iudican-
dis animis præficitur. At Minos Cretam incolens leges
conscripsit, ductaque Pasiphaë Solis, ac Perseidis filia,
siue, (vt Asclepiades ait) Creta Asterij filia, Creteam;
Deucalionem, Glaucum, & Androgeum mares, femi-
nas autem Hecalem, Xehodicen Ariadnemque, ac Phæ-
dram sustulit. Porro ex nympha Paria Eurymedon-
tem, Nephalionem, Chrysen, & Philolaum. At ex Do-
xithæa Euxanthium: Deinde, vbi Asterion nullis relictis
liberis decessit, Minos Cretæ suscepta regni administra-
tione prohibetur. Qui fidei faciendæ ergo à diis regnum
se accepisse affirmans, Quidquid, inquit, voto depopos-
cisset, euenisse. Inde Neptuno immolans, taurum, vt si-
bi ex profundo mari offerri precibus, depoposcit, obla-
tum immolatum se pollicetur. A Neptuno itaque tau-
ro, qualis eum deceret, emissis, regnum accepit. Qui
cum eiusmodi taurum ad armenta deduci iussisset, alium
immolauit. Hic subactis sibi pelago omnibus propè in-
sulis præfuit. At iratus illi Neptunus, quod eundem
taurum minimè immolasset: hunc ipsum efferant: Pasi-
phaemque vt illum ardentissimè deperiret, effecit. Hæc
igitur tauri inflammata desiderio adiutorum sibi Dæ-
dalum assumpsit architectum, qui cardis reus Athenis

O o ij

aufugerat, hic ligneam in rotulis vaccam concauam intrinsecus miro artificio construit, cuique bubulam pellem circumfuit, eamque in prato, ubi taurus depascere consueverat, elocauit. Inde Pasiphaem intromisit: ad quam taurus accurrens, ceu naturalem vaccam iniuit.

*Minotauri
forma.*

*Dædalus La-
byrinthi Au-
thor.*

Hæc demum Asterium cognomento Minotaurum peperit: taurino vultu, cætera virum fuisse, fertur. Hunc Minos oraculis quibusdam monitus intra Labyrinthum conclusum custodiri iubet. Sed Labyrinthus, quem Dædalus ædificauit, domicilium erat, quod ob multiplices viarum ambages, occursumque, ac recursus, fallebat. Quæ verò de Minotauro, & Androgeo, ac Phædra, & Ariadna, leguntur, ubi de Theseo post dicitur, explicabimus.

Est Ærope, Clymene, Apemosyne, & Althemenes, è Crateo Minois filii liberi nati sunt. Creteo verò, qualem ipse vitæ exitum habiturus esset, oraculum sciscitanti, Deus ab vno è filiis suis interfectum iri respondit. Cretus itaque oraculum cælat: quod cum accepisset Althemenes: & veritus, ne patri mortem inferret, relicta Creta cum Apemosyne sorore profectus, in quendam Rhodi locum appellit: quo potitus Creteniam illi de se nomen indidit. Conscenso autem Atabyrio monte iacentes circa insulas circumspexit, ac etiam despiciatus Cretem, iam & * Deum patriorum recordatus Atabyrio Ioui aram statuit: nec longo post tempore suam ipse sortem interemit. Nam Mercurius eius amore correptus quod fugientem assequi non posset, quippe quæ illi pedum pernitate præstabat, recentibus tergoribus viam substrauit, in quibus delapsam, cum è Creta rediret, vitiat, ac fratri rem commissam renūciat. Is autem Dei nomen culpæ expugnatæ pudicitia prætextum esse arbitratus, eam calcibus impetitam occidit. Mox Crateus Ærope, Clymenenque per Nauplium in longinquas terras, vendendas amandat. Ex his quidem Plifthenes Ærope uxorem duxit, ex qua filios Agamemnonem, & Menelaum sustulit. Verùm Clymenem Nauplius in matrimonium cepit, ac filiorum Oracis, & Palamedis pater efficitur. Cum verò Crateus senio confectus esset, Althemeni filio regnum tradere cupiebat: eaque de causa

* *Deorum.*

Rhodom contendit: cumque è navi cum heroibus sociis in desertum quendam insulæ locum descendisset: à bubuleis prædones ingruisse ratis eiicitur, qui que vera dicens, tum ob canum latratum, quod ab insulanis percuteretur, exaudiri non posset: Althemenes superueniens relo contorto Crateum patrem haudquam agnitus interfecit, Qui, ubi scelus parratum cognouit, Deos precatus terræ hiatu absorptus occulitur.

*Ceterum Deucalioni nati sunt filij Idomeneus,
Crete, ac Nothus, & Molus.*

Glaucus autem Minois filius infans adhuc matrem insequens in mellis dolium delapsus, occubuit. Qui, cum gentium nusquam appareret: Minos pater, quo amissum filium reperiret, cum diu, multumque quæsiuisset, de illius inuentione sciscitatum oracula misit. Curetes illi tricolorum inter armenta bouem esse retulerunt, cuius, qui optimè effugere simulacrum possit, ab eo filium in vitam reuocatum iri. Accersitis itaque vndecumque vatibus: Polyidus Cœrani filius rubi fructui bouis colorem assimilauit: & puerum vestigare coactus vaticinij cuiuspiam adiumento tandem reperit. At cum Minos eum sibi viuum reddi oportere dicitaret, cum pueri cadauere in quodam domicilio, concluditur, cumque in summa consilij inopia versaretur, draconem ad præmortui pueri corpus proserpentem vidit. Hunc lapide percussum, veritus, ne idem ipse pateretur, occidit. Interea draco alter aduenit, ac priorem extinctum conspiciatus, retro abiit: mox herbam ferens redit: eaque super omni draconis mortui corpore imposita, illum in vitam reuocauit. Id, cum Polyidus summa cum admiratione conspexisset, eandem herbam illatam Glauci corpori imposuit, atque illico mortuum suscitauit. At Minos, neque post recuperatum filium, nisi, prius vaticinandi rationem Glaucum doceat Polyidus, illum Argos remeare permittebat. Polyidus autem coactus edocet, atque in patriam rediturus, vela faciebat, Glaucum suum in os inspuere iubet, quo factò Glaucum vaticinandi obliuio subit. Hætenus itaque de Europæ posteris dixisse sat est.

Porro Cadmus cum iam vita functam Telephassam

Sciscitatum.

*Herbe cuius
insulam vi re
uocatur à
morte Glau-
cus.*

sepelisset: à Thracibus hospitio exceptus Delphos de Europa deum sciscitaturus, contendit: Deus illi nihil ab eo curiose de Europa querendum respondit: sed boue viæ duce utatur, atque urbem condat vbi cumque ambulando defessa procumbat. Quo ille accepto responso per Phocensium terram iter faciebat: mox boui inter Pelagontis armenta obuiam factus eam ponere sequebatur. Ea verò Bœotia percursa humi procubuit, vbi nunc extant Thebæ. Deinde bouem illam Palladi mactaturus, aliquē è sociis suis ex Martio fonte desumptam aquam reportaturum mittit: draco fonti custos appositus erat, hunc Marte satum fuisse perhibebant. Is ex aquaturis plerisque absumpsit. Quare indignatus Cadmus draconem interemit: ac Mineræ consilio eius dentes ferit, quibus satis, armati è terra viri exoriri sunt: quibus Sparti, id est, Satis, nomen inditum fuit: Hi postea mutis sese vulneribus, Alteri quidem vel inuiti pugnam congressi, Alteri verò, quod alter alterum nequaquam cognoscerent, occiderunt. Sed Pherecydes scriptum reliquit, Cadmus ut armatos viros è terra exoriri conspexit, lapides inter eos coniecit. Tum ij vicissim percuti existimantes mutuam inter se pugnam inierunt. Verum ex iisce, quinque tantummodo Echion, Vdæus, Chthonius, Hipercnor, & Pelor incolumes superferunt.

Visde Sparta.

At Cadmus pro cæsis inter se viris annum integrum Marti mercenarius fuit. Iam tum annus annis octo constabat. Post exactum mercedis tempus Regi ipsi Mineræ Regiam adornauit, Harmoniam Veneris, & Martis filiam uxorem dedit. Ad hæc dij omnes relicto cælo in Cadmia conuiuio excepti nuptias concelebrarunt. Cadmus uxori peplum, ac monile Vulcani opus, quod ei ab Volcano dono missum ferunt: muneri dedit. At Pherecydes ab Europa datum scribit: idque ab Ioue accepisse. Cadmi filix fuere Autonoe, Ino, Semiele, Agaue. Verum Polydorum vnicum habet marem, sed Ino Athamanti nupsit. Arystæus Autonoe sibi coniugauit, Echion Agaumeduxit.

Iupiter, cum Semelem arderet, cum ea clam Iunone concumbit. Hæc autem ab Iunone decepta, ut quidquid

ab eo deposceret, sese facturum Ioue pollicente: ut qualis cum coniuge congressurus adueniret, secum decumberet, postulauit, quod cum Iupiter abnuere non posset, curru inuectus in peramata Semeles thalamum præmisso fulmine cum fulgetris simul, & tonitribus aduenit: quare Semele metu extremata semestrem partum eiicit. Iupiter hūc è medio abreptum igne, femori insuit. Mox Semele extincta, reliquæ Cadmi filix, euulgant dictis Semelem cum mortalium quodam concubuisse, & ab Ioue se compressam mentiram fuisse, eamque ob rem fulminatam fuisse. Congruo deinde tempore solutis filis Iupiter * Dionysium gignit, eumque Mercurio tradit. Hunc ille ad Inonem, & Athamantam affert: atque ut puellum educarent, suader. Quod iniquo animo ferens Ino iisce furorem immisit. Inde Athamas maiorem natu filium Learchum, velut ceruum venatus interfecit. Ino vero Melicerta in feruentem leberis aquam coniecto, & cum perempto filio in maris profunda dissiluit, & hæc quidem Leucothea nominatur. Puer autem Palæmonis nomen accepit. Sic itaque appellari à nauigantibus maris tempestatem patientibus opem ferunt. Ad hæc Melicertæ Isthmiorum certamen Sisypho auctore institutum fuit. Mox Iupiter, Dionysium in hœdum transformat ut Iunonis iram euaderet. Hinc Mercurius sumptum puerum ad Nymphas, quæ tum Nysam Asiæ urbem incolebant, transportauit. Has postea Iupiter in stellas mutatas, Hyadas appellauit.

Bacchum.

Sed ex Autonoe, & Aristæo Actæon filius procreatur, quid à Chirone educatus venator euasit. Postea verò suis à canibus in Cithærone deuoratus est, eumque in modum interiit, ut verò Acusilaus ait, Iouis ira, quod Semelem precatu esset, sed, ut plerique, quod Dianam lauante vidisset, aiuntque ab dea extemplo, in ceruum commutatam fuisse, atque quinquaginta illius canibus insequentibus rabiem iniectam fuisse, ut per eam dominum haud agniti deuorarent. Cæterum Actæonem è medio sublatam canes dominum vestigantes gannitu vocis & Domini desiderium tristitia quadam significantes baubantur, ac demum post diu questum herum in Chironis antrum deuenerunt, quibus ille Actæonis

Isthmiorum Sisyphus auctor.

Actæon suis canibus deuoratur.

simulacrum effinxit, quo viso statim mœrore soluti sunt omnes. Aetæonis Canum nomina.

*De quibus hi pulchrum validi circum undique Regis
Inuadunt corpus rapida ceu Tigrides, Vrsique
Immanis soboles laniant propè relia, Prote:
Post alij dominam inuadunt seuissima proles.*

Lyncæus, & Banus pedibus citus, atque Amarynthus & quos nominatim protulit in enumeratione.

Tum Iouis Imperio Aetæon cecidit.

*Regis namque sui nigrum obsumpsere cruorem
Argusque, Spartusque, Boreisque celevrimus, idem
Arubus Aetæi, atque etiam sunt sanguine pasti.
Cætera dein promptè inuaserunt turba latrantum.
Seuorum hæc hominum generi est medicina dolorum.*

Bacchus.

Porro * Dionysius post vitem inuentam à Iunone furore iniecto percitus, Ægyptumque, ac Syriam pererrauit. Hunc primus omnium Proteus Ægyptiorum Rex hospitio accipit: ac rursus ad Cybellam Phrygiæ vibem proficiscitur: atque ibi expiatus à Rhea, & ceremonias edoctus Cybeleias, stolæque ab eadem sumpta ad Indos per Thraciam contendit. Lycurgus Dryantis filius Rex Edonorum, qui amnem Strymonem incolunt, primum ipsum contumelia affectum eiecit. Tum Bacchus ad Thetin Nerei filiam confugit, Bacchæ autem in vincula coniectæ fuerunt, nec non magna Satyrorum multitudo quæ eum consecuta est. Contra verò Bacchæ statim solutæ sunt. Nam Dionysius Lycurgo furorem iniecit. Tum ille amentia præceps Dryantem filium vitis palmitem se ratus amputare, securi percussum interfecit. Qui cum extrema sui corporis præcidisset, respuit. Deinde, vbi terra nullas suppeditarer fruges, numen suo renuntiavit oraculo, terram tum fore fructiferam, cum Lycurgus mortalitatem exuerit: Quod, vt Edoni acceperunt, ipsum in Pangæum montem abductum in vincula coniecerunt, vbi ex Dionysij voto equis laniatus occubuit. Ad hæc Bacchus post Thraciam, atque Indiam vniuersam peragratam, & locatis inibi cum titulo stellis Thebas repedauit, nec non feminas relictis domibus suis in Cithærone debacchari compulit. Pêrtheus autem Agaues, & Echionis filius à Cadmo in regno subro-

gatus, hæc ab illis fieri prohibuit: quisque, cum se in Cithæronem montem Mimallonidas exploraturus, contulisset, ab Agaue matre, per furorem, cum feram esse arbitrata, membratim conciditur. Demum Bacchus vbi se Thebanis Deum esse declarauit, Argos adit, atque ibi rursus ab illis vt numen minime obseruatus, eorum mulieres furere, ac debacchari coëgit. Quæ mox in montib. lactentium, quos secum extulerant, filiorum caribus vescebantur. Postea verò, cum ab Icaria in Naxum transfuehi cuperet, prædatoriam * Tyrrhenorū tirenem mercede conduxit, ac Deo ipso in naui imposito Naxi littora præterlegunt, atque in Asiam Deum vendituri vela faciunt. Tum Dionysius malum, remolque in serpentes vertit, nauim ad hæc hædera, & tibiærum sonitu omnem repleuit. Nautæ interim furore acti in mare præcipites fugiunt, atque in delphinos transformantur. Post, vbi, hunc Deum esse à rebus gestis morales didicerunt, diuinis honorib. percolebant. Hic, deinde ab inferis matrem reuocauit, Thyonemque mox illam appellauit, cum ea demum in cœlum conscendit. Interea Cadmus cum Harmonia coniuge post relictas Thebas ad Euehelienses commigrauit. Quibus cum ab Illyriis bello impeterentur, à Deo responsum fuit, Illyriis, si Cadmum, Harmoniamque ducem haberent, imperaturos. Tum hi oraculi fidem secuti eos aduersus Illyrios duces deligunt, ac vincunt. Sic itaque Cadmus Illyriorum regnum adipiscitur: ei que Illyrius filius nascitur, nec longo post tempore in draconem cum Harmonia mutatus in campum Elysiu ab Ioue demissi sunt.

Delphinorū.

Dein Polydorus Thebarum regno præfectus Niçteidem filiam Nyçtei, qui fuit Chthonij filius, ducit vxorem: ex qua Labdacum gignit. Hic, post Pentheû, quod eadem, quæ ille, sentiret, occubuit. Qui, cum Laium filium amniculum superstitem reliquisset, Lycus Nyçtei frater, interea, dum ille in pueris esset, regnū occupauit. Ambo verò ab Eubœa in fugam acti, post Phlegyam Martis, & Chryse Bœotidis filium interfectum in Syria sedem collocarunt: atque ob suam, quæ cum Perithco necessitudo intercesserat, in ciuitatem cooptati fuere. Declaratus igitur Lycus à Thebanis belli imperator, re-

gno præficitur: Qui, cum, iam annos viginti imperasset, à Zetho, & Amphione obruncatus diem obiit. Huiusce necis hanc fuisse causam produnt. Antiope Nyctei filia fuit, hanc Iupiter iniuit, eaque, quòd grauida esset patre comminante, in Sicyonem ad Epopeum ex fuga sese recepit: atque huic nubit. Nycteus interim mœrore confectus, cum antea Lyco, vt in Epopeum, Antiope[m]que animaduerneret, imperasset, sibi ipsi mortem consciscit. Is autem comparata magna militum multitudine Sicyonem capit, & Epopeum interimmit. Atque Antiope[m] captiuam abducit, quæ, cum abduceretur, ad Eleutheras Bœotiar[um] geminos parit, quos expositos bubulcus inuenit, ac educat. Horumque alteri Zetho, alteri autem Amphioni, indidit nomē. Zethus reipeccariæ studio sese dedit, Amphio verò quòd à Mercurio lyra donatus esset, citharœdicam exercuit. Lycus interea Antiope[m] in vinculis, & eiusce coniux Dirce torquebat. Clam verò, tandem aliquando vinculis vltro solutis, ad filiorum domicilium, vt ab eis exciperetur, contendit. Qui marre agnita Lycum occidunt, ac Dirce[m] crinibus religatam è tauro necant, & in fontem, qui ab ea Dirce postea nominatus est, coniciunt. Recuperato deinde imperio, urbem subsecutis Amphionis lyram lapidibus, muro cinxerunt, Laiumque fugarunt. Quem cum in Peloponneso agerent, Pelops hospitio excipit, & huiusce filium Chrysipum curulis artis exercendæ rationem edocens, & eius amore succensus, rapit. Zethus porrò Theben ducit, de qua Thebis vrbi factum est nomen. Amphion verò Nioben Tantalii filiam sibi coniugauit. De qua filios mares septem procreauit: Sipylum, Minyrum, Ismenum, Damafichithonem, Agenorem, Phædimum, ac Tantalum: feminas autem totidem Ethodæam, siue, vt alij volunt Theram, Cleodoxam, Altyochen, Phthiam, Pelopiam, Astycrateam, Ogygiam. At Hæsiodus decem filios, totidemque filias genuisse ait. Sed Herodotus duos quidem mares, tres autem feminas. Immo verò Homerus sex filios, & sex item feminas illum ex ea sustulisse refert, Quare, Niobe, tot filiis aucta, Latona se fecundiorē esse iactauit. Latona verò id ægerime ferens, Dianamque, ac Apollinem, in Niobes filios

irritauit. Mox autem Diana Niobes filias sagittis domi confecit: at mares ad vnum omnes in Citharone venantibus Apollo interfecit. Amphion tamen è maribus, & è feminis Chloris natu maxima, quæ Neleo nupserat, asseruati sunt. Verum Telephillæ testimonio Amycla, & Melibœa intactæ remanserunt: & ab iisdem Zethus etiam, & Amphion sagittis confixi occubuerunt. Ipsa verò Niobe, Thebis relictis in Siphylum ad Tantalum patrem peruenit, ibique Louem precata in saxum commutata fuit, ac lacrymas noctes, arque dies effundit suo de lapide.

Niobe in lapidem mutatur.

Post, vbi Amphion vita decessit, Laius regnum accepit, duxitque Menœcei filiam, quam nonnulli Iocastam quidam verò Epicastam nominant. Qui, oraculo monitus est, ne filios gigneret, quòd ex eo, qui nasceretur, parricida futurus esset. Is autem per ebrietatem cum vxore concubuit, ex ea natum infantem, pastori traiecit ferrea sibula calcaneis, dedit exponendum, at hic quidem puerum in Citharone monte exposuit. Polybi verò Corinthiorum regis bulbulci repertum infantem ad Peribœam illius vxorem contulerunt, quæ sumptum puerum velut proprium partum sibi supponit, & curatis pedibus, Oedipum nominat. Idque illi de pedum rumore nomen imponit. Adultus interea puer, ac robore suis æqualibus antecellens, ob inuidiam per contumelias, supposititius, ac spurius appellatur. Qui, cum de Peribœa id quereretur, scire minime potuit. Profectus autem Delphos de parentibus suis Deum sciscitatur, cui tum Apollo, ne in patriam rediret, oraculo edicit, quippe qui suo patri eadem esset illaturus, & cum matre rem habiturus. Hic, vbi id accepit, ac reputans ex iis, qui dicti fuerant, natum esse se. Corinthum redire superfedid, & dum curru per Phocidem vehitur, angusta quadam in via Laio, ac Polyphontem (hic erat Laii præco) curru euntibus occurrit, cui, cum Polyphontes, vt de via cederet, imperasset, nec ille dicto audiens esset, quin potius cunctaretur, equorum iugaliū alterum præco interfecit. Iracundia percitus Oedipus, & Polyphontem, & Laium simul obruncavit, inde Thebas peruenit. Laium itaque Plataeensium rex

Sphinxis figura.

Eiuslé anigma.

Anigmatis dissolutio.

Sphinxis inventus.

Damasistratus sepeliēdum curavit. Regnum verò Creon Menœcei filius inuasit, quo regnante non mediocri clades Thebas occupavit. Siquidem Iuno Sphingem, ex Echidna, & Typhone parentibus ortam immisit. Hæc muliebri facie, pectore, pedibusque, ac cauda leonis, & avis pennis prædita fuit. Quæ cum à Musis anigmata didicisset in Phyceo monte confedit: de quibus id vnum Thebanis proponere solebat quod est huiusmodi: quod nam esset id animal, quod vnam habet vocem, & quadrupes bipes, ac demum tripes, efficitur. Ad hæc Thebanis oraculo renunciatum fuerat, iam; rum Sphingis incommodo, ac detrimento liberose fore, quando id anigmatum soluissent, quin etiam vniuersos, quid illud esset, rogabat, quod, cum minimè reperirent, abreptum ex omnibus, vnum deuorabat: eaque de causa plerique subinde peribant. Ac postremo ad eum Æmone Creonis filio perempto, Creon anigma huiusmodi soluturo, & regnum, & Laij vxorem se traditurum præconis voce renūtiari iubet. Quod vbi ad Oedipi aures peruenit, ipse ita soluit: quod à Sphinge proponitur, anigma, hominem esse ait, nascitur enim quadrupes infans, quod quatuor gradiatur membris, grandior autem effectus, homo bipes esse incipit, senescens verò, ac demum tertio assumpto pede, id est scipione, tripes dici potest. Ipsa igitur, Sphinx ex arce sese præcipitem dedit. Oedipus inde regnum accipit, ac matrem ignorans duxit vxorem, de qua etiam Polynicem & Eteoclem mares, feminetque sexus Ismenem, & Antigone procreauit. Sunt autem, qui, tradant hosce filios editos esse, ex Eurygenæ Hyperphantis filia. Deinde, vbi, quæ antea latuerant, in lucem tandem prodire: Iocasta quidem laqueo sibi collum fregit. Oedipus autem, oculis orbatus Thebis pellitur, ac filios execratus quod ab vrbe parentem eiici spectantes, eum ab iniuria non defenderunt. Profugit igitur cum Antigone in Column Atticæ terræ populique locum, vbi Eumenidum lucus visebatur, in eo supplex confedit.

Inde fuit à Theleo susceptus, neque ita multo post è vita migravit. Eteocles autem & Polynices de regno inter se gerendo paciscuntur, placuit, vt annum im-

perium per vices administrarent. Sunt, qui Polynicen prius regnare cœpisse aiunt. Deinde annum Eteocli regnum reddidisse. Nonnulli verò Eteoclem prius imperare cœpisse, nec regnum fratri tradere voluisse, aiunt. Polynices itaque Thebis fugatus secum monile, ac peplum exportans Argos adiit, quo tempore Adrastus Talai filius Argis regnabat: ad cuius regiam per noctem accedit: vbi cum Tydeo Oenei filio, qui tum quoque Calydone Argos confugerat, manum ad pugnandum conferit, & excitato inter eos clamore, Adrastus repente apparuit, eorūque pugnam diremit. Tum vaticinium quo fuerat olim monitus, vt & Apro, & Leoni filias in coniugium daret, memor vtrūque illis sponsos designauit. Illi etenim in clypeis, alter Apri, Leonis alter faciem defixam gestabant. Deipylem itaque Tydeus, Argiam Polynices, vxorem capit. Adrastus item vtrumque in patriam suam quamque reducturum se pollicetur, Igitur comparato exercitu, contra Thebas prius eundem esse statuit. Quare præstantissimum quēmq; ad se coire, imperauit. Amphiarus autem Oicleis filius vaticinandi peritissimus, quod omnis in eo bello præter vnum Adrastum perituros esse perspiciebat: hanc Thebanam expeditionem detrectabat, quin etiam reliquos dehortabatur. Dum vero Polynices ad Iphin Aleëtoris filium contendit, ab eoque precibus exposcit, qua posset ratione Amphiarum ad militiam capeſſendam cogere, demonstraret. Huic ille si monile, inquit, Eriphyle consequatur. Amphiarus ergo, ne quid à Polynice muneris capiat, Eriphylæ vxori prohibuit: Verum Polynices eam monili suo donatam rogat, vt virum suum ad rem bellicam gerendam inducat, id enim in ipsius erat manu, nam cum Adrastum conuenisset, Amphiarus, vt quæ cum eo, & iam dudum de regno erat, dissensionem solueret. Itaque soluto colloquio, quidquid inter eos litis, ac discordiæ foret, ad Eriphyles iudicium se relaturum iureiurando confirmauit. Quo igitur tempore contra Thebas bellatio inibat, Adrastus ad id capeſſendum cohortabatur, contra vero Amphiarus dissuadebat: quocirca Eriphyle torque aureo donata ad id belli gerendum primo-

uit Adrastum. Tum Amphiarus eam subire militiam coactus, filiis imperat, vt simulac per aratem liceret, matrem occiderent, & bello Thebas maximè infestarent. Porro Adrastus collectum cum ducibus septem, in Thebas exercitum ductare maturat. Huiusce belli duces hi fuerunt. Adrastus Talai, Amphiarus Oiclis, Capaneus Hipponoi, Hippomedon Aristomachi, siue; vt aliis placet, Talai. Hi Argiui fuerunt. Polynices * Oedipodis Thebanus, Tydeus Oenei filius Aetolus; Parthenopæus Melanionis Arcas. Sunt, qui Tydeum, & Polynicem inter hæcè minimè connumerent, sed Eteocum, Iphium, & Mecistum recensent. Profecti verò in Nemeum, cui Lycurgus rex præerat, aquam deposcunt, & his ad fontem via dux fuit Hypsipyle Lemnia, relicto infante paruulo Ophelte nomine, Eurydices, ac Lycurgi filio, cuius etiam nutrix erat; nam, cum Lemniæ mulieres ab ea Thoantem patrem seruatum fuisse comperissent, illum obruncarunt. At Hypsipylen vendiderunt. Quocirca vitæ tuendæ gratia apud Lycurgum seruiebat. Ea, interea dum demonstrat iter ad fontem, relictus puer à dracone occiditur. Draconem verò Adrastræ apparitores interemerunt, ac puerum sepeliunt. Tum Amphiarus, id inquit prodigium futura prænnuntiat. Sed & hunc puerum Archemorum vocarunt, & in eius etiam honorem Nemeæ certamen instituerunt. In quo Adrastus equo vicit, cursu verò Eteoclus, cæstibus Tydeus, cursu, & disco Amphiarus, iaculo Laodocus, lucta Polynices, arcu Parthenopæus. Igitur vbi ad Citharonem peruenere, Tydeum Eteocli oratorem, vt ex constituto regnum Polynici restitueret, prædicturum destinant. At Eteocles quum Adrastræ, & commilitonum mandata nihili facere videretur: Tydeus de Thebanis periculum facturum, singillarim omnibus prouocatis victor euasit. Illi vero armatos viros quinquaginta in redeuntem Tydeum in insidiis collocarunt, cõsque omnes præter vnum Mæonem trucidarunt. Deinde ad Thebas castris cingendas Argiui se dediderunt, arque ad vrbis muros armati proximè constituerunt. Septem portas Thebarum fuisse memorant. Adrastus quidem ad Homoloidem portam terendit.

* Oedippi.

Capaneus verò ad Ogygiam. Amphiarus ad Proetidem. Hippomedon ad Onchaidem, Polynices, ad Hypsistam; Parthenopæus ad Electram, Tydeus demum iuxta portam Crenidem tentoria fixerunt. Sed ipse interea Eteocles Thebanos suos armis instruxit, constitutisque ductoribus pares, paribus suas, cuique copias regendas committit. Ad hæc, qui posset hostes superare, vaticinantium consilio conquiritur. Erat per ea tempora Thebis Tiresias vates Eueris, & Chariclois Nymphæ filius ab Væxi vnus Spartorum, Satorumue, genere oriundus, oculis captus. Deque huius cecitate, ac vaticinandi peritia varia est historia, Namque alij deorum ira, quod mortalibus; quæ latete voluissent, detegeret, excæcatum fuisse aiunt. Pherocydes autem à Pallade luminibus orbatum refert. Siquidem cum Chariclo Mineræ carissima esset, ei nudam per omnia Deam vidisse contigit, càmque manibus suis erutis illius oculis cæcum fecisse, at Chariclo Palladem, vt nato suo oculos restitueret, orasse, quod cum Dea efficere non posset, expurgatis illius aurium meatibus, omnem omnium aurium garritum intelligentem fecisse, eundemque corneo sceptro condonasse: quod gestans aque, atque oculus tuto incedebat. Hesiodus autem enarrauit, conspicatum aliquando Tiresiam non procul à Cylene coeunteis angues baculo cecidisse, eumque de viro in mulierem, mutatum fuisse, & rursus ita coeuntes eodem serpentes obseruasse, & in priorem viri formam rediisse. Quocirca, Iuno, ac Iupiter ambigentes: mulierisne, an viri maiorem in coeundo voluptatem caperent, hunc sibi litis arbitrum delegerunt. Tum ille, de nouem, ac decem, quæ inter coeundum voluptatis partes capiuntur, nouem mares, ac mulierem decem sentire iudicauit. Proinde illum Iuno luminis vsu priuauit. Cui Iupiter pro luminibus ademptis vaticinandi scientiam concessit. Sunt, qui Tiresiam, Ioui, Iunonique ita respondisse ferunt:

Parte vna è denis mas partibus oblectatur:

Ad mulierem solum coitus capit ipsa decemem. Longævâ insuper Tiresiæ vitam fuisse, proditur. Hic itaque Thebanis futura prædicens eum victorem fore, inquit,

*Tiresias cum
visu orbatus.*

*Tiresia lep-
idum iudicis.*

fi Menœceus Creontis filius sese Marti victimam deuoueret. Quod ubi Menœceus audiuit, seipsum ante portas mastrauit. Deinde pugna commissa Cadmeos ad muros usque persecuti sunt, & arreptis scalis Capaneus in summos muros conscendit, eumque Iupiter fulmine ictum interemit. Quo facto Argiui aufugiunt, in qua cum multi cecidissent, ex utriusque exercitus sententia Eteocles & Polynices singulari certamine pugnant, ac mutuis se vulneribus necant. Noua rursus pugna conferta Astaci filij rem fortissimè gesserunt. Ismarus enim Hippomedontem prostrauit, Leades Eteoclem Amphidicus Parthenopœum quem Euripides à Periclymeno Neptuni filio cœsum fuisse narrat. Melanippus ad hæc nouissimus Astaci filius Tydeum in ventre percussit, qui cum semianimis iaceret, Pallas ab Ioue impetratum remedium attulit, quo illum faceret immortalem. Quod cum accepisset Amphiarus Tydeum osus, quoniam præter sententiam suam Aigiuos ad bellum Thebanum cõpulsisset, defectum Melanippi caput ad eum tulit. Tydeus, quod ab eo vulneratus esset, illud ultus est, nam diuiso eius capite cerebrum absorbit, id ubi Pallas animaduertit, indignata beneficium eiuscemodi abstinuit, & inuidit. Inter hæc Amphiarao ad Ismenum amnem fugienti, prius, quàm, in humeris à Periclymeno vulnus acciperet, demisso ab Ioue fulmine terra dehiscit. Mox ille cum curru simul & Batone auriga, siue ut quidam ferunt Elatono, eo terræ hiatu absorptus est, & postea nunquam visus est. Illum enim Iupiter immortalitate donauit. Verum Adrastus ab Arione equo vectus in tutum euasit. Hunc Ceres in Erinnyis formam conuersa, ex Neptuni concubitu genuit. Creon Thebanorum regnum adeptus Argiuorum cadauera insepulta proiecit. Quinetiam, ubi edicto præcepit, ne quis ea sepelire curaret, custodes apposuit. Antigone verò sola Oedipodæ filiarum superstes Polynicis corpus, quod occultè humandum curauit, à Creonte deprehensa, uiua conijcitur in sepulcrum. Adrastus, autem Athenas profectus, ad Misericordiæ aram confugit, atque peractis supplicationibus, cadauerum tumuladi potestatem pre-

cabatur.

cabatur. Tum Athenienses comparatis militum copiis duce Theseo Thebas capiunt, cadauera suis sepelienda concesserunt. Et in Capanei rogi conflagrantem coniux Euadne Iphiclis filia seipsam coniecit, & suo cum marito concremari non subterfugit. Decimo autem post anno casorum ad Thebas ducum filij, cognomento Epigoni (ac si dicas Latinè posteri, hæredesque) paternas cædes ulturi, bellum contra Thebanos gerendum statuerunt: deque belli exitu oraculum sciscitantibus ipsi, Deus victoriam vaticinatur, si Alcmaone duce bellum capebant: sed Alcmaon huiusce expeditionis præfecturam detrectabat, prius, quàm de matre supplicium capiat, nihilo tamen secius ad id bellum concedit. Nam, cum Eriphyle peplum & monile à Thersandro Polynicis filio accepisset, eorum quoque filios ad eam prouinciam belli capebandam induxerat. Delecto igitur sibi omnium calculis Alcmaone Imperatore, Thebas oppugnatum ierunt, qui verò hanc miliciam secuti sunt, hi fuerunt, Alcmaon, Amphiloclus Amphiarai filij, Ægialeus Adraſti, Diomedes Tydei, Promachus Parthenopæi, Capanei Sthenelus, Polynicis Thersander, Euripylus Mecistei. Sed hi ante omnia finitimos circa viros depopulantur, qua in re Thebani suis opem laturi eruptione facta Laodamante Eteoclis filio duce, fortissimè pugnant: Siquidem Laodamas Ægialeum necat, Laodamantem verò Alcmaon, quo casu Thebani ad mœnia confugiunt. Qui Tiresia vatis consilio moniti ad hostes faciales de pace petenda mittuntur. Ipsi vero interea fugam capebant: siquidem coniugibus, liberisque suis omnibus supra vehicula collocatis, relicta urbe abierunt, atque ubi per noctem ad Tilphusium fontem peruenerunt, Tiresias cum eo de fonte sumptam aquam audissimè bibisset: improuisa, ac repentina morte, vitam reliquit. Thebani vero diu, multumque peruagati Ectiaam urbem ab se conditam incoluerunt. Argiui interea cognita Thebanorum fuga, ingrediuntur Thebas, ac præda collecta, & muros euertunt, ac urbem totam deuastant, ac prædæ partem Delphos ad Apollinem mittunt cum Tiresia filia, cui Mantò nomen erat: vo-

Thebe Atheniensibus capiuntur.

Tiresia mors.

*Alcæon
matrem ne-
cat. Huius
meminit Ari-
stoteles 3. lib.
Ethicon.
I. cap.*

uerant enim ipsi, captis, diruptisque Thebis spoliiorum præstantissimum, ac nobilissimum illi dono missuros. Post, ubi ab Argiuis Thebæ captæ sunt, Alcæon, quod in eum quoque dona Eriphylem matrem cepisse, rescivisset, maiori succensus est iracundia, & accepto ab Apolline responso, eam necavit. Nec defunt, qui Amphilocho etiam germani fratris adiumento matri suæ eadem intulisse Alcæonem memoriæ commendarunt. Tametsi plures sint auctores, qui nullius auxilio id facinus ab eo commissum fuisse testentur. Alcæonem vero ob infelicissimum matris suæ suum furis exagitarum, ac furibundum legitur in Arcadiam imprimis ad Oicleum se recepisse. Illinc autem Psophidem, ad Phegeum commeasse, à quo perlustratum, cædis ergo Arsinocem eiuscæ filiam uxorem duxisse, cui etiam esset monile, ac pepulum dono dedisse. Postea verò quam ea de causa summa frugum inopia, ac fame laboraretur, consultus Apollo, id ex oraculo respondit: Ad Acheloum commigrandum, ab eoque urbem capiendam. Igitur Calydonem primum ad Oeneum proficiscitur, eiusque hospitio usus est. Inde ad Thesprotos profectus, ab eorum finibus repellitur. Demum, ad Acheloi fontes concessit, ab eoque expiatur: nec non illius filiam Callirhoen, & quem locum Achelous exaggerarat, urbem ibi ab se constructam habitavit: Mox autem Callirhoë monilis, peplicque habendi cupidine extimulata, nî prius ea consequatur, secum coituram nunquam, dictitabat. Quamobrem Alcæon Psophidem profectus, Phegeo inquit vaticinio fuisse renuntiatum, se furore tum liberatum iri, cum monile Delphos delatum Apollini dedicarit: & pepulum. Hæc ille Alcæonis verbis credulus tradit. Postea, cum ei à famulo denuntiatum esset, dono data hæc Callirhoæ esse, insidiis à Phegei liberis Temeno, & Axione patris imperio circumventus è medio tollitur. Arsinocem verò id factum increpantem Phegei filij coniectam in arcem Tegeam transfuehant, atque Agapenori tradunt clementi ab Alcæone eam fuisse interfectam: Caterum Callirhoë audito Alcæonis interitu, dum secum rem haberet, ab Ioue

flagitat, ut ij quos ex Alcæone liberos sustulisset, necem paternam ulciscerentur, ut statim adulta iam ætate forent. Qua re impetrata, adulti planè filij repente ad patris vltionem exilierunt. Quo etiam tempore Phegei filij Pronous, & Agenor, ut monile, ac pepulum Delphico Apollini dedicaturi ferébant, ad Agapenorem, & Alcæonis filij Amphoterúsque, & Acarnau vnâ diuertunt, ubi cæsis patris sui intersectoribus, profecti Psophidem, factoque in regiam imperu, Phegeum, & uxorem eius occidunt, sed fugientis Tegeam vsque insecuti sunt, verum Tegeensium ope, & Argiuorum quorundam adiuncta fugatis Psophidiis incolumes euaserunt. Quique, ubi rem gestam omnem, matri declararunt, monile simul, & pepulum, Delphos profecti ex Acheloi imperato Apollini consecrarunt. Progressi deinde in Epirum, collectis colonis acarnaniam condunt. Atqui Euripides Alcæonem, inquit, per insaniam tempora, ex Mantone Tiresia filia duos suscepisse marem scilicet Amphilochum, & foeminae sexus Tisiphonem. Translatos deinde puerulos Corinthum, Creonti Corinthiorum regi aleudos dedisse: ac Tisiphonem forma præcellentissima à Creontis coniuge diuenditami fuisse, dum tacitè, ne eam Creon maritus in coniugium sibi caperet, subueretur. Alcæonem vero hanc mercatum esse, cum suam ipsius filiam seruituram seruitutem nesciret. Mox autem profectum Corinthum liberos reperiturum, & filium etiam ipsum tulisse. Dein Amphilochus apollinis oraculo monitus argos Amphilochicum habitatum concessit.

Iam verò redeundum est ad Pelasgum, quem Acusilaus, (ut antea monuimus) Iouis, & Niobes filium, ait. Sed Hesiodo indigenam fuisse placet, cuius, & Melibææ Oceani filia, siue, ut alij volunt, Cyllenes Nymphæ filium Lycaonem fuisse memoratur. Qui atcadibus imperans, è multis vxoribus filiorum quinquaginta factus est pater. Quorum hæc sunt nomina Mænalus, Thesprotus, Hilix, Nyctimus, Peucetius, Caucon, Mecisteus, Opleus, Macæus, Mæcedius, Horus, polichus, Acontes, Euæmon, Ancyor, Archebates, Carteron, AEGæon, Pallas, Eumon.

Canethus, Prothous, Linus, Corethon, Mænalus, Teleboas, Physius, Phassus, Phthius, Lycus, Alipherus, Genetor, Bucolion, Socleus, Phineus, Eumetes, Harpaleus, Portheus, Platon, Æmon, Cynerhus, Leon, Harpalycus, Heræus, Titanas, Mantinus, Cleor, Stymphalus, Orchomenus, Nyctimus iunior. Hi cum superbia, tum impietate cunctis mortalibus antesteterunt. Quare Iupiter, ut horum impietatis periculum faceret, sumpta hominis mercenarij forma, ad eos accedit. Tum hi simul ac eum conspicantur inuitatum hospitem domi suæ excipiunt. Huic iugulati, è conterraneis pueris vniuersa viscera factis admixta Mænali fratris natu maioris suastu comedenda apposuerunt. At Iupiter id genus mensæ maximum in modum aspernatus euenit, & eo ipso in loco, vbi nunc Trapezus (is enim loci nomen est) spectatur. Cæterum Lycaonem, ac eius liberos, præter Nyctimum nouissimum omnium, fulmine percussos concitauit. Terra interim sublatris in altum manibus, ac Iouis dexteram contactu suo demulcens, illius iram compefcuit.

Lycaon cum filiis fulmine percussus.

Hunc aliqui volunt in lupi formam mutatam fuisse.

** Cataclysmus.*

Enimvero Nyctimus, ut regnum adeptus est, Deucalionis * diluuium insequitur. Hoc sanè alij Deucalionis filiorum impietate, ac scelere factum fuisse, scribunt. Eumelus verò & alij quidam Lycaonem filiam etiam Callistonem habuisse narrant. Quam quidem Hesiodus vnam è nymphis esse recensuit. Alii autem eam Nycteo, at Pherecydes Ceteo natam esse referunt. Hæc quòd cum Diana venandi studio oblectata, eandemque stolum induta secum inibi se virginitati addictam fore iurauit. Verum huius forma captus Iupiter, siquidem in Dianam, ut nonnulli aiunt, mutatus, siue, ut quidam in Apollinem versus inuitam subegit. Quòd cum Iupiter Iunonem latere studeret, eam in vrsæ faciem vertit. Iuno interea Dianæ, ut, immanem belluam sagittis configat, persuasit. Nec desunt auctores, qui referant, illam promissæ virginitatis violatæ causâ sagittis à Diana percussam obuisse. Qua demum sublata Iupiter abreptum infantem in Arcadia Maia nutriendum dedit, Eique Archadi nomen imposuit: & Callisthò inter astra collocauit, vrsamque nominauit.

Insuper ex Arcade, ac Leanera amyclæ filia, aut Megaira Croconis fuit, ut autem Eumelus ait, ex nymphea Chrysopea nati sunt filij Elatus, & aphidas, qui terram partiti sunt. Summa verò potentia penes Elatum fuit. Hic ex Laodice filia Cinyre Stymphalum, & Pereum gignit. Sed Aphidas Aleum, & Sthenobœam, quæ Procto nupsit. Alei verò, & Neære Perei filia: auge quidem fœmina: mares autem, Cepheus, ac Lycurgus. Hæc igitur ab hercule vitata infantem intra Palladis lucum celauit. Vbi, prius illius sacerdotio præfuit: Cùm verò ingrauesceret annona, ut planè fames immineret, quòd terra sterilitate laboraret: atque oraculis significaretur, in Mineruæ luco quandam latere impietatem, deprehensa demum à patre puella, Nauplio occidenda traditur, à quo eum illam Teuthras Mysorum dynastes accepisset, vitiauit, & infans Parthenio in monte exponitur, quòd cerua de suis vberibus alimentum suppeditarit, Telephus est appellatus, atque à Corythi bubulcis enutritus, ac perquisitis parentibus Delphicum Apollinem adiit, ac monitus ab oraculo in Mysiam concedit, & puer à Teuthrante adoptatur, eoque vita sancto Myliæ regni heres instituitur.

At è Lycurgo, & Cleophile, siue Eurynome nati sunt, Anæus, Epochus, Amphidamas, & Idæus, ex Amphidamante vero Melamion, & Antimache filia, quam duxit Eurystheus. Ex Iaso, & Clymene Minyæ filia nascitur Atalanta, cuius pater masculæ prolis cupidus, eam exposuit, ad quam vrsa sæpenumero veniens vbera protendebat: eamque demum venatores inuentam penes se educarunt. Atalanta deinde adultæ iam ætatis se virginem seruabat, & venando in solitudine armata permanebat. Quin etiam vbi inuiolatæ virginitati suæ à Rhæco, & Hyllæo Centauris vim parari perspicit, hi sagittis ab ea percossi conciderunt: deuenit præterea vna cum viris præclarissimis non ad venationem modo in Calydonium aprum indictam, sed etiam ad certamen in Pelicæ honorem institutum; propositumque, vbi cum Peleo luctata est, ac palmam inde est consecuta. Cùm verò Atalanta non ita multo post genitores suos reperisset, ac patris suastu ad virum capientem

dum inducta esset, in stadium abit, in cuius medio trium cubitum palum defigit. Hinc procantium virorum curribus ludis propositis armata decurrebat. In quibus qui vincebatur, cædes, at victori Atalantæ coniugium debebatur. Demum post multorum cædes Melanion eius amore inflammatus, aureis malis, quæ à Venere dono acceperat, secum allatis in illud decurrendi certamen descendit: ea in adcurrentem puellam insequens abiicit. Tum Atalanta, dum in proiectis pomis è terra colligendis occupatur, cursu denicta est. Sic itaque Melanion Atalantæ coniugio potitus est. Sed & fama est, eos aliquando, per venationis otium in Iouis lucum penetrasse, ibique mutuo complexu coeuntes, in leones transformatos fuisse. Hesiodus autem, ac plerique alij Atalantam non Iasi, at Schœveï filiam fuisse memorarunt. Euripides, è Manalo ortam, nec eam Melanioni, sed Hippomoni nupram dicit. Atalanta hæc è Melanione, siue, ut alij volunt, ex Marte Parthenopæum, qui bellum gessit in Thebanos, procreavit.

Sed ex Atlante, ac Pleione Oceani filia in Cyllene Arcadiæ monte nata sunt filia septem, quibus Pleiadibus cognomentum fuit, Alcyone, Merope, Celæno, Electra, Sterope, Taygete, Maia, de quibus Steropen Oenomaus uxorem sibi sociavit, Meropen Sisyphus, duas corrupt. Neptunus, priorem quidem sanè Celæno, de qua Lycum filium extulit, quem Neptunus pater, in fortunatorum insulas habitatum misit. Posteriorem autem Alcyonem, ex qua Æthulam filiam genuit, quæ Apollini Eleutherem filiam formosissimam peperit. Sed filios Hyreum, & hyperenorem. Nycteus autem ex Hyrico, & hymphæ Clonia natus est. Deque Nycteo, & Polyxone antiope orta est: de qua, & Ioue Zethus, & Amphio. Atlantidas autem cæteras, Iupiter compressit.

Siquidem Maia natarum maxima ab Ioue in Cyllenes antro viriata Mercurium parit: hic, cum adhuc iucunis vagiret, erumpit, atque Pieriam peruasit, & quas Apollo boues pascebat, furto abegit, nèue id deprehendi per vestigia posset: calceos earum pedibus induit, quarum partem Pylum abduxit, ac reliquas intra spe-

rum abscondit: ex iis autem, cum iam duas immo-lasser, earum coria scopulis defixit, ac viscerum partim elixa, partim tosta esitavit. Inde in Cyllenem festinan-ter proficiscitur, pro antri ostio depascentem testudinem inuenit, qua perpurgata, & absterisa super eius testa nervos ex mactatorum bouum intestino confectos retendit, & lyram conficit. Sic itaque Mercurius carnes torrere, lyramque, ac plectrum primus inuenit. Mox Apollo bubus perquirendis operam nauat, & Pylum recta concedit, vbi ciues ab eo diligenter examinati eas abigentem puerum vidisse responderunt: sed verò haud-quaquam posse dicere, quonam perductæ forent, quando earum quidem vestigia deprehendi non poterant. De-um, vbi Apollo ex vaticinandi peritia abigem com-perit: ad Maïam in Cyllenem properavit, apud quam, Mercurium furti accusat. Ea verò puerum ipsum fasciis inuolutum ostendit. Hunc Apollo manib. sublatum ad Iouem tulit, ac boues reposcit. Is, tamen si Iouis imperio reddere iuberetur, inficiari tamen non desinebat, qui, quod ille minimè persuadet, Apollinem Pylum perdu- cit, ac boues restituit. Inde Apollo auditam lyram à Mer- curio petit. Inde sumpta lyra Mercurio boues rursus Ap-ollo tradit quas cum Mercurius pasceret, fistulam etiam compegit, & compactam inflavit, pro qua quod eius habendæ miro desiderio Apollo tenebatur, auream vir- gam dare, nō verebatur, quàm, cum Apollo boues pasce- ret, habebat. Quòd eam Mercurius, & pro fistula habere, & vaticinandi artē consequi cupiebat. Qua tradita, & per calculos etiam vaticinari docetur. Adhæc Iupiter ip- sum sui ipsius, Deorumque Manium nuntium fecit.

Iupiter insuper ex Taygete Lacedæmonem filium pro- creavit, à quo etiam Lacedæmonis regia uomen est con- secuta. Sed ex Lacedæmone, ac Sparte filia Euroræ, qui fuit Lelegis indigeris filius & Cleocharæ Naidis nymphæ Amyclas, & Eurydice, quæ Acrisius uxorem habuit. Amy- clæ autem, & Diomedes Lapithæ filij, Cynortes, & Hyac- inthus filij fuere. Hyacinthi ab Apolline ardentem ama- tum fatentur, quem disco percussum fortuito interfecit.

Sed & Cynoræ filius fuit Pericles, cui Gorgophone, Persei filia nupsit, ut narrat Stesichorus, ex eaque Tyn-

Mercurij in- uenta.

Mercurius Deorum nu- cius factus.

Hyacinthus Apollini a- matus.

*Lyncæi visus
perspicacitas
unde prover-
bium lynce
perspicacior.*

*Coruus albus
mutatur in
nigrum.*

*Apollo Cy-
clopas occidit.*

dareum, Icarium, Aphareum, ac Leucippum, suscepit. Ex Aphareo, & Arene, Oebali filia Lynceus Idas, & Pifus nati sunt. Verum multorum testimonio Idam, è Neptuno genitum esse comprobatur. Atqui tanta Lynceus oculorum claritate præcelluit, vt sub terra latentia quæque peruidisse dicatur, Leucippi verò ex Philodice Inachi filia natae fuere Ilaira, & Phœbe. Hæcè Dioscori .i. Iouis filij Castor, & Pollux ab se raptas vxores duxerunt: post has etiam Arfinoën genuit. Hæc ab Apolline impleta Æsculapium peperit: At quidam non Arfinoës Leucippi filia, sed Coronidis Phlegyæ in Thessalia natum Æsculapium ferunt: cum qua, simulac eam deperisset Apollo, statim concubuisse, proditur. Eum quoque præter patris sententiam nubentem, Ifchy Elati filio coniunctam fuisse aiunt. Apollo, autem delatorem coruum inmodicis maledictis execratur, & qui ad eum vsque diem candidus fuerat, in nigrum commutauit, & Corouidem grauidam percussit, & necauit. Ex qua, cum conflagraret, abreptum infantem è pyra ad Chironem Centaurum alendum tulit: à quo etiam medicinam, & venandi artem perdidicit. Qui cum iam chirurgicus euasisset, atque artè eiusmodi iam pridem exercuisset, non modo quosdam ab interitu liberauit, sed etiam præmortuos in vitam reuocauit. Nam cum à Pallade effusum de Gorgones venis cruorem accepisset, qui è læuis defluxisset in mortalium perniciem, quòd autem è dextris in conferuandis hominibus utebatur: atque huiusce opem in mortuis suscitandis adhibebat. Sed inueni quidem nonnullos, qui ab eo reuocati in vitam dicuntur, Capaneum, ac Lycurgum. Vt Stesichorus ait, Eriphylen, & Hippolytum, vt, Qui Naupactica conscripsit, Tyndareum. Panyasis, hymenæum. Vt Orphici, Glaucum Minois filium, vt Mnesagoras ait: demum Iupiter veritus, ne, si mortales hanc medendi rationem adipiscantur, suis se viribus vicissim adiuuerint: fulmine ipsum inrerfecit. Quamobrem iratus Apollo Cyclopas, quòd Ioui fulmina comparassent, occidit. Quem, cum Iupiter in Tartarum iam iam deiecturus esset, Latona precib. exoratus annum totum vt ipse viro mercede conductus seruiret, imperauit. Is autem Pheras ad Ad-

metum Pheretis filium se contulit, apud quem seruitutem seruiens armenta pascebat: ac boues dominicas gemelliparas omnes effecit. Sunt, qui, & Aphareum quidem, & Leucippum ex Periere Æoli filio natum esse dicant. Cynortæ autem Perierem filium fuisse, & huiusce Oebalum. Sed Oebali, & Barea Naidis Nymphæ Tyndareum, Hippocoontem, & Icarionem. At Hippocoontis filij fuere Dorycleus, Scæus Emarisphorus, Euryches, Bucolus, Lycon, Tebrus, Hippothous, Eurytus, Hippocorystes, Alcinus, alcon. His permunitus filiis Hippocoon, Icarionem, ac Tyndareum Lacedamone eiecit. Hi verò ad Thestium eiectioni confugerunt: Eique aduersus finitimos bellum gerenti opem tulerunt: Dein Tyndareus Thestij filiam Lædam copit vxorem. Rursus, quo tempore Hercules Hippocoontem cum liberis interemit in patriam redeunt: ac Tyndareus regnum accipit.

Nati verò ex Icario, & Peribœa Naide nymphea, maris filij quinque Thoas, Damasippus, Imensimus, Aleres, Perilaus: & filia Penelope, quæ Vlyssi nupsit.

Tyndarei autem, ac Lædæ, filij Timandra, quam Echemus in coniugium duxit, Clytemnestra: quam Agamemnon vxorem habuit: Item Philonoë, quam Diana immortalem esse fecit: Adhæc Iupiter, qua nocte cum Læda in cygnum versus concubuit: eadem quoque Tyndareus illam impleuit: de quæ Ioue Pollux, & Helena, de Tyndareo autem Castor procreati sunt. Inuenio etiam auctores, qui Helenam Nemesis, & Iouis filiam fuisse dicant. Nam, cum ea Iouis concubium fugeret in auferem mutatam fuisset. Iouem autem in cygnum versus conuissè memoratur, Nemesis verò ouum ex eo concubitu peperisse: Id quæ, in nemore opilionem quandam inuenisse, & latum secum Lædæ dedisse: Hanc autem conditum in arca reposuisse, & suo demum tempore ortam fuisse Helenam: eamque perinde, ac de se fuisset nata, educasse, Quæ cum formæ præstantia polleret, eam Theseus rapuit, & Athenas abduxit. Deinde Pollux, & Castor comparato in Athenienses exercitu, cum ad Plutonis esset Theseus: urbem capiunt: atque Helenam recuperant: necnon Æthram Thesei matrem captiuam abducunt.

*Apollo Al-
meto seruit.*

*Helena or-
tus.*

Iam tum quoque hi Græciæ reges Helenam vxorem pro se quisque petituri Sparram aduenerunt. Procantrium verò nomina hæc fuisse leguntur. Vlyſes Laërtes, Diomedes Tydei, Antilochus Neſtoris, agapenor Ancæi, Sthenelus Capanei, Amphilochus Cteati, Thalius Eurymi: Megeſ Phylei: Amphilochus Amphiarai, Mneſtheus Petei, Schedius Epitropho, Polyxenus Agathe- nis, Peneleus Leiti, Ajax Oilei, Aſcalaphus & Ialmenus Martis, Elephenor Chalcodontis, Eumelus Admeti, Polypoetes Piriithoi, Leonteus Coroni, Podalirius, & Machaon Æſculapij, Philoctetes Poecantis, Eurypylus Euæmonis, Proteſſaus Iphicli, Menelaus Atrei, Ajax, & Teucer Telamonis, Patroclus Menæcij, Horum tur- bam conſpicatus Tyndareus, ne, ſi ex tot competitorib, vni Helena in coniugium addiceretur, reliqui ſeditionem ac tumultum excitarent, pertimeſcebat.

Quocirca Vlyſes, quoties, inquit, illi ad Penelopes nuptias adipiſcendas mihi adiumento fore te pollicearis, talem ego cum animo meo rationem inibo, vt per eam nulla omnino ſit inter procos oritura diſcordia. Tum verò Tyndareus, vbi ipſi laturum ſe opem promiſit, vni- uerſos, inquit, Vlyſes procos inſurandi religione ob- ſtringito, vt, cum filia tua Helena de noſtro cœtu quem- piam ſponſum, delegeris, illi à nobis adiumentum la- tum iri aduerſus eos qui in ſponſum, maritumue, ac matrimonium cuiusmodi vim facere conentur. Quod vbi Tyndareus audiuit, procos ad Vlyſis conſilium per- ſiciendum vniuerſos per eam inſurandi religionem com- pellit, ac Menelaum quidem filia ſua ſponſum declarat, atque etiam ab Icario Vlyſſi Penelopen in coniugium depoſcit. Menelaus itaque ex Helena Hermionem ge- nuit, &, vt, quidam aiunt, Nicoſtratum ex Dule Pieride ab Ætolia oriunda: Sive, vt Acufilaus ait è Teridaë Me- gapentem: ſed ex Nympſa Guoſia, Eumelo auctore Xenodamum procreauit.

Ceterum è Læda natus Caſtor planè, rem militarem exercuit. Pollux autem caſticum pugnandi genus ſe- ctatus eſt. Atque ambo ob fortitudinem Dioſcuri qua- ſi Iouis proles cognomento dicti ſunt. Qui cum Leu- cippi filias in matrimonium habere cuperent, è Meſſene

raptas vxores ambo ſunt conſecuti. Dein ex Polluce, ac Phœbe Mneſtheus, at è Caſtore, & Haira Anogon nati ſunt, Qui cum, ſociis Ida, Lynceoque Apharei filiis ab Arcadia boum prædam abegiffent: Inde arbitrio diu- dendam permiſere. Tum ille bouem in partes quatuor partitus. Qui prior, inquit, deuorarit, huic prædæ di- midium ceſſura eſt: poſteriori, reliquum: quo dicto Idas anteuerrens, priuatam prius, & fratris deinceps partem abſumpſit: atque cum eo prædam omnem Meſ- ſenem auertit. Quare Dioſcuri conductis militum co- piis contra Meſſenam, cum illam, tum etiam multam aliam prædam ſimul abducunt, ſub quercu per inſidias Idam, Lynceumque intercipere conabantur: Verum Lyn- ceus viſo Caſtore Idæ fratri ſignificauit, atque cum ille necauit. At Pollux ipſos inſecutus Lynceum, telum iacu- latus occidit. Inde Idam inſequens lapide ſecundum ca- put ab eo percuffus oborta oculorum caligine concidit. Tum Iupiter Idam fulminat, Pollucemque in cœlum agit. Pollux verò immortalitatem renuit, Caſtore mor- tuo. At Iupiter ambobus, alternis diebus, inter Deos, ac mortuos eſſe cõeſſit. Relatis ad ſuperos Dioſcuris Tyndareus acceſſito Sparten Menelao regnum tradidit.

Ex Electra autem Atlantis filia, & Ioue Iafion, Dar- danuſque gignuntur, è quibus Iafion Cererem deperi- uit. Eſque vim inferre volens fulmine ictus occubuit. At Dardanus fratris interitu mœſtus Samoſthrace relicta in obiectam continentem tranauit, vbi Teucer Scamandri fluminis, Idæaque nympſæ filius regnabat: ab eo, etiam qui regionem illam incolebant, Teuceri vocabantur. Hic itaque ab rege acceptus hoſpicio, atque in regni partem admiſſus, Bateam eius filiam ſibi in coniugium duxit, ac Dardanum urbem condidit.

At poſtquam ex humanis Teucer exceſſit, vniuerſam prouinciam Dardaniam appellauit: filios habuit duos Ilum, & Erichthonium, è quibus, Ilus nullis ſuſceptis liberis extinctus eſt. Hinc Erichthonius regni hæres, ductaque Aſtyoche Simeoentis filia Troem creat. Hic deinde regnum adeptus regionem à ſeipſo Troiam nun- cupauit, & Calliſi hoëm Scamãdri filiam ſibi collocauit, ex qua Cleopatram filiam ſuſtulit. Mares autem Ilum, &

*Caſtoris &
Pollucis alter
ma mors.*

*Teuceri vnde
dicti.*

*Troia vnde
dicta: & eius-
de diſtributor.*

*Ganymedes
rapitur.*

Assaracum, & Ganymedem. Hunc autem ob corporis formam raptum per Aquilam Iupiter Deorum pincernā in cælo constituit. Assaracus vero ex Hieromneme Simoëntis filia Capyn procreat. Huiusce, ac Themidis Ili filia Anchises filius fuit. Cùm quo Venus ipsius amore flagrans congressa Æneam genuit, ac Lyrum, qui sine liberis decessit.

Ilius cùm in Phrygiam peruenisset, atque inibi ab rege propositum certamen nactus esset, palaestra vicit, deditque illi rex præmij locopuceros quinquaginta, & totidem puellas. Adhæc ex oraculi sententia disciorem bouem adiecit, monuitque, vt vbi ea procubuerit, urbem conderet. Hic bouem ipsam insequitur. Ea verò, simulatque ad Ates, (quasi dicas Noxæ) Phrygiæ, tumulum peruenit: humi procumbit: quo in loco Ilius urbem ab se conditam, Ilium nominavit. Postea Iouem precatur, vt signum sibi aliquod ostenderet, postridie verò, vbi illuxit, ab Ioue demissum Palladium ante tabernaculum conspexit, id erat magnitudine trium cubitum: ac pedibus, ita compositis, vt ambulare videretur, dextraque clatam hastam, ar læua colum, fufumque gerebat. Huiusmodi de Palladio narratur historia, aiunt natam Mineruam apud Tritonem, cui filia Pallas erat: educari coepisse. Verasque autem fuisse rei bellicæ studiosas, & in contentionem aliquando deuenisse: Palladi iam iam vulnus illaturæ Mineræ Ionem paucifacium Ægidem opposuisse, eam verò territam respexisse: atque ita à Minerua vulneratam concidisse. At Mineruam eius de causa summo dolore affectam, simulacrum illi simile confecisse, ac thoraci, pectorique eius, quam perimuerat Ægidem, accommodasse, & apud Iouem, honoris ergò constituisse. Deinceps autem Electram, per anni pestilentissimi contagionem ad hoc confugisse, ac secum id Palladium in terra Iliaca exposuisse. Ilium postea in huiusce memoriam templum ab se conditum summo opere coluisse. Hæc hæcenus de Palladio. Carerum Ilius Eurydicem Adraffi filiam vxorem cepit, ex qua Laomedontem genuit, cui Strymo Scamandri filia nupta fuit. Sed, & quorundam testimonio, Placiam Atrei ab illo ductam fuisse legitur. Nec desunt, qui Leucippi filiam

habuisse in matrimonio ferant. Hic mares quidem Tithonum, Lamponem, Clytum, Icetaonem, & Podarce, feminas autem Hesionem, Cillamque & Astyochem procreauit. At è Calybe nympa Bucolionem, suscepit.

Porro Tithonum, quod eum arderet Aurora præruptum in Æthiopiam abducit: Ibiq; cum eo congressa Hemathionem, ac Memnonem gignit.

Post, vbi Troia ab Hercule, de quo paulo antè diximus, capta fuit: Podarces cognomento Priamus regnum tenuit, ac primam coniugem Meropis filiam nomine Arifbam sibi coniugauit, ex qua Ælacum filium creat: cui Sterope Cebriensis filia nupsit, quem cum mortuum nimio luctu deseret, in mergum auem mutatus est. Mox Priamus Arifba collocata in matrimonium apud Hyrtacum, Hecubam secundam vxorem Dyamantis, siue, vt aliis placet, Cissci, vel, vt quidam aiunt, Sangarij fluminis, & Meropes, filiam duxit. Nascitur autem ex ea primus Hector: Deinde, cùm secundum propediem esset pariura filium, facem ardentem Hecuba parere, eumque omnem urbem Ilium depascere, atque concremare, in somnis sibi videbarur. Id vbi Priamo visum Hecuba recitauit, Ælacum filium, hic statim arcessi iubet ad se. Eum enim Merops auus maternus somnij coniectandi rationem edocuerat: re percepta Ælacus puerum exitium illaturum esse fore respondit. Proinde infantem exponi iubet. Hinc Priamus, simulac puer in lucem prodit, familiari exponendum tradit, asportandumque in Idam montem. Huic seruo, nomen Agelao, aut Archelao, fuit, Infans vt ab eo expositus est, quinque dies ab vrsa nutritus est. Hic puerum nactus incolumem tollit, secum illum attulit & quasi filium suum, indito illi Paridis nomine, educavit. Qui cum iam grandisculus euasisset, & plerisque, & corporis forma, & robore anteiret, & quod prædonum vim, incurfusque repelleret, & ouilibus custodiendis adiumento foret, Alexandri cognomentum promeritus est. Neque nullo post tempore inuentos parentis agnouit. Post Paridem Hecuba filias peperit, Creusam, Laodiceam, Polyxenam, & Cassandram, quam, cùm Apollo in stuprum illiceret,

*Paridis edu-
catio.*

vaticinandi facultatem, eam se docturum pollicetur. Hæc autem ubi fuit edocta, sui corporis copiam Apollini minime fecit. Quapropter Apollo, ut illius vaticinia fide carerent, effecit. Post hosce filios adhuc Hecuba gignit Deiphobum, Helenum, Pammonem, Politen, Antiphum, Hipponoum, Polydorum, Troilum, quem ex Apollinis cōcubitu natū esse ferunt. Sed ex aliis cōiugib: Priamo filij nascuntur, Melanippus, Gorgithon, Philæmon, Hippothous, Glaucus, Agathon, Cherfidamas, Euagoras, Hippodamas, Mestor, Atas, Doriclus, Lycaon, Dryops, Bias, Chromius, Astygonus, Telestas, Euander, Cebriones, Melius, Archemachus, Laodocus, Echephrō, Idmoneus, Hyperion, Ascanius, Democoon, Arrhetus, Deioptes, Clovius, Echemon, Hypirychus, Ægeoneus, Lysithous, ac Polymedon. Filia: verò, Medusa, Medecasta, Lysimache, Aristodeme.

Verum Hector Andromachen Eetionis, & Alexander Oenonem Cebrenis amnis filiam ducit. Hæc à Rhea vaticinandi cognitionem edocta Alexandro, ne ad Helenam nauigaret, prædixit. At ea minimè persuadens, cum sibi vulnus illarum fuerit, ad eam vēturum, dixit, Quod eam ipsi mederi posse, intelligebat, præterea neminem. Hic autem rapta post Helena è Sparte, Troiâque bello impetita: sagittis Herculeis à Philocète fauciatas in Idam ad Oenonem remeauit. Tum illa iniuriarum memor, Paridem curare nolle affirmat: Alexander igitur, cum in Troiam referretur, occubuit. Mox Oenone, quâ detractate medelæ pœnituerat, ad vulnus curandum pharmaca deferebat, siquidem Oenone medendi, canendique artem callebat. Quæ, ubi cum iam obiisse reperit: sibi laqueo vitam finivit.

Asopus verò amnis Oceani, & Tethyos filius, sed Acusilaus, Perus, & Neptuni esse filium scribit, sed, ut alij, Iouis, & Eurynomes aiunt. Hic ducta Metope, quâ Ladonis fluij filiam fuisse tradunt: duos filios Iimentis, ac Pelagontem, & viginti feminas procreauit. Quarum vnam Æginam, cui Oenone fuit nomen, ab Ioue raptam Asopus quarens, Corinthum abiit: ubi à Sisypho raptorem fuisse Iouem cognoscit. Iupiter autem post insequentem Asopum fulminatam rursus ad sua fluenta

remisit. Quamobrem, & in hoc vsque tempus ex huiusce fluentis carbones efferuntur, sed Æginam illatam, in insulam, quæ tunc Oenone vocabatur nunc ab ea dictam Æginam, Iupiter comprimit, ac filium ex ea Æacum gignit. In cuius gratiam, quandoquidem solus in insula agebat, de formicis homines facit. Adhæc Æacus Endeidem Chironis filiam coniugem capit, ex qua sibi duo nati sunt filij, Peleus, & Telamon. Pherecydes verò Telamonem amicum, non fratrem fuisse Peleum narrat, cumque Actæi filium, & Glaucæ Crethæi, fuisse ait, Atqui & Acacus cum Psamathe Nerei filia, in fontem, quod inscendi nollet, commutata coiuir, & Phœcum gignit. Sed & Æacus omnium pietatis seruantissimus fuit, quamobrem, cum Græcia inuisitata fugum caritate premeretur, Pelopis causa, quod ipse Stryphalum Arcadum regem bello infestans, Arcadiani subigere minimè posset: per simulatam amicitiam ipsum interfecit, ac eius viscera membratim confecta disperfit. Deorum interea responsis tum Græciam imminenti- bus malis ereptam iri, si illius ergo preces effuderit Æacus, renuntiarum est. Quo per Æacum facto, Græcia annonæ penuria liberatur. Quineriam & apud inferos Æacus in summo esse honore perhibetur: & is Plutonis clauis seruare proditur. Quoniam verò Phocus in certaminib: præstare videbatur, fratres Peleum, ac Telamonem insidias illi comparasse, ferunt: atque ubi forte obuēnit, ut cum eo Telamon pari in ludo decertaret, disco caput illi ferit, & occidit, ac sublatum Peleo adiutore quadam in silua occultauit. Demum verò eade detecta, ambo ex Ægina ab Acaco solum vertere compelluntur.

Telamon Salaminem ad Cychreum Neptuno, ac Salamine Asopi filia natum peruenit. Is necato serpente, insulam cuius ipse Rex erat, deuastante: ac nullis post se relictis filiis moriens, regnum Telamoni concessit. Is, deinde Periberam Alcathoi Pelopis filiam sibi uxorem coniunxit. Et Hercules, ut illi mascula proles enasceretur, à diis, precibus depoposcit: & post preces repente aquila apparuit, & enatum puerum Atacem nominarunt: Qui in bello contra Ilium Herculem secutus,

*Formicæ in
homines mu-
tatis.*

*Æaci pieta-
tis seruantis-
simus.*

Hefionem Laomedontis filiam muneri accepit, ex qua sibi Teucrum procreauit.

Cæterum Peleus Phthiam ad Eurytionem Actoris filium exulatum abiit; à quo postea expiatus Antigonem illius filiam in matrimonium capit: atque in tertiam regni partem adscitus est, Mox Polydoram filiam genuit, quam Boro Perieris filio nuptui dedit. Inde in Calydonij Apri venationem cum Eurytione simul egressus, ac misso in aprum telo Eurytionem ferit, eumque fortuito ictu cæcidit, rursus itaque à Phthia Iolcum ex fuga ad Acastum sese recepit, ab eoque lustratur. Adhæc cum Atalanta ludis in Pelie regis honorem institutis palestrica pugna decertauit: vbi Aftydamea Acasti coniux Pelei amore correpta, ad eum literas de concubitu dedit: quæ quoniam id illi persuadere non potuit, ad eius etiam vxorem misit, qui à Peleo, Steropem Acasti filiam propediem ductam iri illi renuntiaret. Quod vbi illa accepit, laqueo se suspendit. Peleum insuper Acasto, quod eam de stupro interpellasset, calumniatur. Id vbi Acastus perceperit, quem ipse lustrasset, haud quaquam ab se necandum esse censuit: at eum in Pelium montem venatum abducit. Inde coorta de venatione controuersia, Peleus quidem captarum ab se ferarum defectas linguas intra peram reponebat. Atqui Acasti comites eas capientes, Peleum velut nihil venatum irridere. Is autem quotquot linguas haberet, exhibitis, tot feras illis se venatum esse dicitauit. Quem, cum in Pelio somno oppressus obdormisset, Acastus reliquit, ei que sublatum ensẽ in boum fumo celauit, & abiit. Is deinde experrectus, interea dum ensẽ quæritat, à Centauris comprehensus iam iam moriturus erat, verum hic à Chirone seruatur incolumis, eidemque quæsitum, ac repertum ensẽm condonauit. Peleus verò, vt supra dictum est, Antigonem Eurytionis patre procreatam vxorem duxit, de qua sibi Polydoram gignit, quam postea Sperchio flumini cognomento Boro Perieris filio vxorem collocauit, ex qua Menesthius natus est. Sed & alteram duxit, Peleus, nempe Thetis Nerei filiam, de cuius matrimonio Iupiter, & Neptunus contenderunt. At cum Themis ex hac ortum filium patre futurum esse præstantiorem prædixisset: abstinuisset

stinuisse Iouem illius nuptias ferunt. Nec desunt, qui scribant ad eius complexum iam iam prodeuntis Ioui Prometheum dixisse, natum ex ea cælo dominaturum. Sunt etiam, qui memorent Thetis Iunonis monitu, persuasam Iouis concubitu euitasse. Hinc iratum Iouem voluisse, vt ea mortalis viri coniugio locaretur. Chironis itaque consilio eam comprehendendi, ac detinendi rationem Peleus iniiit: eam itaque, cum in varias se formas commutantem obseruasset, corripit, quæ cum interim ignis, interim aquæ, modò etiam feræ vultum caperet, non eam prius, quàm pristinam formam recepisse videt, remisit. Hanc demum in Pelio monte vxorem sibi copulauit, atque inibi Dij conuiuio excepti suo quisque munere matrimonium commendauerunt. Nam Chiron hasta fraxinea Peleum, Neptunus equis Balio, & Xantho, Volcanus ense, ac reliqui, aliis muneribus condonarunt. Hi verò Dij immortales fuerunt. Post vbi Thetis conceptum è Peleo partum edidit, cum immortalem factura clam Peleo per noctem in igne abscondit, & quidquid paternæ in eo mortalitatis erat, excoquebat, per diem verò, ambrosia puerum inugebat. At Peleus per observationem palpitantem natum in igne conspiciatus, inclamauit. Tum Thetis quo minus votum expleret suum, impedita, relicto infantulo, ad Nereidas abiit. Tum Peleus sublatum in manibus, puerum ad Chironem tulit, quem ille acceptum leonum visceribus, a prorumque & visorum medullis enutriuit, eumque, cui Ligyron antea nomen fuit, quod mammis labra minimè admouisset, Achillem nominari voluit. Post hæc Peleus Iasonis & Dioscurorum adiumento Iolcum expugnauit: Aftydaniamque Acasti coniugem occidit, ac distractis illius membris per eam intra urbem traduxit exercitum. Vbi demum nonum ætatis suæ annum expleuit Achilles, Calcanthe Troiam sine ipso capi non posse, prædicante, Thetis, quod filium eo in bello militantem interiturum omnino præuidisset: muliebri ipsum veste contextum in Scyron insulam Lycomedis pro puella incorrupta, ac virgine perductum comendauit: ibique agens adolescentulus, Deidamiam regis filiam comprimit: ex qua Pyrrhum filiam extulit, qui no-

*Matrimonium
deorum muneribus
commendatum.*

*Sine Achille
Troia capi non
potest.*

no postea nomine Neoptolemus est appellatus. Care-
rum Vlysses, quando ei apud Lycomedem esse Achillem
indicatum fuit, quæsitum tuba vsus inuenit: Ad hunc
itaque modum Achilles ad bellum Troianum perductus
est: Ad quod etiam Phœnix Amyntoris filius illum com-
mitatus accessit. Hunc à Clyria patris pellice, vt de stu-
pro in interpellata falso insinuatam pater oculorum luce
priuauit. Quem Peleus ad Chironem, ductum, ab eò-
que curatum oculorum luce recuperata Dolopum re-
gem constituit. Insuper Achilli Patroclus Menœtij, ac
Stheneles Acasti, siue, vt alijs placet, Periapidis Phere-
tis filij, vel, vt Philocrates, inquit, Polymeli Peleo na-
ti, filius, comes accessit. Is Opuntem delatus, in talorum
ludo Clysonytnum, Amphidamantis filium impruden-
ter occidit: atque in exilium actus cum patre, à Peleo
domi in contubernio acceptus Achillis amasus efficitur.

*Cecropis fi-
gura.*

Porro Cecrops Indiges, ac geminus, id est humano
simul, & serpentino corpore præditus in terra Attica pri-
mus regnavit, & quæ prius Acte dicebatur, de suo ipsius
vocabulo Cecropiam dici voluit. Sub eo quoque Dijs
fuisse decreto concessam aiunt urbium occupandarum
potestatem, sanè in quibus potissimum priuatos hono-
res vnusquisque adipisci posse videretur: Primus igitur
Neptunus in Atticam venit, ac percussa tridente ad me-
diam arcem terra, frerum repente edidit: id loci Ere-
ctheidem vocant. Post hunc autem Minerua compa-
rauit: quæ lecto à se Cecrope occupationis suæ iudicij
reste, oleam è terra produxit, quæ nostra etiam ætate
visitur in Pandrosio. Coorta deinde inter vtrunque cõ-
tentione, ac lite de vrbe, Iupiter Mineruam, Neptunum-
que inter se pacauit, iisque, non, vt quidam memorant,
Cecropem, Cranaumque, nec Erichtheum, sed duode-
cim Deos huiusce contouersis iudices dedit, quorum
sententia vrbs Athenæ Mineruæ adiudicata fuit, quan-
do primum ab ea oleam Cecropis testimonio productâ
fuisse perceperunt: Minerua itaque de se ipsâ Athenis
nomen imposuit, at Neptunus mirum in modum iratus
Thriastum campum pessimè afflixit: atque Atticam vni-
uersam pelago mundauit. Adhæc Cecrops Agraulon
Actæi filiam in coniugium ducit, ex eaque marem qui-

*Athena à mi-
nerua dicta.*

dem suscepit, Erysiethonem, qui sine maribus liberis
è vita decessit, filias verò, Agraulon, Hersen & Pandro-
sum. At ex Agraulo, ac Marte gignitur Alcippe. Huic
vim inferre Alirrhothius Nepruni, & Eurytes Nymphæ
filius à Marte deprehensus, occiditur. Quamobrem Ne-
prunus Martem in Ariopago cædis reum agit: Is duode-
cim Deorum sententia iudicatus absoluitur.

At Cephalus Herfes, & Mercurij filius fuit, quem
cum Aurora supra modum amaret, correptum secum
asportauit in Syriam, ibique illius concubitu graui-
da fit, & Tithonum peperit, cui Phaëthontem filium
fuisse produnt. Huius autem fuit Astynous, ex quo,
Sandocus: qui è Syria profectus in Ciliciam, Celen-
derim urbem condidit: ductaque in matrimonium
Thanace Megeffari filia Cinyram Assyriorum Regem
procreauit. Hic Cinyras cum in Cyprium se contu-
lisset, cum populo, Paphum condidit. Ductaque ini-
bi vxore Metharme Pygmalionis Cypriorum Regis
filia Oxyporum, & Adonin genuit: Necnon filias Or-
sedicen, Laogoremque, & Bræsiam ex eadem suscepit.
Hæ verò ob Veneris iram alienigenis permistæ vitis
vitam in Ægypto cum morte commutarunt.

Adonis autem puer adhuc, Dianæ iracundia, in ve-
natione ab apro percussus interit: Hunc Hesiodus
Phœnicis & Alphefibœæ filium fuisse ait. Panyas ve-
rò de Thoante Assyriorum rege, qui Myrrham filiam
habuit, natum refert. Hæc Myrrha per iram Veneris,
quod eam nihili faceret, patris amore corripitur: atque
vsa nutricis operâ, cum inscio patre noctes duodecimi
concubuit. Is, vbi rem sensit, stricto in filiam ense im-
petum fecit, quæ, cum iam comprehenderetur, Deos
rogat, vt nusquam appareat. Tum Dij illam miserati
in arborem sui nominis commutarunt: ac decimo post
mense rescissa arbore, Adonin ex ea filium ortum fuisse
ferunt. Quem Venus formæ ergò infantem adhuc
clam deis in arca occultatum, ante Proserpinam con-
stituit, quem simul ac illa conspexit, se redditurum ve-
gavit. Delato ad Iouem iudicio, tres in partes annu par-
titus est, vt vnâ apud se ipsum, alterâ cum Proserpina,

*Adonidis
ortus.*

tertiam demum cum Venere Adonis permaneret, imperavit. Adonis autem, quæ pars sibi ab Ioue distributa fuerat, eam ipsi Veneri attribuit. Nec longo post tempore inter venandum Adonis ab apro vulneratus occidit.

Post, vbi Cecrops humanitatem exiit, Cranaus indigena, sub quo Deucalionis diluuium fuisse narratur, ducta à Lacedæmone Pediade Menetis filia, Cranaem genuit, & Cranæchmen, & Athidem, quæ cum, virginitate necdum expugnata obiisset, Cranaus ab ea terram Athidem vocitavit.

Vbi, post Cranaum expulsam regnavit Amphictyon. Hunc nonnulli Deucalionis, alij verò indigenæ hominis filium fuisse dicunt. Qui, cum duodecim annos regnum tenuisset, ab Erichthonio pellitur, hunc Hephestes, ex Cranaë Athidis nata filium esse aiit. Sunt etiam qui Volcani, & Palladis esse velint, hunc in modum. Minerua olim arma sibi constari volens ad Volcanum adierat. Hunc interim relictum à Venere Mineruæ constuprandæ Cupido desiderium incescit: eamque attricare aggreditur. Hæc fugit: ille fugientem insequitur, utque proximè eam venit, in summa erat necessitate, claudicabat enim, Deam inire conabatur. Ea verò, ut pudica erat, & virgo, virum non admittebat. Volcanus demum tentigine ruptus in virginis femur semen effudit. Tum tristata, semen lana deterfum in terram deiecit, ac mox in fugam se dedit. Interea verò ex demisso in humum semine gignitur Erichthonius. Hunc clam diis aliis, dum immortalem facere studet, educavit: positumque in cista Pandroso Cecropis filia commendavit: interdicitque ne cistam retereret: At Pandrosi sorores, quod curiosæ admodum forent, cistam aperiuunt, aduolutumque puero draconem spectant. Nec desunt, qui ab eodem dracone fuisse interemptas, astipulentur, Aliorum verò testimonio Palladis ira, furore percitæ, de summa sese arce præcipites eiecerunt. Interea verò Erichthonius in templo à Minerua ipsa enutritus pulso Amphictyone Athenarum regno potitus est, ac Mineruæ signum in arce constituit: necnon Panathenæorum celebritatem instituit, Pasitheamque Naidem Nym-

pham vxorem accepit, ex qua sibi Pandion natus est.

Denique Erichthonio vita functo, ac in primo Palladis Fano sepulto, Pandion regnum adipiscitur: quo regnante Ceres, Dionysiusque in Atticam venere: Atqui Cererem Eleusine * Celeus suscepit. Dionysius verò ab Icario hospicio excipitur, à quo vitis palmitem muneris accepit, ab eoque vini facendi rationem didicit. Is igitur Dei beneficia mortalibus imperiturus, ad pastores se quosdam contulit, qui cum gustassent vinum: atque animi caussa sese largius meri poculis inuitassent: malum sibi medicamentum datum esse arbitrati Icario necem fustibus intulerunt. Erigone verò filia patrem vestiganti, herilis canis, cui Mæra nomen fuit Icarium consecrari solita, cadauer, vbi nam delitesceret, indicavit. Tum filia patrem desens se ipsam ex arbore suspendio necavit. Pandion interea ducta vxore Zeuxippe matris suæ sorore, filias Procne, ac Philomelam, & geminos Erechtheum, Butemque suscepit. Dein confiato in Labdacum bello de terræ finibus in belli societatem Tereum Marris filium de Thracia conuocavit eoque bello per eius auxilia præclarissimè gesto: Procne filiam suam Tereo nuptui collocavit. Hic suscepto ex ea Ite filio, Philomelam amore succensus vitiat. Eamque, simulato Procnes obitu, ruri celat, & huiusce loco Philomelam ductam comprimit. Inde huic linguam defecuit, ea verò per literas in peplo contextas; suas ipsius Procne sorori, miserias significavit. Hæc, post quaesitam germanam, Ite puerum trucidatum, elixatumque Tereo infcio epulandum apposuit, ac repente cum sorore profugit, Tereus cognito facinore abrepta securi fugientes insequitur. Hæc verò, cum iam Dauliam Phocidis urbem peruenissent, circumsepe Deos rogant in auem mutari. Tum * Procne fit lusciniæ, Philomela verò in hiruindinem transformatur. Adhæc Tereus in vupam commutatur.

Inde Pandion vbi fato concessit, filij diuisis inter se patriis facultatibus, Erichtheus regnum accepit. Sacerdotio autem Mineruæ, Neptunijq; Butes Erichthonij filius honestatur. At Erichtheus Praxitheam Phralimij, & Diogenæ Cephiæ natæ filiam vxorem duxit, ex qua

Cepheus.

Secundū quosdam Procne in hiruindinē, Philomela in lusciniam transformatur.

filios habuit mares, Cecropem, Pandorum, & Metiqnem, feminas verò Procrin, Creusam, Chthoniam, Orithyiam, quam postea Boreas rapuisse dicitur. Chthoniam Bures in coniugio habuit. Atqui Xuthus Creusam duxit, & Procrin Cephalus Dionei filius. Hæc sumpta corona aurea Preleonti subigitur, & à Cephalo deprehensa, ad Minoem confugit. Hic eius etiam amore correptus est, eiusque concubitum impetrat. At, si mulier hæc cum Minoë concubisset, nulla potuisset ratione seruari. Nam Pasiphaë, quod cum multis mulieribus Minoem rem habere non ignorabat, eum veneficiis infecit, ut quoties secum alia cubaret, in illius artus viperæ irruerent immanes, eumque in modum pellices Pasiphaë disperdebat. Cephalus igitur, perniciosissimum habebat canem, cui Lælapi nomen fuit, & quem nulla fera poterat euitare. Iaculum adhæc, cuius ictus neminem vnquam fessellit. Inter hæc Procris cõspicata virum, Circaam sumens radicem, nequid sibi obesset, concubuit. At verita rursus Minois coniugem, Athenas proficiscitur, & in Cephalo gratiam rediit: & cum eo ad venandum concedit, quippe quæ venandi studio mirificè oblectabatur. Hæc occultè virum insecta inter fruteta latitabat, eiusque motus permoueri virgula maritus lentiens iaculum ineuitabile misit, cõque percussam vxorem Procrin interfecit. Quocirca Cephalus ab Arcopagi Iudicibus exilio sempiterno damnatur.

Interea verò Orithyiam Ilium amnem traicientem Boreas rapuit, & cum ea concubuit. Hæc illi filias Cleopatram, & Chionem, mares autem Zetem, & Calain aligeros peperit. Qui cum Iafone in Colchos nauigantes, & Harpyias insectantes moriuntur: siue ut Acusilaus ait, circa Tenum insulam ab Hercule intercepti fuerunt.

Cleopatram Phineus coniugem cepit: cui ex ea filij gignuntur Plexippas, & Pandion, his auctus filijs, ex Cleopatra Idæam, deinde Dardani filiam sibi matrimonio sociavit. Ea verò, priuignos, quod ipsam in stuprum illicere voluissent, falso apud patrem infimulat, Huic ille credulus, ambos oculis priuat. In-

Phineus priuignos suos oculis priuat.

testea Argonautæ cum Boreæ filiis illuc appulsi in Phineum animaduertunt.

Chione autem Neptuno admiscetur. Quæ cum, clam patre Eumolpum, peperisset, ne detegeretur, in mare deiecit infantulum. Hunc statim Neptunus exceptum, in Æthiopiam transfert, & Benthescyme filia suæ alendum commendat, & Amphitritæ. Qui, cum ætatis integre fuit, intus Benthescymes coniunx, huic alteram filiarum vxorem dedit. Hic autem vxoris quoque suæ sorori vim inferre aggreditur. Quamobrem exilio multatus cum Ismaro filio, ad Tegyrum Thraciæ regem confugit. Qui filiam, ipsius filio, coniugauit. Deinde verò insidias Tegyræ quoque comparasse detectus, ad Eleusinos aufugit, eorumque amicitiam sibi conciliauit. Rursus autem, Ismaro filio defuncto, à Tegyræ reuocatus in Thraciam redit, ac soluta inter eos discordia regnum accepit. Mox constato inter Athenienses, & Eleusinos bello, ascisus ab Eleusinis, magno cum Thracum exercitu opem laturus aduenit. At Erechtheo de Atheniensium victoria sciscitanti: Deus rem bellicam præclare gesturum cecinit, si filiarum vnâ iugularit. Qui cum natu minimam immolasset, & reliquæ tum omnes sese iugularunt. Siquidem, ut quidam testati sunt, de se vicissim occidendis, conspirarunt. Commissa verò post immolationem pugna Erechtheus Eumolpum obruncauit.

Inde verò vbi Neptunus cum ipsius domo Erechtheum dissoluit, Cecrops Erechthei filiorum maximus regnum administravit, & is ducta in coniugium Metiadusa Eupalami filia Pandionem filium sustulit. Hic vnâ cum Cecrope patre regnans à Metionis liberis per seditionem eiectus fuit. Hinc Megara ad Pylam profectus eius filiam Peliam iamdudum nubilem vxorem cepit, à qua deinde vrbis regno præficitur. Nam, cum Pylas Biantem patrum occidisset, Pandioni genero regnum tradit, ipse vero traducto in Peloponnesum populo Pylum urbem condidit. Interca Pandioni Megaris regnanti, nati sunt filij Ægeus, Pallas, Nisus, & Lycus. Nonnulli autem Ægeum Scyrij filium esse aiunt,

*Erechthei
filiarum mors.*

Pylæ quis cõditor.

sed sibi Pandione suppositum fecisse.

Demum post Pandionis obitum, eius filij perducto in Athenas exercitu Metionidas eiecerunt, ac regnum in partes quatuor distribuerunt, sed penes Ægeum summa Imperij fuit. Hic primam vxorem Metan Opletis filiam: alteram verò Chalciopem Rhexenore natam duxit. At, vbi nulla se prole augeri videret, fratrum metu ad Pythiam adit, deque filiorum progenie responsum dari sibi postulauit, cui Deus ita vaticinatus est.

*Macte noua virtute, pedem, qui promouet vtri
Ne prius excoluas, quam scandas Palladis arcem.*

At ipse ambigens quid hoc sibi vellet oraculum, Athenas iterum accedit, ac per Trœzenem iter faciens à Pitheo Pelopis filio hospicio recipitur, qui, quoniam oraculum intellexerat, Ægeo vino madenti filiam Aethram comprimendam summisit. Hanc etiam nocte eadem Nepruno coniunxit: Ægeus interea Aethræ præcepit, vt, si ex ea masculus, nasceretur, educaret: néque, cuius ille filius esset, indicaret: enses, & calceos sub saxo abditos reliquit, hæc locutus cum per atatem puer saxum subuoluere queat, ea tolleret, eumque clam cum hisce omnibus ad se rebus emitteret. Ipse interim Athenas contendit, nec non Panathenæorum certamen aggreditur, celebrare, in quibus Minois filius Androgeus omnibus victoria præstitit. Hunc Iupiter in Marathonium taurum misit, à quo fuit interfectus. Non desunt, qui illum Athenas ad Laii certamen euntem, ab athletis ob inuidiam dolo necatum fuisse prodant. Minos, audita filii morte, quo tempore in Paro Gratis sacra faciebat, sublata è capite coronam, abiecit, ac tibiam abstinuit, & sacrificium nihilo tamen secius absoluit. Hinc & in hodiernam vsque tempestatem sine tibiis, & coronis in Paro Gratis immolant. Nec longo post tempore in mari præpotens comparata classe Athenas oppugnauit.

Megara item Niso Pandionis filio regnante subuertit. Ad hæc Megareum Hippomenis filium qui ex

Onchesto Niso opitulaturus aduenerat, interemit: & is demum per filia prodicionem occubuit. Nam cum Scylla filia Minois amore flagraret patri purpureum crinem quo inuictus esse ferebatur, è medio capitis vertice præcidit, eoque facto statim ille interiit. Minos itaque Megaris potitus, virginem vincens pedibus è puppe in mare detectam summisit. Enimvero, cum id bellum diuturnius fore videretur, quando Athenas capere minime posset, Iouem, vt Athenienses commissi criminis pœnas luerent, obsecrat. Hinc, cum pestis, ac fames simul orbem inuasisset, primum quidem ex veteri oraculo, Athenienses Hyacinthi filias Antheidem, Ægeidem, Enthenidem, & Lytaam Geræsti ad Cyclopium tumulum iugularunt, sed harum pater Hyacinthus Lacedæmone Athenas commigrauit, & cum nihil inde sibi emolumentum futurum viderent, oraculum de belli exitu consuluerunt. His numen, quas ipse velle, Minois pœnas daturus renunciauit. Igitur Athenienses missis ad Minoem legatis, iniunxerunt vt ab eis, quas pœnas velle peteret, tum Minos iis vt quatuordecim corpora, septem scilicet puerorum, ac totidem & atarate parium, puellarum, sine armis Minotauro deuorandos mitterent, imperauit. Is taurus labyrintho conclusus coërcebatur, vnde ingressus quispiam haud facile exire poterat, quod multiplici viarum ambage non agnitum exitum excludebat: Hunc Dædalus filius Etapalami, qui Metionis, & Alcippæ filius fuit, exadificauit. Hic item architectus omnium præstantissimus & primus operum admiratione dignorum fuit inventor.

Hic etiam Athenis post necatum Perdiciæ sororis filium Talaum eius discipulum, aufugit, quem, veritus ne ipsum ingenij præcellentia superaret, occidit. Etenim serpentis malam nactus lignum tenuè secuit, deinde vbi puerum necasse deprehensum fuit, reus in Martis villa peractus ad Miuocem confugit. Atque inibi Pasiphaem cum Minois taurum arderet, lignea vacca affabre compacta conclusit: ac Labyrinthum construxit, ad quem quorannis Athenienses virgines septem, ac tori-

*Dædali
Laus.*

Theſei facta.

dem pueros ætate pares Minotauro vorandos mittebant: donec Theſeus ex Æthra, Ægeoque natus iam grandis factus, petra ſummota calceos, atque enſem aufert, & pedestri itinere Athenas adiens, obſeſſam iam viam à maleficis viris vndecunque pacavit. Primum quidem Peripheterem Volcani, & Anticliæ filium, qui quod clauam geſtaret, Coryneta dicebatur, ad Epidaurum occidit, qui cum imbecillis pedibus eſſet, ferrea claua munitus, viatores interſiciebat: quam ex illo præreptam Theſeus ipſe ferre conſuevit. Hic Sinem poſtea Polypemonis filium, & Syleæ Corinthi filia occidit. Huic Pityocampæ, à curuandis pinis nomen fuit. Nam cum Corinthiorum Iſthmum inſediſſet, viatores ad pinos ſectendas inuitos compellebat, qui quod eas virium imbecillitate ſectere nequirent, arborum in ſe redeuntium impetu ſublatis penitus interibant.

Hunc in modum Theſeus Sinem cruciatum è medio ſuſtulit,

LILII GREGORII

GYRALDI FERRARIEN. DE
Musis Libellus.

DIODORVS Siculus apud Græcos multi nominis historicus & poëta, qui (vt ipſe idem ait, & ab eo Iuſtinus philoſophus & martyr, itemque Eufebius) triginta annis maximam orbis terrarum partem peragrauit, vt hiftoriarum, quas ſcribere meditabatur, certioſam fidem poſteris relinqueret, ſcriptum reliquit, Oſiridem Ægyptiorum deum muſicis & choreis delectatum fuiſſe, proptereaque illum pleroſque muſicos conſectari ſolitos: inter quos nouem fuiſſe puellas prodidit, quæ modulandi artem cæterâque diſciplinâ probè tenerent, quas ideo Græci Muſas appellauerunt. Sedenim alij Muſarum duas fuiſſe generationes prodiderunt, ſecuri (vt aiunt) Muſarum antiquarum ſcilicet, quæ ſub Saturno fuerunt, & iuniorum, quas nos hoc ipſo libello deſcribere aggreſſi ſumus: de quibus nonnullorum opiniones, antequam procedamus, recenſendæ ſunt, quæ de Muſis ipſis, carumque parentibus ac numero vario modo traduntur: primamque Varronis aſſeremus, qui tres tantum Muſas fuiſſe exiſtimauit, vt teſtatur Seruius: vnam quæ ex aquæ naſcitur motu. Alteram, quam æris icſti efficit ſonus. Tertiam, quæ mera tantum voce conſiſtit. Aliam tamen Varronis D. Auguſtinus hiftoriam ſuo quodam libello explicat: Non audiendi ſunt, inquit, errores gentiliũ ſuperſtiti onũ, qui nouem Muſas Iouis & Memoriae filias eſſe ſiſxerunt, reſellit eos Varro, quo neſcio vtriſi apud eos quiſquam talium rerum doctior vel curioſior eſſe poſſit. Dicit enim ciuitatem neſcio quam (neque enim recordor nomen) locaſſe apud tres artifices terna ſimulachra Muſarũ, quæ in templo Apollinis dono poneret, vt quiſquis artificũ pulchriora formaſſet, ab illo poſſimũ electa emeret. Itaq; contigiſſe vt opera ſua quoq; illi artifices æquè pulchra explicarent, & placuiſſe ciuita-

Muſe oſiridis comites.

Quare muſe dicte.

Muſæ tres.

ti omnes nouem, atque omnes emptas esse ut in Apollinis templo dicarentur, quibus postea dicit Hesiodus poemam imposuisse vocabula. Non ergo, ait, Iupiter nouem Musas genuit, sed tres fabri ternas fecerunt. Tres autem non propterea illa ciuitas locauerat, quia in somnis eas viderat, aut tot se cuiusquam illorum oculis demonstrauerant: sed quia facile erat animaduerrere, omnem sonum, qui materies cantilenarum est, trifor- mem esse natura: aut enim editur voce, sicut est eorum qui faucibus sine instrumento canunt: aut flatu, sicut tubarum & tibiaram: aut pulsu, sicut in citharis & tympanis & quibusdam aliis, quae percutiendō sono- ra sunt. Atque haecenus Aurelius Augustinus. Sed no- men quod se non recordari ait Augustinus, Sicyon est, ut ego ex scriptoribus collegi, id quod apposui, ut Au- sonij Galli versus rectius emendetur quam adhuc factum est: sic enim in ternario legendum vbi hac dere est mentio.

*Versus Au-
sonij emen-
dati.*

*Pausania
sententia.*

*Tres solas quondam tenuit quas dextera Phoebus,
Sed Sicyon totidem ternas excaer sacrauit.*
Quo in loco ab aliis varia traduntur, nos, puto, ger- manam & veram lectionem attulimus. Pausanias quo- que & ipse tres artifices, Cephalodorum, Strongylio- na, & Olympiothenem nominat, quorum singuli ternas Musas effecerunt, & has primas fuisse. Alias verò idem Pausanias Musas tres connumerat, quas ait ab Aloëi filijs Oto & Ephialte sic nominatas, primam scilicet μελετην, hoc est, meditationem: secundam μνημν, hoc est, memoriam: tertiam ἀοιδίην, hoc est, cantilenam, quod non ratione carere videbit is qui rem altius scrutari voluerit. Idem quoque Aloëi filij Otus & Ephialtes, Musis primi rem sacram in Helicone fecisse dicuntur, & in Aspera habitasse, ut versus poetarū Hegefini ex eius poemate Arthide ostendunt, qui apud Callippum leguntur & Pausaniam. Sed & Censorinus in libro de die natali, Musas ait olim tres ideo existi- matas, quoniam organum quondam habuit tres inten- tiones, grauem, mediam, acutam. Ad haec Cornutus, quem Pharnurum vocant quidam: in libro de deorum natura, tres ideo existimatas ait, ob eius numeri perfe-

ctionem, ut qui etiam deo ipsi attribuitur. Scribit M. Tullius in tertio de natura deorum, & simul idem Phar- nutus, principio Musas quatuor fuisse natas Ioue altero, item alteras ex Ioue tertio ac Mnemosyne. Tertias quo- que ex eodem Ioue & Antiopa, quae Pierides Pieria- que a poetis appellantur. Alij duas purarunt, ut Phar- nutus scribit, a considerando scilicet & efficiendo. Alij septem: hoc ideo fortasse, quoniam totidem voces anti- quā musicorum instrumenta continebant, vel, quod totidē sunt artes liberales. Sedenim quoque paucis referē- dum est quae de Musarum numero à Plutarcho in libro Symposiaco obseruantur. Constat, inquit, Musarum numerus, primum ex eo qui vnus & octo dicitur, deinde ex triangularibus, sex videlicet & tribus, inde ex triplicato ternione. Quamobrem, inquit, non est ita institutum, ut nouem sint Mineruae vel Dianae, ut nouem sunt Musae. Quin & ipsarum mater Mnemo- sync totidem esse literarum reperitur. Tres verò anti- quitus existimatas, non secundum ea tria modulandi genera, de quibus paulò supra retulimus, verum quod potius disciplinas in tribus generibus veteres disposuere, philosophi, rhetoris, & mathematici. Hinc & tres earum Gratiae, quae Musae dicuntur. Hinc quoque, iux- ta Hesiodi opinionem, harum quaelibet in tres diuisa. Philosophia quidem in eam quae ad rationem, ad mo- res, & ad naturam pertinet. Rhetorice verò in demon- strationem, deliberationem, & iudicalem. Mathe- matica autem in Musicam, arithmeticam, & geometriam diuisa est. Alij in ea quae ἀπλανα dicuntur distri- buunt, hoc est, non errantia, & in ea quae κλωνώμενα, hoc est, errantia, & in ea quae sub luna corruptioni sub- iecta sunt. Alia item afferuntur multa, ut de Parcis, & de iis quae in Sicyone fuerunt, quae breuitatis causa praerere. Nouem insuper Musas numero quidam prodi- dere, quod is numerus maxime sit perfectus: vnde Graeci pariter & Latini interdum pro maximo numero & consummato nouem dixere, ut in Homero obseruat Eustathius, & in Nicandro grammatici. Idem & Theon in Arato. Et propterea existimauit Hesiodus nouem numerum esse Musarum, quod bonus sit ad omnia, &

*Musae duae,
musae septem.*

*Plutarchi lo-
cus*

*Nouem Musae
sic.*

*Hesiodi sen-
tentia.*

Horatius.

æqualiter æquus. Sed & ad hunc numerum respexisse videri potest Horatius, cum quæ perfici volumus opera, nonum in annum premi præcipit, quem post secutus est F. Quintilianus tamen decimum in eo loco perpetuam quidam reponunt. Antiqui præterea gentium theologi, ut autor est Macrobius, nouem ideo Musas esse voluerunt, quod octo sint sphaerarum cælestium musici cantus, & vna maxima sit sphaera quæ constat ex omnibus. Vnde Aſcræus Hesiodus octauam Uraniam vocat, quia post septem vagas octaua stellifera est sphaera, quæ proprio nomine *ἑπταὸς*, hoc est, cælum vocatur. Nonam verò maximam dixit, qua constat sonorum concors vniuersitas. Sed & Arati interpres scribit, Orpheum lyram ideo *τιουιχordam* constituisse, quoniam idem esset Musarum numerus. Nec defuere etiam qui Musarum choreas & cantus cum Apolline, mundi totius concentum & sphaerarum, cælestiumque circulo- rum vertiginem significare dicerent: vnde & Apollo sua mundum citharâ temperare ab Orphæo in hymnis dicitur. At Censorinus perosque ait existimasse septenarium & nouenarium numeros in hominum vita multum valere, quod septenarius ad corpus, nouenarius ad animum pertineat, illeque medicinæ corporis & Apollini attributus, hic Musis: quia morbos animi quos appellant *ἄδη*, musica lenire ac sanare consuevit. Qui verò theologiam Orphicam professi sunt, illud apud Orpheum obseruant, ipsum in animis & globis cælestibus vim duplicem statuisse; alteram quidem in cognoscendo, alteram in globo ipso viuificando atque regendo. Nam in lunæ sphaera vim illam Bacchum Licnitam, hanc Thalam nuncupasse volunt. In Mercurij verò sphaera, illam Bacchum Silenum, hanc Euterpen. In Veneris sphaera hanc Lysium Bacchum, illam Erato. In Solis sphaera hanc trietericum Bacchum, illam Melpomenem. In Martis hanc Basarcum, illam Clio: In Iouis hanc Sebazium, illam Terpsichorém. In Saturni hanc Amphicton, illam Polymniam. In octaua sphaera hanc Pericionium, illam Uranien. In anima autem mundi priorem vim Bacchum Eribromum, alteram Calliopen.

*Octaua vna-
ma dicta.**Censorinus.**Mira Musi-
ces virtus.**Duplex vir-
tus in globis
cælestibus.*

Quibus sic statutis, illud subinferunt, quod ideo singulis Musis singula Bacchi cognomina conferunt, ut Musarum vires diuinæ cognitionis hætare ebrios intelligamus; nouemque Musas, nouemque Bacchos circa vnum Apollinem, hoc est, circa vnius splendorem solis inuisibilis discurrentes, atque hæc quidem illi. Alij verò ita interpretantur. Iupiter, aiunt, rerum omnium parens, è Mnemosyne, hoc est, è memoria & cognitione sui Musas genuisse dicitur, quæ mentis conceptus significant, æternarum rerum contemplatores, quæ quidem res intellectu tantum percipi possunt. Nam Musæ dictæ sunt, ut Plato existimat, quasi indagatrices, ut prope quæ per naturæ vestigia sensilis atque mathematicæ, superna & cælestia indagant. In Heliconis verò montis secessu, ut nomen ipsum indicat, anfractuosi, choros suos agentes, per quos rerum seriem intelligimus, quæ infinitam complectitur sapientiam. Eius porro montis duo vertices significare possunt tropologiam & anagogen, vel, ut alij, physicam & theologiam. Nec defuerunt qui nouem Musas, nouem beatorum animo- rum choros, hoc est, angelos designari crederent.

*Iupiter Mu-
sarum parens.**Helicon
montis*

Verum hæc ego ipse non libenter commemoro, quadre iam satis. Legimus præterea Lydos proprias qualdam apud se Nymphas Musas nuncupasse, ut est apud Theocriti expositores. Carius enim Iouis & Torrebiam filius, ut in quarto historiarum Nicolaus prodidit, cum forte errabundus vagaretur, ad paludem quandam peruenit cui nondum nomen erat impositum, ipse à matre Torrebiam appellauit, ibique Nympharum, quas indigenæ ipsi Musas vocitant, auditos cantus edidit, atque exinde modulationis lydiæ autor extitit, ut Stephanus etiam testatur. Nos autem vulgatam magis hoc libello sequimur opinionem, quæ nouem Musas fuisse confirmat, quas aliqui Osiridis, alij Bacchi, plurimi Apollinis comites fuisse tradiderunt. Vel propter cæli harmoniam, cuius solem principem ac rectorem esse Philosophi voluerunt, qua de re & in dialogis de poetis copiosius scribere meditamur: vnde & à Græcis Apollo Musagetes dicitur, quasi Musarum dux, de quo ante alios Lutatius in primo com-

*Carius Au-
thor modula-
tionis lydiæ.**Apollo Mu-
sagetes quo-
modo dictus.*

munis historiae, ut Probus scribit. Quin etiam ab eodem Apolline doctas quidam tradidere, qua ex re & Musicus est nuncupatus. Sunt tamen qui putant Musas à Parcis edoctas fuisse. Diodorus Siculus Musis ab Ioue patre literarum inuentionem attributam asserit. Fuerunt igitur nouem Musæ, Iouis & Mnemosynes filia, ut in Theogonia canit Hesiodus, cuius hi sunt versus.

Muse litterarum inuētores. Non enim Muse.

Μούσαι δ' Ἀνμπίλαδες κούραι Διὸς ἀγχιόχοιο,
τὰς ἐν Πιερίῃ κρονίδῃ τέκε πατρὶ μιν γαῖσα
μνημοσύνη. Et idem:

Ἐννέα θυγατέρες μεγάλου Διός.

Quem Proclus Lycius est imitatus in hymno ad ipsas Musas, sic canens:

Υμνοῦμεν μερόπων ἀναγώγων, ὑμνέομεν φῶς

Ἐννέα θυγατέρες μεγάλου Διὸς ἀγλαοφάνους.

† Id est Saluete filie Iouis.

Item Homerus eas in hymno ita salutat: χαῖρετε τί κνεα Διὸς † Idem ait Orpheus in principio hymni, quem Musis cum libani, id est, thuris suffimento dicauit.

μνημοσύνης καὶ ξηνὸς ἐριθόχοιο θυγατέρες
μῦσαι περὶδες. & reliqua.

Musarum ortus. Muse quare Mnemosynes filia dicta.

Nouem verò, eas, nouem noctium concubitibus genitas, Hesiodus aliisque Graeci poëtae finxerunt. Sed enim ea de causa Iouis & Mnemosynes, hoc est, memoriae filias appellatas inuenio, quod iis qui ad disciplinas & scientias peruenire cupiunt, duo hæc in primis necessaria sunt, intellectus scilicet & memoriae potestas: hoc Graeci *μνημονικὸν*, illud *νοσημὸν* vocant. & hoc quidem Proclus in commentariis. Aliqui tamen Cæli & Terræ filias dixerunt, ut Alcmaeon, Pharnutus, & Eusebius, quibus in quopiam hymno astipulatur Pindarus, sic Musam alloquens, Ἀρχὴ δ' ἐρανῶ θυγατερ. vbi commentatores ex Aristarchi sententia & Mimnerca, asserunt Musas Cæli filias. Idem & Pausanias, qui non Mimnercam, sed Mimnermum hoc ait in elegiis prodidisse, in proximo ad Gygen Lydum: Antiquiores inquit, Musæ Cæli filia, Iouis verò iuniores fuere. Musarum verò nomina Orpheus in hymnis, Hesiodus in Theogonia duobus his versibus ita complexi sunt.

κλέω

κλέω τ' ἐντέρη τε μελοποιή τε,
τέρψιχόρη τ' ἐραδίω τε πολυμνία τ' ἔρανί τε,
Καλλιόπη. & reliqua.

Cum Apolline igitur decem sunt Musæ, quoniam (ut inquit Fulgentius) humanæ vocis decem sunt modulamina, vnde etiam cum decachorda Apollo pingitur cithara. Sed & legis diuinæ scriptura decachordum dicit psalterium, quod nostri Christiani Laudatorium, si modo id rectè, appellarunt, Hebræi verò Nablou, ut D. Hieronymus docet. A Graecis quoque tum Nablatum Naula, tum etiam Nablia dicuntur: qua de re cum ab aliis, tum præcipuè ab Athenæo in Dipnosophistis copiosè disseritur. Figurantur itaque ut idem scribit Placiades Fulgentius, nouem Musæ cum Apolline, per quatuor dentes è contrario positos, quos lingua percussit, per duo labra velut cymbala verborum, per linguam ut plectrum, per palatum, cuius concantitas profert sonum, per gutturis fistulam quæ excursu tereti meatuum spiritalem præbet, per pulmonem, qui velut æternus follis conceptum spiritum reddit & reuocat. Nunc verò illud disquirendum, vnde Musas nomen sortita.

Plato quidem in Cratylo Musæ ἀπὸ τῆς μῦσθαι, quod est inquirere, dictas affirmat, cui Pharnutus in libro de natura deorum subscribit: ita enim ait, καλοῦνται δὲ μῦσαι ἀπὸ τῆς μάσσης, ὅ ἐστι ζητήσεως. Musæ, inquit, dicuntur ab inquisitione. Idem sentit Suidas, qui propterea ait eas ab inquirendo dictas, quoniam ipsæ sint omnis disciplinae causa. Idem & Palapharus. Vnde & aliquando Mosas eas antiqui vocauerunt. Eusebius tamen in Euangelica præparatione Musas tradit ideo sic appellatas, quia *μνέω*, apud Graecos honesta bonæque doctrina institutio significat: quamobrem, ut puto, eas Orpheus & Proclus hominibus religionem monstrasse in hymnis suis cecinerunt. Quidam Musas per concisionem, quasi melusas, à *μέλω* declinari volunt. Alij verò propter disciplinarum inter se contuentiam quasi *δμοσῶσαι*, vel quod inuicem, sicut virtutes, necessariae sibi esse videantur, ut ait Cassiodorus. Vnde fit ut ab antiquis nonnullis doctrinæ ac scientiæ

Decem esse musas. Apollo quomodo depictus.

Psalterium dictum decachordum.

Vnde Musæ dicte fuerūt.

Scientiarum connectio.

*Cur Musæ
potius puella
quàm coniu-
gata.*

copula ac nodus quidam existimentur. Sed cur Musas potius antiqui puellas quàm coniugatas consinxerit? hoc sic Cornutus exponit, vt ex re nomina ita sint sortitæ feminea, quod ad earum videlicet symbolum multa scientia congnatur. Potest & dici propter fructum qui gignitur ex animæ iudicio. Virgines quoque dicuntur, quoniam virtutis disciplinæ, vt virgines abdicatæ atque incomptæ esse videntur, natiuo scilicet decore contentæ: id quod & de cæteris disciplinis non incommode dici puramus, atque ideo interiores & reconditas literas opinor appellat Cicero. Eadem & ratione Cupido quodam Luciani dialogo, Musas ait se vereri quod virgines sint, & semper aliquid cogitent, sèque in suis cantibus contineant.

*Cupidinem
Musas vere-
ri.*

Musas insuper antiqui simul versari, & in chorum numerumque ludos agere dixerunt, propter scientiarum copulam & nexum, vt modo dicebam, quo inter se disciplinæ quodam quasi nodo copulantur & coniunguntur. Hinc opinor cyclicas scientias appellat Capella Martianus, & encyclium constituit Victruuius, & notissima est illa à Græcis vocata encyclopædia, de qua Plutarchus, & longe pluribus Proclus, ex nostris meminit Plinius & Fabius. Eadem causa forores existimatas facile crediderim. Ad hæc in montibus dicuntur versari, vt ait Cornutus, quod secessu & solitariis maxime locis studiosi viri delectantur.

Quin & Plutarchus lucos & Musarum delubra quàm longissime ab viribus statuta fuisse scribit, in eo qui est περι πολυπραγμοσύνης inscriptus. Sunt & qui ideo in Heliconis & montium verticibus versari autument, quod ipsa sapientia atque intellectus, ex quibus disciplinæ ac scientiæ nobis comparantur, dicuntur in hominis capite: id quod in primis Platonis placet, vt in puriori & eminentiori loco esse, quæ per Musas intellicantur.

Eas etiam palma coronari multi prodidere, propter quandam nominis similitudinem. Phœnicum enim populorum inuentum esse literæ dicuntur, & ab iis ad Græcos delatæ: idcirco & id vtrunque apud Græcos phœnix significat, id quod me ostensurum pluribus

spero in primo de Poëtis dialogo. Vel, vt consentaneum magis Cornuto videtur, ideo palma Musæ coronantur, quoniam eius arboris fructus dulcis sit, multitius, tardè crescens, & multiplex & copiosus.

Attribuitur & laurus Musis, vel quod ea arbor ad inspirationem & afflatum, & vt Græci dicunt, enthusiasmon conferat, quod Sophocles in Cassandra docet, Vel quod eius arboris gustu poëticam se facultatem adipisci antiqui credidere, vt Lycophron innuit, qui poëtam daphnophagon vocat, & de se canit Hesiodus: atque ideo etiam à Iuuenale dictum, Laurumque momordit. Vel potius quod ea arbor semper sit virens, atque simili modo bonorum poëtarum versus virefcere perpetuò dicuntur docta per ora virorum.

Quin & eadem causa in Musarum & Apollinis certaminibus poëtas victores, quasi immortalitate quadã dignos, lauru coronari apud antiquos, & nunc improba quadam ambitione moris esse videmus. His ita à me collectis, planè congruum videtur, Musarum etiam cognomina, quorum frequens apud scriptores sit mentio, paucis recensere: Sunt igitur in primis Musæ Nymphæ nuncupatæ, quod Acron notat illo Horatii versiculo: Vidi docentem, credite posteris, Nymphasque discentes. Item Vergilius: Nymphæ noster minor Lybethrides. Huc adde quæ de Nymphis Lydorum paulò ante retulimus, quæ Musæ dictæ sunt.

Vocantur & Camænx quasi canicæ, à cano, vt Festus, Macrobius & Seruius docent. M. tamen Varro primum Casmænas dictas ait, inde Carmænas, postremo litera rablata, Camænas. Dictæ sunt & Heliconiades ab Helicone Bœotix monte, non Parnassi iugo, vt cum Seruio grammaticorum plerique existimauerunt. In Helicone quidem, vt antè retulimus, Musis primi sacrificare Otus & Ephialtes fratres, eumque montem Musis sacrum esse voluerunt. Sed & Heliconem quidam fluium quoque fuisse prodiderunt, qui per LXX. stadia lapsus sub terram fluit, atque ita XX. circiter stadia occulto & subterraneo cursu labens rursus erumpit, & pro Helicone murato nomine Baphyras vocatur. Id ea causa factum Græci

*Palma Mu-
sæ quare co-
ronantur.*

*Musarum
cognomina*

*Musæ cur
dicte nym-
phe.
Musæ cur
dicte camæ-
næ.
Cur heliconi-
ades.*

fabulantur, quod quæ Orpheum discerperunt mulieres, in eo cum se ablucere vellent, fluvius tum alucum abdidit. Quidam Heliconem montem Melisum appellant, ut Nicædri expositores testantur. Alij non à monte, sed ab instrumento musico quod helicon dicitur, in quo chordæ novem inveniuntur, dictas Heliconiadas autumant: de quo quidem instrumento cum alij, tum in musica sua meminit Prolemæus, quam latinam facit noster Leonicensus. Sed de hoc satis. Dicuntur & Parnassides Musæ, à Parnasso Phocidis regionis monte, qui & Larnassus antiquitus dictus est, teste Stephano & Apollonij commentatoribus, à larnace, id est, ab arca Deucalionis quæ ibi delata fuit. Longe verò post diluivum Parnassus dictus est ab heroë Parnesso eius montis incolâ, ut Hellenicus memoriæ mandavit.

Cur parnassides a Parnasso Parnassus antea dictus Larnassus.

Alij à Parnasso Cleodore nymphæ & neptuni sive Cleopompi filio. In Parnasso alternis annis bacchanalia agebantur, vbi Saryrorum frequens cernebatur cœtus, & plerumque voces exaudiebantur, itemque cymbalorum crepitus ad hominum aures perueniebant, ut apud nostros Macrobius notat. A montibus Aonijs Bœotia, Aonides frequenter Musæ cognominantur. Bœotia quoque regio & ipsa Aonia dicta est, à cuius etiam populis Hyantiis, Hyantiæ sorores dictæ sunt à poetis.

Cur Aonides.

Citheriades verò nuncupatæ à Citherone monte, vel saltu Thebis propinquo. Pierides vel Pieriæ, à Piero monte, ut ait Festus, dictæ sunt. Stephanus tamen Pieriam civitatem & regiunculam nominat: sed Apollonij interpretes Pieriam montem Thraciæ asserunt, in quo versatus est Orpheus. Græci Hesiodi expositores Pieriam Macedoniæ montem esse tradunt, in quo genitæ sunt Musæ, qui mons Thraciam usque attingere dictus est: quod ea ratione fictum arbitramur, quoniam primus apud Græcos, & sapiens & poeta & theologus Orpheus in hac loca diversatus est, vel si Ovidio poetæ credimus, Pieriæ Musæ dictæ sunt à Pieri & Aganippe filiabus, quæ cum veris Musis ausæ sunt decertare, vnde victæ in picas mutatæ fuerunt.

Pierum etiam vetustissimum poetam legimus, à quo Græcorum nonnulli Musas aiunt lepidis adeo carmini-

bus celebratas, ut ab eo etiam Pieriæ nuncupatæ sint. Alij verò quod Pierus Macedo, à quo mons cognominatus est, cum Thespias profectus esset, primus Musas novem statuerit, id quod in Bœoticis scribit Pausanias. Pegasides quoque dictæ sunt, ut Festus docet, à fonte quem Pegasus ictu vngulæ fingitur aperuisse: ob quam causam & Græcè Hippocrenæ appellatæ sunt ab ipso fonte, cuius aquas vocales fuisse plurimi scribere Græcorum: à quibus, ut videtur, Sidonius Apollinarius loquaces denominat, cum inquit: Texerunt vitreæ vado Hippocrenes, Tunc hac merfus aqua loquaci vnda, & reliquum. Idem Statius in epithalamio Stellæ poetæ: Et de Pieriis vocalem fontibus vndam. Pindari commentator rem ad allegoriam refert, quod scilicet poetæ soliti essent canere carmina, vel propter Musicam quæ fit ex aqua, cuius & nos antè meminimus. Ab eodem etiam fonte Aganippides frequenter appellantur, quoniam & fons ipse Aganippe cognominatus est. Alij licet Aganippe fontem fuisse velint in Helicone, sic ab Aganippe dictum Termessi fluminis filia. Fluit autem Termessus, ut scribit Pausanias, circum Heliconem. Multa hic consultò prætereo quæ de Pegasi fabula afferre poruissem, sed ea cum Græcis tum Latinis notissima.

Pierius mons,

Musæ cur pegasides dictæ.

Musæ cur Aganippides dictæ.

Aganippe fons.

Musæ cur Ilisides dictæ.

Musæ cur Thespiades dictæ.

Ilisides quoque & Ilisides Musæ nuncupatæ sunt ab Atticæ flumine Ilissio, ut in Attica Pausanias docet. Stephanus tamen ab vrbe Ilisso dictas existimat, testemque vocat Apollodorum. Thespiades verò Musæ vocantur, non, ut quidam putant, à Thespia matre vel nutrice, quod nusquam apud idoneos autores compertum, sed à Thespia vel Thespiis, viroque enim modo dicitur, ut ait Stephanus, civitate Bœotia, vbi præcipuè Musæ colebantur.

Si quis tamen querat quænam fuerit Musarum nutrix, is Hyginum in astronomico poetico legat, & in Aratum Latina commentaria, quæ in Bassum à quibusdam referuntur, vtrique enim eam Euphemem vocant, quæ Crotonem filium habuit, qui Musarum precibus, quod inter eas est versatus, & ab eis musicum edoctus, ab Ioue inter sidera collocatus, sagittarij no-

*Muse libe-
trides cur
dicte.*

*Muse cur di-
cte Pimple-
iades.*

*Castalides
cur dicantur
Muse.*

men habet. huius quidem Euphemes statuum Pausanias in Helicone positam fuisse ait ad Musarum lucum. At Libethrides à Magnesiæ fonte Musis ipsis consecrato nuncupatae sunt, cuius Plinius & Solinus meminere, Sedenim Libethrium montem triginta ab vbe corona stadiis Pausanias distare facit, in quo & fons & Musarum Libethriadum simulachra fuisse dicuntur.

Fuit & Libethra ciuitas in monte Olympo, vel Dionysij oraculo memorabilis, de non eruendis à sue ossibus Orphei. Sunt & dicte Pimpleiades à fonte vel vico Macedoniae, vt Porphyrio ait: vt verò interpretes Apollonij, à Pimplia regione quæ esset prope Pieriam. Tidem & montem & fontem & pagum Pierij eodem nomine commemorant. Literarum tamen quidam (vt videtur) parum gnari, Pipleades potius quam Pimpleiades vocitant. Græci certe, quorum hoc est vocabulum, *πῖμπλεια καὶ πῖμπλια*, non *πῖπλια* effecerunt. Videtur tamen Varro in tertio de lingua Latina Pipleadas nuncupare, sicuti Acron etiam, qui eas ab aliquo us à peplō vestis genere dictas ait, vel ab Orchomeniorum monte Pimpleo. Non desunt inter grammaticos qui hic meras nugas confingant, quæ deuorandæ à nobis potius quam adscribendæ sunt.

Castalides Musæ nominatæ sunt à Parnassi fonte Castalio, cuius aqua potu dulcis fuisse traditur, quam apud Stephanum Castalia est ciuitas Ciliciæ. Nicephorus in interpretatione Synesij, fontem esse prope Antiochiam Syriæ, vbi oracula redderentur, testatum reliquit. Idem scribit multo ante Nicephorum clemens & alij. Mythologi quidem castaliam ferunt virginem quampiam fuisse, quam cum ardentius Apollo deperiret, ei que vim inferre studeret, sese in fontem ipsam precipitasse, à cuius nomine castalius fons cognominatus est. Idem grammaticus Lactantius, qui & Lutarius à nonnullis.

At verò Probus, castalius, inquit, fons est Delphi in Apollinis oraculo, qui abluat ipsam aram dei, dictus à castalio Delphici Apollinis filio, alij à castalio parte Thyiæ, vnde Thyiades Bacchæ Nymphæ vocatæ sunt. Panyasis poeta castaliam hoc versu Ache-

ioïda vocat: Castaliæ aduenit diuinam Acheloidos vndam. (sic enim ego ex tempore lusi) quo fit vt nonnulli Acheloi filiam Cystaliam existimarint. Coracides quoque appellatæ sunt à colle, vel antro potius Corycio in Parnasso Delphis proximo, cuius meminit & Laërtius in vita Pherocydis, & Apollonij Rhodij commentatores, qui nuncupatum illud aiunt à Nympha Corycia, cuius & Apollinis Lycoreus filius fuit, à quo Delphici incolæ Lycoses nuncupati sunt, aliæ sint licet de his populis opinionones, quæ nostri non sunt instituti. Alterum præterea antrum Corycium & vrbs in Cilicia fuit, vel croco nota, vt Herodotus & Strabo aliique. Stephanus tamen & multis aliis in locis eius nominis esse vrbes ostendit. Ad hæc Mnemosynides vocatæ sunt Musæ, à matre earum Mnemosync, quæ, vt diximus, est memoria. Parcides quoque, vt ait Festus Pompeius, à fonte Macedoniae, propter liquoris eius vnicam subtilitatem. Dicuntur & Ligæ, vt in Phædro scribit Plato, siue propter speciem cantus, siue propter musicum genus canorum quod ligium nuncupatur. Olympiades & Varro nominat ab Olympo monte, carmen illud asserens: Musæ quæ pedibus magnum pulsatis Olympum, quod quidem carmen ab Homero deductum videtur, qui Musas inuocat olympia recta habitantes hoc carmine, *ἔπειθ' ἠνύμοι μῶσαι Ὀλύμπια δώματ' ἔχουσαι*. Cuius etiam vni hemistichium & pars extrema cum apud alios, tum apud Hesiodum legitur, Sed & Olympiades Terentianus Musas hoc versu vocat: Carmen suauē deditis Olympiades mihi Musæ. Item Hesiodus in Theogonia: *μῶσαι Ὀλύμπιας ποταμὸν Διὸς αἰγιόχοιο*. Sunt demum Ardalides Musæ cognominatæ ab Ardalo Vulcani filio, qui cum ad Træzenios tibiam & Musas derulisset, eas ita appellauit, autor Plutarchus in Symposio, & Stephanus, qui ait, *ἀρδαλίδες καὶ ἀρδαλιώτιδες τιμῶνται αἱ μῶσαι ἐν τρωϊκῇ* sic dicte vel à quopiam Ardalo, vel à loca. Amplius addit Pausanias, apud Træzenios veterem fuisse aram, super quam Musis & Somno rem sacram faciebant, quod scilicet somnum Musis conuenire arbitrabantur. Item Musas

*Muse vnde
Corycides dicte sunt.*

Cur Ligie.

Cur Olympiades.

Cur Ardalides.

*Cur Musa
Maonida di-
ctæ.*

*Nominis mu-
sarum inter-
pretatio.*

*Vnde prima
dicatur Clío.*

*Secunda cur
vocetur Eu-
terpe.*

*Tertia cur
Thalia dicta.*

*Thalia Pale-
phati mater
& agricola-
tionis inven-
trix.*

interdum Mæonidas vocat Ovidius, à Mæonia, vt putatur, regione: tamen à Myonia Phocidis vrbe Mionias quidam dictas putant.

Verum his à nobis sic expositis, iam ipsarum nouem Musarum nomina sigillatim interpretari aggrediamur. Est igitur prima Clío nominata ἀπὸ τῆς κλειώ, quod est laudo, vel vt Cornutus ait, ἀπὸ τῆς κλέως, propter gloriā quam erga doctos, & ipsi erga alios habent: vel propter gloriam quæ ex poetarum laudibus oritur, vt ait Diodorus Siculus. Fulgentius tamen, Clío, inquit, prima Musarum appellata est, id est, cogitatio quarandæ scientiæ. Quidam hanc historiis præesse existimant, quod Apollonij commentatores in tertio Argonauticōn affirmant, Ialemi quoque mater Clío fuisse perhibetur & Hymenæi. Alij tamen aliter, vt paulò infra dicemus. In Adonidis historia legitur, & ex Magnete Clío genuisse Linum, quem alij Vranix filium prodiderunt, vt suo loco dicemus.

Secunda Euterpe vel Euterpia Musa nominatur, quæ Latine iucunda dici potest. ἐν τέρπῃς enim apud Græcos iucundum designat & delectabilem, propter voluptatem quæ ab audientibus ex honesta eruditione percipitur. At Fulgentius, Euterpe, inquit, quam nos latinè bene delectans dicimus, ideo dicta est, quod primum sit scientiam querere, secundum sit delectari quod quæras. Plerique eam tibiis delectari & iis præesse scribunt, Alij dialecticæ. Apollonij verò Rhodij expositores μοδὶ μαῶν, hoc est, disciplinas inuenisse affirmant. Sunt & qui Rhesi matrem scribant.

Thalia Musarum est tertia, quæ ἀπὸ τῆς θαλλεῖν, hoc est, à virefcendo denominatur, διὰ τὸ θαλλεῖν, vt ait Cornutus, τὸν βίον αὐτῶν, id est, quod reuircscere faciat ipsorum poetarum vitam. vel, vt idem subiungit, quoniam & in conuiuiis ipsos virtutem habere, & honeste in eis conuersari suadet. vel, quoniam in longum tempus, vt alij scribunt, poetarum laus parua virefcit. Nonnulli Thaliæ comœdias attribuunt, alij geometriam. At Græcorum quidam eam Palephati matrem fuisse volunt, qui de colendis arboribus multa per scripsit. quin & expositores Argonauticorum & ipsam

Thaliam agricolationem inuenisse tradunt, necnon plantarum curam docuisse. Thaleam nos potius Latinè dicere debuisse scribit Seruius: nam Græcè θαλαία est, non θάλια. Verum ea mihi inanis videtur fuisse observatio, quod nos Græca diphthongus & in i, & in e, apud nos frequentissimè vertitur, vt Pitho, Medea, & alia sexcenta.

Melpomene quarta est. quam ἀπὸ τῆς μέλοισι, hoc est, è canendo dictam arbitramur, quoniam hanc audientes demulcentur: vel quasi μελεῖν ποιεῖ μὲνιν, id est, meditationem facientem, vt primum sit velle, secundum desiderare quod velis, tertium delectari, quartum instare meditando ad id quod desideras, ait Placides. Pharnutus tamen ἀπὸ τῆς μολπίς, hoc est, à dulcedine vocis dictam existimat. Huic alij Tragœdias, nonnulli verò cantilenas, Græci quidam Rethoricam adscribunt.

Quinto loco succedit Terpsichore, quæ choreis delectatur. Est enim χορεία tripodium, & τέρπει delecto, eo quod oblectet audientes, propter bona quæ ex doctriua proueniunt. Pharnutus verò appellatam ait: διὰ τὸ τέρπεισθαι καὶ χαίρειν αὐτῇ τὸ κλειῶν μέρος τοῦ βίου, hoc est, quoniam vitæ pars plurima ea & delectetur & gaudeat: vel propter aspectus delectationem, vna tantum adiecta litera χ, quasi τέρπειον ὄρον. Quidam hanc citharistriam dixerunt, ei psalterium attribuentes. nonnulli & inuenisse padian, id est, humanitatis disciplinam prodidere. Plerique sine afflatu ob vocis asperitatem scribere consuevere. Ex hac eadem Achelous genuisse Sirenas, Græcorum quidam scriptores tradiderunt, etsi Seruius & Fulgentius ex Calliope potius genitas autement. Ex hac eadem Strymō Rhesum, & Mars Bithonem, à quo Bithonia regio nominata est, filios sustulerunt.

Amabilis Erato sextum sibi locum vendicat, quam ἀπὸ τῆς ἔρωτος deductam etiam Ovidius poeta illo versiculo inuit libro secundo de arte: Nunc Erato, nam in nomen amoris habes. Eadem causâ illam in tertio Argonauticōn inuocat Apollonius. Diodorus verò ea ratione id nominis forsitan esse Erato ait, quod docti

*Quarta Mu-
sa cur dicta
Melpomene.*

*Quinta cur
dicta Terpsi-
chore.*

*Terpsichore
inuentrix hu-
manitatis li-
torum.*

*Sexta vnde
dicta Erato.*

virī ab hominibus amantur & laudantur. Placiades tamen dictam existimat quasi *εὐφροσύνη*, hoc est, simile inueniens: quia post scientiam & memoriam, iustum est ut aliquid de nostro simile inueniamus. At verò Cornutus ab interrogando & respondendo, id est, *ἑρώσθαι καὶ ἀποκρίνεσθαι*, hæc enim duo maximè disputantibus & eius facultatis studiosis conuenire videmus. Saltatricem Erato Poëta illo versiculo describit: Plestra gerens Erato saltat pede, carmina vultu. Quin & ipsam saltandi rationem inuenisse, Græci quidam commentatores prodidere, alij musicam. At Patroclus qui in Hesiodum commentarios reliquit, poëseos ei inuentionem attribuit. Eadem & Thamyræ matrem perhibetur, qui amatoria primus cecinit, de quo in poëtarum dialogis plura. Arcades Erato inter Musas non connumerant, sed vatem quampiam fuisse aiunt, quæ Arcadi Calistū filio nupserit, eaque mortalibus Pana oracula dedisse.

Erato saltatricis inuentionis inuentionis musice Poëseos.

Septima cur dicitur Polymnia.

Septima sequitur Polymnia, quam Polyhymniam interdum etiam propter versus mensuram vocatam videmus, ut in illo: Rhetoricos dicitur. Polyhymnia Musa colores. Et Horatius: Euterpe cohibet, nec Polyhymnia. Eadem lege & Martialis & Græci Poëtae nunquam vtuntur. Neque enim iis assentiendum puto, qui apud Horat. Polymneia legunt, & minus iis qui neque prima producta proferunt. Et inde etiam colligere possumus, non eam habere deriuationem, quam quidam habere autumant, *πολὴν* scilicet *μετάν*, ut si dicas Latine multimemorem: nam potius à laude, id est, *ἕμνω* deducitur. Cornutus quoque Philosophus eam vult appellari quasi *πολυμνήσον ἀειτήν*, plurimum quando virtute laudamur. Verum Fulgentius alterius est sententiæ, ut videlicet quasi *πολὸς μνήσα* vocetur, id est, multa memoria: namque esse oportet disciplinarum studiosum. Vtranque nominis interpretationem Diodorus visus est amplecti. Polymnia, inquit, sic ideo nuncupata, quod cantus suauitate poëtas reddit gloria immortales, & posteritatis memoria commendat. Cassiodorus in variis libro quarto de comœdia agens, inquit: Vbi rustici gesticantes

humanos actus lætissimis carminibus irridebant, iis sunt addita: orchestrarum loquacissimæ manus, linguosi digiti, silentium clamorū, expositio tacita, quam Musam Polymniam reperisse narratur, ostendens homines posse & sine oris affatu suum velle declarare: atque ille quidem his verbis mimorum gestus Polymniæ attribuit. Græci alij quidam Grammaticam & literas. Sed enim Plutarchus in symposiacis Polymniæ ideo historias attribui asserit, quod ea multarum rerum sit memoria. Quidam tamen Lyrae præesse autumant, id quod & in commentariis Argonauticōn Apollonij obseruatum legimus. In iis verò quæ in Hesiodum scripta sunt, geometriæ præficitur: tanta est aded inter scriptores varietas. Quidam & hanc ipsam matrem fuisse Triptolemi voluerunt, cum vulgò tamen aliter existimerent.

Vrania octaua est Musa, quam cœlestem quidam multi Astrologiam appellant, dictam *ἀπὸ τοῦ ἀστῆρος*, hoc est, à cœlo. Nam, ut scribit Pharnutus, *ὅλον ὄσμον ἑρανον ἐκάλεον οἱ παλαιοί*, hoc est, integrum quidem mundum præsci cœlum vocabant. vnde puto illud est Plinij in secundo notissimum, Mundum, & hoc quod alio nomine cœlum appellamus. A cœlo igitur Vrania appellata est, quoniam docti vbiq; gentium noscuntur, seu quoniam viros eruditos ad cœlum vsque euclat, seu quod gloria & sapientia animos eleuat ad cœlestium contemplationem, ut ait Fulgentius. Astrologiæ præesse creditur. Quin & ipsius artis inuenticem fuisse in commentariis in Argonautica legimus.

Catullus quidem Poëta Vraniam Hymenci nuptiarum Dei matrem existimasse viderur in Manlij epithalamio. Sed alia est de eo Græcorum opinio, ut statim dicemus. Sanè & Venus Vrania cognominatur à Græcis, vti alii ex Pausania docuimus. Sed & eam Ægyptij hoc nomine vocitant, ut docet Ælianus libro quarto de animalibus. Linum quoque huiusce Musæ filium Græci quidam tradidere. Quin ut Pausanias scribit, ante musarum sacrificia Lino parentabant Heliconij. Sunt etiam qui minacem illam & diram Helenæ stellam Vraniam appellent, ut testis est Lutatius seu Lactantius Placidus. Miror quosdam, alioq; eruditos

Memoria græcorum inuentionis Polymnia.

Octaua vnde dicitur.

Vrania Astrologie præesse creditur.

Venus Vrania cognominata.

nec incelebres poetas, qui, quod in quopiam incerti auctoris epigrammate legissent, Vrania poli motus scrutatur & astra, vnam atque alteram in hac dictione syllabas contractiores, contra omnem temporum musicorum legem productiores fecerint.

Nona Calliope cur inueniatur.

Calliope proest oratoriae facultati & poeticae.

Poesim ceteris disciplinis antiquiorē.

Nona postremo loco Calliope Musa memoratur, quae cantus suauitate & modulatione ceteris antecedit, ab omnibus plurimi aestimatur, unde & à bona voce, hoc est, *θεὰ ἀπὸ τῆς καλῆς ὀπῆς* denominatur: & Homerus canit, *ὄπῃ φωνοκόσμος*, hoc est, deae vocem clamantis. Et Hesiodus eam ait sequi fortia facta ducum. Pharnurus utique eam Rhetoricæ præesse existimat, quæ vim persuadendi obtinet & impellendi populos. Verum alij Græcorum Grammatici poëticæ præfectam esse aiunt, unde & frequentius à poëtis ipsis inuocari solet. Literas quoque huic iidem attribuunt. At qui in Hesiodum commentaria composuerunt, Calliopem ideo præstantissimam & maximam cæterarum dictam volunt, quod omnibus carmina & versus præstare dicuntur. Aristarchus tamen *προφρησάτωρ*, quasi *προβουλάτωρ*, hoc est, vetustissimam & antiquissimam interpretatur. Antiquior enim, inquit, poëtica ceteris disciplinis, cum honore, tum tempore, id quod in prima de poëtis pluribus me ostensurum puto. Suprà verò ex antiquis Theologis ideo maximam & præstantissimam diximus nonam Musam, hoc est, Calliopem appellatam, quod per eam significetur concursus sonorum vniuersitas sphaerarum cœli, quas Plato, ne alios nunc philosophos citem, moueri existimauit motione concordis harmoniæ. Ex Calliope verò, teste Asclepiade, Apollo natos treis sustulit, Ialemum, Orpheam, & Hymenæum: & propterea Martianus Capella & Claudianus Hymenæum Musa genitum canunt, licet Catullus Vraniam genus, ut paulò antè diximus, illum fuisse canat. Sunt qui non Apollinis Hymenæum, sed Magnetis filium fuisse tradunt, ipsūque Hymenæum amatam à Thanyra, qui impudicæ Veneris autor fuerit. De Orpheo quoque, alij non Apollinis, sed Oeagri filium, ut res est notissima, scripsere. Quin idem ipse Orpheus alicubi testatur.

rum. Sed & Cymothona ex iisdem Oeagro & Calliope progenitum legimus in Græcis commentariis. De Ialemo verò Suidas refert quod infelix fuerit & orphanus, unde etiam prouerbum factum, Ialemo frigidior, de re admodum frigida & miserabili & flebili: nam & fleum Ialemum dicimus. Quidam præterea Calliopes, non Melpomenes (quod supra diximus) Sirenas filias tradidere: Scribit Hyginus Calliopem ab Ioue iudicem electam inter Venerem & Proserpinam, eum utraque Adonin sibi optaret, at illa ita iudicauit, ut dimidiâ anni partem alterutra possideret: quæ re, ait, Venus indignata, Orpheum Calliopes filium Thressis mulieribus obiecit, quæ illum disceperunt. Atque hæcenus de Musarum nominibus, eorūque expositione, satis. Nunc quæ ad ipsas in vniuersum pertinere visa sunt exponam, sint licet pleraque omnia fabulosa, non sine tamen occulta significatione & allegoria. Illudque in primis afferemus, Musarum volucres apes existimatas esse, cuius rei testis est Varro doctissimus, qui in libris de re rustica ita loquitur: Quæ, inquit, apes cum causa Musarum esse dicuntur volucres, quod & si quando displicatæ sunt, cymbalis & plausibus & numero reducuntur in locum vnum, & ut Musis Heliconæ atque Olympum attribuerunt, sic his floridos ac incultos natura attribuit montes. Proinde etiam non defuerunt qui Aristæum scripserunt pastorem fuisse Musarum, propterea, quod primus apes, & mellis usum adinuenit. Comatan quoque pastorem fuisse legimus in commentariis Theocriti, qui ex pecoribus singulis Musis cum rem sacrari faceret, eius dominum indignatum fuisse, illumque ideo in ligneam arcam conclusum Musis eius salutem commisisse, quas mirum in modum Comatas pastor colebat: at arcam insequentem mox tempore adaptens dominus, Comatan viuum reperit, in eaque mellis fauos, quibus Musæ Comata vitam conseruauerant. Cicadas insuper Philostratus in Apollonij Tyanci vita, & Plato in Phædro, à Musis cantum habuisse scribunt, dicente Socrate. Fertur autem olim cicadas homines fuisse ante Musas: natis deinde Musis, cantūque monstrato, illorū nonnullos voluptate cantus vsque adeo delinuit fuisse,

Prouerbum Ialemo frigidior.

Musarum volucres apes esse.

Aristæus musarum pastor.

vt cañentes cibum potúmque negligenter, imprudenterque perirent: ex quibus deinceps cicadarum genus sit natum, cui Musæ hoc munus dederunt, vt alimonia non indigeat, sed absque cibo potúque quamdiu vixerit canter: postea vero ad Musas proficiscatur, quam quis hominum colat renuntiatutum: illásque gratas reddit mortalibus, cuius ipsi fuerant studio emancipati, sicut artífates Erato, saltatores Tersichoræ, philosophos Vrania, & sic præterea: Musas vero alaras scribit Porphyrus in tertio de sacrificiis, id quod & à poëtis sæpe dictum est. Vnde Ouidius de Pyreneo vim Musis parante inquit: Claudit sua tecta Pyreneus, Vimque parat, quam nos sumptis, effugimus alis. Sirenas L. Columella in carmine de hortis, Musarum comites statuit: ita enim ille: Nunc vos Pegafidum comites Acheloidas oro. Pausanias tamen & Stephanus Musas aliquando cum Sirenibus ab Iunone incitatis certamen habuisse tradunt, quo victæ Sirenes pennas perdidere, atque idcirco à re locus Aptera in Creta vocitatus est: tum ex iis pennis Musæ sibi coronas composuisse dicuntur, id quod sub allegoria intelligi potest, de malis & ineptis poëtis, qui bonis infesti sunt & fuere semper, sed demum bonis & doctis vincuntur inepti. Existimat Eustathius ab Homero verba alara, hoc est, ἐπιπλερόντα dicta fuisse, quod cum Musæ Sirenas vicissent in certamine, ex earumque pennis se coronassent, illis etiam placuisse vt verba pennata, ad maiorem Sirenum ignominiam dedecusque, appellarentur. Alij non fabulose, sed propter verborum celeritatem, vel ob eam quæ in ipsis verbis est harmoniam & consonantiam. Alij quod tanquam alæ verba æra feriant. Thamyras quoque à Musis occæcatus fuisse traditur, quæ res est, vel Homero teste, notissima. Musas insuper nigram habere comam, innuere videtur Pindarus: cum cecinit, ἰοπλοκέων μουσῶν. in hymnis Pythiis: quo loco interpretes exponit μιλαν: πλοκέων, id quod quamuis ad formam referri possit, nihilominus & ad arcanos & occultos poëtarum sensus referri commode potest. Pastores etiam Musis operari & rem sacram facere tradit Theocritus, & eius expositor, qui hac de causa id fieri ait, διὰ τὸ μέλαιν αὐτοῖς ὀδῶν ὄν

Sirenas Musarum comites.

Columella versus.

Musæ Sirenum pennis coronantur.

Musas habere nigram comam.

Pastores rem sacram Musis facere.

ἀντὶ ἑφεσοί, quoniam scilicet ipsis cura est cantilenarum, quarum sunt ipsæ præfides. Quinimò in hymno quodam Nemeæo Pindarus eas vult filias esse Musarum cum ita canit: αἰ δὲ κοφαὶ μασῶν θυγατέρες ἀοιδαί. vbi commentatores hæc identidem inculcant, Musarum filiarum cantilenæ: qua de re & Maneros agricola, vt est apud Iulium Pollucem, Musarum discipulus fuit, qui apud Ægyptios agriculturalium canticum adinuenit, quod ab ipsius nomine Maneros appellatum est. Alia de hoc ipso Manero Plutarchus in Ostri & Isi. Fuit & Romæ Camœnarum lucus, vt scribit Lilius, quem Numam Pompiliū ait condidisse, & medium ex opaco specus fons perenni rigabat aqua: quod quia se persæpe Numa sine arbitris, velut ad congressum deæ inferebat, Camœnis cum lucum sacrauit, quod earum sibi concilia cum coniuge Ægeria essent, & soli Fidei solenne instituit. Addit Plutarchus in Numa, & locum & pruna cisdem dicasse, vbi ancyle è cælo ceciderat. Dionysius verò Halicarnassens, & Ægeriam ipsam Musam ait ab aliquibus existimatam esse. Metapontini etiam vicum vbi Pythagoras diuersari solitus erat, Musarum vocauerunt, teste Lærtio. Lycurgus quoque, vt est apud Plutarchum, bellicæ exercitationi Musicæ studium admiscuit, quo bellandi vehementia modulatione temperata, consonantiam conuenientiamque haberet. Itaque rex antequam pugnas iniret, Musis, quod etiam Capella testatur, litabat, quo & oratione præclaræque memoria digna facinora pugnantes edicerent. Ptolemæum Philadelphum scribit Victurius in septimo architecturæ, cum nobilissimam suam illam Alexandriae bibliothecam constituisset, ludos Musis & Apollini fecisse, & in iis victoribus præmia constituisse. Pythagoram quoque, scriptum reliquit Cicero, bouem Musis immolasse, cū nescio quid in geometria reperisset. Illud etiam, quod notissimum est, addo, Herodotū, qui Graecorum est elegantissimus & florentissimus historiarum scriptor, cuique nescio quo modo T. Liliū Quinilianus cōparat, libros suos nouem historiarū, à nouē Musarū nominibus prænominauit. Illud etiamnū obiter

Camœnarum Lucus Romæ cur fuit.

Iudi in Musarū, & Apollinis honorem editi.

Herodotus

A. Gellius, viros quosdam doctos libros suos Musas inscripisse, ut Aurelius Opilius, etsi antiquarij ex nominibus quibusdam vetustis Opelium potius quam Opilium scribi contendant. Bion quoque rhetor nouē & ipse libros edidit Musarū nominibus inscriptos. Mitto hoc loco poetas plerōsq; , qui fabulas & poemata eodē Musarū nomine vocitarunt, id quod copiosius manifestiusq; ostendā in his, quos diu parturio, poetarū dialogis. Legimus præterea quosdā apud antiquos Musæ nomine cognominatos, ut medicus ille insignis Antonius Musæ, qui cum Octauio Augusto vixit. Fuit & Musæ declamator, cuius nonnullæ sententiæ apud Senecam leguntur. Fuit & Pomponius Musæ, cuius insignia extant nominata. Sed & Musam suam Athenienses Minervam dicere solebant, quam & M. Antonio blandiente, qui se Liberum patrem dici volebat, in matrimonio desponderunt. Ille ducturum se recepit, sed ab iis ait se mille talenta dotis nomine accipere velle, quam pecuniam & exegit, te eludens inuerecundam illorum assentationem. Sed cum doctrinarum & lepōrum Musæ sint præsides, homines inclegantes & sine doctrinā ac lepōre antiquo prouerbio eludimus, & *μῦθος* græcā vocē nuncupantes, cōsque à Musis Gratiisque abhorere dicentes. Næ illud quoque non prætereundum, quod apud Suet. Tranquillum in Augusto, & Ouidium in Fastis legimus de Hercule Musarū, qui à Martio Philippo dicatus est, æde constructa ipsius dei & Musarum quæ vnā colebatur: cuius rei causam Plutarchus in quæstionib⁹ vestigās, ex Iubæ autoritate ait, Euandri edoctū ab Hercule literas, gratis id statuisse. Alij verō Herculem Musagerem appellatūm fuisse tradunt seorsum ab Apolline, cuius antè meminimus: qua de re in oratione de instaurandis scholis incerti auctoris, quam nihilominus Eumenij fuisse quidam (quod ex ipsa oratione colligitur) existimant, hanc talem historiam his verbis legimus: *Ædem*, inquit, Herculis Musarum in circo Flamini Fuluius ille nobilitat ex pecunia censoria fecit, non id modō secutus, quōd ipse literis & summa poetæ amicitia duceretur, sed in Græcia cum esset imperator,

*Athenien-
sum Musæ,
Minerva.*

*Proverbium
in ignaros.*

perator, acceperat Herculem Musagerem esse, hoc est, comitem ducemque Musarum. Idemque primus nouem signa; id est, omnium Camænarum, quæ ex Ambraciensi oppidō translata sunt, sub tutela fortissimi numinis consecrauit, ut res quæ à mutuis operibus & præmijs iuari ornarique deberent, Musarum quies defensione Herculis, & virtus Herculis voce Musarum, & hucusque ille. Nec hoc loco omiserim; fontem Romæ fuisse qui Musarum fons appellabatur, cuius rei testem habeo Plutarchum in libro de fortuna Romanorum, qui ait, prope eum templum virginis Fortunæ positum fuisse, ea ratione, ut puto, quoniam poetæ sit opportuna fortuna: vel contra, quod fortunæ etiam opportuna sit poetæ, quasi illius præco. Ad hæc Musis Gratiæ coniunctæ dicuntur, quoniam & poetis Charites ipsæ necessariæ esse videntur. Ab eo verō fonte quem modo dicebamus; non longè absuit templum illud Musarum, ad quod poetæ sua carmina deferre & recitare soliti erant; sicuti Græci in Athenæo & Odeo consueuerant, ut Porphyrius tradit. Est autem Odeum locus, ut est apud Suidam, ut alios mittam; à Pericle constitutus, in quo musica edebantur certamina. quod cum ignorasse videatur Domitius in Pausaniæ attica, quam in latinum transtulit, pro eo quod est, in theatri, quod odeum nuncupant, accessu, ipse latinè vertit, in theatri quod cantilenarum appellant vestibulo. Loca etiam ubi studemus, & de studiis literarum agimus, Musæa appellantur, à Musis: Museum quoque locum commemorat Stephanus apud Olympum in Macedonia, idque adstruit Polybij autoritate. Museum insuper Philostratus in vita Apollonij, locum seu templum ait esse ubi Musæ colerentur, & responsa redderent: quod & Iulius Pollux affirmat, apud quem etiam *μυσολιαντος*, hoc est, Musarum numine afflatus legitur.

Fuit etiam symposiorum lex apud antiquos, ut à Gratiis pocula inciperent, & in Musas desinerent: qua ex re Apollonij expositores tradunt, Musas conuiuiorum & celebritarum præsides esse: vnde etiam cotonis puto, aliisque fertis, quibus & poetæ ipsi cotonantur, ut dicuntur: qua de re locupletius, ut spero, in

*Roma fons
Musarum.*

*Gratiæ Mu-
sis communi-
cata.*

*Museum in
plum.*

*Symposio-
rum lex.*

poëtis agemus. Sedenim iam tēpus est, ut eo Græcorum trito proverbio libellum concludamus, quibus magis indies ad disciplinarem & sapientiæ studia prouocamur, Musarum fores & atria semper patere & aperta esse, sineque inuidia & liuore esse: hoc est, quod illi dicunt.

*Proverbium
Græcorum.*

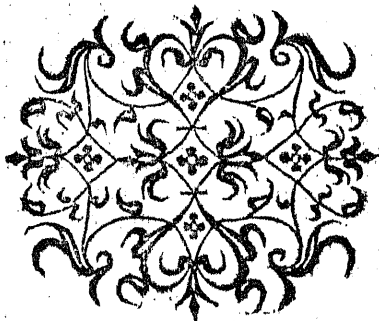
ἀνεργάτους μου ἂν ἴδωες, καὶ ἀφθόους.

Hæc ego fortasse pluribus quam oportuit, & temerè nimis de Musarum fabulis scripsi: non ideo tamen quisquam vitio verat, quod Christi pietati & religioni addictus, nonnulla his parum Christianæ religioni consentanea collegi. Absit à me, & quidem procul, ut quippiam contra pietatem loqui ausim, nedum emutire. Illis certe colligendi laborem ademi, qui-

bus exactior est doctrina, & maior eloquentia ad gentilium errores explodendos.

DE MVSI LIBELLI

FINIS.

RERVM ET VERBO-

RVM TOTO HOC OPERE PRÆ-

CIPVE MEMORABILIVM

Copiosus Index.

A

Bas 5. b. Neptuni. 35. b
Clypeo Iunonis Argiue donatus
37. b. 51. a

Abantis parricidium 47. b
A bderus 10. b
Abrax 40. a
Abseus 1. a
Absoris oppidū 9. a. b. 7. b
Absoritani 9. b
Absthesinius 151. a
Absyrtus 9. b. de que eo fabula 8. b
Abydem⁹ palephat⁹. 109. a
Acamas 39. b
Acastus 6. a. 9. a
Acasti ludi 51. b
Acestes 51. b. 52. a
Accrus 31. b
Aceus à quo dicti sunt Achini. 258. a
Accipiter dædalion. 44. b
Achamantis Danai. 37. b
Acheloc. 6. a
Acheloo. 254. b
Achelous i. a. eius profapia. 258. a
Achelous fluu. 67. b. Herculi domitus. 11. a
Acheloi cornu. 11. a

Acheloi profapia. 2. a
Achelous Herculi superatus, & quid 175. a. Inteligitur. 256. a
Acheron. 172. b
Achilles agamemnon i reconciliatus. 25. a cirhara dolorem animi ob raptam briseida placat. ibi. Inter virgines regias latitans Pyrrha dictus. 22. a quomodo ibi ab Vlyssè deprehensus eodem quor nauibus ad Troiam profectus. ibid. quor occiderit. 26. b
de Achillis armis inter grecos contentio. 26. a
Achillis cum Asteropto congressus. 25. a
item cum Hectore, & aliis. 26. a
Achillis & Patroeli amicitia. 49. b
Achillis forma. 51. a. mors. 25. a
Achilli funebres instituti ludi cuiusmodi. 51. a talis solum vulnerabilis. 25. a
Achillem apollo interficit. 25. a
Achini vnde dicti. 258. a

S f ij

T A B V L A

Achiuorū reges qui. 28.b
 acheloe. 6.a
 acoetes. 31.b
 acontiae. 43.b
 Acrifus eiusque mors. 15.b. 51.a
 Actæon in ceruum conuerfus. 39.b
 A suis canibus discerptus. 39.a. 39.b. 48.a. 142.b. 112.a. a quibus nam interfectus Ibidem.
 Ἀχαιῶν quid Græcis. 43.b. 131.a. 198.b
 actæonis cañum nomina. 39.b
 actæonis vera narratio. 112.a
 acte. 40.a
 actæa. 1.b. 254.a
 actiua qualis vitæ humanæ pars. 134.b
 acton acheloi. F. 258.a
 actor. 5.a. 6.a. Neptuni. 35.b
 acus inuētrix bellona. 52.a
 Adam nō videt se nudum donec de concupiscētia arbore comedit. 144.b
 adamātea iouisnutrix. 37.b
 adfatin. 150.b
 admete. 1.b
 admetus. 55.a. 21.a. Pheretis. F. 38.a. 259.b
 Admetus Thesaliæ rex quomodo alcesti vxore potitus. 134.a. 14.a
 adoleſcentium Ianonem vehentium mors. 125.a
 adon quid græcis. 145.b
 adon siue adonis. 15.a. 154.b
 Myrrha. F. 36.a. 145.b
 ab apro percussus. 48.a
 adonis Veneri amatus eiusque forma. 36.a. 51.a
 adonidis ad Inferos descēsus. 48.b
 adraſta. 40.a
 vel adraſteaa, draſtia. 154.b. 253.b
 adraſtus rex. 11.b. 16.b. Inde. 17.a. 260.b
 adraſti interitus. 47.a
 adriaticum mare. 8.b
 æea insula. 29.b
 æacus. 5.a. Iouis F. 35.b
 Eius voto formicæ in homines. 14.a
 æcaus Helenæ procus. 19.a
 æeta. 2.a. 5.a. 8.b. 42.a. 68.b
 ætæ profapia. 2.a
 æatas rex. 3.a. eius parricidium. 48.a
 Agæ. 64.a. b
 agææ oppidum vnde dictum. 45.b
 ægeon. 158.a
 ægeus rex. 5.a. 9.b. 12.a. eius interitus. 47.a
 ægeum pelagus. 6.a. 13.a. 47.a
 ægialea. 195.a
 ægialea adraſti vel ægialei F. 260.b
 ægialeus adraſti. 17.b
 ægina Insula. 5.a
 ægina Aſopi F. 14.a. & Inde dicta insula. 14.a. 35.b

T A B V L A,

ægiocus. 64.b. vnde dictus. 153.a
 ægipani. 190.a. 257.a
 ægipana Iouis F. 35.b
 ægiſthus puer expoſitus. 20.a. a Capra nutritus. 48.b. quomodo ab Oreſte & Pylade cæſus. 27.a
 47.b. vnde dictus. 20.a
 ægiſthus rex. 27.a. 28.b. eius parricidium. 47.b. 27.a
 ægle. 1.a. 35.a. 195.a. Solis. F. 35.b
 ægoceri Signum Pan. 44.a
 ægyptan. 64.b.
 ægos. 64.b
 ægyptus. 25.a
 ægypti. 194.a. 37.a
 ægyptus regnandi libidine Danaum fratrem interficere conatur. 37.a. 194.a
 ægypti filiorum nomina. 37.a. 269.a
 ægypti filij a ſuis vxoribus interficiuntur. 37.a. 164.b
 γ Danao Interfecto. 269.a
 ægypti amplitudo. 53.a
 nouēnalis ſiccitas. 14.b. oppida ab. Epapho conſtituta. 34.a. pyramides. 46.a
 ægypti cur multas beſtias pro diis colant. 190.a
 ægyptios & afroſ primum ſultibus dimiſiſſe. 52. b. 53.a
 ægyptiorum mos in conſtituendis regibus. 190.b
 æliani locus de phaone. 124.a
 ægypti filij ſibi in vxores danai filias ſibi copulant. 269.a
 ælice. 64.a
 ællo. 39.b. 130.b. 254.a
 ἄλλω.
 æmathia. 1.b
 æmonia lacus. 175.a
 ænaria insula. 29.a
 æneæ ætates que. 121.a
 æneas Veneris ex Anchifa. 22.a. ab Achille fugatus. 26.a. quoc occiderit. 26.b
 æneæ ad Inferos deſcenſus. 48.b. in patrem & filiū pictas. 49.a
 ænæ facti ludi cuiuſmodi. 54.b
 æneus. 7.b
 ænigmata pro inſidiis & Incurſionib⁹ ſūpra. 113.b
 æolia ab æolo cōdita. 41.b & ab eodem dicta. 258.a
 æolus. 15.a. 258.a. vacca nutritus. 48.b. apud veteres quomodo pictus. 173.a
 æoli ciuitatis moenia ex ære fuiſſe circūdata quomodo intelligendū ſit. 115.b
 æolus aſtologus. 115.b
 Ventorum rex Ibid. cuiſdem vera narratio. 28.b. 115.b
 æolus Hellenis F. 28.b
 Vlyſſem hoſpitio excipit item Neptuni F. 35. F. 41.a quomodo educatus eodem.
 æolus Canacem filiant propter incēſtum

T A B V L A

necat.	46.b	Aestas in quibus signis,	99.b
Æolus Endymionis filius.	258.b	æstiu circuli signa quæ.	98.a.b
Æoli filij.	68.b	Actefia: vnde dicti.	60.b
Æon.	39.b	Atherraunde dictus.	151. b.
Æquinoctialis aries.	31.b	158.a	
Æquinoctialis circulus.	56.a. 98. b. 99.a. 177.a	ætheris & dici item terræ	
maximus in sphaera.	98.b	profapia,	1.a
vnde ductus.	56.a eius situs.	ætheris.	55.a
98.b		æthiopes sub vtroque orbe	
Æquinoctium vernum in		necessario.	56.a
quibus signis demon-		æthiopum habitatio vbi.	
stretur.	99.b	177.a. 56.a	
Æquinoctium autumnale.	99.b	athon, athyops solis e-	
Ac: quâdo feruêscat.	129.b	quus.	40.a
quomodo factus.	158.a	athra. 1. b. 5.a. Oceani. F.	
ἀρρηκτὸν ἀναρρηκτὸν	161.a	43. a. item pitthei. F. 18. b	
Ætica.	1.a	athra Helena ancilla. 21. b	
Æris inuictor Cadmus.	52.a	athra fabula. 12. a. eius in-	
Æropa.	20.a	teritus.	47.b
Æsacus.	21.a	æthiops solis equus.	
Æsculapius ex Apolline		æthlius Iouis. F.	35. a.
natus.	38.a. 75.a. 13. b. 168	258.a	
b. 191. b. ietus fulmine		ætna mons.	33. b. 35.a
cur à Ioue.	191. b. 13. b.	189.b	
180. b. quomodo ad cœ-		ætne incendium à Thy-	
lum sublatus.	65. b. 181. a	phone.	34. b. 257. b
amphiuchus.	180. b. 65. b	ætolia.	10. a. 258. b
Æsculapius medicus.	168. b	ætolius.	178. b. Rius proles.
Hippolitum cur sanarit.	66. b	258. b	
Æsculapij alumnus quis.	168. b. imago quomodo	æron Hærculi domitus.	
olim depicta.	174. a	11. a	
Æson.	3. a. 4. b	aiax. 64. b. an Solis filia Ibi	
Æfopus.	170. a	scem Panos vxor Ibid.	
Aestas quando.	56. a. quo	cuis pulchritudo. Ibid.	
circulo conficiatur.	97. b	africæ situs.	57. a
		afri cur pœni appellati.	39. a
		afros primum fustibus di-	
		micallè.	53. a

T A B V L A.

ἄγαματοποιὸς qui.	116. b	37. b Neptuni.	F. 55. b
Agamede.	35. a	Agenor ab Apolline ser-	
Agamemnon suam filiam		uauus.	26. a. Europam
occidit.	46. b	filia à Ioue rapta inqui-	
Agamemnon Rex.	28. b	rit. 39. a. Helenorem in-	
Dianæ ceruam occidit im-		terficat. 26. b. quot occi-	
prudens.	50. a	derit.	26. b
Agamemnon ab vxore ne-		agenoris mors.	47. b
catus.	27. a. 47. a	aglaia.	156. a
Agamemnon quot nauibus		agloopheme.	2. a
expugnatum icrit ad		aglaosthenes.	58. b. vnde
Troiam.	22. b	dictus.	139. b
Agamemnon quot occi-		aglare.	23. a
derit.	26. b	aglauros.	36. b. ex iuce-
Agamemnonis cadē quo-		sta nata.	48. b
modo vlti orestes & py-		agnodice puella medicinā	
lades.	27. a	obstetricariam edocla &	
Agamemnonis cum castan-		ab Arcopagius damna-	
dra interitus.	27. a. 47. a	ta. 52. b. eorundem iudi-	
Agamemnoni cur Diana		cium ab Atheniensibus	
irata.	23. a	emendatum. ibidē	
Agamemnoni cur nupta		agoreus Athen. Rex.	13. b
Clytemnestra.		agre.	40. b
Aganippe.	15. b	agrarianome.	5. a
Agapenor Helena procius.		agriodus.	39. b
19. b. quot nauibus ad		agrios.	40. b. Oeneum fra-
Troiam profectus.	23. a	trem regno pellit.	38. b.
Agathon.	21. a. b	eiusdem interitus. ibidē	
Agæus.	1. b. 140. a. 269. a.	agrius.	259. a. eius filij.
254. a Cadmi. F.	39. a	260. b	
agæus Amazon 36. a. filiu		agrii interitus.	47. a. 256. b
necat.	40. a. 46. b. item	agrisope.	3. b
marium.	47. a	aiax locrus fulmine iclus.	
agæus furor.	40. a. in pa-	26. b	
trem pietas.	49. a	aiax Oileus Helena pro-	
agæus.	21. a	cius.	19. a
Agelastus cur sic dictus.		aiax Telamonius Helena	
255. b		procius.	19. a
Agenor.	3. b. 15. b. 21. a. 31. b	aiax Telamonius & Oile-	
258. b. 269. a. ægypti F.		us quot nauibus ad Tro-	
		iam	

T A B V L A.

iam profecti. 22. b	à furiis exagitatus. ibidē
aiacis Telamonij furor & mors. 28. b. 47. a	alcmaonis mors. 48. a
Aiax lucta victor. 51. b	alcmena, alcumena. 5. b,
aiax uterque quos, & quot occiderit. 26. b	deque fab. 10. a
aiax Telamonius cur inuulnerabilis. 114. b	alcon. 5. b. 38. a, Mauris. Filius. 38. a
aiacis cum Heclore congressus. 26. a & mutua dona. ibidem	Alcynoe. 188. b
aiacis petrae vnde dicta. 26. b	alcyone. 1. b, 16. a, 43. a, eius in maritum amor. 43. a
αἰδώς galeam cur graeci dicant. 63. b, Alce. 39. b	alcyone Atlantis F. 35. b
αἰών quid graecis. 134. a, 136. a	Meleagri coniunx mœrore confecta. 38. b
alcestis. 9. a, 22. b. Admeti vxor Pelic F. 14. a. qualis mulier. 122. b. cur virago dicta. ibid. ab inferis reducta per Hercule. 14. a. quid intelligatur. 175. a	alcyones aues alcyonia quar. 16. a
alcestidis in maritū amor. 14. a, 122. b. eiusdem interitus. ibidē, ad inferos firra descensus. 48. b. Alcestidis narratio.	alecto. 1. a. 183. b, 172. b, vnde nata. 253. a
ἀλυσίδος ἀνδρεία proverbium. 122. b	ἀλυσίδη quid Graecis. 180. a
alchatonus. 259. a	alemonc. 2. a
alcimede. 3. a, 4. b, 6. a	Aleres Ægisti. F. 28. a, ab Oreste necatus. 1
alcimedon in delphinum 31. b	aleres Ægisti F. 28. a, rex. 28. b, à quo.
alcinous rex. 8. b, eiusdem in Vlystem humanitas. 29. b	aletidas sacrificium. 60. b
alcimazon. 17. b, Eriphylen matrem necat. 17. a	aleus. 36. b
	Alexander. 21. a, qui & Paris dictus eodem.
	alexander Priami quot occiderit. 26. b
	alexander Euristhei F. rex 28. b
	alexander Magnus ab Archelao oriundus. 45. b
	alexander à Philoctete occisus. 26. a
	alexandri Paridis forma. 50. b
	ἀλυσίδη quid Graecis. 16. a
	allucinare. 151. a
	aloida Neptuni. 162. a.

T A B V L A.

258. b. eorum mors. 258. b	Ambracia. 28. a
aloeus canaces F. 258. a. eius profapia. ibid.	Ambrosia. 40. a. 45. a. 69. b
alope à patre necata. 46. b, à Nepruno cōpressa. 41. b, in fontem versa. eodem	Ame loen. 5. a
alope vrbs. 5. a	amicitia. 1. a
alopes fons. 41. b	amicitiæ mutuae exempla. 49. b
alopie. 6. a	Amisodarus rex 118. b
alopix. 114. a. alous. 10. a	eius Chimera ibidem.
alpheus. 1. b, vnde sic dictus. 147. b	ammissus flu. 10. b
alta. 6. a. b	ammodos locus vnde dictus. 69. a
altercatio. 1. a	Ammon. Ibid. 187. a
althææ. 6. a. althæa. 38. a, 259. a. Thestij F. 259. a, libero amata. 30. b, filii necat. 46. b. vna nocte à duobus Oeneo. & Marte cōpressa. 37. b	cur capite cornuto. 69. a
Althæa dolore confecta se ipsam occidit. 260. a	amœmonc. 35. b. Danaï f. 37. b
althææ fax scelerata. 48. a, fratres. 38. a. inde in filium Meleagrum facinus. 38. a. 260. a	in Amore. tria inchoare p̄ficere & p̄uenire. 142. a
amalthæa mulier formosa. 123. b	Amor. 158. a
Herculi adamata. ibid. cur Iouis nutrix. 64. b, 253. b	Amphialus. 28. 2
amalthææ cornu receptaculum argenti. 123. b	amphiarus. 17. a. b. 38. a, 259. b, augur. 30. b
ἀμαλθίας κίβρα proverbij, eodem.	ab vxore proditus. 18. a
amaruncus quot nauibus ad Troiā profectus. 23. a	terra absorptus. 16. b
amazon. 46. a. b	amphiarai quadriga. 48. b
amazones. 36. a. 120. b. eorumque nomina	amphiclyon. 258. a
Ambiguae oues quar. 148. b	amphidamas. 5. b
	amphidamus. 5. b
	amphimachus quot nauibus ad Troiā p̄fectus. 25. a
	amphinome. 1. b
	amphion. 3. b. 4. a. 50. b. vnde dictus Iouis ex Antiope F. 35. a, Thebæ rex. 18. b, Thebas muro cinxit. 17. a, 123. a
	amphionis interitus. 4. a, eiusdem patricidij. 48. a, septem filia earumque nomina. 17. b
	amphis poeta comicus. 179.

T A B V L A.

Amphitemis.	6.b	anchisæ exequiæ cuiusmo-
amphithoe.	1. b	di ludis ab ænea celebra-
Amphitrione	1. b	ta. 51. b
amphitrite Oceani F.	255. b	anchisæ forma. 50. b
amphitrite, 1. b. Vxor.		anchisen etiam in Italiam
254. a. 253. b. datur Ne-		venisse. 50. b.
pruno in coniugium.		andremou. 260. b
67. b. 130. a. 191. b. 255. b		androgæi mors. 12. b
amphitryon. 10. a. Ele-		andromacha Eetionis Fil.
ctryonem necat. 47. b		28. a
ad Atlantem fugit. 191. b		andromach. ð ^g gypti f. 37. b
amphrisium antrum. 10. b		andromeda. 63. a. libera-
Amplius Poëta. 154. a		ta à Perseo. 15. b. 186. a
amponitus. 5. a. amyc ^o . 5. a		inter astra quomodo rela-
amyc ^o . 6. b. 7. b. Augur. 30. b		lata. 13. b
amymone. 5. b. Danai F.		andromedæ fabula. 15. b
37. b. Nepruno compres-		andromedæ situs, constel-
sa. 37. a. 269. a		latio. 81. b
amymonium flumen. 37. b		andros insula. 53. a
amymouius fons. ibid.		andrus. 6. a
amyntor. 22. b. Aegypti.		anguitençtis locus. 64. b
Fil. 37. b		anguis æsculapij. 65. b. quo
anacreon. 62. a. 133. a		modo inter astra relatus
anaplades. 67. a		65. b. auiger puteus. 60. a
anafimenes. 142. b		antæus. 10. b
anatole. 40. a		annuli quomodo geri occi-
anaurus fl. 4. b		pti. 66. b. ann ^o quid. 108. a
anaxabia. 6. a		antæus cur de terra natus
anaxobie. 14. a		dicatur. 136. b. tacta ter-
antæus. 5. b		ra fortiter surrexisse quo
antæi duo. ibid. 6. b. 8. a		modo intelligendus. 136. b
antæus Lycurgi. 38. a		antæus Herculi domitus.
antæus Neptuni. F. 35. b.		36. b. 175. b. quis 136. b in
Lycurgi. F. 38. a. apro		modum libidinis cur po-
percussus. 48. a		natur. 136. b. 176. a
anchisa. 22. a		antarcticus circulus. 55. b.
anchises capis. F. in Eryce		56. a. 100. a
sepultus. 50. b. Veneri a-		antas Neptuni. F. 35. b
matus. ibid. fulmine i-		æwbs. 143. b
ctus. 22. a		anteuindemiator. 201. a

T A B V L A.

Anthus.	33. b	Antiopa Nicteï F. 35. a
Anthia Proeti vxor.	68. a	antiopæ fabula. 3. b
141. b		antipaphus Ægypti. F.
Antias Mercurij. F. 35. b.		37. b
regina. 68. a		antiphas Laoccontis Fi. à
Antichthones qui. 177. a		serpente interfectus.
antichia Sisyphio compres-		antiphates Rex. 29. a
sa. 45. a. Vlyssis mater		Antiphonus. 21. a
29. a. eius interitus. 47. b		antiphus Acheloi Fi. 257. a
antidamas. 151. a		Antiphus ibid. Theflali.
antigona. 4. b. Oedipi.		F. 23. a. quot nauibus ad
F. 16. b. ab Hæmone in-		Troiam profectus. ibid.
terfecta. 17. b. 19. a		antipodes. 177. a. 97. b
Antigone in fratrem pie-		antippus. F. 15. a. eius mors.
tas. 48. b. interitus. 47. b		26. b.
Antilochus Helenæ pro-		antistare. 150. a
cus. 19. a. à cane nutrit-		Autodice Danaï. F. 37. b
us. 48. b. quot nauibus		autonoi mors. 26. b.
ad Troiâ profectus. 22. b		autreata. 5. a
ac quot occiderit. 26. b		antrum dictæum. 253. b.
Antilochi cum Memnone		aper Cremonius. 12. a
congressus & interitus.		Elymantheus Herculi
26. a.		domitus. 176. a. 10. b.
antimachus Helena pro-		Melagro necatus. 259. b
cus. 19. a. Ægypti. F. 37. b		ab apro percussus qui. 48. a
Antinous. 21. a. 31. a.		aphareus. 5. b. 259. a
Antioche Amazon. 36. a.		aphirape. 1. b
26. a.		aplura. 57. a
antiochus Ægypti. F. 37. b.		ἀφροδίτη cur dicta Venus.
Helenæ procus. 19. a. si-		135. b. 162. b
ue Antilochus. ibid. ab		aphryfos. 104. a. ab Her-
Hectore occisus. 26. b.		cule interfectus. ibid.
ἀντίον quid Græcis. 176. a		apiaciæ coronæ vsus. 18. a
136. b.		apidamus. F. 5. a
antiopæ 5. a. siue Antiopa.		apis. 1. a. Phoronei F. 258. b
35. a		Apollo. 2. a. 33. a. 15. a. 253. a
Amazo. 10. b.		apollo scientiæ sagittarum
Antiopa Euripidis. 3. b		author. 5. a
antiopa Martis Fi. 35. a. à		apollo Achillem interfecit.
Thefeo necata. 47. a		25. a.

T A B V L A.

Arnas condit. 53.a
 Apollo cyclopes interficit. 57.a
 Apollo & Diana Latona geniti. 14.a, 255.a
 apollo cur sic dictus. 130.b
 in seruitutem cur admeto traditus. 13.b, cur diuinationis Deus. 130.b, 255.a, cur lauro coronari solitus. 45.a, 171.a
 cur λόγιος dictus. 168.a
 cur Pythius dictus. 33.a, 168.a
 apollo sol dictus. 167.b
 apollo Mars dictus. 167.b
 Musarum decimus. 131.a
 Musicus & citharædus. 168.a, culinariæ medicinæ inuentor. 52.b, quomodo dictus. 168.b, cur quartus inter Deos. 171.a, quomodo apud veteres pictus, ibi, cum cithara. 131.a, cum serpente. 171.a
 apollo amintheus. 25.a
 apollo musarū comes. 155.b
 ἀπολλών Græcè quid. 198.b, 130.b
 apollinis aëtij templū. 74.b
 apollinis cithara decachordos. 131.b
 apollinis cum Marsya & Pane certamē. 255.b, 43.a, 146.a, eiusdem fabulæ interpretatio. 146.b
 apollinis sanum. 22.a filij, 35.b, fratres cur sibi mutuo adeo similes. 167.b, inuenta. 52. b, 53. sedes, 171.a
 apollina Coribantes. 254.b
 apollinis tripos ab Hercule sublatus. 11.a
 apollonius Rhodius. 5.b
 apolophanis locus. 129.b
 ἀπολλωνια veteres apollinem cur dixerint. 167.b
 ἀπόλλωνος ibidem. 162.a
 ἀποφισκίον. 162.a
 ἀπόροια. quid Græcis. 141.b, appota. 197.a
 apcudes. 1.b
 aprale. 35.b
 apuleius. 149.b, 150.b, 72.b, 143.b
 apuleij locus. 72.b, 143.b
 aquarij sidus. 46.a, 195.a, eiusdem ortus & occasus. 91.a, 103.a, 201.a, 221.a
 aquarius quis. 189.a, eiusdem constellatio. 190.a
 aquarius vnde dictus. 189.b
 aquila fidus. 67.a, au Ganymedes, ibi. 189.b, 177.b
 an Merops, ibid. 67.a
 aquila cur inter astra relata. 191.b
 aquilæ sagittæ. 191.b
 aquila cur sola contra solares radios. 67.a, cur super aquarium volare videatur, ibid. Ganymedē rapuit. 53.
 aquila cur Promethei iccur corrodit. 257.b
 aquilæ situs & Constellatio. 84.b, 214.a, 191.b

T A B V L A.

Aquila quæ occidit. 200.b
 aquilonis filij. 6.a
 aquilonius circulus. 177.b
 ara in astra quomodo numerata. 24.b, eiusdem ortus & occasus. 96.a, situs & constellatio. ibi. 217.a
 aratus. 48.b, notatur ibid, Phænomena cur non à Musis auspicatus. 178.a
 arati de Cynosuræ nomine controversia. 68. b, de duodecim signis sententiæ. 98.b
 arati locus. 82.b, Itæ. 99.b
 arcadas. 35.a
 arcadia. 5.b, 58.a, 259.b
 arcadum lex de lycei templo. 69.b
 arcania Danaï F. 37.b
 arcas. 38.b, Iouis. F. 35.b, 181.b, vnde dicta Arcadia. 38.b, 181.b
 arcas cursor. 6.a
 arcas Trapezuntos conditor. 53.a, 38.b, quomodo natus. 179.b, pro epulis appositus. 59.b, 181.b
 relatus in stellas. 179.b, 40.a
 arcanes sacrorū diis faciendorū primi authores. 52.a
 arcadum lex de Lycei templo. 59.b
 arcesilaus quot nauibus ad Troiam profectus. 22.b
 arceus. 30.a, Cephali F. 42.b.
 archelaus Timeni. F. 45.b
 archelas Herculis. F. 36.a
 archemorus. 4.b, 18.a
 archemoro facti in Nemeæ ludi. 51.a
 archenor. 4.b
 archesius aliàs archius Cephali F. 42.b, 29.b
 arcippa. 38.a
 arcticus circulus. 69.a, eiusdem signa & positio quæ. 100.a
 arctici poli signa cur serius occidant. 101.b
 arctophilax. 58.a, 59.a, 179.b, 220.a, 29.a, 181.b
 arcas. 69.b, an Icarus. Ibidem.
 arctophylacis parêtes. 59.b
 ἀρκτος. 58.a, ab Hesiodo vocata, ibidem.
 arctos maior ibid. minor. 58.b
 arcto maiore qui vtantur. 58.b
 arctos maior nunquā occidit. 58.b
 arcturus qui & Icarus. 31.a
 arcturus minor. 169.b
 arcturi sidus. 46.a, 207.a
 arcturi ortus. 201.a
 arcus. 222.a
 arena. 5.b
 Arcopagite mandāt ne fornina artem medicinam ediscant. 52.b
 arestor. 5.b
 arete. 8.b
 arethusa. 1.a, b, 35.b, 152.a, 148. vnde dicta eodem.
 arethusa in fontē quomodo & cur cōuersa. 148.a

T A B V L A

Arge in ceruat. 45. a. Iouis F. 254. a.	6. a	F. 33. b. 35. a.
Argenor.	6. a	Argus multoculus à Mer- curio cæsus. 13. b. 133. a.
Argentum in vsu quando non fuerit. 117. a. 123. a		171. b
Argenti inuentor Cæcæus.		Argyope 3. b. 254. b
52. a. Item Indus eodē.		ariadna. 5. b. 6. a. 12. b. 13. a
Argeus Apollinis. F. 35. a		ariadna Libero quomodo sui copiam fecerit. 61. a
Argia. 1. b. 5. b. Adraffi filia.		Ariadne libera dicta & in stellas relata. 46. a
16. b. 17. a. b. 33. b. nupta Polynici. 17. a.		ariadnes corona. 180. b
Argiuorum de Lunone opi- nio. 224. a		ariadna in fratrem & filias impietas. 49. a
argo canis. 39. b		aries. 68. b 177. b. 186. b.
Argo nauis inter sidera re- lata. 7. a. cur sic dicta.		187. a
74. a. cur Pagasa. ibid.		Atyamantis procurator.
prima in mari an fuerit.		119. a
74. a. 194. a. stellis cur figurata.		aries aurei velleris. 7. a. siue Chrisomallus Neptuni
argo nauis Faber. 6. b. for- ma. 7. a. gubernator. 6. b.		F. 42. a. 187. a. Phixi in Colchos vector. 187. a.
rectores qui. 6. b. 7. a. or- tus & occasus. 95. a. 94. b.		68. b.
223. a. Item situs & con- stellatio. 215. a. 194. b.		aries Libero immortalis ho- nore cur donatus. 187. a
argo cur stellis figurata.		aries inter sidera relatus.
74. b.		11. b. 68. a. 187. a. signo- rum duodecim princeps quomodo factus. 69. a.
Argo quis inuenerit. 74. a		86. a. 187. a
Argolita historia. 61. a.		aries dux aquæ immortalis cur. 187. a
Argonautæ qui Colchos non peruenierunt. 6. b.		aricis ortus, occasus, situs, ibid. 86. a. 102. a. 211. a
Argonautarum catalogus.		221. a
4. b. inde eorum ludii.		Arion inter astra relatus.
51. b.		44. a
Argus. 27. b. 28. b. 5. b. 8. a.		arionis cantus. 67. b
argus rex. 28. b. 26. a. à quo Argos oppidum dictum.		arionis citharædi à delphi- no seruati historia. 67. b.
33. b. eius soboles ibidē.		43. b
53. a. Iouis ex Nioba.		

T A B V L A

Aristeus Eurydicem ad in- feros vsque sequitur. 36. a		aruales fratres. 149. a
aristeus Apollinis. F. 35. a		ascalaphus acherontis ex Gorgyra. F. 256. a
189. b. eiusdem petitio.		ascalaphus Helene procus.
190. a. 60. b		19. a. Martis F. 35. b. quot nauib. ad Troiam profe- ctus. 22. b
aristeus inter astra relatus.		ascalaphi mors. 26. b
190. a. 189. b		ascalapho ob falsum dictū instructum supplicium.
aristeus omnibus artibus edoctus. 190. a. an aqua- rius.		2. F. 6. a
aristogitonis & armodij amicitia. 49. b		ascanius. 21. a. astra fluuius.
aristomache. 21. a		6. b. asclepiades. 69. b
aristomachus. 28. b. 32. b		asclepius. 6. a. 4. 6. a
aristonos Ægypti. F. 37. b		apollinis. F. 35. b. clinicæ medicina: auctor. 52. b.
aristorides. 33. b		è matris occisæ vtero e- ductus. 45. a
Aristoreles. 194. a		asclepij ab inferis reditus.
armoasbus Danai. F. 37. b		48. b
armodij in amicum fides.		asellorum capita viti alli- gata cur in triclinis apud veteres. 52. a
49. b.		asia. 1. b. 57. a. 253. b
armonia Martis & Vene- ris. F. 34. a		asiæ situs. 57. a
armorum iudicium. 25. a		asini in cancro. 70. b.
armorum inuentor. 52. a		quæ stellæ. 233. a
atna: vrbs ab Apolline cõ- dita. F. 53. a		aslo. 40. a
aromachus. 21. a		asopus. 14. a
arpytes. 35. b		aspis ex Argo ludi nomen.
arpyia canis. 39. b		37. b. 51. a
argæi. 161. b		assaracus. 22. a
arsalte Danai. F. 37. b		astemphea. 158. b
artium inuentores Vulcan- nus & Minerva. 159. b		asteria Cei. F. 254. b. 253. b
artis medicæ primus inuē- tor Chiron. 32. b		254. a. 269. a
artium inuentor Prome- theus. 159. a		asterie. 1. b. in ortygem a- uem. 14. a. 254. b. insu- lam, ibidem.
artemon. 131. a		asterion. 4. b. 5. b
artemis nutrix an Iouis.		asteris Ægypti. F. 37. b
64. b		

T A B V L A.

asterius Ægypti F. 37. b
 asterope. 188. b. 35. b
 Asteropus ab Achille oc-
 cibus. 26. a
 asthamantes. 258. a
 ἀσθίμεια Græcis quid, 133. b
 astricyon. 193. b
 astion. 23. a
 astra Chironis ex aurora
 filij. 254. a
 in astra relati ex homini-
 bus qui. 46. a
 astreus. i. a. 253. b. eius pro-
 sapia eo dem. b. 254. a
 astrologica interpres pri-
 mus Eubadnes. 52. b
 astyanax Hectoris F. de mu-
 ro deiectus. 25. b
 astygraria, astygratia: 4. b.
 17. a
 astynomie. 17. a. amphio-
 nis. F. ibid. Talai F. eo.
 astynomus. 21. a. eius mors
 26. b
 astynous. 21. a
 astyoche. 22. b
 astyochea Agamemnonis
 soror. 27. a. nupta Stro-
 phio, ibidem.
 astyphalea. 7. a
 astyphyle. 55. b
 atalanta. 17. a. 259. b. siue
 atalante lasij F. 23. b. eius
 ex Meleagro F. 23. b
 atalanta cursu ab Hipome-
 ne victa. 40. b. in lecenâ
 conuersa eodem.
 atalata & Milanion in Ico-
 nes an conuersi. 115. a
 atcrgatis. 32. b

athamas. 2. b. 3. a. b. 68. b.
 119. a. Æoli F. 37. a. quot
 occiderit. 136. b. Bœoriæ
 rex. 260. b
 athenis an Iouis nutritrix.
 64. b
 athenæ. 5. a. 9. b. 12. a. b.
 13. a. b. 18. b. 23. a. in ter-
 ris conditum à Minerva
 oppidum primum. 36. a.
 53. a
 athenici Dysarestia. 144. b
 Atheniensium iudicium de
 edificâ Puellis arte me-
 dicina. 52. b
 atheniensium filiarum suspen-
 dendi seipfas furore à Li-
 bero agitatas. 31. a. 60. b
 atheniensium reges. 13. b
 Athenienses cur singulis
 annis Icaro & Erigona
 primas fruges delibant.
 193. b
 atlas. i. a. b. Iapeti F. 252.
 a. b. cur ἀλοόφρων dictus.
 163. b. mons.
 atlas Titanus dux. 34. b. cur
 cæliger, ibid.
 atlantis profapia. i. b. duo-
 decim filij. 43. a
 atlas quomodo dicitur cœ-
 lum sustentasse. 176. a. b.
 254. a
 atlantij qui & Herma-
 phroditus dictus forma.
 51. b
 atlantes. 38. b
 atlites Ægypti F. 37. b
 atreus. 19. b. 20. b. 21. a. b.
 22. a. ab Ægillho nece-
 carus

T A B V L A.

tus eodem.
 Atreus Rex. 28. b solaris
 eclipsis apud Mycenæ
 inuentor. 50. a
 Atrei & Thyestis simulas,
 ibidem.
 Atrei filij Agamemnon &
 Menelaus. 20. b
 Atrei mors. 47. b. 21. a.
 eiusdem parricidij. 20. a
 b. 47. b
 ob Atrei scelus oborta fru-
 gum sterilitas. 20. a
 Atriacha. 6. a
 Atropos. 11. a. 64. a. 130. a
 154. b. 37. b. 172. b
 Attrica. 258. a
 Athis. 5. b. puer formosus.
 143. a. cynthia adamatus
 & castratus ibid.
 Auctio. 150. a
 Auernus lacus vbi. 20. a.
 29. a
 Auerruncare. 151. b
 Auge. 35. a. 40. a. ab
 Hercule compressa. 23. b.
 Telepho filio nupta.
 23. b
 Augeas. 5. b
 Augei stabula Herculi pur-
 gata. 10. b
 Auglorus. 36. b
 Augures celebriores qui.
 30. b
 Aumatum. 151. a
 Aura canis. 39. b
 Auriga beniochus. 83. a
 209. a. eius sicus & con-
 stellatio. 83. a
 Aurophite. 25. a

aurora. i. b. 119. a. eius fi-
 lij. 254. a. 255. b. orionis
 amore capta. 255. b
 Aurora dilectus Cephalus.
 42. a & cur Veneri per-
 petuo amore cruciatur.
 55. b. auri inuentor Sacus.
 52. a
 Australis Polus. 179. a
 Autolycus. 6. b. Mercurij
 F. 4. 4. b. ei⁹ furacitas. ibi.
 Autolycus Dianæ interfici-
 tur. 44. b
 Automate. 269. a
 Automedon quot nauibus
 ad Troiâ profectus. 22. b
 ἀυτομόλος Sinon cur dict⁹.
 115. b
 Autonoë. 254. a
 Autonoes filius Actæo fu-
 rot. 40. a
 Autonoi mors. 26. b
 Autumnus in quibus si-
 gnis. 99. b
 Autumum quando Sol af-
 ficiat. 56. b
 Auxo. 40. a
 Axenus. 1. b
 Axion. 21. a. b
 Axis quid. 55. b
 ἀξίω; us quid Græcis. 140. b

B.

Babylon à Semiramide
 condita. 53. a
 Butë eius murus. 46. a. 49. a
 Bacche vnde dicta. 130. b
 Bacchus quomodo olim
 pingi solitus. 174. a

T

T A B V L A.

Bacchi cognomina quæ & cur. 165. b	166. a. b	cultus à quo primum doctus. 46.	b. nutrices ex vetulis in iuuenes à Medea conuersæ. 40. a	166. a. b
Bassus poëta.	150. a			
Basus.	33. b			
Beatini dictum.	140. b			
Bebius Macer.	148. b			
Bebrycia.	7. b			
Bellona à quib. maximè coli solita.	161. b	acus inuentrix. 52. a		
Bellerophon siue Bellerophontes Nept. Fil.	35. b	68. a	eiusque res gestæ. 14. b	118. a
Bellerophon Pegaso cur in sidere dictus.	141. b	vnde dictus ibid.		
Bellerophontes equo victor.	51. b			
Bellerophonthis fabula & narratio.	118. a. b	142. a		
Bellum à bello dictum.	53. a			
Bellus Nept. F.	35. b	gladio primus belligeratus. 53. a		
Berecynthia mater deorum.	143. a	montibus cur præfecta ibi. vnde dicta ibi.		
Berenice.	184. a			
Beroë. 1. b	36. b	in cam murata Iuno. 39. b		
Beronice.	71. b			
Bia Oceani Fil.	254. a			
Biadice.	69. a			
Bias Prieneus.	45. b			
Biantes.	21. a			
Bibalus.	5. b			
bimater cur dictus liber. 37. a				
Biria siue Bitonis in matrem pietas.	49. a			
Blanir Helencæ præc.	19. a			
Blaterare.	149. a			
Boetius.	5. b			
Bocotia. 22. b	268. a	Bocoto condita. 41. b	39. a	
		vnde dicta. 41. q		
Bœotus Neptuni Fil.	35. b	41. a. b	quomodo educatus. 48. b	
Boeth. stagnum.	195. b			
Bomonice qui apud Lacones.	50. b			
Bootes. 58. b	eius situs & constellatio. 78. a	181. b		
Borax canis.	39. b			
Boreas. 1. b	canis. 39. b			
Boreus. 55. b.	179. a			
Bosphorus vnde dictus.	33. b			
Boues domare Cereris inuentum.	53. b			
Briareus. 1. a	157. b	Cœli F. 253. a		
Brifa.	25. a			
Briseis Agamemnoni ab Achille abducta & redacta.	25. a			
Brissolius.	21. a			
Bromie vel Bronte.	40. b			
Bruma in fauoniis.	200. a			
Brumalis circulus.	56. a			
Βυλλιακωνος qd Græcis	139. a			
Bubulci siue præiudemiatoris situs.	208. a			
Buffiris Neptuni Fil.	14. b			
Herculi domi.	10. b			
Butes.	5. b.	6. b		

T A B V L A.

Butes firenis dulcedine vitus.	6. b	49. a	calciopes pietas in patrem.
Byblidis interitus.	47. b		Caliginis progenies. 1. a
Byrseus rex.	44. a		Callichorus puteus. 255. b
Byssa.	196. a		callianassa. 1. b
Byfaltis.	41. b		callimachus. 71. b
			150. b
			callirrhoe. 2. a
			callope. 3. a
			254. b
			vnde dicta. 132. a
			musarum princeps. 254. a
			callithoc. 33. b
			44. b
			Callisthenes. 46. b
			callisthonis fabula & narratio. 118. a
			Calphurnius. 150. a
			calyaonis profapia. 258. b
			calyce Æoli Fil. 258. a
			calya siue Calyx. Hecatonis Fil. 35. b
			calydon. 259. a
			calydonij qui sunt. 259. b
			calydonius aper. 17. a
			& qui ad eum expugnandus profecti. 58. a. b
			calypso. 1. b
			254. a
			Adamantis F. 29. b
			eiusin Vlysses amor ibi. interitus. 47. b
			calysto ob virginitate missam Dianæ graui poena afficitur. 58. a
			calysto Cetei filia. 58. b
			Lycaonis Fil. 35. a
			179. b
			ab Ætolis capta. 38. b
			à Diana an interfecta ibi. à Ioue compressa. 179. a
			58. b
			ibi. in visam versa. 38. b
			39. a
			inter astra relata ibi. 46. a
			58. a
			115. a.
			179. b
			Diang dilecta. 58. a.
			Ioui mutata in sidus arctos. 58. a

T A B V L A.

Camilla ab equa nutrita.	Canto.	6.b
48.b	Cantus.	6.q
Campe custos Ioui interimitur.	Canthus. 5.a 7.a.	Ægypti 37.b
253.b	Fil.	37.b
Canaces incestus cum fratre.	Capaneus 17.a 22. a fulmine ictus.	16.b
46.b eiusdem interitus.	Caphrea saxa.	26.b
46. b. 47. b	Capra. 209. a Iouis nutrita.	184. b
Canace cœli Fi. 258. eius profapia.	258. a	
Canache canis.	39. b	
Cancer.	177. b	
Cancer inter astra quoque collocatus.	70. b quomodo diuidatur.	98. a
Cancris situs & constellatio	87. b occasus. 183. b 208. a	225. a
Canethus.	6. b	
Canicula.	193. a 60. a	
Canis an Icarij.	74. a 11. a	
conuersus in lapidē ibid.	193. a	
Europa custos.	193. a	
Canis fidus siue canicula	Mera. 31. a cur Sirios. 74. a. 193. a 214. a 202. a	
Canis inter astra relatus.	93. a	
Canum Actæonis nomina.	39. b	
Canū propria natura quæ.	112. a	
Caniculares dies qui dicti.	193. a	
à Canibus consumpti qui.	48. a	
Canopus.	195. a	
Canopos.	73. b	
Canophora quæ.	177. a	
Canopicum Nili os.	57. a	
cantæ insula.	9. a	

T A B V L A.

constituta.	63. a 185. b	Cecrops.	72. b	
Cassiope arrogantiâ.	15. b	cecrops filia: furore correpta.	36. b	
Forma. 63. a eiusdem situs & constellatio.	81. a 20. r. a 186. a	cedalion dux.	73. b	
Cassus Ægypti Fil.	37. b	celeno. r. b 6. a 172. b 212. a		
Castalij fontis custos draco.	39. a	Ergei Fil. 35. b 43. a. vnde dicta.	130. b	
Castali ⁹ musarū fōs.	174. b	ceus.	34. a	
castitatis exempla.	46. a. b	ceus Meianira: F.	356. a	
castor.	5. b 18. b. 259. b	cereri nutritur.	256. a	
Castor & Pollux Iouis filij ex Leda. 55. a au gemini.	70. b Dioscorida cōdunt.	53. a inter sidera positi.	76. b	
castor Ledæ ex Tindareo Fil.	18. b Lincium interficat ac vicissim ab Ida vulneratur.	19. a stadio victor.	51. b vnde sic dictus.	140. b
castoris & Pollucis ab inferis reditus.	48. b	Castor & Pollux nautis salutares sunt.	188. b	
Castor & Pollux ad aprū calydoniū p̄ficiscuntur.	38. a 34. b 257. b	castoris cum Polluce alterna mors.	19. a	
cacheustus.	6. a	castor & Pollux ad aprū calydoniū p̄ficiscuntur.	38. a 34. b 257. b	
catillare.	149. b	cataclysmi causa.	195. a	
caucalus mons Scythiæ.	33. a 257. b	caucalus mons Scythiæ.	33. a 257. b	
canta Ins.	9. a	Cebryones.	21. a	
Cebryones.	21. a	cecrops Athe. rex 13. b Terre F. ibi. Vulcani Fil. 35. b		
cecrops Athe. rex 13. b Terre F. ibi. Vulcani Fil. 35. b				

T A B V L A,

vicior Mercurii Fil. 35.b	154.b 165.a	frumenti in-
ab eodem iaculo & cane	uētrix. 52.b 53.b	inter deos
donatur. ibid. eandē per	cur vltimo posita. 176.b	
imprudētiā interfici-	Triptolemi nutrix. 65.a	
cit. ibidem.	Ceres dimidia anni parte	
Cephalus vxorem occidit.	apud Plutonem dimidia	
47. b	apud Iouem. 33. b	
Cephalus à Procrij in iuue-	Cereris beneficia ibid. con-	
nē mutata superat ^o . 42. a	cubitus. 60. b	imago quo
Cephaliforma. 50. b	modo olim depicta.	
Cephalus Alopeca interfici-	176. b	
cit. 114. a 223. a	cereri cur oblata papauera.	
Cepheus. 1. b. 5. b. 15. b. 34. a.	165. a	
63. a. 259. b. 177. b. 185. b	ceres Proserpinam inuesti-	
209. a	gans totū orbem lustrat.	
inter sidera quomodo relatus. 63. a	255. b	
Cepheiparentes. 63. a	cerinthum oppidum. 5. a	
patria, ibid. situs & constel-	cerion. 6. b	
latio. 80. a. b 188. a. 214. a	ceruus aureis cornibus Her-	
Cephus. 1. b	culi domitus. 10. b	
Ceprion. 5. a	cete. 1. b	
κερασι cur miscere. 52. a	ceto. 1. b 254. a	
Cerassus vini aqua miscen-	ceti constellatio. 194. b	
di author, ibid.	ceron rex, 121. a ad Troiam	
Cercyō filiā suā necat. 46. b	quando venerit ibid. eius	
Cerberus. 2. a 172. b	tributū argentarium, ibi.	
134. b. Typhonis ex	cetus. 72. b 121. b 177. b	
Echidna Fil. 34. b vnus	215. a 222. a qualiter vo-	
ex canib. Geryonis. 122. a	cat ^o . 121. b. à Barbaris in-	
herculi domit ^o 10. b eius-	terfectus. 72. b 194. b.	
dem rei significatio. 175. a	ceyx eiusque interitus. 16. a	
cercyon. 12. a Vulcani Fil.	ceyx Luciferi F. 258. a	
ibid. Theſeo interfectus.	chalciopē. 3. a 6. b 8. b	
41. b filiam suam necat.	chalybes. 6. b	
46. a in filiam Alope au-	chaon. 21. a	
steritas. 41. b	chaos. 1. a 158. a vnde di-	
Ceres. 1. b 256. a 53. b ab in-	ctum. 158. a	
feris reuertā. 48. b Eleu-	Chaus & caliginis profa-	
ſinia dicta. 164. b Itē le-	pia. 1. a	
gūlatrix eodē. Δημιτρε	charops canis. 39. b	

T A B V L A.

Charopus, 22. b	77. b. 196. a. medicinæ
charybdis, 29. b	chirurgicæ inuentor,
chediatros canis, 39. b	52. a. 196. a
χαμεῖνος quis circulus, &	Chironis ortus, 201. a
cur sic dictus, 56. a	chironis hasta vsus Achil-
cheanophyla, 5. b	les, 24. a. medendi vi
chela, 223. a	prædita, eodem
chelis, eodem	chironis situs & constella-
cherſis, 1. b	tio, 196. a
cherſonnesus, 260. b	chironis iustitia. 74. b. pa-
chiade, 4. b	rentes, 74. b
chias, 17. a	chirurgicæ medicinæ in-
Chilon Lacedæmonius,	uentor chiron, 52. a.
45. b. eius dictum,	196. a
46. a	chlönij mors, 26. b
chimæra, 2. a. quasi κῆρ μᾶ	chloris, 4. a. b. 17. a.
ἐρωτος dicta, 142. a. ex	22. b
Gorgoneo sanguine cur	choragium, 150. a
nasci dicta, ibid. Typho-	choraules vnde dictus,
nis ex Echidna F. 34. b.	51. b
cur triceps, 142. a. bel-	cocalus, 13. a
lerophonti interfecta,	χορῆσαι quæ stellæ dicantur,
14. b	77. a. chriteus,
Chimera vastat agros, 1	258. a
68. a	chroeretus, 21. a
amifodari Chimera, 117. b	chronius ibid. quot nauibus
chimæra mons, 118. b. nauis.	ad Troiam profectus,
52. a	22. b
chiona siue chione, 35. b.	chronus, ibidem. a
Aquilonis F. 35. b. 44. b.	chronicos, 199. a
vna nocte à duobus diis	chryſaor, 2. a. 10. b. Ne-
compressa, eodem	pruni ex Medusa F. 34. b
chirodamas, 21. a	eiusdem proles, 2. a
chiron, 1. b. Saturni ex	chryſes sacerdos Apollinis
Philyra F. 25. a. 32. b.	& alter iunior ex
96. a. Æſculapij nutri-	chryſeide & Agamem-
tor, 74. b. ab Hercule	none, 27. b
quō interfectus, 196. a	chryſeis sacerdoti patri re-
inter astra relatus, 68. b.	ſtituta, 25. a

T A B V L A.

Chryſippus Ægypti F.	Circus ex Vlyſſe filij. 28.b,
37. b, item Pelopis F.	in Glaucom amor. 44.b,
Laio raptus. 19. b. eius	veneficia
mors, ibi. Theſeo raptus	circini inuentor Perdix.
eiufque forma. 51. a	52. b
Chryſolaus. 21. a	circulus æſtius quis. 97. b,
Chryſomallus aries Neptu	eius ſigna quæ, 98. a. b
ni F. 42. a	circuli cur quò remotiores
Chryſortheas fl. 47. a. cur	à polo eo maiores, 56. a
ſic dictus Pactolus fl.	circuli ſphæra, 55. b, 56. a
43. a, 47. a	ciffæis, 40. a
Chryſoremis Danaï F.	ciffæus, 45. b, 20. a. rex,
37. b	45. b. cuiſq; interitus, ibi,
33. b	ciſtella, 151. a
35. b, 139. b	citurus, 3. a
Chryſothemis Danaï F.	cleio. 1. b
37. b	cleo Danaï, F. 37. b
chthonius. 38. a	cleobæa, 259. a
chylus Elati F. 45. a	cleobis & Bitia in matrem
Ciceronis loc ^o . 99. b. 107. a	pietas, 49. a
cicones. 28. b	cleobule, 5. b
cidippes ſententia ac eiuf-	cleobulus Lindius, 45. b.
dem mors. 49. a	eius ſententia, 46. a
cidippe à propriis filiis ad	Cleodice, 21. a
Iunonis templum veſta.	cleodoxe, 17. a
49. a. eiufdem precatio	Cleopatra, 8. a, Danaï F.
pro filiis. ibidem	57. b, ſeipſam dilacerat,
cilicia. 257. a	260. a
cilix à quo Ciliciæ nomen	κλῆς quid, 155. a
39. a	Cleoſtratus Tenedius,
cimon à propria filia nu-	64. b
tritus. 49. a	cliuicæ medicinæ inuentor
cincius Alimetus histori-	Aſclepius, 52. b
cus. 148. a	Clio, 254. a
Cinyras Rex. 14. b. eius	clio vnde dicta, 155. a
forma. 50. b, interitus.	Clio pierum magnetes F.
47. a	deperit, 254. b
cice. 2. a. Solis F. 35. b,	clitemneſtre, 1. b
quomodo Telemacho	Cloanthus nauis victor,
Vlyſſis F. nupta 30. b. vn-	52. a
de ſic dicta. 138. b	

T A B V L A.

Clonius, 22. b	quomodo progenitum,
Clotho, 1. a. 130. a. 37. b,	158. a, vnde dictum,
254. a, vnde dicta, 154. b	ἔργων Gygantum pa-
κλῆς, 169. b	rens, 256. a
clymene, 1. b. 2. a. 5. a. 21. a,	coeli per circulos diſtin-
Oceani F. 34. Amazon,	ctio, 177. a, quis curſus
36. a	151. b, 5. a, 6. a, 7. a,
climemus, 5. a	38. a
clymenus, 6. a. 35. a. 169. b,	cœneus, vide cœneus
rex eiufque cum filia in-	Inuulnerabilis, 114. b,
ceſtus, 45. a. 48. b. filiam	eiufdem hiſtoria, ibidē,
Harpalicen necat, 45. a,	cum lapidibus pugna, eo-
46. b, filiam ſuam epu-	dem,
latus, 45. a, 48. a	cœraus, 30. a
clymeui interitus, 47. a	coeus, 1. a
clypeus coronæ loco dari	coenife, 1. a
ſolitus, 37. b, 51. a	coeto, 284. a
Clytæmneſtra Ledæ ex	cocus, 255. a, b
Tyndareo F. 18. b, nupta	cognatos ſuos qui occide-
Agamemnoni. ibidem,	rint, 47. b
22. a, 26. b, maritum oc-	colophonia Erichthei F.
cidit, 47. a, quomodo ab	13. b, à patre necata,
Oreſte cęſa, 27. a	46. b
clytia. 2. b	Colophonius, 1. a
clytius, 2. a. 4. b	columbæ veneris aues,
clytius Cianeus Helena	136. a
procus, 19. a	columbas à Syris pro diis
clytus Rex, 28. b, Ægypti	haberi, 44. a
F. 37. b, quot occiderit,	κωμᾶξιν, 169. b
26. b	cometes Meropæ citius,
enio, 158. b	43. a, b. 188. b
Cocalus rex, 12. b, 13. a	cometarum diuerſæ ſpe-
coeytus, 172. b	cies, 43. a
clibatus, 150. b	corui ſitus & conſtellatio,
Cœlus primus princeps,	196. b
253. eiufdem filij, ibid.	communi Mercurio pro-
a regno expulſus, ibidem	uerbium, 157. b
254. a	comus dæmon iuuenis,
cœlum, 151. b, 1. a, Terra	169. b

T A B V L A.

eomo cur additæ lampades,	170.a	coronę materia quę,	180.b. 61.a. situs & cōstellatio, 78.b. 206. a. 220. a
concordiæ templum Roma,	50. b	cur homines In lætitia gerant coronas,	66. b
concubitus nefandi exempla,	48. b	coronis,	6.a. 35. a. 43. b. 69. b. 40. a
congerones,	151. a	coronidi grauidę adhibitus coruus custos,	45. a
conon mathematicus,	71. b	coronus,	7. a
cōsuetudo quomodo pœnitentiam creat,	142. b	κόρος cereris F.	164. b
cōtemplatiua qualis vitę humanę pars.	134. b	corficę ager pessimus eiusque amplitudo,	53. a
continentia,	1. a	coruus coronidis custos,	43. a
conuiuium Deorum à Ioue paratum quid significet	145. a	coruus ex albo niger factus, ibidem.	75. a.
coran canis,	39. b	quando non bibat, ibidem	166. b. sub solis tutelam cur positus,
corcyrę amplitudo,	53. a	131. a. 196. b	
κόρη,	9. a. 164. b	corui situs & constellatio,	196. b
Marcus cornutus,	149. b	coruus cur inter astra relatus,	196. b
corinthus, 8. b. a.	15. b.	corui partus quę ratio, ibidem,	
prius Ephyre,	53. a	corybantēs qui & curetes vnde orti,	32. b. 254. b.
cornicines à classicis inuenti,	52. b	eorum constellatio,	179. a
cornu Amalthę ab Hercule cur circulatū,	125. b	corycium Antrum,	257. a
eiusque virtus & vis, ibidem.		corydon,	1. a
cornucopia,	11. a	coryna,	6. a
corona à Dia vbi accepta muneri, 60. b. an Thefeus, 61. a. Libero cur relicta, 61. a. inter sidera quomodo collocata, ibidem. Veneri, 180. b. quomodo detracta.	64. a	corynetes, 12. a. Neptuni F. ibidem, Vulcani F.	35. b
		corytus,	60. b

T A B V L A

cotonea,	34. a	crimene,	5. b
cotto & Briareus quales,	116. a	crimenus,	5. a
centimani vnde dicti,	116. a. 253. a	culeus,	151. a
corurnix,	13. a. b	Cupiditas cur aureo malo comparata.	145. a
cranaus,	258. a	cupiditas animam cur diligit,	145. a
crapto,	254. a	Cupido, 76. a. eiusdem fabula,	163. a
crateis Scylla,	44. b	cura hominem primum è Luco fabricata	451. b
crates fl.	Ibid.	κουρήτες.	253. b
crates quis autor,	178. a	Curetes, 8. a. 179. b	253. b
crater,	218. a. 196. b	qui & vnde dicti.	32. b
cratera,	75. a	58. b	
creatus,	21. b. 254. a	cur in cœlum relati,	205. a
crenis,	1. b	curetides,	258. b
creon rex,	9. a. 16. a	curiositas semper periculorum germana.	142. b
17. b. 18. b		curfu victores qui.	52. a
creontrades,	36. a	curtij locus,	124. a
crefia,	179. a	cyaneæ cautes,	8. a
crephontes,	32. b. 40. a	cyaneus,	19. a
creta inf.	10. a. 12. b	cybele,	145. b
253. b		cybele mater deorum,	173. a
cretę amplitudo,	53. a	Titanas an peperit,	173. a
cretęus,	4. b	in cybeles curru cur Arys pictus ibid.	
cretęę,	178. b	cyclades insulę quot earumque nomina,	53. a
cretieus,	68. b	cyclops, 28. b. Neptuni F.	35. b. 162. a. monoculus ab Vlyssę excæcatus.
cretica historia,	61. a	28. b	
creusa,	9. b. 21. a. 268. a	Cyclopes cœli è tellure eorumque nomina,	253. a
Erichthei, F.	35. b	cyclopes fulminum fabricatores.	253. b
crius,	253. a. b		
Crespinus poëta,	150. a		
Critomedia Danai, F.	37. b		
Cromiusa siue crumissa insula,	41. b		
croton siue croteus Panis, F. 46. a			
Croton,	91. a		
Cur inter astra relatus.	187. a. 191. a		

T. A. B. V. L. A.

ab Apolline interfecti.	Iouis nutrix in stellas re-
191. b. 13. b. 67. a	lata . 46. a. 58. b. 179. a
Cælo deiecti in tartarum.	205. a
253. a	Cynofura regio. 58. b.
Cydippe. i. b. vide cidippe.	143. b
10. b	Cynthos quid. 143. b
Cygnus. 177. b	Cypri amplitudo. 53. a
Cygni natura. 140. b	Cyprius canis. 39. b
Cygnus Martis F. 55. b.	Cyrenis. 189. b
Herculi domitus. 10. b	Cyrene. 5. b. 35. a. 189. b
50. b	119. b
Cur creditus inuulnerabilis esse. 114. b. Liguriæ rex in sui nominis autē conuersus eiusque cantus. 195. a. 35. a. quot nauibus ad Troiam profectus. 23. a	Ioui Compressa. 189. b
Cygni in bello fortitudo, & mors. 114. b	Cyr i regis domus in Ebaranis. 46. a
Cygnocæsus Pilus. 51. b	Cyrus solaus. 21. a
Cygnus inter astra cur relatus 195. a. eiusdem constellationis. 189. a	Cytheron mons. 43. b
Cylindrus. 3. a. 6. b. 8. a. 35. b. 214. a	Cythereus Ignis. 197. a
Cyllenes cum patre congressus. 48. b	Cyturus. 6. b
Cyllenius mons. 18. b	Cyzicus. 7. b. eius mors & instituti ei ab Argonautis ludi. 51. a
Cyllo canis. 39. b	
Cyllopotes canis. 39. b	
Cymodoce. 1. b	
Cymothoë. 254. a	
Cymothoëa. 1. b	
Cynaras Smyrnæ oppidi conditor. 53. a	
Cyneum. 26. a. mare vnde dictum. 47. a	
Cynoscëma. 26. a	
Cynofura nymphea. 58. b	

D

D ædalion accipiter.
44. b. in sui nominis auct. ibid.
Dædalus vacca lignea fabricator. 111. b
Dædalus. 12. b. an volandi potens. 114. b. eiusdem fabula, & historia ibid. 115. a
Dædalus simulacrorum deorum muentor. 52. b. statuarius. 116. b. eius statuarum ambulantes. Ibid
Dædalus cum Icaro volatus. 12. b. parricidium. 48. a
Damafichthon. 4. b

T. A. B. V. L. A.

Damone Danaï F. 37. b	men. 32. a
Danae Ioui compressa. 188. a	Dascylus. 6. b
Damonis in matrem pietas. 49. a	Dafinos tributum, 121. a
Danaides coniuges suos occidunt. 49. a	apud antiquos an fuerit. Ibid.
Danae cum Perseo in mare deicitur. 15. b. 188. a	Dafipus. 193. b
Danae. 15. a. b. Acrisij F. 188. a. 35. a	Dedophon. 12. b
Danaus. 5. b. Rex. 28. b. 269. a. primus nauis proræ vsus. 53. b. 269. a. 194. b	Deianira. 11. a. liberi ex Althea F. 31. a. mariti Herculis interitus causa. 47. a
Danaus egypti filios necat. 269. a	Deianira fabula. 11. b. eiusdem interitus. 47. b
Danaï filia quæ quos occiderint. 37. b	Deidamia. 28. a. 47. b
Danaï filiarum nomina. 269. a. 37. b	Desmone. 21. a
Danaï filia Ægypti filius coniunguntur. 269. a	Δεινονειρη, quid Græcis. 138. b
Danaï fuga. 37. a	Deioncus. 29. b
Danao ludi Argis facti. 51. a	Deiopea. 1. b
quingenta filia. 37. a	Deiphila. 22. b. 16. b. Adrastus F. 16. b. Tydeo nupta. 17. a
Earundē in patruces facinus ibid. 49. a. 19. 4. b	Deiphilus. 7. b. Iliozæ matri pro fratre educatus. 25. b. patre necatus eodem cursu victor in ludis Nemæis. 51. b
secundæ nuptiæ. 37. a. b	Deiphobus. 21. a. 26. a. contra Paridē. 21. b. ab vxore Helena necatus. 47. a
Daphne à terra cur occulta. 124. b. Apollini adamata. 45. a. in laurum conuersa. 45. a. 124. b	Ascalaphum occidit. 26. b. item Antonoum Ibidem quot occiderit. 26. b
Daphnes generatio quæ. 124. b	Deiphobi mors. 26. b
Daphniæ danaï F. 37. b	Deiphontes. 32. b
Dardan ⁹ Iouis F. 35. a. 188. b	Deleneſicus. 151. a
Dardania conditor. 53. a. vnde natus. 70. a	Delos. insula. 53. a. 14. a.
Daretis & Entelli cerra-	quæ prius Alerie & Orugya. 14. a. 53. a. 255. a

T A B V L A

Deli nullus canis, 48.a	Demoleon, 6.b
Deloamus Apollinis sacerdos, 48.a	Demonassa, 5.a.17.b
Delphin, 67.b, inter astra relatus, 44.a.67.b.192.b	Demophile Danai, F.37.b
Delphinus Arionis vector in litore mortuus sepelitur monumento ei facto, 43.b.192.b	Demophoon Athen rex, 13.b
Delphinus quando exortur, 200.a	Demophoontis in Phylliden amor, 15.a
Delphini ex Tyrhenis nautis facti, 31. b. atque Tyrreni dicti, Ibid.	δημος quid Græcis, 143.a
Delphini ortus & occasus, 85.a. 201. a.191.b. Situs & constellatio, 214.a.85.a	Demoltea, 21.a
Delphus Apollinis F. 16.a.35.a.27.b	Demosthenes, 149.a
Deltoroh, 68.b.18.a, ad sidera quomodo sublati, 187.b	Demixippus, 38.a
Deltori forma, 86.a.187.b eiusdem situs & constellatio, 86.b.187.b. 211.a	Pera, 154.a
Demarchus Ægypti F. 37.b	Desiduo, 150.b
Demetrius, 74.a, eiusdem crudelitas Ibid.	Desmontes, 41.a eius interitus eodem, 152.a
Demiphon, 75.a	δεσ υνδε dicitur, 152.a
Demnosia, 121.a	Deucalion, 6.a. Herculis F. 36.a. Minois F.38.a an aquarius, 72.a.189.b
Demoanassa, 5.a.17.b	Deucalion & Pyrrha foli in diluio, superstites, 34. b.35.a.189.b.195.a
Democoontes, 21.a	Deucalionis iactu lapidum viri creati, 35.a.11.a.189.b
Democriti opus, 145.a	Deus Parens omnium, 178.b
Demodice, 69.a	Dexamene, 1.b
Demoditas Danaï F. 37.b	Dexamenus rex, 11.b
	Dia insula. 3.a. 6.b. 8.a. 13.a item Oenei F.35. b
	δίανο. 165.b
	Diamas, 14.a
	διανικαυμένη terræ pars, qua, 57.a
	Diana cyrensis Gorgon thracibus bendia cretenfibus dictyma lacedæmoniis Vpis dicitur, 119.b
	Diana, 33.a.22.a.255.a

T A B V L A.

Diana filiarum niobes Interemptrix, 4.a, ad lacustrâllata, 50.b, an Lucina dicta, 169.a, cura & genus dicta, 167.b item fascelis & lucifera, 50.b.168.b	31.b. Neptuni F. 35.b
Diana cognomina, 169.a	Didymi, 221.a
Diana & Apolloe; Latona geniti,	Dei ortus & occasus, 101.a.100.b
Diana cur dicta dictyna, 138.b	Dies quid, 108.a
Diana cur canes sacri, 169.a	Dictys piscator, 15.b
Diana metapontina, 41.b	Didonis interitus, 47.b
Diana fanum, 18.b. imago qualis apud veteres, 172.a.46.a	διεδο; 162.b
Diana calistho transfugatur ob stuprum in vrsam, 179.a	Dies, 11.a.158.a
Diana Ephesiae templum, 27. b. ab ortu primum structum, 46.a.b	Diei & ætheris profapia, 1.a
Diana quomodo orionem Inter astra statuerit, 73.b.74.a	Dij ex mortalib. facti qui, 46.a
Diana Tauricæ hospites immolandi mos, 27.b	Deorum simulacra primus inuenit
facrorum immanitas, 50.b, simulacrum quomodo Mycenæ delatum, 28.a	Dædalus, 52.b
διεφα; ven, 168.a	Deos Græci cur demonas vocent, 143.a.b
Diaphorus, 23.a	Diluitum ad restringendum Phactontis incendium à Ioue immissum, 34.b.195.a
Diastor, 21.a	Dimautes, 13.b
διεκεν, 168.b	Dinomache, 39.b
διη; 165.b	Dinus, 1.b
Dictis in delphinum,	Diobates rex, 14.b
	Diobolares, 150.a
	Diogeus dictum, 137.a
	Diogenites ac Erithracus, 72.b
	Diomedea, 29.b
	Diomedes, Helenæ proocus, 19.a
	Diomedes Herculi interficitur eiusdem interpretatio, 175.b
	Diomedes Martis F, 35. b. Tydei F. 17. a.
	Agrio pulso.

T A B V L A

Oeneum focerū regno restituit, 38. b, quot nauib. ad Troiam profectus, 22. b, quot occidit, 26. b	Dodonæi Iouis templum, 70. b
Diomedis cum Ænea cōgressus, 26. a, item cum Glauco & aliis ibid.	Dodonides nymphæ, 40. a
Diomedis & Scheneli amicitia, 49. b	Dolichus Ægypti F, 37. b
Diomedis equi, 11. b, narratio, quadriga, 112. b	Dolon, 21. a, eius mors, 26. b
Dione, 1. a. b. 254. a eius profapia Atlantis F, 19. b	Dolopeis, 5 a
Diones profapia, 254. a	Dolops, 1. b
Dioneus, 4. a	Dolor, 1. a
Dionysus cur dictus liber, 36. a. 59. b, quomodo nutritus, 139. b	Dolor, 193. a
Dionysij ficuli tyrannis, 49. b	Dolus, 1. a
Diophantus Lacedæmonius, 148. b	Dorceus canis, 39. b
Diophanti opera, 129. a	Doricops, 21. a
Diophites, 21. a	Doris, 1. b, eiusdem profapia, 254. a
Diores, 52. a	Doris Oceani F. 254. a
Dioscuri vrbs à Castore & Polluce condita, 53. a	Doryclus, 21. a
Dioxippe, 2. a. 35. a. 39. b	Dotō, 1. b
Amazon, 36. a	Draco aurei velleris custos, 2. a. 3. a. 34. b. a
Dirce. 7. b. eius interitus, Dirce vnde dicta, 138. b	Iasoni Domitus, 8. b
Dirceus fons, 4. a	Draco canis, 39. b
Disci ludus apud veteres, 124. a	Draco pastor vnde dictus, 116. a
Discordia, 1. a	Draco Hesperidum, 2. a
Discordiæ pomum, 21. b	116. a, Typhonis ex Echinnâ F, 34. b. Herculi domitus, 10. b
Diuo, 1. b	Draca Martis F. Castalij fontis cultos, 3. b. 39. a
Diuus, 10. b	Cadmo interfectus eodem, 16. a
Diuidiæ, 150. a	Dracōis dentes Cadmo seminati indeque nati Sparta, 113. a. 39. a
	Draconis situs & constellatio, 77. b.
	Draco, 177. b. 180. a
	Dracō Rex Martis F, 112. a
	Cadme

T A B V L A.

Cadmo necatus, 113. a	F, 35. a.
Driantis mors, 13. a	Danai, F. 37. b
Drimo, 1. b	Electra cur sola inter pleiadas non appareat, 43. a
Dromas canis, 39. b	188. b & an appareat. 70. a
Dromius canis, 39. b	Electra Orestis soror quomodo iyjadi nupta, 28. a
Dryas, 13. a. Ægypti F, 37. b	Electræ in fratrem pietas, 48. b
Iapeti F. 38. a. Martis F. 35. b	Electryon, 5. b. eiusdem mors, 47. b
Drypon, 21. a	Elphemor Helenæ procus, 19. a. quot nauib. ad Troiam profectus, 22. b
Dumiles, 1. a	Eleete, 40. a
Duodecim signa authores vt diuidant, 99. a. b	Eleus, 5. b
Durateus equus quis & qualis, 115. b	Elusinus Rex, 33. b.
Dymas, 21. a	à Cerere in ælatorū draconum vehiculū quomodo positus, 164. b, triturationis hordei an primus inuentor Ibid. cur vltius dictus eodem.
Dynomene, 1. b. 254. a	Eleusinus siue Elusinus rex, 33. b, à Cerere necatus, 34. a
Dyſis, 40. a	Elusinus Eleusin urbem condit, 53. a
E	Elusinus Triptolemus, 164. b
Echemon, 21. a	Eleusis vnde dicta, 34. a
Echidna, 2. a. eius ex Typhone soboles, 34. b	164. b
Lchyon, 5. a. 39. a	Eleuther primus simulacrum Liberi patris constituit, 46. b
Echione canis, 39. b	Elide quadrigarum certamina primum instituta. 52. a
Echnobas canis, 39. b	Elion canis, 39. b
Echo Mercurij, F. 35. b	
Echominus Ægypti, F. 37. b	
Edulium, 150. b	
Effra, 1. a	
Egestas, 1. a	
Egeus, 5. a	
Egyæle, 16. a	
Egeſus vrbs, 5. a	
ἐγνων vnde dicta. 165. b	
Eioneus, 21. a	
Elatus, 5. a	
Electra. 1. b. 2. b, 43. a. 60. b	
254. a	
Agamemnonis, F. Atlantis	

T A B V L A

elogium,	151.a	nympha condita,	
elpenoris apud circem interitus,	29.a	epicharmus literarum inventor,	53.b
emphitus,	1.a	eiusdem locus,	142.a
enæsimus.		143.b	
encecladus, 1.a, Ægypti F.		ἐπιλόδοι qui dicti,	
37.b		157.b	
endeis,	5.b	epigoni septem eorumque nomina,	17.b
endymion pastor,	141.b	epimetheus quia cognitionem rerum contingentium negabat stultus efficitur,	159.a
200.a, Lunæ amatus eiusque forma 200.a		epimetheus, 1.b, eidem nupta Pandora, 33.a. Promethei frater,	159.a
50.a		epiphron,	1.a
engonasis, 61.a. 223.a. 58.b		epistrophus quot nauib. ad Troiam profectus,	22.b
ad astra quomodo translatus, 61.b. Lyræ cur proximus,	65.b	epopeus, 3. b. 4. a. 31. bin delphinum, 31. b. rex.	
enipeus, fl.	4.b	43.a, eiusdem cum filia congressus, 45. a. 48. b.	
enneados litus vnde dictum,	15.a	interitus,	38.b
ennius,	149.b	equus Troianus, 25. b. et que melusi Graci qui præcipue eodem eiusdem inscriptio cod.	
entelli & Daretis certamē,	52.a	equus ad sidera quomodo translatus, 68.a	
enyo,	1.b	equus dimidius,	186.b
eos eous solis equus, 40.a		equi ortus,	201.a
epaphus, 1.a. 3.b, Memphis conditor, 53. a Iouis & Ius F. 33. b. 35. a. Ægypti rex factus, sequitur,		equi cum aquario ortus,	85.b
epicus equi Troiani fabricator,	25.b	cum pisce occasus eodem.	
epihialtes, 1.a. 10. a. Ægypti F. 57.b		eius situs & constellatio,	85. b. 186. a. 226. a
ephebi formosissimi qui.	50.a		
ephesiæ Dianæ templum,	46.a. 46. b		
ephocæus Neptuni F.			
35.b			
ephyre, 1. b. Corinthus postdicta & ab Ephyre			

T A B V L A

equi super aquas & aristas ambulantes,	28.b	næorum inventor,	64. a
equus, 115. b. eiusdem fabula & narratio Ibid.		erichthonius anguis, 64. a	
equorum solis nomina.	40.a	vnde orrus eodem.	
erasia quæ,	116.b	erichthonius argentum primus Athenas attulit,	52. a. auriga, 63. 184. a
erate Danai F.	37.b	eiusdem patria, 63. b	
erato, 40. a. 254. a. vnde dicta,	131. b. 155. a	primus equos iunxit,	63. b. 184. a
eratosthenes, 59. a. 185. a		erichlimentus Neptuni, F.	
eiusdem dictum de Icario,	59. b	35. b	
eratoclis isthmia Iudi.	51. a. b	eridanus fl. 194. b. 5. b. 74. b	
erebus, 1. a. vnde factus,	158. a	qui, & Padus, 74. b. 194. b	
erebi & noctis profapia,	1. a	195. a. 177. b	
erechthei filiarum mors.	64. a	eridanus an Nilus, 73. a. au; Oceanus Ibidem.	
eretina.	163. a	Inter astra relatus.	195. a
ἐρευνη,	6. a	Eridani sideris ortus & occasus, 91. b. 177. b. situs & constellatio, 92. b	
eriginus,	5. a	195. a	
eribotes,	6. a	erigonæ, 60. a. Clytemnestræ & Ægisti F. 28. a.	
erichtheus,	6. a	ad Icarij cadaver quod deducta, 60. a. 193. a	
eiusdem fabula, 13. b. Athc. rex, 13. b. propriam filiam necat, 46. a, fulmine ictus,	13. a	inter astra pro virgine collocata, 31. a. 193. b.	
erichthei cum filia congressus,	48. b	quæ & Iustitia. 31. a, 46. a. 71. b	
eiusdem filiarum mors,	46. b	Erigonæ in patrem amor & interitus,	31. a. 49. a. 47. b. 182. b
erichthonius Vulcani, F.	55. b. 36. b.	193. a	
vnde dictus,	36. b	erimachus.	10. b
139. a. Athen. rex,	13. b.	eriolas,	1. a
13. b. au Panathe-		erinnes,	153. b
		eriphia,	40. a

T A B V L A

Eriphyle, 17. b, Amph. maritum prodit, 18. a, filio necatur eodem.	Euæmon, 22. b
Eriphyle, 33. b	Euagoras, 21. b
Eriſichthon cur fame confectus, 117. a	Euagoreus, 1. b
Éros 36. b	Euander, 21. a literas ex Arcadia in italiam tranſtulit, 53. b
Eridis pomum, 21. b	Euanippe Elati F. 17. b
Éros quid Græcis, 165. a	Euanthes, 156. a
142. a	Euarete, 19. b
Erratica ſtellæ cur fic dictæ, 75. b	Euatimus, 38. a
Eryboca, 254. a	Eubea Macarij F. 35. a. à patre necata, 46. b
Erylus, 1. a	Eubœa, 5. a
Épithetor quid Græcis, 131. a	Eubœæ amplitudo, 53. a
198. b	Eubule Danaï F, 37. b
Eryx ab Hercule cæſus, 49. a	Eubulus, 72. b
Eryx mons, 50. a. 49. b	Eudæmon Ægypti F. 37. b
Eteocles oedipi F. 16. b	Eudora, 43. a. 69. b
Thebanorum rex, 18. b	Eudromus canis, 39. b
Eteoclis & Polynicis mutua cædes, 16. b. 17. q	Endoxa, 4. b
Ereſiæ, 60. b, 201. a. 208. a	euhadmes primus aſtologiae interpres, 52. b
193. a	Euemerus, 64. b
Éthalion ſiue Ethalides, 31. b, in delphinum, 31. b.	Euhenus Herenlis F. 36. a in fl. lycormam ſc præcipitat. 472. a
Iouis F. 35. a	Euhenus, fl. 47. b, 11. b
Ethemæa, 67. a, ſagittis à quo & cur tranſfixa, 67. a	Euideas Ægypti F. 37. b
ad inferos abrepta, 67. a	Euiippe Danaï F, 37. b
Etheric, 2. a. 35. a	Eulimene, 254. a
Ethionome, 21. a	Eumæus vlyſſis ſubulcus, 30. a
Éros quid Græcis, 143. b	Eumelus Helenæ procus, 19. a, quot nauib. ad Troiam profectus, 22. b
Éros, 60. b	Eumolpe, 254. a
Étolus iouis F. 35. a	Eumolpas Neptuni F. 13. b
cuadne, 35. a. neptuni F. 35. b	voce ad tibias victor, 51. b
eius caſtitas, 8. 49. b, interitus, 47. b	Eumæus, 7. b

T A B V L A

euſſib. victor in Nemææ ludis. 51. b	eurydamas, 5. a
Eunomia, 40. a. 165. b	eurydice 1, b, Danaï F. 37. b
Eupalamus, 12. a	Orphei, vxor, 147. a, 36. a
Euphemus, 5. b. 35. b	vnde fic dicta, 147. a
Neptuni F. 35. b 38. a. 12. a	euryelus, 23. a
Eupheno Danaï F. 37. b	eurylochus a Circe non mutatus, 28. a
Euphrates, 1. b	eurymedon, 6. a
Euphorbus poſtea Pythagoras, 26. a. eius mors. 26. a	eurydomene, 155. b
euphrone vnde dicta, 155. b	eurymus, 28. b
156. a	eurynome, 1. b. 2. a. 16. b
Euphroſyne, 1. a	17. a. 35. b
Eupinus Epinicus, 4. b	eiuſdem proles, 254. a
Euporic, 40. a	eurypylus Helenæ procus, 19. a
Eupolemia, 5. a	Neptolemo occiſus, 26. a, quot nauib' ad Troiam profectus, 22. a, quot occiderit, 26. b
Eureſtus Mercurij F. 35. b	eurypyli mors, 48. a
Eurimus, 18. a	euryſthenes Ægypti F. 37. b
Euripides à canibus laceratus, 48. a	euryſtheus, 10. b. 12. a.
Apollinis F. 35. b	28. b
Eurifabe, 33. b	eurytion, 5. a. 52. a, centauros, 11. a
Eurius, 16. b	euyduſa, 155. a
Euritus, 5. b	eurytus, 11. b. 11. a, Herculi domitus, 5. a. b, Mercurij F. 35. b, ſagittis victor, 51. b
Europa Europe, 36. a. 69. b	eufebij locus, 116. b
25. a. 12. b, Ioui rapta, 39. a	euforus, 75. b
115. a	euftyoche, 107. 2. πη quid Græcis, 254. b
Europa ſitus, 57. a	euxeminis opus, 131. b
europome Danaï F. 37. b	exercitus, 150. b
eurota, fl.	euximon mare, 8. a
Eurus ventus, 218. a	exortus quid, 55. b
euryale, 1. b. 133. a. 119. b	
euralus curſu victor, 52. a	
eurali & niſi amicitia, 49. b	
curibares, 6. b. 23. a	
eurychus quot nauibus ad Troiam profectus, 22. b	
euryclia vlyſſis nutrix,	

T A B V L A.

F		Fontes,	1.b
		Formicæ in homines,	
F Abre,	151.a	14.a	
fabulæ Æsopi Home-		Formido,	2.a
ri Hesiōdi & Archilochi		formosissimus qui fuerint,	
comites,	170.a	50.b	
Faces sceleratæ quæ,		De generatis ex fraxino.	
48.a		121.a	
farum,	1.a	Freni inuentor,	52.a
Fata quot & quæ,	150.a	frigitire,	149.b
Fauonius,	1.b	Fruamenti inuentrix Ceres,	
felix Capella,	150.b	52.b.53.b	
fœminis ingenuis permis-		Fulminum fabricatores	
sium Athenis medicinam		Cyclopes,	13.b
discere, 52. b. reliquis.		Fulminum signa,	
Fenestella, 151.a interd-		197.a.b	
ctum Ibid.		Funebres ludi cuiusmodi	
ferculum,	150.b	Patroclo instituti,	
feretus,	9.a	51.b	
Filias suas qui occiderint,		in funere cur tubicines ad-	
46.b		hiberi soliti,	52.b
Filiorum à matribus occi-		Furiæ tres, 1. a. erinnyes,	
forum catalogus. 46.a		153.b.150.a.172.b. eume-	
filios suos qui epulati,		nides,	153.b
48.a		Fustibus primum dimi-	
fistulæ cantus author pan,		caste Afros & Ægyptios,	
52.b		53.a	
Fleuia vrbs,	4.b		
Flocci,	150.b		
Floraliorum inuētores			
foccus vel Phocus,			
6.a			
Flores inscripti nomina			
regum,	124.a		
Focus.			
Fœminis ingenuis per-			
missum Athenis medici-			
nam discere, 52. b. reli-			
quis interdictum Ibid.			
Fonteus orator,	150.a		

G.

G Alathea,	1.b
Gallimacus,	68.b
Ganeum,	150.b
Ganymedes Ioui amatus	
cuiusque forma.	51.b
Ganymedes in aquarium.	
46.a.72.b.189.b	
Ganymedes raptus.	67.a
133.a.189.b	
Gargaphia vallis,	49.b

T A B V L A.

Gargafus quot occiderit.		Glauci Minois Fil. mors.	
26.b		117.b ad inferos descen-	
Gauij mors.	26.b	sus interitus in Scyllâ a-	
Gellij locus.	124.a	mor. 48.b. quadriga 48.b	
Gemini. 70. b eorundem		Glauci tres qui,	26.b
quor stellæ. 183. a 182. b		Gnosius.	39.b
item situs & cōstellatio.		Gnosius cretæ vrbs.	12.a
87.a ortus & occasus		Gorge.	38.b 21.a
eodem. generos qui oc-		Gorgycion.	21.a
ciderint.	48.a	Gorgon.	2.a
γῆρυοί Græcis qui.	133.b	Gorgo canis.	39.b
Gerones qui Romanis di-		Gorgon Perseo interfecta.	
cti.	151.a	120.a	
Geryon. 2.a trimembris		Gorgon Typhonis ex E-	
10. b Chrysaoris Fi. 34.b		chidna F.	34.b
38.a triceps an fuerit.		Gorgon nauis.	120.a
117.a		Gorgon pro terrore. 142.a	
Geryones. 176. a 21.a qui		Gorgon cyreneis Minerua	
eius biceps canis & quid		dicitur.	119.b
hac fabula significetur,		Gorgonis caput. 15. b 64. b	
ibidem.		in lapidē mutatio. 119. b	
Getæ.	64. b	quid significet profa-	
Gigâtes. 1. a seminati. 113. b		pia.	1. b
Glabrum.	149. b	Gorgones tres. 133. b 188. a	
Gladio primus Belus in		Phorci Fi.	254.a
bello vsus.	53.a	Gorgonū custodes.	63. b
Glauz. 1. b 9. a Amazō. 33. a		Gorgonæ vnum oculū tā-	
Glauippe Danaï F.	37. b	tum habentes.	174. b
Glaucoma cæcitas. 138. b		Gorgona à Minerua an in-	
γλαυκός Græcis quid.		terfecta.	73. b
138. b		Græci qui quot occiderint.	
Glaucus à Circe amatus.		26. b	
4.4. b Minois F. ab Æf-		Grandinis signa.	197. a. b
culapio ad vitam reuoca-		Gratiæ. 2. a 155. b quot &	
tus. 13. b 65. b item à Po-		quæ. 156. a vnde χῆρις	
lydo. 117. b equis an cō-		dictæ. 156. a Iouis Fil.	
sumptus. 117. b Iolao vi-		254. a	
ctus piscator. 51. b quot		Gyarus insula.	53. a
occiderit.	26. b	Gyas.	52. a
glaucus in mari prou. 118. a		Gyges. 1. a cur dictus cen-	

T A B V L A.

timanus.	116.a	Hecabe Danaï Fi.	37. b
Gymnasia.	40.a	Hecatombē.	27. a
Gyon.	195.a	ἠκατόν.	27. a
Gyrton vrbs.	5.a	ἠκατόν πεφομόνα	qualia sacrificia.
			148.a
H <i>ἄδης.</i>	169.b	Hecatopylæ Thebæ.	53.a
Hamonis & Antigona interitus.	17.b	Hecatontachirus.	116.a
Haliætu auis è Niso.		Hector. 21.a.b	ab Achille interfectus. 26.a 25.a eiusque corpus à Priamo redemptum. 25.a Protefilaum interficit. 26.b itē Antilochum ibid. quot occiderit. Ibidem.
ἡμαξα.	58.b	hectoris cū Aiace cōgressus & mutua dona. 25. b 26. a	
Hammon à Libero condita.	53.a	Hectoris Lyra.	25.a
Hammonis Iouis templū à Libero constitutū.	31. b	Hecuba Cylslei siue Dimantis F. 21.a	Hectoris mater ibid. ab Vlyssē abducta, & canis facta. 26.a 47.a. b
Harmodij & Aristogitonis amicitia.	49. b & 50. a	hecuba castitas.	49. b fax scelerata. 48. a iterit. 47. a
Harmonia. 2. a 3. b	112. b	Hecypris.	40. a
Martis F.	35. b	Hegesianax.	61. b
Harpalice à vacca & equa nutrita.	43. b	Hegestas.	75. b
nutrita. 43. b		ἠμαρμέντι.	154. a
neecat. 45. a 49. a		Helena Iouis ex Pyrrhe F.	35. a
pastoralibus interfecta. 43. b		Item ex Leda.	18. b
cum patre congressa. 43. b		189. a	Deiphobū maritū necat. 47. a ob formam multis procis petita. 18. b octauo demū anno post Ilij ruinā cū Menelao in patriā reuersa. 27. a quomodo Menelao nupta. 18. b vxor Menelai. ibid.
interfecta. 48. a 46. b		Helena fax scelerata.	48. a eius proci eorumque no-
Harpalice in patrem pietas.	43. b		
Harpalus.	39. b		
Harpalicus canis. 39. b			
Rex 43. b			
eiusdem interitus. Ibidem.			
Harpinna.	35. b		
Harpocrates Isidis Filius.	53. b		
Harpypia canis.	39. b		
Harpypia. 1. a 6. a 8. a	116. b		
Iouis canes, ibidem.	8. a		
quæ & quot.	130. b.		
Hastipia.			
Hebe Iouis F.	254. a		

T A B V L A.

mina. 19. a & raptus. 18. b		dictus. 136. a	dracone cur circumplexus. 65. a in auxilium Troianorum cōductus. 121. b Pāmacho victor. 51. b primigenius cur dictus. 10. a Prometheum de Cauaso liberat. 33. a 66. b Hesionem itē à ceto. 10. b proprios liberos occidit. 11. a sagittarius. 167. a
Helenoris mors.	26. b	Hercules cœlum sustentat.	176. b ex mortali immortalis redditur. 46. a
Helenus. 21. a. b	Priami F.	herculis ratio vniuersis indita.	167. a
Ibid. augur.	30. a	Herculis ad inferos descensus. 48. b	certamina ab Eurystheo imperata duo decim & plura. 10. a. b
Heliades Phactontis sorores, quot & quæ.	35. a 195. a	cœlestis situs & constellatio. 78. b	cum Liguri- bus pugna. 62. a
Helice. 158. b 209. a	Danaï F. 37. b	Hercules lernā occidit. 10. b	
quæ: vrsa & septentrio.	39. a 58. b	Herculis & Philoctetæ amicitia. 49. b	stella. 76. a
Helicon mons.	68. a	Hercules necat vxorē. 47. a	herculis filij. 36. a imperiū. 123. b
Helieta Danaï F.	37. b	hercules insignia. 17. b	interitus. 47. a
Helie.	2. a 35. a 195. a	hercules iudi gymnici Olympia instituti. 51. b	parerga. 10. b 11. a
Helimus.	52. a	Philoctete constructa. 11. b	2. 4. a
Helle. 2. b 3. a 118. b	Neptuni F. 35. b	Philoctetæ donata fatales Troiæ. 11. b	2. 4. b
an aries. 68. b		statura quomodo olim depicta. 174. b.	& inde eiusdē duodecim victoriæ. 174. b. 175. a
Hellepontus. 3. a 68. b			
69. a 187. a 119. a			
Hemisphærii cuiuslibet triginta partes.	55. b		
Hemon.	39. a		
Henicea.	21. a		
Heniochus.	63. b		
Heniochi sidus. 43. a			
ciusdē ortus & occasus. 201. a			
Hephestius cur appellatus			
Erichthonius. 64. a			
Hephestius locus eodem.			
ἠρακλῆς	Græcè quid. 136. a		
Herbarum medicinæ inuentor	Chiron. 52. a. b		
Hercæi Iouis ara.	21. b		
Hercules. 5. b 6. b 254. b			
Iouis ex Alcumena natus. 10. a 35. a			
ab Omphale muneratus. 65. a 136. b			
eiusdem fabulæ significatio ibid. ab vxore necatus. 47. a			
cur Omphale seruierit. 11. a			

T A B V L A.

Hercules inter sidera col- locatur. 65.a	<i>Ἡρακλῆς</i> .	163.a
Hermaphroditus eiusque forma. 50.a	Hiphimede.	10.a
<i>Ἑρμῆφροδίτου</i> quid grecis 132.b	hippalicimos.	6.a
Hermione Menelai & He- lenæ F. Orestis nupta. 28.	hippaleus.	19.b
P. a. prius Neoptolemo de- spōsata. 28.a cur hermes dicatur Mercurius. 33.a	hippalus. 5. b 6. a 11. a.	38.a
Hermippus. 60.b	hippea.	5.a
Hermis locus. 131.b	hipermennestra.	17.a
hermonia. 35. a 194. a 143. a	hippo.	149.a
Hero. 121. a Danaï Fi. 37. b	hippocoon. 6. a 38. a 52. a	
Herodotus Milesius. 59. a	hippocrene. 68. a 186. b	
Herfe. 36. b	hippodamia. 6. a 11. b	
Hesiodus. 155. a	188. b 184. a cum patre	
Hesiodi locus. 64. b	congressa. 48. b Pelopi	
Hesiona. 10. b. 21. a. ceto exposita ab Hercule & Telamone liberatur. ibi.	nupta. 19. b	
Hesperia. 1. a	hipodamiq mors. 19. b 47. b	
hesperides. 1. a 116. a 180. a	hippodami mors. 26. b itē	
de iisdem fabulæ inter- pretatio. 174. b	Hippodamantis eodem.	
Hesperidum draco. 2. a.	Hippolyte. 10. b Amazo	
180. a 75. a 34. b 59. a	herculi domita. 10. b 36. a	
Herculi necatus. 130. a	hippolytus. 13. b. ab Æscu- lappio vitæ restitutus. 13. b	
Hesperusa. 1. a	postea Virbi ⁹ dict ⁹ . 48. b	
Hesperus Milesius. 116. a	hippolyti ad inferos descē- sus. ibid. interitus. 13. b qua- drigæ. 48. a	
Hesperus stella Veneris. 105. b 16. a 76. a eiusdem cursus incertus. 106. b	hippomedon. 17. a	
Hestiyæ. 1. b 53. a	hippomenes in leonē ver- sus. 41. a. quomodo Ata- lantæ victor in cursu cer- tamine. 40. b	
hesticæ qui cōditores. 58. b	hipponamia congressa cū patre. 48. b	
Hestodes. 201. b	hipponoi interitus. 47. a	
<i>Ἡστῶδης</i> . 141. b	hipposidus. 21. a	
hilagus. 21. a	hippotas. 38. a	
hillus Herculis F. 36. a. eius parricidium. 48. a	hippotes. 9. b	
	hippothoc. 9. a Amazon.	
	36. a Danaï F. 37. b	
	hippothon siue hippo- thous ab equa nutritus.	

T A B V L A.

41. b 21. b 48. b	hyades Liberi nutrices. 69.
hippothoi mors. 47. b	b. 43. a 185. a. Lycurgo
hippotrochus. 21. a	fugata. 69. b. nymphæ
historia fabula quāto pre- ciosior. 110. a	Dodonides dictæ. 69. b.
hiscilla. 65. b	185. a
histrìa. 8. b. 9. a	hyades quæ. 40. a quot.
humanæ vocis decem mo- dulamina. 131. b	69. b vnde dictæ. 70. a.
Homeri locus. 99. b 115. b	43. a 69. b 185. a
131. b. 134. a. 136. a. 141. b	hyadum nomina & nume- rus. 45. a parentes. 69. b
142. a 143. a b. 145. a 157. b	hyale Danaï Fi. 37. b
Homo à Cura primum è luto factus. 45. b	hycleus rex. 45. a
hœdi. 209. a 223. a corun- dem ortus. 201. a	Hydra Herculi necata hu- iufq; fabulæ significatio.
homines Meropes vnde di- cti. 67. a	175. a
ex hominibus in Deorum numerū qui recepti. 46. a	hydra castellum. 121. b
hora. 2. a Iouis & Themis filie. 40. a. 165. b. earum nomina. 40. a	de Hydra narratio. 121. b
hospites immolandi ritus in lauris. 27. b	hydra. 75. a
horizon. 15. b incerta ratio- ne definitur ibid. Sphæra quomodo definitur. 101. b	hydra Leonæa. 10. b 11. b
hyacinth ⁹ adolescens Amy- claus. 123. eiusdē mors eodem.	Typhonis ex Echidna F. 34. b nouem capitū. 24. b
hyacinthus Apollini ama- tus eiusque forma eodē. 51. a filia suā necat. 46. b vnde natus. 254. b	hydræ ort ⁹ & occasus. 96. a
hyas. 69. b. ab apro siue leone confectus Atlantis Fi. 43. a. 185. a. eiusdem sorores inter sidera rela- ta. 43. a	223. a situs & constella- tio. 46. a 102. b 177. b.
	218. a 196. b
	vay plere. 43. b 815. a
	hyemalis circul ⁹ quis. 99. b
	eiusque signa. 99. b
	hyemē proximam esse quæ indicant. 137. a
	hyemem quando sol cursu suo efficiat. 56. b & inde.
	hyems in quibus signis. 99. b
	hylactor canis. 59. b
	hylaus canis. 39. b
	hylas. 5. b 6. b Herculi ama- tus eiusque forma. 51. a
	hymene. 5. b. Hymeneus vnde dictus. 51. b

Hyocles.	65.a	Ianthe.	1.b
Hyparete Danaï F.	37.b	Iapetus. 1.a 158.b eius pro-	
Hyperboreus mons.	67.a	lapia.	1.b
hyperantus Ægypti F.	37.b	Iafion Cereri amatus.	50.b
Hyperafius.	5.b	eius forma.	50.b
Hyperbius Ægypti F.	37.b	Iafida.	207.b
Hyperenor.	36.a	Iafon. 3.a 6.b 60.b Pelia-	
Hyperion. 1.a 158.b eius-		des. 9. a Argonautarum	
dem profapia.	1.b	dux.	60.b
Hypermenstra. 17.a 34.b		Iafon Æfonis.	38.a
188.b sola ex fororibus		Iafonis ex Hypfipyle F.	7.b
viro parcit. 37.a 194.b		in Colchos profectio.	
Hypermenstræ & Lyncei		4.b 5.b paricidiū.	48.a
fanum.	37.a	quadriga.	48.b
Ἰπριφενία qui grecis.	140.b	Iafoni per flumen tranfuc-	
Hyperifcus.	21.a	cta Iuno. 4. b 8. b subla-	
Hypolypnus.	61.a	tum è Colchis aureum	
Hypfcus.	2.b 44.a	vellis.	42.a
Hypfipyle.	27.b 18.a	Icarius. 59.b à pactoribus	
Thoantis F.	27.b	cur interfectus eodē.	193.
Hypfipyle in patrem pie-		a. ad arborem defoffus.	
tas.	7.b 49.a	60.a arcturus inter fide-	
Hyrcus rex. 44.a eius ge-		ra dictus. 31.a 193.b &	
nealogia qua.	70.a	Boptes appellatus. 59.b	
Hyrmine		60.a hircum interficit.	
Hystoc.	179.b	59.b in puteum cur pro-	
I.		iecl ⁹ . 60.a ob vini vsum	
I κευθος quid Atticis.		traditum occifus. 31.a	
143.b		193.a vitem quomodo	
Iara.	1.b	fecerit.	59.b
Ialmenus Martis F.	35.b	Icarij canis in herū amor.	
quot nauibus ad Troiā		31.a 193.a idē inter astra	
profectus.	22.b	relatus. 31.a 60.a	
Iacetus.	158.b	Icario cur vinum traditū.	
Ianaffa.	1.b	59.b 193.a	
Ianus quomodo olim de-		Icarus Icarū pelagus vn-	
pictus.	173.a	de.	12.b 115.a
Ianus quare bifrons. 137.b		Icarus in Arcturi fidus.	
Iani thronus.	173.a	40.a	
Ianira.	1.b	Icelos.	1.a

Ichneus canis.	39.b	ilium quomodo à Graci ^s	
Ichnobates.	39.b	expugnatum. 115.b. eius	
idas. 5.b. 6.b. Apharei F.		dem vera narratio. ibid.	
19.a. 23.b. 36.a. 38.a. con-		iltonomus Ægypti F. 37.b	
tra Caftorem.	19.a	imbrafa infula.	7.a
Polluci superatus. eodē.		imbrafus fl. ibid. & infula	
Idea. D. F. 37.b		6. a	
Ideæ nymphæ.	58. b	impietatis exempla.	49.a
Ideus Theftij F.	38. b	inachus. 1.b. 28. b. Oc-	
Idmon. 5. b. 6. b. 7. b. ab		ceani F.	33.a. b
apro percuffus.	48.a	inceftuum exempla.	48. b
Idolorum quis primus re-		indus. 1.b. argenti inuen-	
ptor.	129. a	tor.	52. a
Idolon vnde dictum. eod.		indi ex Phaëtonis incen-	
Idomeneus. 19. a. quot		dio atri redacti.	35.a
nauibus ad Troiam pro-		ab inferis reuerfi Parcarū	
fectus. 22. b. quot occi-		licentia qui.	48. b
derit.	26. b	infernus cur ἄδης dictus.	
idomenei forma.	51. a	152. a. item mutator.	
idothea. 40. a. Prothei F.		169. b	
23. a. 27. a		ino. 2. b. Cadmi F. 39. a	
idya.	9. a	ino Euripidis.	3. a
iduos agrus.	1. a	ino fe ipfam interficit.	
ientaculum.	150. b	47. a	
ignis à Prometheo primū		inno filii occidit.	146. b.
hominibus datus.	33. b	in leucotheam mutatur.	
ignem cur hominibus Iu-		46. a	
piter ademerit.	66. a	ino cum matre fratrem oc-	
ilaira Leucippi F.	19. a	cidit.	40. a
iliona.	21. a	inus fabula. 2. b. furor.	
ilione. ibid. maritum ne-		40. a. interitus.	47. a
cat.	47. a	infula omnium maximæ	
ilione in fratrem & paren-		qua.	53. a
tes pietas. 49. a. interitus		intemperantia.	1. a
47. b		inuentores rerum.	52. a. b
iliona Priami F. Polymne-		inuidia.	1. b
ftori nupta. 25. b. Ilithy-		inuulnerabilis an quis effe	
ia Iouis F.	254. a	poſſit.	114. b
Illithyus.	50. b	io Inachi F. 33. b. à Ioue	
ilius Apollinis F.	35. a	dilecta. ibidē. & in vac-	

T A B V L A.

eam versa, ibid. & in Iſin
deam ibid. & 69. b
io bouem an peperit, 123. a
eiufdem narratio, ibid.
Iobates rex, 14. b. 68. a
iocasta, 15. a. 16. b. 17. a.
cum filio congressa, 48. b
iocasta interitus, 47. b
iocinora cur olim diis im-
molata, 66. b
iolaus, 6. a. Iphicli filius.
& 38. a. 24. b. etiam Pro-
tesilaus dictus, 24. b. qua-
drigis victor, 51. b
iolaus fert suppetias Hercu-
li, 122. a
iolai interitus, 24. b
iolcos, 6. a. 38. a
iole, 11. a
iolès fabulas, 11. b
ione, 254. a
ionium pelagus vnde di-
ctum, 33. b
iphates, 21. a
Iphiclus, 5. a. 6. a
iphigenia immolada à dea
sublata in Tauros trans-
fertur, 46. b. 23. b. 50. a.
& Dianæ sacerdos fit,
23. b. 27. b. quomodo à
fratre abducta, eodem.
iphimedia, 10. a
iphinoe, 7. b
iphinome Amazon, 36. a
iphis, 7. b
iphitus, 17. a. 5. a. 6. a
ira 1. a
irene, 40. a. 254. a
Iris, 2. a. 156. b. 172. b.
254. a

Irus, 5. a. mendicus, 30. a.
Iſea, 254. a
Iſchis Elati F. 45. a. 75. a
isermos circulus, 56. a
isidoce, 9. a
Iſis dea ex Io. facta, 33. b
Iſis velificij inuentrix,
57. b
Iſis ſidus, 74. a
iſmarum oppidum, 28. b
iſmarus, 1. b
iſmenæ Oedipi fi. 16. b
iſmenus Iſmenius, 1. b.
4. b
iſthmie, 2. b. Ludi, 51. b
iſter, 73. b
iſus, 21. a
italus Telegoni ex Pene-
lope fi. 29. b. vnde Ita-
lia dicta, 30. a. 33. a
itea Danaï F. 37. b
itemales, 16. b
itacha inſula, 22. a. Ulyſſis
patria, 28. b
ithone, 23. a
ithys à matre occiſus, 13. a
46. b. à patre deuoratus,
48. a
iudicium Paridis, 21. b
iugula, 192. a
Iuno, 1. b. à Iafone flumē
transuecta, 4. b. 8. a. ab
adoleſcentibus cur ad
templum uecta, 124. b.
125. a. in ſimilitudinē
ænis picta, 172. b
Iuno & Minerua cur Tro-
ianis infeſta, 21. a
Iuno ſæpi cur dicta, 129. b.
iouis vxor, 59. a. & ſo-

T A B V L A.

ror, 152. a. Lac profun-
dit, 76. b. Mercurium
Lactauit, ibidem. mū-
lier pariens picta, 172. b
Philocteti cur infeſta,
24. a. ſuorum an curam
gerat, 124. b. vnde di-
cta, 135. b. cur velato
capite, ibidem.
Iunoni quis primus arma
fecerit, 52. a
Iuno Venus Minerua de
forma contendunt,
21. b
Iuno gratiarum parens,
155. b
Iunonis ſtella, 76. a. Hor-
ti, 180. a. proles, 1. b.
ſolennia quomodo per-
agi ſolita, 124. b
Iuno ioui ſuſpenſa,
157. b
Iunoni Arginæ facti Ar-
gis ludi, 51. b
Iunoni Sacra quis primus
fecerit, 33. a
Iunoni cur propoſiti pa-
uones, 173. a. templum
Argis à Phoroceo pri-
mum factum, 46. b
Iupiter carminum origo,
177. b
Iupiter à prometheo de-
cipitur 66. a
Iupiter ad nuptias omnes
deos conuocat, 145. a.
quomodo dicitur omni-
bus imperare, 152. a
Iupiter à duobus hædis
quomodo lactat, 64. b
à capra cur iactatus, ibi.
cur fatum, 154. a. Her-
cæus infans quod ab O-
pi abſconditus ne à Sa-
turno deuoraretur, 32. b
Naxo an nutritus, 67. a.
Saturni & Opis fi. 40. a
Thebarum cōditor, 53. a
vnde dictus, cœlum,
178. a
Iupiter in beſtiam conuer-
ſus, 179. b
iouis pro Iupiter, 10. b. &
inde ſæpius.
Iupiter pater Herculis,
5. b
Iouis cum Dianaē cōgreſ-
ſus, 15. b. diuerſa cogno-
mina vnde, 153. a. 64. b.
ex Europa filij, 35. a. ex
Leda, ibidem.
Iouis filij eorumque no-
mina, 35. a
Iouis Lycei tēplum, 68. a
179. b. nutrites, 4. a. 5. a.
179. a
Iouis oculus videt omnia,
164. a. Olympij ſimu-
lacrum à Phidia factum
46. a. proles, 1. b. 2. a. iu-
de ſtella cur clariffima,
76. a. quis eius curſus,
102. a
Iouis effigies, 170. b.
171. a
Iouis dodonci templum,
70. b

T A B V L A.

iouis ammouis, 69.a
 ioui prima ex mortalis cō-
 pressa Nioba, 33.b. tem-
 plum quis primus con-
 stituerit, 46.b
 ioue omnia plena, 204.a
 iouem cum Thetide con-
 cubere volentem cur
 prohibuerint dij, 145.a
 inter Iouem & Iunonem
 iocosa altercatio, iudice
 defecto Tiresia, 18.a
 iusturandum, 1.a. Iusta,
 182.b
 Iustinus de Geryone, 117.a
 iustitia virginis signum in-
 ter astra, 31.a. 71.b. 182.a
 iustitium, 160.a
 iuuentus, 2.a
 ixion, 5.a. 11.b. 140.b.
 eiusq; apud inferos pœ-
 na, 15.b
 ixition, 5.a. 15.a. in orta
 constitus, 15.b

L.

L Abdacus Theb. rex,
 16.a. 18.b
 Laber, 148.b
 Labros canis, 39.b
 Labyrinthus à dedalo fa-
 bricantur minatauro,
 12.b
 Lacedemon, Iouis fil. 35.b.
 70.a. 188.b
 Lacedemonij, 5.b
 Lacæua canis, 40.a
 Lachesis, 1.a. 38.a. 37.b.
 172.b. 254.a. quid gra-

cis significet pag. 130.a
 154. b
 Lachue canis, 39. b
 Lacon canis, ibid.
 Laconum adolefcctum in
 eranic sacris flagellatio,
 50. a
 Lacto sermo nutriti qui,
 48.b
 Lacteus cerculus, 55.a. 76.b
 æquinoctiali contrarius
 55. a
 Lactei circuli generatio
 quæ, 261. b. eiusdem
 positio, 100. a
 Lacretus, 22. b
 Lacus, 1. b
 Ladò canis, 39. b
 Ladon flu. 124. b. De eodē
 fabula & nauratio, ibid.
 Lelaps canis, 39. b. 42. a
 Lelapis ortus & occasus,
 93. b. situs & stellatio,
 ibidem, 94. a
 Laerta, 38. a
 Laertes archij fil. 29. b. Vl-
 lyssis pater. 22. a. b. 29. b
 42. b. 45. a
 Lastrigones, 29. a. 152. a
 Lathulā, 13. a
 Lai cur dicti homines, &
 as lapis, 35. a
 Laira, 19. a. sacerdos dia-
 na, ibidem
 Laicus labdaci fil. 4. a. 16. a.
 18. b. 19. b. Theb. rex 8. b
 16. a. mors, 16. a. exiliū,
 4. a
 Lamia oculi exemptiles,
 119. b

Lanuscus

T A B V L A.

Lamiscus historiarum scri-
 ptor, 110. b. Palephato
 cur laudatus, ibid.
 Lamperæ, 35. a. folis f. 35. b
 Lamperusa quæ, 132. a
 Lampon, 10. b
 Λαμπος quid græcis, 131. a.
 198. b
 Lampus canis, 39. b
 Lanæ è furculis inuenrum,
 52. b
 Laocoon, 6. a. Apollinis fa-
 cerdos vnā cū filiis à ser-
 pentibus confectus, 32. a
 Laodomia Acasti fil. 24. b
 Laodomia castitas, 49. b.
 in Protefilaū amor, 24. b
 eiusdem interitus, ibid.
 47. b
 Laodice, 21. a. b. Priami fil.
 clepho nupta pag. 24. b
 Laomache amazon, 36. a
 Laomedon, 22. b. Herculi
 natus, 11. a. pag. 20. b
 Laomedotis perfidia, 20. b
 quadriga, 48. a
 Λαος cur græcè dictus po-
 pulus, 189. b
 Laothoe, 5. a
 Lapithæ, 111. a
 Lapitharum cum centau-
 ris pugna, 11. b
 Lares qui & corybætes, 32. b
 Laris, 33. b
 Larissa vrbs, 5. a
 Latinus telemachi ex circè
 fil. 30. b. vnde latina lin-
 gua dicta, 30. a. b
 Latona, 1. b. 2. a. 4. a. Poli-
 f. eiusque in orygia par-
 tus, 14. a. 33. a. vnde di-
 cta, ibid. a. b
 Luna dicta latonia virgo,
 199. b
 Laurus cursolis amica,
 131. a
 Leana canis, 39. b
 Learchus, 2. b. 3. a. b
 Leander vnde dictus, 143. a
 Leda, 5. b. 18. b. 35. a. Ioui
 compressa, 18. a. eiusque
 liberi, ibi. 63. vnde dicta,
 140. a
 Leitus, 22. b
 Lelaps canis, 39. b
 Lembus, 150. a
 Lemniadæ viridicæ mulie-
 res, 7. a. b
 Lemno, 7. a. 255. a
 Lemniadum in patres suos
 & filios impictas, 49. a
 Lemnus insula, 24. a
 Lena, 35. b
 Lencsmophius, 1. a
 Leo, 221. a
 Leo Nemq; Herculi ne-
 catus, 10. a. eiusdem in-
 terpretatio, 174. b
 Leo ad castra cur transla-
 tus, 71. a. 183. b. eius
 ortus, 88. a. b. situs &
 constellatio, ibid. & c.
 Leoni & leonæ cur negatus
 veneris concubitus, 21. a
 Leodacus, 5. a
 Leodoce Martis fil. 15. a. 35. b
 Leon, 60. b
 Leonteus, 19. a. 21. a. Hele-
 nę procus, 19. a. quot oc-
 ciderit, 26. b

X x

T A B V L A.

Leoniades herculis fi. 35. a
 Leophites quot nauib. ad
 troiam profectus, 23. a
 Lepus, 73. a. eius ortus & cō-
 stellatio, 93. a. situs & cō-
 stellatio, 93. a. 177. b. cur
 à Mercurio inter astra
 relatus, 193. b. 194. a
 Lerneus fons, 10. b. à Ne-
 pruno pductus, 37. b. 34. b
 Lerna, 13. a
 Lerneus serpens, 10. b. 11. b
 Lernus, 6. a. rex, 121. b
 Lerta, 4. b. Lethum, 1. a
 Lethe, 172. b
 Leucippe, 6. a. Thestoris
 fil. 42. b. quomodo pa-
 trem & sororem amissos
 repererit, ibidem
 Leucippus, 19. a. Herculis
 f. 36. a
 Leucites Herculis f. eodē.
 Leucon canis, 39. b
 Leuconoë, Luciferi f. 35. a.
 Neptuni fi. 35. b
 Leucothea, 2. b. quæ & mu-
 tuta mater, 46. a. siue
 leucothoe, 1. b. 6. a. 29. b.
 Neptunij f. 162. a
 Leucothoe baltheus, 29. b
 Liber, Iouis fi. 35. a. ex Pro-
 serpina, 35. b. à titanibus
 distractus, 35. a. 37. a
 Liber ex Semele Iouis, fi.
 37. a. 39. b. ab inferis ré-
 uerfus, 48. b
 Liber cur brateim dictus,
 37. a. hammonis oppidi
 conditor, 53. a. Oemei
 atque fani, 187. a. vxore

T A B V L A.

thor Mercurius, 33. a. at-
 que inde orta inter ho-
 mines dissidia, eodem,
 Linus Apollinus F. 35. a.
 254. b. cantu victor, 51. b
 quot occiderit,
 Linus Herculi in terimi-
 tur, 254. a
 Literarum inuētrices par-
 cæ, 53. a. Item Mercurius
 Palamedes, simonides, e-
 picharmus, &c. 53. b
 Locarie, 40. a
 λαιδν quid græcis, 140. a
 Logodes siue λοχάδης, 43. b
 Lotophagi, 28. b
 λοξός circulus, 55. b
 Luciani locus de Phaone,
 124. a
 Luciani locus de Mercu-
 rio, 132. a
 Lucifer, 35. b. 16. a
 Lucifer stella, 76. a
 Lucilius, 149. b
 Lucretia castitas, 49. b
 Lucretius Poëta, 151. a
 Lucus, 1. a
 Ludi funebres cuiusmodi
 paroclo instituti, 51. b
 Ludos qui primi fecerint
 vsque ad anciam decimū
 quintum, ibidem
 Luscitiosi qui, 149. a
 Luteum, 151. a
 Luna quādo tempestatem
 aut serenitatem indicat,
 227. a. 228. a. 200. a
 Luna, 1. b. 10. a. à sole an-
 moueatur, 104. b. 199. a.
 cur diana dicta, 167. b. 199.

Luna dicta Proserpina,
 199. b
 Luna cur triuia dicta, ibid.
 terra proxima, 105. a. 199. a
 Luna à sole splendorem
 capit, 104. b. 199. a
 Lunæ annus, 105. b. curfus
 quot lunæ in corpora in-
 feriora mira potestas, ibi.
 quot diebus absoluitur,
 104. b. 105. b. 199. a. eclip-
 sis quādo & quomodo
 fiat, 105. a, & ibid.
 Lycabas, 31. b
 Lycaon, 21. a, 38. b, 58. a,
 Arctophilax, quomodo
 appellatus, 59. b. In lupū
 cur conuersus eodē, inter
 sydera collocatus, 38. b,
 mercurio primus templū
 in arcadia struxit, 46. b
 Lycaonis ædes à Ioue cur
 cōbusta, 50. b. 181. b. filij
 fulmine icti ipse in lupū
 conuersus, 38. b. 181. b
 Lycaste, 21. a
 Lycisca canis, 39. b
 Lycya, 34. b
 Lycomedes vñ dictus, 145. b
 apud Lycomedem regem
 latitans inter virgines A-
 chilles, 22. a
 Lycoreus Apollinis f. 35. b
 Lycorias, 1. b
 Lycormas, 47. a. nunc
 Chroribeas, eodem.
 227. a. 228. a. 200. a
 Lycotertes rex, 40. a. ab
 Agaue necatus, 47. a. 40. a
 Lycurgus, 5. b
 Lycurgi furor & interitus

ob liberi contemptum,
31. b. 47. a
Lycus, 3. b. 4. a. 6. b. 7. b.
rhebarum rex, 18. a. b.
Martis, f. 35. b. Neptuni
f. 35. b. 188. b. Herculi
domitus, 11. a
Lycus lycurgus, 7. b
Lyci parentes qui, 70. a
Lycus medicinæ oculariæ
author, 52. b
Lydia, 20. a
Lydorum inuentum lana è
furculis, 52. b
Lycus vnde dictus, 140. a
Lygia, 2. a. Lymnoria, 1. b
Lynceste canis, 39. b
Lynceus, 5. b. 6. b. rex atha-
rei fi. 6. b. 19. a. 38. a. Irem
theftij, 11. 4. a. f. 38. a. sub-
terranea an videre potue-
rit, ibid. ab hypermestra
seruatus, 37. a
Lyncei & hypermestrae fa-
num, 37. a
Lyncei fabula & vera nar-
rario, 114. a. Ludi argis,
51. a. perspicacitas cuius-
modi, 5. b
Lyncius, 54. a
Lyncus siue lynceus in lyn-
cū animas cōuersus, 50. a
Lyra à Musis in astra loca-
ta, 62. a. b. 189. a. Lyra, 223. a
Lyrae situs & constellario,
79. b. 177. b. 189. a
Lyrici septem, 46. a
Lyricicia, 1. b
Lyfianassa, 2. a. Lyfide, eo.
Lyfinicles, 1. a. Lyxa, 151. a

M

M Achaon, 25. b. he-
lenæ procus, 19. a.
quot nauib. ad troiam
profectus, 22. b
Machaonis mors, 267. a
Macareus à matre Medea
necatus, 46. b. 47. a
Machimus canis, 39. b.
prouerbiū, omnis malitia
eructuar, 136. b
Mænades quales mulieres,
166. a
Meotis, 57. a. palus, 57. a
Mœra, 1. b. Icarij canis,
31. a. inter astra relatus,
31. a. 60. a
Magneſia, 6. a. 3. a
Magneſius, 5. a
Magneſta, 38. a
Maia, 212. a. 1. b. 2. a. 43. a
μαῖα cur dictæ obstetrices
157. a
mala aurea hesperidū, 10. b
Malitia triplici modo no-
cet, 136. b
Manilius Creſtus, 149. a
Manuades, 6. b
Manto vates, 30. b
Manubiæ, 151. a
Marcerus, 9. a
Marathone, 27. a
Mare omnibus peruiū fe-
cit Minerva, 194. a
Mare, 1. a. 158. a. omnibus
terræ finib⁹ obiectū, 57. a
Mare maſtufium, 75. b
Mari andynus, 6. b
Mars, 1. b. 2. a. 4. b. 6. a. 10. b
23. a. 26. a. cur *ἀρης*

dictus, 161. a. vulcano
in adulterio deprehensus,
34. a. martis curs⁹, 107. b
Item figura, proprietas
quæ, 107. a. fanum, filij,
35. b. Imago lorica cur-
rus, equi filij sacrificia,
&c. 171. a. Infula, 10. b
lucus in colchis, 42. a
quantitas, 108. a. stella
veneris stellam cur se-
quatur, 76. a
Martis Citharista, 4. b
Marti quis primus sacra fe-
cerit, 148. b
Marſyos fl. 36. b. 124. a
Marſyas, 43. a
marſyas cur stultus, 146. b
paſtor apollinem ad
cantus certamen prouo-
cat, 36. b. 255. a. cuiusdem
pœna, 36. b. 124. a. 255. b
Marſyas Olympi F. 255. a
Maſtufius, 75. a
Maſtufium mare, 75. b
Matres quæ filios occide-
runt, 46. b
Matura mater, 2. b. quæ
euchotoc Græcis, 29. b
46. a
Mauritaniæ amplitu. 53. a
Mausoli regis monimen-
tum, 46. a
Maximi circuli qui, 55. b
Meandrus, 1. b
Medea, 2. a. 3. a. 8. b. 9. a. b
exul. 9. a. Iafoni veneris
impulſu amara, 8. b. 9. a
proprios filios necat,
46. b. seniores cur coxe-
rit, 123. a. vnde fit dicta,
138. a. ciuf. historia, 123. a
medeæ fabula, 9. a. b. In pe-
liâ facinus ibid. virgini-
tas explorata ibid.
à Medea cuiusmodi inuē-
tus flos, 123. a
Medeſcaſtis, 21. a
medici anguib⁹ cur vſi, 65. a
Medicina ſeruis & foemi-
nis iterdicta athenis, 52. b
Medicinæ chirurgicæ in-
uentor chiron, 52. b. cli-
nicæ Aſclepius, 52. b. o-
culariæ apollo, 52. b
Medicinam diſcere foemi-
ni tantum ingenuis per-
miſſum eodem.
medo, 31. b. I delphinū ibi.
Medea, F. 9. b
Medus Ægei ex eius fabu-
la, 9. b. Medæ vrbis con-
ditor. 53. a
Medi parricidium, 48. a
Meduſa, 1. b. 9. a. 174. b
21. b. 119. b. cur ſic di-
ctā, 133. a. b
Meduſæ & Neptuni ſobo-
les, 34. b
Megera ab hercule occiſa.
47. a
Megara vnde dicta. 153. b
Megaræ interitus, 47. b
Megaphantei mors eod.
megaphātis parricidiū eo.
Megara, 11. a. eius fabula
ibid. Herculi nupra, 17. b
Megareus neptuni, f. 35. b
Megera, 1. a
Meges Helenæ procus, 19. a
X x ij

T A B V L A

quot nauib. ad Troiam profectus,	23.a	254.a, græcis quid, 131.b
megisto,	58.b.158.b	155.a
melampus canis,	39.b	memno Lyci regis domus in ecbaranis faber,
melanchætes canis,	39.b	49.a
melaneus canis eodem.		memnonis mors,
melanippè neptuno compressa, 41. a, excacata a patre eodem neptuno restituta eodem.		26.a
metaponto nupta, ibid.		memor poëta,
melanthius,	30.a	149.b
melas,	3.a.6.b.8.a	memphate,
melas melanthus in delphinum,	31.b	1.b
meleager,	6.a.17. a 23. b	memphis templum Ægypti,
atalantæ succurrès auunculos occidit, 36.b.47.b		190.b
38. a, à matre necatus, 46.b, Iaculo victor, 51.b		memphis, 1.a, vrbs ephato condita,
meleagri sorores in aues meleagrides,	38.b	34.a.53.a
meleagri vita vitio fatalis eodem.		menalippa, 35. b.a filiis custodia liberata, 41.b
melibata,	22.b.6.a	menalippe quæ menalippe aliis eodem.
melic,	1.b.7.b.254.a	menalippe in equam conuersa, 68.a. b. 186. b. eiusdem constellation eod.
melicæ nymphæ,	121.a	menalippus a strare in venatione occisus,
melicertes, 2. b.3.a, à matre necatus, 46. b, in palæmonè versus eod. a. b		17.a
melicerte instituti isthma ludi,	51.b	menandri locus,
melisseus,	64.a	141. b
melissus historiarum scriptor, 110. b, palephato cur laudatus Ibid.		mendacium,
melissi filia,	40.a	1.a
melite, 1. b, busiris F.	35. b	menelaus Helenæ procus,
melphis,	22. b	19. a. attrei, 20. b, 27. a.
melpomene, 2. a. 29. b. 33. a		28. a, 22. b. 25. b, Iaculo victor, 51. b, octauo demum anno post troiã delerã cū Helena reuersus in patriã, 27. a quot nauib. ad Troiam profectus, 22. b, quot occiderit,
		26. b
		menelai cum alexandro congressus, 26. a item cum euphorbo eodem.
		menelao quomodo nupta Helena,
		18. b
		menephiarius.
		1. a
		menephron siue nepo-

T A B V L A.

phrus cum filia congressus, 48. b, & matre eod.		cursum, 76. a, 157. a, 188. b, vnde natus, 70. a, vnde dictus,
menici interitus,	47. a	156. a
menippe,	5. b	mercurius animarum dux,
Menodice,	1. b	156. b
menoctius sine menycus,	5. a. 16. a. b, eius interitus,	mercurius Argum interficit,
47. a		33. b
menfis quid,	108. a	mercurij filij, 35. b, freques ad inferos descensus, 48. b
menycus sine menæcius, eius mors,		vastri statua,
		157. b
meotis,	57. a	mercurius gratiarum dux,
mera Icarij canis, 31. a, In astra refertur,	60. a	156. a
mercurius, 2. a. 4. a. 5. a. 11. a		mercurius cur cū ytroque sexu depictus,
15. b. 21. b, 25. a, 29. a		172. a,
an furum deus,	132. b	sextus inter deos & planetas,
apud veteres quomodo depictus,	172. a, 156. b	171. b
deorum ad nos oratio.		mercurio cur alata talaria,
156. a, cur celer dictus & fur,	123. b, 157. a. b, cur argum occidisse dictus ibid. cur dictus diactorus erinnius, socius argiphōtes argemion cryforapis præco deorum,	132. b, cur virga gallearus & gallus ibid. cur annexa pedibus talaria,
157. a cur hermes & hermenetes, 33. a, 132. b, cur in palestris cultus, 157. b, cur triuius dictus eod. a, In aspectu cur paruus, 106. b		156. b. cur stella data,
mercurius figura quadrangulari,	157. a	76. a, quis templum in arcadia primus fecerit,
mercurius literarum inuentor, 53. b, Item Lyrae		46. b
157. a, 189. a, palestræ,		meretus,
53. b, præuidit siderum		5. a
		meriones Helenæ procus,
		19. a, quot nauibus ad Troiam profectus,
		22. b, quot occiderit,
		26. b
		mermerus,
		9. a
		merope,
		1. b. 32. b. 35. a
		40. b, 43. a. 188. b,
		195. a
		merops in agineam quomodo conuersus,
		67. a
		Inter sidera quomodo relatus,
		67. a
		merops Orioni compress-
		X x iij

T A B V L A

la,	73.b.192.a	milesia velleræ,	116.a
meropis mors,	67.a	Mileus,	6.a
Meropæ inter pleiadas nõ conspicitur.	43.a	minerua, i. b. 7. a. 10. b. 12. a	
Merore,	2.a	19. a. 20. a. 25. a. 26. b.	
Mesembria,	40.a	29. b. 30. a, cur de louis	
vis Mesembrinus circulus		vertice nata & armata	
quis, 91. b. 191. a		159. b. 135. a. 160. a. 135. a	
Messe, 38. a. Messenij, 5. b		cur gorgona in pectore	
Mestor,	21. a	gestet, 135. a, cur triplici	
Metalees Ægypti, f. 37. b		veste subnixæ ibi. b, cur	
metallorum repertor quis,		longam hastã ferat eod-	
114. a		dem cur athene dicta	
Metanira,	34. a	gracè,	135. b
Metaponthus rex,	41. a	minerua dicitur sapientia,	
Metapontina Diana, 41. a		146. a	
Methommæus Pyrantho		mineruæ iuuenes boues	
dilectus,	192. a	sacrificantur,	149. a
Metioche,	21. a	minerua a veteribus quo-	
Metus neptuni, f. 35. b		modo depicta, 172. a	
Micos sine miconos inf.		armis virginitatem de-	
53. a		fendit,	139. b
Midamne Ægypti f. 37. b		Athenarum conditrix,	
Midas asinus auriculis ab		36. a. 53. a	
apolline donatus, 43. a		minerua Iuno & Venus	
146. a, plumbi albi &		de forma contendit, 21. b	
nigri inuentor, 52. a		minerua Iunoque cur tro-	
ax vnde sic dict ⁹ , 139. a		ianis infecta ibid.	
146. a. 147. a, auribus		minerua oleæ inuentrix,	
asinicis cur quomodo		36. a. nauis 37. a item bi-	
priuatus eodem.		prota, 53. b, 194. a, virgi-	
Midæ votum vt quicquid		nitatem suã contra vul-	
terigisset aurũ fieret, 43. a		canum tuerur,	36. b
Midæ oues & poma, 116. a		mineruæ fabula & inter-	
μηλαιον de eodem narra-		pretatio,	160. a
tio ibidem.		mineruæ arx, 26. b cogno-	
Mimalion à quibus dict ⁹ ,		mina diuersa eorumque	
115. a		ratio, 160. a. b. 161. a, fa-	
Mihdmon,	183. b	num, 12. a. 15. b, Infula,	
miletum,	6. a. 116. a	9. a, sacrificij author	
		quis, 63. b tibiæ, 146. a	

T A B V L A

à marfia reparata,	36. b.	monocrepis,	4. b
146. a		monaste danai, f.	37. b
mineus Ægypti f.	37. b	mopfas, 5. a. 6. b. 38. b, au-	
minos rex, 12. a. b, eiusdem		gur,	30. b
abibidem. b. Louis f. 35.		mori optimũ hominibus,	
a. 39. a		49. a	
minois interitus,	12. a. b	de moro arbore ænigma,	
13. a		32. a	
minoi victus nifus rex à		morpheus,	1. a
filia proditus,	44. b	mors,	1. a
minotaurus, 12. a, quomo-		mortalem non posse ferro	
do interfectus,	112. a	necari vel ex mulieri in	
minyç minyas,	5. a. 6. a	virum conuerti impossi-	
mirabilia opera septẽ que,		bile,	5. a
46. a		ex mortalibus facti im-	
myrmidon,	5. a	mortales qui,	46. a
myrmidones,	22. b	muliebris illecebra maior	
miseria,	1. a	mundo,	136. a
miser cordia,	1. a	mulieres quæ seipsas occi-	
mnasci locus,	200. a	derint,	47. a. b
meosimna, 2. a, vnde		mulieres quæ cõiuges suos	
dicta, 55. a,	158. b	occiderunt,	47. a
mnestheus Helenæ pro-		mũdus, 55. a. an circumfera-	
cus,	19. a	tur,	100. a. b
mnestheus,	19. a. 52. a	mundus quomodo gracè	
mœpus neptuni, f.	35. b	quid dictus, 55. a. 151. b	
μοισαι	154. a	mundi cursus quis, 101. a	
metræ fabulæ & narratio,		statio naturalis, 55. b	
117. a		mundus quando apparer,	
mœri & selinuncij amici-		200. a	
tia,	49. b	mundum circumfertj vnde	
mœsia,	23. b. 24. a	constet,	100. b
molam salsam super ho-		mundus veteribus cœlum	
stias ponendi ritus vnde,		vocabatur,	155. a
53. b		mundo stante stellæ an	
molorchus,	10. b	possunt moueri. 100. b	
molossi caues,	122. a	mundus quare amor exti-	
molphetes,	1. b	stimatus,	163. a
metra,	117. a	munerum animus opti-	
moneta,	1. a. 1. a	mus, prouerb. 156. a	

T A B V L A

musæ, 2. a. quot & vnde dictæ, 154. b. earum nominum interpretatio, 155. a	myrtili quot stellæ, 184. b
musarum ratio in homine 131. a	myrtoum mare vnde dictum, 21. b, 184. a
musarum cur quidam solum tres esse voluerint, 14. b. 154. b	mythidice, 17. a
musica, 40. a	
musæ, 64. b, 192. b	N
mycena, 10. b. 22. b. 27. a	N Iades Nymphæ, 40. a
perseo conditæ, 53. a	nape canis, 39. b
121. b	Narcissus sui ipsius amore captus eiusque forma, 51. a
myceneus molottus, 122. a	Naricea vrbs, 5. a
mycon à filia nutritus, 49. a	Nasamon, 6. b
myopes græcis qui, 149. a	Nasiterna, 150. a
myrmices, 22. b, myrmidones, 14. a	Nauplius, 5. b
myrmidonæ danai, f. 37. b	Nauale certamē primum In ludis ab ænea institutum, 57. b
myrmidon, 5. a	Naubolus, 6. a
myriopolæ, 150. b	Nauis biproræ inuentrix minerua, 53. b. 194. a. b
myrrhæ incestus, 36. a, eadem in arborem conuersa eodem, 145. b,	Nauem biproram quando primum minerua fabricarit, 194. a. b
mysteria vnde dicta, 165. b	Nauis situs & positio, 94. b. 95. a
myrtilus, 64. a auriga pelopi corruptus, 19. b, & deceptus eodem.	Naues pelopis insculptæ equis, 118. b
myrtilus in astra relatus, 184. b.	Nauium numerus ad Troiam profectarum, 23. a
myssia, 64. b	Naupidanice, 5. b
myrtilus auriga in heniochum, 46. b	Nauplius neptuni f. 5. b
myrtilus qualis author, 184. b	37. b quomodo filij palamedis eadem de Græcis vltus, 26. b
	Nauplij fax scelerata, 48. a

T A B V L A.

Nausica alcicoi F. 29. a, b	152. a. cum Minerua de Athenis contentio, 36. a.
Nausithoe. 254. a	ex medusa filij qui, 34. b.
Nausithous Circes ex Vlyse F. 29. a	filij eorumque nomina, 35. b. profapia. 1. b. 2. a.
Naxica historia. 58. b	stupra. 41. a. b. 42. a.
Naxos Inf. 31. b. 43. a. 53. a	187. a
Nerera. 4. b. 193. a	Neptuno amphitrite cur in coniugum data, 130. a.
Nebrophonos canis. 39. b	191. b
Nebula. 2. b. 3. a	Nereus. 154. a
Neleus. 4. a. Neptuni Fi. 35. b. Herculi necatus. 11. a	Nerei & dorida profapia, 1. b. 254. a
Nemea. 19. b. 51. a	Nerei fabula. 162. a. mors, 47. b
Nemea ludi, 19. b. 51. a. b	Nereis, 21. a. 194. b
Nemesis. 1. a. Ioui adamata, 63. a. vnde dicta, 154. b	Nereides eorumque nomina, 1. b. 25. b. 254. a
Nemesis ouum. 189. a.	Nesæa. 1. b
63. a. 28. a	Nesimachus. 17. a
Neoptolemus. 25. b. 26. a	Nessus centaurus, 11. a.
qui & Pyrrhus, 23. a. ab Harpalice fugatus, 45. b	dæque eodem fabula. 11. b
Achillis F. 28. a. orefti interfectus, 28. a. quot occiderit. 26. b	Nestor. 4. a. b. quot nauis ad Troiam profectus, 22. b
Neoptolemi cum eurpylo congestus, 26. a. ossa per ambraciam sparsa, 28. a	Nestori vnde concessa longæuitas, 4. a. b
Nephele pagus. 111. a	Niamus Ægypti F. 37. b
Neptunus. 1. b. 4. a. b. 6. b. 7. a. b. 11. a. 12. 13. b	Nicagoras. 17. b
Neptunus in arietem, 41. b	Nicostratus. 58. b. 179. a
Neptunus sub vndas Saturno detrusus, 32. b	Nictare. 150. b
Neptunus Mineruæ infestus, 36. a. potentia circa liquida versas, 161. b quomodo olim pingi solitus, 67. b, 163. b. tridentem cur ferre dicatur, 130. a	Nigidius qualis author, 181. a. 183. b. 200. a
Neptuni cognomina, 161. b	Nilus. 1. b. 57. a. carmenri conditor, 53. a
	Nilus Flu. 53. a. 195. a
	Ninertis. 1. b
	Niniphes. 40. a
	Ninus à Semiramide vxore necatus. 47. b

T A B V L A.

Nioba. 35.a. 4. b. 5. b. tan- tali Fi. 4. b. pharonei. Fi. 35. a. Ioui compressa. 33. b. Niobes. 4. a. 5. b	Nymphæ vnde dictæ. 162. a
Niobes fabula. 4. a. veraq; narratio. 114. a	Nyctemene à patre com- pressa. 45. a. 48. b. in no- cturnâ versâ & cur interdiu lateat. 45. a
Niobidæ. 4. b	Nyleus. 5. b
Niobes in lapidem trans- mutatio. 4. a	Nysii. 40. a. mons. 40. a
Nireus Helenæ p̄cus. 19. a. quot nauib. ad Troiam profectus. 23. a	Nysus. 36. b
Nirei forma. 50. b. mors. 26. b. visus à minoc vict ⁹ 4. 4. bidē in halicton ver- sus. 4. 4. b. liberi nutriti ⁹ . 31. a. regno depulsus ab eodem ibid.	Nysus. 17. b.
Nisi martis F. interit ⁹ . 4. 7. a	O.
Nisi cumeuralyo amicitia. 49. b. certamen. 52. a	O bliuio. 1. a. sola me- dicina tristitiæ. 129. a
purpureus capillus regno ip̄sius fatalis. 44. b	Obstetricibus caruisse anti- quos. 52. b
Nonocris arcadiæ mons. 58. b	Obrunius canis. 39. b. <i>Egy- pti</i> F. 37. b
Notius piscis. 97. a. 75. b	Occasus quid. 55. b
Notius circulus quō dictus. 56. a. 57. a. 55. b	Occanitates. 1. b. 35. a. 253. b
Notus. 1. b	Occanus. 1. a. 57. a. 33. a. 58. b
Nox. 1. a. cur vmbra terræ. 100. b	Oceanus circum terram. 57. omniū parēs sine prin- ceps. 153. a. thetidis ma- ritus. 58. b
Lumini solis an obster. 100. b. principium mun- di. 101. a	Oceani filie earumque no- mina. 40. a
Noctis & erebi profapia. 1. a	Ocirus. 23. a
Nubes alias nephele. 111. a	Oculariæ medicinæ inuen- tor Apollo. 52. b
Numa Pompilius. 70. a. 149. a	Ocyale Amazon. 36. a
Nycteus. 3. b. 4. a. Neptuni F. 35. b	Ocydrome canis. 29. b
	Ocydromus canis. 39. b
	Ocypete. 2. a. 172. b. quæ & vnde dicta. 30. b
	Ocythous canis. 39. b
	Odice. 39. b
	Odisseæ Homericæ Epi-

T A B V L A.

rome. 28. b	Ogigia, Oggygia, Ogygia. 4. b. insula. 17. a
Oecacis de cassandra menda- cium déque fratre pala- mede vltio. 27. a	Oileus. 5. a
œager. 4. b. 6. b	Olenias. 209. a
œbalus. 18. b	Olenius auriga. 64. a
œchalia. 5. b. 10. a. Herculi expugnata. 11. b	Olor <i>œgis</i> cur dictus. 63. a
œcleus. 17. a	Oloris situs & constellatio. 80. a
Ob œdipi scelera sterilitas frugum. 16. b	Olympiæ ludi gymnici ab Hercule instituti. 51. b
œdipus theban. rex. 18. b.	Olympus a pollinis discipu- lus. 36. b. tibiis victor. 51. b
seipsum excæcat. 16. b	Olympus mons. 4. b. 254. b
Sphingis Enigma soluit. 16. b. 113. b. quō cogni- tus laij Fi. Ibid. vnde di- ctus. 16. a. Thebis antigo- na Fil. duæ profugit. ibid.	Omelympus canis. 39. b
œdipi cum matre congres- sus. ibid. b. 48. b. interit- tus. 47. a. liberi. 16. b	Omphale. 65. a. 123. b
œneus. 11. b. 17. a. 38. a. par- thaonis Fil. 30. b	Omphalæ Hercules an for- uierit. 123. b
œneus rex. & Dianæ in est ira. 38. a. b	Omphalæ in seruitutē da- tur Hercules. 11. b
œneæ Inf. 7. b	<i>δμῶλος</i> Græcè quid. 136. b
œnomaus. 6. a. 19. b. martis ex asterope F. 35. b. 188. b.	Onosimachus. 23. a
eiusque de filia certamen 19. a. 64. a	Opheltes in delphinū. 31. b
œnomai cum filia congres- sus. 48. b. qui Aquilone velociores. 19. b. mors 48. a. quadriga. 48. a	Ophion. 1. a
œnoe insula. 14. b	Ophites. 11. a. 17. b. Her- culis Fi. ibid. 36.
œnope. 35. b	Ophiuch ⁹ . 64. b. 83. b. 180. b
œnopion. 73. b. 192. a	Ophiuchi stellæ quot. 151. a
œnos cur vinū apud Græ- cos. 31. a. 139. a	Ophiusa. 65. a
œteus mons. 11. b	Opis. 1. b. dea vnde sic di- cta. 129. b. 154. b
	Opis ex Saturno Iouē pa- rit. 32. b
	Oppida qui quæ condide- runt. 53. a. 76. b
	Ops. 1. a. b. 64. b. eiusdem profapia. 1. b. eiusdem effigies. 170. b
	Orchomenus. 6. a. 22. b. 26. b. à matre necat ⁹ . 46. b

T A B V L A.

Orcus à Saturno sub tarta- ra detrusus. 32. b	rus & quando exoritur. 62. b. constellatio codē. 192. b. 177. b. 201. a. 192. a
Oreafis. 33. b	
Oreon. 35. b	Orion Oenopioni cur oc- cæcatus. 192. a. 73. b
Oresitrophos canis. 39. b	Orithya. 6. a. 8. a
Orestes Agamemnonis & Clytemnestræ F. 27. a	Orontes. 1. b
quomodo ab electra fo- rore è cede infans ereprus 27. a. quomodo Iphige- niam & tauros abduxerit. 27. b. quomodo patris ce- dem occisa matre sit vl- tus. 27. a. 28. a. quomodo sorori Iphigeniæ in taur- is agnitus. 50. b	Orpheia. 6. b
Orestes rex. 28. b	Orpheus. 1. a. 4. b. 6. b. ci- tharizare ab Apolline an- didicerit. 62. b. cithara victor. 51. b. quis & quo- modo olim pingi solitus. 174. a. vñ sic dict ⁹ . 147. a
Orestis & piladis amicitia. 49. b	Orpheus mons. 189. b
Orestis furia. 27. b. ossa de aricia Romam translata. 27. a. & vbi condita ibid. parricidium. 47. b	Orpheus cur à mulieribus occiditur. 62. b
Orestiadès vrbs. 116. a	Orphei ad inferos descen- sus. 48. b. 189. a. 254. b
Orias canis. 40. a	in Eurydicem amor.
Orras. 39. b	Orpheus à mænadibus di- scerptus. 254. b. eiusdem fabula & narratio. 120. a
Oribasus canis. 39. b	orpheum an secuta arbo- bores. 120. b. 189. a
Orion Neptuni F. 73. b. ex Deorū vrna natus. eiusq; interit ⁹ . 44. a. 192. a. 73. b. 74. a. inter sidera relatus. 44. a. 73. b. 192. a	Orphei in Eurydicē amor. 36. a. 147. a. 189. a. 254. b
Orion cur Romanis Iugu- la dictus. 192. a	Ortesia. 40. a
Orionis fabula & vera hi- storia. 112. b	Ortus mundi quid. 55. b
Orion ob nimio loqua- citatē Scorpionis occi- sus. 181. a. 192. a	Ortygia Ins. 14. a. 33. a
Ortus & occasus. 93. a. b. si-	Ortix auis. 14. a

T A B V L A.

Otrira. 10. b. Amazon martis cōiux prima Dia- næ ephesiæ templū stru- xit. 46. a. 46. b	Palæstræ author Mercu- rius. 53. b
Ἐρανος cælum vnde dictū. 181. b. Ἐρανα vnde. 132. a	Palamedes nauplij. 26. b. li- rerarum inuentor. 53. b.
Ouum de cœlo in Euphra- tem delapsū vnde Ve- nus nata. 44. a.	quomodo Vlyssis dolo interemptus. 25. a. b
Oxiroce canis. 40. a	Palamedis quomodo depre- hēsa Vlyssis simulata in- fania. 22. a
Ozomene. 6. a	Palladis ortus. 255. a
	Pallas. 1. a. b. eius mors. 47. b
	Profapia. 1. b
	Signum Palladium. 26. b
	Pamafis. 183. a
	Paminatius quis author. 150. a
	Pammachi certamen. 51. b
	Pamneon. 21. a
	Pamphagus canis. 39. b
	Pamphede. 1. b
	Pamphilus Ægypti F. 37. b
	Pan armentorum custos. 163. b. fistula. Panos fa- bula eiusque interpreta- tio cantus author. 52. b.
	inter astra relatus. 44. a.
	Mercurij & Penelopes F. 46. a. veteribus cur ἄδρος dictus. 164. a
	Pan Iouis F. 255. a
	Panos habitatio. 163. b
	Pani cur fissæ vngulæ & cornua eodem. Item pe- des caprini. 172. a. b
	Panici tumulus. 163. b
	Panathenarorū quis primus inuentor. 184. b
	Panocratij certamen. 51. b
	Pandarus. 26. a

P Achitos canis. 39.
 pactolus fl. vnde colore
 aureo & Chrysaoras di-
 ctus. 43. a. 139. a
 Pacuuius. 149. a. 151. a
 Padaci Laomedontis F. re-
 gnū ab Hercule traditū,
 qui Priamus pastor. 21. a
 177. b
 Padus Fl. Græcis Eridanus.
 35. a. 194. b
 Pæan. 6. b
 Pæneis. 5. a
 Pæō vñ genit⁹. 68. b. 187. a
 πᾶσαι. 74. b
 Palæmon. 21. a. ex melicer-
 te. 46. a
 Palæmonius. 6. a
 Palæno. Danaï F. 37. b
 Palephatus à fabulis quan-
 tum abhorruerit.
 109. b
 Palephati opera. 109. a. pa-
 tria. Ibid.

T A B V L A.

Pandarus & Glaucus occi- duntur. 5.a.b	Parnassus mons. 33.a. 41.a
Pandion. 2.a.9.b.13.a.b.	Paron vnde dictum. 60.b
Athen. rex. 13.b	Paros insula. 53.a
Pandore fabula & narra- tio. 121.a	Parthaon. 38.a
Pandora à Vulcano ficta, & vnde sic dicta. 23.a.	Parthenia. 6.a
66.a. epimetheo nupta. 33.a. 66.b. ex luto forma- ta. 121.a. mulier Græca & diues ibid.	Parthenus fl. 6.a. fons. 99.b mons. 23.b
Pandrosos. 36.b	Parthenopeus. 17.a. vnde dictus. 23.b. eius forma. 51.a
Panici vnde dicti. 163.b	Parthenus mons. 17.a
Panopæa. 1.b.2.b	Pasiphae. 2.a.6.a.12.b eiusque in taurum amor codem.
Panopes. 52.a.254.a	Pasiphae solis F. 15.b. quid Græcis. 138.a
Panthius Egypti Fi. 37.b	Pasiphae inclusa in vaccâ. 111.a. à tauro compressa. ibid. fabula & vera hi- storia ibid.
Panthous quod occiderit. Panyasis. 61.b	Pasiphe. 1.b
Paralleli. 55.b. 177.a. quin- que eodem. 172.b	Pastores ex vino semimor- tui. 59.b
Parcæ tres. 1.a. 37.b. litera- rum inuicentes. 53.a. vnde dictæ. 12.b	Patroclus Helenæ procus. 19.a. quot nauis. ad Troiã profectus 22.b. quot occi- derit. 26.b
Parcarum licentia ab infe- ris qui reuersi. 40.b	Patrocli cum Sarpedone congressus. 25.a.26.a
Pardalus Dionysio cur sub- iuncta. 166.b	Patrocli & achillis amicitia.
Paræci. 60.b	Patrocli forma. 51.a. Interi- tus. 25.a
παιδίων Medcæ composi- tio medicamenti. 123.a	Patroclo funebres ludi cu- iusmodi instituti. 51.b
Paris. 21.a. cursu victor fi- lius Priami agnitus. 51.b. 21.b	Pecronius. 129.a
Paridis Alexandri forma. 50.b. eiusdem iudicium. 21.b. Taurus. 21.b	Peccatum pedilæ. 151.a
Paridi factum cenoraphiũ & ludi gymnici. 51.b	Pedile. 69.b
Parmeniscus. 59.a. 64.a	πυλ. 162.a. 85.a.b
	Pegasus. 2.a.68.a.14.b Neptuni

T A B V L A.

Neptuni ex Medusa. Fil. 34.b. 133.a	gressa. 48.b
Pegasus an pennatus. 118.a	Pelopæa in patrem picras. 49.a. interitus. 47.b
Pegasus an equus. 68.a.	Pelopia. 4.b.9.7.20.a.2
fountem quomodo ape- ruerit. 68.a.133.b.186.b	Thyeste patre compres- sa. 20.a. atreo nupta se- ipsam interficit. 20.b
Pegasus vnde dictus. 142.a	Pelops rex. 28.b. Hippo- damia & Oenomai vi- ctor. 19.b. à tantalo patrè causus. 19.b. eburneus ei humerus vnde eodem.
Pegasus nauis nomie. 118.a	Pelopis ex Hippodamia F. 19.b. equi quales. 118.b. paricidium. 48.a
Pegasi stellæ. 186.b	Pelopida. 19.b
πρωτὸς Græcis quid. 132.a	Peloponnesus. 5.b. à Pelo- pe dicta. 19.b
Pelagus Hellestropium vn- de dictum. 3.a	Pelorus. 1.a.39.a
Pelasgus rex. 28.b. 33.b. Io- ui primus templum con- struxit. 46.b	πυλὸς Græcis quid. 145.a
Pelatronius frenorum & strati inuentor. 52.a	Peneleus Helena procus. 19.a. nauib. ad Tioiam profectus. 22.b. quot oc- ciderit. 26.b
Peleus. 5.a.6.b.7.a.22.b.	Penelope telegono Vlyf- fis filio nupta. 30.a
Æaci Fi. 38.a. Neptuni F. 34.a. eique nupta the- tis. 14.b. lucta victor. 51.b.	Penelopes castitas. 49.b. proci quomodo ab Vlyf- se interfecti. 29.b.30.a.b. rela ibidem.
Pelci & Phœnicis amicitia. 49.b	Peneus. 35.b. 131.a
Pelci & thetidis fabula eiusq; interpretatio. 145.a	Penthesilea Amazon. 36.a. ab Achille occisa. 26.a
Pelci & thetidis nuptiæ. 21.b	Pentheus Thebæ rex. 18.b. bacchi facis spiritis quo- modo interfecit. 40.a. à matre necatus. 40.a.47.a
Pelia. 6.a.9.a.14.a	Peranthus rex. 20.a
Pelias. 4.b.6.a.14.b. Ne- ptuni F. 35.b. à Medcæ ne- carus. 9.b.123.b. quadri- ga. 48.b	Perarus. 35.b. 188.a
Peliades. 9.a	Perduca mors. 48.a
Peliõ mōs. 10.a. 186.b. 68.b	
Peline vrbs. 4.b	
Pelis. 21.a	
Pellene. 5.b	
Pelope. 19.a	
Pelopea cum patre con-	

T A B V L A.

Perdix. 12. a. circini & seræ inuentor. 52. b. 12. a. eiusque interitus. 12. a.	persei falx. 63. b. funtibus ludi. 51. a. mors. 47. b. natiuitas inuitata. 63. b. nobilitas. ibid. situs & cōstellatio inter astrā. 82. a. 188. a. 212. a. scutum crystallinum. 88. a. 177. b. virtus. 63. b.
Perdix venator. 142. b.	Perseo Micenæ conditæ. 53. a.
Periāder rex Corinthi eiusque cum Arione historia. 43. b.	persecum veteres quomodo depinxerint. 174. b.
Periāder vnus sapiētū. 45. b.	Peris Nympha. 35. b.
Periandras Rhodius. 183. b.	perelludes agnosius historicus. 60. b.
periandri sententia. 46. a.	petronius arbiter. 150. b.
peribæa. 16. a. b. 17. a. 23. a. à Minoc compressa.	Petrie. 195. a.
periclymene. 5. a.	petulancia. 1. a.
Periclymenes Periclymen ⁹ 5. b. mortē effugit. 4. a. b.	περὶ οὐ. 163. a.
Perithous. 11. a.	Phæretes Veneris F. 195. b.
Perius Ægypti F. 37. b.	Phæzacum Insu. 29. b.
perius. 22. b.	phædimus. 4. b.
perthebia, Ibidem.	Phædra Ariadnes soror Theseo dicta. 13. a. b.
Perfa. 2. a. eius mors. 48. a.	phædræ in Hypolitum amor. 13. b. eiusdem mors eodem. 47. b.
perseis. 1. b.	phædra vnde dicta. 138. a.
persephone cur Cereris filia dicta. 165. a.	philogeus quid grecis. 131. a.
perfes. 2. a. 9. b. eius interitus, Ibidem.	Philomelæ. 21. a. Danai Fil. 37. b. an Luscinia. 13. a.
Perfeon. 5. a.	philomela fabula. 13. a.
Perseus Iouis ex Danai Fi. eiusque res gestæ. 15. b.	Philomelus primum plastrum fabricauit. 60. b. vnde natus ibidem.
caput Medusæ in hasta cur ferat. 174. b. inter sidera recepit. 46. a. 51. a.	philonis. 16. a. Dedalionis Fil. 44. b.
63. b. <i>νερονομία</i> mors. 82. b.	Philira. 1. b.
orci galea an vsus. 63. b.	philira quomodo in tiliam
perseidos conditor. 53. a.	
vnde petasatus. 63. b. super Persei caput Cassiopeia properat. 177. b.	
persei & Gorgonis fabula. 119. b. 133. b. & narratio. 119. b.	

T A B V L A.

perfa. 32. b. 196. a.	phorbas. 7. b. 65. a.
phillyridis ortus & occasus. 95. a. b. situs & cōstellatio eodem.	phorcus. 1. a. eius profapia. 1. b. 133. b.
phimachus pastor. 24. a.	phorcides. 1. b.
Phineus. 61. a. 8. a. ab Harpyis vexatus. 116. b. eiusdē historia & liberi. ibid. interpretatio. 147. b. cur sic dictus. 147. b. cur cæcus eodem &c.	Phorcynis filia. 119. b.
Perthæ rex. 116. b.	phorcys. 111. b.
phisdie. 18. b. Helenæ ancilla. 22. b.	phroneus. 33. a. rex. 28. b. arma Iunoni primus fecit ideoque primus rex. 33. a. 52. a. templum Iunoni argis primum fecit. 46. b.
phisiade. 21. b.	phrixus. 3. a. 6. b. 68. b. 69. a. 187. a.
philagusa vrbs. 75. a.	phixi aries Chrysoloma. 42. a. eius fabula. 3. a. filij. 8. a. mors. 48. a. eiusdē fabula & narratio. 118. b.
phlegei parricidium. 48. a.	phronius. 6. b.
phlegethon. 172. b.	phrontis. 3. a.
phlegione mors. 48. a.	phrontides. 6. b. 8. a.
phlegion. 40. a.	phrygia. 10. b.
phlias. 5. b.	phthia. 5. b. 22. b. 38. a.
Phlius vrbs. 5. b.	philiō Saturni stella à quo dictus. 107. b.
phliasus. 5. b.	phæsyla. 43. a.
phlogius. 6. b.	phaeton. 55. b.
Phocus. 5. a. 6. a. 13. a. 15. a.	Phaeton Phaerontides. 2. a. fulmine ictus. 34. b.
Architectus. 27. a.	phaeton Hesiodi. 35. a.
phocis. 27. a.	Phaeton solis F. 44. b. 195. a. 107. b. 132. a.
Phæbe. 1. b. Leucipidi F. 19. a. solis F. 35. b. 195. a.	Phaeton stella Iouis. 107. a.
Mineræ sacerdos. 19. a.	phaerontis aurigario & in Eridanū siue Padū casus orbisque conflagratio. 34. b. 35. a. 295. quadriga. 48. a. sorores He-liades. 35. a. quot & quæ eodem in populos
phæbea. 35. Phedimus. 4. b.	
Phænix. 38. a. 39. a. à quo panis. 39. a. quot nauib. ad Troiā profectus. 22. b.	
phænicis & Pelei amicitia. 49. b.	
phanice. 59. a. 179. b.	
pholoc. 52. a.	
pholos. 74. b.	

T A B V L A.

arbores conuerſa. 34. b.	philifcus. 183. b
35. a. 195. a. 76. a	phili parricidium. 48. a
Pæton inter aſtra conſtitutus. 76. a. ſtella erratica. 75. b	philocrus quis. 10. a
Phaethontis fororū lachrimæ in electrū. 35. a. 195. a	philoctetes. 6. a. 11. b. Helenæ proci. 19. a. in lemno à ſerpente morſus. 24. a.
Phalaris. 49. b	quot nauī. ad Troiā profectus. 22. b. quot occiderit. 26. b. ſagittis & arcu hercu. donat ^o . 11. b. 24. a
phaleros. 5. b	philoctetæ & Hercules amicitia. 49. b
phalaria Iuuenca. 69. b	philoctetis cum Alexandro congreſſus. 26. a
Phantaſus. 1. b	Philocteti cur Iuno inſenſa. 24. a
Pharon. 195. b. 119. a	philoctus Vulcani F. 35. b
phaon portitor. 124. b. eius diligentia & modeſtia admirabilis eodem inter ſidera conſtitutus cuiuſq; conſtellation. 196. a	phylacus. 5. a
phegea. 21. a	phylero. 69. b
Phegei parricidium. 48. a	phyllarus mons. 4. b
Phemius Helenæ Proci. 19. a	phylla cur folia Græcis dicta. 15. a
pherminus. 1. a	phyllis. 15. a. cuiuſdem ex amore interitus. 15. a
pherecydes. 35. a. 59. a. 187. a	phylloec. 1. b
Pherecydis aurea pellis. 68. b	Phyton. 190. a. fulmine interſcitur. 190. b. in caprâ mutatur. 190. b. & quomodo refertur. 190. b
pheres. 4. b	phyſice naturalis mundi ſtatio. 55. b
pheretes. 9. a	phyſo. 158. b
phererus à matre Medea necatus. 46. b	pecus. 1. b
pheruſa. 1. b. 40. a	pietatis exempla præcipua qui aut quæ. 48. b
Phiconome Danai F. 37. b	Pierius. 46. b. 186. b
Phydæ Iupiter olympus. 46. a	Pigmalion. 14. b
phidipp ^o helene ^o proc ^o . 19. a	pilomella. 22. b
philammon Apollinis Fil. 35. b. 3. a. 44. b. 254. b	pilus à Cygno interſec. 51. b
Vulcani F. 35. b	pindarus. 73. b
philarchi hiſtoria. 75. b	
Philea Danai F. 37. b	
philinas Ægypti. 37. b	

T A B V L A.

Pinther Vulcani. 35. b	& quot numero. 212. a
piranthus. 33. b	carūq; nomina. 43. a. 70. a
Pireſia vrbs. 4. b	185. a. cur ſolū ſex videatur. 70. a. 185. a. 212. a
pirithous. 5. a. Iouis F. 35. a	pleiades Cadmi F. 185. a. cur inter ſidera relata. 188. b
pirithoi & theſei amicitia. 49. b. eorūdem ad inferos deſcenſus. 18. b	pleiadum parentes. 70. a
pirois ſtella martis. 107. a	pleiadum ſitus. 212. a
piſcis. 177. b	pleione. 1. b
piſcis ore aquam cur excipiat. 75. b	plixippus. 38. a. Ægypti F. 37. b. mors. 47. b
piſces. 72. b	plinchius à matre necatus. 46. b
piſces cur in aſtra relati. 44. 5. a. 195. b. 75. b. 187. a	pliſthenes thyeſtis Fil. ab atreo caſus. 28. a. 48. a. à patre deuoratus. 48. a
piſcis cur inter aſtra collocatus. 195. b	Plotæ Inſ. 6. a
piſcium poſitio ortus & occaſus. 103. a. 97. a. 91. b. 188. a. 211. a. 221. a	plumbi albi & nigri inuentor Mydas. 52. a
piſinoc. 3. b	Plurarchi locus. 124. a
piſis. 21. a	pluto. 1. b
piſtrici ort ^o & occaſus. 96. b. ſit ^o & cōſtellation. 92. a	pluto à veteribus quomodo dict ^o & depict ^o . 172. b
pitheus. 12. a	pluroni rapta proſerpina Cereris F. 238. b. 164. b
pithon draco terræ F. 32. b	plutone Nympha. 35. a
ab Apolline ſagittis uccatus eodem.	πλῆθος Græcè quid. 130. a
pit ^o quot nauib. ad Troiā profectus. 22. b	pluti generatio quæ. 60. b
pitocampres. 12. a	pluuiæ ſigna. 197. a. b
pittacus mityleneus. 45. b.	plytone. 9. a
cuiuſdē apophthegma. 46. a	podalirius Helenæ proci. 19. a. nauib. ad Troiam profectus. 22. b
planete au ſolum quinque. 103. a. b	podarce. 2. a
Platon. 69. b	podarces quot nauibus ad Troiam profectus. 23. a
plauſtrum. 58. b	podargus podarces. 10. b.
Plantus. 149. b	Proceſilai frater. 23. a
pleiades an ex Atlante ortæ. 163. b. 185. a. 188. b. vn-de dictæ. 188. b. 43. a	podarius. 10. b
	podafarius Ægypti F. 37. b

T A B V L A.

paas.	6.a.11.b	Polidorus Cadmi filii.	39.a
paemenis canis.	39.b	Hypomedontis.	17.b
paeni vñ qui pri ⁹ aſtri.	39.a	Priami F.	21.a. ab Illora forore pro filio educat ⁹ .
penope.	1.b	25.b. Theb. rex.	18.b. pri- mus & ſecundus.
Peon Helles & Neptuni		pro polidoro necatus à	
F. 187.a		Polymneſtore Deiphi- lus.	25.b
πελαγος vñde dictus.	165.b	polyhymnia.	40.a
polipos.	21.a	polydus augur.	30.b. reſti- tutus ab eo minoi F. eius mortuus. 32.a. 117.b. ca- rani F.
polluſſo.	69.b	polyidos herba.	117.b
polipes.	21.a	polymena.	21.a
polixo.	1.b. 7.b	polymetus eodem.	
polyxius.	65.a	πολυμετα vñde dicta.	131.b
pollinctores.	148.a	155.a. vñde nata.	254. b
pollucibilitas quæ.	129.b	polymneſtor rex ab vxore	
pollux. 5. b. ledæ ex Ioue.		necatus. 26.a. luminib. ab Iliona & polydoro pri- uatus & interfectus. 26.a	
18.b. 35. a. amici necat.		polynices. 17.a. œdipi F.	16.
7. b. caſtu victor.	51. b.	b. Theb. rex.	18. b
vñde dict ⁹ .	140. b. 129. b	polynicis & ericlis mutua	
pollucis ab inferis redi- tus. 48. b. cum caſtore permutatio. 19. a. quot		caedes.	18. b
Polus. 1. a. eius proſapia, eodem. b		polynici nupta Argia	17. a
Polus ἀγυμὸς cur ſic dict ⁹ .	58. b	polyphem ⁹ . 4. a. 6. b. ciclops	28. b
58. b		ab Vlyſſe excæcat ⁹ eo.	
Polii. 55. b. 178. b. 203. a.		Polyphontes rex. 32. b. 40.	
204. a. 179. a. duo notius & boreas Ibid.		a. quomodo occiſ ⁹ .	40. b
Polype Danaï F.	37. b	polyperes Helenæ procus.	
phylibetes. 1. a. & quot na- ui. ſit ad troiã profe.	22. b	19. a. quot occiderit.	26. b
polibus rex.	5. b. 16. a. b	polyſeus quot nauibus ad Troiam profectus.	23. a
polydamas quot occiderit.		polyxena. 21. a. danai f.	37. b
26. b		Priami filii. 21. a. ad Achillis ſepulchrũ immolata. 26. a	
polidectes rex. 15. b. 188. a		vñde ſic dicta.	145. b
eius mors.	15. a. b		
polydecta facti à perſeo lu- di.	51. a.		
polydector Ægypti F.	37. b		
polydora Amazon.	36. a		

T A B V L A.

Polyxenus Helenæ procus,		phalo à quo profugerat in gratiam redierit.	42. a
17. a		procridi cur dar ⁹ canis.	74. a
Polyxo. 1. b. 7. b. 41. a. 43. a		procrustes,	12. a
Pontus,	1. a	procyon ſignum,	56. a. b.
ponti & maris proſapia,		60. a. 74. a	
1. b. terræ ibidem,		Procyonis ortus & occaſus	
Porphyron,	1. a	94. a. b. 201. a. ſitus & conſtellatio, eodem.	
pothaon,	6. a	Proetus Rex. 14. b. 15. b.	
portunus,	2. b	142. a. eius mors ſiue in lapidem mutatio,	15. b.
potestas,	1. b	218. a	
πρόος,	163. a	progne, 13. a. filium occi- dit, 13. a. 46. b. 49. a. in hirundinem,	13. a
praſegmina,	150. b	πρόμαθα quid grecis,	137. b
preces Iouis filia,	154. a	Prometheus, 1. b. 33. a. 137. b	
Priamus vñde dictus,	21. a	65. b. 66. a. ignis dator hominibus, 33. a, ob id- que caucaſo aſſixus, 33. a.	
Priam ⁹ hectoris occiſi cor- pus ab Achille redemit,	25. a	34. b. 66. a. b. 159. a. Ioui de caucaſo liberatus, 14. a	
Priami filij & filia quin- quaginta quatuor nume- ro corumq; nomina,	21. a	66. b. quomodo Ioni im- poſuerit, 66. a. Artium inuentor,	159. a
Priami mors,	26. b	Promethei aquila ab Her- cule necata, 11. a. 14. a,	
Priamo inſtituti ludi gym- nici ad cenotaphium pa- ridis,	51. b	35. a. 66. b. fabula, 159. a,	
Priamo prius padaci regnũ ab Hercule traditũ,	21. a	eiũdemque interpreta- tio, ibid. frater epime- theus, ibid.	
priapus Mercurij f.	35. b.	Prometheum è luto homi- nes effinxit primũ,	53. a.
70. b. 149. a. 183. a		66. a. 75. b. 169. a	
Priafus,	6. a	promi & condi,	149. b
Priſeus,	4. b	promus,	21. a
problema,	149. a	propontis inſula,	6. b
probus, 109. a. eiũdemq; locus emendandus eodẽ,		Proſerpina, 2. a. 64. 71. cur dicta,	150. b
proci penelopes quomodo ab Vlyſſe ſublatus,	140. a. b		
procris auroræ inſidiis de- cepta, 42. a, Iaculo & can- e donatur à Diana eod.			
cũ patre congreſſa, 48. b			
Cephalo interfecta, 41. b.			
47. a. quomodo cũ Ce-			

T A B V L A.

Plutoni an nupta, eodem,	71.a
quæ alias diana, 119.b. cur	1.a
luna dicta, 141. a. 199. b	195.a
Proserpinæ pulchritudo,	1.a
144. b. raptus, 33.a	37.b
Proserpina quomodo depic- ta, 172.b	149.b
Protesilaus Helenæ pro- cus, 19.a. quantum vxor- ri Laodamiæ dilectus,	26.b
24. b. 26. b, quot occide- rit vnde dictus qui Io- laus antra, 24. b	49.b
Protesilai ad inferos des- census, 48. b. mors, 26. b	5. a
Protesilaum Hector inter- fecit, 26. b	4. a
Protheus Ægypti, f. 37. b.	4. b
in delphinum, 31. b, in o- mnes figuras se conuer- tere solitus, 27. a	46. a
Protei marini vaticinium,	47. a
27. a	37. b
Prothenor quot nauib ⁹ ad troiam profectus, 22. b	192. a
Protheon ægypti, f. 37. b	4. b
Protho, 1. b	37. b
Prothous Helenæ procus,	116. b
19. a. quot nauib. ad tro- iam profectus, 29. a	76. a
Protodamas, 21. a	23. a. dict ⁹ achilles
Protogenia deucalionis,	22. a
35. a	33. a
protus Helenæ proco ⁹ , 19. a	35. a
prouocantes inter se qui cum quo dimicauit, 26. a	34. b,
fabula pſycis & cupidini- s, 134. b	35. a, 195. a
Pſalmiſtæ locus 134. b	Pyrrhæ iactu lapidum fem- inæ creatæ, 35. a. 189. a
pterelas canis, 39. b	Pyrrhon rufum, 22. a

T A B V L A.

Pyrrhus qui & neoptole- mus, 23. a	65. a
Pythagoras in euphorbiū, 26. a	53. a
Pythantes qui, 51. b	colofſus ſolis, pag. 46. a
Pytheus, 5. a	Rhodope, 1. b. mōs, 31. b
pythine in patrem pietas, 49. a	Romanorū mos in deſul- tore cū duob. equis mittē do vnde pag. 19. a, 19. b
pythina cur Apollo & py- thia ludi, 33. a	Romulus, 149. a
python, 2. a. 132. a. tetra f. Latonā perſequitur, 14. a	Rias, 35. b
	Romulus & Remus à lupa nutriti, 48. b
	Rofæ cur in veneris tutela, 136. a
	Rubrius poëta, 151. a
	Rubigalia & eorum au- thor, 202. a
	Rutilius Geminus poëta, 148. b
	S
	Sacrarius qui & Pharo ⁹ , 195. b. eius conſtel- latio, 196. a
	Sacrificia olim quomodo habita, pag. 66. a
	Sacrorum diis faciendorū primi authores Arcades, 52. a
	Sacus auri inuentor, ibid.
	Sagitta an ex telis Hercu- lis, 65. b
	Sagittæ ſitus & conſtella- tio, 84. a. 191. b
	Sagittarij ſidus, 46. a. 72. a. inde eius ortus, 90. a
	201. a. ſitus & conſtella- tio, 90. a, & 102. b. 221. a
	191. a
	Sagnos canis, 40. a
	Salamina, 5. b. 38. a
	Salus, 52. a

T A B V L A.

Salomoneus eiusque interitus, 15.a.48.b	natura, 107.b. cursus ibi, templum Roma, 50.b
Salomon Æoli nepos, 69.a	Scyri qui, 166.a. vnde dicti ibid. cum caprinis corâbus cur picti, 142.a.
Samius historiarum scriptor, 110.b. Palephato cur laudatus, ibid.	172.a
Samos, 6.a	σκαίρα, 166.a
Sandapila, 148.a	Scamandrus, 1.b
Sapientes Graciæ septem eorumque nomina & dicta, 45.b. 46.a	Scamander, 161.b
Sapientia bonæ consultationis fons, 142.a, dat musis fontem, ibid.	Sceleratus vicus Roma, 49.a
Sardinia amplitudo, 53.a	σκέπειν, 166.a
Sardes sardeis condit, ibid.	Schedius quot nauib. ad Troiâ profectus, 22.b
Sarpedon Iouis f. 35.a.39.a quot occiderit, 26.b	Schæneus, 40.b. 41.a
Sarpedonis mors, 25.a, 26.a	Sciron, 12.a
Saturnus, 1.a. cur exectus, 155.a. deorum primus, 170.b. flexuoso consilio, 153.a. lapidē p ioue deuorat, 32.b. primus Rex in Italia, 129.b. Regno à Ioue deiectus, 14.b. vnde dictus, 129.b	Scironis petra, eodem.
Saturnus in equum conuersus Philyriâ comprimit, 196.a	Scolopacea, 149.b
Saturni stella, 76.a	Scorpius, 71.b. 181.a. signum caeleste quomodo factus, 71. b. 72. a. 181.a
Saturni iudicium de componenda curas Iouis & teli cōtentione, 45.b	Scorpij stellæ quot, 181.a. ortus, 89.a. b. situs & cōstellatio eodem. 177.b. 221.a. 102.b. 222.a
Saturni cum philyra concubitus, 32. b. effigies, 170.b, 129.b, filij quot & qui, ibid. profapia, 1.b	Scylla. 1.b. 2.a. a Glaucodamata, 138. b, an fera, 116.b. crateris f. Glaucodamata, 44. b. Item danai f. 37. b, & nyssi f. In sirin piscem, 44. b, Typhænis f. monstrum, 29.a. 34. b. in monstrum marinum conuersa à lince, 44. b

T A B V L A.

De scylla fabula & narratio, 116.a. b	Serapion quis, 131.a
Scylla in patrem Nisum perfidia & amor in minoa, 44. b. 49.a	sergestus, 52.a
σκύλας quid græcis, 138. b	Seriphus ins. 15. b. 33.a
συνετοί græcis qui, 166.a	188.a
scyrus inf. 22.a	seriphij in lapides mutati, 22. a
scytha, 36. b	serpens, 59.a. 223.a. 178.a
scythia, 33. b	gigantib. an occisus, 59.a. ab Hercule interfectus ibid. quomodo ad caelum peruenerit, ibid.
σεληνοί qui & vnde dicti, 166.a	serpentis stellæ, 181.a
scipios qui occiderint, 47.a	ferræ inuentor perdix, 52. b. 223.a
σελευνε, 166.a	serpentarij situs & cōstellatio, 82. b. 177. b. 206.a. 223.a
Selinantij & Marii amicitia. 49. b	serus interdictus medicina vsu, 52. b
femele, 35. a. 39. a. 61. a	σευρένας, 166.a
Ex congressu cum Ioue mortua & conflagrata, 392. b. ex liberi corde in potu accepto impragnata, 37. a. 39. a, fulmine icta ibid. Iunoni inuisa 3. b. vnde dicta. 133. b	seti vrbs. 4.a
semiramis Babylonē condidit, 53. a, maritum necat. 47.a	sibilus quomodo fiat, 131. b
Semiramidis decretis f. murus in Babylone, 46. a, interitus, 47. b	siboc, 4. b
semones dij, 149. a	sibylla vates, 30. b
senechtus, 1. a	ficilia, 12. b. 33. a
septem opera mirabilia qua, 46. a	ficilia amplitudo, 53. a
septem sapientes qui, 45. b	sicinijs dentatus, 148. b
septentrionis signum neque moueri neque occidere, 38. b. & cur ibid. septentriones, 55. a	sicyon, 4. b. 20. a
	sicyonis agri amplitudo, 53. a
	sictorius, 4. b
	sidera quando non videmus, 103. b
	sidones, 179. b
	sidonia, 39. a
	signiferi quis cursus, 171. a

T A B V L A.

Signorum caelestium partes quomodo diuidantur,	56.a, eorumdem ortus & occasus quis, 103.b inde,	Silicernij,	148.b	Silenis,	43.a	Sileno,	1.b	Simois,	1.b	Simon in delphinum,	31.b	Simonides litterarum inuenior,	52.b	Simulachrorum deorum Inuenitor Dædalus,	52.b	Simultas pro certamine,	13.b	Sinon,	25.a, 115.b	Sipulus Sipylus, 4.b. mons ibidem.		Sirenes, 2. a, melpomenes & acheloi filia; 29.a, earumque forma & fatum ibidem & cantus ibid.	33.a, vnde dictæ, 138.b	Sirenides locus,	33.a	Sirios, 74.a. 214.a, vnde dictus,	193.a	Sisyphi apud inferos poena,	15.a	Sisypho compressa antilia,	45.a	Smynthe inf.	27.b	Smyrna oppidum a Synara conditum pag.	53.a	Smyrnae incestus & in arborem conuersio,	15.a	Soceros qui occiderint,	48.a	Socordia,	1.a	Sol, 1.b, 5, b. 6.a, 3. 4. a, contra mundi motum auccurrat, 104.a, 97.a, auccum mundo, 198.a.	220. a, ob scelus atrei, currum euertit, 20.a quare sine barba dictus cum pater sit, 132.b	198.b. quomodo apollo dictus, 167.b. 131.a 198.b	Solis eclipsis quando fiat,	198.a	Solis boues ab vlyssis sociis absumpti, 29. a, b, colossus rhodi, 46.a	curfus in zodiaco, 101.b	198. a, vnde colligatur,	103.a, curfus per quot partes sphaerae, 98.a, b	Solstitium,	177.a	Solis equorum nomina,	40.a, 198.b, 131.a, filia, 138.a, & filij eorum; nomina, 35. b, Lumē sidera quomodo obscurer, 1.a, b. ortus & occasus ibid. per zodiacum iter quomodo quatuor anni tempora designet,	56.b, 198.b	Sol cur diuinationis deus dicatur,	198.b	Sol vnde dictus ibid.		Solis proserpia, 2.a, stella Phæton cur dicta, 75.b	76.a	Sol cur adscribatur quadriga,	124.a	Solem & Lunam Planetis cur veteres adiunxerint,	
--	--	-------------	-------	----------	------	---------	-----	---------	-----	---------------------	------	--------------------------------	------	---	------	-------------------------	------	--------	-------------	------------------------------------	--	---	-------------------------	------------------	------	-----------------------------------	-------	-----------------------------	------	----------------------------	------	--------------	------	---------------------------------------	------	--	------	-------------------------	------	-----------	-----	---	--	--	-----------------------------	-------	--	--------------------------	--------------------------	---	-------------	-------	-----------------------	--	-------------	------------------------------------	-------	-----------------------	--	---	------	-------------------------------	-------	---	--

T A B V L A

105.b	Solon Atheniensis, 45.b	Spio,	1.b	
	cuius dictum,	46.a	Sponde,	40.a
σφαλλον quid graecis,	139.b	Stega,	150.a	
Somnus somnia,	1.a	Stellæ quinque,	75.b	
Sons,	6.a	Stephanus locus,	61.a	
Sophonis mimus quis liber,	178.a	Sterilitas frugum ob Atrei scelus orta pag.	20.a	
Sofidis locus & opus,	143.b	Sterope,	35.b. 43. a, 40.a	
Sofitheus,	191.a	Steropes,	1.a	
Spariantis à patre necata,	46.b	Steuclus Helenæ procius,	19.a. 121.b	
Sparta,	38.a	Sapanci f. 38. b, quot nauibus. ad Troiam profectus,	22.b	
Spartæ, ex feminatis draconis dentibus pag.	39.a	Steucli & diomedis amicitia.	49.b	
σπειθα qui & vnde dicti,	166.a	Steucli mors,	48.a	
Sphaera quid, 55.a, in sexaginta partes diuisa, 57.a		Stenio, 1.b. 174.b. 188.a		
Sphaere circuli qui & quot, 55. b, 56. a, circulorum figuratio ibidem, mundi calculatio,	108.b	Stheno,	135.a. 119.b	
Sphaeræ neque exitum neque initium definiri posse, 55.a, partes quot, 55.b	56.a	Stenobæa,	68.a	
Sphincius, 2.b, mons,	113.a	Stenobææ amor & interitus,	14.b. 47.b	
Sphinx, 2.a, 113.a, eiusque carmen ab oedipo interpretarum, 16. b, 103.a		Stictæ canis,	39.b	
Typhonis ex echidna f.	34.b, Cadmi vxor, 113.b	Stilbon canis, ibid. Mercurij stella,	76.a, 106.b	
Sphingis interitus,	16.b	Strati equorum inuenitor,	52.a	
113. b, eiusdem fab. & narratio,	113.b	Strophades insula, 6.a. 8.a		
		Strophius,	27.a	
		Strymon,	1.b	
		Stulticia semper timida,	142.a	
		Stymphalides, 8. a, aues Herculi domitæ, pag.	10.b	
		Styx,	1.a, b, 172.b	
		Succius poeta,	150.b	
		Suculae quæ & hyades,	43.a, b, earum occasus,	

T A B V L A

200.b	Tanais, fl.	1.b, 57.a
Sudum,	Tanias,	1.b
Suggrundiaria,	Tantalus, 4 . b, Iouis ex	
Suidæ locus, 108.b, 123.b	Plutone F.	35.a
Summades	Tantalus à patre deuora-	
Superbia,	tus,	20.a, 48.a
Suppetiæ,	Tantali pana, 19.a, 141.a	
Sus cur Cereri immolatus,	mors,	20.a, 48.a
53.b	Tardos insula,	53.a
Sutela,	Tarrheus,	117.b
supplicationes,	Tartarus tartara,	1.a
Symphones,	34.b	
Symplegades petraq,	Talus mons,	52.b
8.a, b	Taurica insula,	7.b
Syria dea Venus,	Tauricæ Dianæ hospites	
44.a	immolandi mos pag.	
187.b	27.b	
ὄνδρα μὲν ὑπὸ γαυρὸς	Taurus, 69.b, 115.a, 189.a	
91.b	221.a, Marathonius,	
ὄρεα quid Græcis,	12.a	
138.b	Taurus Pasiphaes Hercu-	
Syrus canis,	li domitus, 10.a, b, 111.b	
39.b	ibid. Minois scriba vnde	
Syri cur pisces argenteos sa-	dictus minotaurus,	
crarunt in templo, 195.b	ibid. eius Labyrinthus	
Syri cur piscium esu absti-	qualis,	112.a
neant, 44.a, 187.b	Tauri cum Pasiphae con-	

T

T ænarius,	5.b
Tænaria, Inf.	18.b
Tænarium littus,	67.b
Tages qualis author,	
151.a	
talus,	16.b
Talium Helenæ procus,	
19.a	
Talthybius,	23.a
Tantalus, 4. b. 19. a, Iouis	
ex plutone, f.	19. a. 35. a
rex,	28. b
Tantali apud inferos pœ-	
na.	19. a

T A B V L A

Thelchini,	179.b	Tenos insula, ibidem,
Telegonus vlyssis ex circe		Teremachus, 11. a, Sutrif
F. 29.a, b, 30. a. b, quo-		locus,
modo Penelopen vxo-		146.a
rem duxerit, ibidem		Theuthredon,
eiusdem ex eadem, F.		23.a
ibidem.		Tereus eiusque cū philo-
Telemachus, 22. a 29. a		mela & piogne fabula,
vlyssis ex penelope f.		13. a, filium suum epula-
30. a, b quomodo co-		tus ibid. 48. a, in acci-
rum vxorem duxerit,		pitrem,
30. a. b, eiusdem ex ea f.		13. a
ibidem.		Terpsichore vnde dicta,
Telenus angur, 28. b, 30. b		155. a, 131. b
Eurymi, f.	28. b	Terra, 1. a. 2. b. 10. b. 13. b
Teleon,	5. a	14. b, quatenus habita-
Teleontes Helenæ procus		bilis aut non, 57. a. b
19. b, eius filij,	6. b	spharæ centrum,
Telephus à cerua nutritus,		56. b
48. b, cognatos necat,		Terræ & tartari profapia,
47. b, Hercules f.	36. a	1. a
vnde dictus,	23. b	Terræ in tres partes diui-
Telephi ductus ad Tro-		sio, 57. a, situs & ratio,
iam fatalis, 24. a, vul-		ibidem,
nus a b Achille illatum		Terrullianus,
quomodo sanatū, ibid.		149. b
Telepho nupta laodice,		Teschinoeno,
ibidem, Item mater Au-		1. b
ge, ibidem.		Testorius,
Teles,	2. a	4. b. 21. a
Telmecius collis,	114. a	Tethys,
Telmecia vulpes,	114. a	158. b
Telmecius mons,	118. b	Tetoea,
Telus,	45. b	1. b
Telxiepia,	2. b	Teucer, 21. a, quot nauib.
Temenus rex,	28. b	ad Troiam profectus,
Templa deorum qui pri-		22. b, quot occiderit,
mi constituerint,	46. b	26. b
Tenedos inf. eiusque am-		Telamonis & hesionæ, f.
plitudo,	53. a	21. a

T A B V L A

Thasus sine Thraſius a canibus conſumptus, 4.8.a	Theſſalia, 4.b
Thaumas, 1.b.6.a	Theſſalus, 5.a, Iouis templi in dodona ſtructur, 46.b
Theano & quomodo ſeiſſam interfecerit, 41.a	Theſſali, 4.b
Theanus perfidia, ibid.	Theſſander, 17.a.b
Thebæ, 4.b, 16.b, 17.a, 18.b, cur dictæ hecatón pylæ, 53. a muris cinclæ ab amphione & zeto, 4.a.123.b, hexapylæ ibi à Cadmo conditæ, 53. a thebaidæ à Ioue conditæ, ibidem.	Theſtius, 5.b, 6.a
Thebas expugnatum profecti ſeptem reges qui, 17.a	theſtor, 23.a, 30.b, à filiab ⁹ quas amiſerat agnitus, 42.b
Thebanorum reges, 18.b	Theſtoris vatis filij, 42.b
Thebarum ſeptem porta, 17.a, earumque nomina, ibidem.	thetis, 22. b. 69.b. dea aquarum, 175. a Achillis mater, 25. a Oceani vxor, 39.b. peleo nupta, 14.b, 145.a, cuiusque factum, 22.a, 14.b, eiusdem fabula & interpretatio. 145.a, b
Theſei ad inferos deſcenſus, 48.b, cum pirithoo, 18.b, inde	thiſadie, 18.b
Theſei & pirithoi amicitia, 49.b	thiſbes interitus, 47.b
Theſei forma, 51.a, in creatam profectio, 61.a, Labores, 12.a, mors, 61.a	thoas, 7. b. 19.a, 27.b. 28.a Helenæ procus, 19.b. a Cryſe & oreſte interfectus, 28.a, quot nauib. ad troiam profectus, 23.a, quot occiderit, 26.b, eiusdem cædes, 50.b
Theſei Inſtituti iſthmiorum ludi, 52.a, rapta Helena, 18.b	thoc, 1.b
Theſeus coniugem ſuam interficit, 47.a	Thoumas, ibid.
Theſimenes, 17.b	thous canis, 39.b
Theſiphonus, 21.a	thracia, 13.a, 15.a
Theſpiades Hercules filius, 36.a	thraſymèdes quot nauib. ad troiam profectus, 22.a, quot occiderit 26.b
Theſprotia regio, 70.b	thrax maris f. 4. b. 8. b, 5.
Theſprotus rex, 20.a	thyena, 69.b
	thyetes, 19. b, rex 28. b, filium ſuum epulatu, 45.a
	thyſtis

T A B V L A

Thyeſtis cum filia congreſſus, 20.a, 43.b	Therion canis, 39.b
Thyeſtis & Attrei ſimultas 50.a	Theriphone canis, ibid.
Thyeſti illaram ab Attreo iniuriam Ægiſtus vlcifcitur. 20.b. 21.a	Thermodoon fl. 1.b
Theis, 61.b	Therodama canis, 40.a
Themis, 1.a. 2.a. 158.b	Therodanapis canis. ibidem.
Themiftagora danai f. 57.b	Theromachus Hercules f. 36.a
Themifto 2. b. 3. a filios occidit, 41. b, ipſa ſe interfecit, 3.a	Theron canis, 40.a
Themifto fabula ibidem, eiusdem interitus, 47.b	Therod Gracis quid, 137. a & <i>Θερον</i> <i>Gracis</i> <i>quid</i> , 137. a & <i>Θερον</i> <i>av.</i> ibid.
Theobule, 22.b	Therſander, 17.a
Theoclimenius augur, 38.b	Therſanon 6.b
Theodamas, 1.a. 53.b	Theſchinoeno, 1.a
<i>Θεο</i> vnde ſic dicti, 151.b	Theſeis amazon, 29.b
Theonoe theſtoris f. 42.b à piratis rapta Icaro in concubinarum emitur ibidem, quomodo patrem theſtoré rufus agnouerit, ibidem.	36.a
Theonoe vates, 30. eius caſtitas, 49.b	Theſeus, 5.a, 10. b. 12.a 13. a. b. 15. a Argei filius, 12. b. 38. a Athē. rex 13. b
Theophane, 3. a. In ouem conuerſa & à Neptuno compreſſa, 41. b. 187.a 42.a	Cercyone occiſo hipporhoo regnum reſtituit, 41. b. è Labyrintho ad lucem quomodo venerit, 61. a, ex Nepruni genere, 41. b. minotauri victor, 12. b, Pallantem cognatum necat, 47. b
Theopompi locus, 129.b	Theſeus coniugem ſuam interficit, 47.a
Thera, 17.a	Thymbreus Iacopis f. a ſerpente interfectus, 32.a
Therere, 40.a	thibia: à minerua primum efficta, 36. a, ex aſininis auribus Mida, 146.a
Theremachus, 2. a, Hercules f. 17. b	Tigris, 1. b, canis, 39. b
<i>Θερινός</i> <i>τροπιδός</i> , 56.a, 97. b	Timenius Hercules f. 48. b
	Timætes, 21.a

T A B V L A

Timolus,	42.b	Trapezos opidum,	38.b
Timor, i. a. quomodo initium sapientia,	142.a	ab arcade conditum,	53.a
Tyndareus,	18.b	<i>Ἰνδῆρις</i> ,	162.a
Tione,	2.a	Tricornia ciuit	117.b
Tiphys,	5.66.b	122,	
Tirecias vates Theb. 16. b		Tricerberus,	130.a
30. b. à Iunone cur oculis priuatus, 18. a quomodo in mulierem conuersus ibidem.		Trieterica sacra,	31.a
Tirecia visio, 137. a septem ætates & varicinandi peritia vnde,	18, a	Triopas, 31. b, cur saturari non possit,	65.a
Tisamenus rex,	28.b	Triope. 33. b, 46. b, 65. a	
Tisiphone, 172. b. r. a, vnde dicta,	130. a, 153. b	Triops rex, 28. b, sine lauro in Bœotia erigi non poterat,	12.4. b
Titan,	14. b	Triptolemus, 65. a Cereris alumnus,	34. a ab eadem frugum vsu donatus & regno ibidem frugum facionem à Cerere edoctus ibidem,
Titanaide,	40. b	65. a	
Titani à Ioue in Tartarum detrusi,	34. b	Triptolemo insidiat ⁹ lynceus,	50. a
Titanes, i. a. 64. b, qui & quomodo prognati,	158. b, 173. a	Trite danai, f.	37. b
Titanomachia,	34. a	Triton,	1. b, 162. a
Titarcus,	5. a	Tritonus,	6. b, 71. a
Tithonus aurora maritus,	42. a, 51. a, eius forma ibidem.	Tritonus greges circa neptunum cur picti.	
Titiuillitium,	149. b	Troecene vrbs vel troezene, 5. a, 12. a. 41. b	
Tityus,	5. b	Troia à neptuno & apolline muro cincta,	20. b, quomodo à Græcis capta,
Tlepolemus Helenæ proculus, 19. a, Hercules f. 35. a quot nauibus ad troiam profectus,	22. a	25. b, 115. b	
Tlepolemi mors,	26. b	Ad Troiam qui expugnatum ierint ex Græcis & quot naues,	22. b, 23. a
Tmolus,	43. b	Troiani filias ceto anexpofuerint, 121. a. b. qui quot occiderint,	26. b
<i>Ἰόλος</i> qualis circulus,	105. b		
Toxeus,	38. a		

T A B V L A.

Troianis cur infesta Iuno & minerua,	21. b	Typhonis profapia,	2. a
Troicus, 22. a, b, eius mors 26. b		Typhoni fulmine ictio imposita Æthna,	34. a
Tropicus therinos siue æstiuialis, 56. a, & chimerinos siue hyemalis,	56. a	Typhus,	132. a
Tropica signa,	199. b	Tyro. 4. b. Salmonei f. 36. a Sisyphio compressa,	15. b
Tropici vnde dicti,	56. a	15. a, filios necat, 15. a. 46. b eiusdem in patre pietas,	49. a
corundem signa,	177. b	Tyrhenum mare vnde dictum, 31. b, melos,	52. b
Tuba tyrhenum melos cur dicta,	52. b	Tyrhenus Hercules f. tuba inuentor,	53. b
Tubæ inuentor tyrhenus, ibidem.		Tyrheni delphini facti,	67. b, inter sydera collocati, ibid.
Tuberone quando occidit,	200. a	Tyrheni pro delphinis,	31. b, qui postea tusci ibi. symphonia delectati, 67. b Tyrhenorum præda, 67. b
Tubicines cur in funere adhiberi soliti ibidem.		Tyto,	23. a
Tuceta,	150. b	Tytius fulmine ictus, 14. b eiusque apud inferos pœna,	ibidem.
Tullia Rom. In patre impietas,	49. a		
Tusci qui tyrheni prius,	31. b		
Tusci versus,	1. b		
Tutuli sacerdotes,	149. a		
Tyberiani opus,	145. a		
Tydeus, 17. a, ocnei f. ibid.			
Tyndareus eiusque liberi,	18. b, 19. a, 27. b		
Typhis,	5. b		
Typhon,	1. a, 10. b, 16. a, 29. a, 44. a, fulmine ict ⁹ , 72. b, 44. a		
typhonis & Echidne proles, 2. a, 4. b, Cerberus & erago hesperidum,	10. b		
Typhonis immanitas centum capita, &c.	34. b		
Typhonis metu dij in bebtias se se ventit pag. 44. a			

V.

V Adatus,	151. a
Valgia,	151. b
Varro,	149. a, 150. b
Vdeus,	39. a
Velificij inuentrix Isis,	55. b
Verenies pro venere venteres,	18. a
Venus, 1. b, 12. b, à saturno cur sic genita dicatur, 135. b Anchisæ amata, 22. a, cur <i>Ἰφιδίτη</i> dicta, 162. b, cur è mari nata, cur cytherea ibi. <i>Ἰφιδίτη</i> .	163. a

T A B V L A

Venus, prima astra constituit,	76.a	Vespillones,	148.a
Venus Iuno, Minerua de forma contendunt.	21.b	Vesta, i. b, cur vi & χθωv,	164. b, cur rotunda & cur spicis coronata, ibid. quomodo olim picta, 173. b, pingi solita, 173. b
Venus mutata in piscem, 19. b, 72. b, nata ex ovo in Euphratem cælitus delapsa, 187. b, 44. a adulterio à vulcano deprehensa, 34. a, & ob iudicium eius soli infensa eodem, 138. a, potentia masculum & femellam induens, 162. b, quomodo depicta apud veteres, 171. b, vnde sic dicta, 135. b		Vestæ extinguibilis ignis,	164. b
Venus vulcano cõiuncta, 159. b		Vestales virgines,	173. b
Veneris proles, 2. a, Erycinæ templum, 49. b, stella à sole quantum absit, 106. b, cur lucifer dicta, 76. a		Vicus sceleratus Romæ,	49. a
Veneris cursus incertus, 106. b		Victoria,	1. b
Venustate,	150. b	Vinalia,	202. a
Venti quando indicant tempestatem,	232. a	Vinum cur divos dictum,	31. a
Ver in zodiaco quomodo ostendatur, 66. b, quando,	66. b	Vini aquæ miscendi author, 52. a, vsus quomodo hominibus à Libero patre traditus, 31. a	
Vergilicæ, 70. a, 188. b, carum Hortus,	201. b	virbius ex hippolyto, 48. b	
Vergilius,	149. a	Virgo, 7. b, 177. b, 182. a	221. a, ad astra quomodo relata, 46. a, 21. b
Veruina,	150. a	Virginis positio ortus & occasus, 89. a, 102. a, b	207. a, stella quot, 75. b
Vertumnus,	149. a	76. a, signum in zodiaco	
Versus Mercurij	f. 38. a	Erigone & iustitia, 31. a	182. b, 207. a
		vis,	1. b
		Vita humana tripartita,	134. b
		zλαλ,	164. b
		Vltio,	1. a, 29. b
		Vlyssi ab eolo in vtre ventos conclusos datos quomodo intellig. fit, 115. b	
		Vlysses, 19. a, 28. b, 29. b	
		Helena proci lacris f.	

T A B V L A.

Telegono f. interfectus, 30. b, ab alcinoio humaniter tractatus, 29. b, cur sisyphus nonnullis dictus, 45. a, Palamedi infestus, 22. a, quomodo cognitus à suis demum reuerfus, 30. a, quomodo achillem inter regias virgines latitantem deprehenderit, 22. a, quomodo se de palamede vltus, 24. b, 25. a, quomodo se de procis penelopes vlt ⁹ , 30. a, b, quot nauibus ad Troiam profectus, 22. b		vrana canis,	39. b
quot occiderit, 26. b		zφδvνα vnde dicta,	132. a
firenibus fatalis, 33. a, focis aures cera obrurat contra firenum cantus, 19. a, vnde sic dictus, 138. b		135. a	
Vtim se vocat,	28. b	vrbes quæ à quibus conditæ,	63. a
Vlyssis ad inferos descensus, 29. a, 48. b, errores, 28. a, ex Circe filij, 28. b		vrea Neptuni filia, 35. a	
nauffragium ob clyopem excecarum,	28. b	vrion, 73. b, orion prius dictus,	112. b
Vlyssi simulata infania quomodo a palamede deprehensa, 22. a, adiuudicata Achillis arma, 26. a		vrfa maior non occidit, 58. b, minor, 58. b, duæ vrfe, 204. a, cur ph enicis dicta,	69. a
Vlysses præter nauigantem cur locis spoliavit Scylla,	44. b	plaustrum, 58. b, arctophylax idem.	
Voluptuaria vita qualis, 134. b		vrfa siue septentrio ελίκv	græcis, 39. b, 59. a, 178. b
Vox quomodo fiat, 150. b		vrfa maioris parentes, 69. a, situs & constellatio	77. a, Itē minoris, 77. a
est percussus aer, 178. b		vrfa an septentriones,	58. b
		vulcan ⁹ , 33. a cælo præcipitatus, 36. b, 159. b, hephæstano, 64. a, Iunonis f.	2. a, minervam comprimere conatus, 36. b
		184. b. quomodo pingi solitus, 173. b, vnde sic dictus, 139. a, 159. b, natus ibidem,	
		vulcani fabula, & interpretatio, 159. b, filij, 35. b	
		vulcano deprehensi in adulterio, Mars & venus, 34. a, 138. a	
		vulcanum è luto finxisse mulieris effigiem, 33. a	
		vulcano coniungitur venus,	159. b
		vulpes telmesia,	114. a

T A B V L A

ejusdem vera narratio eodem.	39.b	ξεν: Græcis quid, 129.b
Vxores quæ suos maritos occiderint, 47.a		Zetes, 6. a. b. 8.a. Herculi occiditur, 6.a
vxores suas qui occiderint ibidem.		Zethus quis, 116. b. dolichodromo victor, 91. b
		Iouis ex antiopia f. 35.a
X.		zethus & amphio perfecti cytharædi sono an struxerint, 123.a
X Ante amazon. 36.a		Zethus & Calais vnde sic dicti, 147.b
Xantippes in patrie pietas, 49.a		Zethus, 3. b. vnde dictus, 4.a, thebanor. rex, 18. b
Xantho, 1. b		Iouis f.
Xanthus, 10. b. Ægypti f. 37. b		Zeuxippe, 5. b
Xenodice, 21. a		Zminthe insula, 45. a
Xiphax, 43. b		Zodiacus circuli, 99. b, curloxos Græcis, 56. b.
Ximus lacus. 5. a		66. a
		Zodiaci circuli ratio & situs, 56. b. quæ signa. 99. b
Y.		curfus solis per zodiacū circuli. 198. a
Ypseus, 44. a		Zona orionis, 99. a
Ypetaucus, 5. b		Zonæ quæ dictæ, 177. a. b.
Z.		
Z Enodotus, 178. b		
Zephyrus, 1. b, canis,		

F I N I S.

INDEX APOLLODORI

A T H E N. E T S Y N T A G M A -
T O S L I L I I. G. G Y R A L D I
D E M Y S I S.

A Bas, Lincæi F. 270. a	301. b	Actæus. 288. b. Actæon, ibidem. a. b
Abdera vrbs. 277. a.		Actor Phithij fi. 259. b
erimi F. ibid. m.		Actor. 261. a. 263. b. 300. a
Abfyrus. 266. a		Acton Mirmydoni fi. 258. a
Abfyrtes insulæ. 266. b		Acufilus. 270. a. 277. a.
Acæus. 272. b. Xuthi fi. 258. a. acini vnde dicti, ibidem.		288. a. 294. & inde.
Acarnas. 294. a. acarnia ibidem.		Æacus. 259. b. 292. b.
Accus. 297. b		300. a. pietatis seruantifimus, ibidem.
Acastus. 201. a. b. 264. a. b. 300. a. b.		Æcrope. 295. b. 286. b.
Acasti in patrem pietas. 267. a		Æcta. 265. b
Acetæ regnum restituitur. 267. b		Ægeus pandionis Filius. 304. a. b. 305. b. 259. b
Acetes Solis F. 261. a		argina. 300. a. 261. a. In- sula. 299. b
Achelous. 258. a. 259. a		æglus. 266. b
282. a. 293. b. 294. a. eius pugna. 259. a		ægle. 279. a
acherō. 280. a. Cere. fi. 256. a		argeide Hyacinthi fi. 305. a
Achæus Xuthi fi. 258. a		ægion. 294. a
Achiui vnde dicti. 258. a		ægexneus. 299. b
Achilles. 301. b. Pelei Fil. 301. a. sine Achille Troia capi non potest. 301. a		ægialca. 260. b
Acrifus. 271. a. 272. b.		ægialeus. 293. a
296. a. procerus gemini abantis fi. 270. a. eiusdem mors. 272. a		ægipan neruorum Iouis compactor. 267. a
Acontes. 294. a		ægidis. 298. b
Actæa Nerei fi. 254. a		æginiius. 282. b
Actæus. 300. a. 301. b. acte.		Ægypti filiorum cædes. 269. a. Danaï filiabus copulantur. 269. a
		ægyptus, 302. a. 279. a. 269. a. 306. a. 285. a. 288. b
		allo Thamantis fi. 254. a

Z z iij

T A B V L A.

Ællopus.	265.a	adrogeus.	286.a
æmon.	290.b	Adys, Adyas.	269.b
æneas.	298.b	Agamemnon.	297.a 286.b
ænetus.	261.a	aganippe fons termesi. flu.	
ænus.	278.a	F. à quo Aganippides Mu	
ænigma.	290. b. eiusdem	sa dicta.	311.a
dissolutio.		agapenor.	293.294.a 297.b
æolensis vnde dicti.	258.a	Agaptolemus.	269. b
æolia Amythaontis Filia		agasthenes.	297. b
258. b		agarhou.	299. b
æolus.	297. a. Hellenis Fi.	agaue Nerei Fi.	287. b.
ibid.	258. a. eius F. ibid.	289. a. 269. a. 254. a	
æfacus.	299. a	Agelastus Lapis.	
æsculapius.	296. b. inde.	agelaus.	285. a. 299. a
æson.	259. b. 263. a	agenor.	294. a. 269. a.
æsonis mors.		285. b. 289. b	
ætopus.	300. a	agialeus.	263. a
æthusa.	295. b	agialea, ibidem.	
æthelius Iouis F.	258. a. b	Aglaia Herculi vxor, eius-	
æthra.	304. b. & inde.	que filia.	283. b
297. a		Agraulos cecropis Fil.	
æthyopia.	270. a. 299. a.	302. a. b	
304. a		Agriuc.	260. a. b. 276. a.
æthna mons.	267. b	Parthaonis F. 259. a. pat-	
ætolus.	258. b. 291. b	cis enecatus.	256. b
ætolia.	258. b. 284. b..	Agrij filiorū interit ^o .	260. b
297. b		Aiax.	297. b. 300. a
Admetus.	263. b. 297. b	alastor	262. a
Pheretis F. 259. b. quomo		Alceus Androgei F.	277. b
do ibi Alcestin coniun-		Alcathous	274. b. 259. a.
git.	263. a	260. a. 300. a	
Admeta.	277. b	alceftis.	263. a. 280. a. eius
Adonis Veneri Amatus.		in maritum amor.	263. a
254. b. Cinyra F. 302. a.		reditus in vitam.	280. b
Myra F. ibid. vnde nar-		alceus.	272. b
tus eodem.		alcides.	260. a. b
Adrastus.	291. a. 292. b.	alcidice.	261. a
298. b. 260. b. eiusdem		Alcimenes.	270. b
certamen & mors ibid.		Alcinoe Itheneli F.	273. a.
Adrasta Nympha.	253. b	alcippe Martis F.	302. a

T A B V L A.

Alcinus.	297. a	Amifodorus.	271. a
Alcinous.	266. b	Amonis oraculum.	272. a
alcis.	269. b	Amphiaraus.	259. b.
Alcimerij.	293. b. a. matrem	363. b. 291. a. b. &c. aprū	
necat ibid. Electrionis fi.		confodit.	259. b
Alcmena.	286. a. 284. a.	Amphidamas.	295. a. 279. a
272. b. &c.		310. b	
Alcmenon.	269. a	amphidicus.	292. b
alcon.	297. a	amphilochici argos.	293. a
Alcyone.	295. b	amphilochus.	293. a. b. inde
Alcricion.	278. b	amphimachus.	273. a
alecto coeli F.	253. a	Amphianaetes.	270. a
alector.	264. a	Amphion.	289. b. 290. a.
alectes.	297. a	295. b. 262. a	
aleus.	295. a. 282. a	Amphirithyon Deucalio-	
Alirhoetus.	302. a	nis F.	258. a
Martis		amphitea.	263. a
occifus, ibid.		Amphitate.	304. à Nerei F.
Alexander.	299. a. b.	264. a. Oceani F.	255. b
Niri-		amphitricio.	302. b. contra
sthei F.	284. a	Thelebaus, amphitricio	
alexiatres Herculis F.	283. b	alcei F. 272. b. & inde.	259.
alipherus.	294. b	b. eiusdem mors.	274. b
Almenus.	264. a	amphoterus.	294. a
aloeus.	306. b.	Amycla.	290. a. 295. a
Neptuni		amyclæ.	280. a
Filius.	258. a	amyclas.	296. a. 261. b
Aloides oceanūque inte-		amycus Rex.	279. b. 264. b
ritus.	258. b	Amymone Neptuno com-	
Alopius Hercul.	283. b	pressa.	269. a
Alpheferæa.	302. a	amymones fontes.	275. b
Alpheus flu.	276. b	amynthor.	301. b. 282. b
Althea Thestij Fi.	259. a.	Amynthæon.	258. b. 262. a
260. a. Meleagrum in-		anactor.	273. a
terficit.	260. a	Anaurus flu.	263. b
Althææ & Cleopatrar Me-		anaxeria.	269. b. 262. a
tamorphosis.	260. a	Anaxo Alcei F.	272. b
alrhemenes crarci F.	286. b	anaxone ibidem.	
amalthea hemonij fi.	282. b	Anceus.	264. a. 297. b.
Amaruiceus.	260. a	Lycurgi filius ac ad Apri	
Amarynthus.	288. b		
Amazones.	277. b		
Ameftrius.	283. b		

T A B V L A.

venationem inuitatus.	Antiphus.	299.b.	Mirmi-
259.b. eius mors ibid.	donis fi.	258.a	
Anchinoc.	268.b	&ois.	306.b
Anchises.	298.b	Aonides cur Musæ dictæ.	
Anchius.	276.a	310.b	
Ancyor.	294.a	Apemofine.	286.b
Andremon.	294.a.	Apes Musarum volucres.	
Filius.	260.b.284.b	315.a	
Androgeos Minois fi.	304.	Aper Erymanthius.	
b.286.b. 277.a. 278.a		Aphareas.	259.a. 296.b. &
Andromache.	299.b	inde.	
Andromeda.	272.a. expofi-	Aphicas.	295.a
ta ceto marino, Perseo		Apia vnde dicta.	267.b
eripitur ibid. itē animis		Apis Rex ibidem Phoro-	
virtus duplex.	370.b	nei fi.	258.b. eius interi-
Anicetus.	283.b	tus ibidem.	
Anogon.	298.a. cur ter-	Apollo.	274.b.277.b.280.
re fili⁹ existimatus.	279.a	284.a. &c. cur Muscus	
Anteus Neptuni fi.	279.a.	dictus.	308.b. Musageres
Herculi necatus.	279.a	dictus ibid. a. sua cithara	
Antea.	270.a	montanum temperat.	
Anthelca.	269.b	207.b. Marfyam euocat.	
Antipe Herculis vxor.		255.a. curetum parens.	
283. b		254.b	
anteide de Hyacinthi.	305.a	Apollinis seruitus.	297.a.
Antiades Hercules fi.	283. b	263.a. Lucus.	282.b. ad
Anticlia.	305.a	petiliam respōsum.	263.a.
antigone.	290.b.292.b.	ortus.	255.a. mors.
300.b		254.b	
Antilcon.	283.b	Apri Calydonei venatio ac	
Antilochus.	297.b.262.a	venatorū nomina.	259.b
Antimache.	295.a	Aquila Hyphonis F.	279.b
Antimachus Hercules fil.		298.b. Herculi occisa ibi.	
283.b		Ab equis Diomedis discer-	
Antinos.	267.a. eiusdem in	ptus.	277.a
patrem imperas, ibid.		Aquilonis F. Zetes.	265.a
Antioche Melani fi.	260.a	Arabia.	269.a
Antiochus.	272.b	Arcas mons.	278.b
Antiope.	289.b. 295.b.	Arcadia.	259.b. 270.a.292.
Hercul.	283.b	b. 244.b.298.a. 300.a	
		Arcades.	294.a

T A B V L A

Arcadus.	301.a	Argo regio.	268.a
Arcopagus.	302.a	Arg⁹.	288.b. Phrixi fi.261.a
Archebates.	294.a	Argi mors.	268.b
Archedies. ibid. b.		Argorum aquarum penu-	
Archelaus.	269.b. 273.a.	nuria.	267.a
299.a		Argo nauis Neptuno dedi-	
Archemachus ibid. Her-		catur.	
cul. fi.	283.b	Argus nauis vrbs.	266.a
Archemorus.	291.b	Argypha.	
Arche.		Ariadne.	286.a. b
Archireles.	282.b	Arion.	292.b
Ardalus Vulcani fi. à quo		Arifba.	299.a
Musæ ardalides dictæ.		Arytæus Musarum pastor.	
302.a		305.a. 287.b. 288.a	
Area.		Aristodeme.	299.b
Areus.	296.b	Aristodemus.	285.a. Ful-
Arctor.		mine ictus.	284.b
Arete.	266.b	Aristomachus.	291.b
Arethusa.	279.a	eius interitus.	284.a
Arctus.	262.a	Arthemifus mons.	275.b.
Arge Iouis fi.	254.a	Aruceus.	
Argele Herc. fi.	285.b	Arfinoe.	293.b. 294. b
Argæus Licymnij fi.	283.a	Ascalaphus.	297.b. 282.a.
Argia artesonis fi.	284.b	Cereris fi.	256.a. 264.a.
Argia.	291.a	eius supplicium.	256.a
Argi postea cur Danai di-		Ascalaphi lapis.	256.a
cti.	269.a	Ascalaphus in Bubonem.	
Argiope Nymphæ fi.	254.b	280.a	
Argiphia.	269.a	Ascanius.	299.b
Argius.	269.b	Asclepiades.	286.a
Argiui.	294.a. 291.a. 291.b	Asia.	288.a. 289.a
Argiuus.	259.b	Oceani fi.	254.a
Arguarum mulierū furor.		Asopi carbones.	
Argo nauis.	263.b. 264.a. b	Asopides Herc. fi.	283.b
Argonautæ.	304.a. & eorū	Asopus.	299.b
nomina.	304.a. 263.b. 264.a	Astaracus.	298.a. b
Argonautæ ad Circæ.	266.a	Astacus.	292.b. 261.a
Ad lemmum.	264.a	Astera.	254.a. 269.a
Argos.	294.a. 269.a. 285.a.	Cœxi filia.	255. eius mors
287.a. 289.a. 291.a. 270. b		ibidem.	

T A B V L A.

Asteria ciuitas.		vrbs Mineruæ adjudica-
asterion.	286.a	ta. 301.b. à Minerua di-
asterius.	286.a.b.264.a	cta ibid.
ciusdem in patrem im-		Athenæ. 301.b.303.b.304.
pietas,	267.a	b.305.a. 286.a. 292.b.
asteropea.	261.a	273.b. Athenienses The-
Asthamantes æoli fi.	258.a	bas capiunt.
astra.		Athenienses. 297.a.293.a
astrorum virtutes nomini-		Atheniensium pro Andro-
bus musarum insigniun-		gei morte supplicia Ache-
tur.	307.b	niensium pueri septē &
astræus.		toridē puellæ ad Mino-
Astyanax Herc. fi.	283.b	taurum in Cretam quot-
astycrates.	289.b	annis mittatur. 305.a.b
astydamia.	300.b	Atlas mons.
acafti coniunx Pelco occi-		atla figura. 254.a
fa.	301.a	athas. 295.b.298.a. 279.a
astybiæ Herc fi.	283.b	attica terra. 290.b
Astygonus.	299.a	Attica primus rex.
astroche. 298.a.299.a.		atrcus. 298.b.270.a.273.a
289.b. Phylantis fi. 282.b		atromus Hercu. fi. 283.b
Astyno ⁹ Phaëtōtis fi. 302.a		Atropos cœli fi. 254.a
astypalea.	281.a	Attis regio vnde. 302.b
atabyrium.	286.b	Atymnius. 286.a
Atalanta. 295.a.b. 300.a		auge. 295.a
Schoenci fi. 259.b. prima		Alei fi. Herculi compressa.
aprum percussit. 259.b		282.a
atalantæ & Pelei lucta.		Ageæ boues.
295.a		augcas. 278.b
atalantæ & Milaniouis		Pecus, rex. 278.b
cursus. 295.b		aureum vellus. 265.b
Atalantæ & Milaniouis		Aulide. 280.a
transformatio. 295.b		aurora. 299.a. 254.a. eius
athamantia.	261.a	amor. 255.b
Atas.	299.a	aufonia. 266.a
ato Phrygiæ tumul ⁹ .	298.b	automate. 269.a
athamas. 287.b.288.a.261.b		automedusa alcatoi f. 274.b
Æoli fi. Bæotia rex. 268.b		autonoc 287.b.288.a Her-
Athenæ à Castore & Pol-		culus vxor eiusq; fi. 283.b
luce capiuntur. Athenæ		Nerei fi. 254.a

T A B V L A.

Autolicus, 274.a.280.b	Boreas, 303.b.304.a
Axion, 293.b	Bores, 288.b
	Borus, 300.b
	Bosphorus.
B acchanalia, 310.b	Bresia, 302.a
Baccha, 288.b. in vin-	Briareus cœli F. 253.a
cula coniuicuntur,	Bromius, 296.b
Bacchus, 288.a.b.289.a	Brontes cœli, 253.a
Bacchi columna	Bryce, 269.b
Bacchi & Cereris in atticâ	Bucolus Herc. 283.b.
aduentus,	297.a
Bacchi furor.	Buleus Herc. F. 283.b
Bacchi mysteriorum inue-	Buffiris, 269.a. Nepruni f.
tor.	279.a
Bacchi orrus.	Butes, 303.a. b. firenum
Bacchi sententia de Musis,	canu delinitus, 266.a
307.b	Bibybliz, 268.b
Bacchus ad indos.	
Bacchus in hædum.	C
Balius equus, 301.a	Admi filia, 287.b. ex
Banus, 288.b	cuis dentibus spar-
Baphyras flu. 310.a	ta exoriuntur, 287.b
Barca, 298.a	Cadmi vxor, ibid.
Beloryces, 277.b. 264.b	Cadmia, 287.b. vulpi de-
corum Regio, vnde He-	uastatur, 273.b
raclea dicta, 277.b	Cadmus amyum marri fer-
Bellerophontes, 270.b.	uit, 287.b
271.a, 285.b	Cadmus draconis dentes
Bellerophontis certamina,	ferit, ibid.
271.a	Cadmus Illyricorū regnū
Philonoe cōiugitur, 271.a	asscetus, ibid. delphos
Bellerophontis historia,	accedit, 287.b
287.b	Cadmus, ibidem. 288.a.b.
Belus, 285.b. 268.b	289.a, 292.b, 285.b, 265.b
Benthesicyme Nept. Fil.	Cadmus & Harmonie in
304.a	dracones transformati,
Bia Pallanti F. 253.a	289.a
Bias, 270.b. 304.a.298.a	Calais, 265.a. 263.b. Ali-
262.a	ger boreæ F. 303.b
Bistones, 277.a	Calchas vates, 301.a
Bœotia, 274.b. 286.a.	Calcodon, 281.a
287.b. 289.a	

T A B V L A.

Calciopē,	304.b	311.b
Caliandes,	269.b	Castor, 274.a, 296.b, &c.
Callias,	285.a	ad apri venationem con-
callithorus putes,	255.b	uocatus, 259. b, Iouis
callidiæ vnde dicta & cur		fil. ibidem,
Musarum princeps, 314.b,		Castoris & pollucis im-
eius F. ibid.		mortalitas ac alterna
Calliope Musarum prin-		mors, 298.a
ceps heroicō carminum		Castoris & pollucis vxo-
inuentrix.		res, ibidem,
Callirrhoe, 293.b, 254.a		Castalia, 311.b
Callithoe,	278.a	caucasus, 265. b, mons,
Calisto,	294.b	279.b, 267. b
calyaon,	258.b	Caucon, 294.a
calyere,	299.a	ceren, 299.b
calyce, 269.a, 258.a.b		ceriones, ibidem.
Calydonius aper, 281.a		Cecropia quō dicta, 301.b
calydon, 293.b, 282.a, x-		Cecrops erichthei Fil.
toli F. 258.b, vnde dictus		303. b. a
ibid. calypso Nerei F.		cecropis Atticæ terra prim⁹
254. a		rex eiusque figura, 301. b
Campanarum luctus romæ		302. b
positus, 316.a		ceix, 282. b; Luciferi F.
Canache Æoli F. 258.a		258. a, eius transformati-
canum nomina, 288. b		o, ibidem.
cancer hydræ auxilians,		Celaenus, 269.b, 273.a
275.b		celeuderis vrbs, 302.a
canethus, 294.b		Cleus Rex, 255.b, 303.a,
capancus, 292.a, 291.b.a		256. a, eius educatio,
& inde,		256. a, eiusdem combu-
capys, 298. b		stio, ibidem.
caria, 286. a		Celeustanor Hercul. Fi.
carues assanci inuentio,		283. b
carreron, 294.a		Celeutor Agrij, 260. b
casius mons, 267.a		Celonia, 295. b
cassandra, 299. a		Cencum promontorium,
Cassiopeia, 286. a		283. a
Cassiopeis, 272. a		Centauri, 300. b; 276. a,
Castalius Musarum fons,		centaurus, ibid.

T A B V L A.

Cæforinus cornutus, 306. b		dem interitus; ibid.
279. b		Charus, 269. a
Cepheus, 282. a, 295. a.		Chaleres ceryx, 279.a
Lycurgi F. ad apri venationem		Chalciope, 261.a
vocatus, 259. b		Chalcedon, 269. a.
Cephalus, 261. a		297. b
Cephalus Deionei F. 273. b		Charymbdis, 266. a
305. b		Chariclo, 292. a
Cephalus Mercurij Fil.		Chariclus, 292.a
302. a		Cherimachus, 273. a
Cepheus, 272. a. b; ab Auro		Chersidamas taphij Fil.
ra dilectus, ibid. prociū		272. b
vxorem interficit, 303. b,		Chimera typhonis, 271. a,
ideoque exilio damnatus,		261. a, eius forma,
ibidem.		270. b
Cephus, 303. a		Chione portæ Fil. 305. b,
Caphisodorus, 306. a		Neptuno compressa,
Cerberus, 279. b, 280. a,		301. a
eius forma, ibid. ab inferis		Chiron Phœnice in oculis
Herculi retrahitur,		priuatam sanat, 301. b
280. a		Chiron, 276. a, 279. b,
Cercestis, 269. b		30. a. b. 301. a, eius figura,
Cercopis argi F. 268. a		254. a. centaurus,
Cercopes, 280. a. In vincula		296. b
Herculi deiccti,		Chloris, 262. a
280. b		Chometho taphij F. 272. b
Cerea, 298. a		Pterclai F. 273. b
Ceres, 303. a, 279. b, 280. a		Chromius taphij Fil.
292. b, eius labor, 255. b,		272. a
beneficium, 256. a, Saturni		Chriteus Æoli F. 258. a
F. terræ deuorata,		Chrisaos, 278. a
253. b		Chritic, 286. a
cerua Diana sacra, 275. b		Chryses Herculis vxor,
Cereus, 294. a		283. b. eius F. ibid.
Ceri a Neptuno cur immis-		Chryses minois F. 277. b
si, 278. a, Herculi inter-		Chrysippe, 269. b
fecti, 278. a		Chthonia erichthei Fil.
Ceto Nerei Filij.		303. b
254. a		Chthonius, 269. b.
Cetus, 271. b, 272. a, eius		289. a

T A B V L A.

Chierifis quid & vnde cadę quomodo homines factę,	Clonius,	299. b
Cilicia,	Clotho Iouis F.	254. a
Cilix,	Clycifonerer Hercu. Fi.	283. b
Cimera terrę,	Clylia,	301. b
Cinyras Rex,	Clymene cratei F.	286. b
Circe radix,	Clymenus rex vulneratur,	274. a
Circe,	Clymenus oenei F.	259. a
Cisseus,	Clymene,	269. a
Citharon,	Clytij mors,	256. b
290. a. b, mons vnde di- ctę citheriades,	Cœli ex tellure filij,	253. a
Citheroneus leo Herculi Adolefcenti occifus,	Cur centimani dicti, ibid.	
274. a	Cœlus primus princeps,	253. a
Cius vrbs,	Cœlus è regno expulfus,	253. a
264. a	Cœlus & terra saturni F.	
Clameredus Hercul. Fi.	deuorant,	253. b
283. b	Cœlus ad tartara fuos filios mittit,	253. a
Cleoboca,	Cœnus cœli F.	253. a
259. a	Cœus cœli F.	253. a, 255. a
Cometho taphij F.	Colchos,	281. a, 263. b. a,
272. b	267. b	
Cleocharea,	Colonus,	290. b
296. a	Comatas,	264. a
Cleochus,	Conrumelia,	255. a
286. a	Copreus caduceator,	275. a
Cleodora,	Co regio,	256. b. Inf. 281. a
269. b	deformatur,	ibid. b
Cleolaus, 284. a, Hercul. F.	Corinthus,	305. b. 290. a,
283. b	267. a	
Cleone,	Coronis Apollini Æfcula- pium parit,	296. b
275. a, 281. a	Coronus,	282. b, Herculi interemptus, ibid. 263. b
Ceto Ponti F.	Cur coruus albus in nigrũ mutatus fit,	296. b
254. a	Cyclopes cœli filij,	253. a
Cides dictę,		Corybates
312. a		
Cleochus,		
286. a		
Cleocarea,		
296. a		
Cleopatra boreę F.		
303. b		
Cleopatra,		
269. a, 259. b,		
meleagri vxor, ibid. e- iufdem mors,		
260. a		
Crefippus Hercu. F.		
283. b		
Clitus,		
269. b		
Chio vnde dicta,		
312. b		
Chio Iouis F.		
254. a		
Clire,		
269. b		

T A B V L A.

Corybantes fue curcies	Cyclops,	303. a
Apollinis fi.	Cyclopes Apollini interfi- ciuntur,	296. b
Cupido cur musas verec- tur,	Cygnus martis & Pyrenei fi.	279. a. & Pelopia fil. 282. b, Herculi occifus, 283. a
Curecibus Iupiter feruan- dus committitur,	Cyllenę nymphę,	294. a,
Curetum & calydoniorum bellum,	regio,	296. a
260. b	Cylleus,	291. a
Crateus,	Cymo. Cymothoũ Nerei fil.	254. a
286. a	Cynortes,	296. a. 261. a. b
Creatus Actoris f.	Cyprius,	279. a. 302. a
281. b	cyrene,	277. a
Cranae cranai f.		D
362. b		
Cranto Nerei fi.	Diacorystes,	269. a
254. a	Daiphron,	ibid.
Cranaechine cranai fi. ibid.	Damafippus,	297. a
301. b, 302. b	Damafichiton Amphionis fil.	289. b
Cranaus,	Damafiftratus,	290. b
301. b, 302. b	Danae Acrifij fi.	270. a,
Cratus Pallantis fi.	271. a, 272. b	
254.	Danai fi. Ægypti f. nubũ, ibidem.	
Creontiades Creonris fil. 274. b	Danaides fuos maritos oc- cidunt,	269. b
Creonriades,	Danaus,	263. b. 269. b. na- uis primus fabrefactor, 269. a. eius fuga, 269. a. & inde.
283. b	Dardania regio,	298. a
Creon, 273. b. 290. b. 292. b	Dardanus,	303. b
Herculi fuam filiam tra- dit,	Dardanus,	298. a
274. b	Dafcyllus,	277. b
Crefiphontes,	Daulia,	303. a
284. b, 285. a	Dædalus,	286. a. 286. b, 280. b. Labymuthi Au- Aa
Creta Iouis mater,		
253. b		
Creta regio,		
273. b, 277. a,		
285. b		
Cretes,		
286. b		
Cretenfes,		
286. a		
Creteffis taurus quis,		
277. a		
Creteus minois F.		
286. a. b		
261. a. b. 262. a, 263. a. b		
Crethes Herculis vxoris F.		
283. b		
Creufa erichthei fi.		
258. a.		
303. b, 299. a		
Crius cœli f.		
253. a		
Creton euphemies f.		
311. a		
Cryfenymus Amphidamã- tis fil.		
301. b		
Cybella,		
288. b		
Cyclicę Artes,		
309. b		

T A B V L A

thor,	286.b.	Dice,	254.a
Deianira Nerei F.	254.a	Dictys,	271.a. 272.a
255.a. 259.a. 282.a. b.		Dino,	271.b
eius mors,	283.a	Diodorus ficulus,	306.a
Dei responsum ad creteum		Diogenca,	303.a
286. b		Diomeda xuri F.	261. a
Deicon,	283.b	Diomedes,	254.b. 277.b.
Dedalus,	305.a	eius equæ hominiuoræ,	
Deimachus nelei F.	262.a	277. a	
Deioneus,	273.b	Diomede tydei F.	293. a.
Deion rex,	261.a	297.b. 260. b	
Deiphon,	285.a	Dione cœli F.	253.a. 254.a
Deiphobus,	299.b. 280.b	Dionysius Iouis F.	288. a.
Deipyle,	291.a. 260. b	288. b. 289.a. 259.a. 303.a	
Deiades,	270.a	270.a. quibus rebus deus	
Delos,	255.a. b	cognitus,	288. a
Delphini,	289.a	Dioscuri cur Castor & Pol	
Delphine serpens,	277. a	lux dicti,	297. b. 298. a.
Delphicus Apollo,	294. a	301. a	
Delphos,	293.a. b. 260. b	Diroc,	289. a. b
280. b		Dodonis,	263. b
Demarctes,	264. b	Doliche,	280. b
Demonice Agenoris F.		Doliones,	264. a
259. a		Doridis F.	254. a
Deoscorus,	296. b	Dorion,	269. b
Dero	254. a	Dorus à quo dores dicti,	
Deucalion,	286.a. 287.a,	278. a	
294. b. 302. b. 267. b		Dorycteus,	297. a
Deucalion Cataclismi ad-		Draconis typhonis porre-	
huc superstes,	277. b. ei	rola figura,	279. a
iactu lapidum homines		Dryas,	259. b
procreantur,	278. a	Dryas Lycurgo Patri quo-	
Dexamenis,	276. b	modo interfectus,	288. b
Dexichea,	286. a	Dryopes,	282. a
Diana 255.a. b. 258. b. eius		Dules,	297. b
cerua, eius ira ob sui cõ-		Dulichium,	276. b
temptum,	259. b	Dyamas,	299. a
diana, 288. a. 289. b. 290. ab		Dymas Agimij F.	284. a
294. b. 297. a. 307. a. cur		Dynaastes,	282. a. 283. b
in actione irata,	288. a	Dynomene Nerei f.	254. a

T A B V L A.

E	Eiufdem forma,	258. b
Chemon,	299. b	Ephialtes Musarum cul-
Echedorus Filij,	279. a	tor,
Echephron,	262. a. 299. b	310 a. 306. b
Echmadæ Inf.	272. b.	Ephialtæ miseria,
265. a		256. b
Echidna,	271. a. 278. a.	Ephira,
279. a. 290. a		282. b
Echion,	287. b	Epicafta,
Edon,	288. b	290. a
Ection,	299. b	Epicaftæ calyæonis F.
Elatas,	264. a	258. b
Elatus,	295. a. 296. b. 276. a	eius F.
Elactonus,	292. b	259. a
Electra,	292. a. 295. b.	Epidauri mors,
298. b		305. b
Electrio;	272. b	Epidaus,
Electrionis mors,	273. a	262. a
Elæuchæ Hercu. F.	283. b	Epigoni,
Elens Perfei F.	273. b	253. a
Eleusine,	276. a. 279. a. b.	Epilaus Herc. F.
303. a		283. b
Eleuthæa,	289. b	Epimetheus,
Eleuthere,	295. b	267. b
Elysius campus,	289. a	Epirus,
Emarisphorus hippocoon-		294. a
tis F.	297. a	Epistrophus,
Emation titoni F. Herculi		297. b
occifus,	279. b	Epochus,
Endyon Æthlij F.	258. b.	295. a
lunæ Amatus,	258. b. e-	Epopeus,
iufdem petitio,	258. b	289. b
Enceladus,	269. a	Epymethæi-figura,
Endedides Herc. F.	283. b	254. a.
Enipeus flu.	261. a	mors,
Enthenide hyacinthi F.		ibidem.
305. a		Erato sexta musarum vnde
Epaphus,	279. a	dicta,
Ephesus,	280. b	313. a
Ephialtes Aloida,	258. b	Erato Nerei F. 254. a. Iouis
		F. 254. a. 279. b
		Eratus Hercu. F.
		283. b
		Erechtheis,
		301. b
		Erichtheus,
		258. a. 301. b.
		Pandionis F. 303. a. 304. a
		eius Filiarum mors,
		304. a
		Erichthonius,
		298. a. 302. b
		eiusdem ortus & educa-
		tio,
		ibidem.
		Eridamus aliâs padus,
		279. a
		Erginus,
		274. b. Herculi
		obtruacatus, ibidem. et
		cur thebani tributarij,
		274. b
		Erigones in patrem pietas,
		303. a. Ineritus,
		303. a

T A B V L A.

Erimnes,	292. b	Euchenus,	276.
Eriphyle, 291. a. cur tor- que aureo donata, ibid.		Euhippe,	269. b
Eriphyle,	293. a. 296. b	Euhippus thestij f.	259. a
Erithras Hercu. f.	283. b	Eulimene Nerci f.	254. a
Eryce Herculi interimitur		Eumede,	260. a
278. b		Eumetes,	294. b
Erymnie cœli f.	253. a	Eumelus,	297. b, 295. a
Erymanthus Aper,	276. a	Eumolpe Nerci F.	254. a
Erymanthus,	276. a	Eumolpus, 279. b, nept. f.	
Eryfichthon,	302. a	304. a. crichtheo occisus,	
Erythea,	278. a. b	ibidem.	
Erythia,	279. a	Eumon,	294. a
Erythroce athamâtiæ f.	261. a	Euneus,	264. a
Etara,	255. a	Eunedes Herc. F.	283. b
Eteocles, 290. a. 291. a. b,		Eunice nerci f.	254. a
292. a. b		Eunomia Iouis f.	ibid.
Eteoclus,	291. b. 291. b	Eunomus Architelis fil.	
Ethodea,	289. b	282. b	
Etephenor,	297. b	Eupalamus,	304. a
Euadne,	268. a, 293. a	Eupheme mufarum nutrix	
Euadmon,	294. a, 297. b	311. a. b	
Euagoras,	299. b	Euphemus,	264. a
Euagore Nerci F.	254. a	Euphrosine Iouis f.	254. a
Euander,	299. b	Euretus, 274. a. b. 280. b.	
Euarete, 258. a, eius f. ibid.		neptuni fi.	264. a
Euboea, 289. a, 280. b, 283. a		Euriale,	255. b. 271. b
Euboeas Hercu. F.	283. b	Euriboea Ponti F.	254. a
Eucrate Nerci F.	254. a	Euricape Hercu. F.	283. b
Euchemor,	269. a	euridice orphei vxor, 254. b	
Euchemus,	297. a	Euriches hippocoontis F.	
Euchre Pterelai F.	273. a	297. a	
Eucynome,	295. a	Eurimedæ,	261. a
Eudeide,	300. a	Euripides, 292. b. 294. a	
Eudora Nerci f.	254. a	Euripylus, 285. a. 297. b.	
Euenus Agenoris F. 259. a.		thestij fi. 259. a. Nept. F.	
eius mors,	ibidem.	Herculi interemptus,	
Euenus flu. 282. b. vnde		281. a, 283. b	
dictas,	ibidem.	Euristheus, 276. b. sthe-	
Eueres,	272. b	neli F. 275. a. 273. a,	
		quos labores Herculi	

T A B V L A.

mandauit, 275. a. cur se-		Eurytus, 297. a, Actoris F.	
cundum & quintum la-		283. a, Herculi occisus.	
borem Herculis non au-		ibidem.	
numeravit inter arum-		Euterpe, 254. b, Iouis F.	
nas,	275. b	ibidem, a, secunda mufa-	
Europa, 277. a, Phoenicis		rum vnde dicta. 312. b	
F. 285. b, 287. a. & c. A-		Exolus Herc. F. 283. b	
fterioni nubit' 286. a			
Eurota,	296. a		
Eus,	292. a		
Euryalus, 260. a, mecistei			
F. 263. a			
Eurybius,	262. a		
Eurybus Herc. F.	283. b		
Eurycapylus Herc. F.			
283. b			
Eurydamas,	269. b		
Eurydice, 291. b, 296. a			
298. b, 270. a			
Eurylochus,	269. b		
Eurymedon minois F.			
277. b			
Eurymenes,	262. a		
Eurynome Iouis F.			
254. a			
Euristhene,	284. b		
Euriopes Herc. F.	283. b		
Eurysthenis, 259. a, 277. b			
& inde cleoboeæ F. ibi-			
dem thestij vxor eius			
que filij, 259. a, illorum-			
que interitus, 284. a			
Eurytheus,	295. a		
Euryte, 302. a, 259. a, eius F.			
259. a			
Euryti mors,	256. b		
Eurytiles Herc. F.	283. b		
Eurytion, 276. b, 259. a			
300. b, bubulcus, 278. a b			
eius interitus, 259. b			

G.

Gadyra aliâs erythrea,
278. a, in globis cœ-
lestibus duplex virtus,
307. b
Galatea nerei F. 254. a
Ganymedes, 278. a
Generor, 294. b
Geryon vel geryones,
278. b
Herculi occisus ibid.
Ghrifogoris F. 272. a
Glauce, 300. a
Glaucorhoe nerei F.
254. a
Glaucus, 287. a, 299. b, si-
sypsi F. 270. b, quomo-
do à morte reuocatus.
287. a
Gnosia, 297. b
Gorge oenci F. 259. a
Gorgon, 280. a, 282. a
Gorgone, 296. b
Gorgonis caput Perseo
præcisum, 272. a, miner-
ua, 272. b
Gorgones, 269. b,
262. a, quot earumque
nomina & capitum si-
gura, 271. b, Phorci F.
254. a

T A B V L A

Gorgonum aspectu homines in saxa mutantur, 271. b. 272. a	Harpia, 254. a. 303. b. 264. b
Gorgophon, 269. a	Heben Iouis, F. 254. a
Gorgophone Perfes F. 272. b. 296. a	Hector, 299. a. b
Gorgophonus, 273. a	Hecuba, 299. a
Gorgylon, 299. b	Hecates clytium enecat, 256. b
Gorgyras, 256. a	Hela perfes F. 272. b
Graton mercurio interfectus, 256. b	hecale, 286. a
Græcia frugū caritate cur pressa. 300. a	Helenus, 299. b
in Græcia aquarum inundatio, 257. b	helenā, 297. a. b. 299. b. eius ortus, 297. a
Gratia Iouis F. 254. a	Hellanes græci vnde dicti, 258. a
304. b	hellen Deucalionis F. 258. a. eius ortus ibid.
Gratia cur musis cōmunitas, 317. a	Helicon mōs musis sacer, 308. a. 310. a. vnde musæ Heliconiades dictæ, 310. a
Gyas cœli F. 253. a	Helicon Flu. 310. a
Gyganum potentia, 256. a. figura ibid. procreatio ibid. interitus, 256. b	Musæ à quo hippocrenæ dictæ, 311. a
	homines olim cicadæ, 315. a
H.	in Hemo Iouis cum typhone pugna, 257. b
Hagnius, 263. b	Hemus vel Hamus mons, 258. b
Halymede neri F. 254. a	Hephestinæ, 269. b
Halcioneus gygantū princeps, 256. b. eius robur, 256. b. Herculi occisus, 256. b	Herphiesto, 302. b
Halcyone Æoli F. 258. a. & cix ob superbiam extincti, 258. a. eius transformatio, 258. a	Heraclidæ, 285. a
Harmonia, 287. b. 289. a	Hercules, 273. a. 297. a
Harpes cœli F. 253. a	Iouis F. 274. a. & inde eius forma ibidem.
	hercules in Deum arcum intēdit, 278. b. cur aureo poculo donatus, 678. b
	Anteum necat, 279. a. ad aras raptus filii

T A B V L A.

occidit, 279. a. cur nessum centaurū interficit, 282. b	finum exportat, 276. b
Herculis sacra quare cum execrationib. peragatur, 279. a. hercules Dryopas debellat, 282. b. an mala aurea decerpserit, 279. b	herculus filij, 283. b
hercules cur musagetes dictus, 317. a	herculus Arma à quibus accepta, 274. a
hercules equos diomedis abigit, 277. a. cætos occidit, 278. a. bouem deuorat, 282. b	herculus exilij causa, 275. a. filij ex megara, 274. b
hercules Alcestim à mortuis excitat, 280. b. cum Iunone in gratiam redit 283. b. cur omphalæ seruit, 280. b. Olympicorū ludorum Author, 281. b	herculus certamen, 256. b
Duodecim Deorum Aras constituit, 281. b	herculus ad inferos descēsus, 280. a. Cerberū abducit ibid. in cœlum raptus, 283. a. b. mors ibid. cum Acheloo pugna, 282. a. cū Apolline, 282. b
herculeæ sagittæ, 299. b	hermus, 269. b
helle athamantis F. 260. b	hermione, 297. b
hercules à quo ita dictus, 275. a	herodori laus, 316. a
hercules eristheo annos duodecim seruit, 275. a	herse, 269. b. cecropis F. 302. a
ab eo labores suscepti ibidem & inde.	hesiodi locus, 271. b
hercules cum Iolao Iernā necat, 275. b. Dracones à Iunone immisos necat, 274. a	hesiodus, 271. a
hercules linū præceptorem interficit, 274. a. Itē leonē cythereoncū ibid. Itē leonem nemcū, 275. a	hesione, 299. a. 300. a. 270. a
Aues stymphalidas fugat, 277. a. vno die Augæ	hieronimene, 298. b
	hilix, 294. a
	hipcrenor, 287. b. 295. b
	hippocoon, 297. a
	hippodamas, 299. b. 257. a
	hippodamia oenomaï F. 271. a
	hippodice, 269. b
	hippomedusa, 269. a
	hippomedō, 291. b. 292. a. b
	hippomene meneccei F. 272. b
	hippomon, 295. b
	hipponoe neri F. 254. a
	hipponous, 291. b. 299. b
	260. a
	hippothoë, 272. b. 262. a

T A B V L A

Hippothoe nereï F.	254.a	Prouerbiũ Ialemo frigidior vnde,	315.a
hipporthous, 269.a.297.a	299.b	Iambe Anus,	256.a
Hypelaus,	260.a	Iapetus cœli F. titanus cognomento dictus,	253.a
Homerus,	270.a.271.a	Iardanus,	280.b
homoloide,	291.b	Iafon,	301.a.303.b
Hyacinthus, 296.a. Apollini amatus,	269.a	Iafon Æsonis F.	259.b
hyacinthus Apollini occisus,	254.b.305.a	Iafonis ad vellus aureum profectio,	265.b
Hyades;	288.a	Iafion,	298.a
hydra & eius portentosa forma,	275.b	Iafus,	295.a.b
Hylas thiodamantis F.	264.a	Icaria,	289.a
hyllaus,	295.b	Icauium,	297.a
hymeneus,	296.b	Icarius,	296.b.297.a.297.b
hyperipte,	269.b	Icarus, 280. b. à dionysio ratione faciendi vini edoctus, 303.a. pastoribus cur interfectus, 303. a. in eum canis matris amor,	303.a
hyperbius,	269.b	Iceraon,	299.a
hypermemnestra, 270.a. thestij F. 259.a. sola hypermemnestra viro parcit.	269.b	Idas, 296.b. 299.b. 259.b	259.b
hyperphas,	290.b	Apharei F.	259.a.b
hyperion, 299.b. cœli F.	253.a	Idomene, 262. a. Abantis F. 270. a	
hypocorystes,	297.a	Idmon,	269.b
hypolytus,	269.a	Iobates,	270.b. 271.a
hypolytus à mercurio necatus,	256.b. 269.a	Iolaus cum Hercule lernam, interficit,	275.b
hypsipile,	291.b	Iaura,	296.b
hypstia,	292.a	Iliaca terra,	298.b
hypseus,	261.a	Ilias,	298.b
hymethones,	285.a	Iliya,	273.a
hyrene,	295.b	Ilistides dicta,	311.a
hyrtacus,	299.a	Ilistus flu. 303. b. à quo musa, ibid.	
I.		Ilihyas iouis F.	254.a
Ialemus Apollinis F.	314.b		

T A B V L A.

Ilium, 299.a. 281.a. quomodo caprum,	281.a	iphione proeti F.	270.a
Illyrij,	289.a	Iphyclus,	262.b
Illyrius,	289.a	Iphyclus, 275.a. 297.b. 259.a	
Ilus,	298.a.b	Iphimedia triopis F.	258.a
Imbrus,	269.b	eius proles ibid. b.	
Imenfinius,	297.a	iphimedon,	284.a
Inachus, 267. b. 268.a	296.b	Iphis, 291.a. Hercu. F.	283.b
Inachium genus,	285.b	Iphius,	291.b
India,	288.b	iphitus,	280.a.b
infernus locus tenebrosissimus,	253.a	Iphitus Herculi interfectus,	275.a
Ino,	287. b. 261.a	Herculis frater,	282.a
iobe, 283. a. b. hylli vxor,	284.a	Iris thaumantis F.	254.a
Iocasta,	290.b	irene iouis F.	254.a
io, 268. b. xicthi F.	258.a	Ifala nereï F.	254.a
Iolaus,	280.a. 274.b	ifchius,	296.b
Iolcos,	300.b	Ismarus,	292.b
iolcos pelco expugnatur,	301.a	ismenes,	268.a
iole,	280.b	ismene,	290.b
iolcus,	259.b	ismenus,	292.b
ione nereï F.	254.a	Isthmus,	277.a. 305.b
Iouis iudicium de contentione inter venerem & proserpinam,	302.a	281.a. 267.b	
iouis bellum in genitorem Saturnum & titanus,	253.b	isthmiorum sisyphus Auctor,	288.a
iouis cum typhone certamen,	257.a.b	Ithis terei F. 303.a. ad epulandum patri oblatus, ibidem.	
iphianassa proeti F.	270.a	italia vnde dicta,	278.b
eiusdem interitus,	270.b	ἱταλὸν quid græcè,	278.b
iphiclo creontis F.	274.b	Iton,	283.a
Iphicles,	293.a	iuno, 277.b. 278. b. 279. a	
iphicles Amphitryonis F.	274.a. primus omnium aprum sauciauit,	281.a. 301.a. 260.b	
274.a. primus omnium aprum sauciauit,	260.a	ioui suspensa,	281.a
		iuno,	287. b. 288.a. b
		290. b. 292. a. 294. b. 273. a	
		herculi infecta,	274.a
		275.a	
		iuno saturni F.	253.b

T A B V L A

Iouis vxor, 254.a. Tiden ad inferos detrudit, 255.b saturno deuorata, ibid. citra cōcubiū parit, 254.b	Lampus, 269.b Lanomene Herc. F. 283.b Laodamia bellerophonis F. 285. b Laodice, 295.a. 267.b Laodocus Apollinis F. 258.b. 291.b. 299.b eius mors ibidem.
Iunonis simulacrum, 270.a Iupiter seruator, 275.a Iupiter, 285.b. 286.a. b. 287.b Iupiter, 255.a. saturni F. vbi ortus, 253.a. Curetibus in antro seruator, 253.b Iupiter, 278.a. 305.a. 279.a. b. ; an musarū pa- rens, 306.b. & inde.	Laogoras rex Herculi oc- cisus, 282.b. 283.a Laogore, 302.a λαός cur populum signifi- ficet, 258.a Laorhoe Herc. F. 283.b Lapitha, 296.a Lapithæ, 276. a. 282.b 283. a Lapidum iactu homines procreantur, 258.a Larissæus, 259.b Larnassus mons postea parnassus dictus, 310.b Latona, 289.b. 296.b Laurus cur musis attri- buatur, 310.a Leades, 292.b Leanera, 295.a Learchus Athamantis F. 260.b. 288.a Leda, 259.b. thestij F. 297.a b Leitus, 297.b Lelaps canis, 273.b. 303.b lemnia, 291.b lemnius inf. 255.a Leo. 291.a. Nemeus Her- culi occisus. 275.a Leopliote Pleuro. fi. 258.b
L,	
L Abdacus, 303.a 289. a Labyrinthus, 305.a eiusdem author, 305.a 286.b Lacedæmon, 281.b, 296.a Lachesis Ionarea Iouis F. 254.a Laconia, 279.b Laodamas, 293.a Ladon, 299. b, eiusd. flu. 275.b Laomedon, 278.a. 281.a relamoni occisus ibid. herc. F. 283.b, cur neptu- nus & Apollo in eum iratus, 277.b Laertes, 297.b Laij certamen, 304.b Laius, 289.a. b. 290.a Lampon, 299.a	

T A B V L A.

Lerna. 269.b. 275.b Leucippus. 296.b. 297.a. b 298.b. 261.b Leucones Herc. fi. 283.b Leucopeus Parthæonis fi. 259.a Leucothea. 288.a Libya. 266.a. 268.b. 278.a. b. 285. b Licopeus Agrij fi. 260.b Ligyron cur postea dictus Achilles. 301.a Lilybæum. 266.a Limnora Nerei F. 254.a Liuus. 261.b Linqs Apollinis fi. 254.b Orphei frater. 274.a. eius mors, ibid. Lixus. 269.b Locris. 267. a Lucifer. 258.a Lyberthius mons. 311.b. cur Musæ Lybethrides dictæ, ibid. & Musæ cur Lygiæ dictæ. Lycaon. 299 b Lycaon cyllenes Nymphæ fi. 294.a. b. cur fulmine cum filiis ictus, ibid. in Lupū transformatus ibi. Lycia. 270.a. 286.a Lycius Her. fi. 283.b. 286.a Lycimnius Electryonis fi. 273.a b Lycimnius Telepolemo oc- cisus. 284.a Lycomedes. 301.a. b Lycou. 297.a Lycus. 269.a. 295.b. Da- scili fi. 277.b. Pādionis fi.	304.a. 289.a. b. rex. 265.b Linceus Apharei fi. 259.b. 263.b. 269.a. 298.a. Her- cu. fi. 283.b. 288.a. 296.b ad apri venationem vo- catus. 259.b. quare solus non occisus. 269.a. Lycurgus. 259. b. 291. b. 295. a. 263.a. Herc. fi. 283.b. 288. b Lyncei visus perspicacitas ac de eodē prouer. 296.b lyra cur nonichorda. 387.b Lyraa. 305.a Lyrus. 298.b Lysæ Hercu. fi. 283.b Lysianassa Nerei. fi. 254.a. Epaphi fi. 279.a Lysidice Herc. fi. 283.b Lysidice Pelopis fi. 272.b Lysimache. 299.b Lysinomus Electryonis fi. 273.a Lysippe Proeti fi. 270.a Lysippus Herc. fi. 283.b. Lysithous. 299.b
	M.
	M Achaon. 297.b Mænades Orpheum discerperunt. 254. b Mænalus. 294.a. b Mæon. 291.b Magnes. 254.b. Æoli fi. 258. a Marfyas olympi fi. 255.a. tibiarum inuentor eius cum Appolline certamen mors, ibid. Mares. 265.a Martius. 287.b

T A B V L A.

Marte fatus ibid. natura	di expurgandique. 270.a
inuulcrabilis. 259.a.b.	Melanes. 261.a
aprum interficit. 259.b.	Melanes Licymnij fi. 283.b
eiusdem educatio. 259.a.	Melanion. 291.b. 295.a
mors. 260.a	Melanippus. 292.b. 299.b
Mars Neptuno cadis reus	Agrij fi. 260.b
agitur. 302.a	Melaus. 260.a
Mars. 287.b. 295.b. 297.b	eius filii ibid.
255.b. 259.a. 277.a. 270.a	Melas Parthaonis fi. 259.a
Marathonius taurus. 304.b	μελας Ἰταλὸς quid. 306.b
Marathone. 277.a	Melcager Oenci fi. 259.a.
Mantinus. 294.b	b. 280.a
Mantineus. 270.a	Melibœa. 294.a
Maria. 294.b. 295.b. 296.a	Melicerra. 288.a. A tha-
Malea. 276.a	mautis fi. 260.b
Mecisteus. 263.a	Melic Nerci fi. 254.a
Mecistreus. 291.b. 294.a	Meline. 283.b
Meder. 273.a. 265.a.b.	Melius. 299.b
267.a.b. eiusdem crude-	Melpomene Iouis filia.
le facinas. ibid.	254.a
Medicasta. 299.b	Memnon. 299.a
Media regia. 267.b	Memphis. 269.b
Medusa. 299.b	Menachus. 269.b
Medusa stheneli fi. 273.a.	Menecæus. 290.b. 292.b.
280.a. 271.a. b. inter	297.b. 272.b. 278.b.
Gorgones sola mortalis.	Centonymi fi. 280.a
271.b. Perseo obrunca-	Menelaus. 286.b.
tur. 272.a	297.b. 298.a
Megamede Arcei fi. 274.b	Meneſthius. 300.b
Megamina. 295.a	Memppides. 283.b
Megapente. 297.b	Mencetius Iaperi fi. 254.a.
Megapentes. 270.b. 272.b	eiusdem interitus. ibid.
Megara Herculis vxor	Mentor Hercu. fi. 283.b
Creontis fi. 274.b. eius-	Mercurius Angiphontes
que filij ibid.	cur dictus. 268.b
Megeira. 253.a. vnde nata.	Mercurius. 286.b. 288.a.
253.a	295.b. 296.a. 256.b. in-
Melampus Amythaonis fi.	de Iouis neruorum com-
270.a. 262.a. primus in-	pactor Deorum nuncius
uictor rationis potionau-	factus. 296.a. 257.a.

T A B V L A.

eiusdem inuenta. ibid.	quot homines ab Athe-
Merope. 285.a. 295.b.	nienſibus traduntur de-
299.a. Oenopionis fil.	uorandi. 305.a.b. eius
285.b	forma. ibid.
Mestor. 299.b	Mifericordiæ Ara. 284.a
Mestor Triphij fi. 272.b.	Minyæ. 274.b
273.a	Mnemosine cœli fi. 257.a
Messene. 285.a. 297.b.	Mneſagoras. 296.b
298.a. 284.b	Mneſileus. 298.a
Meta Opretis fil. & Ægei	Mneſimache. 276.b
vxor. 304.b	Mneſtreus. 287.b
Metia. 276.a	Mneſtra. 269.b
Metion Erichthei fi. 303.b	Mogeflarus. 302.a
304.a	Molorchus. 275.a
Metis Oceani fi. 253.b	Molus. 287.a. martis
Pharmactum bibendum	Fil. 259.a
Saturno cur propinat.	Molyonides. 281.b
253.b	Mufa vnde dicta. 306.a.
Metionides. 304.b	Mufa quot. 306.a.
Midea. 272.b. 273.a	& inde.
Miletus. 286.b	Mufa cur Nymphæ dicta.
Mimallonides. 289.a	310.a.
Minerua. 287.b. 292.a.	Mufa à quibus edocta.
295.a. 298.b. 256.b. 269.	308.b
b. 272.a. 274.b. inde na-	Mufa Iouis & Mnemofy-
uis inuentrix. 269.a. oleæ	nes fi. 308. b
inuentrix. 301.b	Mufa literarum inueneri-
Minerua suam virginita-	ces. 308. l.
tem defendit cōtra Vul-	Decem Mufa cur à qui-
canum. 302.b	busdam ponantur. 309.a
Minerua signum. 302.b	cur Mnemofynes fil. di-
Minerua contentio cum	cta. 309.b. cur dicuntur
Neptuno de Athenis at-	puellæ potius quam cō-
que Deorum sententia.	jugata. 309.b. cur virgi-
301.b	nes ibid. vnde orta.
Minos. 285.b. 286.a.b.	307.a. & inde.
287.a. 296.b. 273.a.b.	Mufarum nomina eorūm-
277.a.b. 303.b. & inde.	que interpretatio. 306.b
Minois fi. 277.b	Authorum variouū ſen-
Minatorus. 286.b. 305.b	tentiæ de Mufarum au-

T A B V L A .

merō. 307.a. & inde cur nouem existimantur. 307.a.b	Nephaliō minois fi. 277.b
Musarum mater. 254.a. 308.b	Nephele. 260.b eius mors. 260.b
Mycenā. 272.b. 273.a. 275.a. 277.a. 278.a	Nephos Herc. fi. 283.b Locus quidā Æolię vnde naupactos dict⁹. 284.b
Mygdones. 277.b	Neptuni cōtētio de Athe- nis cū Minerua. 301.b
Myfia. 295.a. 277.b. 264.a	Neptunus. 285.b. 286.a 292.b. 295.b. 296.b. eius profapia. 285.b
Myrrha Thoantis fi. 302.a eiusdem cum patre cou- cubitus. 302.a. in arbo- rem mutata, ibid.	Neptunus Saturno deuo- ratur. 253.b
	Neptun⁹ cur Inacho iratus 269.a. fontes exiccat. ibidem. Amymonā Ler- neos fontes indicat. 269.a
N.	
N Ais . 296.a. 297.a. 269.b. 261.b	Nereides. 254.a. 301.a
Nauis quis primus Au- thor. 269.a	Nereus. 288.b. 300.b. 279.a
Naupactica. 296.b	Nereus Ponti fi. 254.a
Nauplius. 286.b. 295.a	Nestor. 297.b. 281.b
Neptuni fi. 270.a. 282.a. eius ex Hestione fi. 270.a	Nellus. 276.a. 282.b. cur Herculi occisus ibid.
Naufimedō nauplii. 270.b	Nice Pallantis fi. 254.a
Naufithoē Nerei fi. 254.a	Nicippe Pelopis fi. 273.a
Nautarum in Delphinos transformatio. 289.a	Nicodromus herc. fi. 282.b
Naxus. 289.a	Nicostratus. 297.b
Næara. 295.a. 268.a	Nifus. 304.a. b. 305.a
Neleus. 281.b. 261.b. 262.a	Nothus. 287.a
Nelus. 269.b	Noxa. 298.b
Nemea. 291.b	Nycteis Nyctei fi. 289.a
Nemea sylvā. 274.b	Nyctimus. 294.a. b
Nemefis. 297.a	Nycteus. 289.a. b. 295.b
Nemeus. 291.b	Nympha. 292.a. 297.a. b
Nemeus leo inuulnerabi- lis. 274.b	Nympha. 288.a. 271.b. Iouis fi. 279.a. inter si- dera constituta ac Hya- des dicta. 288.a
Neomeris Nerei filia. 254.a	

T A B V L A .

Nyobe. 289.a. 294.a eius filii Dianæ interfi- ciuntur. 290.a. in lapidē transformatio. 290.a	Ogygia Amphionis fi. 289.b. 292.a
Nyfa. 288.a	Oicles. 291.b
Nyfiros Inf. 256.a	Oicleus. 259.b. 293.b
Nyfor mons. 267.a	Oileus. 297.b
	Olenum. 276.b
	Omphale Ariadnisi. 280. b. Herculis vxor. 283.b. eius filii ibid. seruit Her- cules. 264.b
O.	Olympici ludi, eorūque quis author. 281.b
O Calea Mantinei fi. 270.a. 274.b	Olympiasthenes. 306.b
Oceanides, ibidem.	Olympus. 255.a
Oceani soboles. 253.b	Olympus ossa dict⁹. 258.b
Oceanus. 278.a. cœli fi. 253.a. b	Olympus mons. 277.a. 281.a. vnde Musę Olym- piades dicta. 312.a
Oechalia. 280.b. 283.a	Olympus Hercu. fi. 283.b
Occanus flu. 299.b	Onchaides. 292.a
Ocypete Thaumantis fil. 254.a	Onchestium Neptuni Lu- cus. 274.b
Ocypus. 265.a	Onchestus. 305.a
Ocythoē. 265.a	Agrij fi. 260.b
Oeace Neptuni fi. 270.a	Oeta mons. 283.a
Oebalus. 296.b. 297.a	Oncippus. 285.b
Oedipus. 290.a. b. 291.b. 292.b. cur sic dict⁹. 290. a. anigma soluit, ibid. b	Opheltes. 291.b. Lycurgi fi. 263.a. cognomēto di- ctus Archemorus, ibid.
Oeme. 269.b	Opis gigantū parens. 256.a
Oenoē. 275.b. vrbs ab oe- neo dicta. 260.b. 275.b	Opletes. 304.b
Oeneus Parthaonis fi. 259. a. 263.b. 269.b. 282.b. 291.a. vxorem interficit. 259.a. eius oblatio. 259.b	Opleus. 294.a. Neptuni fi. 258.a. 284.a
Oenon. 299.b. 300.a	Opopeus Neptu. fi. 258.a
Oenomaus. 271.a	Opus. 277.a. 301.b
Oenomeus. 295.b	Ὀγαια octaua Musa cur di- cta. 307.b. 314.a. Astro- logiæ inuentrix. 314.a
Oenoptiou. 255.b. eius ebrieras. 255.b	Orax. 286.b
Oestrebles Herc. fil. 283.b	Orci galea. 271.b

T A B V L A.

Orchomenus. 274. b. 282. b 294. b. 295. a	Panathenæorum quis au- thor. 302. b
Orcus Herculi. F. 283. b	Pammon. 299. b
Orestes Acheloi. fi. 258. a	Pan. 255. a
Orion Neptu. F. 255. b. eius mors, ibid. figura, ibid.	Pandion. 269. b. Erichtho- nij. fi. 302. b
orithyia boreæ raptâ. 303. b	Pandrosi fororum interi- tus. 302. b
Orpheus. 274. a. 207. b.	Pandrosium. 301. b
Apollinis. f. 314. b. Oeagri fi. ibid. 265. b. eius me- los. 254. b. ad inferos de- scensus ibid. à mœnadi- bus disceptus. 254. b	Pandrosos Cecropis filius. 302. a. b
Orphicus. 296. b	Pangæus mons. 288. b
Orseis Nympha. 258. a	Panope Thesei. fi. & Her- cu. vxor. 283. b. eius filius ibidem.
Orthrus canis Typhonis filius. 278. a	Panope Nerei. fi. 254. a
Othus Musarum cultor. 310. b	Panyasis. 296. b
Otus Aloida Neptuni. fi. 258. b. eius figura ibid. interitus, ibid.	Parcarû de Meleagro Vati- cিনিум. 259. a
ostrides musa. comes. 306. a	Parca. 256. b
Oxiporus. 302. a	Paria. 286. a
Oxylus martis. fi. 258. b.	Paris. 299. a. b
Andræmonis. fi. 284. b	Paron Ins. 277. b

P.

P alæmon Vulcani. fil. 263. b	Parthenus mons. 282. a
Palladis ortus. 255. a	Parthenio. 295. a. à cerua nutritus, ibid.
Palladium. 298. b	Parthenopæus. 291. b.
Palæmon. 288. a	292. a. 295. b. arcu victor ibid. Bianthis. fi. 265. a
Pallas. 295. a. 296. b. 292. a b. 298. a. 271. b. a. 277. a	Pasiphae solis. fi. 286. a
Palamedes. 286. b. Nau- plij. fi. 270. a	Pastores musicis sacra fa- ciunt. 315. b
Palephatus Thalix. fil. 312. b	Patroclus. 297. b
	Patroclus Meneccei filius. 301. b

Patroclus

T A B V L A.

Patroclus Herculi. fi. 283. b	Pereus. 295. a
Patrus Hercu. fi. 283. b	Pergamûs. 278. a
Paufania sententia de mu- sarum origine. 269. b	Periboca. 290. a. 297. a. 300. a. hipponoi. fi. 260. a
Polictor. 269. b	Periclus Nerei. fi. in varias formas se tranfmutans. 281. b
Pegasus à quo Musæ Pe- gafides dictæ. 311. a	Periclymenus. 264. a. 292. b
Pegasus equus Aliger. 271. a. vnde ortus. 272. a	Periapis. 301. a
Pelafgia terra. 272. b	Perieres. 258. a. 272. b. 274. b. 296. a. b. 300. b
Pelafgus. 294. a	Perilaus. 297. a
Pelagon. 299. b	Perimede. 258. a
Peleus. 295. a. 297. b. 300. a	Periomedes Euristhei. fili. 284. a
Æaci. fi. 259. b	Periphetes Vulcani. fi. 305.
Peleus. 301. b. Thetidi cõ- iungitur & quomodo eorum nuptiæ muncri- bus Deorum decoratæ. 301. a	Peniphantes. 269. b
Pelias. 261. b. & inde. 295. a. quomodo à suis filiabus occifus. 267. a	Perone. 262. a. b
Pelion mons. 276. a	Perseis. 261. a. 286. a
Pelius mons. 300. b	Perfes. 254. a
Pelor. 287. b	Perseus. 171. a. b. 272. a. b. 262. a. 296. a. vnde ortus 271. a. cetum occidit. 272. a
Pelopia. 283. a	Phœbus. 276. b
Peloponnesus. 257. b. 270. a. 284. a. 289. b. 304. a	Phædimus. 280. b
Pelopea. 262. b	Phædra. 286. a. b
Pelopia. 289. b	Phanus. 264. a
Pelops. 272. b. 289. b. 300. a	Phæton. 302. a
Pelops clientis. 275. a	Phalias Hercu. fi. 283. b
Pemphredo. 271. b	Phantes Peristhenes. 269. b
Penelope. 297. a. b	Phallus. 294. b
Peneus. 276. b	Phegeum vaticiniû. 293. b
Peneus. 264. a. 297. b	Phegeus. 293. b
Pentheus Echionis. fi. 288. b. 289. a.	Phera. 296. b
Perdix. 305. a	Pherceydes. 285. b. 287. b
	Pheres. 259. b. 267. a
	Perusa Nerei. fi. 249. a
	Philammon. 254. b
	Phileidus Hercu. 238. b

B b b

T A B V L A.

Phileus Augeari fi.	276.b	Phrius.	294.b
Philoctetes.	297.b.299.b	Phyceus mons.	290.b
Philodice.	296.b	Phylaca vrbs.	262.b
Philolaus.	286.a	Phylax Rex.	282.b
Philolaus Minois filius.	277.b	Phylacus.	262.b
Philonomus Electryonis filius.	273.a	Phylacus.	261.a
Philonoë.	271.a.297.a	Phylax.	262.b
Philosophicæ partitio.	307.a	Phyleus.	281.b
Phine ⁹ .	294.b.260.a.303.b	Phylius.	294.b
Philyra.	254.a.270.a	Pieria.	209.b.295.b
Phlegia.	281.b.289.a	Pierus.	297.b
Phocenses.	287.b	Pierus Poeta.	310.b
Phocis.	261.a.290.a.303.a	Pierus magnetis fi.	254.b
Phocus.	300.a	Pierus mons à quo Musæ pierides dictæ.	310.b
Phoebe.	296.b.298.a	Pimplia regio à qua Musæ pimpleiades dictæ.	311.b
Phoebe Iapeti.	253.a	apud Phœnices primo fuisse inuentas literas.	309.b.
Phœnix.	302.a	Pindari locus.	271.b
Phœnix Agenoris fi.	285.b	Pione Nerei fi.	254.b
Phœnix Amyntoris fi. & Achillis canes.	301.b.	Pirithous.	280.a
cur aspectu priuatus ibi. idēq; chironi sanar ⁹ ibi.		Pirithous.297.b. Iarissei fi.	259.b
Pholoe.	276.a	Pisidix.	258.a.262.a
Pholus.	276.a.b	Pisistratus.	262.a
Phorci filia gorgones dicta.	271.b	Pisus.	296.b
Phorcides.	271.b	Placia.	298.b
Phorcyades.	254.a	Plataenses.	290.a
Phorcus Ponti fi.	254.a	Pleiades.	295.b
Phornutus.	306.b	Pleione.	295.b
Phoroneus.	258.a	Plelaure Nerei fi.	254.a
Phrixus.	261.a.263.b	Plexippus thestij fi.	259.a
Phrix ⁹ Athamatis fi.260.b eius mors.	260.b	Plisthenes.	286.b
Phrygia.	273.a.288.b	Ploto Nerei fi.	254.a
Phrygia.	288.b	pluto.278.a.a.280.b.281.b	
Phria.	257.b.258.b.259.b	Pluto.297.a.300.a.253.b	
Phtia.	254.a.289.a.300	Podarces Laomedontis fil.	281.a.poste dictus.

T A B V L A.

Podalirius.	297.b	Polyphemus.	264.a
Podarces.	299.a	Polyphontes.	285.a.290.a
Podarche.	269.b	Polypoetes.	297.b
Pocau.	297.b	polyco.	269.b
Poeas.283.a. Herc. Pyram succendit ibi. donatus armis Hercu. ibid.		Priamus.	281.a
Poeis omnibus disciplinis antiquior.	314.b	Porphirio gygantum priuiceps.256.b. eius certamē ibid. interitus; ibid.	
Polites.	299.b	Potamon.	269.b
Polyxena.	299.a	Pontus.	254.a
Polyxenus.	273.a.297.b	Premium ei propositū qui aprum trucidaret.	259.a
Pollux.295.b.296.a.297.b		Priamus.	299.a.b
Pollux Iouis fi.	259.b	Procle.	284.b
Pollux ad apri venationem inuitatus.	250.b	Procris.	273.b
Polybotes.	256.b	procris Thesei fi & Hercu. vxor.283.b. eius filij ibi.	
Polybus.	290.a	Proetis.	292.a
Polychus.	294.a	Proetus.	295.a
Polycaste.	262.a	Proetus Abantis fi.	270.a
Polydestes.271.a.272.a.261.b		271.a.272.b. clypeorū primus inuentor eius fi. cur in infantiā ibi. conciderūt.270.a. à quo sanata.270.b	
Polydora.	300.b	Promachus Parthenopari Fil.	293.a
Polydorus.287.b.289.a.289.b		Prometheus biatis fi.	263.a
Polygonus.	278.a	Prometheus.255.a.301.a.276.a.279.b.	
Polyidus Cerani fi.	287.a	Prometheus.257.b. eiusdē supplicium & solutio.	257.b
Polylaus Hercu. fi.	283.b	Pronaus.	263.a
Polymedes.	263.b	Pronous Phegei fi.	294.a
Polymedon.	299.b	Pronax bianus fi.	263.a
Polyminia Iouis fi.	254.b	Proserpina.256. eius rapt ⁹	255.b.280.a. Iouis F.254.a
Polyminia vnde sic dicta.313. b. minorum gestaū inuentrix.	314.a	Prote.	288.b
Polyntices oedipodis fil.	290.b.291.a.292.a.b	Protesilaus.	297.b
293.a. lucta victor.291.b			
Polynoë Nerei fi.	254.b		
Polynoe.	295.b		
Polypemon.	305.b		

T A B V L A

Proteus,	288.b	Rhesus firymonis F. 254.b	
Prothous,	294.b	Rhetorices partitio,	
Prothous Agrij F. 260.b		Rhexenore,	304.b
Protheus nept. F. 278.a		Rhede neptuni F. 255. b	
Proto nerej F. 254.a		Rhodia,	269.a
Protogētea Calyaouis,		Rhadamanthus Iouis F.	
F. 258. b. Amphictyonis		274. b. 285. b	
F. 258. a		Rhadamanthi lex,	244. a
ptoromedusa nerej F. 254. a		Rhodium,	285. b
Pfaimare,	300. a	Rhodus,	269. a. 284. a
Pfamathe nerej F. 254. a		Rhodus,	286. b. 287. a
Pfichea,	302. b	Rhoccus,	295. a
Pfophis,	293. b. 294. a		S.
Pteclaus, 273. a. b. taphij		S Alaciane,	300. a
F. immortalis,	272. b	Salaminius,	259. d
Prous Athamantis F. 261. a		Sali,	292. a
Pygmalion,	302. a	Salmidestlus vrbs,	264. b
Pylaon,	262. a	Salmoneus, 261. b. cur ful-	
Pylarge,	269. b	mine ictus, ibid.	
Pyleus, 259. b. eiusdem in-		Salmoneus Æoli F. 258. a	
teritus, ibidem.		Sangarium flu.	299. a
Pylus, 279. b. 281. b. 295. b		Saō nerej F.	254. a
296. a. eiusdem euerfio,		Sarpedon neptu. F. 277. b	
281. b		285. b	
Pylus,	262. a. 263. a	Sarapis,	268. a
Pylus ōnartjs F.	259. a	Sardinia inf.	282. b
Pyrenes,	270. b	Saturni filij patris regnum	
Pyreneus,	279. a	inter se fortiuntur, 253. b	
Pyrippus Herc. F.	283. a	Saturnus cœli F.	253. a
Pyrrha epimerthēi F. 257. b		306. a, eius in patrem	
omniū mulierū prima ibi.		impietas ibid.	
Lapidum iactu homines		Saturnus titanus in tartarū	
procreat, 258. a		deicit, 253. b. filios deglu-	
Porr ^o Achillis, F. 301. a po-		tit, ibidem lapidem pro-	
stea dict ^o neoptolem ^o , ibi.		Ioue deuorat,	253. b
Pythia	275. a. 280. b	Satyra,	288. b
	R.	Satyrus,	269. a. 268. a
R Hea Iapeti F. 253. a		Scamander,	298. a. b
Saturni vxor, 253. b		Sca,	269. a
Rhegio,	278. b	Scientiarū cōnexio, 309. a	

T A B V L A.

Schedius.	297. b	Sphynx,	290. b
Scoeneus,	259. b. 295. b	Sihenele,	269. b. 301. b
261. a		Sthenelus,	293. a
Scylla minois F.	305. a	Sthenelus, 260. a. perfs F.	
Scyrius,	304. a	272. b. eius filij.	273. a
Scyron,	301. a	Sthenelus Androgei F.	
Scythia,	268. b	277. b	
Seis,	258. b	Stheno,	271. b
Semele,	287. b. 288. a	Sthenoboca,	270. a
Seriphus,	261. b	Sthefichorus,	296. a
Seriphus inf.	271. a. 272. a	Stherope cœli F.	253. a
Sicilia,	278. b	cephei F.	282. a
Siculum mare,	267. b	Stryx flu,	254. a
Sicyon,	270. b. 306. b	Strymon,	278. b. 268. a
289. b		Stratobates electryonis F.	
Side, 255. b, vnde mulieri-		273. a	
bus enata scommmatum		Stratonice,	258. b
licentia,	256. a	Stratonicus Herc. F.	283. b
Simois,	298. a. b	Strophades inf.	265. a
Sipylus,	289. b	Stymphalides aues Hercu-	
Sirenæ musarum comi-		li fugantur,	277. a
tes,	315. b	Stymphalus vrbs ibid.	
Sirens,	266. a	Stymphalis palus ibid.	
Sirymon flu.	254. b	Sylea corinthi F.	305. b
Siryplus,	295. b. 299. b	Symplegades.	265. a. b
288. a. 270. b. Ithmiorū		Syleus,	280. b
Author, 261. a. eius apud		Syria, 300. a. Sandocus	
inferos supplicium.		astynoi F.	302. a
Sisyphus Æoli F.	258. a	Syria,	288. b. 289. a
Sol,	278. a	Strymone,	288. b
Sotymi,	271. a	Syrenum ortus,	251. a
Sparta,	277. a		T.
Sparta,	296. a		
Sparti,	292. a		
Spartus,	288. b	T Ænarum vel tanara,	
Sperchius,	300. b	279. b	
Spiō nerej F.	254. a	Talaus,	291. a. b
Sphyngis figura,	290. b	Talus, 266. b. eius mors	
anigma ibid. interitus,		ibidem.	
ibidem.		Tantalus,	290. a.

T A B V L A

Taphius,	272.b.273.a	Tespius,	282.b
Tartarus,	296.b	Tessalus Herc. F.	283.b
Tartessus,	278.a.b	Tethis,	267.b
Taygete,	295.b	Teucer,	297.b.300.b
Tegea,	282.a		298.a
Tegea archa,	293.b	Teucer telamonis F.	
Tegeenses,	294.a		281.a
Tegyrius,	304.a	Teuthras,	295.a
Telamon,	263.b.281.a	Timandra,	297.a
	297.b.300.a	Thanace megeffari F.	
Teleboes,	294.a		302.a
Telegonus prothei F.		Thalia musa vnde dicta,	
	278.a		310.b
Teleon,	264.a	Agricolationis inventrix	
Tcleutagoras Herc. F.		& Palephati mater,	
	283.b		312.b.313.a
Telepassa,	285.b.287.a	Thalia nerei F.	254.a.b
Telephus, 260.b. Hercul.		Iouis F. ibidem.	
F. 282.a. 295.a		Thaphis inf.	273. b, & cur
Teles Herc. F.	282.b	cuius incolae teleboes di-	
Telephilla,	290.a	cti, 272. b. 273. a	
Tellus vxor coeli, 253. a. b		Thasus,	278.a.285.b
Temenus, 284. a. b. 285. a		Thaumas ponti F.	254.a
	293. b	Thebanum bellum, 292. b	
Tenos inf.	303. b	Thebae,	273. b
Terra, 253. a. 254. a. 255. b		Thebae,	260. b. 289. b.
256. b			290. a. Atheniensibus
Terrae infœcunditas,		capitur,	293. a
260. b		Thelamon Æaci F.	
Tercus martis F.	303. a. in		259. b
vpupam transformatus,		Themis,	279. a. 300. b
ibidem.		Themis coeli f.	253. a. 254. a
Teridaë,	297. b	Themiscyre,	277. b
Terimachus Herc. F.	283. b	Theodamas,	282. b
Termeffus flu.	311. a	Thera,	289. b
Terpſicrates Herc. F.	283. b	Terimachus creontis F.	
Terpſichore Iouis F.	254. a		274. b
vnde dictas, 13. a. huma-		Themudra Rhodiorum	
niorum literarum in-		portus,	279. a
uentrix, ibidem,		Thermodon,	265. b

T A B V L A.

Thermodon flu.	277. a	Thoas,	264. a
Thersander,	293. a	Thoas rex,	302. a
Thersippus Agrii F.	260. b	Thoricus,	273. b
Theseus,	263. b. 267. b	Thamyris philammonis	
Theseus Ægei F.	259. b.	F. 254. b	
	280. a. 281. a. eius labo-	mus victus & occæcatus,	
res,	305. b		254. b
Thesproti,	293. b. 294. a	Thyesta,	273. a
Thestij filia quinquaginta		Thyreus oenei F.	259. a
275. a		Thyrinte,	270. a
cur Thebani ergino tribu-			272. b. 275. a
ta soluunt,	274. b	Tigrides,	288. b
Thestius,	274. a. 275. a	Tigris Flu.	265. a
Thestius maris F.	259. a. b	Tigris Herc. F.	283. b
cuius filiorum interitus,		Tiphys,	265. b
259. b		Tiphys Hercu. F.	283. b
Thespia vel thespia vrbs à		Tiresias,	292. a. 293. a.
qua musa thespades di-		294. a. cur visu orbarus	
cta,	311. a	ibid. eius mors,	293. a
Thessalici montes aqua-		Tisamenus Orestis F.	284
rum diluuij immunes,		a. eiusdem mors,	284. b
267. b		Tisiphone,	294. a
Thetis à Iouis concubitu		Tisiphone Coeli F.	253. a
cur abstinet ac Pelco nu-		Tiranes,	285. a. 294. a
bit,	301. a	Tiranes,	251. a. in tarta-
Thetis,	300. b	rum demissi,	ibid. b.
Thetis coeli f.	253. a. b. 254. a	tartarus,	253. a. 256. b
Ioui compressa,	255. a.	Tithonus,	299. a
absorpta,	ibidem	Tithonus Cephalæ F.	302. a
Theutamas rex,	272. b		279. b
Theutraon,	282. a	Tlepolemus,	284. a
Theutrante vrbs,	ibid.	Tlepolemus Herc. F.	283. b
Thracia,	278. b. 285. b.	Tmolus,	279. b
	288. b. 303. a. 304. a	Toron,	278. a
Thracius,	268. b	Toxeus oenei F.	259. a
Thrasius Augur,	279. a.	Toxicrates Herc. F.	283. b
	288. b	Trachine,	282. b. 283. a
Thriafius campus,	301. b	Trapezus,	294. b
Thrasimedes,	262. a	Trioculum bellum,	284. b
Thrsippas Herc. F.	283. b	Triops Neptuni F.	258. a

T A B V L A.

Tritonia dicta,	255.a	Venti Astræi F.	254.a
Triton,	298.b	Vesta Saturni F.	253. b
Triton flu. 255.a. à quo		Venus, 287.b. 295.b. 298.	
Pallas triton Neptuni F.		b. Iouis F. 254. a. dicta	
255. b		Vrania,	314. a
Troë,	298. a	Vlysses,	297.a. b. 301.b
Troezene, 304. b. 280.a.		Vdæus,	287.b. 293.a
281. a		Vrania musa Iouis Fil.	
Troia, 298.a. 260.b. 277.b		254. a. citra concubitus	
278.a. vnde dicta ac eius-		Iunoni nata,	254. b
dem constructor, 298. a		Vulcanus, 287. b. 255. a.	
Troilus,	299. b	318.a. 274.b. 278.a. 302.	
Tydeus,	297. b	b. 305.b	
Tydeus oenci F. 260. a.		Vulpes,	273. b
291. a. b. 292. a. b. eius			
mors,	ibid. b		
Tyndareus, 252.a. 296.b			
Typhon Deos fugat, 257.a		X Antus equus. 301. a	
eius cum Ioue certamen,		Xanti Herc. F. 283. b	
ibidem.		Xantippe,	258. b
Typhon tartari F. 256. b.		Xantippus,	260. a
290. b. 271. a. 275. a. eius		Xenodice, 286. a. fylci F.	
figura,	ibidem.	280. b	
Tyrannus,	272. b	Xenodamus,	297. b
Tyrrheni, 278. b. 289. a		Xurus, 261. a. 258. a. 303. b	
Tyrrhenia,	278. b		
Tyria,	269. b		
Tyro,	262. a	Z	
Tytius, 255. a. eius figura,		Z Elus. 254. a	
ibid. interitus, ibidē. &		Zetes boreæ F. 263. b.	
supplicium,	ibidem.	265. a. 303. b	
		Zerus. 289. b. 920. a	
		Zona, 277. b. 278. a	
		<i>Reliquum tabule lite-</i>	
		<i>re D.</i>	
V		Deiaptos. 299. b	
V Atis cædem dij vlci-		Democoon. ibid.	
scuntur, 284. b		Dorichus. ibidem.	

F I N I S.

